

वीर सेवा मन्दिर
दिल्ली

★

4817

क्रम संख्या

222

हिमच

काल न०

खण्ड

Lalbai Dalpatbhai Series

No 18

ĀC HEMACANDRASŪRI'S
NIGHANṬUŚEṢA

WITH

VĀCANĀCĀRYA ŚRĪ ŚRĪVALLABHAGANĪ'S
COMMENTARY

Edited by

MUNIRĀJA ŚRĪ PUṆYAVIJAYAJI

LALBHAI DALPATBHAI
BHARATIYA SANSKRITI VIDYAMANDIRA
AHMEDABAD-9

Printed by Svami Tribhuvandas, Ramananda Printing Press,
Kankaria Road, Ahmedabad and Published by Nagin J Shah,
Acting Director, L D Institute of Indology, Ahmedabad-9

This Volume is published with the grant-in-aid from the
Ministry of Education, Government of India New Delhi

Price Rupees 30/-

Copies can be had of

L. D Institute of Indology	Ahmedabad-9
Gurjar Grantha Ratna Karyalaya	Gandhi Road, Ahmedabad-1
Motilal Banarasidas	Varanasi, Patna, Delhi
Munshi Ram Manoharlal	Nai Sarak, Delhi
Mehar Chand Lachhmandas	Delhi -6
Chowkhamba Sanskrit Series Office	Varanasi
Sarasvati Pustak Bhandar	Hathikhana, Ratanpole, Ahmedabad-1
Oriental Book Centre	Manek Chowk, Ahmedabad,

आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितः

निघण्टुशेषः

वाचनाचार्यश्री-श्रीवल्लभगणिविनिर्मितया टीकया समेतः

सपादक

मुनिराज श्री पुण्यविजयजी

प्रकाशक

लालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति विद्यामंदिर
अमदावाद-९

लालभाई दलपतभाई ग्रन्थमाला

प्रधान संपादक —

दलमुख मालवणिया,

अंबालाल प्रे. शाह

मुद्रितग्रन्था

१. सप्तपदार्थी — शिवादित्यकृत, जिनवर्धन-
सुरिकृतटीका सह ४-००
- २, ५, १५. CATALOGUE OF SANSKRIT
AND PRAKRIT MANUSCRIPTS
*Muni Shri Punyavijayajay's Col-
lection* Part I Rs 50-00
Part II Rs 40-00
Part III Rs 30 0)
३. काव्यशिक्षा — जिनयचन्द्रसुरिकृत १०-००
४. योगशतक — आचार्य हरिभद्रकृत स्वो-
पज्ञप्ति तथा ब्रह्मसिद्धान्तसमुच्चय
सह ५-००
- ६, १६. रत्नाकरावतारिका — रत्नप्रभसुरिकृत
प्रथम भाग, द्वितीय भाग ८-००, १०-००
७. गीतगोविन्दकाव्यम् — महाकाव्यश्री-
जयदेवविरचित, मानाङ्कटीका सह ८-००
८. नेमिरंगरत्नाकर छंद — कविलावण्य-
समयकृत ६-००
- ९ THE NĀTYADARPAṆA OF RĀ-
MACANDRA & GUNACANDRA
A Critical Study Dr. K H
Trivedi 30-00
- १०, १४. विशोषावश्यकभाष्य — स्वोपज्ञप्ति
सह प्रथमभाग, द्वितीयभाग १५-००, २०-००
- ११ AKALANKA'S CRITICISM OF
DHARMAKĪRTI'S PHILOSOPHY
A Study i Dr. Nagin Shah 30 00
१२. रत्नाकरावतारिकाद्यश्लोकशतार्थी-
वाचकधीर्माणिक्यगण ८-००
१३. शब्दानुशासन — आचार्य मलयगिरि-
विरचित ३०-००
१७. कल्पलताविवेक - कल्पपल्लवश्लेष —
अज्ञातकर्तृक ३२-००

सप्रति मुद्रमाणग्रन्थनामावलि

१. रत्नाकरावतारिका भा ३ रत्नप्रभ-
सुरिकृत, टिपण-पत्रिका-गृहगानुवाद सह
२. नेमिनाहचरित — आ. हरिभद्रसुरि-
(द्वितीय)कृत
३. अध्यात्मविन्दु-स्वोपज्ञप्ति सह —
उपाध्याय हर्षवधनकृत
४. न्यायमञ्जरीग्रन्थिभङ्ग — चक्रवर्तकृत
५. मद्भनरेखा-आख्यायिका — जिनभद्र-
सुरिकृत
- 6 YOGABINDU OF HARIBHADRA
Text with English Translation,
Explanation
- 7 YOGADRṢṬISAMUCCAYA OF
HARIBHADRA Text with
English Translation, Notes Etc
- 8 CATALOGUE OF SANSKRIT AND
PRAKRIT MANUSCRIPTS Part IV
९. शास्त्रवार्तासमुच्चय (हिन्दी-अनुवाद सह)
आ० हरिभद्रसुरिकृत
१०. विद्यानुशासन — आ० मल्लिनेशसुरिकृत
११. तिलकमञ्जरीसार — पल्लोवाल धनपालकृत
१२. विशोषावश्यकभाष्य भा ३ — कोटधाय-
वादिगणिकृतटीका सह — आचार्य जिनभद्रगण
१३. भाष्यावार्तिकटीकाविवरणपत्रिका —
प० अमिरुद
- 14 SOME ASPECTS OF RELIGION AND
PHILOSOPHY OF INDIA
- 15 DICTIONARY OF PRAKRIT PROPLR
NAMES
- 16 SOME MISCELLANEOUS JAIN WORKS
ON LOGIC AND METAPHYSICS

PREFACE

The scientific literature written in Sanskrit and Prakrit has not been sufficiently explored. A considerable number of unpublished mss. pertaining to the scientific subjects like Ratnaparikṣā, Śilpa, Āyurveda, Gaṇita, Prāṇīsāstra, etc. are available to us. And it is our duty to bring them to light. We have taken a step in this direction by way of publishing the present work.

The commentary on Āc. Hemacandra's Niḥṅgaṭṭuṣeṣakośa, by Sri Srīvallabha Upādhyāya (17th Cent V. S), is published here for the first time. We must thank Rev. Muni Punyavijayaji for critically editing the text and the commentary with many important Appendices. His 'Editor's Note' is really illuminating. We are very grateful to Shri Bapalal G Vaidya for writing a learned introduction to this edition. My thanks are also due to Pt Amratlal who read the proofs.

We must express our sincere thanks to the Ministry of Education, New Delhi. If it were not for the generous grant given to us by the said ministry under the scheme for publishing rare manuscripts this edition of the so far unpublished text would not have come to light in this present form.

We hope that this publication will be of very great value for the students of Āyurveda and Botany.

L. D. Institute of Indology,
Ahmedabad—9.
1-6-68

Nagin J. Shah
Acting Director

Editor's Note

Five mss. have been used in the preparation of the critical edition of the text of the Nighantūśeśakośa of Āc. Hemacandra along with the commentary of Śrī Śrīvallabha Upādhyāya. Out of these five mss. three mss contain simply the text of the Nighantūśeśa while the rest contain the commentary also. The description of these five mss is given below in due order.

1. ॐ This ms. contains the text of the Nighantūśeśa and also of the commentary thereon by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya. It has 76 folios, 75 lines per side of the folio and 43 to 48 letters per line. It is written on a very good paper with beautiful and uniform handwritings. It is the best of all mss. It is almost correct. Important notes are written at various places in its margin. At the end we find no mention of its age. But we infer that its age is very near to that of the actual composition of the text. That is, it is beyond doubt that it has been written in the second half of the 17th Cent. V. S. Its size is $10\frac{1}{2}'' \times 4\frac{1}{2}''$.

2. ॐ This ms. too contains both the Nighantūśeśa and its commentary. This ms. is incomplete and ends with the first half of the 16th verse occurring in the Second Kānda. It consists of 32 folios. The script not being uniform and orderly the lines in the sides of the folios vary from 13 to 17. Each line contains 50 to 56 letters. The ms. is neither very corrupt nor very correct. At some places in the margin there occur useful notes. The size of the ms. is $10'' \times 4''$.

3. ॐ This is a palm-leaf ms. It belongs to Saṅghaviḥ Pādā Jñāna Bhaṅdāra of Palm Leaf MSS, Patan. It contains the text of the Nighantūśeśa only. It has been torn, it consists of 14 folios and therein occurs the text from the 34th verse of the First Kānda up to the 140th verse of the same Kānda. It seems to have been written in the second half of the fifteenth Cent. V. S. It is almost in good condition. It is mostly correct. Its script is not bad.

4. ॐ This ms. belonging to c. Second half of the 16th Cent. V. S. contains the text of the Nighantūśeśa only. Its script is excellent and very neat. It has four folios, 21 lines per side and 85 to 89 letters per line. It is in good condition. It is correct. And in its margin there occur important notes. At all places where the list of the synonyms of a particular tree or plant or creeper ends we find the mention of its popular names current in those days. Its size is $12'' \times 4\frac{1}{2}''$.

5. **नि** This sign refers to the Nighantūśesakośa printed as the ninth kośa in the Abhidhānasāgraha part II published by the owners of the Nirnayāsagara Press in V. S 1952 As other old mss. were not available to the learned editor, this edition abounds in errors that have resulted from misreadings of the script, at places the verses have been dropped and readings have become topsyturvy. The verses sixteen and a quarter that occur after the benedictory verse were not available to the editor. Hence he has kept that much blank space in his edition. In spite of all this we should acknowledge our indebtedness to and express our sense of gratitude towards the editor who made available this important text in those days. I have thoroughly utilized this edition. For that I am very thankful to the learned editor and also to the owners of the Nirnayāsagar Press

I have critically edited the Nighantūśesakośa along with its commentary on the basis of these five mss. ५ १, ५ २ and ५—these three mss. belong to my personal Collection of Mss I have given in foot-notes all the useful notes that are found in the margin of these mss After most of the portion of the text had been printed we obtained the ६ and ७ mss Hence their variants, the useful notes and the popular names (given at the end of the list of the synonyms) are given in the relevant Appendices.

The model ms or mss of the Nighantūśesakośa that Śrī Śrīvallabha Upādhyāya utilised for the composition of the commentary are very different from the ६ and ७ mss that we utilised for the preparation of this edition The scholars will realise the fact when they study the variants noted down by us in the First Appendix Again, the mss. utilised by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya give the readings which do not correspond to the quotations from the Dhanvantarīnighantu which he himself has given in his commentary On the other hand, the mss. of the Haimanighantūśesakośa utilised by us give the readings that correspond with those quotations. I am not able to obtain the mss of that group to which belonged the mss. utilised by Śrī Śrīvallabha Upādhyāya for the composition of the commentary Of course, I have obtained one ms which gives readings that correspond, to a certain extent, to those on the basis of which Śrī Śrīvallabha composed his Tikā. (This ms belongs to the Āc. Śrī Vrddhīcandrasūri; Jñāna Bhandāra, preserved in the Hemacandra Jaina Jñāna Bhendāra, Patan. Āc. Vrddhīcandra; was a resident of Jesalmer and he belonged to Kharatara Gaocha.) From this it seems that afterwards the number of variants might have increased to a considerable extent on account of scriptological errors. The Age of Śrī Śrīvallabha Upādhyāya was the age of political wars

and on that account he might not have been able to procure the old mss. Hence his commentary is based on whatever mss. he could obtain.

Śrī Śrīvallabha Upādhyāya has attempted to give popular name of each and every plant or tree or creeper or herb. We should not think that it is he who has made this attempt for the first time. This is evident from the gō ms of the Haiṃanighanṭuśesakośa which belongs to the first half of the 6th Cent V S and is utilised by us for noting different readings, useful notes and popular names that we have found in it. This ms. contains popular names of plants, etc at those concerned places. (See Appendix 4)

I have supplemented his attempt by writing foot-notes in the third Appendix. The entire credit of preparing this scientific supplement goes to that learned Vaidyārāja Bapalal G. of Surat, the renowned scholar of the science of Āyurveda and also of the science of Botany. He granted my request of making this Appendix very lucid and useful and gave his valuable time for dictating notes, in details, to Pt Amratlal whom I sent to him to Surat. As a result of this I could give a valuable Appendix which will be very useful to the scholars of Āyurveda and Botany.

In the second Appendix I have indicated the gender of words occurring in the Nighanṭuśesakośa. While doing so, I have followed the suggestions available in the Nighanṭuśesakośa and its commentary. I have not paid heed to the different genders mentioned in other kośas, nor have I noted these differences in the Appendix.

After having gone through the commentary we can say that the mss. of the Nighanṭuśesakośa which were before the commentator contained the disorderly and corrupt readings. Sometimes it has so happened that the commentary is not consistent with the readings of those mss. Again, there are cases where the commentator writes his commentary considering the incomplete reading to be complete. Let us note and study some such instances.

v(erse) 79 (Second half) In the commentary there occurs the reading 'mahākacchah Śāndilyah'. And the commentary follows this reading. But the mss. of the Nighanṭuśesakośa give the reading 'mahākapatihah Śāndilyah'. If we were to accept the reading accepted by the commentator then a quarter of a verse will lack one letter. And if we were to accept the other reading then the quarter will become complete and regular. Again, as a synonym of Bilva the word 'mahākapatihah' seems to be more appropriate than the word 'mahākacchah'. The commentator might have before him the corrupt reading

'mahākattah'. After having corrected it into 'mahākacchah' he seems to have commented on it.

v. 94 (Second half) The mss. of the Nīghaṇṭuseśakośa and the ms ५ १ of the commentary contain the reading 'hīrā', while the ms ५ २ of the commentary contains the reading 'vīrā' and the commentary too follows it. In the Dhanvantarīnīghaṇṭu the reading 'hīrā' occurs. But in the quotation from this Dhanvantarīnīghaṇṭu the commentator has changed 'hīrā' into 'vīrā'.

v. 103 In this verse the halves are found in reverse order.

v. 159 (Second half) The commentator notes the variant *vāśikā* with the remark 'eko'. But this reading is available in the mss of the Nīghaṇṭuseśakośa belonging to different groups. Moreover, such variants are innumerable in the Nīghaṇṭuseśakośa. So, what is the use of noting one or two variants?

v. 160 (Second half) The verse occurring in the commentary and also the mss of the Nīghaṇṭuseśakośa give the reading 'andakah' ('agnikah' is our corrected reading), while the mss of the commentary contain the explanation of *agnikah*. What could be the reason of this discrepancy?

v. 167 The reading available to the commentator is 'dārvī dāruharidrāyām', while the mss. of the Nīghaṇṭuseśa contain the reading 'dāruharidrāyām dārvī'. Looking to the structure of the Nīghaṇṭuseśakośa we feel that the latter reading is more appropriate.

v. 185. (Second half). The verse of the Nīghaṇṭuseśakośa occurring in the commentary and the mss. of the Nīghaṇṭuseśakośa give the reading 'bhūtaveśy api' instead of 'bhūtaveśy api' ('bhūtaveśy api' is our corrected reading) while the commentary follows the reading 'bhūtaveśy api'. The quotation from the Dhanvantarīnīghaṇṭu, occurring in the ५ १ ms, gives the reading *bhūtaveśi*, while the same quotation occurring in the ५ २ ms gives the reading *bhūtaveśi*. The Dhanvantarīnīghaṇṭu, the Amarakośa, etc. give the reading *bhūtaveśi* only.

v. 193 (First half). The ms. ५ १ (containing the commentary) and ms ५ of the Nīghaṇṭuseśa give the reading 'mahjairāmbikā' and the commentary too follows it. On the other hand, the ms ५ २ (containing *śukā*) and ms. ६० give the reading 'mahjairāmbikā' and the commentary too follows this reading.

v. 345 (First half): The ms. of the commentary contains, at this place, the reading 'ajandī ca śkṣagandhā syād antahkośapūṣṭy api', while the

mss. of the Nighaṅṭuseṣakośa contain the reading 'ajāṇḍi ṛkṣagandhā syād antahkoṭarapuṣpy apt'. The latter one is correct. Even the Dhanvantarini-ghaṅṭu gives the reading 'antahkoṭarapuṣpy'. The reading available to the commentator is 'antahkoṭarapuṣpy'. Hence he has to add 'ca' to complete the metre. But he would have made the reading consistent and correct by adding 'ra' instead of 'ca' if he had paid attention to the quotation taken from the Dhanvantarini-ghaṅṭu.

Here we have given only a few instances. From the Appendices scholars can get the complete idea of the variety of readings, recensions, etc.

The works of the commentator Śrī Śrīvallabhopādhyāya prove him to be an expert in the science of Lexicography. We know him to be the author of the following works:

- (1) Haima-Abhidhānacintāmaṇi--Nāmamālā-Ṭikā (1661 V. S.)¹
- (2) Haima Liṅgānuśāsana Svopajñānavṛtti-Durgapadaprabodha (1661 V. S.)
- (3) Haima Nāmamālāsīloṅccha Ṭikā (1654 V. S.)
- (4) Haima-Nāmamālāśeṣasaṅgraha-Ṭikā (1654 V. S.)
- (5) Haima Nighaṅṭuseṣa Ṭikā (Present work).
- (6) Vidvatprabodhakāvyā Sāvacūrika (Śobharikṛta Ekākṣara- Dvya- kṣaranāmamālā-Dvyākṣrayakāvyā).
- (7) Vijayadevamāhātmya Svopajña Ṭippaṅirūpa Avacūri Saha
- (8) Sahasradalakamaśabaddha Arājīnastotra Saṭika
- (9) Jayasāgaropādhyāyākṛta-Ajītenāthastuteḥ Ṭikā (Mūla-arthaparī- hāradvārā Vyākhyāntararūpā)
- (10) 'Khacarānana Paśya Sakhe Khacara'-Kāvyā-Arthatrayā

It is quite possible that he might have written other big or small works. Looking to the list of his works we arrive at the conclusion that most of them pertain to the subject of lexicon. He was a master in that field.

Popular names mentioned by him are mostly from Rajasthanī Language. This strongly suggests that he was a native of Rajasthan. But we cannot be definite so long as we do not come across an actual reference to that effect. Jaina monks wander from place to place and sometime, due to some special circumstances, stay for long at a particular place and adopt its language and customs. Hence it would be a baseless imagination to say, without an actual reference, that a particular monk was a native or resident of a particular place.

1. Figures in brackets indicate dates of composition.

Those who are interested in having a short life-ketch of Sri Śrīvallabha Upādhyāya are requested to refer to Kharataragacchīya Muni Śrī Vinayasāgarajī's introduction to 'Sabasradalakamalabaddha Arājinastotra Saṭka'.

I thank Pt. Amratlal for correcting proofs with exactness and patience. I am very grateful to Shri Bapalal Vaidya who has enabled me to prepare that valuable and useful Appendix No. 3. Again, it is he who has written, at my request, the learned introduction to this edition. This has, by far, enhanced the value of this edition. I record my heart-felt thanks to this learned scholar.

Ahmedabad
23 5 68

Muni Pusyavijaya.

INTRODUCTION

A well known verse declares that a physician without the knowledge of *nighanṭu*, a scholar without the knowledge of *vyākaraṇa* (Grammar) and a soldier without weapons—all these three are being laughed at in the world¹. From this we gather that the knowledge of *nighanṭu* is indispensable for a physician

But what is *nighanṭu*? What is the meaning of the term *nighanṭu*? From what root is the word *nighanṭu* derived? While pondering over these questions we are reminded of a statement occurring in the Nirukta of Yāska. The statement is 'why is *nighanṭu* so called? It is so called because it is *nigama*?' (*nighanṭavah kasmāt nigamā ime bhavanti*). That is, the term *nighanṭu* is based on the term *nigama*. The etymology of the term *nigama* is *nigūdhām artham gamayanti jñāpayanti itī nigamāḥ* (That which brings out the extremely concealed or secret meaning of words is called *nigama*)

Yāska wrote the Nirukta to point out the concealed or secret meanings of the Vedas. The etymological meaning of the term *nirukta* is *nigūdhāḥ arthāḥ ucyante anena prakāreṇa tan niruktam* (That which brings out the secret meanings in this manner is called Nirukta). Thus the words *nigama* and *nirukta* are synonymous. Sāyana, the commentator of the Vedas has explained the term *nirukta* as follows. That which gives all the possible meanings of each and every word is called *nirukta*. (*ekakasya padasya sambhāvitā arthā yatra nīhīṣeṇa ucyante tan niruktam*). Yāska quotes Aupamanyu (the son of Upamanyu) while explaining the term *nighanṭu*. According to Aupamanyu the term *nigantavah* (leading to the secret meanings) has been transformed into '*nighanṭavah*'. That is '*nighanṭavah*' is simply a different form of '*nigantavah*'. (*te nigantava eva santo nigamanān nighanṭavah ucyante ity aupamanyavah*). Yāska's quotation of Aupamanyu proves that before Yāska there flourished some Aupamanyu who has written Nirukta. But no Nirukta other than that of Yāska is extant.

Nigama, *nirukta* and *nighanṭu* are synonyms. Both the Nirukta and the Nighanṭu are the sciences that acquaint us with the secret meaning—the Nirukta throws light on the secret meanings of the Vedas while the Nighanṭu throws light on the secret meaning of the terms denoting different things of the vegetable kingdom.

1. *nighanṭunā vinā vadyo vidvān vyākaraṇam vinā /
ḍyudham ca vinā yoddhā trayo hāsasya bhājanam //*
Introduction to the Rājanighanṭu.

As the meaning of the word 'nighaṅṭu' is not transparent, the word 'sangraha' gradually came to be employed in its place. 'Vyāḍisaṅgraha' is an instance in point. This Vyāḍisaṅgraha is a collection of nouns—a lexicon. In the Mahābhāṣya of Patañjali (1'1) there occurs a statement—*saṅgraha etatprādhānyena parīkṣitam*. While commenting on it Kaiyaṭa observes that by *saṅgraha* is here meant a particular work¹. Nāgeśa, while explaining the words of Kaiyaṭa, explicitly states that *saṅgraha* is a work of Vyāḍi, the extent of which is one lac *śloka*². Afterwards such collections of nouns—lexicons were known by the term *koṣa*. In the Vedas the term *koṣa* has not been used in this sense. There it is employed in the sense of treasure-house, e g '*tasmim hīranmaye koṣe svargo jyotiṣā'ṛyāh'*. It seems that like the collections of Vedic nouns even the collections of the names of medicinal substances were came to be known by the term *nighaṅṭu*. Again, it is said that *nighaṅṭu* is that kind of work wherein synonyms are collected. '*ekārthavācīnām paryāyāśabdānāṃ saṅgho yatra prāyena upadīyate tatra nighaṅṭuśabdah prasiddhah*' (Vācaspatyam, Vol V) Thus *nighaṅṭu* means a collection—haphazard collection, hotchpotch—of synonyms. In the Śabdakalpadruma etymology of the word *nighaṅṭu* is given. It is *nighantati śobhate iti* (that which looks beautiful or shines is called *nighaṅṭu*). According to Āc Hemacandra *nighaṅṭu* means a collection of nouns (*nāmasaṅgrahah iti hemacandraḥ*). Śrīvallabhaṅgi, the commentator of the present work, Nighaṅṭuśeṣa, explains both the constituent terms of the title. While explaining the term *nighaṅṭu* he observes: *nītarāṅḡhāṅṭyante ekatra bhāṣyante śabdā aneneti nighaṅṭuh, bhī-ṃṣ-ṭṣ-ṭsari*. That is, that which fully explains, at one place, all the words is called *nighaṅṭu*. And he quotes the commentator Vyāḍi—'*arthān nighaṅṭayaty asmān nighaṅṭuh parīkṣitāh pum-nāpumsakayoh sa syāt'*. Further he states that the noun *nighaṅṭu* is *akārānta* also. And in support of this view he gives a quotation of Pt Cāmunda, viz. *yaduktam cāmundaṇḍītena—iti varnanighaṅṭo'yam bījānāṃ racmī kīrcana*

He explains the term *śeṣa* as follows : *śiṣ hīmsyām śiṣyate vicitravāna-
spati—abhīdhānāyādīyam hīmsyate anena iti vā śeṣah*. That is, the term *śeṣa* is derived from the root *śiṣ* meaning to kill. That which kills or destroys the ignorance about the names of strange varied vegetables, plants, herbs, trees, etc. is called *śeṣa*.

Āc Hemacandra, who earned the title *kalakūlasarvaṅgī* due to his vast knowledge and deep scholarship, took up the difficult task of dispelling the darkness of ignorance pertaining to the names of vegetables, herbs, creepers, plants, trees, roots, etc. Before Āc. Hemacandra many Nighaṅṭus were composed. Among them the first and foremost is the

2. *saṅgraha granthaviśeṣe |*

3. *saṅgraho vyāḍīkṛto lakṣaślokaśankhyo grāṅṭhaḥ iti prasiddhah |*

'Dhanvantarīnighantu'. But it is to be noted that this Dhanvantarīnighantu is not the work of Ādi Deva Dhanvantarī. It seems to have been composed by a pupil of Dhanvantarī. It is so because in the last verse of varga VI there occurs a statement to the effect that the Dravyāvalī (another title of the Dhanvantarīnighantu)' has been preached by Dhanvantarī and noted down by his pupil. It is said that there were nine 'jewels' in the court of king Vikrama. Among these nine 'jewels' there was one physician named Dhanvantarī. This Dhanvantarī might have possibly composed the Dhanvantarīnighantu. In the history of India there flourished so many persons bearing the same name Dhanvantarī. Hence we can do nothing but simply imagine as to what Dhanvantarī composed this Nighantu. This Nighantu is known also by the name of 'Guḍūcyādinighantu' because it begins with *Guḍūci*. Its author has composed it on the basis of many other Nighantus. He himself declares "The well is full of water. But the people fetch the water according to their own needs. Similarly, we have composed this Nighantu after having taken some portion from the endless ocean of Nighantu". This proves that before the composition of Dhanvantarīnighantu there existed many other Nighantus. At present none of them is extant. The author of this 'Dravyāvalī' has declared that in the world the people will ridicule those physicians who have not studied the Dravyāvalī. This is so because the drugs of the physicians are mostly prepared from herbs. And how can a physician treat his patient if he does not possess the knowledge of herbs? The drugs of the physicians are prepared on the basis of Nighantu (*tadbheṣajam cāpi nighantumūlam*).

After Dhanvantarīnighantu in chronological order there comes the Madanapālānighantu. The author is king Madanapāla. This is a small treatise. The author is a devotee of Lord Kṛṣṇa and his adoration of Lord Kṛṣṇa is really a piece of good literary work.

After Madanapālānighantu there comes the Rājanighantu alias Abhidhānacūdāmanī. Its author is Naraharī Pandit.⁶ About his work he declares that without the study of the Rājanighantu the knowledge of a physician remains incomplete, (*muhyatya avāśyam anavekṣya nighantum*

4. *dravyāvalīḥ sarādīṣṭā dhanvantarīmukhodgatā |*

5. *prayojanam yasya tu yāvad eva tīvāt sa tṛhṇātī yathāmbukūpāt |
tathā nighantūmbundher anantād gṛhṇāmy aham kīrtid śhaikadeśam ||*

6. Naraharī himself declares that he is a native of Kashmir. But Prof. H. H. Wilson considers him to be a native of Dakṣiṇadeśa and places him in the period between 12th and 13th Cent. V. S.

that). His claim is justified because this Nighantu is really the best of all the extant Nighantus. In it the author has treated of many novel herbs, plants etc.

After the Rājanighantu in chronological order comes the Dravyaguṇasaṅgraha of Cakrapāṇi. This work is the result of the desire of the king to know from the royal physician the properties of the ever useful novel substances. And hence it treats more of merits and demerits of the various kitchen preparations—dishes than of those of the herbs, etc.

After the Dravyaguṇasaṅgraha there comes the Nighantu of Rājavalabha. It has no note-worthy special feature. After it there comes the Dravyaguṇasaṅgraha of Bhāvaprakāśa and other Nighantus. The Kaiyadevanighantu is really good and useful,

The Nighantuśeṣa of Āc. Hemacandra, along with the commentary, is printed here for the first time

Most of the Nighantus give the classes or groups like Haritakyādi, Guḍūcyādi, Āmrādi, etc. But this classification has no scientific basis. The classification done by Caraka and Suśruta is according to the principle of common function. The classes like Ūrdhvaśāghāra, Sirovirecana, Vātasamāmana, Pittasamāmana, Kāphasamāmana, Madhuragana, Amlagana, Lavanagana etc are formed on the basis of common functions. Even the class Daśemāni (the name given by Caraka to a group or class of ten medicinal substances) is formed according to the same principle. The classes recognised by Suśruta are also based on this very principle. Vāgbhaṭa follows Caraka and hence he imitates Caraka in this matter. But he has left out the Daśemāni of Caraka which is really very important. This classification or grouping which is based on the principle of common function could be regarded as scientific. But the groupings like Guḍūcyādi, Haritakyādi, etc. given in the Dhanvantarinighantu, Rājanighantu, Kaiyadevanighantu and other later Nighantus could not be called scientific.

Āc. Hemacandra has not accepted the classifications recognised by his ancient predecessors. He has divided his Nighantu into six kāṇḍas, viz. Vṛkṣa, Gu'ma, Latā, Śāka, Tṛṇa and Dhānya. This is the special feature of this Nighantu. This type of classification is not found in any other Nighantu.

The Amarakosa has included all the different classes in only three kāṇḍas. The second kāṇḍa is devoted to the 'Vanaśūḍhivarga' (a class of woodland herbs). But therein one finds no system. Looking to all this we cannot but say that the classification done by Āc. Hemacandra

is really scientific. Now let us acquaint ourselves with some internal substance.

The Amarakoṣa gives only two names of Aśoka. The Nighantūṣeṣa begins with the treatment of Aśoka and gives 16 synonyms wherein occur new names like *ṅṅadapuṣpa*, *paṅṅomā rohinīdrumah*, *alasa*, etc. But neither the author of the Nighantūṣeṣa nor the commentator informs us of the source from which these new names have been taken. These names have enchanting attraction for all.

The second word that is taken up here is Bakula. Amarasimha is satisfied with his scanty remark about Bakula viz' *atha kesara bakulah*. On the other hand, here we find ten names of Bakula. In the Nighantūṣeṣa there occurs *gudapuṣpa*—one of the names of Bakula. But the commentator writes *gūdhapuṣpa* instead of *gudapuṣpa* and explains it as that which has hidden flowers (*gūdhāni gūptāni puspāṅy asya*). The remark that the fruit of Bakula tree is called *parpaṭa* (*phalam asya tu parpaṭam*) seems to be illfounded and improper. In no other work we have come across this name of the fruit of Bakula tree.

The third name taken up here is Tilaka. In the Amarakoṣa we find only three names of this particular tree viz. *Tilakah*, *Kṣurakah* and *Śrīmān*, whereas here we have 8 names. The words like *reṭī* (*recayaty avaiyam reṭī*), *mukhamandana*, *cirakah* occur among these 8 names.

Next the word Kovidāra is taken up. Amarasimha has given only four synonyms whereas here there occur thirteen synonyms. The author gives many synonyms because he wants, it seems, to acquaint the reader with the description of a particular tree.

The Nighantūṣa enumerates two types of synonyms—one descriptive or suggesting description and the other suggestive of medicinal properties. May be, the purpose of including many descriptive names in the list of synonyms is to create a picture of a particular tree before the mind's eye of the reader.

While writing on Campaka the author of the Nighantūṣeṣa gives 12-13 names. Amara has given only three names. The names viz. *Kāncana*, *Hemapuṣpaka*, *Ṣaṭpadāntiṭṭh*, *Kusumendrah*, *Varalabdha*, *Kumārivalabhah*, *Kusumārogyah*, etc. given in the Śeṣa suggest the description of its charming flowers. Its name *Kusumārogya* is noteworthy. That its flowers is a seat of health (*kusumaṣu ārogyam asya*) is quite a new piece of information that we find here for the first time.

Here Nāgakesara is treated of separately. Though Amara gives *Cāmpaya* and *Nāgakesara* separately, he mentions *Cāmpaya*, *Kesara*, *Kāncanāvaya* in the list of the synonyms of Nāgakesara. Nighantūṣeṣa gives

12 names of *Nāgakesara*. Amara has separately mentioned the *phala* of *Campaka*. Here we do not find its separate mention. Here the *puṣpacūrṇa* of *Nāgakesara* is separately mentioned (*tatpuṣpacūrṇe tu karikusumah puṣparocanah* | Śloka 12). This is a characteristic feature of the *Nighaṅṭuseṣa*.

Amara has given four names of *Kuṭaja*. The *Nighaṅṭuseṣa* gives 14 names. Over and above the mention of these fourteen names it makes distinction between its fruit and seed. It states that its fruit is called *indrayava* (Gujarati 'indrajava') while its seed is called *bhadrayavāhvaya* (*phalaḥ tu tasya indrayavam, bṛjaḥ bhadrayavāhvayam*). It is right that the fruit of *Kuṭaja* is called *indrayava*. As a matter of fact its fruit and seed are no two different things. Its fruit is of the form of a pod (*śiṅga*) and the seeds contained in this pod are *indrayavas*. Hence the distinction made here between the fruit and seed is misleading.

In the *Nighaṅṭuseṣa* there occur thirteen names of *Śirīsa*. In *Amarakośa* we have only three names. Among those thirteen names there is one viz. 'sankhūṅphala.' This name is obscure. Such new names are many in this work. But we feel that there is no purpose behind giving such obscure new names.

Drumotpala (śloka 26) is considered by the *Nighaṅṭuseṣa* to be different from *Karnikāra*. According to Amara they are the synonyms. The *Nighaṅṭuseṣa* uses the word 'karnikāra' for odourless *garamālā* (गरमाळा) which has yellow flowers, while for fragrant *garamālā* it employs the word 'drumotpala.' Though Amara gives 'Karnikāra' as a synonym of 'drumotpala' he does not give 'āragvadhā' as a synonym of 'drumotpala' Amara has mentioned no distinction between odourous and odourless *karnikāra*. The *Nighaṅṭuseṣa* has pointed out this distinction. It includes the word 'karnikāra' in the synonyms of *Āragvadhā* (śloka 97). The popular name (*lokanāma*) 'kiramāla' seems to be the corrupt form of 'kṛtamāla'. Even to-day in *Māravāḍa* the name *Kiramāla* is current for *Garamālā*. A new name 'svarnaśephālikā' is found among the synonyms of *Āragvadhā*. Though the name *Rājyaṅka* has been used, in other works, for *Āragvadhā-Garamālā*, the *Nighaṅṭuseṣa* employs it as a synonym of *Cāroli* (*Chirongia Sapida*). Thus the *Nighaṅṭuseṣa* cannot avoid the temptation of adding more and more new names in the list of the synonyms of a particular word.

It is noteworthy that the *Nighaṅṭuseṣa* considers *Byajūraka* and *Mātulūṅga* (śloka 53-54) to be different from one another. Most of the *Nighaṅṭuseṣa* wrongly consider them to be identical. Here the *Byajūraka* is clearly differentiated from the *mātulūṅga*. The commentator too points out the difference between the two by stating 'Atātulūṅgāḥ byajūravitseṣe'. The name 'mahāphala' is very appropriate for it.

Similarly, though *Aralu* and *Ṭunṭuka* are two quite different trees, most of the authors of the Nighantus have considered them to be identical and hence they regard these two words as synonyms. But the commentator Śrī Śrīvāllabhopādhyāya has clearly pointed out that they are two different trees. He states, 'etasya loke 'aralu' itī prasiddhīh stadbhedaṣya 'ṭunṭū' itī prasiddhīh' This is a special feature of the present work.

It has given rise to confusion by including the name 'vyāghra-gṛdhra-nakhi' in the list of the synonyms of the *Borā* (*Badara*—the jujube tree).

Though '*Asana*' and '*Byoka*' do not denote the same tree still they are regarded by the Nighantus as synonyms. But this work states that it is of two types ('*Sa tu dvīdhā*' 101). These two types are '*Śikhigṛivah*' and '*Gomutraka*'. Thus the difference between the two is pointed out here.

'*Sāgu*' is mentioned here as a popular name (*lokanāma*) of *Aivakarna*. But this is a mistake. As a matter of fact it should come under the head of *Śāka* (*sāga*) which immediately follows. *Aivakarna* is different from *Sāga*.

Three types of *Lodhra* are pointed out in the Nighantuśesa. They are white, red and black *Lodhras*.

Under the heading of *panasa* there occurs '*lakucah kṣudrapanasah*'. And under this there should be '*lakuce likuce granthimāphalah*'. The *bhāṣānāma* '*kaṭahara*' for *panasa*, and '*badahara*' for *Lakuca* are quite right. Even to-day in the Hindi language we have the name *Badahara* for *Lakuca*.

There is no mention of *Rudrāṣa* in the Amarakosa. In the Appendix to the Rājanighantu it occurs but nothing new is found there. The *Dhanvantarinighantu* also does not refer to it. But the present work gives '*mahamuni*' as a synonym of *Rudrāṣka* and further states—

'sa tu caturmukho brahmā, dvimukhas tu varargalah
ṣanmukhas tu kārṭikeyah pañcamukhas tu śankarah ||142||
mādhavaṣ tu ekavadano vjayaḥ śastradhāranah |

Thus it mentions five kinds of it viz. *ekamukha*, *dvimukha*, *caturmukha* *pañcamukha* and *ṣaṭmukha*

It mentions three types of *Karaṣya*, after *Amarasimha*.

Meṣāśṅgī—"loke tu '*medhāśṅgī*' itī prasiddhīh". *Meṣāśṅgī* is a very obscure and dubious tree. The popular name '*medhāśṅgī*' which was current in those days in Gujarat is also in use to-day. In Dānga region this particular tree is known by this very name. And we consider this *Medhāśṅgī* to be identical with *Meṣāśṅgī* of the Nighantus. *Dalhanācārya*, the commentator of *Sūtrīta*, has called this *Meṣāśṅgī* as '*Medhāśṅgah*'. The commentator Śrīvāllabhopādhyāya states that *Vṛicikālī* is a particular type of *Meṣāśṅgī* (*meṣāśṅgīviśeṣo'yam*). We should give thought to this sta-

tement Dalhana too considers *Vr̥sikāṭi* to be a type of *Meṣāśṛṅgi* (*meṣāśṛṅ-gubhṣadh*). Though it is recorded in *gulmavarga*, it could be considered to be a tree.

The name *Dānti* is even to-day prevalent for *Danti* (201). Can the plant like *Apāmārga* be included in 'Gulmakānda'? The creeper like *Jyotiṣmati* is included in 'Gulmakānda' (209). Even *Rāsna* is included in Gulmakānda. It is stated that the name of *Rāsna* current among the people is 'rāṭha'.

The popular name 'vrihāṭi' of *Misr* and *Misreyā* reminds us of 'vayāṭi' (वय्याली) of to-day. The physicians (*vaidyas*) of North India mean *sūvā* by *misr*.

The third kānda is *Latā kānda*. *Kadu* which is found in the Himalayas is a plant. What is the reason of including it in the group of creepers? Many plants and creepers like *Mālakāngani* are mentioned in the second Gulmakānda. Similarly, *Ghodāvaja*, *Kamala*, etc. are mentioned in the *Latākānda*. Only very few creepers are found mentioned in the *Latākānda*.

The fourth Kānda is *Śākakānda*. Therein occur *Suvā*, *Lasana*, *Jvū*, *Dumgāṭi*, etc. But *Saptalā*, *Prasāranti*, *Bhrngarāja*, etc. could never be included in the group of *Śāka* (vegetables). We get no special information about *Saptalā*. It is unknown. About *Prasāranti* it is said that its leaves smell like excrements (*viṣṭā*). Can we prepare *śāka* from its leaves? Bengalis use this as vegetable. Can *Bhrngarāja* (*Blāngaro*) be used for preparing *śāka*? Perhaps one may prepare *śāka* of *Bastogandhā*.

The fifth Kānda is *Trnakānda*. The popular name 'jvārī' of *Javanāla* attracts our attention. It is what we call 'jvāra'.

The *Nighantuseṣa* is completed in 401 verses. It is followed by 8 Appendices. The different readings of the *Nighantuseṣa* are noted down in the first Appendix. Hard labour and critical attitude of the learned editor are evident here.

The second Appendix contains an index of words occurring in the text of the *Nighantuseṣa*. The gender of each word is indicated. The meanings of each and every word, that are pointed out by the commentators, are also given along with a particular word. And the number of the verse in which a particular word occurs is also given. The popular names current in those days are of utmost importance for a student of this subject. Sixty pages are devoted to this Appendix.

The third Appendix contains an index of popular names given by the commentator. All the names are given along with their Sanskrit equivalents. The names, which I suggested, are given in foot-notes. This appendix covers 28 pages.

In the fourth Appendix popular names noted in the ms. of the Haiṃanighantuseṣakoṣa, written 150 years before the commentator, are compared with those given by the commentator himself. This Appendix makes it clear that the tradition of introducing woodland herbs to the readers by popular names is very old.

The fifth Appendix contains an index of the quotations occurring in the commentary. The sixth Appendix contains an alphabetical index of the names of the authors that occur in the commentary. The seventh Appendix gives an index of the names of the works referred to by the commentator.

The eighth Appendix gives the quotations of Dhanvantarīnighantu as they occur in the Nighantuseṣatikā and side by side the relevant *ślokas* from the printed Dhanvantarīnighantu. And wherever the difference in the readings is found it is marked by bold types. This Appendix should be studied critically. Let us compare some quotations of the Dhanvantarīnighantu as they occur in the commentary with the relevant verses of the printed text of the Dhanvantarīnighantu.

निघण्टुशेषटीका

मालिकेरो रसफलः सद्रुहः कूर्चकेसरः ।
छटाशुभ्रो हृदफलो काशकी दाक्षिणात्यकः ॥
पत्र-१००

स्यात् पूषफलमुद्वेगं क्षसि घोष्टाफलं मतम् ।
चिकण्डं चल्कलं चिकङ्कं शशां मन्करं च तत् ॥
पत्र १०१

ज्योतिष्मती ।
ज्योतिष्का क्षामिमासा च लवणोक्ता च दुर्जरा
पत्र-११६

विदुन्नकस्त्वज्जटा च झटा साऽमलकीरि
च ॥ पत्र-११८

हृदकी हलना श्रेष्ठा..... ।
विषणी च जयन्ती च दीर्घरक्ता सुदृजिकी ॥
पत्र-११९

सुरसा तुलसी प्राम्ना तुलसी बहुबज्जरी ।
आपीता राक्षसी..... ॥
पत्र-१२५

कैक्यं ॥
कूर्चो म्निगुनिरासः त्रियशाकश्च पर्वतः ॥
पत्र-१२६

धन्वन्तरीयनिघण्टु

मारिकेडो रसफलः सुद्रुहः कूर्चशेखरः ।
तालशुभ्रो हृदफलो काशकी दाक्षिणात्यकः ॥

स्यात् पूषफलमुद्वेगं क्षसि घोष्टाफलं स्मृतम् ।
चिकण्डं चिककणा चिकका गुर्वाकः खपुरं च
तत् ॥

ज्योतिष्कायाऽग्निमासा च लवणोक्ता च दुर्जरा ॥

विदुन्नभूता तमकं भूधात्री भ्यामलक्यपि ॥

हृददिका मद्रलता ।
विषणी च जयन्ती च दीर्घरक्ता तु रजिणी ॥

सुरसा तुलसी प्राम्ना सुरभी बहुबज्जरी ।
अपेतराक्षसी गौरी..... ॥

कैक्यः ।
कूर्चो..... त्रियशाकश्च पर्वतः ॥

अद्वयप्रोक्ता अक्षयगन्धा	॥	दुष्या प्रोक्ता दुष्यगन्धा.. . . . ।
	पत्र-१४४	
सृक्ता स्पृग् माक्षणी देवी लता लङ्कोयिका मरुत् ।		सृक्ताऽस्पृग् माक्षणी देवी मालाली कोटिका मता ।
पङ्कमुष्टिः	॥	पङ्कमुष्टिः
	पत्र-१४	
कुलिङ्गशृङ्गी चक्रा च ... नताङ्गयपि ।		कुलीरशृङ्गी चक्रा च महापोषा नवाङ्गिनी ।
चन्द्रा स्वाहु विषाणी च प्रोक्ता च निजमूर्द्धजा ॥		चन्द्रास्पृहा विषाणी च शृङ्गी चमजमूर्द्धजा ॥
	पत्र-१०८	
दृक्षकन्दा विदारि च दृक्षवल्ली विवालिका ॥		विदारिका
	पत्र-११०	दृष्यकन्दा विदारि च दृष्यवल्ली विवालिका ॥
सिंहवृन्ता माधभाषा	पत्र-११७	सिंहविन्ना मांसमासा
पृष्ठपर्णी—कलशिर्षावनी गुहा ।		पृष्ठिपर्णी—कलशी धावनी गुहा ।
शृगलविन्ना धृतिला पर्णी—॥ पत्र-१११		शृगलविन्नाऽक्षिन्नबला पर्णी च - ॥

After having examined these few instances we find that the commentator of the Nighantuśeṣa has made drastic changes in the readings of the Dhanvantarīnighantu. The question naturally arises as to why he should make such changes. Could it be that he had before him some ms. belonging to a different group? Or, could it be that these changes are the mistakes committed by the copyist? Under the heading of 'Nālikera' 'tālavṛkṣa' becomes 'latāvṛkṣa'. This is certainly a blunder committed by the copyist. Under the heading of 'Jyotiṣmatī' we find 'durdinā' instead of 'durjarā'. At this place too the copyist has committed a mistake. Under the heading of 'Pūga' we have 'gavān madakaram' instead of 'gurvākah khapūrah'. For this change the author—and not the copyist—seems to be responsible. The commentator of the Nighantu seems to have given the meaning of 'gurvāka' in 'gavān madakaram' and to have altogether forgotten to give the meaning of 'khapūra'. In the treatment of Tulasī 'apetarākṣasi' has become 'āpīā rākṣasi'. For this change the copyist should be held responsible. The learned author could not write 'chardano' instead of 'chardghna'. This mistake occurs in the treatment of Kādarya. The pen of the copyist turns 'vṛjyā proktā' and 'vṛjyagandhā' into 'vṛjyaproktā' and 'vṛjyagandhā' respectively. Under the heading of 'Sprkkā' 'mālātī koṭikā mātā' has been turned into 'latā lankoyikā marut'. Under the heading of Śṛṅgi the copyist has written 'nyamārdhajā' instead of 'vanajamārdhajā'. In the treatment of Vṛjyakandā whose roots—not only the roots but the entire creeper—are vṛjya (vṛjyakarāṇa) the copyist writes 'vṛkṣakandā' and 'vṛkṣavallī' instead of 'vṛjyakandā' and 'vṛjyavallī'.

The author could not be held responsible for the change 'sindhavyntā' from 'sindhavinnā'. Under the head of 'pṛṣṇuparni' there occurs 'dhytilā' instead of 'anghribalā'. On page 150 we have 'hahji ca vardo barbarakas tathā' instead of 'phahji ca satva brahmasuvarcalā'. What a corruption! Under the heading of 'kimsuka' we have 'kṣtraśreṣṭha' and 'Vītatoka' in place of 'kṣtraśreṣṭha' and 'vātāpotha' respectively. All this is really unbearable. But what can we do? Again, under the heading of 'Saptaparna' the copyist makes a drastic change. He writes 'gucchapūṣpa' for 'gūdhapūṣpa'. Under the heading of Āragvadha we find 'karnvān sa ca revatah', while it should be 'karnkāro'ṭha recanaḥ'. Such instances are innumerable. Only few are pointed out here. We cannot expect the copyist to be the expert of the subject. Hence he has committed many scriptological mistakes. The learned commentator could not make such mistakes. The learned editor Muni Shri Punyavijayaji has done a great service to the cause of this subject by preparing this valuable Appendix. From this we can have a clear idea of how the corruption of the words of the Nighantū has taken place. Many persons like us get confused when they are confronted with the new forms that the word has assumed. And there are innumerable words that have assumed new and strange forms. When 'candrāspadā' is changed into 'candrāvādī' it gives altogether a different meaning. By preparing this Appendix Muni Shri Punyavijayaji has done one important and great work. It has made me realize the fact that many corrupt forms and many meaningless names have found place in the Nighantus and their commentaries. It is not unknown to the scholars of this subject that the authors of the Nighantus and their commentators have made a jumble of terms denoting plants, creepers, trees, herbs, vegetables etc.

The Nighantūśeṣa is a work of that great veteran scholar Āc Hema candra who earned the title Kalikālasarvajña (the Omniscient of the Kali Age). Years ago it was printed, without the commentary, in the Nirnay-asagara press, Bombay. It was not available in the market since long. Muni Shri Punyavijayaji has taken great pains in critically editing it along with the commentary which is printed here for the first time. He has greatly enhanced the value of this edition by the important appendices with which he has adorned it. Who else could have done such a scholarly work? We salute him who has made this unavailable work again available. This science of Nighantū seems to be like a wild jungle where the persons concerned have sown haphazardly what they liked. No one took the trouble of seeing and examining the plants, creepers, trees, vegetables, herbs etc., having entered the jungle. All of them have composed the Nighantus, sitting in easy chair. They have made so many unnecessary additions and alterations as if to display their scholarship. This is the reason why we do not recognize so many plants, herbs, etc.

mentioned by name in the Nighanṭus. The commentators have made the confusion worse confounded.

The tradition of giving so many names of one herb or tree etc has not helped us. Now we should determine only one meaning of a particular term after having examined and studied all the Nighanṭus and their commentaries. This will help us much. This will dispell the darkness prevailing in the jungle of the Nigantus.

Let us study the eleven names of *Balā* which is very useful

balāyām śatapāki syāt bhadrādanyodanāhoayā
vāṭi vāṭyālakah (līkā ?) vāṭyapuṣpikā kharayaṣṭikā ||260||
kāṣṭhikā samarāhvā ca samāṅgā ca mahodarī |

The author of the Dhanvantarīnighantu has given nine names of *Balā*, that of the Rājanīghantu ten, and that of the Nighanṭusesa eleven'. The name 'samāṅgā' found in the Dhanvantarīnighantu is changed into 'samāṅgā' by the author of the Nighanṭusesa. None except the author of the Nighanṭusesa mentions the name 'mahodarī'. We feel that the names like 'śatapāki' 'odanapāki' 'samarāhvā' 'mahodarī' are meaningless. It is high time that we should retain only one scientific name of *Balā*. Of course, we should retain the reliable names current in different regions. It is really a matter of great pleasure that the work has been started in this direction. Otherwise, there would not be an end to such meaningless names. Under the prevailing conditions *Balā* is yet barren though it has eleven children. No word comes to its rescue. And in India the term *Balā* is used to denote different things. Time is ripe for us to come out of such condition. The popular names will be very useful to us. While writing on *Balā* Bhā. Dikṣita gives its name *Balāra* popular in his days. On the other hand the commentator of the Nighanṭusesa states that its popular name is 'balā' (*etasya loke 'balā' ity eva prasiddhiḥ*). Four—rather five—types of *Balā* are mentioned in the Nighanṭus. Some consider *Atibalā* to be identical with *Balā*. For some *Nāgabalā* is nothing but *Atibalā*. The *Balā* and *Kṣṛabalā* from which the śatapāki and sahasrapāki oils are prepared in Kerala are different from what we call *Balā* in Gujarat. While some use what we call *Khapāṭa* (*Atibalā*) in Gujarat, having considered it to be *Balā*.

Tarkavācaspati Tāiānātha Bhattācārya rightly observes .

bahucchidraīm parityaya gunaleśajighṛkṣaya |
parighnanto do vyāṭ rjavo dambhavaryūṭah ||

7. Amara has written only this much: 'balā vāṭyālakah'. Amara has given very few synonyms.

*indrādāyo'pi yasyāntam na yayuh śabdavāridhek |
prakriyām tasya kṛtsnasya kṣamo vaktum narah katham ||**

We too agree with him.

The Nighanṭuśeṣa is really a useful addition to the Nighanṭu. One should study it critically. The study of the popular names occurring in it will be very useful and fruitful for the students of this subject. The eight Appendices prepared by the learned editor Muni Śrī Punyavijayaḥ have enhanced the value of this edition. He is really a great research scholar who has edited many important Sanskrit and Prakrit works. Gujarat is proud of him.

Surat
28-5-68.

Bapaḷal Vaidya.

8. Introduction to 'Rājanīghanṭu-sahito Dhanvantarīyanīghanṭu' (Ānandāśrama Sanskrit Series).

॥ अर्हम् ॥

निघण्टुशेषस्य विषयानुक्रमः ।

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
मङ्गलादि	१	२	रत्नकणवीरनामानि	३०	५० १९
घण्टा काण्डानां नामानि	२	५	तमालनामानि	३०	१९
अक्षोकनामानि	३-४	५	तमालपत्रनामानि	३१	५० १९
बकुलनामानि	५-६	५० ६	^१ सुसैलानामानि	३१-३२	५० २०
बकुलफलनामानि	६	द्वि० ६	^२ स्थूलैलानामानि	३२-३३	५० २०
तिलकनामानि	६-७	५० ६	कर्पूरनामानि	३३-३४	५० २१
कोविदार-काञ्चनारनामानि	७-८	७	^३ कवकोलकनामानि	३४-३५	५० २१
चम्पकनामानि	९-१०	५० ८	लवङ्गनामानि	३५-३६	५० २२
नागकेसरनामानि	१०-११	९	मलिकानामानि	३६-३७	५० २२
नागकेसरपुष्पचूर्णनामानि	१२	५० ९	अतिसुकनामानि	३७-३८	५० २३
कदम्बनामानि	१२-१३	५० ९	^४ पिप्लवानामानि	३८-३९	५० २४
भूलीकदम्बनामानि	१३	१०	^५ गर्दभाण्डनामानि	३९-४०	२५
धाराकदम्बनामानि	१४	५० १०	पर्कटीनामानि	४१	५० २५
नीप[कदम्बविशेष]नामानि	१४-१५	५० १०	वटनामानि	४१-४२	५० २६
कुटजनामानि	१५-१६	११	उदुम्बरनामानि	४२-४३	५० २६
कुटजफलनामानि	१७	५० १२	^६ काकोदुम्बरिकानामानि	४३-४४	५० २७
शिरीषनामानि	१७-१८	१२	राजादननामानि	४४-४५	५० २७
पाटली-पाटलानामानि	१९	१३	^७ पिथालनामानि	४५-४६	५० २८
स्वेतपाटलनामानि	२०	१४	आमातकनामानि	४६-४७	२८
अगरुनामानि	२१	१४	अर्कनामानि	४८	२९
मल्लिगन्धवारुनामानि	२२	प्र० १५	राजार्कनामानि	४८-४९	५० ३०
कृष्णागरुनामानि	२२	द्वि० १५	^८ स्तुहीनामानि	४९-५०	५० ३०
श्रीखण्ड-चन्दननामानि	२२-२३	१५	करमर्षनामानि	५०-५१	५० ३१
वर्षाकचन्दननामानि	२४	५० १६	जम्बीरनामानि	५१-५२	५० ३१
^१ रत्नचन्दननामानि	२४-२५	५० १६	^९ करुणनामानि	५२	३२
^२ कुचन्दननामानि	२५-२६	५० १७	बीजपूरनामानि	५३-५४	३२
^३ द्रुमोत्पलनामानि	२६	१७	मःगुलुङ्गी[बीजपूरविशेष]नामानि	५५	३३
निर्गन्धद्रुमोत्पलनामानि	२७	५० १७	अम्लीकानामानि	५६	३३
पुन्नागनामानि	२७-२८	५० १८	^{१०} वृक्षाम्लनामानि	५७	३४
अगस्त्यनामानि	२८	१८	^{११} अम्लवेतलनामानि	५८-५९	५० ३४
करवीरनामानि	२९	१८			

१ रताञ्जली ॥ २ पतंग ॥ ३ कणयर ॥ ४ एलची ॥ ५ सुहृदेला, कंकोलीफल ॥ ६ कंकोल
७ पीपल ॥ ८ पीपरी ॥ ९ काळुम्बरी ॥ १० चारु ॥ ११ बोहरी ॥ १२ करुणा ॥ १३ तिमितीक
१४ अम्लवेतलसु क्षुनिर्वाहः ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
हीनोत्तमाश्लवेतसनामानि	५९-६०	पृ० ३५	पलाशनामानि	९१-९२	पृ० ५२
कपिस्थनामानि	६०-६१	३५	धवनामानि	९२-९३	पृ० ५२
^१ अश्वत्थकनामानि	६२	३६	श्रीपर्णानामानि	९३-९५	पृ० ५३
नारङ्गनामानि	६३	३६	सप्तच्छदनामानि	९५-९७	पृ० ५४
खदिरनामानि	६४	३७	भारवधनामानि	९७-९९	पृ० ५५
श्वेतखदिरनामानि	६५	३७	बीजकनामानि	९९-१०१	पृ० ५६
विट्खदिरनामानि	६६	३८	बीजकभेदनामानि	१०१	५७
शात्मलिनामानि	६७-६८	प्र० ३८	अश्वकर्णनामानि	१०२	५७
शात्मलिनिर्वासनामानि	६८	द्वि० ३९	^{१०} देव्यालनामानि	१०३	५८
^{१०} कुशात्मलिनामानि	६८	३९	शाकनामानि	१०४-५	पृ० ५८
शिक्षपानामानि	६९	३९	धर्मपनामानि	१०५-६	५९
शिक्षपाविशेषनामानि	६९	च० ४०	सिंहकनामानि	१०७	प्र० ६०
^{११} कुशिक्षपानामानि	७०	पृ० ४०	कोलिपत्रनामानि	१०७	द्वि० ६०
बदरीनामानि	७०-७१	४०	महापत्रनामानि	१०७	६०
^{१२} शामोनामानि	७२-७३	४१	सरलनामानि	१०८	पृ० ६०
^{१३} शामफलनामानि	७३	च० ४१	देवदाशनामानि	१०८-१०	पृ० ६१
^{१४} इल्लगुदीनामानि	७४	४२	मधूकनामानि	११०-११	६२
गुग्गुलुनामानि	७५-७६	पृ० ४३	^{११} जलमधूकनामानि	११२	६२
पारिभद्रनामानि	७६	४४	तिन्दुकनामानि	११३	६३
करीरनामानि	७७	४४	तिन्दुकविशेषनामानि	११४	६३
विकल्कननामानि	७८	४४	रोध्रनामानि	११५	प्र० ६४
बिन्बनामानि	७९-८०	पृ० ४५	श्वेतलोध्रनामानि	११५	६४
हरीतकीनामानि	८०-८१	पृ० ४६	रक्तलोध्रनामानि	११६-१७	प्र० ६४
बिन्बीतकनामानि	८१-८२	४७	कृष्णलोध्रनामानि	११७	द्वि० ६५
आमलकीनामावि	८३	४८	भूर्जनामानि	११७-१८	पृ० ६५
अरणिनामानि	८४-८५	पृ० ४८	^{१२} लेहमातकनामानि	११८-१९	६६
अरुलनामानि	८५-८७	पृ० ४९	लकुचनामानि	१२०	प्र० ६७
शिथुनामानि	८७-८८	५०	पनसनामानि	१२०	द्वि० पृ० ६७
श्वेतशिथुनामानि	८९	पृ० ५१	पनसफलनामानि	१२०	च० ६७
रक्तशिथुनामानि	८९	पृ० ५१	आम्रनामानि	१२१-२२	पृ० ६८
तिनिशानामानि	८९-९०	५१	आम्रविशेषनामानि	१२२	६८
			क्षुद्राम्रनामानि	१२३-२४	प्र० ६८

१ आसदा ॥ २ अरेजु ॥ ३ शान्मलिविशेष ॥ ४ शिक्षपाविशेष ॥ ५ खेजडी ॥ ६ सागर ॥

७ हिगोद ॥ ८ कांक ॥ ९ किरमाल ॥ १० सायु ॥ ११ अजुन ॥ १२ महाकोष्ठ ॥ १३ गुंरी ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
जम्बूनामानि	१२४-२५	प्र० ६९	धातकीनामानि	१५०	८२
जम्बूविशेषनामानि	१२५	७०	सल्लकीनामानि	१५१-५२	पृ० ८३
मद्दनामानि	१२६-२७	७०	एरुषनामानि	१५२-५४	८४
कुञ्जकनामानि	१२८ पृ०	७१	किम्पाकनामानि	१५५	पृ० ८५
निसुलनामानि	१२८-२९	पृ० ७१	काम्पिल्यकनामानि	१५५-५६	पृ० ८५
वेतसनामानि	१२९-३०	पृ० ७२	कतकनामानि	१५६	८६
अम्बुवेतसनामानि	१३०-३१	पृ० ७२	कर्पासीनामानि	१५७	पृ० ८६
वरुणनामानि	१३१-३२	७३	वन्यकर्पासीनामानि	१५७	८६
अङ्कोटनामानि	१३३	७४	वन्दानामानि	१५८	८७
मस्लातकनामानि	१३४-३५	७० ७४	वन्दाविशेषनामानि	१५९	पृ० ८७
अरिष्टनामानि	१३५-३६	पृ० ७५	आटकषणामानि	१५९-६०	पृ० ८७
निबम्बनामानि	१३६-३७	७६	तुम्बुरुनामानि	१६०-६१	पृ० ८८
महानिम्बनामानि	१३८	७७	कदलिनामानि	१६१-६२	पृ० ८९
पीलनामानि	१३९-४०	पृ० ७७	तगरनामानि	१६२	८९
गिरिर्ष्युनामानि	१३९-४०	पृ० ७७	तूलनामानि	१६३	९०
पारापतनामानि	१४०-४१	प्र० ७८	मुष्ककनामानि	१६४	९०
महापारापतनामानि	१४१ द्वि० तृ०	७८	वैशनामानि	१६५	९१
रुद्राक्षनामानि	१४१	च० ७८	गात्रेरुकीनामानि	१६६	९१
चतुर्मुखरुद्राक्षनामानि	१४२	प्र० ७९	दारुहरिद्रानामानि	१६७-६८	पृ० ९२
दिमुखरुद्राक्षनामानि	१४२	द्वि० ७९	अश्विष्यनामानि	१६८-६९	९३
षण्मुखरुद्राक्षनामानि	१४२	तृ० ७९	स्युक्कानामानि	१७०-७१	९३
पञ्चमुखरुद्राक्षनामानि	१४२	च० ७९	विटङ्गनामानि	१७२	९५
एकमुखरुद्राक्षनामानि	१४३	पृ० ७९	इन्द्राक्षनामानि	१७३	९५
पुत्रजीवनामानि	१४३	७९	आदि-सिद्धिनामानि	१७४	९६
करजनामानि	१४४-४५	पृ० ७९	पद्मकनामानि	१७५	९६
षड्ग्रन्थिककरञ्जनामानि	१४५	८०	कङ्कुकुठनामानि	१७६	९७
मर्कटीकरञ्जनामानि	१४६	पृ० ८०	परुषकनामानि	१७७	९७
अज्ञारवलीकरञ्जनामानि	१४६	८०	खर्जूरनामानि	१७८	पृ० ९८
रोहीतकनामानि	१४७	८१	महाखर्जूरिकानामानि	१७८	९८
कटफलनामानि	१४८	८१	ताडनामानि	१७९	पृ० ९९
दाडिमनामानि	१४९	पृ० ८२	नालीकैरनामानि	१७९-८०	पृ० ९९
ओदूपुष्पनामानि	१४९	८२	पूगनामानि	१८०-८१	पृ० १००

१ अयणहल ॥ २ इञ्जर, वेतेमविशेष ॥ ३ सीलामा ॥ ४ बकायणि ॥ ५ अङ्कोठ ॥ ६

रोहीतक ॥ ७ कायफल ॥ ८ अरहूवा ॥ ९ पद्मनस ॥ १० गागेटी ॥ ११ थूणीयड ॥ १२ पीक ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
पुगफलनामानि	१८१	प्र० १००	०हरिनामानि	२१३-१४	पृ० ११८
शिवकपूयनामानि	१८१	पृ० १००	ब्रजनाटनामानि	२१४-१५	पृ० ११९
हिन्तालनामानि	१८१	१०१	मुण्डीनामानि	२१५-१६	पृ० ११९
तालीनामानि	१८२	पृ० १०१	महामुण्डीनामानि	२१६-१७	पृ० १२०
कैतकनामानि	१८२	१०१	बाकुचीनामानि	२१७-१८	१२०
तृणजातिनामानि	१८३	१०१	रास्नानामानि	२१९	१२१
सिन्धुवार-निर्गुण्डीनामानि	१८४	१०३	नाकुलीनामानि	२२० पृ०	१२१
नीलनिर्गुण्डीनामानि	१८५	पृ० १०३	गन्धनाकुलीनामानि	२२०-२१	पृ० १२२
वेतनिर्गुण्डीनामानि	१८५	१०४	कुटेरकनामानि	२२१-२२	प्र० १२२
शोफालिकानामानि	१८६	१०४	कुटेरकविशेषनामानि	२२२ द्वि०	पृ० १२३
द्रुकलशोफालिकानामानि	१८७	पृ० १०४	कृष्णकुटेरकनामानि	२२२-२३	पृ० १२३
प्रियङ्गुनामानि	१८७-८८	१०४	तुलसीनामानि	२२३-२४	पृ० १२३
मधुयष्टीनामानि	१८९	१०६	फणिञ्जकनामानि	२२४-२५	पृ० १२४
ध्वजवगन्धानामानि	१९०	१०६	त्रायमाणानामानि	२२५-२६	१२४
मेघशृङ्गीनामानि	१९१	पृ० १०७	व्यवासकनामानि	२२७-२८	१२५
मेघशृङ्गीविशेषनामानि	१९१-९२	पृ० १०७	किराततिलकनामानि	२२९	१२६
कर्कटशृङ्गीनामानि	१९१-९३	पृ० १०७	कुण्डलनामानि	२३०	१२६
निदिग्धिका नामानि	१९३-९४	पृ० १०८	बालकनामानि	२३१	१२७
बृहन्निदिग्धिका नामानि	१९४-९५	पृ० १०९	शटीनामानि	२३२	१२८
विदारिनामानि	१९५-९६	पृ० १०९	शलावालुकनामानि	२३३	१२८
क्षीरविदारिनामानि	१९६-९७	११०	कुङ्कुमनामानि	२३४-३५	पृ० १२९
पृष्णिपर्णनामानि	१९८-९९	पृ० ११०	जातिनामानि	२३५-३६	पृ० १२९
गोष्ठुरनामानि	१९९-२०१	पृ० १११	जातिकलिकानामानि	२३६	१३०
दन्तीनामानि	२०१-२	पृ० ११२	जातिकलनामानि	२३७	१३०
नागदन्तीनामानि	२०२-३	११३	यूथिकानामानि	२३८-३९	प्र० १३१
भयामार्गनामानि	२०४-५	११३	पीतयूथिकानामानि	२३९	द्वि० १३१
आद्रकनामानि	२०६	११४	कुन्दनामानि	२३९-४०	पृ० १३२
पुनर्वानामानि	२०७-८	प्र० ११५	नवमालिकानामानि	२४०-४१	१३२
पुनर्वानाविशेषनामानि	२०८	११५	मल्लिकानामानि	२४२	१३३
ज्योतिष्मतीनामानि	२०९	११६	वार्षिकीमल्लिकानामानि	२४३	१३३
भाषपर्णनामानि	२१०	११६	कुनारीनामानि	२४४	१३४
सुद्रपर्णनामानि	२११	११७	अमिस्तातनामानि	२४५	१३४
भूम्यामलकीनामानि	२१२	११८	खैरेयकनामानि	२४६	पृ० १३५

१ रीगणी ॥ २ वृद्धरीगणी ॥ ३ आन्नाभाडा ॥ ४ साटहडा ॥ ५ साटहवी ॥ ६ मालकांपुणी ॥ ७ हल्लर ॥ ८ मोडयेरी ॥ ९ शानची ॥ १० धमापड ॥ ११ उपलौठ ॥ १२ एलीयड ॥ १३ ऊहो ॥ १४ सुवर्णजूही ॥ १५ केवडी ॥ १६ सेवजी ।

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
रक्षसैरेयकनामानि	२४६	तृ० १३५	क्षालपर्णीनामानि	२७३-७४	पृ० १४९
पीतसैरेयकनामानि	२४६	च० १३५	भार्गीनामानि	२७४-७६	पृ० १५०
नीलसैरेयकनामानि	२४७	पृ० १३५	नाकुलीनामानि	२७६-७७	पृ० १५१
किङ्किरातनामानि	२४७	१३६	तेजस्विनीनामानि	२७७-७८	पृ० १५१
चित्रकनामानि	२४८	१३६	मिक्षेयानामानि	२७८-७९	पृ० १५१
वासन्तीनामानि	२४९	१३७	पथिकानामानि	२७९-८०	पृ० १५२
नीलीनामानि	२५०-५१	पृ० १३७	मांशीनामानि	२८०-८१	पृ० १५३
दमननामानि	२५१-५२	पृ० १३८	गन्धमांशीनामानि	२८१-८२	पृ० १५३
धत्तनामानि	२५२-५३	पृ० १३९	मुरानामानि	२८२-८३	पृ० १५४
धत्तफलनामानि	२५३	१३९	प्रयुष्टरीकनामानि	२८३-८४	पृ० १५५
शङ्खपुष्पीनामानि	१५४-५५	पृ० १३९	जम्बूकानामानि	२८४-८५	पृ० १५५
कर्पूरनामानि	२५५	१४०	मांसरोहानामानि	२८५	१५६
अजमोदानामानि	२५६-५७	पृ० १४०	रक्षपादीनामानि	२८६	१५६
यवानीनामानि	२५७	१४१	रक्षपादीविशेषनामानि	२८७	१५६
सहदेवानामानि	२५८	पृ० १४१	जल्पिष्पत्नीनामानि	२८८	१५७
श्वेतसहदेवानामानि	२५८	तृ० १४२	शिवमल्लीनामानि	२८९	१५७
रक्तसहदेवानामानि	२५८	च० १४२	अतिविधानामानि	२९०	१५८
पर्पटकनामानि	२५९	पृ० १४२	मेदानामानि	२९१पृ०	१५८
गोजिह्वानामानि	२५९	१४२	महामेदानामानि	२९१	५८१
बलानामानि	२६०-६१	पृ० १४३	गुञ्जानामानि	२९२-९३	१६०
महाबलानामानि	२६१-६३	१४३	पाठानामानि	२९४-९५	पृ० १६१
मुखलीनामानि	२६४	१४४	शतावरीनामानि	२९५-९७	१६१
हिल्गुनामानि	२६५	१४५	कटुकानामानि	२९८-९९	१६२
हिल्गुपत्रीनामानि	२६६-६७	पृ० १४५	कपिकच्छनामानि	३००-१	१६३
काकजम्बूनामानि	२६७-६८	पृ० १४६	मच्छिञ्चानामानि	३०२-३	पृ० १६४
काकनासानामानि	२६८-६९	पृ० १४६	मरिचनानामानि	३०३-४	पृ० १६५
पाषाणमेघनामानि	२६९	१४७	पिप्पलीनामानि	३०४-५	पृ० १६५
हयुषानामानि	२७०	प्र० १४७	पिप्पलीमूलनामानि	३०५-६	पृ० १६६
विषग्नहयुषानामानि	२७०	द्वि० १४७	अधिकानामानि	३०६	१६६
हयुषाविशेषनामानि	२७०	१४८	अनिकाफलनामानि	३०७पृ०	१६७
अण्डारवानामानि	२७१	१४८	गिरिकर्णीनामानि	३०७	१६७
क्षयनामानि	२७२	१४८	श्वेतगिरिकर्णीनामानि	३०८	त्रि० १६७
कुसुम्भनामानि	२७३	पृ० १४९	कृष्णगिरिकर्णीनामानि	३०८	पृ० १६७

१ शोभाहली ॥ २ जवाबी ॥ ३ मोहाली ॥ ४ तालीषपत्र ॥ ५ शङ्ख ॥ ६ एकान्ति ॥ ७ पत्र ॥
८ शंभुवार ॥ ९ कयरी ॥ १० हंसपरी ॥ ११ जूष ॥ १२

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
इन्द्रधारणी	३०९-१०	पृ० १६८	जलशेवालनामानि	३३५	१८१
इन्द्रधारणीविशेषनामानि	३१०-११	पृ० १६८	शतपुष्पाभामानि	३३६	१८२
वचानामानि	३११-१२	पृ० १६९	जीरकनामानि	३३७	पृ० १८२
श्वेतवचानामानि	३१२	१६९	कृष्णजीरकनामानि	३३७-३८	पृ० १८३
श्रीरिधानामानि	३१३-१४	प्र० १७०	रसोम-लघुननामानि	३३८-३९	प्र० १८३
कृष्णधारिवचानामानि	३१४	१७०	लघुनविशेषनामानि	३३९	१८४
मूर्धानामानि	३१५-१६	१७१	पलाण्डुनामानि	३३९-४०	प्र० १८४
लाङ्गलीनामानि	३१७	१७१	नीलपलाण्डुनामानि	३४०	पृ० १८४
गुह्रचीनामानि	३१८-१९	१७२	सप्तलानामानि	३४०-४१	पृ० १८५
देवताडनामानि	३२०	१७३	प्रधारणीनामानि	३४१-४२	१८५
कोशातकीनामानि	३२१-२२	१७३	भाङ्गीनामानि	३४३	१८६
हस्तिकोशातकीनामानि	३२३	१७४	सूरणकन्दनामानि	३४४	१८६
श्रीरिणीनामानि	३२३-२४	१७४	वृद्धदारकनामानि	३४४-४५	पृ० १८६
शङ्खिनीनामानि	३२५	१७५	सुवर्चलानामानि	३४५-४६	पृ० १८७
श्रावणानीनामानि	३२६	१७५	गृह्णराजनामानि	३४६-४७	पृ० १८७
पद्मिनीनामानि	३२७	१७६	कासमर्दानामानि	३४७	१८८
कमलनामानि	३२८-२९	१७७	वास्तुकनामानि	३४८	१८८
सितकमलनामानि	३३०	प्र० १७८	पालङ्कीनामानि	३४९	१८८
रक्तकमलनामानि	३३०	द्वि०तृ० १७८	शोबन्तीनामानि	३४९-५०	प्र० १८९
कैरविणीनामानि	३३०	१७८	भ्रमल्लोषिकानामानि	३५०-५१	१८९
वृत्पलनामानि	३३१	पृ० १७८	तण्डुलीयनामानि	३५२	१९०
वृत्पलविशेषनामानि	३३१	१७८	शमठनामानि	३५३	१९०
नीलोत्पलनामानि	३३२	प्र० १७९	स्थलशामठनामानि	३५४	पृ० १९१
रक्तोत्पलनामानि	३३२	द्वि० १७९	काकमाचीनामानि	३५४	१९१
सौगन्धिकनामानि	३३३	१७९	श्रीहस्तिनीनामानि	३५५	पृ० १९१
बीजशोधनामानि	३३२-३३	प्र० १७९	मुनिवर्णनामानि	३५५-५६	पृ० १९१
पद्मनालनामानि	३३३	१७९	मूलकनामानि	३५६-५७	पृ० १९२
किञ्चलकनामानि	३३३	१८०	वाणक्यमूलकनामानि	३५७-५८	पृ० १९२
मञ्जदलनामानि	३३३	१८०	हिमलोचीनामानि	३५८	१९२
पद्मकन्दनामानि	३४४	प्र० १८०	कलन्धीनामानि	३५९	पृ० १९३
वृत्पलकन्दनामानि	३३३	द्वि० १८०	कारवेल्लनामानि	३५९	१९३
पद्मबीजनामानि	३३४	१८१			
वारिपर्णीनामानि	३३५	पृ० १८१			

१ वृत्पलधारिवा ॥ २ चन्दनधारिवा ॥ ३ पीलठनी ॥ ४ राडागारी ॥ ५ देवदाली ॥ ६ उदिर-
कनी ॥ ७ पोखणी ॥ ८ श्वेतकमल ॥ ९ श्वेतजीरा ॥ १० साधरि ॥ ११ भांगरत ॥ १२ कासद्व ॥
१३ दोबी ॥ १४ भावउत्री ॥ १५ तंदुळेजा ॥ १६ शङ्खतिरि ॥ १७ वृहन्मूलक ॥ १८ कारेकी ॥

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
पटोलनामामि	३६०	१९३	धान्येकार्थिकनामामि	३६६	पृ० २०८
^१ कर्कोटनामामि	३६१	पृ० १९४	भाञ्जुवोहिनामामि	३६६	तृ० २०८
कृष्णाण्डनामामि	३६१	तृ० १९४	षष्टिकनामामि	३६६	२०८
कालिन्नीनामामि	३६१	१९४	शालिनामामि	३६७	प्र० २०९
मुष्नीनामामि	३६२	१९४	कलमनामामि	३६७	द्वि० २०९
चिर्मिटीनामामि	३६३-६४	प्र० १९५	रफ्फालिनामामि	३६७	तृ० २०९
चिर्मिटीपकफलनामामि	३६४	द्वि० १९५	महाशालिनामामि	३६७	२०९
कुर्वकनामामि	३६४-६५	१९५	यवनामामि	३६८	प्र० २१०
पुष्करमूलनामामि	३६६	१९६	नीलयवनामामि	३६८	द्वि० २१०
वस्तगन्धानामामि	३६७	१९६	मसूरनामामि	३६८	तृ० २१०
बिम्बीनामामि	३६८	१९७	कलायनामामि	३६८-८९	प्र० २१०
रौहिषनामामि	३६९	१९८	चणकनामामि	३६९	द्वि० २११
^२ भूस्तृणनामामि	३७०	१९८	भाषनामामि	३६९	२११
दर्भनामामि	३७१	१९९	मुद्गनामामि	३९०	पृ० २११
काक्षनामामि	३७२	१९९	पीतमुद्गनामामि	३९०	२११
उलपनामामि	३७३	पृ० २००	कृष्णमुद्गनामामि	३९१	पृ० २११
इक्षुनामामि	३७३	२००	वनमुद्गनामामि	३९१-९२	प्र० २१२
इक्षुमेदनामामि	३७४	पृ० २००	^३ राजमुद्गनामामि	३९२-	द्वि० २१२
नलनामामि	३७४-७५	पृ० २०१	गोधूमनामामि	३९२	तृ० २१२
मलीनामामि	३७५	२०२	वल्लनामामि	३९२	२१३
धरनामामि	३७६	२०२	कुलत्थनामामि	३९३	प्र० २१३
मुञ्जनामामि	३७७	पृ० २०२	कुलत्थिकाभामामि	३९३	द्वि० २१३
बालतृणनामामि	३७७	२०२	तूषरीनामामि	३९३	तृ० २१३
तृणनामामि	३७८	प्र० २०३	कुल्माषनामामि	३९३	२१४
घासनामामि	३७८	द्वि० २०३	नीवारनामामि	३९४	प्र० २१४
दूर्वानामामि	३७८-७९	पृ० २०३	श्यामाकनामामि	३९४	द्वि० २१४
श्वेतदूर्वानामामि	३७९-८०	पृ० २०४	कद्दुनामामि	३९४	२१४
गण्डदूर्वानामामि	३८०	२०४	कृष्णकद्दुनामामि	३९५	प्र० २१५
सुस्तानामामि	३८१	२०४	रक्तकद्दुनामामि	३९५प्र०	२१५
^४ कुट्टन्मटनामामि	३८२-८३	२०५	शितकद्दुनामामि	३९५	द्वि० २१५
बीरगनामामि	३८४	पृ० २०६	पीतकद्दुनामामि	३९५	तृ० २१५
^५ बीरणमूलनामामि	३८४	२०६	कोदवनामामि	३९५	२१५
लामञ्जकनामामि	३८५	पृ० २०६	श्रीगकनामामि	३९६	प्र० २१५

विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्	विषयः	श्लोकः	पृष्ठम्
यवनाम्नामानि	३९६	२१६	शमीधान्यनामानि	४००	प्र० २१८
शाननामानि	३९७	प्र० २१६	शूकरधान्यनामानि	४००	द्वि० २१८
अतसीनामानि	३९७	द्वि० २१६	सस्यशूकरनामानि	४००	तृ० २१९
गवेशूकरनामानि	३९७	तृ० २१६	कषिद्यानामानि	४००	२१९
वन्यतिलनामानि	३९७	२१७	स्तम्बनामानि	४०१	प्र० २१९
वण्डतिलनामानि	३९८	प्र० २१७	मालनामानि	४०१	द्वि० २१९
सर्षपनामानि	३९७	द्वि० तृ० २१७	अफलमालनामानि	४०१	तृ० २१९
श्वेतसर्षपनामानि	३९८	२१८	धान्यत्वग्नामानि	४०१	तृ० २२०
राजिकानामानि	३९९	२१७	दुसनामानि	४०१	२२०

१ प्रथमं परिशिष्टम्

हेमचन्द्रोयनिघण्टुशेषमूलग्रन्थस्य पाठमेदा
२२१

२ द्वितीयं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषान्तर्गतानां शब्दानां तल्लिङ्ग-सदर्थ-
निर्देशपूर्वकमकारादिवर्णक्रमेणानुक्रमणिका २३५

३ तृतीयं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकाकृन्निर्दिष्टश्लोकभाषारूढ-
भाष्यां सस्कृतभाषारूढान्येकशिकानि २९५

४ चतुर्थं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकाकृन्निर्दिष्टमूलशब्द-
भाषार्यानां मूलसूत्रात्मक-पु० आदर्शो-
ल्लिखितभाषार्यै सह तुलना ३२३

५ पञ्चमं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकायां टीकाकृतो दूष्यतामभवत-
रणानामकारादिवर्णक्रमेणानुक्रमणिका ३३०

६ षष्ठं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थकृन्ना-
म्नामकारादिक्रम ३४७

७ सप्तमं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थनाम्ना-
मकारादिक्रम ३४८

८ अष्टमं परिशिष्टम्

निघण्टुशेषटीकायां टीकाकृतोद्दानां घन्-
न्तरिनिघण्टुश्लोकानां आनन्दाश्रमग्रन्थ-
मालामुद्रितघन्न्तरिनिघण्टुश्लोकपाठेन
सह तुलना ३४९

शुद्धिपत्रम् ।

पृष्ठम्	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	१८	-प्रकाराःपराः	प्रकाराः परा-
४	शीर्षके	सटीकेनि षण्ड-	सटीके निषण्ड-
१५	२६	-पणिक-	-पणिक-
१६	१	पुष्पीव-	पु-ष्पीव-
१६	३	रमुक्	'रमुक्
१६	४	'पदि-	'पदि-
१९	७	भाह च-	भाह च-
			[करवीरोऽद्यह ।ऽवभो हयमारोऽवमारकः ।]
२०	४	छदम् ।	छदम् । [राम तापसजं वासो गोपनं वल्लमशुक्म् ॥]
२७	२७	फलयु०	फलयू०
३०	२	-पुष्पी	-पुष्पी
३९	४	-जिविका	-जीविका
४३	३	भल्लकी वृक्षः	भल्लकीवृक्षः
४४	२४	क'इर'	'कइर'
४६	१३	मु(म)वने	भवने
४७	६	सवर्तक.	सवर्तक
४७	२६	बहेवा'	'बहेवा'
५३	२३	२	२
५४	१०	-स्वग	-स्वग्
५५	८	-पत्रो युग्मपत्रोऽवहु-	-पत्रोऽयुग्मपत्रो बहु-
५६	४	-शम्बी	-शम्बी
५७	१	पीतसाल	पीतसाल.
६१	४	-महा देव-	-महा-देव-
६१	१४	इन्द्रमुमः स्वर्ग-	इन्द्रमुमः स्वर्ग-
७५	२८	त्रिपु	त्रिपु
७७	१४	गुल्मारि-	गुल्मारि-
८१	२०	कैडर्वा	कैडर्वो
८४	२९	०नि	नि०
८८	१२	-माताऽट	-माताऽऽट-
९१	१	क.	क
९१	२९	-स्वागवे-	-स्वा गवे-
९६	९	मज्जलं	मज्जलं
९६	१४	पीतैरकम्बाकम्ब	पीतैरकम्बाकम्ब

९८	२३	-केवम् ।	-केवम्—
११०	२१	पृष्णिपर्णा	पृष्णिपर्णा
११२	२७	चित्रं	चित्रो
११४	११	वर्ग ५	वर्ग १
११५	२८	कर-	कर-
१२१	३	-सूत्रेण	-सूत्रेण
१२१	१३	गो-	"गौ-
१२६	१५	वलिन् द्वीपि-	वलिन्-द्विपि-
१४२	१	सित	सितै
१४७	१७	वर्ग २	वर्ग १
१४७	२८	-सृष्टिचं	-भित्तिचं
१४९	२४	दीर्घमूला	दीर्घमूला
१५९	४	-वर्णाऽधरा-	-वर्णा धरा-
१६१	२३	द्वीपशत्रु-	द्विपिषात्रु-
१६३	७	नाम्ना(?)रास्ना	नाम्ना
१६३	१२	कपिकच्छुरात्म-	कपिकच्छ्वामात्म-
१६८	११	चैन्त्री	त्वैन्त्री
१६८	१८	वान्तो	वान्तो
१६९	२७	[धन्व०वर्ग२५लो०३]	०
१७५	९९	काञ्चनी क्षीरी	काञ्चनक्षीरी
१८०	३	पथनाक	पद्मनाक
१८१	२२	शेवलं	शेवाल
"	"	शेवलं	शेवलं
१८३	६	कणाऽऽख्याता	कणा ख्याता
१८३	१६	कुञ्चिका	ञ्चिका
१९१	२०	श्रीधराक (श्रीधारक)।	श्रीधारक
"	२३	"	"
१९४	२६	'लबुद्ध	लबुद्ध
१९७	७	वर्ग १	वर्ग २
१९७	१०	तुण्डा	तुण्डी
१९८	२५	-कटुम्बके	कटुम्बके
१९९	३०	सारीवानी रजो	सारी वानीरजो
२०२	१६	इक्षुकाण्डः	इषु काण्डः
२०५	३	इत्याहः	इत्याह
२१५	२७	न०	नि०
२१६	१५	उमा तु	उमाय

आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितः

निघण्टुशेषः

वाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणिनिर्मितटीकासमेतः ।

॥ जयन्तु धीतरागाः ॥
आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिविरचितः

निघण्टुशेषः ।

वाचनाचार्यश्री-श्रीवल्लभगणिविनिर्मितया टीकया समेतः ।

[प्रथमो वृक्षकाण्डः]

॥ ऐं नम ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

सिद्धं शब्दसमुच्चयं शुचितरो यस्माद् भवद्विस्मयो,
निस्रं गीतिसुरान्तिसातसहितः श्रेयांसि स साक् क्रियात् ।
यज्ज्ञानाम्बुदसद्रसेन रसवान् ख्यातश्च वानस्पतो,
वर्गो कन्गुणो विराजति भुवि श्रीवर्धमानो जिनः ॥१॥ 5

वाग्देवतां स्तौमि सदा प्रसन्नां, सन्नाऽतिकुञ्जानभरामुदाराम् ।
विद्यार्थिनां पानकृते कृतार्थो, पीयूषकुम्भं दधती करेण ॥२॥

यद्वक्त्रोद्भूतचञ्चद्वचनरससुधालोलपो भव्यभावः,

सेवां कुर्वन्निवास्ति प्रसुरसुखमिषाच्चन्द्रमाश्चन्द्रमादृशः ।

दाढर्याऽगूढप्रतिज्ञाजितकविधिषणा भूरिकालं धरायां, 10

नन्दन्तु श्रीवरज्ञानविमलगुरवः सुच्युपाध्यायमिश्रा ॥३॥

निघण्टुशेषस्य करोमि टीकां, किञ्चोऽप्यहं स्वीयगुरुप्रभावात् ।

शास्त्राण्यनेकानि विमृश्य दृष्ट्वा, चाहर्निशं स्वीयसुबुद्धिवृद्धयै ॥४॥

इह हि चतुरुदधिवलयितवसुमतीमण्डलमण्डनायमानसुमानषड्दर्शनवादिमदोन्मादि-
द्विरदप्रकटघटागङ्गनसिंहोपमान-महनीयमहिमशब्दानुशासना-ऽभिधानकोषसत्य(१)साहि- 15
त्याधनेकपवित्रशास्त्रविधानसावधानतावाप्तकविकुलारिमप्रागभाराः प्रथितावितथात्मनीनपक्षज-
नीनसमीचीनगुणगणजनितसकलप्रबलसुजनसमाजचमत्काराः श्रीपूर्णतल्लगणगगनाङ्गणसमल-
ङ्करणसहस्रकिरणभ्रमणगणशिरशूडामणिकरणिश्रीदेवचन्द्रसूरिचरणकमलचञ्चरीकप्रकाराः परा-
जितास्वर्कप्रतिज्ञासुपर्वसूरयः श्रीहेमचन्द्रसूरयः प्रचिन्कसितशास्त्रविधानसमये प्रवर्तमानाः
श्रेयस्काम्ययाऽभीप्सितप्रशस्तदेवतानमस्काराचरणादिमङ्गलं दुरपोहप्रयूहसन्दोहव्यपोहनाथ

प्रचिकीर्षितनिघण्टुशेषाख्यशास्त्रसमाप्तिविधानाय सागण्ड्याचारसमाचरणाय च प्रथमपथेन प्रतिपादयन्ति स्म । तद्यथा -

विहितैकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः ।

निघण्टुशेषे वक्ष्येऽहं नत्वाऽर्हत्पदपङ्कजम् ॥१॥ इति ।

- 5 अत्राहुरपरे—ननु प्रस्तुतशास्त्रकरणमवगणय्य किमर्थमादावेवोचितदेवतानमस्क्रियाऽऽ-
विष्क्रिया । विघ्नोपशमार्थमिति चेत्, न, किं नमस्कारादेव विघ्नोपशम ' उताऽपरस्मादपि '।
यथाथ' कल्पस्तर्हि किं यत्र यत्र नमस्कारस्तत्र तत्र विघ्नोपशम ' किं वा यत्र यत्र विघ्नो-
पशमस्तत्र तत्र नमस्कार. ' । तत्र नाऽऽद्यो निरवद्य, कादम्बर्यादौ विद्यमानेऽपि नमस्कारे
परिसमाप्त्यभावेन तदनुपलम्भात् । अभिधानकोपेत्वेवाय नियम इति चेत्, न, तेष्वपि
10 कुत्रचिन्नमस्कारपुरस्कारेऽप्यपरिसमाप्त्युपपत्तेः । द्वितीयपक्षोऽपि सूक्ष्म, मीमांसामाध्यादौ
विघ्नोपशमोपलम्भेऽपि तद्वारम्भे नमस्कारानाविष्कारात्, तस्य तु तत्समाप्त्येव निर्ण-
तत्वात् । किञ्च—'नमस्कारादेव' इत्यत्रैवकारो नमस्कारेण सम विघ्नोपशमस्यान्ययोग
व्यवच्छिन्नति, स च प्रागुक्तव्यभिचारयुक्त्या न प्रमाणकोटीमाटीकृष्ट । नाप्यपरस्माद-
पीति पक्ष' सूपाद', सर्वत्रापि निश्चयेन तदुपादानस्यैव विलोक्यमानत्वात् । श्रद्धा
15 अपरस्मादपि साध्यसिद्धौ प्रेम्णा तस्यैवोपादानं बाल्लीलयायितं कल्पयेत् ।
अपि च—नमस्कारादित्यत्रापादानोपादानं विघ्नोपशमं प्रति नमस्कारस्य निमित्तत्वं
जनकत्वेन व्यञ्जकत्वेन वा व्यनक्ति । जनकत्वेन चेत्, तर्हि किं नित्योऽनित्यो
नित्यानित्यो वा म तज्जनकत्वेन तवाऽभिप्रेतः ' । नित्यश्चेत्, न, नित्यस्य जनकत्वा-
नुपपत्तिः, शब्ददेकत्वभावात् । पूर्वं पश्चाच्च अतज्जनकत्वे शास्त्रागम्ये एव तज्जनकत्वे
20 चैकत्वभावहान्या नित्योऽनित्यतां सत्यापयेत्, "अप्रच्युता-ऽनुत्पन्न-स्थिरैकरूपं नित्यम्"
[] इति नित्यलक्षणात् । सहकारिकारणजनितसाहाय्यात् तज्जनको
भविष्यतीति चेत्, न, सहकारिकारणस्य तत्साहाय्यकारित्वेनाद्याप्यप्रसिद्धत्वात् । प्रसिद्धत्वे
वा तत्साहाय्यस्य भेदाऽभेदोभयैर्भेदं शक्यत्वात् । न च नमस्कारोऽनित्यः, शास्त्रा
रम्भे शास्त्रकारैरवश्यं विधीयत इति भवताऽभ्युपेतत्वात् । अनित्यस्तज्जनक इति चेत्,
25 न, अनित्य. किं कतिपयक्षणावस्थायी ' क्षणस्थायी वा '। प्राच्ये क्रियारूपत्वान्नमस्कारस्य
तथात्वं प्रतिपत्तुमशक्तिः, क्रियायाः क्षणविनाशित्वात् । द्वितीये स्वोत्पत्तिमात्रव्यग्रस्य
क्षणिकस्य तज्जननं प्रति अभविष्णुतैव, स्वोत्पत्तेः प्राक् पश्चादुत्पत्तिसमये एव वा
क्षणिक. कार्यं कुर्यादिति विकल्पजालेन प्रत्यवस्थातु शक्यत्वात् । कथं क्षणिको वा

नमस्कार. कालभूयस्त्वभाविनीं शास्त्रसमार्तिं यावत् तिष्ठेत् 'तत्प्रव्यूहसन्दोहं व्यपोहेच्च' ।
नापि नित्यानित्य., परस्परपक्षोपक्षिसदृषणगणावकीर्णत्वात् । तदुक्तम्—

प्रत्येकं यो भवेद् दोषो द्वयोर्भावे कथं न सः ।

[] इति ।

नापि व्यञ्जकत्वेन, तस्य तद्व्यञ्जकत्वेन त्वयाऽद्याप्यप्रसाधितत्वात् । किञ्च— 5
नमस्कारात् कस्य प्रव्यूहस्य व्यपोहः ' किं भूतस्य भविष्यतो वर्तमानस्य वा ' । न तावदाद्य-
विकल्पद्वयस्य, तस्याऽतीतानागततया व्यपोहितुमसमर्थत्वात् । वर्तमानस्य किं सतोऽसतो
वा ' । न तावत् सत, तस्य भोग्यत्वेनोपसेदुषः परःशताभिर्नमस्याभिर्दुरपोहत्वात् ।
असतस्त्वसत्त्वादेव तदपोहानुपपत्तिः । अन्यञ्च—यदि नमस्कार एव प्रव्यूहव्यपोहकः
स्यात् तदा प्रव्यूहसन्दोहदन्द्वयमानो जनो नमस्कारैस्तं व्यपास्य को न स्वं सुखा- 10
चेक्रियात् ' । ततो विज्ञोपशमार्थं नमस्कार इति यत्किञ्चिदेतत् । अत्र प्रतिविधीयते—

यदवाटि 'प्रस्तुतशास्त्रकरणमवगणय्य नमस्कारकरणं किमर्थम्' इत्यादि तदेतत्
सर्वं तवाऽप्रामाणिकतामेव प्रवीणयति । न खलु प्रामाणिकीभूय कश्चिद् विपश्चिच्छास्त्रा-
रम्भसम्भावित नमस्कारं तिरस्कुर्वीत, शास्त्रारम्भे शास्त्रकारैस्तस्यैव प्रस्तुतत्वात् ।
यच्चावाचि 'किं नमस्कारादेव विज्ञोपशमः' इत्यादि तदप्यसूपपादम्, यतो नम- 15
स्कारादेव न वयं विज्ञोपशममभिदध्महे, किन्तु तज्जनितनिर्मलधर्मादेव । स
चाऽभीष्टदेवताप्रणिधानाद्यनेकसविवेकव्यापारसाध्यः । अत एव यत्र कापि विघ्नोपशम-
स्तत्राऽवश्यं मानसप्रणिधानाद्युत्पन्नधर्मस्यैव हेतुत्वम्, कार्यवैशिष्ट्यगम्यत्वात् कारण-
वैशिष्ट्यस्य । यत्र तु तत्सद्भावेऽपि विघ्नसद्भावस्तत्र धर्माऽधर्मयोरल्पीयस्त्व-बलीयस्त्वे
हेतु, बलीयसाऽल्पीयसो धर्षणात् । एतेन नित्याऽनित्याद्यनल्पविकल्पजालमपि प्रति- 20
क्षिप्तमवसेयम् । यत --- क्रियारूपत्वेनानित्योऽपि नमस्कारो धर्मं विनिर्माय विनश्यति,
स चाशेषविघ्नविघातनिघ्नो भवति । तथा च प्रतिपादयाञ्चकार श्रीकन्दलीकारः—
“स हि धर्मोत्पादकस्तिरयत्यन्तरायबीजम्” [] इति । व्यञ्जक-
पक्षस्य त्वस्वीकार एव परीहारः । यदप्याचक्षे विचक्षणेन 'नमस्कारात् कस्य
प्रव्यूहस्य व्यपोहः' इति, तदप्यल्पीय., वर्तमानस्यैव तस्य धर्मोप तिरस्करणात् । 25
न च वाच्यम्—कथं वर्तमानस्तिरत्क्रियते ' इति, उदण्डप्रचण्डमुद्गरदण्डादिना विघ-
मानस्यैव घटादेर्विघटनोपपत्तेः । इदमेव च धर्मस्थालङ्घनीणत्वम्, यदुपेतमपि प्रव्यूहव्यपोहं
विदधाति, अन्यथा तेनोपकृतं किं स्यात् ' । ततश्चावश्यं शास्त्रप्रारम्भे नमस्कारो
विधेय, प्रमाणप्रतिष्ठितत्वात् । तथाहि -- विवादाभ्यस्तो नमस्कारः शास्त्रारम्भेऽवश्यं
विधेयः, विज्ञोपशमफलत्वात्, त्रिपुरादिमन्त्रजापवदित्यलं कुचर्चया । प्रस्तुतं प्रस्तुतम्—

तत्र 'अहं' हेमचन्द्राचार्य. 'वक्ष्ये' कथयिष्यामि । "भृगूक् व्यकायां वाचि" ऋदा-
दिकोऽयम् उभयपदी इत्यस्य वचादेशे सिद्धम् । कम् 'निघण्टुशेषं' "घटि क्यपि
धुतौ" इति कविकल्पद्रुमधातुपाठः, नितरां घण्टघन्ते-एकत्र भाष्यन्ते शब्दा
अनेनेति निघण्टुः, "भृ-मृ-तृ-त्सरि-" [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः,

5 पुल्लिङ्ग. । यद् वैजयन्ती-

नामंशास्त्रे निघण्टुर्ना [] इति ।

व्याहिसु-

अर्थान् निघण्टयत्यस्मान्निघण्टु. परिकीर्तितः ।

पु-नपुंसकयोः स स्यात् [] इति ।

10 नन्वयं धातुर्धृत्यर्थे उक्तो धातुपाठे तत् कथं परिभाषणार्थं ' उच्यते—

क्रियावाचित्वमाख्यातुं प्रसिद्धोऽर्थः. प्रदर्शितः ।

प्रयोगतोऽन्ये ज्ञातव्या, अनेकार्था हि धातवः ॥

[]

इत्युक्तत्वाद् युक्तैव व्युत्पत्तिः । अकारान्तोऽपि निघण्टुशब्दः । तदुक्तं चाण्ड-

15 पण्डितेन-

इति वर्णनिघण्टोऽयं बीजाना वच्मि किञ्चन । [] इति ।

तदुक्तादतिरिक्तः शेषः प्रणिगद्यते । यदा गिराष्टि-विर्गिष्टकृष्टिजनानां प्राचीन-

निघण्टुप्रोक्तवनस्पतिनामसमूहेषु ज्ञानोत्पादनं करोतीति शेषः । "शिष् हिंसायाम् "

शिष्यते-विचित्रवनस्पत्यभिधानजाड्यं हिंस्यते अनेनेति वा शेषः । निघण्टोः- स्वोपज्ञ-

20 नामसंग्रहस्य शेषो निघण्टुशेषस्तम् । किं कृत्वा ' नत्वा, काय-वाङ्-मनोभि

प्रणम्येत्यर्थः । किम् ' 'अर्हत्पदपङ्कजम्' अर्हतां पदपङ्कजम् अर्हत्पदपङ्कजम्, तीर्थ

कृच्चरणकमलमित्यर्थः । किंविगिष्टोऽहम् ' 'विहितैकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः'

एकार्थ-अभिधानचिन्तामणिनाममालालक्षणः, नानार्थ-

" ध्यान्वाऽर्हतः. कृतैकार्थशब्दसन्दोहसग्रहः ।

25 एकस्वरादिषट्काण्ड्या कुर्वेऽनेकार्थसङ्ग्रहम् ॥" [हैमाने० का. १, श्लो. १]

इत्यादिलक्षण, देश्यशब्दसमुच्चय-देशीनाममाला, एषां द्वन्द्वे एकार्थ-

नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चया, ततो विहिता-विनिर्मिता एकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्द-

१ अदा पु १ ॥ २ "नाममालायाम्" इति पु १ टिप्पणी ॥ ३ विशिष्टविद्वज्जनानामित्यर्थः ॥

समुच्चया येन स विहितैकार्थ-नानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः । एतेनेदं ज्ञापितं भवति—
पूर्वमपूर्वाभिधानचिन्तामणि-शेषसङ्ग्रह-देशीशब्दसङ्ग्रहान् विधायाथ निघण्टुशेषं करो-
मीत्यर्थः । इति प्रथमपद्यार्थः ॥१॥

वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यक्रमादिह ।

षट् काण्डानि प्रवक्ष्यन्ते सप्तम्युद्देशपूर्वकम् ॥२॥

5

व्याख्या— 'इह' इति निघण्टुशेषे 'षट् काण्डानि' षट् सर्गाः 'प्रवक्ष्यन्ते' प्रति-
पादयिष्यन्ते । कथम् 'सप्तम्युद्देशपूर्वकं' सप्तम्या—विभक्तिविशेषेण उद्देशः—कथनं
सप्तम्युद्देश', स पूर्वं यस्य तत् सप्तम्युद्देशपूर्वकम्, एवं यथा भवति तथा । कस्मात् '
इत्याह— 'वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यक्रमात्' वृक्षाश्च प्रतीताः गुल्माश्च
सिन्दुवाराद्याः लताश्च गुञ्जाद्याः शाकाश्च शतपुष्पमुल्याः तृणाश्च रौहिषप्रमुखा 10
धान्यानि च पाटलादीनि वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यानि, तेषां वाचकाः शब्दा
अपि वृक्ष-गुल्म-लता-शाक-तृण-धान्यानि, वाच्य-वाचकयोरभेदोपचारात्; तेषां क्रमः—
परिपाटी तस्मात् तथा । एतावता वृक्षकाण्डं गुल्मकाण्डमित्याद्युक्तं भवतीति द्वितीय-
पद्यार्थः ॥२॥

अशोके स्त्रीप्रियः शोकनाशनः स्यन्दनोऽलसः ।

15

बभ्रुलो मदनावासः स्त्रीपादाहतिदोहदः ॥३॥

हेमपुष्पः कर्णपूरः कङ्कल्लिर्मधुमण्डनः ।

पिण्डपुष्पो लतावृक्षः पौलोमी-रोहिणीद्रुमः ॥४॥

"शु गतौ" न शवति अशोकः, "भीष्-शलि-" [हैमोणादिसू० २१] इति
क.; नास्ति शोकोऽस्मादिति वा, "अश्रुते अशोकः" इति तु क्षीरस्वामी, पृषोद्- 30
रादित्वात् साधु., तत्र । स्त्रिय प्रिया यस्य स स्त्रीप्रियः; स्त्रीणां प्रियो य. स
इति वा । शोकं नाशयति शोकनाशनः । "स्यन्दौह सवणे" अन्तस्त्रीयोपान्त्योऽयम्,
स्यन्दते स्यन्दनः, "स्वसि-रसि-" [हैमोणादिसू० २६९] इत्यन. । "अली मूषण-
पर्याप्ति-वारणेषु" अलति अलसः, "तप्यणि-" [हैमोणादिसू० ५६९] इत्यसः; न
लसति वा । "वज गतौ" वजति बभ्रुलः, "कुमुल-तुमुल-" [हैमोणादिसू० 35
४८७] इत्युले निपातनाद् 'वजे' स्वरान्नोऽन्त । मदन— कन्दर्प आवसत्यस्मिन्निति
मदनावासः; मदनस्य आवास— निवसनस्थानमिति वा । स्त्रिया पाद.—चरण.
स्त्रीपादस्तेन आहति—आहननं सैव दोहदो यस्येति स्त्रीपादाहतिदोहदः । कम्बनीय-

कामिनीभुजलतावगहन-पार्णिप्रहार-कटाक्षविक्षेपादिभ्यः प्रसून-पल्लवादिप्रसवदर्शनादेतस्य
मैथुनसंज्ञेति जैनाः ॥३॥

हेमवर्णानि पुष्पाण्यस्य हेमपुष्पः । कर्णौ पुरयति कर्णपूरः । क-उदकं
केलति-गच्छति कङ्केल्लिः, खील्लि । यदमरशेषः- "स्त्रियां त्वशोके कङ्केल्लिः"
5 [] पृषोदरादित्वात् साधु । मधु- वसन्तं मण्डयति मधुमण्डनः । पिण्डाकाराणि
पुष्पाण्यस्य पिण्डपुष्पः । लताकारो वृक्षो लतावृक्षः, लता चासौ वृक्षश्चेति वा
लतावृक्षः । पौलोम्याः रोहिण्याश्च द्रुमः पौलोमीद्रुमः रोहिणीद्रुमः । आह च-

अगोकः शोकनाशश्च विचित्रः कर्णपूरकः ।

विशोको रक्तको रागी चित्रः स्तवकमञ्जरी ॥

10 कङ्केल्लिर्हेमपुष्पश्च पिण्डपुष्पो लतातरु ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'अगोक' इति प्रसिद्धिः ॥४॥

बकुले मदिरागन्धः कृष्णत्वग् मद्यदोहदः ।

द्राक्षाफलो गूढपुष्पः केसरः सिंहकेसरः ॥५॥

15 विशारदो गुडपुष्पः

"बकुड् कौटिल्ये" वङ्गघृते पुष्पैर्वकुलः, "स्था-वङ्गि-" । हैमोणादिसू०
४८६] इति उलो न लृक् च "उच्यते बकुल" इति क्षीरस्वामी, पृषोदरा
दित्वात् साधु, "कुमुल-तुमुल" [हैमोणादिसू० ४८७] इत्युले वा निपात्यते,
तत्रै । मदिरावद् गन्धोऽस्य मदिरागन्धः । कृष्णा त्वक्-कली यस्य स कृष्णत्वक् ।

20 मद्यस्य दोहदोऽस्य मद्यदोहदः । द्राक्षाकाराणि द्राक्षावन्मृष्टानि वा फलान्यस्य
द्राक्षाफलः । गूढानि गुप्तानि पुष्पाण्यस्य गूढपुष्पः । केसरा मन्थस्य केसरः,
अभ्रादित्वादः । "के-जले सगति केसरः" इत्यपरे । सिंहस्य केसग इव केसरा
अस्य सिंहकेसरः, "उष्ट्रमुखादय" [सिद्ध० ३१२३] इत्यनेन समासः ॥५॥

विशेषेण अगदि भवो विशारदः, "भर्तु-सन्ध्यादेरण्" [सिद्ध० ६.३.८९]

25 इत्यण् । गुडवद् मृष्टानि पुष्पाण्यस्य गुडपुष्पः । आह च-

बकुलः शीघ्रगन्धश्च मद्यगन्धो विशारदः ।

मधुगन्धो गूढपुष्पः धीवकेसरकस्तथा ॥]

] इति ।

एतस्य लोके 'बैउल' इति प्रसिद्धिः ।

फलमस्य तु पर्पटम् ।

'तुः' पुनरर्थे । 'अस्य' बकुलस्य फलं पृणाति पर्पटम्, "कपट-कीकटादयः" [हैमोणादिसू० १४४] इत्येते साधुः ।

तिलके पूर्णकश्छन्नकुसुमो मुखमण्डनः ॥ ६ ॥

5

चित्रकः क्षुरको रेची स्त्रीनिरीक्षणदोहदः ।

तिलति- स्निह्यति तिलकः, "ध्रु-ध्रुन्दि-" [हैमोणादिसू० २९] इति क्तिदकः ; "तिलाभपुष्पस्तिलकः" इति क्षीरस्वामी, तत्र । पूर्यते स्म पूर्णः, स्वार्थिके के पूर्णकः । छन्नानि-गुमानि कुमुमान्यस्य छन्नकुसुमः । मुखं मण्डयति मुखमण्डनः, नन्वादिन्वादन. ॥६॥

10

"चिग्द् चयने" चीयते चित्रः, "चि-मिदि-असिभ्यः कित्" [हैमोणादिसू० ४५४] इति कित् त्र प्रत्ययः, चित्र एव चित्रकः, स्वार्थिकः कः । क्षुरनि-विलिखति क्षुरकः, क्षुरस्य तुल्यः क्षुरक इति वा परुषत्वात्, "तस्य तुल्ये कः मञ्जा-प्रतिकृत्यो" [सिद्ध० ७ १.१०८] इति कः । "रिचण् विरेचने च" चकारात् सम्पर्चने, रेचयत्यवश्यं रेची, "आवश्यकं गिन्" ("गिन् 15 चाऽऽवश्यक-ऽऽधमर्ण्ये" सिद्ध० ५.४.३६) इति गिन् । स्त्रीनिरीक्षणे दोहदोऽस्य स्त्रीनिरीक्षणदोहदः । आह च-

तिलकः पूर्णकः श्रीमान् क्षुरकः शतपुष्पकः ।

मुखमण्डनको रेची विटश्चित्रो विशेषकः ॥

[] इति ।

20

तिलकः परुष श्रीमान् क्षुरकश्छन्नपुष्पकः ।

[] इत्यपरः ।

एतस्य लोके 'तिलकु' इति प्रसिद्धिः ।

कोविदारो भद्रदारुः काञ्चनारो युगच्छदः ॥७॥

ताम्रपुष्पश्चमरिकः कुहालः कुण्डली कुली ।

25

काञ्चनो मालुकापर्णः कुदारः स्वल्पकेसरः ॥८॥

- कनति-दीम्यते कोविदारः, “कने कोविद” [हैमोणादिसू० ४१०] इत्यारः प्रत्ययो धातोश्च कोविदेत्यादेशः, कुं-भूमिं विदारयतीति वा, पृषोदरादित्वात्, तत्र । भद्रं दारु अस्य भद्रदारुः । “कनै दीप्ति-कान्ति-गतिषु” कनति काञ्चनारः, “कने. कोविद-कर्बुद-काञ्चनादयश्च” [हैमोणादिसू० ४१०] इति आर. प्रत्ययो
5 धातोश्च काञ्चनेत्यादेशः । युगरूपं छर्दं-पत्रमस्य युगच्छदः ॥७॥

- ताम्राणि पुष्पाण्यस्य ताम्रपुष्पः । चमरोऽस्यास्ति चमरिकः, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७ २.६] इति क. । कुं-भूमिं दालयति कुडालः, पृषोदरादित्वात् । कुण्डलमस्यस्य कुण्डली, “शिखादिभ्य इन्” [सिद्ध० ७.२.४] इतीन् । कुलमस्यास्तीति कुली । काम्यते काञ्चनः, “विदन-गगन-” [हैमोणादिसू० २७५] इत्यने
10 निपात्यते । मालुका-वनस्पतिविशेषस्तस्या इव पर्णान्यस्य मालुकापर्णः । कुं-पृथ्वीं दारयति कुदारः । स्वल्पा केसरा अस्य स्वल्पकेसरः । आह च -

कोविदारो च कुडालः कुदारः कुण्डली कुली ।

ताम्रपुष्पश्चमरिको महायमलपत्रकः ॥

[] इति ।

- 15 यमलपत्रकः पययिणोक्त । एतस्य ‘कांचणयरु’ इति लोकप्रसिद्धिः ॥८॥

चम्पके काञ्चनो हेमपुष्पकः षट्पदातिथिः ।

कुसुमेन्द्रो वरलब्धः कुमारीवल्लभश्चलः ॥९॥

चाम्पेयः कुसुमारोग्यः कलिकागन्धफलयपि ।

- चम्यते-अघते षट्पञ्चम्यकः, “कीचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्येके निपात्यते,
20 चाम्पकोऽपि, तत्र । काम्यते काञ्चनः, “विदन-गगन-” [हैमोणादिसू० २७५] इत्यने निपात्यते, पुल्लिङ्ग । हेमवर्गं पुष्पमस्य हेमपुष्प. स्वार्थिके के हेमपुष्पकः । षट्पदा-भ्रमरा एव अतिथयोऽस्य षट्पदातिथिः, षट्पदानामतिथिरिव वा । कुसुमेषु-पुष्पेषु इन्द्र इव इन्द्र कुसुमेन्द्रः । वै श्रेष्ठैर्द्व्य-प्राप्तो वरलब्धः । कुमारीणां वल्लभ. कुमारीवल्लभः । चलति चलः ॥९॥

- 25 चम्पादेशे भवश्चाम्पेयः, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्येयण् प्रत्ययः; “चप् सान्वने” चप्यते इति वा, “गय हृदयादयः” [हैमोणादिसू० ३७०] इत्येय निपात्यते । कुसुमेणु आरोग्यमस्य कुसुमारोग्यः । कलिकागन्धानि फलान्यस्य (? नि सन्त्य)स्य कलिकागन्धफली । आह च -

चम्पकः सुकुमारश्च सुरभिः गीतलक्ष्मलः ।

चाम्पेयो हेमपुष्पश्च काञ्चनः षट्पदातिथिः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'चांपउ' इति प्रसिद्धिः ।

स्यान्नागकेसरे नागः केसरो हेमकेसरः ॥१०॥

5

दर्वीसहो दुष्परोहश्चाम्पेयः स्कन्धभूषणः ।

नागपुष्पः कुम्भफलो हेम-सर्प-द्विपाहयः ॥११॥

नागप्रियाणि केसरवन्ति पुष्पाण्यस्य नागकेसरः, तत्र । न अगो नागः । यद् विश्वः—

नागः पन्ना-मातङ्ग-क्रूर-वारिषु तोयदे ।

10

नागकेसर-पुन्नाग-नागदन्तक-मुस्तके ॥

[] इति ।

के—जले सरति केसरः. समम्यलुक्. केसरा सन्त्यस्य वा, अत्रादित्वाद-प्रत्ययः. "किं ज्ञाने" चिकेनि केसर इति वा. "मी-ज्यजि-" [हैमोगादिमू० ४३९] इति सग, बाहुलकान्न षचम् । हेमवर्णा केसरा अस्य हेमकेसरः ॥१०॥ 15

दर्वी—फणा सहति दर्वीसहः । दुष्ट प्ररोहोऽस्य दुष्परोहः । चम्पादेशे भवश्चाम्पेयः । स्कन्धं भूषयति स्कन्धभूषणः । नागप्रियाणि पुष्पाण्यस्य नागपुष्पः । कुम्भाकाराणि फलान्यस्य कुम्भफलः । हेम-सर्प-द्विपेभ्यः आह्वय इति योज्यते. ततो हेम-स्वर्गस्य सर्पस्य द्विपस्य च आह्वयो यस्येति हेमाह्वयः सर्पाह्वयः द्विपाह्वयः । आह च—

20

नागपुष्पो मतो नाग केसरो नागकेसरः ।

चाम्पेयो नागकिञ्जल्क कनकं हेम काञ्चनम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'नागकेसर' इति प्रसिद्धिः ॥११॥

तत्पुष्पचूर्णे तु करिकुसुमः पुष्परोचनः ।

25

'तत्पुष्पचूर्णे' नागकेसरपुष्पचूर्णे 'तु' पुनरर्थे करिणः—हस्तिनः कुसुमः—पुष्प करिकुसुमः । कुसुमशब्दः पुं-स्त्रीबलिङ्गः । पुष्पस्य रोचनः—दीपकः पुष्परोचनः ।

कदम्बे स्यान् पीनदारुः प्रावृषेण्यो हलिप्रियः ॥१२॥

हारिद्रकः कादम्बर्यः पुलकी पर्वनाह्वयः ।

- “कद वैक्ये ” सौत्र. कद्यते कदम्बः, “कदेर्णिङा” [हैमोणादिम् ० ३२२] इत्यम्बः; “अबुङ् शब्दे ” कुन्सितम्बने वा कदम्बः, तत्र । पीनवर्णा दारुरस्य
5 पीतदारुः, पुं-क्लीबलिङ्ग । प्रावृषि भव प्रावृषेण्यः, “प्रावृष ण्य ” [सिद्ध० ६.३. ९२] इति ण्य । हलिनः प्रियो हलिप्रियः, मुग्धाधवासनात् ॥१२॥

- हरिद्राया अयं हाग्नि, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६ ३ १६०] इत्यण्. स्वार्थिके के हारिद्रकः । कादम्बर्या—मदिगयां साधु कादम्बर्यः, “नत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १.१५] इति यः, कादम्बर्यं हितो वा “तस्मै हिते” [सिद्ध० ७ १.३५] इति
10 हितेऽर्थे यः । पुलक—रोमाञ्चोऽस्यस्य पुलकी । पर्वतस्य आह्वयोऽस्य पर्वताह्वयः । एतस्य लोके ‘कर्यव’ इति प्रसिद्धिः । अथाम्य विंशत्या—

धूलीकदम्बे स्वम्बष्ठः सुवामो वृत्तपुष्पकः ॥१३॥

- धूल्या कदम्ब. धूलीकदम्बः. तत्र । ‘तु’ इति अत्र विशेषधोतकः । “अम गतौ भजने शब्दे च” अमति अम्बष्ठः, “पष्ठीघिटाटय ” [हैमोणादिम् ० १६६] इति ठ
15 निपात्यते, अम्बायां तिप्रतीति वा. “स्था-पा म्ना-त्र क ” [सिद्ध० ५.१ १४२] इति कः, “गो-ऽम्बा-ऽऽम्ब-” [सिद्ध० २ ३ ३०] इति स्थान्मम्बन्धिन सकाम्य ष्वम्, “ड्यापो बहुलं नाम्नि” [सिद्ध० २ ४ ९९] इति ष्वश्च । ओमनो वास प्रनिवासोऽस्य सुवासः । वृत्तं—वर्तुलं पुष्पस्य वृत्तपुष्पः, स्वार्थिके क वृत्तपुष्पकः । यदाह-

धूलीकदम्बोऽन्य सुवासो वृत्तपुष्पकः ।

20

[] इति ॥१३॥

धाराकदम्बे त्वरणिर्विश्वरूप-महौजमौ ।

[धारोपलक्षित—मेघधारोपलक्षित कदम्ब धाराकदम्बः, तत्र । “ऋक् गतौ ” इत्यर्ति अरणिः, “ऋ-ह-सृ-” [हैमोणादिम् ० ६३८] इत्यादिना अणि प्रत्ययः । विश्वे—जगति रूपमस्य विश्वरूपः । मरुत् ओज वरुणस्य अस्माद् वा महौजाः ।

25

नीपे तु दीपनो धूर्तो नर्चो ध्रुवारकः शिथः ॥१४॥

महाकदम्बः प्रियको घण्टापुष्प-सुपुष्पकौ ।

नयति सुखं नीपः, “नियो वा” [हैमोणादिसू० ३०२] इति कित् पः प्रत्ययः, तत्र । ‘तुः’ अत्र विशेषे । दीपयति दीपनः । “धूर्वे हिंसायां” धूर्वस्ति विषं धूर्तः, “शी-री-” [हैमोणादिसू० २०१] इति कित् तः । नर्तयतीव नर्तः । शीतलत्वाद् धुनोति शोफगोगे धूवारकः, “मवाक-स्यामाक-” [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्यते । शिवः उपद्रवापहागित्वात्, शेते अस्मिन् अनेन वा शिवः, “शीढापो ऽ ह्रस्वश्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व ॥१४॥

महाश्रासौ कदम्बश्च महाकदम्बः । प्रीणाति प्रियकः, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्येके निपात्यते । घण्टाकागणि पुष्पाण्यस्य घण्टापुष्पः । गोभनानि पुष्पाण्यस्य सुपुष्प, स्वार्थिके के सुपुष्पकः । सामान्यतो विशेषतश्च सर्वाण्येतानि कदम्बनामानि । लोक तु ‘कयंब’ इति प्रसिद्धिः । 10

कुटजे कोटजः कोही वत्सको गिरिमल्लिका ॥१५॥

वृक्षको मल्लिकापुष्पः कलिङ्गः पाण्डुरद्रुमः ।

इन्द्रवृक्षो यवफलो दीसम्द्रोडुमल्लिका ॥१६॥

“कुट्ट कौटिल्यं” कुटति कुटजः, “कुटेरजः” [हैमोणादिसू० १३०] इत्यज. कुटादित्वाद् गुणाभाव, तत्र । बाहुलकाद् गुणे च कोटजः । “कुहि 15 विस्मापने” कोहते अवश्यं कोही. “गिन् चावस्यका-” [सिद्ध० ५.४.३६] इति गिन् । “वम्ने त्वच वत्सकः” इति क्षीरस्वामी, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्येके निपात्यते । गिग्गिा मन्यते-धार्यते गिरिमल्लिका; गिरौ मल्लिकेव वा ॥१५॥

वृक्षते-वृणोति वृक्षकः, ‘गक-नृचौ’ [सिद्ध० ५.१.४८] इति गकः; २० वृक्ष्यते-ल्लियते वृक्ष. “ऋजि-रिषि-” [हैमोणादिसू० ५६७] इति कित् सः, स्वार्थिके के वृक्षकः इति वा । मल्लिकाया इव पुष्पाण्यस्य मल्लिकापुष्पः । कलिङ्गायति कलिङ्गः, पृषोदरादित्वात् माधुः, “कलि शब्द-संख्यानयोः” कल्पते कलिङ्ग इति वा “न्फुलि कलि-पल्याद्वाच इङ्गक्” [हैमोणादिसू० १०२] इतीङ्गक्, कलिङ्गदेगजो वा [कालिङ्गः], अत एव कालिङ्गं कालिङ्गी च । पाण्डुरो 25 द्रुमः पाण्डुरद्रुमः । इन्द्रस्य वृक्ष इन्द्रवृक्षः, अत एव शक्र इत्यस्याऽऽख्या । यदमरः---

अथ कुटजः गको वत्सको गिरिमल्लिका ।

[का०२ वर्ग ४ श्लोक ६६] इति ।

यव इव फलमस्य यवफलः । दीप्न भद्रमस्या दीप्तभद्रा । उडूनां मल्लि-
केव उडूमल्लिका । आह च -

कुटजः कोटजः कोही वत्सको गिरिमल्लिका ।

कलिङ्गो मल्लिकापुष्प इन्द्रवृक्षोऽथ वृक्षक ॥

3 [] इति ।

एतस्य लोके 'कुडउ' इति प्रसिद्धि ॥१६॥

फलं तु तस्येन्द्रयवं, बीजं भद्रयवाह्वयम् ।

'तस्य' कुटजस्य फल इन्द्रस्य यवम् इन्द्रयवम् । भद्रं यवं भद्रा यवा
यस्य तदिति वा भद्रयवं बीज कथ्यते । इन्द्रयवं कुटजफलम्, भद्रयवं तु कुटज-

10 बीजमित्यर्थः । यदाह—

फलानि तस्येन्द्रयवा., बीज भद्रयवास्तथा ।

[] इति ।

तथा—

फलानि तस्येन्द्रयवा शकाह्वा शकलिङ्गका ।

15 अथ वत्सकबीजानि प्रोक्ता भद्रयवास्तथा ॥

[] इति ।

एतयोर्लोके 'इन्द्रयव, कुटजबीज' इति प्रसिद्धि ।

शिरीषे विषहा भण्डी भण्डीरः शङ्खिनीफलः ॥१७॥

मृदुपुष्पः शुकपुष्पः शुकवृक्षः शुकप्रियः ।

20 कपोतनः कर्णपूरो भण्डिलः श्यामवल्कलः ॥१८॥

शिरसि दृश्यते शिरीषः, पृषोदगदित्वात् साधु "शृष् हिंसायाम्"

शीर्यते वा सौकुमार्यात् शिरीषः. "ऋ-जि-शृ-पृ-भ्य कित" । हैमोणादिसू० ५५४ }

इति किदीषः, तत्र । विषं हन्ति विषहा, क्विप् । "भडुड परिभाषणे, भण्डते

भण्डी" इत्येके पेटुः" इति क्षीरभ्रामी । भण्डयते भण्डीरः, "जम्बीरा-ऽऽभीर-"

35 [हैमोणादिसू० ४२२ । इति ईं निपायते । शङ्खिन्याः फलमिव फलमस्य

शङ्खिनीफलः, "उष्ट्रमुखादय" [मित्र०३ १ २३ । इति समास ॥१७॥

मृदुनि पुष्पाण्यस्य मृदुपुष्पः । शुकस्य पुष्पः शुकपुष्पः । पुष्पशब्द पुं-क्लीब

लिङ्ग । यदुवाच वाचस्पतिः— "पुष्पोऽऽभीर" ।

] इति ।

शुकस्य वृक्षः शुकवृक्षः । शुकस्य प्रियः शुकप्रियः । कर्पी तनोति कर्पीतनः,
कपिप्रियत्वात्, लिहादित्वादच्, कम्पते वा “विदन-भगन-” [हैमोणादिसू०२७५]
इत्यने निपात्यते । कर्पी पूर्यति कर्णपूरः । भण्डयते भण्डिलः, “भण्डेर्न लृक्
च वा ” [हैमोणादिसू० ४८२] इति इलः प्रत्ययः । ज्यामं वन्कल-तरुत्वग्
यत्येति श्यामवलकल । आह च --

शिरीषो मृदुपुष्पश्च भण्डीर शङ्खिनीफलः ।

कर्पीतनः शुकतरुः श्यामवन्कः शुकप्रियः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'सिर्गमु' इति प्रसिद्धिः ॥१८॥

पाटल्यां पाटला स्थाल्यमोघा तोयाधिवासिनी ।

10

वसन्त-कामयोर्दृती कुम्भिका कालवृन्तिका ॥१९॥

“पट गतौ” ण्यन्त, पाटयति [दौर्गन्ध्यं] पाटलिः, “पाटचञ्जिभ्यामलिः”
[हैमोणादिसू० ७०२] इत्यलि, पुं-ञ्चिलिङ्ग, तस्याम् । “मृदि-कन्दि-” [हैमोणादिसू०
४६५] इत्यलं पाटला, ताम्रपुष्पवादा । स्थालीव स्थाली, रसाधारत्वात्; “श्रल स्थाने”
स्थलति वा स्थाली, “वा ज्वलादि-” [सिद्ध०५.१.६२] इति ण । काचस्थालीत्येके” 15
न मोघा अमोघा, बहुफलवान् । तोये अधिवसत्यवश्यं तोयाधिवासिनी, “णिन्
चाऽऽवश्यका-” [सिद्ध०५.४.३६] इति णिन् । वसन्त-कामशब्दयोर्दृतीति योग्यते, ततो
वसन्तस्य कामस्य च दृतीव वसन्तदृती कामदृती । कुम्भ्या-स्थाल्याः प्रतिकृतिः
कुम्भीका, रसाधारत्वादिनि, कायति कुम्भी, “का-कुसिभ्या कुम्भ” [हैमोणादिसू०
३३७] इति क्तिदुम्भ । गौरादिन्वाद डी । स्वार्थिके के “ड्यादीदूत के” [सिद्ध० 20
२.४.१०४] इति ह्रस्व च कुम्भिकेति भवति । काल वृन्तमस्या कालवृन्ता,
स्वार्थिके के काठवृन्तिका अत्र एव काले-यस्या आख्या । यदाह-

अथ द्वयो ।

पाटलिः पाटलाऽमोघा काला स्थाली फलेरुहा ॥

कृष्णवृन्ता कुबेरक्षी [अमर०का०२ वर्ग४ श्लो०५४.५५] इति । २५

१ स्थाली मोघा नि० । “मोघा स्वा पाटला-क्षे, मोघे त्रिपु निरर्थके ॥ इति ख्याद् मोघाऽपि”
इति अमरकोशव्याख्यासुधाया का०२ वर्ग ४ श्लो०५४ ॥ २ ‘एके’ इति व्याख्यासुधाकारादयः ॥

आह च-

पाटलोक्ता तु कुम्भीका ताम्रपुष्पाऽम्बुवासिनी ।

स्थाली वसन्तदूर्ता स्यादमोघा कालवृन्तिका ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'पाडला' इति प्रसिद्धि ॥१५॥

अन्यस्यां तत्र तु श्वेतपाटला काष्ठपाटला ।

शीतला श्वेतकुम्भीका कुबेराक्षी फलेरुहा ॥२०॥

'तु' अत्र विशेषे । श्वेता पाटला श्वेतपाटला । काष्ठोपलक्षिता पाटला काष्ठपाटला । शीतमस्त्यस्या शीतला, सिन्ध्यादित्वाद् ल, शंते वा "शीडस्नलक्--"

10 [हिमोणादिम् ० ५०१] इति तल्लक प्रत्यय । श्वेता चासौ कुम्भीका च श्वेतकुम्भीका । कुबेराक्षी यक्षाक्षितुल्यफलवान् । फल गेहति फलेरुहा, साङ्गुफलवान् "नाम्पुपान्य-" [सिद्ध० ५१.५४] इति क सप्तम्यलोपश्च । यदाह-

द्वितीया पाटला श्वेता निर्दिष्टा काष्ठपाटला ।

सा चैव श्वेतकुम्भी स्यात् कुबेराक्षी फलेरुहा ॥

15 पाटली कृष्णवृन्ता ।] इति ।

श्वेतपाटलानामानि ॥२०॥

अगरात्रगुरुलोहं वंशिका विश्वरूपकम् ।

कृमिजं प्रवरं राजार्हं जौङ्गकमनार्यजम् ॥२१॥

"अग कुटिलाया गतौ" अगत्यनेन अगरुः, "कटि-कुटचर्णे-" [हिमोणादिम् ०

20 ८१२] इत्युपलक्षणादरु प्रत्यय अगं रुञ्जीति वा शृषोटगदित्वात् साधु, पुं-क्लीबलिङ्ग, तत्र । न गुरु अगरुः, पुं-क्लीबलिङ्ग । "रुहं जन्मनि" गेहति लोहम्,

रुह्योरैक्याल्लत्वम्, पुं-नपुसक । वशाऽस्या अस्ति वंशिका, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७.२.६] इति क. स्त्री-क्लीबलिङ्ग । 'वशां वंशकम्' इत्यमरटीका,

"तस्य तुल्ये क सजा-प्रतिफ्रत्यो" [मिद्ध० ७.१ १०८] इति क । विश्वे रूपयति

25 विश्वरूपकम्, पुं-क्लीबलिङ्ग । कृमिभिर्जन्यते कृमिजम्, "कचित्" [सिद्ध० ५१ १७१] इति ड । कृमिजम्ग्रन्थिपि । प्रत्रियते प्रवरम्, 'युवर्ग' [सिद्ध० ५. ३ २८] इत्यल्प्रत्यय । राजोऽहं राजार्हम् । जौङ्गके गिरी भव जौङ्गकम्, "भवे"

[सिद्ध० ६ ३ १०३] इत्यल्प्रत्यय । अनार्यदेशे ज्ञानमनार्यजम्, "कचित्" [सिद्ध० ५१.१७१] इति ट । आह च-

अगरुः प्रवरं लोहं कृमिजग्धमनार्यजम् ।

कृष्णागरुः स्यादगुरुर्जौङ्गकं विश्वरूपकम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'अगरु' इति प्रसिद्धिः ॥२१॥

मल्लिगन्धेऽत्र मङ्गल्या

5

मल्ल्या—मल्लिकाकुमुमस्य गन्धो यत्र तद् मल्लिगन्धम्, तत्र मल्लिगन्धे 'अत्र' इति अगरी मङ्गलं साधुर्मङ्गल्या, "तत्र साधौ" [सिद्ध०७.१.१५] इति यः, मल्लिकापुष्पगन्धि अगुरु मङ्गल्याख्यमान्यायत इत्यर्थः । यद्मरः—

[कालागुर्व]गुरु स्यात् तु मङ्गल्या मल्लिगन्धि यत् ।

[का० २ वर्ग ६ श्लो० १२७] इति ।

10

कृष्णे तु काकतुण्डकः ।

'तु' पुनरर्थे । कृष्णे अगरी काकस्य तुण्ड इव काकतुण्डः, कृष्णात्वात्, स्वार्थिके के काकतुण्डकः । एतस्य लोके 'कृष्णागरु' इति प्रसिद्धिः ।

श्रीखण्डे स्यान्मलयजं चन्दनं श्वेतचन्दनम् ॥२२॥

गोशीर्षकं गन्धसारं भद्रश्रीस्तैलपर्णिकम् ।

15

फलकी सुरभिः सारं महार्हं रोहणोद्भवम् ॥२३॥

श्रिया—मौगन्ध्यल्लकाजया स्वण्टयत्यन्यगन्धमिति श्रीखण्डम्, तत्र । मल्ल्याद्रेजातं मलयजम्, 'क्वचित्' [सिद्ध०५.१.१७१] इति ड. पुं-क्लीबलिङ्गः । चन्दते—ह्लाघते अनेन चन्दनम् "श्वमि-रसि—" [हैमोणादिम्० २६९] इत्यनः; चन्दति—आह्लादयति दीप्यते वा चन्दनम्, स्म्यादित्वादनद्, पुं-क्लीबलिङ्गः । श्वेतं च तत् 20 चन्दनं च श्वेतचन्दनम् ॥२२॥

"गोशीर्षो गिरिराकरोऽन्यस्य गोशीर्षम्, अन्नादित्वाद्, गोशीर्षगिरि-भक्त्वात्, स्वार्थिके के गोशीर्षकम्" [] इति क्षीरस्वामी ।

गोशीर्षे गिरौ भवं गौशीर्षम्, "भवे" [सिद्ध०६.३.१२३] इत्यण्, क्लीब-लिङ्गः । यद् गौडः—"गौशीर्षं तैलपर्णिकम्" [] इति क्लीबमाह । 25

अमरस्तु "तैलपर्णिक-गौशीर्षे" [का० २ वर्ग ६ श्लो०१३१] इति पुंस्थाह ।

अण्प्रत्यये वृद्धिः मत्वर्थयि अप्रत्यये वृद्धेरभावः, एवं शब्दभेदो ज्ञेयः । गन्धेन

१ "तैलपर्णिक-गौशीर्षे" इति क्लीबलिङ्गयोक्तकोऽपि पात्रे मुद्रितेऽमरकोशे दृश्यते ॥

- सारं गन्धसारम्, पुं क्लीबलिङ्ग । भद्रा श्रीगन्ध भद्रश्रीः । तैलपर्णिको गिरि. आकरोऽ-
स्यस्य तैलपर्णिकम्, पुं क्लीबलिङ्ग । फलकम-इष्टसिद्धिगवर्गं वा, तदस्यास्तीति
फलकी, "प्रेक्षादेरिन्" [सिद्ध० ६ २ ८०] इति । सुरभि गन्धाहत्वात्, रमुद् गन्धे"
सुप्तु रन्धते सुरभिगिति वा, "पदि पटि-" हिमोगादिम्० ६०७ इति बहुवचनादि,
5 'आगमशासनमनियम्' इति ["गमोऽपगेश्वा-शवि" सिद्ध० ४ ४ १०२ इति]
नागमाभावः । सारं गन्धसारत्वात्, पदकदेजे पदममुदायोपचागत, यथा "सतो भीमसेन,
भामा सत्यभामा" इति न्यायात् । महच्च तदर्हं च महार्हम् । रोहणाचले
उद्भव-उत्पत्तिर्यस्य तदिनि रोहणाद्भवम् । अत एव रोहणद्रुमः । आह च

चन्दन गन्धसारं च महार्हं श्वेतचन्दनम् ।

- 10 भद्रश्रीकं मलयजं गौशीर्षं नल्पपर्णिकम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'चन्दन' इति प्रसिद्धि ॥२३॥

अथ बर्बरके श्वेतं निर्गन्धं बर्बररोद्भवम् ।

"बर्ब गतौ" बवति बर्बरम्, "रुच्छि चटि" हिमोगादिम्० ३५७ इत्यत्र,

- 15 बर्बरदेशोत्पन्नत्वाद्वा, स्वार्थिके के बर्बरम् तत्र । श्वेतं धवदत्वात् । निर्गतो गन्धो
ऽस्मात् तदिति निर्गन्धम् । बर्बरदेशे उद्भव-उत्पत्तिर्यस्य तद् बर्बररोद्भवम् चन्दन
विशेषोऽयम् । लोके तु गन्ध 'बावउ' इति प्रसिद्धि ।

स्याद् रक्तचन्दने क्षुद्रचन्दनं भास्करप्रियम् ॥२४॥

नाम्नसारं रक्तमारं लोहितं हरिचन्दनम् ।

- 20 रक्तं च तच्चन्दनं च रक्तचन्दनम्, तत्र । क्षुद्रं च तत् चन्दनं च क्षुद्रचन्दनम् ।
भास्करस्य प्रियं भास्करप्रियम् ॥२४॥

ताम्रेषु-अरुणेषु साग ताम्रसारम् । रक्तेषु साग रक्तसारम् । रुह जन्मनि"
ल्वे रोहति लोहितम्, "ह-या-रहि-" हिमोगादिम्० २१० इति, रक्त
त्वाद्वा । हरे-इन्द्रस्य चन्दनं हरिचन्दनम्, पुं क्लीबलिङ्ग, हरि-कपिलं वा, तच्चाति-

- 25 शीतं पीतं चाहुः । आह च -

रक्तचन्दनमप्यन्यल्लोहितं हरिचन्दनम् ।

रक्तसारं ताम्रसारं निर्दिशेत् क्षुद्रचन्दनम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'रत्नाजणी' इति प्रसिद्धिः ।

कुचन्दने तु पत्राङ्गं पत्रङ्गं पट्टरञ्जनम् ॥ २५ ॥
सुरङ्गकं रक्तकाष्ठं पत्तूरं तिलपर्णिका ।

कौ चन्दनं कुचन्दनम्, तत्र । पत्रेष्वङ्गति पत्राङ्गम् । पतति-याति रङ्गोऽस्य पत्रङ्गः, "पति तमि-" [हैमोणादिसू० ९८] इत्यङ्ग । "अपञ्चशोऽयम्" ५ इत्येके । पट्टस्य रञ्जनं पट्टरञ्जनम् ॥२५॥

शोभनो रङ्गोऽस्येति सुरङ्गम्, के सुरङ्गकम् । सुरङ्गकमित्यपि । रक्तं च तत् काष्ठं च रक्तकाष्ठम् । "फल्ट गतौ" फयते पत्तूरम्, "सिन्दूर-कर्चूर-पत्तूर-धत्तूरा-दय" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूरे निपात्यते । तिलस्येव पर्णान्यस्यास्ति तिलपर्णी, सैव तिलपर्णिका । "तिलपर्णी नदी आकरो अस्या अस्ति" इत्यपरे ऊचिरे । 10 आह च —

कुचन्दनं पत्रङ्गं च रक्तकाष्ठं सुरङ्गकम् ।

पत्तूरं पट्टरागं च पट्टरञ्जनमेव च ॥

[] इति ।

अमरोऽप्याह —

तिर्यग्गी तु पत्राङ्गं रञ्जनं रक्तचन्दनम् ।

कुचन्दनं च [का० २, वर्ग ६ श्लो० १३२] इति ।

पत्राङ्गनामानि । लोके तु 'पत्रंग' इति प्रसिद्धिः । सर्वे एते चन्दनविशेषाः ।

यदवादि - -

सर्वाण्येतानि तुल्यानि रसतौ वीर्यतोऽपि च ।

गन्धेन च विशेषः स्यात् पूर्वं श्रेष्ठतमं गुणैः ॥

[] इति ।

अथ द्रुमोत्पले व्याघ्रः परिव्याघ्रः सुगन्धिकः ॥ २६ ॥

द्रुमजानि उत्पलानीव पुष्पाण्यस्य द्रुमीत्पलः, तत्र । "व्यधञ् ताडने" विध्यते अम्भसा व्याघ्रः, परिविध्यते परिव्याघ्रः । उभयत्र "तन्-व्यधी-" [सिद्ध० ५.१. ६४] इति णः । शोभनो गन्धोऽस्यस्य सुगन्धिकः, "अतोऽनेकस्वगात्" [सिद्ध० ७.२.६] इति क । एतस्य लोके 'कणबर' इति प्रसिद्धिः ॥२६॥

निर्गन्धेऽस्मिन् कर्णिकारो निषीधः पीतपुष्पकः ।

अस्मिन् निर्गन्धे द्रुमोत्पले कर्णिकामियत्ति कर्णिकारः । निषिष्यते अम्भसेति
निषीधः, पृषोदरादित्वात् । पीतानि पुष्पाण्यस्य पीतपुष्पः, स्वाधिके के पीत-
पुष्पकः । गन्धरहितकणयरनामानि ॥

पुन्नागे तु महानागः केसरो रक्तकेसरः ॥ २७ ॥

देववल्लभ-कुम्भीकौ तुङ्गः पुरुषनामकः ।

पूजितः पुमान् पुन्नागः, स इव प्राधान्यात्, [तत्र] । महानाग इव महानागः,
स इव प्राधान्यात्, महांश्चासौ नागश्चेति वा । प्रशस्ताः केसराः सन्त्यस्य केसरः,
अभ्रादित्वादः । रक्ताः केसरा अस्य रक्तकेसरः ॥२७॥

देवानां वल्लभो देववल्लभः. कुम्भीकौ रसाधारत्वात्, अनयो-
10 ईन्द्रः । तुङ्गः उच्चैस्तरत्वात्, “तमृच् काङ्क्षायाम्” ताम्यते वा तुङ्गः, “कमि-
तमि-शमिभ्यो टित्” [हैमोणादिसू० १०७] इति ङितुङ्गः । पुरुषनामकः पुरुषा-
ख्यत्वात् । यदवादीन्दुना-

तुङ्गः पुष्पकसज्ञः स्यात् पुन्नागो रक्तकेसरः ।

पुन्नागः पुरुषाद्बह्व केषाञ्चित् पथकेसरः ॥

15

[] इति ।

अमरेणापि—

पुन्नागे पुरुषस्तुङ्गः केसरो देववल्लभः ॥ [का० २ वर्ग ४ श्लो० २५] इति ।
एतस्य लोके ‘पुन्नाग’ इति प्रसिद्धिः ।

अंगस्त्ये तु बहुसेनः शुकनागो मुनिद्रुमः ॥ २८ ॥

20 अंगं स्तम्नाति अंगस्त्यः, “अग-पुलाभ्यां स्तम्भेर्ङित्” [हैमोणादिसू० ३६३] इति
ङित् यः, [तत्र] । बहुचः सेना अस्य बहुसेनः । शुकं नागयति शुकनाशः,
शुकस्य नागोऽस्मादिति वा । मुनीनां द्रुमो मुनिद्रुमः । आह च —

अगस्त्याद्बो बह्व(बहु)सेनो मधु शिशुर्मुनिद्रुमः ।

[] इति ।

25 एतस्य लोके ‘अगथियउ’ इति प्रसिद्धिः ॥ २८ ॥

करचोरे कणवीरः श्वेतपुष्पोऽश्वमारकः ।

प्रनिहासः शतप्रासोऽश्वरोहः कुमुदोद्भवः ॥ २९ ॥

किरति—क्षिपति करवीरः, “जम्बीरा-ऽऽमीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इतीरे निपात्यते, कृणोति—हिनस्ति करः, स वीर इव मारकत्वाद्वा करवीरः; कराः—कर्तारो वीरा अत्रेति वा, तत्र । कणा वीरा इव अस्य कणावीरः; “कण आर्तरवरे” इति बोपदेवधातुपाठोक्तेः कणन्ति कणा, कणा वीरा अस्मादिति वा । श्वेतनि पुष्याण्यस्य श्वेतपुष्पः । अश्वान् उपमुक्तो मारयति अश्वमारकः । प्रतीप—अश्वघ्न- 5 त्वाद् हासः—विकासोऽस्य प्रतिहासः । शतं—बहूनि प्रासाः—कुन्ता इव पुष्याण्यस्य शतमासः । अश्वं रोहति अश्वरोहः । कुमुदमिव उद्भवोऽस्य कुमुदोद्भवः । आह च— शतकुन्तः श्वेतपुष्पः प्रतिहासोऽश्वरोहकः ।

[] इति ।

अश्वहा अश्वघ्नः श्वेतकुन्दश्च श्वेतकणवीरनामानि ॥ २९ ॥ 01

रक्तपुष्पेऽत्र लगुडश्चण्डातश्चण्ड-गुल्मकौ ।

‘अत्र’ इति रक्तपुष्पे कणवीरे “ल्लो सङ्गे” ल्पति लगुडः, “ल्लोरुडः” [हैमोणादिसू० १७७] इत्युडः प्रत्ययः । चण्डमतति तीक्ष्णत्वात् चण्डातः । चण्डातकोऽपि । चण्ड इव चण्डः तैक्ष्ण्यात् । गुल्मं किरति—क्षिपति गुल्मकः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः । यदाह— 15

द्वितीयो रक्तपुष्पस्तु चण्डातो लगुडस्तथा ।

चण्डातको गुल्मकश्च प्रचण्डः करवीरक ॥

गुल्महरोऽपि [] इति ।

रक्तकणवीरनामानि ।

तेमाले तु कालस्कन्धस्तापिच्छो रञ्जनो वसुः ॥ ३० ॥ 20

‘तमूच् काह्वायाम्’ ताम्यति तमालः, “ऋ-कृ-मृ-” [हैमोणादिसू० ४७५] इत्याल, पुं-ल्लौबलिङ्गः, तत्र । कालः स्कन्धोऽस्य कालस्कन्धः । तापिनश्छादयति तापिच्छः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः । पृषोदरादित्वाच्चानुस्वारगामे तापिच्छोऽपि । रञ्जयति रञ्जनः । वसति श्यामवर्णोऽत्र वसुः, “मृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु । एतस्य लोके ‘तमाल’ इति प्रसिद्धिः ॥ ३० ॥ 21

तमालपत्रे चैस्वाख्यं रोमसं तामसं दलम् ।

१ कालस्कन्धस्तमाले स्यात् तापिं नि० ॥ २. वस्वाख्यं नि० ॥

तमालस्य पत्रं तमालपत्रम्, तत्र । बन्बालस्य वसुनामत्वात् । रोमाणि स्थिति
रोमसम् । तमोऽस्त्यस्य तामसम्, श्यामत्वात्, ज्योत्स्नादित्वादण । दलम् पत्राल्य-
त्वात् । यदाह—

तमालपत्र पत्र स्यात् पलाशं च दलं छदम् ।

5

[] इति ।

तमालपत्रनामानि ॥

सूक्ष्मैलायां चन्द्रबाला द्राविणी निष्कुटिस्तुटिः ॥ ३१ ॥

कपोतवर्णिका तुच्छा कोरङ्गी बहुला तुला ।

प्लयति मुखदौर्गन्ध्यं प्रेरयति एला, सूक्ष्मा चासौ प्लय च सूक्ष्मैला,

10 तस्याम् । चन्द्रस्य-कर्पूरस्य बाला-पुत्रीव चमत्कारादिति चन्द्रबाला । द्रावयति-मुख-
दौर्गन्ध्यमवश्यमिति द्राविणी. आवश्यकं गिन्निति गिन् । निष्कान्ता कुट-कोशाद
निष्कुटिः । “तुटत् कलहे” तुटति तुटिः. “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध०५.१.५४] इति
किदि, लील्लिङ्ग । “त्रुटत् छेदन” रोपान्त्योऽयम्, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध०५.१.५४]
इति किदिप्रत्यये त्रुटित्यपि ॥ ३१ ॥

15

कपोतस्येव वर्णोऽस्या कपोतवर्णा, स्वार्थिके के कपोतवर्णिका । तुच्छा
लघ्वीयसीत्वात् । कुरति-अन्दायते कोरङ्गी, “शृङ्ग-शाङ्गादय ” [हिमोणादिम्० ९६] इति
गे निपात्यते. गौरादित्वाद डी । बहते बहुला, “स्था-वङ्कि-वंहि-” [हिमोणादिम्०
४८६] इति उलो न लोपच. बहनि पणानि ल्याति वा । तोन्यते तुला. भिटादित्वात्
साधुः । आह च —

20

सूक्ष्मैला द्राविडी तुच्छा कोरङ्गी बहुला त्रुटि ।

एला कपोतवर्णा च चन्द्रबाला च निष्कुटिः ॥

[] इति ।

सूक्ष्मैलानामानि । लोके ‘एलची’ इति प्रसिद्धि ।

स्थूलैलायां बृहदेला पञ्चैला त्वक्स्वगन्धिका ॥ ३२ ॥

25

त्रिदिवोद्भवा पृथ्वीका रुणिका त्रिपुटा पुटा ।

१. द्राविडी नि० ॥ २. नहैला नि० ॥

स्थूला चासौ एला च स्थूलैला तस्याम् । बृहती चासौ एला च बृहदेला ।
पत्रोपलक्षिता एला पत्रैला । त्वचा मुगन्धिका त्वक्मुगन्धिका ॥ ३२ ॥

त्रिदिवे-स्वर्गे उद्भव-उत्पत्तिर्यस्या सा त्रिदिवोद्भवा । पृथ्वी प्रतिकृति
पृथ्वीका बहुपर्जत्वात्, “तस्य तुन्ये क संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध०७.१.१०८] इति
कः । कर्गयति कर्णिका, णके आप् । त्रीणि पुटान्यस्या त्रिपुटा ऽयस्मि । पुटानि
सन्ति अस्याः पुटा, अन्नादित्वादः । आह च —

भद्रैला बृहदेला च त्रिदिवा त्रिपुटोद्भवा ।

स्थूलैला त्वक्मुगन्धा च पृथ्वीका धान्यका पुटा ॥

[] इति ।

बृहदेलानामानि । लोके तु ‘कङ्कोली एला’ इति प्रसिद्धिः । 10

कर्पूरे स्याद् घनसारो हिमाह्वो हिमवालुका ॥ ३३ ॥

सिताभ्रः शीतलरजः स्फटिकश्चन्द्रनामकः ।

कन्पते कर्पूरः, पुं-स्त्रीबलिङ्ग । “मी-मसि-” [हैमोणादि सू०४२७] इत्युरः, [तत्र] ।
घनस्येव सारोऽस्य घनसारः । हिमस्याऽऽह्लास्य हिमाहः, शीतत्वात् । हिमा-
शीता चासौ वालुका च हिमवालुका ॥ ३३ ॥ 15

सिताभ्रसदृशत्वात् सिताभ्रः, दन्त्यादि । शीतलं रजोऽस्य शीतलरजः ।
स्फटिक इव स्फटिकः, निमलत्वात् । चन्द्रस्य नाम अस्य चन्द्रनामा, स्वार्थिके
के चन्द्रनामकः, आह्लादकत्वात् । [चन्द्रपर्याया अपि] । आह च —

कर्पूर शीतलरज सिताभ्र स्फटिको हिम ।

चन्द्रस्तुषारस्तुहिन शशीन्दु-हिमवालुका ॥ 20

[] इति ।

कर्पूरनामानि । लोके ‘कपूर’ इति प्रसिद्धिः ।

कक्कोलके कटुफलं कौलकं माघबोधितम् ॥ ३४ ॥

कोलं कोशफलं कोरं मारीचं शीपमित्यपि ।

कचते-दीप्यते ककोलम्, “पिञ्जोल-कल्लोल-” [हैमोणादि सू०४९५] इत्योले २;
निपात्यते; “ककि लौल्ये, ककतेऽत्र क कोलति-संख्यायति वा” इति क्षीरस्वामी;

१ कर्पूरे घनसार स्याद् हिमां नि० ॥ २ कोमक माघबोधितम् नि० ॥

स्वार्थिके के कक्कोलकम्, तत्र । कटु-क्षारं फलमस्य कटुफलम् । कोलति-संस्त्या-
यति कोलम्, स्वार्थिके के कोलकम् । माधवे उष्यते स्म माधवोपितम् ॥३४॥

कोलति कोलम्, अच । कोशे फलान्यस्य क्रोगफलम् । कोलगन्दस्य
र-ल्योऽर्थे कोरम् । "मृत् प्राणत्यागं" प्रियते अनेन मारीचम्, "प्रियतेरीचण"
; [हैमोणादिम् ० ११८] इतीचण, पुं-स्त्रीबलिङ्ग । द्वीपमिव द्वीपम् । आह च--

कक्कोलकं कृतफलं कोलकं कटुकाफलम् ।

तैल कटुफलं द्वीपं मारीचं माधवोपितम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'कक्कोल' इति प्रसिद्धिः ।

10 लवङ्गे शिखरं दिव्यं भृङ्गारं वारिजं लवम् ॥ ३५ ॥
श्रीपुष्पं श्रयाहयं देवपुष्पं चन्दनपुष्पकम् ।

"लृग्श् लेदने" ल्यते लवङ्गम्, "पति-नमि-" । हैमोणादिम् ० ९८ । इत्यङ्ग, तत्र ।
"शाम्बू व्याप्तौ" शम्बुनि शिखरम्, "शाम्बुदिनौ चात" । हैमोणादि म० ४०० । इत्यङ्ग,
धातोराकारस्य चेकारः, शिखरकागत्वाद्वा । दिवि भव दिव्यम्, "बुधप्रागपागुद-
15 कप्रतीचो य" [सिद्ध० ६ ३.८] इति य । श्रियते भृङ्गारम्, "द्वार-शृङ्गार-" [हैमोणादि-
सू० ४११] इत्यङ्ग निपात्यते । वारिजि जलं नान वारिजम्, "वचित्" [मिद्ध० ५ १
१७१] इति ड । ल्यते लवम् ॥ ३५ ॥

श्रियाः पुष्पं श्रीपुष्पम् । श्रिया आह्वयो यस्य तत श्रयाहयम् । देवं-द्युति-
मद देवानां वा पुष्पं देवपुष्पम् । चन्दनस्य पुष्पम् चन्दनपुष्पम्, स्वार्थिके के
30 चन्दनपुष्पकम् । आह च--

लवङ्गं देवकुसुमं भृङ्गारं शिखरं लवम् ।

दिव्यं चन्दनपुष्पं च श्रीपुष्पं वारिसम्भवम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'लवङ्ग' इति प्रसिद्धिः ।

35 नलिकायां कपोनांहिर्निर्मध्या शुषिरा नटी ॥ ३६ ॥
अञ्जनकेशी धमनी शून्या विद्रुमवल्ग्यपि ।

१ धमन्यञ्जनकेशी च शू० नि० ॥

“गल गन्धे” नलति नली, स्वार्थिके के नलिका, तस्याम् । कपोताङ्घ्रिब
कपोताङ्घ्रिः, नलिकत्वात् । निर्गतं मध्यमस्या निर्मध्या । शुषिः—छिद्रमस्या अस्ति
शुषिरा, “मध्वादिभ्यो र” [सिद्ध० ७.२.२६] इति रः । नटति—वृत्त्यति वायुना
नटी, नर्तकीत्वात्, अच्, गौरादित्वाद् ङी ॥ ३६ ॥

अञ्जनाभा केडा अस्या अञ्जनकेडी । धमनीव धमनी, शौषियात् । १
शुने हिता शून्या, “शुनो वध्रोदत्” [सिद्ध० ७.१.३३] इति यः । विद्रुमवल्लीब
विद्रुमवल्ली नस्वीयम् । आह च—

नलिका विद्रुमलता कपोतचरणा नली ।

शुषिरा धमनी शून्या निर्मध्या नर्तकी नटी ॥

[] इति । 10

नलिकानामानि ।

अतिमुक्ते मण्डकः स्यात् पुण्ड्रको भ्रमरोत्सवः ॥ ३७ ॥

पराश्रयः सुवसन्तः कामुको माधवी लता ।

अतिक्रान्तो मुक्तान् विरक्तान् अतिमुक्तः, तत्र । मण्डयति मण्डकः,
णक । पुण्ड्रदेशोद्भवत्वात् पुण्ड्रः । स्वार्थिके के पुण्ड्रकः । भ्रमराणामुत्सवोऽस्मादिति 15
भ्रमरोत्सवः ॥३७॥

पर—श्रेष्ठ आश्रयोऽस्य पराश्रयः, परैराश्रीयते वा । गोमनो वसन्तोऽस्मा-
दिति मुवसन्तः । कमनशील कामुकः, “शू कम—” [सिद्ध० ५.२.४०] इत्यु-
क्त्वा । मधौ—वसन्ते भवा माधवी, “भर्तु-सन्ध्यादेरण्” [सिद्ध० ६.३.८९]
इत्यम् । लति लता, “पृषि रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति क्दितः । 20
आह च—

अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद् वासन्ती माधवी लता ।

[अमर० का०२ वर्ग४ श्लो०७२] इति ।

अन्योऽप्याह—

अतिमुक्तो माधवी च सुवसन्तः पराश्रयः ।

25

अतिमुक्तः कामुकश्च मण्डको भ्रमरोत्सवः ॥

[] इति ।

अतिमुक्तनामानि । लोके 'अमीतउ' इति प्रसिद्ध ।

पिप्पले बोधिरश्वत्थः श्रीवृक्षश्चलपत्रकः ॥ ३८ ॥

मङ्गल्यः केशवावासः श्यामलो द्विरदाशनः ।

“ पल गतौ ” पलति पिप्पलः, “ पृ-पलिभ्यां टित् पिप् च पूर्वस्य ” [हैमो-
० णादिसू० ११] इति अः प्रत्ययः पिप् च पूर्वस्य, पिप्पलानि-देश्यां पत्राणि, तानि
सन्त्यस्य वा, अश्रादित्वाद । “ अपि प्लवते ” इति नैरुक्ताः । “ एवमाद्या प्राकृता
अपि ” इति धन्वन्तरिः । यदाह-

प्रायो जनाः सन्ति वनेचराद्या गोपादय प्राकृतनामतज्ञा ।

प्रयोजनार्था बचनप्रवृत्तिर्यतस्तत प्राकृत इत्यदोषः ॥

10

[

] इति ।

किञ्च-

रस-वीर्ये-विपाकेभ्यो मूलात् पुष्पात् फलाद् दलात् ।

आकाराद् देश-कालादेर्वनौषध्यर्थमुन्नयेत् ॥

[

] इति ।

15 तत्र । बुध्यते बोधिः. “ किल-पिलि- ” [हैमोणादि सू० ६०८] इति इ .
बोधिसत्त्वाख्य सर्वोपकारिन्वात् तनुवृत्तत्वाद् गुरुपर्जात्वान्च । अश्वेषु तिष्ठति अश्वत्थः
अश्वश्रयः, पृषोदरादित्वात् सस्य तन्वम । श्रिया युक्तो वृक्षः श्रीवृक्षः । स्वल्प-
वातेऽपि चलानि पत्राण्यस्य चलपत्रः, स्वार्थिके के चलपत्रकः ॥३८॥

मङ्गले साधुर्मङ्गल्यः. “ तत्र साधौ ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः ।

30 केशवस्य आवासः केशवः आवसत्यत्रेति वा केशवावासः । अत एव कृष्णावासः ।
श्यामो बर्गोऽस्यस्य श्यामलः, सिध्मादित्वाद् ल । द्विरदस्य अशनः- भक्तं द्विरदा-
शनः, पुं-क्लीबलिङ्गः । आह च-

पिप्पलः केशवावासश्चलपत्रः पवित्रकः ।

मङ्गल्यः श्यामलोऽश्वत्थो बोधिवृक्षो गजाशनः ॥

25

[

] इति ।

एतस्य लोके 'पीपल' इति प्रसिद्धिः ।

गर्दभाण्डे कन्दरालञ्छायावृक्षः कमण्डलुः ॥३०॥

प्लक्षो बटः प्लवः शुक्ली सुपार्श्वश्चारुदर्शनः ।

कपीतनः कपीतः स्यात् पीतन-प्लवकावपि ॥४०॥

गर्दभ इवाण्डमस्य गर्दभाण्डः: गर्द-सशब्दं भाण्डमस्येति वा, तत्र ।
कन्दरां लालि कन्दरालः. गोणादित्वात् कन्दराशब्दस्याबन्तत्वम् । छायायुक्तञ्छायाया
वा वृक्ष छायावृक्षः । ऋ-पानीयमनिति-प्राणित्यस्मिन्निति कमण्डलुः, “गूहल-
गुग्गुलु-कमण्डलव ” [हैमोणादिस० ८२४] इति आलुप्रत्यये निपात्यते, निपातनाच्च
कम्पूर्वादनितेर्डाऽन्तो ह्रस्वश्च प्रत्ययादे, पुंलिङ्ग ॥३९॥

प्लक्षति-अधो गच्छति प्लक्षः “प्लष् टाहे” लोषत्यशिवमिति वा. “प्लुपे प्लष् च”
[हैमोणादिसू० ५६६] इति स प्रत्ययो धातोश्च प्लष् इत्यादेः । बटति-वेष्टयति 10
मूलैर्वटः, अच् . त्रिलिङ्ग । ‘प्लुङ् गतौ ’ प्लवते अशिवमस्मादिति प्लवः । गाम्यति
शुक्ली, “कमि-नमि-” [हैमोणादिसू० १००] इति डिदुङ्ग, गौरादित्वाद् डीः ।
शोभन पार्श्वमस्य सुपार्श्वः । चारु-मनोहर दर्शनमस्य चारुदर्शनः । कं पीतयति
कपीतनः. “ङ्गुक् गतौ ” कपीन् एति वा, पृषोदरादित्वात् । कं पीतयति कपीतः,
अच् । कपीतनशब्दसम्बन्धिककारस्य पृषोदरादित्वालोपे पीतनः, पीतयति वा पीतनः । 15
प्लवने वातेन प्लवकः । आह च —

प्लक्ष कपीतनः शुक्ली सुपार्श्वश्चारुदर्शनः ।

प्लवको गर्दभाण्डश्च कमण्डलुर्वटः प्लव ॥

[] इति ।

अमरोऽपि-—

20

गर्दभाण्डे कन्दराल-कपीतन-सुपार्श्वका ।

[का०२ वग ४ श्लो०४३] इति ।

गर्दभाण्डनामानि । लोके तु ‘पीपरी’ इति प्रसिद्धिः ॥४०॥

पर्कट्यां पर्कटी प्लक्षः सतीदो लक्षणो जटी ।

“पृचैप् सम्पर्के” पृच्यते पर्कटी, “कपट-कीकटादयः” [हैमोणादिसू० 25
१४४] इत्यटे निपात्यते, गौरादित्वाद् डीः । यत् शाश्वतः—

१ कर्पटी पर्कटी प्लक्षः सतीदो लक्षणे नटी नि०॥

विहेया पर्कटी प्लक्षः प्लक्षः पिप्पलपादपः ।

[] इति ।

तस्याम् । पर्कटाख्यं फलमस्यस्य पर्कटी. उन्नतोऽयम् । यद् वाचस्पतिः-

“फलं त्वेतस्य पर्कटम्” [] इति ।

- 7 प्लक्षशब्दस्य साधना अत्र पूर्ववत् । सर्ता दयते पालयति सतीदः । लक्ष-
यति लक्षणः । जटा सन्त्यस्य जटी. गिम्वादित्वादिन् ।

वटे वैश्रवणावासो न्यग्रोधो बहुपाद् ध्रुवः ॥ ४१ ॥

स्कन्धजन्मा रक्तफलः क्षीरी शुङ्गी वनस्पतिः ।

वटति-वेष्टयति मूलैर्वटः, तत्र वैश्रवणस्य-धनदस्य आवासो वैश्रवणावासः ।

- 10 न्यग्रु रोहति न्यग्रोधः, “वीरुन्यग्रोधौ” [सिद्ध० ४.१ १२१] इति धत्वे साधुः,
न्यक्-तिर्यग्मार्गं मूलै रूणद्धि वा । बहव पादाः मूलान्यस्य बहुपाद्, “सुसङ्ख्यात्”
[सिद्ध० ७.३.१५०] इति पाद्गावः । “ध्रुत् गति-स्थैर्ययो” ध्रुवति ध्रुवः. “तुदादि-
विधिः” [हैमोणादिसू० ५] इति क्तिट् प्रत्ययः ॥ ४१ ॥

स्कन्धात्-प्रकाण्डाद् जन्माऽस्य स्कन्धजन्मा । रक्तानि फलान्यस्य रक्तफलः ।

- 15 क्षीरमस्यस्य क्षीरी । शुङ्गीशब्दस्य साधना प्राग्वत् । वनस्य पति वनस्पतिः, वर्धस्कादि-
त्वात् साधुः । आह च -

वटो रक्तफलः शुङ्गी न्यग्रोधः स्कन्धजो ध्रुवः ।

क्षीरी वैश्रवणावामो बहुपादो वनस्पतिः ॥

[] इति ।

- 20 न्यग्रोधनामानि । लोकेऽस्य ‘वडु’ इति प्रसिद्धिः ।

उदुम्बरे जन्तुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः ॥ ४२ ॥

सदाफलो वसुवृक्षः श्वेतवल्को मशक्यपि ।

“उन्दी (उन्दैप्) क्लृप्ते” उन्नति उदुम्बरः. ‘तीव्र-धीवरः’ [हैमोणादिसू०

४४४] इति वरटि निपात्यते, निपातनाद् उन्देशातो क्तिट् चान्त . उल्लङ्घितोऽ

- 35 म्बर इति वा, पृषोदरादित्वाद् उत्त्वम्, तत्र । मशक्यमणि फलान्यस्य जन्तुफलः ।
अत एव कृमिफल इति पर्यायेणोक्त । यज्ञ ण्वाङ्गोऽस्य यज्ञाङ्गः । हेमवर्णं दुग्ध-
मस्य हेमदुग्धः, के हेमदुग्धकः ॥ ४२ ॥

सदा फलति सदाफलः । वसोवृक्षो वसुवृक्षः । श्वेतो ककः—उल्लिख्य इषेत-
बल्कः । मशकाः सन्त्यस्य मशकी । आह च—

क्षीरवृक्षे हेमदुग्ध उदुम्बर-सदाफलो ।

अपुष्प-फलसम्बद्धो यज्ञाङ्गः श्वेतबल्कलः ॥

[] इति ।

5

इन्दुरपि जगाद—

उदुम्बरस्तु यज्ञाङ्ग मुचक्षुः श्वेतबल्कल ।

हेमदुग्ध कृमिफल क्षीरवृक्ष सकाञ्चन ॥

[] इति ।

उदुम्बरनामानि । लोके 'उंबरा' इति प्रसिद्धिः ।

10

काकोदुम्बरिकायां तु फाल्गुनी फल्गुवाटिका ॥ ४३ ॥

फेल्गुराजी फलभारी मलयूर्जघनेफला ।

काकप्रिया उदुम्बरिका काकोदुम्बरिका, तस्याम् । फल्गुनस्येयं फाल्गुनी,
“नस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । फल्गुश्चासौ वाटिका च फल्गुवाटिका ॥ ४३ ॥

फलति फल्गुः, “फल-वन्यमेर्गुः” [हैमोणादिसू० ७५८] इति गुः । अजति 15
आजिः, “पादाच्चात्यजिभ्याम्” [हैमोणादिसू० ६२०] इति णिदिः, “पद-पादस्याऽऽ-
ज्याति-नोपहने” [सिद्ध० ३.२.९५] इति निर्देशाद् डीभावाभावः, ङ्याम् आजि । फलानि
बिभति फलभारी, “कर्मणोऽण्” [सिद्ध० ५ ३.१४] इत्यण्, गौरादित्वाद् डीः । “युणि
जुगुप्सायाम्” मलः श्वित्रं यावयते मलयूर्जः, पृषोदरादित्वात् । जघने—बुध्ने फलान्यस्या-
जघनेफला, सप्तम्यलुक् । पृते खीलिङ्गा । आह च—

20

काकोदुम्बरिका फल्गुराजी [च] फल्गुवाटिका ।

फाल्गुनी फलभारी च मलयूर्जः श्वित्रमेघजम् ॥

[] इति ।

काकोदुम्बरिकानामानि । लोके 'कालुम्बरी' इति प्रसिद्धिः ।

राजादने तु राजन्या क्षीरिका प्रियदर्शनः ॥ ४४ ॥

25

कपिप्रियो हृदस्कन्धो मधु-रौलफलो नृपः ।

राज्ञाम् अदतं मृष्टत्वाद् राजादनम् , पु-क्लीबलिङ्ग , तत्र । राज्ञे हिता राजन्या, "तस्मै हिते " [सिद्ध० ७.१ ३५] इति हितेऽर्थ यः । क्षीरमस्त्यस्या क्षीरिका, क्षीरस्वादुत्वात्, "अतोऽनेकस्वरात् " [सिद्ध० ७.२.६] इतीक' । प्रियं दर्शन-मस्य प्रियदर्शनः ॥४४॥

5 कपे' प्रिय कपिप्रियः । दृढ स्कन्ध प्रकाण्डोऽस्य दृढस्कन्धः । ['मधु-रालफल'] मधुरालाभ्या फलमिति योज्यते. तत मधु-मृष्ट फलमस्य मधुफलः, रालवर्गं फलमस्य रालफलः । नृपप्रियत्वाद् नृपः । आह च

क्षीरिकोक्ता च राजन्या क्षीरमृद् रूपको नृप ।

राजादनो दृढस्कन्ध कपीष्ट प्रियदर्शन ॥

10 [] इति ।

राजादननामानि । लोक तु 'रायणी' इति प्रसिद्धि ।

पियाले तु राजवृक्षो बहुवन्को धनुष्पटः ॥ ४५ ॥

सन्नकद्रुः खरस्कन्धश्चारस्तापमवल्लभः ।

"पां पाने" पीयते पियालः. 'कुलि-पिलि-विशि-विडि-मृणि-कुणि-पी-प्री-भ्य कित्'

15 हिमोणादिसु० ४७६] इत्याल' प्रत्यय , तत्र । राजा वृक्षो राजवृक्षः । बहवो वन्का अस्य बहुवल्कः । धनुष इव पट -विस्तारोऽस्य धनुष्पटः ॥४५ ॥

सन्नकः-भ्रगो दृ -स्कन्धोऽस्य सन्नकद्रुः । खर-कठोर' स्कन्धोऽस्य खर-स्कन्धः । "चर भक्षण च" चर्यते-अवते चरः चर एव चारः, प्रजादित्वाद्गु । तापसाना वल्लभ' तापसवल्लभः । आह च

30 पियालोऽथ खरस्कन्ध'चारो बहुलवन्कल ।

सन्नकद्रुश्चापपटो ललनम्नापसप्रिय ॥

[] इति ।

चापपट इति पययेणोक्त । पियालनामानि । लोके चारु' इति प्रसिद्धि ।

आम्रानके वर्षपाकी कपिचूतः कपिप्रियः ॥ ४६ ॥

25 कपीतनः पीतनकस्तनुक्षीरोऽम्लपाटकः ।

शुद्धी कपिरमाल्यश्च दृष्यफलो बिभीषणः ॥ ४७ ॥

"अम शब्द-भक्त्यो " अमति आम्रानतकः " * * * * * लम्नातका-ऽऽम्रानतक- " [हिमोणादि-सु० ८३] इति निपात्यते आम्रमतति कपिचूतच्चादिति वा, तत्र । वर्षण पाकोऽस्यस्य वर्षपाकी । कपे चूत आम्र कपिचूतः । कप. प्रिय कपिप्रियः ॥ ४६ ॥

कपीस्तनोति कपीतनः । पीतीक्रियते अनेन पीतयति वा पीतनः, स्वाधिके के पीतनकः । "कपीतनशब्दस्य पीतनोऽपभ्रंशे" इत्येके । तनु-तुच्छं क्षीरमस्य तनुक्षीरः । अम्रं पाटयति अम्रपाटकः । पटधातुभासार्षचौरादिक । शाम्यति शुङ्गी, "कमितमि-" [हेमोणादिमू० १०७] इति डिदुङ्ग, गौरादित्वाद् डी । यन्महेश्वरः

शुङ्गी बटा-ऽऽघ्रातकयोः कर्कट्यामपि विश्रुता ।

|] इति ।

कपिरसेन आदद्य कपिरसादद्यः । दृष्ट्य फलमस्य दूष्यफलः । भीषि विभीषयते विभीषणः, "नम्बादिभ्योऽन" [सिद्ध० ५. १. ५२] इत्यन । आह च—

आघ्रातक पीतनक कपिचृतोऽम्लपाटकः ।

शुङ्गी कपिरसादद्यश्च तनुक्षीर कपिप्रिय ॥

|] इति ।

आघ्रातकनामानि । लोके 'अम्बाडओ' इति प्रसिद्धि ॥ ४७ ॥

अर्के विकीरणोऽर्काह्वो जम्भला-ऽऽस्फोट-विष्किराः ।

क्षीरा-ऽर्कपर्णः

अर्क्यते-स्तूयतेऽर्कः । यदाह श्रीधरः

"अर्कं सूर्येऽर्कपर्णे च" ।

] इति ।

महेश्वरोऽपि—

"अर्काऽर्कपर्णे स्फटिके" ।

] इति ।

तत्र । विकिर्गति पुष्पाणि विकीरणः. पृषोदरादिवात् साधु । अर्कः सूर्यस्तस्य आह्ला—नाम अस्य अर्काहः । तेन भास्करः रत्रिग्यादयोऽयवसेया । जम्भ लाति जम्भलः । "स्फुटन् विकसनं" आस्फुटति पुष्पे आस्फोटः, ज्जिति गुण . अच् (घञ्) प्रत्यय । विकिर्गति विष्किरः. "वौ विष्किरो वा" [सिद्ध० ४ ४ ९६] इति सडागम । उपलक्षणोऽयम्, तेनान्यत्रापि । 'क्षीराऽर्कपर्ण' इति क्षीरा-ऽर्कयोः पर्ण इति सम्बन्धने. तेन क्षीराऽर्कयोः क्षीरपर्णः, अर्काभानि पर्णान्यस्य अर्कपर्णः । आह च—

अर्कं सूर्याह्वय पुष्पां विष्किरोऽथ विकीरण ।

जम्भल क्षीरपर्णा स्यादास्फोटो भास्करो गवि ॥

|] इति ।

पुस्तस्य लोके 'आकु' इति प्रसिद्धि । तन्नामानि -

राजाके त्वलको गणरूपकः ॥ ४८ ॥

एकाष्टीलः सदापुष्पी मन्दारश्च प्रतापसः ।

राजा चासौ अर्कश्च राजार्कः, श्वनाऽयम्, तत्र । शुक्लोऽर्क अलर्कः, पृषो-
दरादित्वात् साधु, अलति-भूषयतीति वा. "निष्क-तुरुष्क" हेमोणादिमू० २६।
इति के निपात्यते । यत् श्रीधरः

"अलको धवलके स्यात्" । इति ।

गणा-बहवो रूपाण्यस्य गणरूपः, स्वार्थिके क गणरूपकः ॥ ४८ ॥

एकोऽष्टीलः-मञ्जाऽस्य एकाष्टीलः । मदा पुष्पाणि सन्त्यस्य सदापुष्पी ।

मन्दान् इत्यति मन्दारः, मन्दा आग अस्य वा । प्रताप स्यति प्रतापसः. "षोच

१० अन्नकर्मणि" इत्यस्माद् उप्रत्यय । आह च

राजाका वसुकोऽयोऽका मन्दागे गणरूपक ।

एकाष्टील सदापुष्पी युधा-ऽलर्क प्रतापस ॥

। इति ।

एतस्य लोके 'आकुमन्दाः इति प्रसिद्धि । यदमरः

११ अर्काह-वसुका ऽऽस्फोट गणरूप-विकारणा ॥

मन्दारश्चार्कपर्णेऽत्र शुक्लोऽलर्क प्रतापसौ ।

। का० २ वर्ग ४ श्लो० ८०-८१ । इति ।

स्तुत्यां वज्रो महावृक्षोऽमिपत्रः स्नुक् सुधा गुडा ॥४९॥

ममन्तदुग्धा सीहृण्डो गण्डीगे वज्रकण्टकः ।

३१ "ष्युहौच उद्भिगे" स्नुवति श्रीगं स्नुहिः, नाभ्युपान्त्य-" [हेमोणादिमू०

६०९ । इति किति स्नुहेति वैद्या नस्थाम । वज्र एव वज्रः, भेदकत्वात् । महाश्रासौ

वृक्षश्च महावृक्षः । असि-श्वङ्गस्मन्तमानि पत्राण्यस्य अमिपत्रः । 'स्नुक् प्रस्त्वने"

स्नौति श्रीगं स्नुक् स्नुको स्नुक, 'डागाटय' हेमोणादिमू० ८७० । इति किक्प्रत्य-

यान्तो निपात्यते । मुट्टु दधानि व्यन्ति एना वा सुधा । 'गुड् शब्दे" गवते गूयते

३२ वा गुडा, "कु-गु-हु-नी" । हेमोणादिमू० १७० । इति कित् इ गुडिति शक्ति वा.

"नाभ्युपान्त्य-" । सिद्ध० ५ १ ५४ । इति क । यच्छाश्वतः—

१ पुष्पो म० नि० । २ ऽऽज्योऽर्का पु १ ॥ ३ वृट्टया ववा नि० ॥ ४ स्नुक् नि० ॥ ५ सिंहण्ड
शण्डेरी चक्रकण्टक नि० ॥

गुडौ गोल्लेक्षु-विकृती स्नुही-गुलिकयोर्गुडा ।

[] इति ॥ ४९ ॥

समन्ततो दुग्धमस्याः समन्तदुग्धा, शृषोदगदिन्वात् तकाग्लोपः । “हुडुड् सङ्घाते”
सीति हुण्डते सीहुण्डः, सिंहतुण्डापञ्चग । यद् मेखला---

“कुलिशतरुः सीहुण्डः” [] इति ।

गुडति गण्डीरः, “जम्बीरा-SSभीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इति ईरे
निपात्यते, गण्डीन् -ग्रन्थीन् ईर्यति वा । वज्रवद भेटकानि कण्टकान्यस्य वज्रकण्टकः ।
आह च

स्नुक् सुधा च महावृक्षो गुडा निखिगपत्रकः ।

समन्तदुग्धा गण्डीरः सीहुण्डो वज्रकण्टकः ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘शोहरी’ इति प्रसिद्धिः ।

करमर्दे करमन्दः कराम्लक-सुषेणकौ ॥ ५० ॥

स्थूलपर्कट आविग्नः कृष्णपाकफलोऽपि च ।

कण्ठे मृदते करमर्दः, तत्र । कण्ठे मन्दः करमन्दः । करे अम्ल इव कराम्लः, 15
स्वार्थिके के कराम्लकः । गोभना सेनाऽस्य सुषेणः कपिमुखाभ, “गन्धक” [सिद्ध०
२ ३. २६] इति क्वम्, स्वार्थिके के सुषेणकः ॥५०॥

स्थूलं पर्कटं-फलमस्य स्थूलपर्कटः “ओविजैति भय-चलनयो” उद्विजतेऽस्माद्
आविग्नः, “दिन-नग्न-” [हैमोणादिसू० २६८] इति ने निपात्यते । कृष्णं पाके
फलमस्य कृष्णपाकफलः । आह च---

करमर्दकमाविग्नं सुषेणं पाणिमर्दकम् ।

कराम्लं करमन्दं च कृष्णपाकफलं मतम् ॥

[] इति ।

सर्वेऽप्येते पु-ऋबीबलिङ्गाः । करमर्दकनामानि । लोके ‘करमदा’ इति प्रसिद्धिः ।

जम्बीरे जम्बलो जम्भो जम्बीरो दन्तहर्षणः ॥ ५१ ॥ 25

दन्तशोथो वज्रशोथी जम्बीरो रोचनोऽपि च ।

“जम् अदने” जस्यते जम्बीरः, “जम्बीरा-SSभीर-” [हैमोणादिसू० ४२२] इति
ईरे निपात्यते, तत्र । “जमुड् गात्रविनामे” जम्भते जम्बलः, “मुरलोरल-” [हैमोणादिसू०

४७४] इत्येते निपात्यते जम्भान-दन्तान् लात्यम्लवादा । जम्भते जम्भः, अच्. [पुं-क्लीबलिङ्ग] “कृ-शृ-पृ-प्रा-मञ्जि ” [हैमोणादिम्० ४१८] इति बहुवचनादीरे जम्भीरः, “जम्भेर्माह्नार्थस्थतानि रूपाणि” इति क्षीरवामी । दन्तान् हर्षयति दन्त-हर्षण. ॥ ५१ ॥

9) दन्ता शठा अस्मादिति दन्तशठः । वक्त्रं गोभयत्यवश्य वक्त्रशोधी “णिन् चाऽऽव्यका-” [सिद्ध० ५ ४ ३६] इति णिन् वक्त्रस्य शोधी वक्त्रशोध म विद्यते अस्य वा । गच्छति गम्भीरः ‘जम्बीग ऽऽमीग-’ [हैमोणादिम्० ४२२] इतीरे निपात्यते । गेचते रोचनः, “इडितो यन्ननाद्यन्तात्” [सिद्ध० ५ २ ४४] इत्यन । आह च—

10) जम्भीगे जम्भलो जम्भ प्रोक्तो दन्तशठस्तथा ।
जम्भीगे वक्त्रशोधी च गेचनो दन्तहर्षण ॥

[; इति ।

एतस्य लोके ‘जम्बीग’ इति प्रसिद्धि ।

करुणे तु छागलास्यो मल्लिकाकुसुमः प्रियः ॥५२॥

1) “कृन् विक्षेपे” कीर्यते करुणः, “कृ कृ-वृ-शृ-टास्मिन्-उण ” [हैमोणादिम्० १९६] इत्युण तत्र । छागलस्याख्या अरय छागलास्यः । मृत्काया इव कुसुमस्य मल्लिकाकुसुमः । मल्लिकापुष्पोऽपि । प्रीणाति हृदयं प्रियः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५ १.५४] इति क । एतस्य लोक ‘करुणा’ इति प्रसिद्धि ॥५२॥

बीजपूरे बीजपूर्णः पूरकः फलपूरकः ।

20) **सुपूरको मातुलुङ्गः केसराम्लोऽम्लकेसरः ॥५३॥**

वगम्लो बीजको लुङ्गो रुचको मध्यकेसरः ।

कृमिघ्नो गन्धकुसुमः केसरौ शीधुपादपः ॥५४॥

बीजैः पूर्यते बीजपूरः, तत्र । बीजं पूर्णा बीजपूर्णः । पूरयति पूरकः । फलानि पूरयति फलपूरकः । सुतरां पूरयति सुपूरकः । मा तोल्यते मातुलुङ्गः, 2) “माडस्तुलेरुङ्गक च” [हैमोणादिम्० १०६] इति उङ्गक् प्रत्यय । केसरा अम्लाः अस्य केसराम्लः; केसरथासौ अम्लधति वा । अम्ला केसरा अस्य अम्लकेसरः ॥५३॥

वरश्वासौ अम्लश्च वराम्लः । बीजाः सन्त्यस्य बीजः. अन्नादित्वादः. स्वार्थिके के बीजकः । मातुलुङ्गगन्धस्य षुषोदगदित्वाद मातुलुङ्गस्य लोपे लुङ्गः ।

रोचयति रुचकः, “धु-धून्दि-रुचि-” [हैमोणादिम्० २५] इति किटक । मध्ये केसरा
अस्य मध्यकेसरः । कृमीन हन्ति कृमिघ्नः । गन्धा गन्धवन्त कुसुमा अस्य
गन्धकुसुमः । केसराः सन्ध्यस्य केसरी । गीधुन पादपः शीधुपादपः । आह च—

फलपूरो बीजपूरः केसरी बीजपूरकः ।

बीजकः केसराभ्यश्च मातुलुङ्गस्तु पूरकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘बीजउग्र’ इति प्रमिद्धि ॥५४॥

मातुलुङ्गयां वर्धमाना मधुरा मधुकर्कटी ।

मधुबल्ली पीतपुष्पी देवदूती महाफला ॥५५॥

‘मातुलुङ्गयां’ बीजपूरविशेषे । वर्धते फलवर्धमाना । मधु विद्यते अस्या मधुरा, 10
“मन्वादिभ्यो र्” । सिद्ध० ७ २.२६ । इति र् माद्यनयना वा मधुरा,
“श्वशुर-कुकुन्दुर” [हैमोणादिम्० ४२६] इत्यं निपात्यते । यन्महेश्वरः—

मधुरा शतपुष्पाया मिश्रया-नागरीभित्तौ ।

मधुकर्कटिका-मेढा-मधुरी-यष्टिकामु च ॥

[] इति ।

मधुन कर्कटी इव मधुकर्कटी । मधुनो बल्ली मधुबल्ली । पीतानि पुष्पाण्यस्या
पीतपुष्पी, “अमकाण्ड-प्रान्न-अनैकाञ्च पुपात” । सिद्ध० २ ४ ५६ । इति डी ।
देवाना दूतीव देवदूती । महान्ति फलान्यस्या महाफला । आह च—

बीजपूर्णाऽपरः प्रोक्तो मधुरा मधुकर्कटी ।

मधुबल्ली मधुपूर्णा वर्धमाना महाफला ॥

[] इति ॥५५॥

अम्लीकायां चुक्रिकाऽम्ला शुक्तिका चाम्लिकाऽम्लिका ।

चुक्रिका चिञ्चा तिन्निडीका तिन्निळा गुडपुष्पिका ॥५६॥

अम्ल्येव अम्लीका, तस्याम् । चुक्रैव चुक्रिका । “चुक्रन्ते-व्यथन्तेऽस्या
चुक्रिका इति क्षीरशामी । अमति अम्ला, “जा-मा द्या अत्र्यम्यमिभ्यो ल” [हैमो- 35

१ पुत्तिपुष्पा नि० ॥ २ महाबला नि० ॥ ३ अम्लिकाया नि० ॥ ४ काली विकाम्लिका
नि० ॥ ५ ०डी गुस्सु० नि० ॥

- णादिसू० ४६२] इति ल अम्बवाद्वा अम्ब्या । शुक्तम-अम्बविशेष तान्तोऽयम्, स विधतेऽस्याः शुक्तिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७,२ ६] इति क । अम्बैव अम्बिका । अम्ब्या एव अम्बिका । “चकिं तृप्ति-प्रतीघातयो “चकते अनया चुक्रा, “चकि-रमि-विकसेरुच्चास्य” [हैमोणादिसू० ३९३] इति र प्रत्ययोऽकारस्य चोकार, १ चुक-अम्बो रस, स विधतेऽस्या वा, अभाटिन्वाट् । चिञ्चिमायते अम्बवान्मुग्ं यथाऽसौ चिञ्चा, पृषोदगदित्वात् साधु । “तिम तीम छिम छामच् आर्द्रभावे” तिम्यति तित्तिडीका, “सृणीका-ऽस्तीक-प्रतीक” [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपातनात् तिमेधातोस्तिङ् अन्तो भवति । केचित् पर्वस्य ङ्व नञ्जन्ति नन्मते तित्तिडीका । तिम्यति तित्तिडा, “विहङ्-कहोड-” [हैमोणादिसू० १७२] इति अडे निपात्यते, 10 ऋफिडादित्वाल्लवे तित्तिन्ना । गुड इव पुष्पाण्यस्या गुडपुष्पिका । आह च -

अम्ब्रीका चुक्रिका चुका माऽम्ब्या शुक्ताऽथ शुक्तिका ।

अम्बिका चाम्बिका चिञ्चा तित्तिडीका च तित्तिन्ना ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘आबिली’ इति प्रसिद्धि ॥५६॥

- 15 वृक्षाम्ले स्यादम्बवृक्षस्मित्तिडीको महीरूढः ।
शाकाम्लमम्लशाकं चाम्लपूरो रक्तपूरकः ॥५७॥

वृक्षश्चासौ अम्बश्च वृक्षाम्लः, तत्र । अम्बश्चासौ वृक्षश्च अम्बवृक्षः । तित्तिडीक-शब्दस्य साधना पूर्ववत् । मद्यां गेहति महीरूढः । शाकं च तद् अम्ब च शाकाम्लम् । अम्बं च तत् शाकं च अम्बशाकम् । अम्बस्य पूरो अस्य अम्ब-

- 20 पूरः । रक्तं पूरयति रक्तपूरकः । आह च

वृक्षाम्लं तित्तिडीकं च शाकाम्लं रक्तपूरकम् ।

अम्बवृक्षोऽम्बशाकं तदम्बपूरो महीरूढ ॥

[] इति ।

वृक्षाम्लनामानि । लोके ‘तित्तिडीक’ इति प्रसिद्धि ॥५७॥

- 25 अथाम्लवेतसे भीमो भेदनो रक्तपूरकः ।
रुधिरस्रावकश्चुक्रं मांसाग्निवातिकप्रियः ॥५८॥

१ अभिधानचिन्तामणौ अमरकोशे च ‘तित्तिडी’ इति दृश्यते ॥

शास्वाम्लो वेतसाम्लोऽम्लस्तिन्निडीको रसाम्लकः ।

अम्लश्वासौ वेतसश्च अम्लवेतसः, तत्र । विन्यति अस्मादिति भीमः, “भियः षोऽन्तश्च वा” [हैमोणादिसू० ३४४] इति किन्म । भेदयति भेदनः । रक्तं पूरयति रक्त-
पूरकः । रुषिं स्नावयति रुधिरस्नावकः । चक्यते-तृष्यतेऽनेन चुक्रम् पुं-क्लीबलिङ्गः,
“चकि-रमि-” [हैमोणादिसू० ३९३] इति र, अकारस्य च उकारः । मांसस्य अरि
मांसारिः । वातिकानां प्रियो वातिकप्रियः ॥५८॥

शास्वा अम्लाऽस्य शास्वाऽम्लः । वेतसश्वासौ अम्लश्च वेतसाम्लः । अमति अम्लः,
“शा-मा-श्या-शक्यम्यविन्यो ल ” [हैमोणादिसू० ४६२] इति ल । तिन्निडीकशब्दः
प्राग्वत् । रसोऽम्लोऽस्य रसाम्लः, स्वार्थिके के रसाम्लकः । आह च—

अम्लोऽम्लवेतसो भीमो रसाम्लो किन्वेतसः । 10

रक्तमावो वेतसाम्ल गतवेधी च वेधकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘आम्लवेतम’ इति प्रसिद्धिः ।

स शङ्खद्रावको हीनो बालद्रावक उत्तमः ॥५९॥

‘स’ अम्लवेतस शङ्खान् द्रावयति शङ्खद्रावकः हीन । बालं द्रावयति बाल- 15
द्रावकः उत्तमः, कथ्यते इति शेषः ॥५९॥

तावेव तु शतवेधि-सहस्रवेधिनौ क्रमात् ।

‘तु’ पुनरर्थे । ‘तावेव’ शङ्खद्रावक-बालद्रावकावेव शतं-बहून् विव्यत्यवश्यं शत-
वेधी, सहस्रं विव्यत्यवश्यं सहस्रवेधी, उभयत्र “णिन् चाऽऽवश्यका-” [सिद्ध०
५. ४. ३६] इति णिन् । ‘क्रमाद्’ अनुक्रमेण । आह च - 20

सहस्रवेधी चुक्रोऽम्लवेतस गतवेध्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लोक १४१] इति ।

कपित्थे वानरावासो गन्धपत्रः कृपिप्रियः ॥६०॥

पुष्पफलो दधिफलो दधित्थ-ग्राहि-मन्मथाः ।

अग्निस्पन्दो दन्तशठो राजान्निश्चिरपाक्यपि ॥६१॥ 25

१ “अम्लवेतसवृक्षनिर्वासीऽम्लवेतस ।” इति अभिधानचिन्तामणिस्वोपज्ञहस्तौ ॥

२ लोहश्रावक नि० ॥

कपयोऽस्मिन् तिष्ठन्ति कपिन्थः कपिप्रियन्वात्, कपिरिव तिष्ठतीति वा, पृषोदरादित्वात् साधु, तत्र । वानगणामावामो वानरावासः । गन्धयुक्तानि पत्राण्यस्य गन्धपत्रः । कर्पीना प्रिय कपिप्रियः ॥६०॥

पुष्पाण्येव फलमस्य पुष्पफलः । दधिवदम्बमधु फलमस्य दधिफलः । दधि
१ तिष्ठति दधित्थः, पृषोदरादित्वात् । गृह्णातीति ग्राही, स्तम्भकारित्वात्, प्रहादित्वाद्
णिन् । मनो मशति मन्मथः, पृषोदरादित्वात् साधु मथति चित्तमिति वा
“क्रमि-मथि-मथां चन्मनौ च” [हिमोणादिम्० १२] इत्य प्रत्यय मन् इत्यादेशश्चास्य ।
अक्षि स्पन्दत अस्मादिति अक्षिस्पन्दः । दन्तेषु घट अगृत्वादिति दन्तघटः । राजा
चासौ आम्रश्च राजाम्रः । चिरेण पाकोऽस्य चिरपाकी । आह च

१० कपित्थोऽथ दधित्थश्च ग्राही फलमुगन्धिक ।
अक्षिस्पन्दो दनिफर्गचिरपाकी कपिप्रिय ॥

| इति ।

कपिन्थनामानि । लोक तु 'कउठी' इति प्रासाद् ॥६१॥

अश्मन्तके सूक्ष्मपत्रः पाषाणान्तक इन्द्रकः ।

१) अम्लपत्रस्नाङ्गपुष्पः कुशली यमलच्छदः ॥६२॥

अनुते अश्मन्तम् 'सीमन्त-हमन्त-' [हिमाणादम्० २२२] इत्यन्ते निपायते
स्वार्थिकक अश्मन्तकम् तत्र । मन्माण पत्राण्यस्य सूक्ष्मपत्रः । पाषाणमन्तयति पाषा-
णान्तकः । उन्दाति इन्द्रः, "मा-वृधि-" [हिमाणादम्० ३८७] इति २, स्वार्थिके के
इन्द्रकः । अम्रान पत्राण्यस्य अम्लपत्रः । नाम्नाणि रक्तत्वात् पुष्पाण्यस्य ताम्रपुष्पः ।

३) कुशलमस्त्यस्य कुशली । यमरूप छदमस्य यमलच्छदः । आह च—

अश्मन्तक इन्द्रकस्तु कुशली चाऽम्लपत्रक ।

अम्लपत्रवग्ं मालुकापण स्पती यमलपत्रक ॥

| इति ।

अश्मन्तकनामानि । लोक तु 'आसरा' इति प्रासाद् ॥६२॥

३) नारङ्गे नागरङ्गः स्यात् त्वक्स्तुगन्धो मुम्बप्रियः ।

पेरावनो योगमारो योषिद्वक्त्राधिवासनः ॥६३॥

१ अश्मपत्र नि० ॥ २ अम्रपत्र कु० नि० ॥ ३ नारङ्गे स्यान्नागरङ्गस्त्वक्स्तु० नि० ॥

४ योगी नक्काधि० नि० ॥

वृणाति नारङ्गः, "सु-वृ-नृ-भ्यो णित्" [हैमोणादिसू० ९९] इत्यङ्ग, न आग-
च्छति सहजो रङ्गोऽस्य वा, तत्र । नागस्य-सिन्दूरस्येव रङ्ग-रगोऽस्य नाग-
रङ्गः । त्वचा सुगन्ध त्वक्सुगन्धः । मुखस्य प्रियो मुखप्रियः । इरावत्याः-
विद्युत् इवार्थं रक्तत्वाद् ऐरावतः, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । योगेन
सागे योगसारः । योषिद्वक्त्रमधिवासयति योषिद्वक्त्राधिवासनः । आह च --

नारङ्गस्त्वक्सुगन्ध स्यान्नागरङ्गो मुग्धप्रिय ।

स चैरावतक प्रोक्तो योषिद्वक्त्राधिवासन ॥

[] इति ।

नारङ्गः मुखवास इति । नारङ्गनामानि । लोक तु 'नारिगु' इति प्रसिद्धि ॥६३॥

खदिरे स्याद् रक्तसारः कण्टकी दन्तधावनः । 10

गायत्री बालपत्रश्च जिह्वशल्यः क्षितिद्रुमः ॥६४॥

"श्वद हि साया च" चकागत् स्थैर्यं, श्वदनि खदिरः, "मदि-मन्दि-"
। हैमोणादिसू० ४१२ । इति द्र, तत्र । रक्तशार्सो सारश्च रक्तसारः । कण्टका
सन्त्यस्य कण्टकी । दन्तस्य धावनो दन्तधावनः । गायते-विप्रान् प्रायतेऽवश्य
गायत्री । बालवत् पत्राण्यस्य बालपत्रः, मूल्मपर्णा ह्यसौ । जिह्वं-बन्तं शल्यमस्य ।
जिह्वशल्यः । क्षितौ द्रुमः क्षितिद्रुमः । आह च -

श्वदिरो रक्तसारश्च गायत्री दन्तधावनः ।

कण्टकी बालपत्रश्च जिह्वशल्य क्षितिद्रुमः ॥६४॥

[] इति ।

खदिरनामानि ।

30

सिते तु तत्र कदरः कौमुकः कुब्जकण्टकः ।

सोमबल्को नेमिवृक्षः शर्षपसारः पथिद्रुमः ॥६५॥

'तु' पुनर्थे । 'सित' धवल 'तत्र' इति खदिरं वृणाति कफप्लन्वात् कदरः ।
कमनशील कौमुकः, "शू-कम-" । सिद्ध० ५ २.४०] इत्युक्त्वा । कुब्जा कण्टका
अस्य कुब्जकण्टकः । सोमस्येव चन्द्रस्येव व-कमस्य सोमबल्कः, कण्टकित्वात् . 31

१ चल्पत्रश्च बहुशल्य क्षितिक्षम नि० ॥ २ कर्मकः नि० ॥ ३ श्वेतमार नि० ॥

“शुक्लवर्ग वा” इति क्षीरस्वामी । नेमि^१चासौ वृक्ष^२च नेमिवृक्षः । श्याम^३
सारोऽस्य श्यामसारः । पथिद्रुमः सप्तम्यलुक् । आह च

खदिग् श्वेतसारोऽन्य^४ सोमवन्क^५ पथिद्रुम ।
श्यामसारो नेमिवृक्ष^६ कामुक^७ कुञ्जकण्टक ॥

१ | | इति ।

श्वेतखदिग्नामानि ॥६५॥

विट्खदिरे त्वैरिमेदा गोधास्कन्धोऽरिमेदकः ।

अहिमारोऽरिमः पुन्यरिमेदो मुखशोधनः ॥६६॥

विट्-विष्टा तद्रन्ध खदिग् विट्खदिरेः पूतिखदिराख्यः, तत्र ।
१० अरि-द्रुस्सप्तो मेद-त्वावोऽस्य अरिमेदः । गोधेव स्कन्धोऽस्य गोधास्कन्धः । अरि-
मेद एव अरिमेदकः स्वार्थिकः क प्रत्यय । अहीन मार्ग्यात् अहिमारः । अरिग्व
मथ्नाति गन्धेन नक्रामिति अरिमः, “काचित्” [सिद्ध० ५ १ १७१] इति ड ।
पूति^१चासौ अरिमेद^२च पून्यरिमेदः । मुख्य शोधनो मुखशोधनः । आह च-

अरिमेदोऽरिमेध^३च गोधास्कन्धोऽरिमेदक ।

१) अहिमेदोऽहिमाग^४चाग्नि पून्यरिमेदक ॥

| | इति ।

एतस्य लोके ‘अरंजु’ इति प्रसिद्धि ॥६६॥

शाल्मलौ तृलिनी मोचा पिच्छिला चिरजीविता ।

कुक्कुटी पूरणी रक्तकुम्भुमा घृणवल्लभा ॥६७॥

२० कण्टकादया नलफली

“शाडूड् श्लाघायाम” ऋषिडादिन्वाद एस्य लवं शाल्लते देव्यात् शाल्मलिः; “शाल
गतौ” ण्यन्त, शाल्लयति वा, ‘मा शादिभ्यामोर्कालि मली’ [हैमोणादिम० ७०३]
इति मलिः प्रत्यय पुल्लिङ्ग, तस्याम । तृलमस्यस्या तृलिनी । मुञ्चति र्मं
मोचा, लिहादिन्वादच । पिच्छा अस्यस्या पिच्छिला, “लोम पिच्छादे शैलम्”

२१) सिद्ध० ७ २ २८] इती० । चिर-जिवितमस्याश्चिरजीविता, अत एव स्थिरायुः
स्थिरजीविका च । ‘कुकि इकि आदान’ कुञ्चते कुक्कुटी “नर्कट-कुक्कुट-” [हैमो-

णादिम् ० १५५] इत्युटे निपात्यते, कुक्कुटीव वा । पूरयति पूरणी । गतानि कुमुमान्यस्या
रक्तकुमुमा । घृणानां - जन्तुविशेषाणां बल्लभा घृणबल्लभा ॥६७॥

कण्टकैरादद्या कण्टकादद्या । नलवत फलान्यस्या नलफली । आह च—

शाल्मली गक्तपुष्पा च कुक्कुटी स्थिरजिविका ।

पिच्छला तूळिनी मोचा कण्टकादद्या च पूरणी ॥

मोचनीति च [] इति ।

शाल्मलिनामानि । लोके तु 'मीबली' इति प्रसिद्धिः ॥

पिच्छा तु तस्य वेष्टकः ।

'तस्य' शाल्मले । पिच्छेव पिच्छा, आचामवदङ्गुलिषङ्गित्वात्, पीयते वा
पिच्छा. "पी-पूडो ह्रस्वश्च" [हैमोणादिम् ० १२५] इति लृक प्रत्ययो दीर्घस्य 10
ह्रस्वश्च । वेष्टकः निर्यास, कथ्यते इति शेष । आह च—

शाल्मली वेष्टक पिच्छा निर्यासः स च शाल्मलः ।

मोचन्नावो मोचगसो मोचनिर्यासकस्तथा ॥

[] इति ।

कुशाल्मलौ शाल्मलिको रोचनः कूटशाल्मलिः ॥६८॥ 15

कुत्सितः शाल्मलिः कुशाल्मलिः. तत्र । कुत्सितः शाल्मलिः शाल्मलिकः ।
"शाल्मलिप्रकारः शाल्मलिकः" इत्यपरे । रोचते रोचनः । कूटः शाल्मलिः कूटशा-
ल्मलिः, इह कूटशब्देन कुत्सितत्वं बोध्यते, दुर्गादिहि परसैन्यदल्लनार्थं सा क्षिप्यते ।
शाल्मलिविशेषोऽयम् ॥६८॥

शिशपायां महाश्यामा पिच्छला पाण्डुरच्छदा । 20

कृष्णसाराऽङ्गारवर्णा

अस्यते शिशपा, "अंसे श इच्छात" [हैमोणादिम् ० ३०६] इत्यनेन
"अंम् स्तुतौ च इत्यस्मादप प्रत्ययस्तालन्य शकारोऽन्तादेगोऽकारस्य च इकारो
भवति" तस्याम् । महती चासौ श्यामा च महाश्यामा । पिच्छा विद्यतेऽस्या
पिच्छला, "लोमपिच्छादे शेलम्" [सिद्ध ० ७. २ २८] इतील । पाण्डुराणि 25

छदान्यस्या पाण्डुरच्छदा । कृष्ण सागोऽस्या कृष्णसारा । अङ्गारवर्णा
अङ्गाराकृति । शिंशपानामानि । लोके 'सीसम' इति प्रसिद्धि ।

अगुररेन्या तु शिंशपा ॥६९॥

'तु' पुनरर्थे । 'अन्या' अपग शिंशपा न गुरु अगुरुः, पु-ङीबल्लिङ्ग'.

१ उच्यते इति शेष । यन्महेश्वरः —

अगुरु' स्याच्छिंशपाया जोङ्गके लघुनि त्रिपु ।

[] इति ।

नथा च —

शिंशपा तु महाश्यामा कृष्णामार स्मृतोऽगुरु ।

10 [] इति ॥६९॥

कुशिंशपा भस्मगर्भा कपिला भस्मपिङ्गला ।

कुम्भिता शिंशपा कुशिंशपा । भस्म गर्भेऽस्या भस्मगर्भा । कपिला
कपिलवर्णत्वात् । "कबूडू वर्णे" कथ्यते कवते वा कपिला, "स्थण्डिल कपिल" । हैमो
णादिम्० ४८४ इति माधु । भस्म चासौ पिङ्गला च भस्मपिङ्गला । आह च-

15 कुशिंशपाऽन्या कपिला भस्मगर्भा वमादनी ।

[] इति ।

शिंशपाविशेषोऽयम् ।

बदयां कुवली कोलिः कर्कन्धुः फलिनच्छदा ॥७०॥

राष्ट्रवृद्धिकरी कोली सौवीरी वज्रशल्यिका ।

30 छुदा घोषटा गोपघोषटा व्याघ्र-गृध्रनम्बीत्यपि ॥७१॥

"बद स्थैर्यं" बदति बदरी. "ऋच्छि-चटि-" हैमोणादिम्० ३९७ । इत्यरः. तस्याम
कौति कुवली. "कोवा" । हैमोणादिम्० ४६९. । इति किदल. कौ-भूमौ वल्तीति वा,

१ ° रत्या तु शिंशपा नि० ॥ २ ° शिंशपा नि० ॥ ३ कुवाल नि० ॥ ४ केनिलच्छदा
नि० ॥ ५ वज्रशल्यिका नि० ॥ ६ छुदा घोषटा कुहा घोष्ट नि० ॥

त्रिलिङ्गः । कोलति-संख्यायति कोलिः, “किलि-पिलि-” [हैमोणादिसू० ६०८] इत्यादिशब्दाद् इ प्रत्ययः; लीलिङ्गः । कर्कस्य अन्धुरिव कर्कन्धुः, कर्क-लोहितोऽन्धुरिति वा कर्कन्धुः पुंस्त्रीलिङ्गः । फलितं छदमस्या फलितच्छदा ॥७०॥

राष्ट्रस्य वृद्धिकरी राष्ट्रवृद्धिकरी । इकारान्तात् कोलिण्शब्दाद् ङ्यां कोली । सुवीरदेशे भवा सौवीरी, “भवे” [सिद्ध० ६,३ १२३] इत्यणु, “अण-त्रे-ये-” 5 [सिद्ध० २.४ २०] इति ङी । वज्र इव शून्ये-कण्टकमस्या वज्रशल्यिका । धुणति-वृत्तत्वाद् भ्रमति घुडा घोषटा च, उभावपि “घटा-घाटा-घण्टादयः” [हैमोणादिसू० १४१] इति टे निपात्येते । गोपानां घोषटा गोपघोषटा । ‘व्याघ्र-गृध्रनखी’ इति व्याघ्र-गृध्रशब्दाभ्यां परो नखशब्दः सम्बन्धते, तेन व्याघ्रस्येव नखा अस्या व्याघ्रनखी । एवं गृध्रनखी, कण्टकानां प्राचुर्यात् । 10 यदुवाच चन्द्रः —

बदरी गोपघण्टा च घुडा घोषटा च कोकिला ।

स्निग्धच्छदा कोलफला राष्ट्रवृद्धिकरी तथा ॥

[] इति ।

इन्द्रुप्याह —

15

बदरी स्निग्धपत्रा च राष्ट्रवृद्धिकरी तथा ।

फलं तस्या स्मृतं कोलं कोकिलं फेनिलं कुहम् ॥

लोलं सूक्ष्मफलं तत्तु हेयं कर्कन्धु कण्डुकम् ।

स्वादुः कन्दुः सिञ्चतिका तच्च कोलफलं मतम् ॥

[] इति । 20

एतस्या लोके ‘बोरि’ इति प्रसिद्धिः ॥७१॥

शम्यां सक्तफला लक्ष्मीः शिम्बा तुङ्गाग्निपादपः ।

अजप्रिया भस्मकाष्ठा शङ्करः शिवकीलिका ॥७२॥

शिवाऽलोमाऽऽयतफला लोम-पामबिनाशिनी ।

मङ्गल्या शुचिपत्रा च

25

१ शिवा नि० ॥ २ शिवलोमा^० नि० ॥

गाम्यत्थस्यां सस्यं शमी; "शमयति दोषान्" इति क्षीरभ्वामी, शिवात्वात्, गौरादित्वाद डी; तस्याम् । सक्तवः फलान्यस्या सक्तुफला । लक्ष्मीग्वि लक्ष्मीः; लक्ष्यते वा "लक्ष्मोऽन्तश्च" [हैमोणादिसू० ७१५] इति ई । "शृधूडू गन्दकुत्सायाम्" शर्षते अनया शिम्बा. "डी-नी-बन्धि-शृधि-" [हैमोणादिसू० ३२५] इति डिदिम्ब. । तुङ्गा उच्चैस्तत्वात् । अग्नेः पादपोऽग्निपादपः । अजस्य द्वागस्य प्रिया अजमिया । भस्मसमानं काष्ठमस्या भस्मकाष्ठा । अ करोति शङ्करः । शिवस्य कीलिकेव शिवकीलिका ॥७२॥

शिवहेतुत्वात् शिवाः शंरते इव दोषा अनेनेति वा. "ग्रीडापो हृस्वश्च वा" [हैमोणादिसू० ५०६] इति व दीर्घस्य हृस्वश्च । न विद्यन्ते लोमान्यस्या अलोमा, 10 केराहर्तृफलत्वात् । आयतानि फलान्यस्या आयतफला । 'लोम पामावनाशिनी' इति लोम-पामगन्दाभ्यां विनाशिनीति योज्यते, लोम्ना विनाशिनी लोमविनाशिनी, पाम्नो विनाशिनी पामविनाशिनी । मङ्गले साधुर्मङ्गल्या. "तत्र माधौ" [सिद्ध० ७११५] इति यः । शुचीनि पत्राण्यस्या. भुचिपत्रा । आह च -

शमी सक्तुफला तुङ्गा केराहर्तृफला शिवा ।

15 [] इति ।

पतस्या लोके 'भेजडी' इति प्रसिद्धि ।

फले तस्यास्तु संज्ञरम् ॥७३॥

'तस्याः' शम्या फले सम्यग् गरोऽस्य सङ्गरम् सङ्गरणं वा । पतस्य लोके 'सांगरी' इति प्रसिद्धि ॥७३॥

20 इङ्गुयां तापसतर्माजार्गः कौटकीलकः ।

विन्दुकस्तिक्तमज्जा च पूतिपुष्प-फलोऽपि च ॥७४॥

"इगु गतौ" इङ्गति इङ्गदी. "इङ्गचर्विभ्यामुद" [हैमोणादिसू० २४२] इत्युद त्रिलिङ्ग, तस्याम् । तापसानां तस्मात्तापसतरुः, तापसा हि अरण्येऽस्यास्तैल-मुपयुज्यते । माष्टिं मार्जारः, "अग्यङ्गि-" [हैमोणादिसू० ४०५] इत्यार ।

21 कटमत्यर्थं कीलयति कटकीलकः । विन्दुप्रतिकृतिर्विन्दुकः, "तस्य तुल्ये कः सज्ञा-प्रतिकृत्यो" [सिद्ध० ७.१.१०८] इति क । निक्ता मज्जाऽस्याः तिक्तमज्जा ।

१ उच्चैस्तत्वात् पु २ ॥ २ साङ्गर नि० ॥ ३ कटकीटक नि० ॥

‘पूतिपुष्प-फलः’ इति पूतिशब्दात् पुष्प-फलशब्दौ योज्येते, पूतीनि पुष्पाणि फलानि चास्य पूतिपुष्पः पूतिफलः । आह च —

इङ्गुदो भल्लकी वृक्षः कण्टकस्तापसद्रुमः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘हिगोटु’ इति प्रसिद्धिः ॥७४॥

गुग्गुलौ तु पुरो दुर्गो महिषाख्यः पलङ्कषः ।

जटायुः कालनिर्यासो वासवोल्कनामकः ॥७५॥

नक्तञ्चरः शिवधूपः कुम्भोल्खलकं शिवः ।

“गुड् शब्दे” गूयते गुग्गुलुः “गूहलु-गुग्गुलु-” [हैमोणादिसू० ८२४] इति आलुप्रत्ययान्तो निपात्यते, पुंलिङ्ग, तत्र । “पुग्न् अये” पुरनि पुरः. “नाम्युपान्त्य-” 10 [सिद्ध० ५ १.५४] इति क । ‘पिपत्तिं पुर’ इति क्षीरस्वामी, ‘ऋगुपधा-’ [] इति क, “उदोष्टचपूर्वस्य” [पाणिनि० ७.१.१०२] इति उद् । दुग्धेन गम्यते दुर्गः, “सुग-दुर्गमाधारे” [सिद्ध० ५ १ १३२] इति साधुः, उप्रगन्धत्वात् । महिषस्य आख्या अस्य महिषाख्यः । पल्ल-मांसं कषति पलङ्कषः, पृषोदरादित्वान्मोऽन्त । जटामेति जटायुः, “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] इत्युण् । कालो 15 निर्यासोऽस्य कालनिर्यासः । वासवोल्कनामक’ इति वासवोल्कशब्दान्यां परो नामशब्दः सम्बन्धते, वासवस्य नामास्य वासवनामकः. उद्भक्तस्य नामाऽस्य उल्कनामकः ॥७५॥

अत एव नक्तं चरति नक्तञ्चरः । शिवस्य धूपः शिवधूपः । “कुम्भो-
ल्खलाकाराद् वृक्षगुम्माद् निर्यातीति कुम्भोल्खलकम्” इति क्षीरस्वामी, 20
श्रीबलिक्रोऽयम् ।

यद्भरः—

कुम्भोल्खलकं शिवे कौशिको गुग्गुलुः पुरः ।

[का०२ वर्ग ४ श्लोक ३४] इति ।

शेते शिवः, गीडापो ह्रस्वञ्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व. । आह च— 3;

गुग्गुलुः कालनिर्यासो जटायु कौशिक पुरः ।

नक्तञ्चर शिवो दुर्गा महिषाख्यः पलङ्कषः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'गूगळु' इति प्रसिद्धिः ।

पारिभद्रे निम्बतरुर्मन्दारः पारिजातकः ॥७६॥

पारि-प्रातपाग भद्रमस्य पारिभद्रः, तत्र । निम्बतरुः निम्बोत्थः । मन्बते-
स्तूयते देवैर्मन्दारः, "अग्यङ्गि-" [हैमोणादिसू० ४०५] इत्यार . [मन्दमियतीति वा] ।

७ पारि-निष्ठां प्राप्तं जातमस्य पारिजातकः । यदाहु —

पारिभद्रे निम्बतरुर्मन्दार पारिजातक ।

[अमर० का०२ वर्ग ४ श्लो० २६] इति ।

तथा च—

निम्बोत्थः सर्वतोभद्रः प्रभद्र पारिभद्रक ।

10

[] इति ।

पारिभद्रनामानि ॥७६॥

करीरे स्यात् तीक्ष्णसारः शाकपुष्पो मृदुफलः ।

मरुजन्मो गूढपत्रो ग्रन्थिलः क्रकरावपि ॥७७॥

किरति-क्षिपति वायुं करीरः, "कृ-शृ-पृ-पूर्-मञ्जि-" [हैमोणादिसू० ४२८]
15 इति ईरः, करिण इत्यति कण्टकेर्वा, [पुं-श्रीबलिङ्ग], तत्र । तीक्ष्ण मागेऽस्य
तीक्ष्णसारः । शाकं पुष्पाणामस्य शाकपुष्पः । मृदुति फलानि अस्य मृदुफलः,
पृषोदगदित्वाद् दीर्घः । मरुौ जन्माऽस्य मरुजन्मा । गूढानि-गुमानि पत्राण्यस्य
गूढपत्रः । ग्रन्थय सन्त्यस्य ग्रन्थिलः, सिध्मादित्वात्, ग्रन्थीन् लाति वा ।
'क्र' इति करोति क्रकरः, तीक्ष्णवान् . क्रम्यते वा, "जठर क्रकर-" [हैमोणादिसू०
30 ४०३] इत्यरे निपात्यते । आह च—

करीरं गूढपत्रं च शाकपुष्प मृदुफलम् ।

ग्रन्थिलं तीक्ष्णसारं च क्रकरं तीक्ष्णकण्टकं ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'कईर' इति प्रसिद्धिः ॥७७॥

35

षिकङ्कते सुबाधुक्षो ग्रन्थिलः स्वादुकण्टकः ।

किङ्कणिः काकपादश्च व्याघर्षाद् गोपकण्टकः ॥७८॥

विकङ्कते—प्रसरति विकङ्कतः कर्किर्गत्यर्थ, 'सीमन्त-हेमन्त-' [हैमोणादिसू० २२२] इत्यन्ते निपात्यते, तत्र । 'खुवा—खुक् सा हि वैकङ्कती आन्नाता. तस्या वृक्षः खुवावृक्षः' इति क्षीरस्वामी । प्रन्थय सन्त्यस्य ग्रन्थिलः. सिन्धादित्वात् । प्रन्थीन् लाति वा, 'क्वचित्' [सिद्ध० ५. १. १७१] इति डः । स्वादवः—मृष्टाः कण्टका अस्य स्वादुकण्टकः । कङ्कते—प्रसरति किङ्कणिः "कङ्केरिच्चास्य वा" [हैमोणादिसू० ६३९] इति अणिः प्रत्यय, धातोरकारस्य च विकल्पेन इकारः । काकपादाविव पादोऽस्य काकपादः । व्याघ्रपादाविव पादोऽस्य व्याघ्रपात्, 'उष्ट्र-मुखादयः' [सिद्ध० ३.१.२३] इति समास । गोपानां कण्टको गोपकण्टकः । आह च—

विकङ्कतः पृथुफलो ग्रन्थिलः स्वादुकण्टकः । 10
गोपकण्टः काकपादो व्याघ्रपादोऽथ किङ्कणी ॥
[] इति ।

विकङ्कतनामानि । लोके 'कैंक' इति प्रसिद्धिः ॥७८॥

बिल्वे महाफलः श्र्याहः शलादुः पूतिमास्तः ।
महाकच्छः [च] शाण्डिल्यः शैलूषो नीलमल्लिका ॥७९॥ 15
श्रीवासः श्रीफलो हृद्यगन्धो मालूर-ककटौ ।

बिल्वि—मिननि बिल्वः, "निघृषी-" [हैमोणादिसू० ५११] इति किद वः, तत्र । महान्ति फलान्यस्य महाफलः । श्रिया आह्वा अस्य श्र्याहः । 'शल गतौ' शलति शलादुः, "श्लेरादु" [हैमोणादिसू० ७६३] ट्यादु प्रत्यय । पूतिमार्तुतोऽस्य पूतिमास्तः । महाश्चासौ कच्छश्च महाकच्छः । शाण्डिल्यापत्यं शाण्डिल्यः 20 गणादित्वाद् यञ्, 'शाण्डिल्यपौत्र' शिल्पज " इत्यागमात्; शाण्डिल्य इव वा, ब्राह्मणमान्यत्वात् । गैश्व इव शैलूषः, नानारूपपरिवर्तनाद्वा । नीलमल्लिकेव नीलमल्लिका ॥ ७९ ॥

श्रिया वास श्रीवासः । श्रीप्रदानि फलान्यस्य श्रीफलः । हृद्यो गन्धोऽस्य हृद्यगन्धः । मल्ले—दधाति मलान् मालूरः, 'महि-कणि-चण्यणि-' [हैमोणादिसू० ३]

४२८] इति णिदृग्- । कर्कं सौत्रो गत्यर्थः, कर्कति कर्कटः, “दिव्यवि” [हैमो-
णादिसू० १४२] इत्यट् । आह च -

बिन्व गलाटु गाण्डुल्यो हृद्यगन्धः सदाफलः ।

शैलुष श्रीफल श्रयाह कर्कट पूतिमारुत ॥

लक्ष्मीफलो गन्धगर्भ सत्यकर्मा वगरुहा ।

वातसागे हर्षाकश्च कण्टकादच सितानन ॥

[] इति ।

बिन्वनामानि । लोके ‘बीली’ इति प्रसिद्धिः ।

हरीतक्यां जया पथ्या हैमवत्यभयाऽमृता ॥ ८० ॥

10 कायस्था पूनना चेतक्यन्यथा श्रेयसी शिवा ।

हरति रोगान् हरीतकी, “ह-रुहि पिण्डभ्य ईतक” [हैमोणादिसू० ७९]
इतीतक, खील्लङ्ग ।

हरस्य भु(‘भ)वने जाता हग्ता च स्वभावतः ।

मर्बगेगाश्च हरते तेनाऽऽख्याता हरीतकी ॥

15

[] इति,

तन्याम् । जयति रोगान् जया । पथि साधु पथ्या, हितेत्यर्थः “नत्र
साधौ” [सिद्ध० ७ १ १५] इति य । हैमवत इय हैमवती, “तस्येदम्”
[सिद्ध० ६ ३ १६०] इत्यण् । नान्ति भयमस्या अभया । यदाह- —

अम्लभावाज्जयेद वातं पित्तं मधुग्-तिक्ततः ।

0 कर्कं रूक्ष-कषायत्वात् त्रिदोषघ्नी नतोऽभया ॥

[] इति ।

अत एव नान्ति मृतमस्या अस्या वा अमृता ॥ ८० ॥

काये निष्ठति—निष्फला न भवति कायस्था, “स्था-पा-स्ना-त्र क.” [सिद्ध०
५ १ १४२] इति क । वयःस्येत्येके । पूतं कुरेति पूतना, विरचनीत्वात् ।

25 पूतनेत्येके । “चित्तिण् संवदन” चेतयते द्योत शुद्धे चेतकी, “कीचक-पेचक-”
[हैमोणादिसू० ३३] इत्येके साधु । न व्यथयति अव्यथा । अतिशयेन प्रशस्या
श्रेयसी, “गुणाङ्गाद्वैश्याम्” [सिद्ध० ७ ३ ९] इति इयसौ “प्रशस्यस्य
श्र” [सिद्ध० ७ ४ ३४] इति श्रादेशः । शरते गेगा अनया शिवा, “शीडापो
हृस्वञ्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व दीर्घस्य हृस्वञ्च । आह च —

हरीतक्यभया पथ्या प्रपथ्या पूतनाऽभूता ।
जयाऽव्यथा हैमवती कायस्था चेतकीति च ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'हरडइ' इति प्रसिद्धि ।

विभीतके भूतवासो वासन्तोऽक्षो बहेटकः ॥८१॥ 5

संवर्तकः कर्षफलः कल्को हार्यः कलिद्रुमः ।

कर्षो दैन्यो मधुबीजो धर्मद्वेषी विभेदकः ॥८२॥

विभेति अस्माद् विभीतकः. "भियो द्वे च" [हैमोणादिसू० ७८] इति तकक, त्रिलिङ्ग तत्र । भूताना वासो भूतवासः । वसन्ते भवो वासन्तः, भर्तु-सन्ध्यादेरण्" [सिद्ध० ६.३.८५] इत्यण् । अक्ष्णोति-व्याप्नोति अक्षः, अच् . अश्रुते वा "मा- 10 वा-वधमि- " [हैमोणादिसू० ५६४] इति स । वहीं प्रापणे" वहते बहेटः, 'कपट-कीकटादय" [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते, स्वार्थिके के बहेटकः ॥८१॥

संबृत्यते अनेन संवर्तः, स्वार्थिके के संवर्तकः । कर्ष इव फलान्यस्य कर्षफलः । अक्षसामान्याद् अक्षकर्षोऽपि विभीतके पल्लवतुर्थभागे च वर्तते । "कलि गव्द-संल्यानयो" कन्यते कल्कः, "भीण्-गलि-" [हैमोणादिसू० २१] इति क । 15 हियते हार्यः । कल्गश्रयो द्रुम कलिद्रुमः । कर्षते कृषति वा कर्षः, अक्षसाम्याद्वा । दैन्यहेतुत्वाद् दैन्यः । मधु-मृष्ट बीजमस्य मधुबीजः । धर्मस्य द्वेषी धर्मद्वेषी । विभेति अस्माद् विभेदकः, 'कीचक-पेचक-" [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपात्यते । आह च—

विभीतक कर्षफलो वासन्तोऽक्ष कलिद्रुम । 20

संवर्तको भूतवास कर्षो हार्यो विभेदक ॥

[] इति ।

इन्दु^१च—

अहार्यं बहुवीर्यं च तुमूलं च विभेदकम् ।

[] इति । 25

एतस्य लोके बहेडा' इति प्रसिद्धिः ॥८२॥

१ कलिवास कलि° वि० ॥ २ कर्षो शेत्यो मधु° नि० ॥

आमलक्यां जिष्वा धात्री वयःस्था षड्रसाऽमृता ।

पर्वकीटा तिष्यफला माकन्दी श्रीफला च सा ॥८३॥

- आ—समन्ताद् मलते—धारयति गुणान् आमलकी, “कीचक-येचक-” [हैमोणादि
सू० ३३] इत्यके निपात्यते, त्रिलिङ्गोऽयम्, तस्याम् । शेरते गुणा अस्या शिवा, “ग्रीहापो
५ ह्रस्वश्च वा” [हैमोणादिसू० ५०६] इति व. । दधाति गुणान् धात्री, तृजन्ताद्
डीः । वयःस्था रसायनत्वात् । षड् रसा सन्ति अत्र षड्रसा । नास्ति मृतमस्या
अमृता । पर्वणि कीटा अस्या पर्वकीटा । तिष्यं—मङ्गल्य फलमस्यस्या तिष्यफला.
“नित्यमामलके लक्ष्मी” इति । माकन्धा फल माकन्दी, अमेदोपचारात्, “दोरप्रा-
णिन-” [सिद्ध० ६.२.४९] इति मयद् “फलं” [सिद्ध० ६.२.५८] इति
10 तस्य लृप्. हरीतक्यादिन्वात् स्त्रीत्वम्, गौरादित्वाद् डी । श्रीप्रदं फलमस्या श्रीफला ।
आह च—

वयःस्थाऽऽमलकं तिष्यं जातीरसफलं शिवम् ।

धात्रीफलं श्रीफलं च तच्चामृतफलं स्मृतम् ॥

[] इति ।

- 15 एतस्य लोके ‘आमला’ इति प्रसिद्धिः ॥८३॥

अरणावग्निमन्थः स्यात् तर्कारी वैजयन्तिका ।

जया जयन्ती श्रीपर्णी कणिका गणकारिका ॥८४॥

तेजोमन्थो हविर्मन्थो नादेयी वह्निशोधनः ।

- इयतिं वह्निस्मिन् अरणिः, “ऋ-ह-सु-” [हैमोणादिसू० ६३८] इत्यणिः,
20 पुं-स्त्रीलिङ्ग. तत्र । अग्निं मथ्नाति दीपनत्वाद् अग्निमन्थः । तर्कमियतिं तर्कारी, केतु
त्वात् । विजयते विजयन्त, तृ-जि-भृ-वदि-” [हैमोणादिसू० २२१] इति अन्त,
तस्येयं वैजयन्ती, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण्, “अणजेये-” [सिद्ध०
२.४.२०] इति डीः, स्वार्थिके के वैजयन्तिका । जयतीति जया, अच्, “तृ-जि-
भृ-वदि-” [हैमोणादिसू० २२१] इत्यन्ते जयन्ती, टित्वाद् डी । श्री पर्णे यस्याः
25 सा श्रीपर्णी, ङीबेऽयमित्यन्ये । यद्भर्ः-

श्रीपर्णमग्निमन्थः स्यात् । [का० २ वर्ग ४ श्लो० ६६] इति ।

कणा सन्त्यस्या कणिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः ।

१ पर्वकाव्या तिष्यं नि० ॥ २ °न्ती नादेयी श्रीपर्णी कणिका° नि० ॥

गणकं—समूहमियति गणकारी, स्वार्थिके के गणकारिका; “गणं- तर्कं करोति वा” इत्यन्ये ॥८४॥

तेजो मथ्नाति तेजोमन्थः । हविर्मथ्नाति हविर्मन्थः । नषां भवा नादेयी, ‘नषादेरेयण’ [सिद्ध० ६.३.२] इत्येयण । वह्निं शोधयति वह्निशोधनः, दीपनत्वात् ।

लिङ्गसाङ्कर्याद् ‘जया’ इत्यर्द्धेन जयन्तं श्रीपर्णम्’ इति चार्द्धेन जयपर्णमाहुः, १ तन्न, वनौषधिवर्गे तस्याऽनादृतत्वात् । आह च इन्दुः—

अग्निमन्थोऽग्निमथनस्तर्करिणिको जयः ।

अरणि कणिका सैव तपनो वैजयन्तिक ॥

[] इति ।

चन्द्रनन्दनस्वाह—

अग्निमन्थोऽग्निमथनस्तर्कारी वैजयन्तिका ।

वह्निमन्थोऽरणि केतुर्जयः पावकमन्थन ॥

तर्कार्या वैजयन्ती च वह्निनिर्मथनी जया ।

अरणिका जयन्ती च विजया च जयावहा ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘अरणी’ इति प्रसिद्धिः ।

अंरलौ दुण्डुको दीर्घवृन्तो नटः कुटन्नटः ॥८५॥

स्योनाकः शोनको जम्बूः शुकनाशः कटम्बरः ।

मयूरजङ्घः कटबङ्गः सन्लकः प्रियजीवकः ॥८६॥

मण्डकपर्णः पश्रोर्णो गोपवृक्षो मुनिद्रुमः ।

‘ऋक् गतौ’ इयति अरलुः, ‘गूहल्ल-गुग्गुलु-’ [हैमोणादिसू० ८२४] इति आलु-प्रत्यये निपात्यते, तत्र । दुण्डुभि—शिन्धिभि कायति दुण्डुकः, “क्चित्” [सिद्ध० ५. १. १७१.] इति ड । दीर्घं वृन्तमस्य दीर्घवृन्तः । नटति—वृत्त्यति वातेन नटः, अच् । कुटन्—वक्रीभवन् नटति—स्पन्दते कुटन्नटः ॥८५॥

स्योर्न—मुखम् अकति स्योनाकः । “शुं गतौ” शवति शोनकः, “कीचक- 2. पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यकान्तो निपात्यते । गौडाः “शोणकम्” आहुः,

१ केतुर्जय पु २ ॥ २ अरलौ बुन्दको दीर्घवृन्तश्चाथ कुट^५ नि० ॥ ३ स्योनाकः शोषणो जम्बु शुकनासः नि० ॥

“जोगृ वर्णे” इत्यस्माद् णक । जायतेऽस्या जम्बुः ‘कमि-जनिभ्यां बृ.’ [हैमोणा-
दिसू० ८४७] इति जम्बुः, स्त्रीलिङ्ग ! शुक्रस्य नागोऽस्मात् भुक्रनाशः । कटं विभर्ति
कटम्बरः, “भृ-वृ-जि-” [सिद्ध० ५ १ ११२] इत्यादिना खः । मयूरस्य जह्वेव जह्वाऽस्य
मयूरजह्वः । कट्टन्यङ्गान्यस्य गैश्यात् कट्टवङ्गः । सल्लि सौत्रो गत्यर्थः, सल्लिति
5 सल्लकः, “टृ-कृ-नृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यकः । प्रियो जीवोऽस्य प्रियजीवः,
स्वार्थिके के प्रियजीवकः ॥८६॥

मण्डक इव पर्णान्यस्य मण्डकपर्णः । पत्रेषु ऊर्णाऽस्य पत्रोर्णः । गोपानां
वृक्षो गोपवृक्षः । मुनीनां द्रुमः मुनिद्रुमः । आह च -

स्थोनाकः शुक्रनाशश्च कट्टवङ्गोऽथ कटम्बर ।
10 मयूरजह्वोऽग्लुकः प्रियजीवः कुटन्तट ॥
स प्रोक्तः पृथुगिम्बिश्च टुण्टुको दीर्घवृन्नक ।
भालूकः सल्लकः फल्गुवृन्नको जम्बुको नट ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘अरुह’ इति प्रसिद्धिः । एतद्देवस्य ‘टीट्र’ इति प्रसिद्धिः ।

15 शिश्रौ शोभाञ्जनस्तीक्ष्णगर्भो मूलकपल्लवः ॥८७॥
विद्वेधरातिकोऽक्षीवो मुखभञ्जः सुभञ्जनः ।
दंशोऽक्षीवः सुभङ्गी च मोचको मधुगृञ्जनः ॥८८॥

“शिगट् निशातने” ङिनोति तैक्ष्ण्यात् शिश्रुः, ‘शिग्रु-गेरु-नमेर्वादिभ्यः’
[हैमोणादिसू० ८११] इति रुप्रत्यये निपात्यते, पुं-ङीबलिङ्ग, तत्र । शोभामनक्ति शोभा-
20 ङजनः; सुपु भनक्ति मुखमिति वा, पृषोदगदित्वात् । तीक्ष्णो गर्भाऽस्य तीक्ष्णगर्भः ।
मूलक इव पल्लवा अस्य मूलकपल्लवः ॥८७॥

विद्वेधेगतिर्विद्वेधमिति स्वार्थिके के विद्वेधगतिकः । “ष्टिषू श्विवू निगसने”
न क्षीवन्ते अनेन अदृष्यत्वाद अक्षीवः । मुखं भनक्ति मुखभञ्जनः । शोभनं भञ्जन-
मस्य सुभञ्जनः । दञ्जति दंशः, अच । “श्रीवृद् मदे” न क्षीवते अक्षीवः । शोभनो
25 भङ्गोऽस्त्यस्य सुभङ्गी । मुञ्चति गन्धं मोचकः, णक प्रत्ययः । मधुप्रधानो
गृञ्जनो मधुगृञ्जनः । आहुश्च -

१^० गन्धो म^० नि० ॥ २ विद्वेधगति काश्रीवा मुख^० नि० ॥ ३ दंशोऽक्षीव सुरात्री च नि० ॥

शिशु स्याच्छ्वेतमग्निं मुखभञ्जोऽतितीक्ष्णकः ।
शोभाञ्जनस्तीक्ष्णगन्ध सुतीक्ष्णो ध(' घ)नपल्लवः ॥

शिशुर्हरितशाकोऽन्यो मतो मूलकपल्लव ।
घनच्छदस्तीक्ष्णग[न्ध] सुभङ्गी दशनक्षम ॥

तृतीयो मधुशिशुः स्यात् [] इति । 5

शिशुनामानि । लोके 'शिशू' इति प्रसिद्धि ॥८८॥

श्वेतेऽत्र श्वेतमरिचः

'अत्र' श्वेतं शिशौ श्वेतं मरिचमस्य श्वेतमरिचः ।

रक्ते तु मधुशिशुकः ।

'तु' पुनरर्थे । रक्ते शिशौ मधुप्रधान शिशु मधुशिशु, स्वार्थिके के मधु- 10
शिशुकः ।

तिनिशे चित्रकृद् नेमिर्वज्जुलो रथसाधकः ॥८९॥

दीर्घवृक्षश्चक्रकारो रथनामाऽनिमुक्तकः ।

अश्मगर्भः सर्वसारः क्रमसन्धारणोऽपि च ॥९०॥

ननोति रथादीन् तिनिशः, "तिनिश-"[हैमोणादिमू० ५३७] इति इणे निपात्यते. 15
"अतिक्रान्तो निशा. तिनिशः. चित्रकालिकात्" इति क्षीरस्वामी, तत्र । चित्रं कगेति
चित्रकृद्, लघुत्वेऽपि दाढर्चं दैर्घ्याभ्यामाश्चर्यकारं । नीयते नेमिः, "नी-सा-वृ-यु-गृ-
बलि-दलि-भ्यो मि " [हैमोणादिमू० ६८७] इति मि । "रथचक्रान्ते नमति नेमिः" इति
क्षीरस्वामी । वन्यते-अर्धयते वज्जुलः. "कुमुल-तुमुल-निचुल-"[हैमोणादिमू० ४८७]
इत्युले निपात्यते । रथं साधयति रथसाधकः ॥८९॥ 20

दीर्घश्चामौ वृक्षश्च दीर्घवृक्षः । चक्रं कगेति चक्रकारः. कर्मण्यण् । रथस्य
नामाऽस्य रथनामा । अनिमुक्तं नम अनिमुक्तः, विस्तीर्णत्वात्, [स्वार्थिके के
अतियुक्तकः] । अश्म गर्भेऽस्य अश्मगर्भः । सर्वश्चासौ सारश्च सर्वसारः । क्रमं
सन्धारयति क्रमसन्धारणः । आह च

१ "अत्र" शिशौ श्वेते श्वेतानि मरिचान्यानि फलान्यस्य श्वेतमरिच " इति स्वोपज्ञाभिधान-
चिन्तामणिवृत्तौ ॥ २ तिनिशे रथकृन्नेमिं नि० ॥ ३ ०श्च कवरो नि० ॥

तिनिशस्त्रिकृद् नेमिः स्यन्दनो रथसाधकः ।

तथाऽरण्यो रथद्वुश्चाप्यतिमुक्त

[] इति ।

तिनिगनामानि ॥९०॥

5 पलाशे किंशुकः पर्णः खरपर्णस्त्रिपत्रकः ।

त्रिवृन्तास्यो रक्तपुष्पः क्षीरश्रेष्ठः समिद्धरः ॥९१॥

बीजस्नेहो वातपोषो यज्ञियो ब्रह्मपादपः ।

प्रशस्तानि पलाशानि सन्न्यस्य पलाशः, अभ्रादित्वाद, पलं-मांसमस्तुते रक्त-
पुष्पत्वादिति वा, तत्र । किञ्चित् शुक्र-नील किंशुकः । पर्णानि सन्न्यस्य पर्णः.

10 अभ्रादित्वाद । खराणि पर्णान्यस्य खरपर्णः । [त्रीणि पत्राण्यस्य त्रिपत्रकः] । त्रीणि
वृन्तानि आस्यमिवास्येति त्रिवृन्ताभ्यः । रक्तानि पुष्पाण्यस्य रक्तपुष्पः । क्षीरेण
श्रेष्ठः क्षीरश्रेष्ठः । समिधं धरति समिद्धरः ॥९१॥

बीजेषु स्नेहोऽस्य बीजस्नेहः । वात पोषयति वातपोषः, अच । यज्ञमर्हति
यज्ञियः, "यज्ञादिय" [सिद्ध०६ ४ १७९.] इति इय । ब्रह्मण पादपो ब्रह्मपादपः ।

15 आह च -

किशुको वीतशोकश्च रक्तपुष्पोऽथ याज्ञिक ।

क्षीरश्रेष्ठ पलाशश्च बीजस्नेह समिद्धर ॥

त्रिवृन्तास्यो ब्रह्मवृक्ष खरपर्णीस्त्रिपत्रक ।

[] इति

20 चन्द्रोऽपि—

पलाश किशुक [पर्ण] यज्ञियो रक्तपुष्पक ।

क्षीरश्रेष्ठो वातपाषो ब्रह्मवृक्ष समिद्धर ॥

[] इति ।

पलाशनामानि ।

25 धवे भारोद्धहो गौरः शंकटाण्यो धुरन्धरः ॥९२॥

कुलावो नन्दिनश्चापि. सितः कृष्णश्च स द्विधा ।

१ त्रिवृन्तास्यो रक्तपुष्पो बीजस्नेह. समिद्धर ॥९१॥ क्षीरश्रेष्ठो वातपोषो यज्ञिको ब्रह्म^० नि० ॥

२ मकटावो धुर^० नि० ॥

धुनोति ध्वः, अच्, तत्र । भारमुद्ब्रहति भारोद्ब्रहः । गौरः श्वेतवर्णत्वात्, गूयते वा, "खुर-क्षुर-" [हैमोणादिमू० ३९६] इति रे निपात्यते । शकटस्य आख्याऽस्य शकटाख्यः । अत एव धुरं धारयति धुरन्धरः, "धारर्थच्" [सिद्ध० ५. १. ११३] इति स्व प्रत्ययो धर् इत्ययमादेशश्च ॥९२॥

कुलभवति कुलावः । नन्दो जानोऽस्येति नन्दिन्तः, तारकादित्वादिनः । ५ श्वेत कालश्चायं 'द्विधा' द्विप्रकारः । आह च—

धवो नन्दितरुगौरः शकटाख्यो धुरन्धर ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'धव' इति प्रसिद्धिः ।

श्रीपर्ण्या काश्मरी कृष्णवृत्तिका मधुपर्णिका ॥९३॥ 10

गम्भारी सर्वतोभद्रा कञ्जला भद्रपर्णिका ।

विहारी कुमुदा हीरा महाकुम्भी च कश्मरी ॥९४॥

नित्यभद्रा महाभद्रा काश्मर्यो मधुमत्यपि ।

श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्याः श्रीपर्णी, "पाक कर्ण-पर्ण वालान्तात्" [सिद्ध० २. ४. ५५] इति डी. तस्याम । "काश्ट् दीमौ" तालयान्त, कागते काश्मरी, कृष्यति— 15 तनकरोति वा, "जठर-" [हैमोणादिमू० ४०३] इत्यं निपात्यते । कृष्ण वृन्तमस्याः कृष्णवृत्तिका । मधुनि-मृष्टानि पर्णान्यस्याः मधुपर्णा, "पाक कर्ण-पर्ण-वालान्तात्" [सिद्ध० २. ४. ५५] इति डी, स्वार्थिके के मधुपर्णिका ॥९३॥

"गमे.—चरत्वाद् भागेऽस्य गम्भारी" इति क्षीरस्वामी । सर्वतोभद्राण्यस्या सर्वतोभद्रा । कञ्जला ज्यामवृन्त-वात् । भद्राणि पर्णान्यस्या भद्रपर्णा, स्वार्थिके के 20 भद्रपर्णिका । विहरत्यवयं विहारी, "णिन् चावश्यका-" [सिद्ध० ५. ४. ३६] इति णिन् । कौ पृथिन्यां मोदते कुमुदा. मूलविभुजादित्वात् क । "हिनोति हीरा, "खुर-क्षुर-" [हैमोणादिमू० ३९६] इति र निपात्यते । महाकुम्भी महाकुम्भी । कगति-दीप्यते कश्मरी, "जठर-" [हैमोणादिमू० ४०३] इत्यं निपात्यते ॥९४॥

१ "क-जल विभर्ति 'हुभृष्ट धारण-शोषणयो' 'कर्मण्यण' [पा० ३ २ १] पृषोदरादित्वाद् गत्वम् । कम्भारी इत्यपि ।" इत्यमरकोशव्याख्यासुधाटीकयाम् ॥ २ कृ-फला नि० ॥ ३ विहारी कुमुदा हारी महा ॥ नि० ॥ ४ ०वा वीरा पु० । पु २ आदर्शे एतन्पाठानुसारिष्येव व्याख्या वर्तेते । इत्यतः टिप्पणी ६ ॥ ५ मधुपर्णपि नि० ॥ ६ "विशेषेण इत्यति वोरयते वा वीरा अजति-क्षिपति वा "श्लज्यजि" [हैमोणादिमू० ३८८] इति किति रे 'वो'भाव ।" इति पु २ आदर्शे व्याख्या ॥

नित्यं भद्रमस्या नित्यभद्रा । महती चासौ भद्रा च महाभद्रा । काशते-
दीप्यते काश्मर्यः; कृद्यति-तनूकगेति वा, "शिक्या-SSस्या-SSद्वय-" [हेमोणादिसू०
३६४] इति ये निपात्यन्ते । मधु विद्यते पर्णेष्वस्या मधुमती । आह च—

काश्मर्यं काश्मरी 'हीग कश्मरी मधुपर्थयि ।

श्रीपर्णा सर्वतोभद्रा गम्भारी कृष्णवृत्तिका ॥

| इति ।

श्रीपर्णानामानि । लोके 'सिवनी' इति प्रसिद्धिः ।

सप्तच्छदे शुक्तिपर्णो गुच्छपुष्पः सुपर्णकः ॥९७॥

स्थूलपर्णो दीर्घवृक्षः शारदो विषमच्छदः ।

मद्गन्धिर्विशालन्वग गजद्विष्ट शाल्मलीदलः ॥९८॥

शिरोरुग् देवविटपी सुमनो ग्रहनाशनः ।

सप्त च्छदान्यस्य सप्तच्छदः, तत्र । शुक्त्याकाराणि पर्णान्यस्य शुक्तिपर्णः ।
गुच्छ इव पुष्पाण्यस्य गुच्छपुष्पः । शोभनानि पर्णान्यस्य सुपर्ण, स्वाधिके के
सुपर्णकः ॥९७॥

स्थूलानि पर्णान्यस्य स्थूलपर्णः । दीर्घश्चासौ वृक्षश्च दीर्घवृक्षः । शरदि-
कृतुविशेषे भवा शारदी, "भवे" [मित्र १ ६ ३ १२३] इत्यण् । यद् महः--

त्रिवृष्टे नवे जुष्टे शारदोऽपि शरद्वृष्टे ।

अन्वी सवत्सं समर्णो च शारदी पुन ॥

लाङ्गली ।

इति खियामाह । अमरस्तु

सप्तपर्णो विशालन्वक शारदो विषमच्छदः ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० २३]

इति पुस्याह । विषमाणि च्छदान्यस्य विषमच्छदः । मद्रस्येव गन्धोऽस्य
मद्गन्धिः, पृषोदगदित्वादित्त्वम् । विशाला वगस्य विशालन्वकः । गज द्वेष्टि गज-

द्विष्ट । शाल्मल्या इव दलान्यस्य शाल्मलीदलः ॥९८॥

१ वीरा पु ० ॥ २ गन्धगुण सवणक नि० ॥ ३ दीपवृक्ष शारदो विष^२ नि० ॥ ४

१ रुग्देविटप नि० ॥

गिरो रुजति शिरोरूक् । देवानां विटपी देवविटपी । सृष्टु मन्यते सुमनः,
अञ् । प्रहान् नाशयति ग्रहनाशनः । आह च—

सप्तपर्णं शुक्तिपर्णंश्चत्रपर्णं सुपर्णकं ।

सप्तच्छदो गुच्छपुष्पस्तथा गाल्मलिपर्णकं ॥

[] इति ।

पुनराहुः—

सप्तपर्णो बृहत्त्वक् च सप्ताहो मुष्कपुष्पकः ।

सप्तच्छदः सप्तपत्रो युग्मपत्रोऽबहुच्छदः ॥

[] इति ।

सप्तपर्णानामानि । लोके तु 'मातवनउ' इति प्रसिद्धिः ।

10

आरग्वधे कृतमालः कर्णिकारः सुपर्णकः ॥९७॥

पीतपुष्पो दीर्घफलः शंभ्याकश्चतुरङ्गुलः ।

व्याधिहाऽऽरेवर्तेश्चूली प्रग्रहो राजपादपः ॥९८॥

आरोग्यशिम्विका कर्णी स्वर्णशोफालिकेत्यपि ।

आ—समन्ताद् गङ्गति—शङ्कते अस्माद् आरग्वधः, "आरग्वध" [हैमोणा- 15
दिसू० २५४] इति वध प्रत्यय आरग्वधन्ति आरग्व—मला' तेषां वधोऽत्रेति वा; "आ—
समन्ताद् रुजा वधोऽत्र" इति क्षीरस्वामी, तत्र । कृतम्—अतीसारं मलते धारयति
कृतमालः, कृता मालाऽस्येति वा । उत्तम्बित इव सकर्णिकत्वात् कर्णिकामियर्ति
कर्णिकारः । गोमनानि पर्णान्यस्य सुपर्णः, के सुपर्णकः ॥९७॥

पीतानि पुष्पाण्यस्य पीतपुष्पः । दीर्घं फलमस्य दीर्घफलः । शमी—शम्भिमकति 20
शंभ्याकः; शंभ्याक्यनेनेति वा. "मवाक-श्यामाक-" [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके
निपात्यते । चतस्र अङ्गुलयोऽस्य चतुरङ्गुलः, "बहुव्रीहे काष्ठे ट" [सिद्ध० ७.३.
१२५] इति टः समासान्तः । व्याधि हतवान् व्याधिहा, नान्तः, "किप्" [सिद्ध०
५.१.१४८] इति किप् । आरेक्यां भव आरेवर्तः, "भवे" [सिद्ध० ६.३.१२३]
इत्यप् । आरेवन्ते—यान्ति ज्वग अननेनेति वा, "ट-पृ-सृ-शी-" [हैमोणादिसू० २०७] 35
इत्यादि बहुवचनादतः । चूला विद्यते अस्य चूली । प्रग्रह्यतेऽसौ अनेन वा प्रग्रहः ।
राजा चासौ पादपश्च राजपादपः ॥९८॥

१ "सादृढिड सप्ताह" इति पु २ टिप्पणी ॥ २ सुवर्णक नि० ॥ ३ शंभ्याक० नि० ॥
४ ५त० इत्यल प्र० नि० ॥

आरोग्यकारिणिम्बिगस्या आरोग्यशिम्बि, स्वार्थिके के आरोग्यशिम्बिका ।
कर्णावस्य स्तः कर्णी । मुवर्णशेफालिकेव म्वर्णशेफालिका । आह च - -

कर्णिकारो राजवृक्ष प्रपह कृतमालक ।
आरोग्यशम्बी शम्ब्याको व्याघातोपघातक ॥

आरग्वधो दीर्घफलो व्याघातचतुरङ्गुल ।
आरेवतस्तथा कर्णा कर्णावान् स च रेवत ॥

[] इति ।

कृतमालनामानि । लोके तु 'किरमालु' इति प्रसिद्धि ।

बीजके प्रियकः शारिगौरो बन्धूकपुष्पकः ॥१०॥

कृष्णसर्जो मंदासर्जः कल्याणः पीवरोऽसनः ।

महासालः पीतसालो जीवकः प्रियसालकः ॥१००॥

सुगन्धिनीलनिर्यासस्तिव्यः पुष्योऽलकप्रियः ।

10

“वीक् प्रजन-कान्त्यसन-ग्वादनेषु च” वेति वीयते वा बीज “वियो जक्”

[हैमोणादिसू० २२७] इति जक्, “बीजा सन्त्यस्य वा बीज. स्वार्थिके के

15 बीजकः” इति निघण्टुः । आह च

सज्ञया बीजको ज्ञेयो बीजपुस्तथाऽसन ।

[] इति,

तत्र । काम्यत्वात् प्रियकः; प्रीणाति वा, “कौचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३]

इत्यकान्तो निपात्यते । शृणाति शीर्यते वा शारिः, “कृ-शृ कुटि-” [हैमोणादिसू०

20 ६१९] इति गिदि । गूयते गौरः, “खुर-शुर-” [हैमोणादिसू० ३९६] इति रनिपा-

त्यते । बन्धूकस्येव रक्तानि पुष्पाण्यस्य बन्धूकपुष्प. स्वार्थिक के बन्धूकपुष्पकः ॥९९॥

कृष्णः सर्जोऽस्य कृष्णसर्जः । मदमासुजति मदासर्जः । कल्याणहेतुत्वात्

कल्याणः; “कलि शब्द-संख्यानयो” कन्यते वा “कन्याण-पर्याणादयः” [हैमोणादिसू०

१५३] इति णे निपात्यते । “प्यैड् वृद्धौ” प्यायतं पीवरः; पीयते रसोऽस्य

25 वा, “तीवर-धीवर-” [हैमोणादिसू० ४४४] इति वरटि निपात्यते । “असूच् क्षेपे”

अस्यति असनः, “खसि-रसि-रुचि-” [हैमोणादिसू० २६९] इति अन, [पुं-क्लीब-

१ शौरि' नि० ॥ २ महामर्जं नि० ॥ ३ महासालः पीतसालो जीवकः प्रियसालकः नि० ॥

लिङ्ग.] । महांश्चासौ सालश्च महासालः । पीतवर्णः सालः पतीसालः । जीवयति जीवकः, णकः । प्रियश्चासौ सालश्च प्रियसालः, के प्रियसालकः ॥१००॥

गोमनो गन्धोऽस्य सुगन्धिः, “सु-पुत्युत्-मुरमेर्न्धादिद गुणे” [सिद्ध० ७. ३.१४४] इति समासान्त इत् । नीलो निर्यासोऽस्य नीलनिर्यासः । त्वेषन्ति पुष्यन्ति च कार्याणि अत्र तिष्यः पुष्यः, उभावपि “कुष्य-भिषोष्य-सिष्य-तिष्य-पुष्य-” [सिद्ध० ५.१.३९] इति क्यबन्तौ निपात्येते । अलकानां प्रियः अलकप्रियः । आह च—

बीजकस्त्वसन काम्यः शारिः कृष्णोऽलकप्रियः ।

तिष्यः पुष्यः पीतसालः प्रियकः प्रियसालकः ॥

सुगन्धिर्नीलनिर्यासस्तथा बन्धूकपुष्पकः ।

स स्यात् प्रियकसालश्च महासर्जश्च नामत ॥

10

[] इति ।

बीजकनामानि । एतस्य लोके ‘बीअउ’ इति प्रसिद्धिः ।

स तु द्विधा शिखिग्रीवः श्रेष्ठो गोमूत्रकोऽधमः ॥१०१॥

‘स’ बीजको ‘द्विधा’ द्विप्रकार । शिखिग्रीव इव शिखिग्रीवः ‘श्रेष्ठः’ उत्तमः । गोमूत्रप्रतिकृतिर्गोमूत्रकः, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१.१०८] 15 इति कः अधमः ॥१०१॥

अश्वकर्णे दीर्घपत्रः कषायी मस्यसंवरः ।

सज्जकः सर्जकः शूरः कौशः शालो लतातरुः ॥१०२॥

अश्वस्य कर्ण इव कर्ण—पत्रं यस्य स अश्वकर्णः, तत्र, “उष्ट्रमुरवादयः” [सिद्ध० ३.१.२३] इति समासः । दीर्घाणि पत्राण्यस्य दीर्घपत्रः । कषायोऽस्यस्य कषायी । 20 सस्यं—फले संवृणोति सम्यसंवरः । सज्जति—विसर्पति सज्जकः, णक । सज्जति—विसर्पति सर्जकः, णक । “शूरि वीरणि विक्रान्तौ” शूरयते शूरः, अच्. “शुं गतौ” शबति वा, “चि-जि-शु-सि-” [हैमोणादिसू० ३९२] इति रः । “कृश्यते कार्षः” इति क्षीरस्वामी । श्यति शालः, “गा-मा-स्या-शक्यम्यमिन्धो लः” [हैमोणादिसू० ४६२] इति लः, तालव्यादिरयम् । “सल गतौ” दन्त्यादि, सल्यते शालः 35 इत्यपि । लता चासौ तरुश्च लतातरुः । यद्मरः—

१* अगन्धक नि० ॥ २ कषाय नि० ॥ ३ कार्ष्यशालो नि० ॥

साळे तु सर्ज-कार्शा-ऽधकर्णका सस्यसंवर्ग ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ४४] इति ।

अन्योऽप्याह --

सर्जकश्चाधकर्णश्च कषायी दीर्घपत्रक ।

सस्यसंवर्गणः शूर सज्जक गाल उच्यते ॥

[] इति ।

अधकर्णनामानि । लोके तु 'सायु' इति प्रसिद्धि ॥१०२॥

देवशाकः शक्रतरुर्नदीसर्जोऽर्जुनाह्वयः ।

अर्जुनः ककुभः सेव्यः सर्पणो धूर्तपादपः ॥१०३॥

- 10 देवानां सालो देवशाकः । शक्रस्य तरु शक्रतरुः । अत एव इन्द्रद्रुः ।
नद्याः सर्जो नदीसर्जः । अर्जुनस्य आह्वयोऽस्य अर्जुनाह्वयः । अर्जुने "यम्यजि-"
[हैमोणादिसू० २८८] इत्यादिना ने अर्जुनः, शौक्याद्वा । ककुभः सन्त्यस्य
ककुभः, दिग्ब्यापकत्वात्, "ककि लौल्ये" ककते वा "ककेरुभ" [हैमोणादिसू० ३३३]
इत्युभः; कं स्कुन्नातीति वा पृषोदरादित्वात् साधु । "कं स्कुन्नातीत्यह्वा व्याख्या"
15 इति क्षीरस्वामी । सेव्यः सेवनीयत्वात् । "सृप्लं गतौ" मर्पति सर्पणः । धूर्त-
न्वासौ पादपश्च धूर्तपादपः । यद्दमरः-

नदीसर्जो वीगतरुर्निन्द्रु ककुभोऽर्जुन ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ४५] इति ।

इन्द्रुरपि—

- 20 ककुभस्त्वर्जुनः पाशो नदीसर्जो धनञ्जय ।
आशीफलक्षत्रयोगी वीतो वीरान्तकस्तथा ॥

[] इति ।

पतस्य लोके 'अर्जुन' इति प्रसिद्धि ॥ १०३ ॥

शाके कोलफलो ठारदारुर्योगी हलीमकः ।

- 25 गन्धसारः स्थिरसारः स्थिरको ध्रुवको ध्रुवः ॥ १०४ ॥
अभ्रंलिहो म्हापत्रो बँलेसारो बलप्रदः ।

१ अर्जुने ककुभः सेव्यः सुवर्णो धूर्तपादपः । देवशाकः शक्रतरुर्नदीसर्जोऽर्जुनाभिध ॥१०३॥ नि० ॥

२ ध्रुवसाधन नि० ॥ ३ बलसारो नि० ॥

शक्यतेऽनेन श्लोकः, तत्र । कोलाकारं फलमस्य कोलफलः । द्वारस्य दारु-
द्वारदारुः । युनत्तीत्येवंगीलो योगी, “युज-मुज-” [सिद्ध० ५.२.५०] इति चिन्त् ।
“मकुङ् मण्डने” हलिनं मङ्कते इलीमकः, प्रुषोदरादित्वात् साधुः । गन्वेन सारी
गन्धसारः । स्थिर सारोऽस्य स्थिरसारः । तिष्ठति स्थिरः, “शुषीषि-” [हैमोणादिसू०
४१६] इति किदिरः, स्वार्थिके के स्थिरकः । “ध्रुत् गति-स्वैर्बयोः” ध्रुवति 5
ध्रुवकः, “ध्रु-ध्रुन्दि-” [हैमोणादिसू० २५] इति किदकः । ध्रुवति ध्रुवः, “तुदादि-
विषि-” [हैमोणादिसू० ५] इति किद. ॥ १०४ ॥

अत्रं लेढि अभ्रंलिहः, “वहा-ऽभ्रालिहः” [सिद्ध० ५.१.१२३] इति खश् ।
महान्ति पत्राण्यस्य महापत्रः । बलेसारः अत्र सप्तम्यलोपः । बलं प्रददाति बलप्रदः,
“क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ड । शाकनामानि । 10

धर्मणे तु धनुर्वृक्षो गोत्रपुष्पो रुजासहः ॥१०५॥
महाबलो महावृक्षो राजाह्वो धन्वनः फलः ।
स्वादुफलो मृत्युफलः सारवृक्षः सुतेजनः ॥१०६॥

“धृद् विभ्वंसे” इति बोपदेवः, धरते कफ-पित्तादीन् धर्मणः, “चिकण-
कुक्कण-” [हैमोणादिसू० १५०] इत्यणे निपात्यते । 15

धर्मण सर्पभेदेऽपि धर्मण पादपान्तरे ।

इति विश्वलोचनः । [त्रिस्वरकाण्ड श्लो० ५८] ।

तत्र । धनुराकारो धनुषो वा वृक्षो धनुर्वृक्षः । गोत्रं—भूरक्षकं पुष्पमस्य गोत्र-
पुष्पः । रुजां सहति रुजासहः ॥१०५॥

महद बलमस्य महाबलः । महाश्वासी वृक्षश्च महावृक्षः । राज्ञः आहा अस्य 20
राजाहः । ‘धन्वन. फल’ इति धन्वशब्दात् फलमिति सम्बध्यते, तेन धन्वाकारं
फलमस्य धन्वफलः । धन्वनोऽपि । यदाह—

धन्वनो गोत्रविटपी धर्मणो गोत्रपुष्पकः ।

[] इति ।

स्वादूनि फलान्यस्य स्वादुफलः । मृत्युप्रदं फलमस्य मृत्युफलः । सारश्वासी वृक्षश्च 25
सारवृक्षः । “तिजण निगाने” मुतरां तेजयति सुतेजनः । एतस्य लोके ‘धमणड’
इति प्रसिद्धिः ॥१०६॥

सिल्हके तु सिद्धवृक्षः

“सिल्ह उञ्छे” दन्त्यादिः, सिलति सिल्ह, “बहुलम्” [सिद्ध०५.१.२] इति ह.; सिलं जहाति वा, “क्वचित्” [सिद्ध०५.१.१७१] इति डः, स्वार्थिके के सिल्हकः, तत्र । सिध्यति स्म सिद्धः, स चासौ वृक्षश्च सिद्धवृक्षः ; सिद्धानां वृक्षो वा । आह च—

सिल्हकः कपिजो धूम्रस्तुरुष्कः पिण्डित कपि ।

[] इति ।

सिल्हकनामानि ।

कोलिपत्रे तु जोरणः ।

10 कोलि—बदरी, तपत्राणीव पत्राण्यस्य कोलिपत्रः, तत्र । “जृष् झृष्च् जरसि” जीर्यति जोरणः, “चिक्रण-कुक्कण-” [हैमोणादिम्० १९०] इत्यणे निपात्यते ।

महापत्रे त्विङ्कुदी स्याद् विषशङ्कुः पलाशकः ॥१०७॥

महान्ति पत्राण्यस्य महापत्रः, तत्र । “ङु गतौ” इङ्गति इङ्कुदी, “इङ्गच-विन्ध्यामुद” [हैमोणादिम्० २४२] इत्युद, [त्रिलिङ्ग] । विषस्य शङ्कुत्वि

15 विषशङ्कुः । “पल गतौ” पलति पलाश, “पलगज” [हैमोणादिम्० ५३३] इत्याशः, स्वार्थिके के पलाशकः ॥१०७॥

सरले तु सिद्धदारुर्नमेरुः खलिपादपः ।

“सु गतौ” सरति सरलः, “मृदि-कन्दि-” [हैमोणादिम्० ४६५] इत्यल, तत्र । सिद्धानां दारुः सिद्धदारुः, पु-क्लीबलिङ्ग । नमति नमेरुः, “मयि प्रति दाने” न मयते वा नमेरुः, “शिम्रु गेरु-नमेर्वादय” [हैमोणादिम्० ८११] इति नमेर्नञ्पूर्वस्य मयतेर्वा ण्चान्त, रु प्रथय । खलिनां पादप खली चासौ पादपश्चेति वा खलिपादपः । आह च

सरलः पूनिकाष्टं च बीज-पीतद्वरुच्छ्रित ।

दीपवृक्षः म्निग्धदारुः प्रोक्तो मारीचपत्रक ॥

25 [] इति ।

एतस्य लोके ‘सरलउ’ इति प्रसिद्धि ।

देवदारुणि देवाह्वं पवनारिः पलाशिकः ॥१०८॥

पारिभद्रो द्रुक्किलिमं किलिमं देववल्लभः ।

दारु च स्नेहविद्धं च देवेन्द्र-स्वर्गतो द्रुमः ॥१०९॥

पीत-पूति महा-देव-भद्रेन्द्रात् काष्ठ-दारुणी ।

देवानां दारु देवदारु, तत्र । देवानामाह्वा—नामाऽस्य देवाहम् । पवनस्य ऽरिः पवनारिः । पलाशानि—पत्राणि सन्त्यस्य पलाशिकः, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७. २ ६] इतीकः ॥१०८॥

पारि—निष्ठा प्राप्त भद्रमस्य पारिभद्रः । द्रौ—स्कन्धे किलिमं—निर्यासोऽस्य द्रुक्किलिमम् । किलिममस्त्यस्य किलिमम्, अत्रादित्वादः; पदैकदेशत्वाद्वा भीमवत्. “ किलत् श्रैत्य क्रीडनयो ” किल्लयनेन वा “ वयिम-स्वचिमादयः ” [हैमो- 10 पादिसू० ३५०] इतीमे साधु । उभावपि क्लीबलिङ्गा । देवानां वल्लभो देववल्लभः । देवदारुर्वेकदेशे दारु, यथा भीमो भीमसेन । स्नेहेन विद्धं स्नेहविद्धम् । ‘ देवेन्द्र-स्वर्गतो द्रुमः ’ इति देव-इन्द्र-स्वर्गेभ्य प्रत्येकं द्रुमशब्दः सम्बन्धते, तेन देवद्रुमः इन्द्रद्रुमः स्वर्गद्रुमश्च ॥१०९॥

‘ पीत पूति-महा देव-भद्रेन्द्रात् काष्ठ-दारुणी ’ इति पीतादिभ्य प्रत्येकं ‘काष्ठ- 1 दारुणी’ इति शब्दौ सम्बन्धते, तेन पीतकाष्ठं, पीतदारु, पूति—उग्रगन्धं काष्ठमस्य पूतिकाष्ठम्. एव पूतिदारु, महाकाष्ठं महादारु, देवकाष्ठं देवदारु, भद्रकाष्ठं भद्रदारु, इन्द्रकाष्ठं इन्द्रदारु । सर्वेऽप्येते पुं-क्लीबलिङ्गा । यदाह—

देवदारु स्मृतं दारु मुराहं किलिमं च तत् ।

स्नेहविद्धं महादारु भद्रदर्विन्द्रदारु च ॥

20

देवकाष्ठं भद्रकाष्ठं पूतिकाष्ठं च दारु च ।

मुरदार्विन्द्रवृक्षश्च नथैवामरदारु च ॥

[] इति ।

अमरोऽपि—

शक्रपादप पारिभद्रकः ।

21

भद्रदारु द्रुक्किलिमं पूतिदारु च दारु च ॥

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ५३] इति ।

देवदारुनामानि ।

मधूके मधुशाकः स्यान्माधवो मधुको मधुः ॥११०॥

मध्वच्छीलो मधुष्ठीलो मधुकाष्ठो मधुस्रवः ।

रोध्र कोष-मधु गुडान् पुष्पो गोलफलोऽपि च ॥१११॥

- 5 मदयति मधूकः, " शम्बूक-शाम्बूक-" [हैमोणादिमू० ६१] इत्युके निपात्यते, तत्र । मधुप्रधानं शाकं मधुशाकः । मा-माधुर्यश्री तस्या धवो माधवः, मधुरेव वा, प्रज्ञादित्वादर्ण । मदयति मधूकः, " कञ्चुकाशुक-" । हैमोणादिमू० ५७] इत्युके निपात्यते. मधुप्रतिकृतिर्मधूक इति वा. ' तस्य तुन्ये क संज्ञा-प्रतिकृत्यो'" [सिद्ध० ७ १. १०८] इति क. मधुस्रव वा स्वार्थक क । मन्यते मधुः, 10 " मनि-जनिभ्या ध-तौ च " । हैमोणादिमू० ७२१] इत्यु. पुंनिल्लङ्ग ॥११०॥

- मधु माधुर्यमष्टीले-गर्भे अस्य मध्वष्ठीलः । प्रषोदगदित्वादकारलोपे मधु-
ष्ठीलः, " प्रिवू त्रिवू निरसन " " प्रिवू-क्लमु-" । सिद्ध० ४ २. ११०] इति दीर्घे, मधु ष्ठीवति इति वा, " भिन्ला-ऽच्छम्ल " । हैमोणादिमू० ४६४] इति ले निपात्यते । मधुप्रधानं काष्ठो मधुकाष्ठः । मधु स्रवति मधुस्रवः । ' रोध्र-कोष
15 मधु-गुडात् पुष्प ' इति रोध्र-कोष-मधु-गुडात् इत्यत्र समाहारद्वन्द्वं . रोधादिभ्यः पुष्पम् इति पुरो योज्यते, तेन रोध्रपुष्पः, कोषे पुष्पाण्यस्य कोषपुष्पः, मधुपुष्पः, गुडवन्मधुर पुष्पमस्य गुडपुष्पः । गोलानि-वर्तुलानि फलान्यस्य गोलफलः । यदाह--

मधूको मधुवृक्षश्च मधुष्ठीलो मधुस्रव ।

गुडपुष्पो रोध्रपुष्पो वनप्रस्थोऽथ माधव ॥

- 20 [] इति ।

मधूकनामानि । लाक तु 'महट्ट' इति प्रसिद्ध ॥ १११ ॥

जलजेऽस्मिन् मधूलः स्याद् वारिजो दीर्घपत्रकः ।

नीरवृक्षो गैरिकाख्यो ह्रस्वपुष्प-फलोऽपि च ॥ ११२ ॥

- अस्मिन् जलजे मधूके मधु ल्याति मधूलः प्रषोदगदित्वात् साधु । वारिजो जातो
25 वारिजः । दीर्घाणि पत्राण्यस्य दीर्घपत्र, क दीर्घपत्रकः । नीरस्य वृक्षो नीरवृक्षः ।
गैरिक इत्याख्या अस्य गैरिकाख्यः । ह्रस्वपुष्प फल इति ह्रस्वशब्दात् पुष्प-फले
१ ०६ गिरिजो दीर्घपत्रक । नीरवृक्षा गौरशालो ह्रस्व^० नि० ॥

इति योज्येते, तेन ह्रस्वाणि पुण्याणि फलानि चास्य ह्रस्वपुण्यः ह्रस्वफलः । आह च —

मधूकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रकः ।
ह्रस्वपुण्य-फलः स्वादुरैरिकाख्यो मधूलकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'महाडोल' इति प्रसिद्धिः ॥११२॥

तिन्दुके स्फूर्जनस्तुष्टः कालस्कन्धो विरूपकः ।

निःस्यन्दनः कालमारो रावणो नीलसारकः ॥११३॥

तिम्यति आर्द्राभवति तिन्दुकः, "कन्धुकाशुक" [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपात्यते, तत्र । "द्वोस्फूर्जा वन्ननिर्घोषे" स्फूर्जति स्फूर्जनः, नन्दादित्वादन । तुष्यति स्म तुष्टः । काल स्कन्धोऽस्य कालस्कन्धः । विरूपयति विरूपकः । नि स्यन्दते 10 निःस्यन्दनः । काल सार—मञ्जाऽस्य कालसारः । गवयति रावणः । नील सार—मञ्जाऽस्य नीलसार, के नीलसारकः । [आह च—]

तिन्दुको नीलसारश्च कालस्कन्ध गिरूत्सकः ।

स्फूर्जक स्फूर्जनस्तुष्ट स्यन्दनो रावणो गव ॥

[] इति । 15

तिन्दुकनामानि । लोके 'टीङ्ग' इति प्रसिद्धिः ॥ ११३ ॥

द्वितीये तिन्दुके काकतिन्दुर्मर्कटतिन्दुकः ।

काकेन्दुकः काकपीलुः कुपीलु कुलकावपि ॥ ११४ ॥

'द्वितीये' भिन्ने तिन्दुके काकवर्णस्तिन्दु काकतिन्दुः । मर्कटवर्णस्तिन्दुक मर्कटतिन्दुकः । काकवर्णस्तिन्दु काकेन्दु, पृषोदरादित्वात् साधु, के 20 काकेन्दुकः । एव काकपीलुः । कुत्सित पीलु कुपीलुः । "लक आत्त्वादाने" कुत्सितैर्लक्यते कुलकः० कोलति वा, "ध्रु-ध्रुन्दि" [हैमोणादिसू० २९] इति किदकः । आह च —

तिन्दुकोऽन्यो द्वितीयस्तु स्फूर्जक काकतिन्दुकः ।

काकेन्दुकश्च विल्यात कुपीलुः काकपीलुकः ॥

[] इति । 25

एतस्य लोके 'काकटीङ्ग' इति प्रसिद्धि ॥ ११४ ॥

रोध्रे लोध्रः

रुणद्धि व्रणं रोध्रः, "भी-वृधि-रुधि-" [हैमोणादिमू० ३८७] इति २, तत्र ।
र-ल्योरैक्याद् लोध्रः, प्रतीतोऽयम् ।

५

सिते तत्र शाबरैः स्थूलवल्कलः ।

उत्सादनो महारोध्रंमनरुः शबरपादपः ॥ ११५ ॥

'तत्र' इति रोध्रे 'सिते' श्वेते शबरणामयं वृक्ष शाबरः, "तस्येदम्" [सिद्ध०
६ ३ १६०] इत्यण । स्थूलो वल्कलोऽस्य स्थूलवल्कलः । उत्साधते उत्सादनः,
उत्सादयति वा । महान्वासौ रोध्रश्च महारोध्रः । तर्गति तरुः, "मृ-मृ-तृ-त्सरि-"
॥ [हैमोणादिमू० ७१६] इत्यु । शबरणा पादप शबरपादपः । आह च—

रोध्रो लोध्र शाबरकश्चल्लकन्तिन्वकस्तर ।

तिरीटः कालहीनश्च चिल्ली शबरपादप ॥

[] इति ।

श्वेतलोध्रनामानि ॥ ११५ ॥

१५

रक्ते तु पट्टिका निन्वः पट्टी लाक्षाप्रसादनः ।

निरीटो मार्जेनश्चिल्ली कानीनः क्रमुकः शंशः ॥ ११६ ॥

स्थूलपत्रो बृहत्पत्रः

'तु' पुनरर्थं । रक्ते लोध्रे पट्टी एव पट्टिका, स्वाधिकं क । तिलति—स्निह्य-
त्यङ्गमनेन तिल्वः, "प्रहा-SSहा-" । हैमोणादिमू० ५१४ । इति वे निपात्यते । पटति
२० पट्टी, "घटा-घाटा-" [हैमोणादिमू० १४१] इति ट निपात्यते. गौरादित्वाद् डीः,
पट्टोऽस्यास्तीति पट्टी । "पट्टिकारोध्रोऽयम्" इति क्षीरस्वामी । यदमरः—

क्रमुक' पट्टिकाख्य' स्यात् पट्टी लाक्षाप्रसादन ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ४१] इति ।

१ ० रस्तनुवल्कल नि० ॥ २ ० ध्रुजमम श० नि० ॥ ३ शिष्ट ॥ ११६ ॥ स्थूल-
वल्को वृ० नि० ॥

लाक्षां प्रसादयति लाक्षाप्रसादनः । तिरयति रोगांस्तिरीटः; तरति वा,
 “तृ-कृ-कृपि-” [हैमोणादिसू० १५१] इत्यादिना किदीट । मार्ष्टि-उद्धर्तव्यश्चम-
 नेन मार्जनः । चिल्लति-वातेन गिथिलीभवति चिल्ली, अच् । कन्याया अप-
 त्यमिव कानीनः, “कन्या-त्रिवेण्या. कानीन-त्रिवर्णं च” [सिद्ध० ६.१.६२] इति
 साधु । यदाह—

रोध्रस्तिरीटः कानीनस्तिन्वक् सन्ततोद्भवः ।

[] इति ।

कामति क्रमुकः, “क्रमे कृम् च वा” [हैमोणादिसू० ५३] इत्युक् ।
 “अग प्लुतगतौ” अगति शशः ॥११६॥

स्थूलानि पत्राण्यस्य स्थूलपत्रः । बृहन्ति पत्राण्यस्य बृहत्पत्रः । आह च— 10

क्रमुकः पट्टिका रोध्रो गालवः स्थूलवल्कल ।

जीर्णबुध्नो बृहत्त्वक्स्तत्र गावरपादप ॥

[] इति ।

अन्योऽप्याह—

रोध्रः गावरक श्वेतत्वगनीसारमेषजम् ।

15

द्वितीयः पट्टिका रोध्रो बृहत्पत्रस्तिरीटकः ॥

उत्तालकस्तिन्वक्श्च पट्टी लाक्षाप्रसादनः ।

[] इति ।

मुनिलोध्रनामान्यमुनि ।

कृष्णलोध्रे तु गालवः ।

20

गालयति-त्वावयत्यक्षि गालवः, “कैग्व-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९]
 इत्यवे निपात्यते ।

भूर्जे भूजो बहुपुटो मृदुत्वक्को मृदुच्छदः ॥१७॥

रेखापत्रश्छत्रपत्रो बहुत्वक्-चर्मिणावपि ।

“भूर्जं मर्जने च” “त्वादे” [सिद्ध० ४.२.१०५] इति ह्रस्वे २;
 मृणाति भूर्जः, “उटजादयः” [हैमोणादिसू० १३४] इति अजे निपात्यते,

१ बहुपुटो मृदुत्वक्को मृदु° नि०॥

“ऊर्जण् बल-प्राणयोः” भुवि ऊर्जयति इति वा, तत्र । भुवि जातो भूजः,
 “कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१ । इति ड । बहूनि पुटान्यस्य बहुपुटः । मृद्वच-
 स्त्वचोऽस्य मृदुत्वक्, स्वार्थिके के मृदुत्वक्ः । मृद्वनि छदान्यस्य मृदुच्छदः ॥११७॥

रेखायुक्तानि पत्राण्यस्य रेखापत्रः । छत्राकाराणि पत्राण्यस्य छत्रपत्रः ।

5 बह्वचस्त्वचोऽस्य बहुत्वक् । चर्म-त्वचाऽस्यास्तीति चर्मी, गिवादित्वादिन् । आहुश्च-

मूर्जे भूजो बहुपुटो बहुत्वको मृदुच्छदः ।

[] इति ।

अमरोऽप्याह—

“मूर्जे चर्म-मृदुत्वचौ” [का० २ वर्ग ४ श्लो० ४६] इति ।

10

मूर्जनामानि ।

श्लेष्मातके भृत्तवृक्षः पिच्छिलो द्विजकुत्सितः ॥११८॥

वसन्तकुसुमः शैलुः फलेलुर्लेम्बशाटकः ।

विषघानी बहुवारः शीत उदालकः सेलुः ॥११९॥

श्लिष्यति कफोऽस्मात् श्लेष्मातकः. “श्लेष्मातका-” [हैमोणादिसू० ८३]

15 इत्यातके निपात्यते, श्लेष्माणमततीति वा, णक प्रत्ययः, तत्र । भूतानां वृक्षो
 भूतवृक्षः । पिच्छाऽस्त्यस्य पिच्छिलः, “लोम-पिच्छादेः शैलम्” [सिद्ध० ७. २.
 २८] इतील । द्विजानां कुत्सितो द्विजकुत्सितः ॥११८॥

वसन्तस्य कुसुम इव वसन्तकुसुमः । शैतेऽस्मिन् शैलुः, “शीढो लुः”

[हैमोणादिसू० ८२०] इति लु । “शिलति गिनोति वा रोगान् शैलुः” इति

20 शीरस्वाम्याह । फलति फलेलुः, “गूहल्ल-गुगुल्ल-” [हैमोणादिसू० ८२४] इति
 आल्लप्रत्यये निपात्यते । लेम्बं शाटयति लेम्बशाटकः । विषम्य घाती विषघाती ।
 बहु वृणोति श्रोतांसि बहुवारः । शीतवीर्यत्वात् शीतः, श्यायते स्म वा शीतः, क
 प्रत्ययः, “श्य ग्रीर्देवमूर्ति-” [सिद्ध० ४.१. ९७] इति ग्रीरादेजः. शैते अनेन

25 वा, “शी-री-” [हैमोणादिसू० २०१] इति कित् त । उदालयत्यङ्गम् उदालकः,
 स्पर्शेन स्फोटकारित्वात् । “सिलत् उञ्छे” दन्त्यादिरयम्, सिलति सेलुः. “मृ-मृ-नु-
 त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यादिबहुवचनाद् । आह्नेन्दुः—

शेळुः श्लेष्मातकः गीतो वसन्तकुसुमस्तथा ।
 उदालकः कन्दुरकः शेळुको भूतवृक्षकः ॥
 पिच्छिलः शपितः सेल्वस्तथा स द्विजकुत्सितः ।
 लेखगाटो बहुवारः [] इति ।

अन्योऽपि—

श्लेष्मातकः कबुदारुः पिच्छिलो लेखगाटक ।
 शेळुः सेल्वर्बहुवारः शपितो द्विजकुत्सितः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'गूदी' इति प्रसिद्धिः ॥११९॥

लंकुचे लिक्कुचो ग्रन्थिमत्फलः

10

“लघी कान्तौ” लभ्यते लंकुचः, “लपेरुच कश्च” [हैमोणादिसू० ११९] इति
 उच्यते अन्त्यस्य च कः, “लभ्यते- आस्वाद्यते लंकुचः” इति क्षीरस्वामी, तत्र ।
 पृषोदरादित्वादन्याक्षरस्य इत्वे लिक्कुचः । ग्रन्थिमन्ति फलान्यस्य ग्रन्थिमत्फलः ।
 आह च—

लंकुच क्षुद्रपनसो निचुलो ग्रन्थिमत्फलः ।

15

[] इति ।

एतस्य लोके 'वडहर' इति प्रसिद्धिः ।

पनसे डडुः ।

लंकुचः क्षुद्रपनसः

“पनी स्तुतौ” पन्यते पनसः, “तप्रणि-पन्यली-” [हैमोणादिसू० ५६९] 20
 इत्यसः, “‘पनस’ इति दुर्गः, तत्र । दह्यते डडुः, पृषोदरादित्वात् । लंकुच इति
 प्राग्वत् । क्षुद्राशासौ पनसश्च क्षुद्रपनसः । एतस्य लोके ‘कटहर’ इति प्रसिद्धिः ।

तस्य तु न्युब्जकं फलम् ॥१२०॥

‘तस्य’ पनसस्य फलं “उब्जत् आर्जवे” न्युब्जति न्युब्जम्, अच्, स्वार्थिके
 के न्युब्जकम् ॥१२०॥

25

१ शपितो बहुकुत्सितः पु २ ॥ २ बकुले कण्टकी ग्रन्थिफलाम्बुपनसामहुः । लंकुच क्षुद्रपन-
 सस्तसु स्यात् कुब्जकं फलम् ॥१२०॥ मि०॥

आम्रे रसालो माकन्दः कामाङ्गः पिकवान्धवः ।
 वनपुष्पोत्सवश्चूतः परपुष्टमदोत्सवः ॥१२१॥
 मधुदूतो मधुफलः सुफलो मदिरासम्बः ।
 वसन्तपादपः

- १) अम्यते—अभिऽव्यते आम्रः, “चि-जि-शु-सि-मि-तम्यमि” [हैमोणादिमु० ३९२] इति रो दीर्घश्च, तत्र । रसं मलति- दधाति रसालः । “कदुङ् कदुङ् कदुङ् वैकृत्ये” मा कन्दते माकन्दः, अजन्त । कामस्य अङ्ग कामाङ्गः । पिकाया बान्धव पिकवान्धवः । वने पुष्पैरुत्सवोऽस्माद् वनपुष्पोत्सवः । चोतति रसं चूतः; “वृष् पाने, चृष्यत इति [चूतः]” इति श्रीभोज उवाच, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिमु० २०४] इति 10) ते निपात्यते । परपुष्टस्य मदोत्सवावस्मात् परपुष्टमदोत्सवः ॥ १२१ ॥

मधो—वसन्तस्य द्रव इव मधुदूतः । मधनि—मृष्टानि फलान्यस्य मधु-
 फलः । गोभनानि फलान्यस्य सुफलः । मदिराया सग्वा इव मदिरासम्बः,
 “राजन्सम्बे” [सिद्ध० ७ ३ १०६] इत्यद् समासान् । वसन्तस्य पादपो वसन्त-
 पादपः । आह च—

- 15) आम्रश्चूतो रमालश्च स चेट्रो मदिरासम्बः ।
 कामाङ्ग सहकारश्च परपुष्टमदोत्सवः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘आवउ’ इति प्रसिद्धिः ।

अमौ तु सहकारोऽनिसौगभः ॥१२२॥

- 20) ‘तु’ पुन ‘असौ’ आम्र अतिसौगभ सहकार्यति- मेलयति त्वी पुंसौ सहकारः,
 सुरासम्बत्वाद्वा, उच्यते इति शंष ॥ १२२॥

धुद्राम्रे स्यात् कृमिनर्लाक्षावृक्षो जतुद्रुमः ।

सुकोशको घनस्कन्धः कोशाम्बुश्च सुरक्तकः ॥१२३॥

दङ्को नीलकपिस्थोऽन्यो राजपुत्रो नृपाम्बजः ।

- 25) धुद्रश्चासौ आम्रश्च धुद्राम्रः, तत्र । कृमीणा तरु कृमितरुः । लाक्षावर्णा वृक्षो
 लाक्षावृक्षः । एवं जतुद्रुमः । गोभन कोशोऽस्य सुकोश, क सुकोशकः ।

घनः स्कन्धोऽस्य घनस्कन्धः । कोशे-मध्येऽम्बु अस्य कोशाम्बुः । मुतरा रक्त-
सुरक्तः, के सुरक्तकः ॥१२३॥

“टकुण् बन्धने” टङ्कचते टङ्कः, पुं-क्लीबलिङ्ग । यद् गौडः—

जङ्घाया स्त्री पुमान् खड्गकोशे पाषाणदारणे ।

स्वनित्रे टङ्कणे नीलकपित्थे टङ्कमल्लियाम् ॥

[] इति ।

नीलश्चासौ कपित्थश्च नीलकपित्थः । ‘अन्य’ अपर राज् पुत्रो राजपुत्रः ।
एवं नृपात्मजः । आह च—

क्षुद्राम् उक्तकोशश्च लाक्षावृक्षः सुरक्तकः ।

जतुवृक्षो घनस्कन्धः कृमिवृक्षः सुकोशकः ॥

राजाभ्रातक आम्लातो मन्मथोद्भवस्तथा ।

टङ्को नीलकपिथोऽस्यो गजपुत्रो नृपात्मजः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘राजाभ्र’ इति प्रसिद्धिः ।

जम्बवां महाफला राजजम्बूनीलाम्बुजच्छदा ॥१२४॥ 15

सुगन्धिपत्रा

जायते अस्या जम्बुः, “कर्म-जनिभ्यां ब्” । हेमोणादिसू० ८४७ । इति ब्, ।

स्त्रीलिङ्ग, तस्याम् । महान्ति फलान्यस्या महाफला । राज्ञो जम्बू राजजम्बुः ।

नीलाम्बुजमिव च्छदान्यस्या नीलाम्बुजच्छदा ॥१२४॥

सुगन्धीनि पत्राण्यस्या सुगन्धिपत्रा । यदाह 20

जम्बू सुरभिपत्रा च राजजम्बूर्महाफला ।

सूक्ष्मपत्रा क्षुद्रजम्बूनदियी भूमिजम्बुका ॥

[] इति ।

“सूक्ष्मपत्रावाश्चत्वारो नागरङ्गार्थाः” इति शौडः । जम्बूनामानि । लोके
‘जांबू’ इति प्रसिद्धिः । 25

माऽन्या तु काकजम्बूः कुजम्बुका ।
उशीरपत्रा नादेयी वैदेशी काकवल्लभा ॥१२५॥

‘तु’ पुनरर्थे । ‘सा’ जम्बून्त्या काकस्य जम्बू काकजम्बूः । कुत्सिता जम्बूः कुजम्बूः, स्वार्थिके के कुजम्बुका, “इचादीदृत के” [सिद्ध० २. ४ १०४] इति ह्रस्वः । उशीरस्येव पत्राण्यस्या उशीरपत्रा । नादेयी नदीजाता । विदेशे भवा वैदेशी । काकस्य वल्लभा काकवल्लभा । आह च

काकजम्बूर्मेघवर्णा नादेयी विणदोऽल्पक ।

[इति ।

तस्या विशेषोऽयम् ॥१२५॥

10 मंदने भ्रमनो राठः शल्यको विषनाशनः ।
करहाटो मरुबकः पिण्डी पिण्डीतकः फलः ॥१२६॥
सूर्यपुत्रः कर्कटको विषगन्धो विषोदरः ।
मस्त्यान्नकफलो राजपुत्रकः कफवर्धनः ॥१२७॥

मदधातुर्हर्ष-नल्पनार्था घटाटि . मदयति मदनः, नन्वादित्वादन, नत्र ।
1) “[अन] असक् प्राणनं” अस्त्यनन श्वसनः, “श्वसि-गमि” हैमोणादिमृ० २६९।
इत्यादिगन्दाद् अन । गति राठः, ‘पथैभिठादय” । हैमोणादिमृ० १६६। इति ठ निपात्यते । “शल्यमस्यास्ति इति शल्यः” इति श्रीरम्बामी ; “शल गतौ” शलति वा “स्था-छा-मा-” हैमोणादिमृ० ३५७। इति य . स्वार्थिके के शल्यकः ।
विषं नाशयति विषनाशनः । कर इति दुःपर्यत्वात् करहाटः, ‘कपट-कौकटा-
दयः” [हैमोणादिमृ० १४४] इति अटे निपात्यत. ‘हय ह्यर्थं कान्तौ च’ चका-
गद गतौ, कर हयतीति वा कर्मण्यम् । अत्रयन्ते अनन विषपुपत्वादिति मरुबकः,
मा गौति वा, “कौचक पचक” हैमोणादिमृ० ३३। इत्यके निपात्यते, मरौ बक इव सीदतीति वा । पिण्डमस्यास्ति पिण्डी । पिण्डीमित प्राप्त पिण्डीत., के पिण्डीतकः; पिण्डयते वा “इ ऋडि पिण्डभ्य इतक” हैमोणादिमृ० ७९।
2) इति “पिड्डुइ सङ्घाते” इत्यस्माद् इतक प्रत्यय । फलति फलः ; फलमस्यास्ति वा. अभ्रादित्वाद ॥१२६॥

१ मदनं छंदनो राठ नि० ॥ २ पुत्र-कर्कटकौ नि० ॥

सूर्यस्य पुत्रः सूर्यपुत्रः । “कर्क हासे” सौत्रोऽयम्, कर्कति कर्कटः, “दिन्यवि-”
[हैमोणादिसू० १४२] इत्यटः, स्वार्थिके के कर्कटकः । विषत्येव गन्धोऽस्य विष-
गन्धः । विषमुदरेऽस्य विषोदरः । मत्स्यान्तर्क फलमस्य मत्स्यान्तकफलः । राज्ञः
पुत्रो राजपुत्रः, के राजपुत्रकः । कर्फ वर्धयति कफवर्धनः । आह च—

मदन शल्यको राठः पिण्डी पिण्डीतक फलः ।

तस्करः करहाटश्च छर्दनो विषपुष्पकः ॥

[] इति ।

मदननामानि । लोकेऽस्य ‘मयणहल’ इति प्रसिद्धिः ॥१२७॥

कुब्जके कामुकः श्यामसारः फुल्लो निमिद्रुमः ।

“कुब् शब्दे” कवते कुब्जः, “कुव कुब्-कुनौ च” [हैमोणादिसू० १२९] १^१
इति जक्प्रत्ययो अस्य च कुब् इत्यादेशः । स्वार्थिके के कुब्जकः, तत्र । कमनशीलः
कामुकः, “शू-कम-” [सिद्ध० ५.२४०] इत्युक्त्वा । श्यामः सारः—मज्जाऽस्य
श्यामसारः । फुल्लति—विकसति फुल्लः । नमनीव निमि, “कमि-तमि-स्तम्भेरिच्च
नमेस्तु वा” [हैमोणादिसू० ६१३] इति किदि प्रत्ययोऽकारस्य च इकारः । स चासौ
द्रुमश्च निमिद्रुमः । कुब्जकनामानि । लोके ‘कुबउ’ इति प्रसिद्धिः । १^२

निचुले तु नदीकान्नोऽम्बुजो हिज्जल इज्जलः ॥१२८॥

गन्धपुष्पो गुच्छफलोऽम्बुजातः कच्छपाल्यपि ।

“णिजुंकी शौचे च” चकारात् पोषणे, नेनेक्ति निचुलः, “कुमुल-तुमुल-निचुल-”
[हैमोणादिसू० ४८७] इत्युलं निपात्यते । निचुल्यते अम्बुनेति वा, “नाम्युपात्य-”
[सिद्ध० ५.१.५४] इति क, तत्र । नद्या कान्तो नदीकान्तः । अम्बुनि २०
जातो अम्बुजः । हिनोति हिज्जलः, एति इज्जलः, उभावपि “मुरलोरल-” [हैमो-
णादिसू० ४७४] इत्यले निपात्येते । “हितजलापभंगो हिज्जलः” इति क्षीरस्वामी,
जलवेतसविशेषत्वादस्य ॥१२८॥

गन्धयुक्तं पुष्पमस्य गन्धपुष्पः । गुच्छाकारं फलमस्य गुच्छफलः । अम्बुनि
जायते अम्बुजातः । कच्छं पालयति कच्छपाली । आह च—

इज्जलो हिज्जलो गुच्छफल स्यात् कच्छकेतिका ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'इजर' इति प्रसिद्धिः ।

वेतसे विदुलः शीतो नदीकूलप्रियो रथः ॥१२९॥

अभ्रपुष्पः पत्रमाली वानीरो वञ्जुलोऽपि च ।

“वीक् प्रजनादिषु” वैति-अम्भोऽनुवर्तते वेतसः. “तस” [हैमोणा-
दिम्० ५८०] इति तस प्रत्यय “तस् टस्च् उपक्षये” वितस्यते वा पृषोद-
गदित्वात् साधु, पुं-स्त्रीलिङ्ग तत्र । “विट् अवयवे” विन्दति विदुलः ‘स्था वङ्कि-’
[हैमोणादिस० ४८६] इत्युलो न लृक् च “ऽलृष् क्षेपे” विदोऽन्यते वेगेनेति वा,
10 ‘नाम्बुपान्य-’ [सिद्ध० ५१५४] इति क । शीतोऽनुषणवीर्षेण दाहशमनात् ।
नदीकूलं प्रियमन्य नदीकूलप्रियः । गमन्तेऽस्मिन् रथः. “नी नृ गमि-” [हैमोणादि
म्० २२७] इति कित् थ ॥१२९॥

अभ्राणीव पुष्पाण्यस्य अभ्रपुष्पः । पत्राणि मन्ते धाम्नीत्येवगील पत्र-
माली । वनति-भजत्यम्बु वानीरः वन्यते वा, वनि वपिभ्या “णित् | हैमो
15 णादिसू० ४२१] इति णिट् इग् । “वज गतौ” वजति वञ्जुलः. “कुसुल-
तुमुल-” [हैमोणादिस० ४८७] इत्युलं निपात्यते । आह च --

अथ वेतसे ॥

रथा-ऽभ्रपुष्प-विदुल-शीत-वानीर-वञ्जुला ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० २९-३०] इति ।

30 वेतसनामानि ।

स्यादम्बुवेतसे भीरुर्नादेयी बालभीरुकः ॥१३०॥

विदुलो मञ्जरी नम्रः परिव्याधो निकुञ्जकः ।

‘अम्बुवेतसे’ जलवेतसे विभेनीत्येवगीलो भीरुः, “मियो रु रुक्-लुक्म्” [सिद्ध०
५२७६] इति रु । नवां भवा नादेयी, “नवादेग्यण्” [सिद्ध० ६.३.२]
35 इत्येयण् । बाल इव भीरुक बालभीरुकः ॥१३०॥

विदुल इति प्राग्बत । मञ्जिः सौत्रो ध्वन्यर्थः, मञ्जति मठजरी, 'ऋच्छि-चटि-वटि' [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः । नमनगीलो नम्रः, "स्म्यजस-हिंस-" [सिद्ध० ५.२. ७९] इति रः । परिविध्यते अम्भसा परिच्याधः । नितरां कूयते निकुञ्जः; "कुवः कुब्-कुनौ च" [हैमोणादिसू० १२९] इति जक्प्रत्ययः । कुन् इत्यादेशश्च, के निकुञ्जकः । आह च—

नादेयो मेघपुष्पोऽन्यस्तोयकामो निकुञ्जकः ।

जलौका संवृतोऽम्भोजो निचुलो जलवेतस ॥

[] इति ।

जलवेतसोऽयम । चन्द्राद्यास्त्वविभागेनाऽऽहुः—

वेतसो विदुलो नम्रो वञ्जुलो दीर्घपत्रकः ।

10

नादेयी गन्धपत्रश्च जलौका संवृतस्तथा ॥

नदीकूलप्रियस्त्वन्यः सुशीतो मेघपुष्पकः ।

जलजातस्तोयकामो विदुलो जलवेतसः ॥

[] इति ।

निचुलाद्या सर्वेऽप्येते वेतसविशेषा ।

15

वरुणे गन्धवृक्षः स्यात् तिक्तशाकः कुमारकः ॥१३१॥

श्वेतपुष्पः श्वेतफलस्नमालो मारुतापहः ।

श्रीधुवृक्षः श्वेतवृक्षः सेतुरइमरिकारिपुः ॥१३२॥

“वृश् वरणे” वृणोति वरुणः, कर्णिकावृक्षत्वात्, “ऋ-कृ-वृ-” [हैमोणादिसू० १९६] इत्यादिना उणः प्रत्ययः । “तृ-कृ-हृ-पृ-भृ-श्रु-शृ-रु-रुहि-” [हैमोणादिसू० १८७] इत्यादिना अणुप्रत्यये वरणोऽपि, तत्र । गन्धयुक्तो वृक्षो गन्धवृक्षः । तिक्तस शाकः तिक्तशाकः, शाकमध्ये पाठात् । कुमारप्रतिकृति कुमारकः, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ५. १ ५४] इति कः, नित्यं तरुणत्वात् . काम्यते कुमारः, “कमेरत उच्च” [हैमोणादिसू० ४०९] इत्यारः अकारस्य च उकारः, स्वार्थिके के कुमारक इति वा ॥१३१॥

25

श्वेतानि पुष्पाण्यस्य श्वेतपुष्पः । श्वेतानि फलान्यस्य श्वेतफलः । “तमूच्
काक्षायाम्” ताम्बति तमालः, “रु-कृ-मृ-वृ-तनि-तमि-” [हैमोणादिसू० ४७५]
इत्यालः, [पुं-क्षीबलिङ्गः] । मारुतं-बायुमपहन्ति मारुतापहः । जीघो वृक्षः शीघ्रवृक्षः ।
श्वेतश्वासौ वृक्षश्च श्वेतवृक्षः । सेतुमत्वात् सेतुः, पर्यन्ते श्वाहेतुत्वात्: “किग्द्
5 बन्धने” सिनोति वा सेतुः, “कृ-सि-कमि” [हैमोणादिसू० ७७३] इति तुम् ।
अश्मरिका-मूत्रबन्धने तस्या रिपु अश्मरिकारिपुः, अश्मरीहरत्वात् । आह च—

वरुणः श्वेतपुष्पश्च तिक्तगाकः कुमारकः ।

सेतुद्रुम शीघ्रवृक्षस्तमालो मारुतापह ॥

[] इति ।

10 वरुणनामानि । लोकेऽपि ‘वरुणा’ इति प्रसिद्धिः ॥१३२॥

अङ्कोटे स्यात् पीतसारो दीर्घकीलो निकोचकः ।

अङ्कोल्लकस्ताम्रफलो रेचको गन्धपुष्पकः ॥१३३॥

अङ्कचते-कीलकैर्लक्ष्यते अङ्कोठः, “पष्टैघिटादय” [हैमोणादिसू० १६६]
इति ठे निपात्यते, तत्र । पीत सार-मञ्जाऽस्य पीतसारः । दीर्घा कीला अस्य
15 दीर्घकीलः । “कुंचच् कौटिन्या-ऽन्वीभावयो” निकुञ्च्यते अस्मात् कण्टकित्वाद्
निकोचकः, णके पृषोदरादित्वात् साधु । अङ्कचते कीलकैर्लक्ष्यते अङ्कोल्ल, “पिञ्चो-
ल्ल-कल्लोलं” [हैमोणादिसू० ४९५] इत्योलं निपात्यते, स्वार्थिके के अङ्कोल्लकः ।
प्राकृतेऽपि अङ्कोल्लः । ताम्राणि फलान्यस्य ताम्रफलः । रेचको विरेचकत्वात् ।
गन्धयुक्तानि पुष्पाण्यस्य गन्धपुष्पः, स्वार्थिके के गन्धपुष्पकः । आह च—

30 अङ्कोठोऽङ्कोल्लको रेची निर्दिष्टो दीर्घकीलकः ।

पीतसारस्ताम्रफलो गन्धपुष्पो निकोचक ॥

[] इति ।

अङ्कोठनामानि । लोके ‘आंकुल्ल’ इति प्रसिद्धिः ॥१३३॥

भल्लातके वीरनररुक्कोऽरुष्करो ब्रणः ।

25 भौनिको भूतरुड् भूरिस्मेहः शोफकरो घनुः ॥१३४॥

अग्निमुखी बहूपत्रो भल्ली सूर्या-ऽग्निमंजकः ।

“भलि परिभाषण-हिंसा-दानेषु” भल्लते भल्लातकः, “बण्डि-भल्लिभ्यामातकः”
 [हिमोणादिसू० ८२] इत्यातकः । “भल्ल इव अतति-वृणोति भल्लातकः”
 इत्यमरे [का० २ वग ४ श्लोक ४२] त्रिलिङ्गैः, तत्र । विशेषेण ईरयति वीरः,
 स चासौ तरुश्च वीरतरुः वीराणा तरुरिति वा, दुःशक्त्वात् । अरुंषि-
 स्फोटैर्नणान् करोति अरुष्कः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः,
 “सङ्ख्या-ऽहर्दिवा-विभा-निगा-” [सिद्ध० ५.१.१०२] इति टे प्रत्यये अरुष्करः, उभ-
 यत्र “समासेऽसमस्तस्य” [सिद्ध० २.३.१३.] इति क्वम् । “ऋण् गात्रविचूर्णने”
 ऋणयति ऋणः, अच् । भूतैर्निर्वृत्तो भौतिकः, “निर्वृते” [सिद्ध० ६.४.१०५]
 इतीकण् । अत एव भूतेभ्यो गेहति भूतरुट्, किप् । मूरि-प्रचुर स्नेहोऽस्य
 भूरिस्नेहः । शोफं करोति शोफकरः । धनुर्वि धनुः, वक्रत्वात्, धन्यते वा 10
 धनुः, “भृ-भृ-तृ-स्सग्नि-” [हिमोणादिसू० ७१६] इत्युः ॥१३४॥

अग्निवन्मुखमस्या दाहकत्वाद् अग्निमुखी । बहूनि पत्राण्यस्य बहुपत्रः ।
 भल्लीव भल्ली भेदकत्वात् . “भल्लि परिभाषणादौ” अचि प्रत्यये ड्यां च भल्ली ।
 ‘सूर्या-ऽग्निसंज्ञक’ इति सूर्यसंज्ञः, तापकत्वात् . अग्निसंज्ञः, दाहकत्वात् । एवमन्येऽपि ।
 आह च

15

भल्लातकं मृतोऽरुष्को दहनस्तपनोऽग्निकः ।

अरुष्करो वीगतर्भल्ली चाग्निमुखी धनुः ॥

[इति ।

भल्लातकनामानि । लोके ‘मीलामा’ इति प्रसिद्धिः ।

अरिष्टे स्यात् कृष्णबीजो रक्षाबीजोऽर्धसाधनः ॥१३५॥ 20

शुभनामा शीतफेनः फेनिलो गर्भपातनः ।

न विष्यते-न हिंस्यते अनेन अरिष्टः रक्षाहेतु, तत्र । कृष्णानि बीजान्यस्य
 कृष्णबीजः । रक्षाकारि बीजमस्य रक्षाबीजः । अर्थे साधयति अर्थ-
 साधनः ॥१३५॥

शुभस्य नामास्य शुभनामा । शीता. फेना. अस्व शीतफेनः । फेनाः 25
 सन्त्यस्य फेनिलः, “प्रज्ञा-पर्णोदक फेनाल्लौ” [सिद्ध० ७.२.२२] इति इलः प्रत्ययः ।
 गर्भं पातयति गर्भपातनः । यदाह चन्द्रः -

१ ‘वीरवृक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिलु ॥१२॥’ इत्यमरे का० २ वग ४ ॥

२ कृष्णधर्णो रक्षबीजो^७ नि० ॥ ३ शीतफेन. नि० ॥

अरिष्टकस्तु मङ्गल्य कृष्णबीजोऽर्थसाधनः ।
रक्षाबीजः शीतफेनः फेनिलो गर्भपातनः ॥

[] इति ।

अरिष्टकनामानि । लोके 'अरीठा' इति प्रसिद्धिः ।

5 निम्बे तु सर्वतोभद्रः पारिभद्रः सुतित्तकः ॥१३६॥

पिचुमन्दो यवनेष्टः शक्रेष्टः शुक्रमालकः ।

अरिष्टो हिङ्गुनिर्यासो नेता नियमनोऽपि च ॥१३७॥

नयति रोगान् उपशमं निम्बः, "डी नी-बन्दि-" [हैमोणादिम्० ३२५] इति
डिदिम्बः, निम्ब्यते सिन्ध्यते वा. तत्र । सर्वतो भद्रमस्मात् सर्वतोभद्रः । पारि-
10 निष्ठा प्राप्तं भद्रमस्य पारिभद्रः । सुतरां तित्त सुतित्त, के सुतित्तकः ॥ १३६॥

पिचुं-तूलं मन्दयति पिचुमन्दः । "अरोमशचात्, "पिचुमर्दः" इत्येके । "यव-
नानामिष्टो यवनेष्टः" इति सौश्रुतः । शक्रस्य उष्ट्र शक्रेष्टः । शुक्रमाल्यते-वेष्ट्यते
शुक्रमालकः । चन्द्रनन्दनस्तु शुक्रमालमाह । एतस्यैकदेशं मालकोऽपि । "गिष
हिंसायां" न गिष्यते अरिष्टः । हिङ्गुगुण्धिर्निर्यासोऽस्य हिङ्गुनिर्यासः ।

15 'हिङ्गुनिर्यासशब्दोऽयं निम्बे हिङ्गुगुण्धेऽपि च ।'

इति शाश्वतः । श्लो० ३७३ । इति ।

नयति रोगानुपशममिति नेता । नियम्यन्ते रोगा अनेन नियमनः,
"करणा-ऽऽधारं" । सिद्ध० ५३ १२९] द्यनद् । आह च---

निम्बो नियमनो नेता पिचुमन्दः सुतित्तकः ।

20 अरिष्ट सर्वतोभद्रः सुमद्रः पारिभद्रकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'नीब' इति प्रसिद्धिः ॥१३७॥

१ शुक्रेष्ट नि० ॥ २ "पिचुमन्दः, अरोमकृत्वाद् अपिचमन्धेनमिति वा "कुमुद्-"
[हैमोणादिम्० २४८] इति निपात्यते" इत्यभिधानचिन्नामणिस्वोपजटीकायाम् ॥ ३ एके अमरादयः ।
तथाहि— "अरिष्ट सर्वतोभद्र-हिङ्गुनिर्यास-मालका । पिचुमर्दश्च निम्बे" [अमर० का० २
वर्ग ४ श्लो० ६२] इति ॥

महानिम्बे निम्बरकः कामुको विषमुष्टिकः ।

रम्यकः क्षीबको वृक्षाऽक्षिपीलुः केशमुष्टिकः ॥१३८॥

महांश्चासौ निम्बश्च महानिम्बः, तत्र । निम्बवद् गम्यते—आस्वाद्यते निम्ब-
रकः । कमनशीलः कामुकः । विषस्य मुष्टिग्वि विषमुष्टिः, के विषमुष्टिकः । गम-
यति रम्यः, “अन्य-गोय-जन्य-रम्य-” [सिद्ध० ५.१.७] इति साधुः, स्वार्थिके
के रम्यकः । “क्षीवृद् मदे” क्षीवते क्षीबकः । [वृज्यते वृक्षा, “निष्क-तुरुष्क-”
[हैमोणादिमू० २६] इति के निपात्यते] । अक्षिण पीलु अक्षिपीलुः । केशानां
मुष्टिः केशमुष्टिः, के केशमुष्टिकः । आह च—

महानिम्ब. स्मृतोद्रेकः कामुको विषमुष्टिक ।

केशमुष्टिर्निम्बरको रम्यकः क्षीब एव च ॥

10

[] इति ।

एतस्य लोके ‘बकायणि’ इति प्रसिद्धिः ॥१३८॥

पीलौ खंसी महस्त्राङ्गी शीतः करभवल्लभः ।

गुलमारिगुडफलञ्च

पीयते माधुर्यात् पीलुः, “पीडः कित्” [हैमोणादिमू० ८२१] इति लु 1;
पीडयते इति वा. “केवयु भुगण्यु-” [हैमोणादिमू० ७४६] इति उपत्यये निपा-
त्यते, पुंल्लिङ्ग, तत्र । “खंमूद् प्रमादे” खंसते खंसयते वेत्येवंगील. खंसी,
“अजातेः शीले” [सिद्ध० ५ १ १५४] इति णिन् । सहस्रमङ्गानि सन्त्यस्य
सहस्राङ्गी । शीतफलैकदेव शीतः, शीतलवीर्यत्वाद्वा । करभाणां बल्लभ करभवल्लभः ।
गुन्मस्य अरिः गुलमारिः । गुडवन्मधुगणि फलान्यस्य गुडफलः । आह च— ३ ।

पीलुः शातफल खंसी धारी गुडफलोऽपि च ।

विंश्चनफलः शाखी श्याम करभवल्लभः ॥

[] इति ।

पीलुनामानि । लोके ‘पीड’ ‘वेणु’ इति वा प्रसिद्धिः ।

तस्मिंस्तु गिरिसम्भवे ॥१३९॥

३५

१ निम्बकश्च कामुको नि० ॥ २ वृक्षोऽक्षि० नि० ॥ ३ * साह शीत नि० ॥
४ * लक्षाधार्मिस्तु नि० ॥

अक्षोटः कर्परालश्च फलस्नेहो गुहाश्रयः ।

‘तुः’ पुनः ‘तस्मिन्’ पीलौ ‘गिरिसम्भवे’ गिरिजाते ॥१३९॥—

“अक्षौ व्याती च” अक्षोति अक्षोटः; अश्नाति वा. “कपोट-बकोटा-ऽक्षोट-”
[हैमोणादिमू० १६१] इत्योटे निपात्यत । कर्परे अलति—दीप्यते कर्परालः । “कन्द-
राऽस्यास्ति कन्दग लाति वा कन्दरालः, कन्दगवधनात्” इत्यपरे । फले स्नेहोऽस्य
फलस्नेहः । गुहायामाश्रयोऽस्य गुहाश्रयः । आह च

अक्षोटः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुहाश्रयः ।

कर्पिष्ठ कन्दगलश्च स्वादुमज्जो मृदुच्छद ॥

एतस्य लोके ‘अम्बोड’ इति प्रसिद्धिः ।

10 पारपते तु साराम्लः कृतमालः परावतः ॥१४०॥
आरेवतः सारफलः

पारमापतति पारपतः, लिहादित्वादच् . तत्र । सार—मज्जा अम्लोऽस्य
साराम्लः । कृता मालाऽस्य कृतमालः । “पृष् पालन-पृणयो” “वादे-”
[सिद्ध०४.२.१०५] इति ह्रस्वे पृणाति परावतः, “पुन पिन्-” [हैमोणादिमू०
15 २०४] इति ते निपात्यते ॥१४०॥

आरेवत्या भव आरेवतः; “रेवुडु गतौ” आरेवन्ते ज्वग अनेन वा । सारं
फलमस्य सारफलः ।

महापारावतो(ऽने) महान ।

कपोताण्डतुल्यफलः

30 महाञ्चासौ पारावतश्च महापारावतः, तत्र । महापागवतैकदेशे महान, यथा
सेनो भीमसेन । कपोताण्डतुल्यानि फलानि अस्य कपोताण्डतुल्यफलः ।

रुद्राक्षे तु महामुनिः ॥१४१॥

रुद्रस्य अक्षि रुद्राक्षः, “सक्यक्ष्ण-” [सिद्ध०७ ३ १२६] इत्यद् (इति टः)
समासान्तः, तत्र । मन्यते मुनि, “मनरुदेतौ चाम्य वा” [हैमोणादिमू० ६१२]
35 इति इः अकारस्य च उकार, महाञ्चासौ मुनिश्च महामुनिः ॥१४१॥

स तु चतुर्मुखो ब्रह्मा

‘सः’ रुद्राक्षः चतुर्मुखो ब्रह्मोच्यते ।

द्विमुखस्तु वरार्गलः ।

‘तुः’ पुनरर्थे । वरा अर्गला अस्य वरार्गलो द्विमुखः प्रोच्यते ।

षण्मुखस्तु कार्सिकेयः

‘तुः’ पुनरर्थे । षण्मुखः कार्सिकेय उच्यते ।

पञ्चमुखस्तु शङ्करः ॥१४२॥

‘तु’ पुनः पञ्चमुखो रुद्राक्षः शङ्कर उच्यते ॥१४२॥

माधवस्त्वेकवदनो विजयी शस्त्रधारणः ।

‘तु’ पुनः एकवदनो मा-लक्ष्मीस्तस्या धवो माधवः । विजयोऽस्त्यस्य 10
विजयी । शस्त्रं धारयति शस्त्रधारणः । रुद्राक्षनामानि ।

पुत्रञ्जीवे त्वक्षफलः कुमार-जीवनामकः ॥१४३॥

पुत्रं जीवति पुत्रञ्जीवः, प्रषोदरादित्वान्मोऽन्तः, तत्र । अक्षवत् फलान्यस्य अक्ष-
फलः । ‘कुमारजीवनामक’ इति कुमार-जीवाभ्यां पुरो नामेति शब्दः सम्बध्यते, तेन
कुमारनामकः जीवनामकश्च । पुत्रञ्जीवनामानि ॥१४३॥ 15

करञ्जे स्यान्नक्तमालः पूतिकश्चिरिबिल्वकः ।

करजः श्लोपदारिश्च प्रकीर्णः कलिनाशकः ॥१४४॥

पूतिकरञ्जो गौरश्च सुमना घृतपर्णकः ।

करं जयति करञ्जः, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डे प्रषोदरादित्वात्
साधुः, करोति वा “कृगोऽञ्ज” [हैमोणादिसू० १३६] इत्यञ्जः, तत्र । नक्तं-रात्रौ 20
आलम्-अनर्थोऽस्माद् नक्तमालः, भूताश्रयत्वात् । रक्तमालः इत्येके । पूतिको
दुर्गन्धः । चिरिणं बिलति-भिनत्ति चिरिबिल्वः, “नि-घृ-धी-” [हैमोणादिसू० ५११]
इति क्तिङ्, स्वाधिके के चिरिबिल्वकः । करं जयति करजः, “क्वचित्” [सिद्ध०
५.१.१७१] इति डः, कीर्यते वा “उटजादयः” [हैमोणादिसू० १३४] इत्यजे
निपात्यते । श्लोपदस्य अरिः श्लोपदारिः । प्रकीर्यते प्रकीर्णः, कप्रत्ययः । कलि 25

१ ° द्विवरवि ° नि० ॥ २ प्रकीर्यं. कलिनाशन. नि० ॥ ३ एके क्षीरस्वाम्नादयः । “रक्तमाल
इति स्वामी” इति व्याख्यामुपायाम् ॥ ४ कीडीनगरट पु २ टिप्पणी ॥

नाशयति कलिनाशकः । अत एव कलिमारकः ॥१४४॥

पूति- दुर्गन्धः स चासौ करञ्जश्च पूतिकरञ्जः । गौरः श्वेतत्वात् । सुष्टु मनोऽस्य
मुमनाः । घृतवन्ति पर्णान्यस्य घृतपर्ण, के घृतपर्णकः । यद् इन्दुः-

करञ्जो नक्तमालश्च पूतिकश्चरिबिल्वकः ।

5 घृतपर्णः करजोऽन्यः प्रकीर्यो गौर एव च ॥

पूतिकरञ्जः मुमनास्तथा कल्हनाग्न ।

[] इति ।

अन्योऽपि—

चिरिबिल्वो नक्तमालः करजश्च करञ्जके ॥

10 प्रकीर्य पूतिकरजः पूतिक कलिमारक ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ४७-४८] इति ।

करञ्जनामानि । लोके 'करञ्जूयड' इति प्रमिदि ।

भेदास्त्वस्य त्रयस्तत्र षड्ग्रन्थे हस्तिवारणी ॥१४५॥

'अस्य' करञ्जस्य त्रयो भेदा । तत्र' भेदत्रिके षड् ग्रन्थयोऽस्य षड्ग्रन्थः,

15 पृषोदरादित्वात् साधु, तस्मिन् । हस्तिर्न वाग्यति हस्तिवारणी ॥१४५॥

मर्कट्यां तु कृतमालः उदकीर्यः प्रकीर्यकः ।

मर्दयति अङ्गपाटनाद् मर्कटी, "कपट-" [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपा-
त्यते, मर्कः मौत्र, मर्कति वा मर्कटी, "दिव्यवि-" [हैमोणादिसू० १४२] इत्यट ।
श्रीलिङ्ग । तस्याम् । कृतम् आलम्- अनर्थाऽनेन कृतमालः । उदकीर्यते उदकीर्यः,

20 पृषोदरादित्वात् । प्रकीर्यते प्रकीर्य., के प्रकीर्यकः ।

अङ्गारबल्ल्यां शार्ङ्गस्था कामघ्नी करनालिका ॥१४६॥

अङ्गार इव बल्लयोऽस्य अङ्गारबल्ली, तस्याम् । शार्ङ्गे तिष्ठति शार्ङ्गस्था, "स्था-
पा-स्ना-त्र-" [सिद्ध० ५ १ १४२] इति क । कासं हन्ति कासघ्नी । करं ताड-
यति करताली, ड-ल्योरैक्यात्, [स्वाधिके के करतालिका] । आह च -

उदकीर्यस्तृतीयोऽन्यः षड्ग्रन्थो हस्तिवारणी ।

अङ्गारवल्ली शार्ङ्गस्था काक(/ स)ग्री करतालिका ॥

[] इति ।

करञ्जमेदा अमी ॥१४६॥

रोहीतके रोहितको रोही दाडिमपुष्पकः ।

5

रोहेडकः सदापुष्पो रोचनः प्लीहरक्तहा ॥१४७॥

रोहयति रोहीतकः, “रुहं जन्मनि” रोहतीति वा छिन्नप्ररूढत्वात्, “ह-रुहि-पिण्डिन्य ईतक” [हैमोणादिसू० ७९] इतीतकः, तत्र । “ह-श्या-रुहि-गोणि-पलिभ्य इत” [हैमोणादिसू० २१०] इतीते प्रत्यये रोहितः, स्वार्थिके के रोहितकः । रोहयत्यवश्यं रोही, “णिन् चावश्यक-” [सिद्ध० ५. ४. ३६] इति णिन् । 10 दाडिमपुष्पाणीव पुष्पाण्यस्य दाडिमपुष्प, “उट्-सुखादयः” [सिद्ध० ३.१.२३] इति समासः, स्वार्थिके के दाडिमपुष्पकः । रोहति रोहेडः, “विहड-कहोड-” [हैमोणादिसू० १७२] इत्यडे निपात्यते, के रोहेडकः । सदा पुष्पाण्यस्य सदापुष्पः । रोचयति रोचनः । ग्रीह-रक्ते हन्ति ग्रीहरक्तहा । ‘प्लीहहा रक्तहा’ इत्यपरे । आह च—

15

रोहितको रोचनकः प्लीहघ्नो रक्तपुष्पकः ।

रक्तघ्नो रोहितो रक्तो रोही दाडिमपुष्पकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘रोहीडउ’ इति प्रसिद्धिः ॥१४७॥

कट्फले तु सोमवल्कः कैडर्या गोपभद्रिका ।

30

कुम्भी कुमुदिका भद्रा श्रीपर्णा भद्रवत्यपि ॥१४८॥

कटति—आवृणोति कषायत्वात् त्रिविपि कट्, इहक् फलमस्य कट्फलः, तत्र । सोमत्येव वल्कमस्य सोमवल्कः । कं-रसमीडे—स्तौति कैडर्यः, “गिक्या-SSस्या-SSव्य-” [हैमोणादिसू० ३६४] इति ये निपात्यते, “अविभावितप्रकृति-प्रत्ययार्थोऽर्थं वा” इति क्षीरस्वामी । द्वचर्थे कैडर्यः कट्फलो मदनफलं च । गोपानां भद्रिकेव गोप 25 भद्रिका । कुम्भी रसाधारत्वात् । कुमुदप्रतिकृतिः कुमुदिका; कौ मोदते वा । भद्र

१ रोहेडकः णि० ॥ २ रोचना णि० ॥

मस्यास्ति भद्रा, अत्रादित्वाद् । श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्याः श्रीपर्णी, सुपर्णत्वात्, “पाक-
कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी. । भद्रमस्त्यस्या भद्रवती, “तदस्या
स्यस्मिन्निति मत्तु” [सिद्ध० ७.२.१] इति मत्तु । आह च—

कद्दफलं सोमबलकश्च श्रीपर्णी कुमुदा तथा ।

5 महाकषायोप्रगन्धिः क्षिप्रगर्भः प्रचेतनः ॥

महाकुम्भी च कुम्भीका भद्रा भद्रवतीति च ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘कायफल’ इति प्रसिद्धिः ॥१४८॥

दाडिमे कुट्टिमः कीरबल्लभः फलषाण्डवः ।

10 **करको रक्तबीजश्च**

दाल्यते—भेषते दाडिमः, “ वयिम-स्वचिमादयः ” [हैमोणादिसू० ३५०]
इतीमे निपात्यते, तत्र । “ कुट्टिण् कुत्सने च ” चकारात् छेदने, कुट्टयते कुट्टिमः,
“कुट्टि-वेष्टि-” [हैमोणादिसू० ३४९] इति इम प्रत्ययः । कीरणां—शुक्रानां बल्लभः
कीरबल्लभः । फलं षाण्डव इवास्य फलषाण्डवः । किरति कणान् करकः,
15 “ दृ-कृ-नृ-सृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यादिना अक, पुंलिङ्ग । रक्तानि बीजानि
अस्य रक्तबीजः । आह च -

दाडिमो दालिमः सारं कुट्टिमः फलषाण्डवः ।

स्वादम्लो रक्तबीजश्च करकं शुक्रबल्लभः ।

[] इति ।

20 एतस्य लोके ‘दाडिमसार’ इति प्रसिद्धिः ।

अथौडपुष्पे जपा जवा ॥१४९॥

ओडदेशं भवम् औडम्. “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्यण्, तच्च
तत्तु पुष्पं च औडपुष्पम्. तत्र । जपतीव जपा, अच् । जपादित्वाद् बले
जवा ॥१४९॥

25 **धातकैश्यां स्याद् धातुपुष्पी बहिपुष्पग्नियुष्पिका ।**

ताम्रपुष्पी सुभिक्षा च कुञ्जरा मशपाचनी ॥१५०॥

१ दन्तबीजश्च नि० ॥ ३ धातक्यां तु धातुपुष्पी बहुपुष्पग्नियुष्पिका । ताम्रपर्णी
सुभिक्षा नि० ॥

दधाति धातकी, “श्लेष्मातक-” [हैमोणादिसू० ८३] इत्यातके निपात्यते, तत्र । धातुवद् रक्तानि पुष्पाण्यस्या धातुपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाञ्चः पुष्पात्” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति डी । बहिरिव-बहिरिव पुष्पाण्यस्या बहिरिपुष्पी । अग्निरिव पुष्पाण्यस्या अग्निरिपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाञ्चः पुष्पात्” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति डी, स्वार्थिके के अग्निपुष्पिका । ताम्रवर्णानि पुष्पाण्यस्याः 5 ताम्रपुष्पी, प्राग्वद् डी । सुभिक्षा सुलभा । कौ-पृथिव्यां जीर्यति कुञ्जरा, पृषो-दरादित्वात् । मधस्य पाचनी मद्यपाचनी । आह च—

धातकी ताम्रपुष्पी च कुञ्जरा मद्यपाचनी ।

पार्वतीया सुभिक्षा च बहिरिपुष्पी च शब्दिता ॥

[] इति ।

10

एतस्य लोके ‘धाहुडी’ इति प्रसिद्धिः ॥१५०॥

सल्लक्त्र्यां वल्लकी हादा सुवहा सुस्रवा रसा ।

अश्वमूत्री कुन्दुरुकी गजभक्षा महेरणा ॥१५१॥

गन्धवीरा गन्धकारी सुरभिर्बनकर्णिका ।

सल्लिः सौत्रः, सल्लनि सल्लकी, “दृ-कृ-नृ-सृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यादि- 15 ना अकः, सल्लक्त्र्य लस्यते—स्वाद्यते गजैरिति वा, तस्याम् । “वल्ल संवरणे” वल्लते वल्लकी, “दृ कृ-नृ-सृ-” [हैमोणादिसू० २७] इत्यकः । हादा सन्त्यस्यां हादा, अभादित्वादः । सुष्ठु वहति सुवहा, अच् । “सुष्ठु स्रवति सुस्रवा ” इति वैद्याः । रस्यते—आस्वाद्यते गजैः रसा । अश्वस्य मूत्रमस्या अश्वमूत्री । कुं-पृथ्वीं धति कुन्दुरुः, “गिप्रु-गेरु-नमेर्वादयः” [हैमोणादिसू० ८११] इति रुप्रत्यये निपात्यते, 20 स्वार्थिके के कुन्दुरुकी । गजैर्भक्ष्यते गजभक्षा । महद् ईरणमस्या महेरणा ॥१५१॥

गन्धेन वीरा गन्धवीरा । गन्धं करोति गन्धकारी । “रमुद् गन्दे” सुष्ठु रम्भते सुरभिः, “पदि-पठि ” [हैमोणादिसू० ६०७] इति बहुवचनादिः, “आगमशा-सनमन्तित्यम्” इति न्यायाद् नागमाभावः । वनस्य कर्णिकेव वनकर्णिका । आह च—

सल्लकी बल्लकी ह्रादा सुरभिः सुन्नवा रसा ।

अश्वमूत्री कुन्दुरुकी गजभक्षा महेरणा ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'सालरि' इति प्रसिद्धिः ।

5 एरण्डे तरुणश्चित्रो दीर्घदण्डो व्यंढम्बरः ॥१५२॥

पञ्चाङ्गलो वर्धमान आमण्डो रुचको रुचुः ।

व्याघ्रपुच्छो व्याघ्रतलश्चञ्चुरुत्तानपत्रकः ॥१५३॥

गन्धर्वहस्तकश्चञ्चुरदण्डो हस्तिपर्णकः ।

उरुवूको हस्तिकर्णः, शुक्लो रक्तश्च म द्विधा ॥१५४॥

- 10 ईरयति वायुम् एरण्डः, "पिचण्डैरण्ड-" [हैमोणादिसू० १७६] इत्यण्डे निपात्यते, तत्र । "तृ प्लवन-तरणयो" तरति तरुणः, "यभ्यजि-" [हैमोणादि-सू० २८८] इत्युन् । "चिग्त् चयने" चीयते चित्रः, "चि-मि-दि-" [हैमोणादिसू० ४५४] इति क्त् त्र । दीर्घा दण्डोऽस्य दीर्घदण्डः । "अड उद्यमे" विपूर्व, व्यडति व्यंढम्बरः, "जठर-ऋकर" [हैमोणादिसू० ४०३] इत्यंर निपात्यते ॥१५२॥

- पञ्च अङ्गुल्योऽस्य पञ्चाङ्गुलः, अङ्गुलीसदृशपञ्चपत्रावयवत्वात्, "बहुव्रीहे-
काष्ठे टः" [सिद्ध० ७.३ १२५] इति ट समासान्त । वर्धते वर्धमानः ।
"मडुण् भूषायाम्" आमण्डयति आमण्डः, अच् । आरण्ड इत्येके, दीर्घदण्डत्वात् ।
रोचते रुचकः, धु-धुन्दि-रुचि-" [हैमोणादिसू० २९] इति क्तिदक । [रुचुः], "पृ-का-
30 ह्वि-धृषी-" [हैमोणादिसू० ७२९] इति आदिशब्दात् क्तिदु । व्याघ्रस्येव पुच्छमस्य
व्याघ्रपुच्छः । व्याघ्रस्येव तलोऽस्य व्याघ्रतलः । "चञ्चू गतौ" चञ्चति चञ्चुः,
"भृ-मृ-नृ-सरि-" [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु । चञ्चुरित्यन्ये । उत्तानं
पत्रमस्य उत्तानपत्र, के उत्तानपत्रकः ॥१५३॥

- गन्धर्वस्येव हस्तोऽस्य गन्धर्वहस्त, स्वार्थिके के गन्धर्वहस्तकः । चञ्चुरो
20 दण्डोऽस्य चञ्चुरदण्डः । हस्तिन पर्ण इव हस्तिपर्ण, के हस्तिपर्णकः । उरु
वाति उरुवूकः, "शम्बूक-शम्बूक-" [हैमोणादिसू० ६१] इत्युके निपात्यते । हस्तिनः
कर्ण इव हस्तिकर्णः, [स्वार्थिके के हस्तिकर्णकः] । 'स' एरण्डः शुक्लो रक्तश्च
द्विधा । आह च—

परण्डस्तरुणः शुक्लशित्रो गन्धर्वहस्तकः ।
 पञ्चाङ्गुलो वर्धमान आरण्डो दीर्घदण्डकः ॥
 रक्तोऽपरो हस्तिकर्णः कर्णो व्याघ्रतलो रुचुः ।
 उरुवृको हस्तिपर्णश्चञ्चुरुत्तानपत्रकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'परंड' इति प्रसिद्धिः ॥१५४॥

किम्पाके तु महाकालः काकर्दः काकमर्दकः ।

कुत्सित-प्राणहर पाक-परिणामोऽस्य विषवृक्षत्वात् किम्पाकः, तत्र ।
 मेहांश्चासौ कालश्च महाकालः । "अर्द गति-याचनयो" काकम् अर्दति काकर्दः,
 पृषोदरादित्वात् । काकं मर्दयति काकमर्दकः ।

काम्पिल्यके तु कपिलो रक्ताङ्गो रक्तचूर्णकः ॥१५५॥

चन्द्राह्वयो रेचनकः कर्कशाहः पटोदकः ।

कम्पिलदेशे भव काम्पिल्य, भवेऽर्थे यण्, स्वार्थिके के काम्पिल्यकः,
 तत्र । "कवृद् वर्णे" कवते कपिलः, "स्थण्डिल-कपिल-" [हैमोगादिसू० ४८४]
 इतिले निपात्यते, कपिलवर्णत्वाद् वा । रक्तमङ्गमस्य रक्ताङ्गः । रक्तं चूर्णमस्य रक्त
 चूर्णः, [स्वार्थिके] के रक्तचूर्णकः ॥१५५॥

चन्द्रस्य आह्वयोऽस्य चन्द्राह्वयः, तेन चन्द्रः, हादन्त्वात् । रेचयति रेचन,
 स्वार्थिके के रेचनकः । कर्कशाह इत्याह्वाऽस्य कर्कशाहः । पटे उदकमस्य पटोदकः ।
 यदाह—

काम्पिल्यकोऽथ रक्ताङ्गो रेची रेचनकस्तथा ।

रजनो लोहिताङ्गश्च कर्कशो रक्तचूर्णकः ॥

[] इति ।

इन्दुरपि—

कर्कशाख्यः करम्भः स्यात् स काम्पिल्यः पटोदकः ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'कपीलउ' इति प्रसिद्धिः ।

१ "महान् कालः—सुरपुरस्माद् महाकालः" इत्यभिधानचिन्तामणित्वोपश्लोकात्वात् ॥

२ काम्पिल्यके तु काम्पिल्यो रक्ता^१ नि० ॥ ३ रेचनकः नि० ॥ ४ पटोदकः नि० ॥

कतके छेदनीयोऽम्बुप्रसादनफलः कनः ॥१५६॥

“कित निवासे” केतति त्रैतन्यमत्र कतकः, णके पृषोदरादित्वात् साधु; तत्र । छेदते मलमनेन छेदनीयः, करणेऽप्यनीयः । अम्बुनः प्रसादनं फलमस्य अम्बुप्रसादनफलः । केतव्यत्र कतः, पृषोदरादित्वात् साधु । आह च—

५ कतकश्छेदनीयश्च कतः कृ(‘क)तफलं मतम् ।
अम्बुप्रसादनफलं श्लक्ष्णं नेत्रविकारहृत् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘कतकफल’ इति प्रसिद्धिः ॥१५६॥

कर्पास्यां तु समुद्रान्ता बदरी तुण्डिकेर्यपि ।

11 “डुकुंग् करणे” करोति कर्पासी, “कृ-कुरिभ्या पास” [हैमोणादिसू० ५८३] इति पास, “कन्यते कर्पासी” इति क्षीरस्वामी, तस्याम । समुद्रे अन्तो यस्याः सा समुद्रान्ता । “समुद्र—कण्टकैः कृतरक्षोऽन्तोऽस्याः समुद्रान्ता; दरप्रसराद् वा” इति क्षीरस्वामी । “बद स्थैर्ये” बदति बदरी, “कृच्छि-चटि-” [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यर. गौरादित्वाद् डी । यद् महेश्वरः—

15 बदरी कोलि-कर्पास्यो फलं स्याद् बदरं तयो ।
एलापण्यां तु बदरा विष्णुकान्तौषधावपि ॥

[] इति ।

“बदगणीव फलानि सन्त्यस्याः बदरी” इत्यमरटीका । यन्माला—
कर्पासो बदरा प्रोक्तो वाग्दरा पिचुश्चहा ।

20 [] इति ।

“तुण्डिकान्तं—नालादीन् ईरयति कण्टकैर्वा तुण्डिकेरी” इति क्षीरस्वामी । “तुड्ड तोडने” तुण्डचते वा तुण्डिकेरी, “गतेरादयः” [हैमोणादिसू० ४३२] इति केरे प्रत्यये निपात्यते । एतस्या लोके ‘वमनी’ इति प्रसिद्धिः ।

सा तु वन्या भारद्वाजी भद्रा चन्दनबीजिका ॥१५७॥

25 ‘तु’ पुनरर्थे । ‘सा’ कर्पासी वने भवा वन्या, “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इति य । भारद्वाजस्येयं भारद्वाजी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण्, “अणजेये-” [सिद्ध० २. ४. २०] इति डी । “भारद्वाजसृष्ट्या” इत्यागमः । भन्दते

१ कर्पास्यां नि० ॥ २ ० न नावादीन् पु १ । ० न तालावादीन् पु २ । मूलगतस्तु पाठ पु १ प्रतौ टिप्पित पाठः ॥

भद्रा, “भन्वेर्वा” [हैमोणादिसू० ३९१] इति रो म लोपश्च । चन्दनबीजप्रतिकृतिः
चन्दनबीजिका, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१. १०८]
इति कः ॥ १५७ ॥

वन्दायां स्यात् तटरुहा शेखरी पादरोहणी ।

वृक्षादनी वृक्षरुहा जयन्ती कामपादपः ॥१५८॥

5

वन्धते वन्दा, भिदादित्वादङ्, तस्याम् । तटे रोहति तटरुहा, “नाम्युपा-
न्य-” [सिद्ध० ५. १. ५४] इति कः । शेखरोऽस्त्यस्य शेखरी । पादे रोहति
पादरोहणी, अनट् । जन्मना वृक्षमनि वृक्षादनी, अनट् । वृक्षे रोहति वृक्षरुहा ।
जयति जयन्ती, “तृ-जि-भू-वदि-” [हैमोणादिमू० २२१] इति टिदन्त । कामस्य
पादपः कामपादपः । आह च

10

वन्दाका स्याद् वृक्षरुहा शेखरी कामवृक्षकः ।

वृक्षादनी तटरुहा कामिन्यङ्घ्रिप्ररोहणी ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘कामवृक्षा वैन्दा वा’ इति प्रसिद्धिः ॥१५८॥

म तु क्षीरवृक्षभवो नन्दीमुखो जयद्रुमः ।

15

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘सः’ वन्दावृक्षः क्षीरवृक्षे भवति क्षीरवृक्षभवः । नन्दी
मुखेऽस्य नन्दीमुखः । जयस्य द्रुमो जयद्रुमः । वन्दाभेदोऽयम् ।

आटरुषे वृषो वासा वासिका वाजिदन्तकः ॥१५९॥

भिषग्माता सिंहमुखः सिंहिका सिंहपर्णिका ।

आ-समन्ताद् अटति आटरुषः, “कोरदूषा-ऽऽटरुष-” [हैमोणादिसू० ५६१] 20
हृत्पूषे निपात्यते; “रूषण् रूक्षण-न्याप्त्योः” अटन् रूषयतीति अटरुषः, पृषोदरा-
दित्वादित्यपि, तत्र । “वृषू संचने” वर्षति मधु वृषः, “नाम्युपान्य-” [सिद्ध०
५. १. ५४] इति कः, पुंस्ययम्, स्त्रियामित्यपरे । वाति-गच्छति श्लेष्मा
अनवा वासा, जीलिङ्गोऽयम्, “मा-वा-वदि-” [हैमोणादिसू० ५६४] इति सः,

१ तरुहा क्षौरवैदरोहिणी । वृक्षादनी वृक्षभस्या जय^० नि० ॥ २ रुद्राक्षारीना वन्दा.
वटावीनामपि पुर टिप्पणी ॥ ३ “रूषण् रूषण् न्याप्तौ” अ^० पुर ॥

दन्थान्तोऽयम् । “उश्यते-काम्यते वाशेति तालव्यान्तः” इत्यमरः । वासैव वासिका । “उश्यते-काम्यते वाशिका” इत्येके, तालव्यमध्योऽयम् । वाजिनः-अश्वस्येव दन्ता अस्य वाजिदन्तकः ॥१५९॥

भिषजां-वैद्यानां मातेव भिषग्माता । सिंहस्येव मुखमस्य सिंहमुखः । हिनस्ति रोगान् सिंहः, स्वार्थिके के सिंहिका । सिंह इव पर्णान्यस्याः सिंहपर्णा, के सिंहपर्णिका । आहुश्च -

वैषमातु-सिंहचौ तु वाशिका ।

वृषोऽटरूषः सिंहास्यो वासिका वाजिदन्तक ॥

[अमर०का० २ वर्ग ४ श्लो०१०३] इति ।

0 अन्योऽपि—

वासिका सिंहकर्णा च वृषो वामा च सिंहिका ।

आटरूषः सिंहमुखी भिषग्माताऽटरूषकः ॥

[] इति ।

आटरूषनामानि । लोके ‘अरड्डसा’ इति प्रसिद्धिः ।

15 तुम्बुरौ सानुजः सौरः सारसो वनजोऽग्निः ॥१६०॥

तीक्ष्णबल्कस्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ।

“तुबु अर्दने” तुम्बति तुम्बुरुः, “तुम्बेरु ” [हैमोणादिसू० ८१७] इति उरुः, तत्र । सानौ जातः सानुजः, “कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति डः ।

सूरस्याय सौरः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण् । सरसि भवः सारसः,

30 “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्यण् । वने जातो वनजः, “कचित्” [सिद्ध० ५.१. १७१] इति डः । अग्निरिव अग्निः, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्योः” [सिद्ध० ७. १. १०८] इति कः ॥१६०॥

तीक्ष्ण बल्कमस्य तीक्ष्णबल्कः । तीक्ष्णानि फलान्यस्य तीक्ष्णफलः । तीक्ष्णानि पत्राण्यस्य तीक्ष्णपत्रः । महान्धासौ मुनिश्च महामुनिः । आह च—

१ सौरसो वनजोऽग्निः नि० ॥ २ वनजोऽग्निः पु १ पु २ ॥

तुम्बुरुः सारस सौरो वनजः सानुजोऽग्निक् ।
तीक्ष्णकन्कस्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ॥

[] इति ।

लोके एतस्य 'तुम्बुरु' इति प्रसिद्धिः ।

कदल्यां तु हस्तिविषा रम्भा मोचांशुमत्फला ॥१६१॥

5

काष्ठीला वारणबुसा स्यान् कोलीरस इत्यपि ।

कदिः सौत्रः कथते कदली, "मृदि-कन्दि" [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः;
केन वायुना दल्यते वा, स्त्रीलिङ्गः, तस्याम् । "के दलमस्यास्तीति वा, इन्नन्तो-
ऽयम्" इत्यमरटीका इत्यपि । हस्तिनां विषमिव हस्तिविषा । रमन्ते अस्यां रम्भा,
"गृ-दृ-रमि-" [हैमोणादिसू० ३२७] इति भः; "रमुद् गण्डे" रमन्ते इति वा ।
मुञ्चति त्वचं मोचा । अंशुमन्ति फलान्यस्या अंशुमत्फला भानुफलाख्या ॥१६१॥

10

ईषद अष्टौलमस्या काष्ठीला, "अन्पे" [सिद्ध० ३. २. १३६] इत्यनेन
ईषदर्थे वर्तमानस्य कुगण्डस्य कादेश । काष्ठीरा इत्यपरे । वारणानां-हस्तिनां बुसः-
घासः वारणबुसा । वारणविशेषेऽन्येके । कोन्या रस इव रसः-स्वादोऽस्य कोलीरसः ।
आह च—

15

कदली मुकुमारा च रम्भा भानुफला मता ।

काष्ठीरसश्च निस्सारा मोचा हस्तिबुसा तथा ॥

[] इति ।

अमरोऽप्याह—

कदली वारणबुसा रम्भा मोचांशुमत्फला ।

20

काष्ठीला [का० २ वर्ग ४ श्लो० ११३] इति ।

कदलीनामानि । लोके 'केलि' इति प्रसिद्धिः ।

तगरे कालानुसार्यं ब्रह्माख्यो नहुषो नृपः ॥१६२॥

"तगु गतौ" तद्गच्छते तगरः, "जठर-ककर" [हैमोणादिसू० ४०३] इत्यरे
निपात्यते, तत्र । काले अनुस्त्रियते कालानुसार्यम्; कालमनुसरति शीतोष्णाम्यामिति
वा । बक्र इत्याख्याऽस्य ब्रह्माख्यः । तेन कुटिलः जिह्व इत्यादयोऽवश्याः ।

25

१ ० बुसा स्यात् काली ० नि० ॥ २ निस्सारा पु २ ॥ ३ ब्रह्माख्यो मधुरो नृप नि० ॥

“णहीञ्च बन्धने” नद्यति व्याधिं नहुषः, “ऋ-पृ-नहि-” [हैमोणादिसू० ५५७] इत्युषः ।
नन् पाति नृषः । आह च -

तगरं कुटिलं वक्र दीन जिह्वं नतं शिवम् ।

कालानुसार्यमवृजु कुञ्चितं नहुषं नृपम् ॥

5

[] इति ।

पुं-क्लीबलिङ्गा एते । लोकेऽप्येतस्य ‘तगर’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥१६२॥

तूले नूदं ब्रह्मदारु ब्रह्मण्यं ब्रह्मकाष्ठकम् ।

ब्रह्मनिष्ठं च यूपं च क्रमुकं ब्रह्मचारि च ॥ १६३ ॥

“तूल निष्कर्षे” तूल्यते तूलम्, तूलीति गौडः, तत्र । “णुदंत् प्रेरणे” नुयते

10 नूदम्, पृषोदरादित्वात् । ब्रह्मणो दारु ब्रह्मदारु । ब्रह्मणि-वैदिके साधु ब्रह्मण्यम्,
“तत्र साधौ” [सिद्ध० ७ १.१५] इति यः । ब्रह्मण-वैदिकस्य काष्ठं ब्रह्मकाष्ठम्,
स्वार्थिके के ब्रह्मकाष्ठकम् । ब्रह्मणो निष्ठाऽत्र ब्रह्मनिष्ठम् । यूपप्रतिकृतित्वाद्
यूपम् । कामति क्रमुकम्, “कमे कृम् च वा” [हैमोणादिसू० ५३] इत्युक् ।
ब्रह्म चरतीत्येवंशीलं ब्रह्मचारि । आह च—

15

तूलं नूदं च यूपं च क्रमुकं ब्रह्मकाष्ठकम् ।

ब्रह्मदारु ब्रह्मनिष्ठं ब्रह्मण्य ब्रह्मचारि च ॥

[] इति ।

अन्योऽप्याह—

नूदस्तु यूप क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च ॥

20

तूलं च [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ४१-४२] इति ।

एतस्य लोके ‘पन्नस’ इति प्रसिद्धिः ॥१६३॥

मुष्कके मूषको घण्टा झटलो मोक्ष-मुञ्चकौ ।

पाटलिर्गोलिहः क्षारश्रेष्ठः, कृष्णः सितश्च सः ॥१६४॥

मुष्णाति रोगान् क्षारत्वात् मुष्कः, “विचि-पुषि-” [हैमोणादिसू० २२]

25

इति कित् कः, स्वार्थिके के मुष्ककः, तत्र । “मूष स्तेये” मूषति मूषकः, णक्
प्रत्यय । हन्यते घण्टा, “घटा-घाटा-घण्टादयः” [हैमोणादिसू० १४१] इति टे
निपात्यते । झटं-सद्घातं लाति झटलः, “कचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति

१ मोक्षको घण्टा क्रन्दालो मोक्ष^१ नि० ॥

ठः । मोक्षति-क्षिपति मोक्षः; मुञ्चति वा, “मा-वा-वदि-” [हैमोणादिसू० ५६४] इति सः । मुञ्चति मुञ्चकः । पाटं-विस्तारं लाति पाटलिः, “नाम्युपान्त्य-” [हैमोणादिसू० ६०९] इति बहुवचनात् किदि । गोभिलिङ्घते गोलिहः, गोली-दोऽपि । क्षारश्चासौ श्रेष्ठश्च क्षारश्रेष्ठः । कृष्णोऽयं श्वेतश्च । आह च—

मुष्कको मोक्षको घण्टा मूषको मुञ्चकस्तथा ।

5

क्षारश्रेष्ठो गोलिहश्च द्विविधः श्वेत-कृष्णकः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘मोषड’ इति प्रसिद्धिः ॥१६४॥

वंशो यवफलो वेणुः शतपर्वा तृणध्वजः ।

मस्करस्त्वचिसारस्त्वक्सार-कर्मार-तेजनाः ॥१६५॥

10

वमति वंशः, “पा-दा-वमि-” [हैमोणादिसू० ५२७] इति शः; “वन्मते वंशः” इति क्षीरस्वामी, तत्र । यवाकारं फलमस्य यवफलः । अजन्यनेन वेणुः, पुंलिङ्गः, “अजि-स्था-” [हैमोणादिसू० ७६८] इति णु । शतं-बहूनि पर्वाण्यस्य शतपर्वा । तृणानां ध्वज इव तृणध्वजः । माक्रियते-प्रतिषिध्यते अनेन मस्करः, वर्चस्कादित्वात् साधु । त्वचि सरति त्वचिसारः, “स स्थिरे” [पाणिनि० ३.३.१२] इति घञ्, “तत्पुरुषे कृति” [सिद्ध० ३.२.२०] “बहुलम्” [सिद्ध० ५.१.२.] इति सप्तम्या अलुक्, लोपे त्वक्सारः । कर्म इयति कर्मारः । तेजयति तेजनः । आह च—

वंशो वेणुर्यवफलः कर्मारस्तृणकेतुकः ।

त्वक्सारः शतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा ॥

20

[] इति ।

एतस्य लोके ‘वांसु’ इति प्रसिद्धिः ॥१६५॥

गाङ्गेरूक्यां विश्वदेवा श्लषा ह्रस्वगवेषुका ।

खण्डजाऽरिष्टा नागबला स्वरगन्धनिकेत्यपि ॥१६६॥

गाङ्गमीरयति पवित्रत्वाद् गाङ्गेरूकी, “कञ्चुकाञ्चुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपात्यते, तस्याम् । विश्वे दीन्यति विश्वदेवा । श्लषति-हिनस्ति गन्धेन श्लषा, अच् । ह्रस्वा-लृवी, गवि-जले एषते गवेषुः, “मृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः, स्वार्थिके के गवेषुका, गूयते गवेषुका इति वा, “गुड

25

१ विश्वदेवदेवा ह्रस्वाङ्गवेषुका । खण्डारिष्टा नागबला स्वरगन्धनिकेत्यपि ॥१६६॥ नि० ॥
२ ह्रस्वा गवेषुका पु १ पु २ ॥

इधुकैधुकौ" [हैमोणादिसू० ७४] इत्यनेन पधुकप्रत्ययः, हृत्वा चासौ गवेधुका च ह्रस्वगवेधुका । "स्त्रजु गतिवैकल्ये" स्वञ्जत्यनया स्वञ्जा । न रिप्यते अनया अरिष्टा । नागानां बलकृद् नागबला । स्वर—कठोरो दुःसहत्वाद् गन्धोऽस्त्यस्याः ['स्वर-गन्धा, सैव स्वरगन्धना, स्वार्थिके के] स्वरगन्धि(न्धनि)का । आह च—

6

गाङ्गेरुकी नागबला स्वरगन्धनिका रसा ।

विश्वदेवा तथाऽरिष्टा स्वञ्जा ह्रस्वगवेधुका ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'गांगेटी' इति प्रसिद्धिः ॥१६६॥

दावीं दारुहरिद्रायां हरिद्रुः कण्टकेरुका ।

10

पीतद्रुमः पीतदारुः पीतनं पीतचन्दनम् ॥१६७॥

पर्जन्यी च कण्टकिनी कालीयकः पचम्पचा ।

दृणाति दावीं, "कृ-वा-पा-जि-" [हैमोणादिसू० १] इति उण्, गौरादि-त्वाद् डीः । दारुहरिद्रा पिण्डहरिद्रातोऽन्या, तन्याम् । हरि—पीतो दुः—स्कन्धोऽस्य हरिद्रुः । कण्टकान् ईर्ते कण्टकेरुः, "भृ-भृ-तृ-त्सरि" [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः, के कण्टकेरुका । पीतञ्चासौ द्रुमञ्च पीतद्रुमः । पीतं दारु अस्य पीतदारुः । पीतयति पीतनम् । पीतं च तच्चन्दनं च पीतचन्दनम् ॥१६७॥

15

पिपत्तिं रोगेभ्यः पर्जन्यी, "विटन-गगन-" [हैमोणादिसू० २७५] इत्यने निपात्यते । कण्टका सन्त्यस्या कण्टकिनी । कालयति दोषान् कालीयः, "गय-हृदयादय" [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये निपात्यते, स्वार्थिके के कालीयकः ।

20

अन्यथै पचति पचम्पचा । आह च—

हरिद्रा पीतिका पिण्डा रजनी रञ्जनी निशा ।

गौरी वर्णवती पीता हरिता वर्णर्षिनी ॥

अन्या दारुहरिद्राऽपि हरिद्रुः पीतचन्दनम् ।

निर्दिष्टा वै कण्टकिनी स च काल्यकः स्पृत् ॥

25

कालीयको दारुनिशा दावीं-पीतद्रु-पीतिका ।

कटङ्कटेरी पर्जन्या पीतदारुः पचम्पचा ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'दारुहलद्' इति प्रसिद्धिः ।

१ "या पीता कटङ्कटेरीषा । नि० ॥ २ पर्जन्यी कर्कटकिनी काल्यक पच० नि० ॥

ग्रन्थिपर्णे श्लिष्टपर्णे विकीर्णं शीर्णरोमकम् ॥१६८॥

हरितं कुकुरं पुष्पं शुकगुच्छं शुकच्छदम् ।

स्थौण्यकं वह्निचूडमारामं ग्रन्थिकाऽपि च ॥१६९॥

ग्रन्थिप्रधानानि पर्णान्यस्य ग्रन्थिपर्णम् । ग्रन्थीन् विपतिं वा ग्रन्थिमत्वात्,
“शृण्वि-शा-वेणि-” [हैमोणादिसू० १८२] इति णः, तत्र । श्लिष्टानि पर्णान्यस्य 5
श्लिष्टपर्णम् । विकीर्यते विकीर्णम् । शीर्णानि रोमाण्यस्य शीर्णरोमकम् ॥१६८॥

हरति ह्रियते अनेन वा हरितम्, “ह-स्या रुहि-” [हैमोणादिसू० २१०]
इति इतः । “कृकृ वृकृ आदाने” कोकते कुकुरम्, “अशुर-कुकुन्दुर-” [हैमो-
णादिसू० ४२६] इत्युं निपात्यते । पुष्यति पुष्पम्, अच् । शुकस्येव गुच्छोऽस्य
शुकगुच्छम् । शुकस्येव छदान्यस्य शुकच्छदम् । स्थूणाया इदं स्थौण्यम्, 10
“तस्येदम्” [सिद्ध० ६ ३ १६०] इत्येयण, स्वार्थिके के स्थौण्यकम् । वह्नि-
रिव चूडा अस्य वह्निचूडम् । आरमन्त्यत्र आरामम् । “अथुद् कौटिल्ये” ग्रन्थते
ग्रन्थि, “पदि-पठि” [हैमोणादिसू० ६०७] इति इ, स्वार्थिके के ग्रन्थिका ।
“ग्रन्थि इति ऋवे” इत्यन्ये । ग्रन्थिरत्रान्ति ग्रन्थिका, वीढ्यादित्वादिक, लिषाम् ।
ऋवेऽप्ययम् । यदाह -- 15

ग्रन्थिकं पिप्पलीमूलं ग्रन्थिपर्णकमेकत्रे ।

[] इति ।

आह च—

स्थौण्यकं वह्निचूडं शुकगुच्छं शुकच्छदम् ।

विकीर्णं शुकवर्हं च हरितं शीर्णरोमकम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘शूणीयउ’ इति प्रसिद्धि ॥१६९॥

सृष्टायां ब्राह्मणो पङ्कमुष्टिका पिशुना बधूः ।

समुद्रान्ता मरुन्माला निर्माल्या देवपुत्रिका ॥१७०॥

लङ्कोयिका कोटिवर्षा देवी पङ्कजमुष्टिका ।

गोमी स्वर्णलतेन्द्राणी मरुद् माला लता लघुः ॥१७१॥

१ कुकुरं च तथा गुच्छं शुकमुष्पं शुकच्छदम् । स्थौण्यकं वह्निचूडा सुगन्ध-ग्रन्थि-
कापि ॥१६९॥ नि० ॥ २ लङ्कतिका नि० ॥ ३ मरुन्माला नि० ॥ 25

सृशति गन्धैः स्पृका, “निष्क-तुरुष्क-” [हैमोणादिसू० २६] इति के नि-गत्यते, तस्याम् । ब्रह्मणोऽपत्यमिव ब्राह्मणी, “डसोऽपत्ये” [सिद्ध० ६ १.२८] इत्यण्, “अणञ्जेय-” [सिद्ध० २.४.२०] इति डी । पङ्कस्य मुष्टिः पङ्कमुष्टिः, के पङ्कमुष्टिका । “पिशत् अवयवे” पिशति पिशुना, गन्धसूचनात्, “पिशि-मिथि-
5 क्षुषिभ्य- कित्” [हैमोणादिसू० २९०] इति किदुन । “वधूः आशावधूत्वात्” इति क्षीरस्वामी, उद्यते वधुरिति वा, “वधेर्धे च” [हैमोणादिसू० ८३२] इति ऊः धश्चान्तादेशः । समुद्रे अन्तो यस्याः सा समुद्रान्ता । मरुत्सहिता मालाऽस्याः मरुन्माला । निर्गतं मान्यमस्याः निर्माल्या । देवानां पुत्री देवपुत्री, के देवपुत्रिका ॥१७०॥

10 “वेग् तन्तुसन्ताने” लङ्कायामूयते लङ्कायिका, णक प्रत्ययः । कोटिभिर्वर्षति मधु कोटिवर्षा । दीन्यति देवीः देवपुत्र्या षकदेशो वा देवी, यथा सत्या सत्यभामेत्यादिवत् । पङ्कज मुष्टिरस्या पङ्कजमुष्टि, के पङ्कजमुष्टिका । गाव सन्त्यस्य गोमी, “गो” [सिद्ध० ७ २ ५०] इति मिन । स्वर्णस्य लता स्वर्ण-
लता । इन्द्राणी देवपुत्रीत्वात् । म्रियते मरुत्, मारुताख्यात्वात्, “म्र उत्”
15 [हैमोणादिसू० ८८९] इति उत्, मन्त्यते-धार्थते मान्ना, मीयते इति वा “शा-मा-स्या-” [हैमोणादिसू० ४६२] इति ल, “मारुत-स्रगात्ये ढे सञ्जे एते” इत्यपरैरुक्तत्वात् । “लांक् दाना-ऽऽदानयो-” लाति लायते वा लता, “पृषि-रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति किदत । “लघुङ् गतौ” लङ्घते लघुः, “गङ्घि-लङ्घि-
लिङ्घेर्नेलुक् च” [हैमोणादिसू० ७४०] इति उः नकारस्य च लोपः । इन्द्राणा

20 आहुः—

स्पृका माला पङ्कमुष्टिर्नीला देवी लता गुरु ।
देवपुत्री च लङ्कायी सीता पङ्कजमुष्टिका ॥
स्रग् मारुता कोटिवर्षा निर्माल्या सा वधू सृता ॥
[] इति ।

25 धन्वन्तरिरप्याह—

स्पृका स्पृग् ब्राह्मणी देवी लता लङ्कायिका मरुत् ।
पङ्कमुष्टिर्देवपुत्री निर्माल्या पिशुना वधूः ॥
[] इति ।

स्पृक्षानामानि । लोके 'पीक' इति प्रसिद्धिः ॥१७१॥

विडङ्गे केरलाऽमोघा तण्डुलश्चित्रतण्डुला ।

भस्मकः कृमिहा जन्तुघातको मृगगामिनी ॥१७२॥

“विद् आक्रोशे” विडति विडङ्गम्, “विडि-विलि-” [हैमोणादिसू० १०१] इति क्तिदङ्गः, विलङ्गति वा, ड-ल्योरैक्यमत्र, पुं-क्लीबलिङ्गोऽयम्, त्रियां निघण्टुः, 5 तत्र । किरति-क्षिपति केरला, “मुरलोरल-विरल-केरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । न मोघा अमोघा । “तडुड् ताडने” तण्डयते तण्डुलः, “द्वि-वृति-चटि-पटि-” [हैमोणादिसू० ४८५] इत्युलः । चित्रास्तण्डुला अस्याः चित्र-तण्डुला । भस्मयति भस्मकः, पुं-क्लीबलिङ्गोऽयम् । यदाह—

भस्मकं भस्मलने(शोगे)स्याद् विडङ्ग-कलधौतयो । 10

[विश्वलोचन कर्तृतीय श्लो० १२९] इति ।

कृमिन् हन्ति कृमिहा । अत एव जन्तून् घातयति जन्तुघातकः । मृगं गच्छतीत्येवंगीला मृगगामिनी । आह च—

अथो वेल्लममोघा चित्रतण्डुला ।

तण्डुलश्च कृमिघ्नश्च विडङ्गः पुं-नपुंसकः ॥ 15

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १०६] इति ।

धन्वन्तरिरपि—

विडङ्गा जन्तुहन्त्री च कृमिघ्नी चित्रतण्डुला ।

तण्डुल कृमिहाऽमोघा केरला मृगगामिनी ॥

[] इति । 20

एतस्य लोके 'विडंग' इति प्रसिद्धिः ॥१७२॥

इन्द्राक्षे ऋषभो वीरः श्रीमान् वृषभनामकः ।

धूर्वहो गोपतिः शृङ्गी बन्धुरः पृथिवीपतिः ॥१७३॥

इन्द्रवद अक्षाण्यस्माद् इन्द्राक्षः; इन्द्रवद अश्नोति वा, तत्र । “ऋषैत् 25 गतौ” ऋषति ऋषभः, “ऋषि-वृषि-सुसिन्धुः कित्” [हैमोणादिसू० ३३१] इति

१ तण्डुल-कृष्णतण्डुल । वेल्लक-कृमिहा नि० ॥ २ धूर्वो गो० नि० ॥

किदमः । विशेषेण ईरयति वीरः । श्रीर्विद्यतेऽस्य श्रीमान् । वृषभस्य नामान्यस्य
वृषभनामकः, तेन वृषादयोऽपि । धुर वहति धूर्वहः । गवां पतिः गोपतिः ।
शृङ्गाणि सन्ति अस्य शृङ्गी । बन्नाति बन्धुरः, “वाड्यसि-” [हैमोणादिसू०
४२३] इत्युर । पृथिव्याः पति पृथिवीपतिः । आह च —

५ ऋषभो धूर्वहो धीरो मातृको वृषभो वृष ।
विषाणी ककुदीन्द्राक्षो बन्धुरो गोपतिः स्मृत ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘ऋषभु’ इति प्रसिद्धिः ॥१७३॥

ऋद्धौ सिद्धिर्युगं योग्यं रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।

१० ऋषिसृष्टा सुखं लक्ष्मीवृद्धेरप्याह्वया अमी ॥१७४॥

“ऋषौट् वृद्धौ” ऋज्जोति ऋद्धिः, क्तिप्रत्यय । मिथ्यति अस्या सिद्धिः,
क्तिप्रत्ययान्त । युज्यते अनेन युगम्, “वर्षादय ऋवे” [सिद्ध० ५.३ २५]
इति साधु । योजनीयं योग्यम्, “शक्तां कृत्याच” [सिद्ध० ५.४ ३५] इति म्यण् । योगं
साधु वा. “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१ १५] इति य । रथस्य अङ्गं रथाङ्गम् ।

१५ ‘मगु गतौ’ मङ्गति मङ्गलम्, “मृदि-कान्ठि” [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यल । वसत्यत्र
वसु, “मृ-मृ-तृ-त्सि” [हैमोणादिसू० ७.१६] इत्यु । ऋषिभिः सृष्टा ऋषिसृष्टा ।
सुखयति सुखम् । लक्ष्यते लक्ष्मीः, “लक्ष्मेर्माऽन्तश्च” [हैमोणादिसू० ७.१५] इति ई ।
‘वृद्धेरप्याह्वया अमी’ ‘वृद्धेः’ ओषधिविशेषस्यापि ऋद्ध्यादीनि नामानि ज्ञेयानि ।
आह च—

२० ऋद्धिर्वृद्धिः सुखं सिद्धौ रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।

ऋषिसृष्टा युगं योग्यं लक्ष्मी सर्वजनप्रिया ॥

[] इति ।

ऋद्धि-वृद्धिद्वयोर्नामानि । अनयोर्लोके ‘ऋद्धि वृद्धि’ इति प्रसिद्धिः ॥१७४ ॥

पद्मके मालकः पीनेरक्तश्चार्मश्च सुप्रभः ।

२५ सुरभिः शीतवीर्यश्च पाटलः पीनवर्णकः ॥१७५॥

१ ०लं तथा । ऋषिसृष्टिसुखं नि० ॥ ० पीनो रक्तश्चरुसदयव । सुमन वीत० नि० ॥

पद्मप्रतिकृतिः पद्मकः, “तस्य तुल्ये क संज्ञा-प्रतिकृत्योः” [सिद्ध० ५. १. ५४.] इति कः, तत्र । मल्ले-दधानि मालकः, णकः प्रत्ययः । पीतश्चासौ रक्तश्च पीतरक्तः । चरति मनोऽत्र चारुः, “मि-वहि-” [हैमोणादिसू० ७२६] इति णिद्दुः । शोभना प्रभाऽस्य सुप्रभः । सुरभते सुरभिः, “पदि-पठि-” [हैमोणादिसू० ६०७] इति बहुवचनादि । शीतं वीथ्रमस्य शीतवीथ्र्यः । पाटयति पाटलः, “मृदि-कन्दि-” [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः । पीतं वर्णमस्य पीतवर्णः, स्वाधिके के पीतवर्णकः । आह च—

पद्मकं मलयश्चारुः पीतरक्तश्च सुप्रभः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘पदमाकु’ इति प्रसिद्धिः ॥१७५॥

10

कङ्कुष्टे स्यात् काककुष्ठः पुलकः काकपालकः ।

रेचनः शोधनो ह्रामो विडङ्गो रङ्गदायकः ॥१७६॥

कम् इत्यन्यथं कुत्सायाम्, कुत्सितं कुष्टमस्य कङ्कुष्टः, तत्र । काकानां कुष्टमस्मात् काककुष्ठः । “पुल महत्वे” पोलति पुलकः, “ध्रु-धून्दि-रुचि-तिलि-पुलि-” [हैमोणादिसू० २९] इति क्तिटकः । काकानां पालकः काकपालकः । रेचयति 15 रेचनः, विरेचकत्वात् । शोधति शोधनः । “तुस ह्रस ह्रस रस शब्दे” ह्रस्यते ह्रासः । “विड आक्रोगे” वेडति विडङ्गः, “विडि विलि-” [हैमोणादिसू० १०१] इति क्तिदङ्गः । रङ्गस्य दायको रङ्गदायकः । आह च—

कङ्कुष्टं काककुष्टं तु विडङ्गं रङ्गदायकम् ।

रेचकं पुलकं ह्रासं शोधनं काकपालकम् ॥

20

[] इति ।

एवमेते पुं-स्त्रीबलिङ्गाः । एतस्य लोकेऽपि ‘कङ्कुष्ट’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥१७६॥

परुषके स्यादल्पास्थि परुषो नीलपर्णकः ।

पेरापरः परुषेरुः परिमण्डल इत्यपि ॥१७७॥

१ परोपर परुषेव परि^० नि० ॥

“पृश् पालन-पूरणयो” पृणाति परूषः, “खलि-फलि-” [हैमोणादिसू० ५६०] इत्यूषः, स्वार्थिके के परूषकः, तत्र । अल्पमस्थि अस्य अल्पास्थि । पृणाति परूषः, “ऋ-पृ-नहि-” [हैमोणादिसू० ५५७] इत्यादिना उषः । नीलानि वर्णान्यस्य नीलपर्णः, के नीलपर्णकः । परमापिपत्ति परापरः । “पृश् पालन-
 5 पूरणयोः” पृणाति परूः, “रुषर्त्ति-जनि-” [हैमोणादिसू० ९९७] इत्युस् । “चिम्ट् चयने” चीयते षेरुः, “शिम्-गेरु-न्मेर्वादयः” [हैमोणादिसू० ८११] इति रौ निपात्यते । परि-सर्वतोभावे मण्डलमस्य परिमण्डलः; परिमण्डयति वा, “मृदि-कन्दि-कुन्दि-मण्डि-” [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः । आह च—

परूषकः परूः प्रोक्तो नीलपर्णः परापर ।

10 परिमण्डलमल्पास्थि परूषं चापि नामत ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘फल्हा’ इति प्रसिद्धिः ॥१७७॥

खर्जूरं त्वेग्रजः पिण्डी निःश्रेणिः स्वादुमस्तकः ।

“खर्ज मर्जने च” चकाराद व्यथने, खर्जति खर्जूरः, “मी-मसि-पणि-”
 15 [हैमोणादिसू० ४२७] इत्यूर, नत्र । [अप्रे जायते अग्रजः ।] पिण्डमस्त्यस्य पिण्डी ।
 निष्क्रान्ता श्रेणे- तरुसमूहाद् निःश्रेणिः, उच्चविटापत्वात् । यदाह—

निःश्रेणिरधिरोहिण्यां खर्जूरीपादपेऽपि च ।

[विश्वलोचने णतृतीये श्लो०६१] इति ।

शीलिङ्ग । स्वादु-मृष्टं मस्तकमस्य स्वादुमस्तकः । आह च—

20 खर्जूरी तु खरस्कन्धा कषाया मधुराऽग्रजा ।

दुष्प्रधर्षा दुरारोहा निःश्रेणिः स्वादुमस्तका ॥

[] इति ।

महाखर्जूरिकेयम् ।

खर्जूरिकायां स्याद् भूमिन्खर्जूरो कौकपर्कटी ॥१७८॥

‘खर्जूरिकायां’ खर्जूरीविशेषे ‘स्याद्’ भवेद् भूमेः खर्जूरी भूमिखर्जूरी ।
 काकैः पृथ्यते काकपर्कटी, “कपट-कीकटादयः” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे
 निपात्यते । पिण्डखर्जूरिकेयम् । आह च मदनपालः—

बृहत्खर्जूरिका श्रेणी सुफला द्वीपसम्भवा ।

पिण्डखर्जूरिका खर्जूः दुष्प्रधर्षा च कण्टका ॥

अन्या स्कन्धफला स्वाद्वी दुरारोहा मृदुच्छदा ।

भूमिखर्जूरिका काकपर्कटी

[] इति ।

अनयोर्लोकै ‘महाखर्जूरि’ ‘पिण्डखर्जूरि’ इति प्रसिद्धिः ॥१७८॥

तंले तालो लेख्यपत्रस्तृणराजो ध्वजद्रुमः ।

तैलति—प्रतिष्ठते बहुमूलत्वात् तलः, अच्, तत्र । प्रज्ञाशणि तालः ।
 लेख्यानि पत्राण्यस्य लेख्यपत्रः । तृणानां राजा तृणराजः, तृणद्रुममध्ये मुख्य-
 त्वात्, “राजन्-सखेः” [सिद्ध० ७. ३. १०६] इत्यद् समासान्तः । ध्वज
 इव द्रुमेषु ध्वजद्रुमः । आह च—

तालो ध्वजद्रुम. पां(प्रां)शुर्दीर्घस्कन्धो दुरारुहः ।

तृणराजो दीर्घतरुर्लेख्यपत्रो द्रुमेश्वरः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘ताड’ इति प्रसिद्धिः । अष्टविधोऽयम् । यदाह—

तालश्चाष्टविधो ज्ञेयो इथः कुष्ठकृमिप्रणुत् ।

पित्ताऽसप्तो रुचित्वाद् वातजिद् बृंहणो गुरुः ॥

[]

इत्येतस्य गुणाः ।

नालिकेरे रसफलो छाङ्गली कूर्धकेसरः ॥१७९॥

दाक्षिणास्थो दृढफलो नालिकेलो लतातरुः ।

१. ताडे ठलो लेख्य^० निः ॥ २. “तलति—प्रतिभिम्बति बहुरूपत्वात् तल” इत्यभिधान-
 चिन्ताशेषोपपत्तीकायाम् ॥ ३. नालिकेरो लता^० निः ॥

नालिकान्—नालयुक्तान् पुष्पादीन् ईरयति नालिकेरः, नलति वा, “शतेरादयः”
[हैमोणादिसू० ४३२] इति केरे निपात्यते, पुं-स्त्रीलिङ्ग, तत्र । रसमयं फलमस्य
रसफलः । हलाकारपत्रशास्त्रेण लाङ्गली । कूर्चं केसराण्यस्य कूर्चकेसरः ॥१७९ ॥

दक्षिणस्यां दिशि भवो दाक्षिणात्यः, “दक्षिणा-पश्चात्पुरसस्यण्” [सिद्ध०
५ ६. ३. १३] इति त्यण् । दृढानि फलान्यस्य दृढफलः । नालिकेर इत्यस्य ल्वे
नालिकेलः । लता चासौ तरुश्च लतातरुः । आह च—

नालिकेरो रसफलः सतुङ्ग कूर्चकेसरः ।
लतावृक्षो दृढफलो लाङ्गली दाक्षिणात्यकः ॥

[] इति

10) एतस्य लोके ‘नालेर’ इति प्रसिद्धिः ।

पूंगे क्रमुक-गूवाक-खपुरा नीलवल्कलः ॥१८०॥

घोण्टा

“पूगण् पवने” पुनाति पूगः, “पू-मुदिभ्यां कित” [हैमोणादिसू० ९३]
इति किद् गः, तत्र । क्रामति क्रमुकः. “क्रमे कृम् च वा” [हैमोणादिसू० ५३]
15 इत्युक् । “गुंत् पुरीषोत्सर्गे” गुवत्यनेन मंसकत्वाद् गूवाकः, “मवाक-स्यामाक-”
[हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्यते । “पुगत् अग्रगमने” ख पुरति खपुरः ।
“खानि पृणाति खपुरः” इति क्षीरस्वामी । पुंलिङ्ग । यद् गौडः—

खपुरो लसके भद्रमुस्तके क्रमुकेऽपि च ।

[] इति ।

20) नीलं वल्कलमस्य नीलवल्कलः ॥१८०॥

“घुण् घूर्णीत् भ्रमण” घुणति घोण्टा. “घटा-घाटा” [हैमोणादिसू० १४१]
इति टे निपात्यते । एतस्य लोक ‘सोपारी’ इति प्रसिद्धिः ।

अस्य फलमुद्देगं

‘अस्य’ पूगस्य फल उद्गतो वेगोऽस्य उद्देगम्, [मंसकत्वात्] ।

25

चिक्के नत्र तु चिक्कणम् ।

१ पूगे गूवाक क्रमुकः पूगी च नीलवल्कलः ॥१८०॥ एतस्य फल^० नि० ॥ २. चिक्कणे
तत्र चिक्कणम् नि० ॥

‘तत्र’ इति पूगे ‘तु’ इति पुनर्थे, चिनोति चिकम्, “निष्क-तुष्क-”
[हैमोणादिसू० २६] इति के निपात्यते; “चिकण् व्यथने” इति कौशिकः,
चिकयति वा चिकम्, अच्, तस्मिन् । चिनोति चिकणम्, “चिकण-कुक्कण-”
[हैमोणादिसू० १९०] इत्यणे निपात्यते । धन्वन्तरिस्तु सामान्येनाऽऽह—

स्यात् पूगफलमुद्वेगं संसि घोण्टाफलं मतम् ।

चिकणं बल्कलं चिकं गवा मदकरं च तत ॥

[] इति ।

पूगफलनामान्यमूनि । लोके ‘फोफलु’ इति प्रसिद्धि ।

हिन्ताले तु तृणराजो राजवृक्षो लताङ्कुरः ॥१८१॥

हिनोति-वर्धते हिन्तालः, “चात्वाल-कङ्काल-हिन्ताल-” [हैमोणादिसू० ४८०] 10
इत्याले निपात्यते, तत्र । तृणानां राजा तृणराजः । वृक्षाणां राजा राजवृक्षः,
राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपात । लताया अङ्कुर इव लताङ्कुरः । एतस्य लोके ‘हिन्ताल’
इत्येव प्रसिद्धि ॥१८१॥

ताल्यां तु मृत्युपुष्पा स्यादेकपत्रफलाऽपि च ।

ताड्यते ताली, ऋडिडादित्वाद् लत्वम्, ताडी इत्यपि, तस्याम् । मृत्यु- 15
प्रदानि पुष्पाण्यस्या मृत्युपुष्पा । एक पत्रं फलं चास्याः एकपत्रफला ।

केतके तु रजःपुष्पो जम्बूलः क्रकचच्छदः ॥१८२॥

“कित निवासे” केतति वने केतकः, णक् प्रत्यय, पुं-कीबलिङ्गोऽयम् । यद्
वाचस्पतिः—“केतकस्तु द्वयो” [] इति । रजोयुक्तानि
पुष्पाण्यस्य रजःपुष्पः । जायते जम्बूलः. “दुकूल कुकूल-” [हैमोणादिसू० ४९१] 20
इत्यूले निपात्यते । क्रकचाकाराणि छदान्यस्य क्रकचच्छदः ॥१८२॥

खर्जूर-ताल-खर्जूरी-ताली-हिन्ताल-केतकाः ।

क्रमुको नालिकेरश्च स्युरेतास्तृणजातयः ॥१८३॥

खर्जूरः— बृहत्खर्जूराल्यः, तालः— लेख्यपत्रः, खर्जूरी— पिण्डखर्जूरीका,
अत्रानुक्रमव्यत्ययच्छन्दोभङ्गभयादिति, एवमन्यत्रापि, ताली—मृत्युपुष्पा, हिन्तालः— २५

तृणराजः, केतुकः—क्रकचच्छदः, एषां द्वन्द्वः । क्रमुकः— पूगः । नालिकेरः प्रतीतः ।
एतां तृणजातयः 'स्युः' इति भवन्ति, तृणप्रधानवृक्षत्वादिति । आह च—

एते च हिन्तालसहितालयः ॥

खर्जूरः केतकी ताली खर्जूरी च तृणद्रुमाः ।

[अमर० का०२ वर्ग ५ श्लो० १६९-७०] ॥१८३॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्सखरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिशिष्यश्रीजयसागरमहो-
पाध्यायपट्टानुक्रमवाचनाचार्यधुर्यश्रीभानुमेरुगणेशिष्यसमस्त-
प्रश्नस्तग्रन्थावलिचिबक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्य-
वाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणेश्विरचितायां
श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां वृक्षकाण्डः
प्रथमः समाप्तः ॥ १ ॥

[द्वितीयो गुल्मकाण्डः]

॥ अहम् ॥ अथ द्वितीयं गुल्मकाण्डं व्याख्यायते—

सिन्दुवारे च निर्गुण्डी सिन्दुको नीलसिन्दुकः ।

शीतसहेन्द्रसुरसाविन्द्राणी सिन्दुवारिका ॥१८४॥

स्यन्दते सिन्दुवारः, “द्वार-शृङ्गार-” [हैमोणादिसू० ४११] इत्यारे निपात्यते, “स्यन्दं वृणोति सिन्दुवारः, पृषोदरादित्वात्” इति क्षीरस्वामी, तत्र । निष्क्रान्ता गुण्डाद्-वेष्टनाद् निर्गुण्डी । निर्गुण्ठीत्यपि । “स्यन्दौह् सवणे” अन्तस्थीयमध्योऽयम्, स्यन्दते सिन्दुकः, “केवयु-भुगण्यु-” [हैमोणादिसू० ७४६] इत्यादिना उपत्यये निपात्यते, स्वार्थिके के सिन्दुकः । नीलश्चासौ सिन्दुकश्च नीलसिन्दुकः । शीतं सहते शीतसहः । इन्द्रस्य सुरस-दिव्य इत्यर्थे इन्द्रसुरसः । अत एव इन्द्रोऽपि अनिति अनया इन्द्राणी । सिन्दुं वृणोति सिन्दुवारिका, णके आप् । आह च—

सिन्दुवारः श्वेतपुष्प सिन्दुक सिन्दुवारिका ।

नीलपुष्पः शीतसहो निर्गुण्डी नीलसिन्दुक ॥

[] इति ।

15

अन्योऽपि—

अथ सिन्दुकः ।

सिन्दुवारेन्द्रसुरसौ निर्गुण्डीन्द्राणिकेत्यपि ॥

[अमर० का० २ व० ४ श्लो० ६८] इति ।

एतस्य लोके ‘निर्गुण्डी’ इति प्रसिद्धिः ॥१८४॥

20

सा नीला वनशेफालो सुपुष्पा नीलमञ्जरी ।

‘सा’ निर्गुण्डी ‘नीला’ नीलवर्णा वनस्य शेफाली वनशेफाली । शोभनानि पुष्पा-
ण्यस्याः **सुपुष्पा** । नीलवर्णा मञ्जरीयोऽस्या नीलमञ्जरी ।

श्वेता तु श्वेतसुरमा गोलोमी भूतवेश्यपि ॥१८५॥

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘श्वेता’ श्वेतवर्णा श्वेतः शोभनश्च रसोऽस्याः श्वेतसुरमा ।
गोरिव लोमान्यस्या गोलोमी, गोलोमशत्वात्, षृषोदगादित्वात् साधुः । गोभिर्द्वय-
ते वा गोलोमी. “रुक्म-ग्रीष्म ” [हेमोणादिमू० ३४६] इति मान्तो निपात्यते ।
१) भूतानि विशति-आह्लादयति भूतवेशी । आह च-

शेफालिकाऽन्या निर्गुण्डी वनौका नीलमञ्जरी ।

शुक्राऽन्या श्वेतसुरसा भूतवेशी च कथ्यते ॥

[] इति ।

द्वितीया निर्गुण्डीयम् ॥१८५॥

11 शेफालिकायां सुवहा निर्गुण्डी नीलिका च सा ।
सुरसा रक्तवृन्ता च दिवन्नघ्नी पुष्पवर्षिणी ॥१८६॥

शेते शेफा, ‘ग्री-ग्री-भ्यां फ’ [हेमोणादिम० ३१४] इति फः, ते अल्योऽस्या
शेफालिका, तस्याम् । मुद्गु वहत्यामोऽ मुवहा । निर्गुण्डयति निर्गुण्डी, “गुडण्
वेष्टने” । नीलिका नीलवर्णा । शोभनो रसोऽस्या सुरसा । रक्तं वृन्तमस्या रक्तवृन्ता ।

15 श्वित्रं-कुष्ठं हन्ति श्वित्रघ्नी । पुष्पाणा वर्षि पुष्पवर्षि, स विद्यतेऽस्या
पुष्पवर्षिणी ॥१८६॥

सा तु शुक्ला भूतवेशी सत्यनामा बहुक्षमा ।

‘सा’ शेफालिका शुक्रा भूतानि विशति-आह्लादयति भूतवेशी । सत्यं
नाम अस्याः सत्यनामा । बहु क्षमते बहुक्षमा ।

25 प्रियङ्गौ प्रियकः कङ्कुः प्रियवल्ली प्रिया लता ॥१८७॥

विष्वक्सेना गन्धफली कारम्भा फलिनी फलो ।

गुन्द्रा गोवन्दनी श्यामा योषाहा वर्णभेदिनी ॥१८८॥

१ गोलोमा नि० ॥ २ भूतकेशपि पु . पु २ नि० । यद्यपि टीकादर्शके मूलापठे ‘भूतकेशी’ इति
पाठो वर्तते, किञ्च स्यादस्या तु ‘भूतवेशी’ पाठानुसारिणी वर्तते । अमरादिष्वपि “सिताऽसौ
श्वेतसुरसा भूतवेशी” [कृ० २ वर्गं ४ श्लो० ७२] इत्याद्यां ‘भूतवेशी’ नामैव दृश्यते ॥ ,
३ भूतकेशी पु २ ॥ ४ नीलिका मुता । सुरसा नि० ॥ ५ भूतकेशी सत्यनाम्नी बहु^० नि० ॥ ६ पर्ण-
भेदनी नि० ॥

“प्रीगृश् तृत्ति-कान्त्यो” प्रीणाति इति प्रियङ्गुः, कालिङ्गः, “प्री-कै-पै-नीले-रङ्गुक्” [हैमोणादिसू० ७६१] इत्यङ्गुक्, तत्र । प्रीणाति प्रियङ्गुः, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यङ्के निपात्यते । “कै शब्दे” कायते कङ्गुः, “प्री-कै-पै-नीले-रङ्गुक्” [हैमोणादिसू० ७६१] इत्यङ्गुक् । प्रिया चासौ बल्ली च प्रियवल्ली । प्रीणाति प्रिया, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः । लायते लता, “पृषि-रञ्जि-” 5 [हैमोणादिसू० २०८] इति “लाङ् आदाने” इत्यस्मात् किद् अतः ॥१८७॥

विषुची सेनाऽस्याः विष्वक्सेना; विष्वक् सिनोति—सर्वतो बज्जाति वा “सेवा” [हैमोणादिसू० २६२] इति विकल्पेन किद् नः प्रत्ययः । गन्धप्रधाना फली गन्धफली । ईषद् रम्भा कारम्भा, ‘अल्पे’ [सिद्ध० ३.२.१३६] इत्यनेन ईषदर्थे कादेशः । फलति—विशीर्यते फलिनी, “श्या-कठि-खलि-” [हैमोणादिसू० २८२] 10 इति बहुवचनादिनः । फलति फली, अच्, गौरादित्वाद् डी । गुण्ढ्यते—क्रीड्यते गुन्द्रा, “खुर-क्षुर-” [हैमोणादिसू० ३९६] इति रे प्रत्यये निपात्यते । गवि—भूमौ वचते गोवन्दनी । इन्दुस्तु “गौः वन्दनी” इति भिनत्ति । यदाह—

वन्दनी पुष्पशोभना ।

गन्धप्रियङ्गु कारम्भा लता गौर्वर्णभेदिनी ॥

15

[] इति ।

‘श्यामा वर्णेन गौरस्यामवर्णा’ इति क्षीरस्वामी । योषा—स्त्री तस्याः आह्ला अस्या योषाह्ला । वर्ण भिनत्तीत्येवंगीला वर्णभेदिनी, “अजातेः शीले” [सिद्ध० ५.१ १५४] इति णिन् । आह च—

श्यामा तु महिलाह्वया ।

20

लता गोवन्दनी गुन्द्रा प्रियङ्गुः फलिनी फली ॥

विष्वक्सेना गन्धफली कारम्भा प्रियङ्गुश्च सो ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ५५—५६] इति ।

तथा च—

प्रियङ्गुः प्रियवल्ली च फलिनी कङ्गुनी प्रिया ।

25

वृत्ता गोवन्दनी श्यामा कारम्भा वर्णभेदिनी ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘प्रियंगु’ इति प्रसिद्धिः ॥१८८॥

१ अमरे तु ‘स’ इति पाठ ॥

मधुयष्ट्यां यष्टीमधुस्तल्लक्षणं मधुस्रवा ।

क्लीतकं च नीरजाऽसौ मधुपर्णी मधूलिका ॥१८९॥

- मधुनो यष्टीमधुयष्टी, तस्याम् । यष्टीरूपं मधु यष्टीमधुः । तल्लक्षयति तल्लक्षणम् । मधु स्रवति मधुस्रवा । ऋबत्व तकति-प्रतिहन्ति वृष्यत्वात् ऋतीकम्, पृषोदरा-
 5 दित्वात् साधुः, क्लीतकसंज्ञं वा, क्लीबलिङ्गः, स्थलजेयम् । नीरे जाता नीरजा ।
 'असौ' इति मधुयष्टी । मधूनि पर्णान्यस्याः मधुपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध०
 २ ४.५५] इति डी । मधूलिका माधुर्यात् । आह च—

मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुस्रवा ।

यष्टीमधूकं मधूकं यष्ट्याह मधुयष्टिका ॥

- 10 तल्लक्षणं क्लीतनं च क्लीतक क्लीतका च सा ।

स्थलजा जलजाऽन्या च मधुपर्णी मधूलिका ॥

[] इति ।

मधुयष्टीनामानि । लोके 'जेठीमधु' इति प्रसिद्धिः ॥१८९॥

अश्वगन्धायां तुरगी कञ्चुकाऽश्वारोहकः ।

- 15 अश्वकन्दो बहुगन्धा पुत्रदा लोककर्ण्यपि ॥१९०॥

अश्वस्येव गन्धोऽस्या अश्वगन्धा, तस्याम् । तुरो गच्छति तुरगी, "नाम्नो
 गम-" [सिद्ध० ५.१.१३१] इति ड । यदाह श्रीधरः---

तुरगी त्वश्वगन्धाया तुरगो ह्य-चित्तयो ।

[विश्वलोचन गतृतीये श्लो० ४०] इति ।

- 20 "कचि बन्धने" कथ्यते कञ्चुका, "कञ्चुकाशुक-" [हैमोणादिमू० ५७] इत्युके
 निपात्यते । अश्वैः अवरुह्यते अश्वारोह, स्वार्थिके के अश्वारोहकः । अश्वस्य
 कन्दः अश्वकन्दः । बहुगन्धोऽस्या बहुगन्धा । पुत्रं ददाति पुत्रदा । "कर्ण् मेदे"
 लोकं कर्णयति लोककर्णी, वातहन्तीत्वात् । आह च—

अश्वगन्धा वाजिगन्धा कुम्भकोऽश्वारोहकः ।

- 25 वराहकर्णी तुरगी बल्या वाजीकरी मता ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'आसर्गधि' इति प्रसिद्धिः ॥१९०॥

मेषशृङ्गयामजशृङ्गी वर्त्तिका सर्पदंष्ट्रिका ।

मेषस्येव शृङ्गाण्यस्याः मेषशृङ्गी, तस्याम् । अजस्येव शृङ्गाण्यस्या अज-
शृङ्गी । वर्त्तते वर्तयति वा वर्त्तिका, णकः प्रत्ययः । सर्पस्येव दंष्ट्रा अस्या
सर्पदंष्ट्रा, स्वार्थिके के सर्पदंष्ट्रिका । आह च मदनपालः—

मेषशृङ्गी मेण्डवल्ली सर्पदंष्ट्राऽजशृङ्गिका ।

[] इति ।

मेषशृङ्गीनामानि । लोके तु 'मीढासिगी' इति प्रसिद्धिः ।

सैव स्याद् दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका ॥१९१॥

उष्ट्र-धूमकपुष्पा च काली च विषघातनी ।

'एव' इति निश्चयार्थं । 'सा' मेषशृङ्गी 'स्याद्' भवेद् दक्षिणा आवर्ता अस्या
दक्षिणावर्ता, दक्षिणस्यां दिशि आवर्तते इति वा । वृश्चिकालमिव वृश्चिकाली,
'अलम्' इति वृश्चिककण्टक उच्यते । विषाणानि सन्त्यस्या विषाणिका, शृङ्गी-
त्वात् ॥१९१॥

'उष्ट्र-धूमकपुष्पा' इति उष्ट्र-धूमशब्दाभ्यां पर पुष्पशब्दः सम्बध्यते, तेन
उष्ट्रपुष्पा धूमपुष्पा च । काली कालवर्णत्वात् । विषं घातयति विषघातनी,
अनद् । आह च—

अन्या तु दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका ।

[] इति ।

धन्वन्तरिरन्याह—

अजशृङ्गी मेषशृङ्गी सर्पदंष्ट्रा च वर्त्तिका ।

द्वितीया दक्षिणावर्ता वृश्चिकाली विषाणिका ॥

[] इति ।

मेषशृङ्गीविशेषोऽयम् ।

कैर्कटशृङ्गां तु शृङ्गी नताङ्गी शिशिरेफला ॥१९२॥

कर्कटाङ्गा महाघोषा वक्रा मञ्जीरशिम्बिका ।

१ ० काला वि० नि० ॥ २ ० पुच्छा च नि० ॥ ३ शृङ्गी तु कर्कटशृङ्गां नता० नि० ॥

कर्कटगन्धेन जलचरजीवविशेषः, तदाकाराणि शृङ्गाण्यस्याः कर्कटशृङ्गी, तस्याम् । शृणाति शृङ्गी, “शृङ्ग-शार्ङ्गादयः” [हैमोणादिसू० ९६] इति मे निपात्यते । नतमङ्गमस्या नताङ्गी । गिगिरे फलान्यस्या शिशिरेफला, पृषोदरादित्वात् सप्तम्यलोपः ॥१९२॥

- 5 कर्कटस्य आह्वा अस्याः कर्कटाह्वा । महती चासौ घोषा च महाघोषा ।
यन्महेश्वरः—

स्मृता कर्कटशृङ्ग्यां च महाघोषा मनीषिभि ।

[] इति ।

- वक्रा कुटिला । मेञ्जरी इव शिम्बिरस्या [मञ्जरीशिम्बि, स्वार्थिके के] मञ्जरी-
10 रशिम्बिका । आह च -

शृङ्गी कर्कटशृङ्गी च कुलीग कर्कटाह्वया ।

कुलिङ्गशृङ्गी वक्रा च महाघोषा नताङ्ग्यपि ॥

चन्द्रा स्वादु विषाणी च प्रोक्ता च निजमूर्द्धजा ।

[] इति ।

- 15 कर्कटशृङ्गानामानि । लोके तु ‘काकडासिगी’ इति प्रसिद्धिः ।

निर्दिग्धिकायां कण्टाली दुःस्पर्शा कण्टकारिका ॥१९३॥

व्याघ्री क्षुद्रा दुष्प्रधर्षा धावनी हेमपुष्पिका ।

- निर्दिह्यते निर्दिग्धा, स्वार्थिके क निर्दिग्धिका. तस्याम् । कण्टैरलति—
दीप्यते कण्टाली । दुष्ट स्पर्शाऽस्या दुःस्पर्शा । कण्टकान् इत्यति कण्टकारी, के
30 कण्टकारिका ॥१९३॥

व्याघ्रीव व्याघ्री. दु स्पर्शत्वात् । [क्षुणत्त्यङ्गं क्षुद्रा ।] “धृषण् गतिकन्धे” धर्षणं धर्षः, दुष्ट प्रधर्षाऽस्या दुष्प्रधर्षा । धाव्यते धावनी. “अनट्” [सिद्ध० ५ ३.१२४] इत्यनट् । हेमवर्णानि पुष्पाण्यस्या हेमपुष्पी, के हेमपुष्पिका । आह च—

कण्टकारी च दु स्पर्शा क्षुद्रा व्याघ्री निर्दिग्धिका ।

- 25 कण्टालिका कण्टकिनी धावनी दुष्प्रधर्षणी ॥

[] इति ।

अस्या लोके 'रीगणी' इति प्रसिद्धिः ।

बृहत्यां धुद्रा भण्टाकी वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ॥१९४॥
विशदा सिंघनाक्रान्ता महोटिका महत्यपि ।

कण्टकबाहुल्याद् बृहती, तस्याम् । क्षुण्ति धुद्रा हिंसा, “ऋज्यजि-”
[हैमोणादिसू० ३८८] इति किं रः ; धुद्रवार्ताक्येकदेशे वा धुद्रा, यथा सत्या 5
सत्यभामा । “भट भतौ” भटति भण्टाकी, वर्तते वार्ताकी, उभावपि “भवाक-
श्यामाक-वार्ताक-” [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्येते । “भण्टाकी कण्टकार्था
वा” इत्यपरः । गण्टमस्त्यस्या राष्ट्रिका, “अतोऽनेकस्वरात् ” [सिद्ध०७ २.६]
इतीक । कोलति कुली, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध०५ १.५४] इति कः ॥१९४॥

विशदा श्वेता । हिनस्ति सिंही, पृषोदरादित्वात् । न आक्रान्ता अना- 10
क्रान्ता । महोटिकेत्ययमन्युत्पल शब्दः । महती वृद्धा । आह च --

बृहती सिंघनाक्रान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ।

विशदा स्थूलभण्टाकी महती तु महोटिका ॥

[इति ।

भागुरिस्तु द्वयोर्बृहतीत्वं मन्यते । यत् शाश्वतः —

13

धुद्रायां धुद्रवार्ताक्या बृहती छन्दसि क्वचित् ।

[श्लो० ४२०] इति ।

एतस्या लोके 'बृहरीगणी' 'डोल्हरी' इति प्रसिद्धिः ।

विदार्या तु स्वादुकन्दा पुष्पकन्दा शृगालिका ॥१९५॥

वृक्षादनी चर्मकषा कूष्माण्डी चाऽश्ववल्लभा ।

20

विडालिका वृक्षपर्णी

विदारयति विदारी, अच्, गौरादित्वाद् डी., “विदार्य भक्ष्यते विदारी”
इति क्षीरस्वामी, पृषोदरादित्वात्, तस्याम् । स्वादुः—मृष्टः कन्दोऽस्याः स्वादुकन्दा ।
पुष्पाकारः कन्दोऽस्याः पुष्पकन्दा । सृजति रसं शृगाली, “चात्वालकङ्काल-”
[हैमोणादिसू० ४८०] इत्याले निपात्येते, के शृगालिका ॥१९५॥ 25

वृक्षमति वृक्षादनी, अनद् । चर्म कषति चर्मकषा । कुष्णाति कुष्यते वा
कूष्माण्डी, “पिच्छडैरण्ड-” [हैमोणादिसू० १७६] इत्यण्डे निपात्येते । अश्वानां

वल्लभा अश्ववल्लभा । “विड आक्रोशे” वेडति विडचते वा विडाली , “कुलि-
पिलि” [हैमोणादिसू० ४७६] इति किदालः, के विडालिका । वृक्ष इव पर्णान्यस्या
वृक्षपर्णी । आह च—

विदारिका मता शुक्ला स्वादुकन्दा सुगालिका ।

5 वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विडालिका ॥

[] इति ।

एतस्या लोके ‘विदारि’ इति प्रसिद्धिः ।

महाश्वेताऽपरा तु सा ॥१९६॥

क्षीरशुक्ला क्षीरकन्दा क्षीरवल्ली पयस्विनी ।

10 ऋक्षगन्धेक्षुगन्धेक्षुवल्ली क्षीरविदारिका ॥१९७॥

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘सा’ विदारी ‘अपरा’ अन्या महती चासौ श्वेता च
महाश्वेता ॥१९६॥

क्षीरण शुक्ला क्षीरशुक्ला । क्षीग्रधान. कन्दोऽस्या. क्षीरकन्दा । क्षीरस्य
वल्ली क्षीरवल्ली । पयोऽस्त्यस्या पयस्विनी । ऋक्षान् गन्धयति—अर्दयति ऋक्ष-
15 गन्धा । इक्षोरिव गन्धोऽस्या. इक्षुगन्धा माधुर्यात् । इक्षोर्वल्लीव इक्षुवल्ली । क्षीर-
प्रधाना विदारी क्षीरविदारी, स्वार्थिके के क्षीरविदारिका । आह च—

अन्या क्षीरविदारी स्याद् ऋक्षगन्धेक्षुवल्लयपि ।

क्षीरकन्दा क्षीरयुक्ता क्षीरवल्ली पयस्विनी ॥

[] इति ।

20 क्षीरविदारिकेयम् ॥१९७॥

पृष्णिपर्णी पृथक्पर्णी लाङ्गली क्रोष्टुपुच्छिका ।

शृगालविन्ना कलशिशुतिला घावनी गुहा ॥१९८॥

सिंहपुच्छी चित्रपर्ण्यहिपर्णी तिलपर्ण्यपि ।

पृष्णिरिव पर्णान्यस्या पृष्णिपर्णी सूक्ष्मपर्णा वा, यदाह —“पृष्णि(भिः)रन्व
2.5 तनौ” [अमर० का० २ वर्ग ६ श्लो० ४८], तस्याम् । पृथक् पर्णान्यस्याः

१ ऋक्ष्यम्^१ नि० ॥ २ पृष्णिपर्णी नि० । हैमोणादौ ‘पृष्णि’शब्दः स्वीकृतोऽस्ति ।
पाणिन्युणादौ अमरादौ च ‘पृष्णि’शब्दः स्वीकृतोऽस्ति ॥

पृथक्पर्णी । “लघु गनौ” लङ्गति लाङ्गली, “नहि-लङ्गेर्दीर्घश्च” [हैमोणादिसू० ४६६] इत्यालः । क्रोटोरिव पुच्छमस्या. क्रोष्टुपुच्छी, के क्रोष्टुपुच्छिका । अत एव क्रोष्टुभिर्विन्ना दत्तेव क्रोष्टुविन्ना इत्यपि । शृगालैर्विन्ना—दत्तेव शृगालविन्ना । कलशिशिः गर्गरीव । धृतिलत्वाद धृति लाति धृतिला, “क्वचित्” [सिद्ध० ५. १. १७१] इति डः । धावति—प्रसरति धावनी, “वसि-रसि-” [हैमोणादिसू० २६१] इत्यादिवचनादनः । ‘गुहौगू सवरणे’ गूहति रसं गुहा, “तुदादि-विषि-गुहिभ्यः कित्” [हैमोणादिसू० ५] इति क्तिदः ॥१९८॥

सिंहस्येव पुच्छमस्या. सिंहपुच्छी । लोकोक्त्या सिंहपुच्छकः । चित्राणि पर्णान्यस्या चित्रपर्णी । अंठे—बुध्नादारभ्य पर्णान्यस्याः अंठिपर्णी । तिलवत् स्निग्धानि पर्णान्यस्याः तिलपर्णी । आह च—

10

पृष्णि(श्रि)पर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्णैर्हिपर्णिका ॥

क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशिशार्वावनी गुहा ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ९२-९३] इति ।

तथा च---

पृष्णि(श्रि)पर्णी पृथक्पर्णी कलशिशार्वावनी गुहा ।

15

शृगालविन्ना धृतिला पर्णी क्रोष्टुकपुच्छिका ॥

ब्रह्मपर्णाति विरुयाता वृष्णित्वा[द्] विष्णुपर्णिका ।

[] इति ।

पृष्णिपर्णानामानि । * लोके तु ‘पीठवनी’ इति प्रसिद्धिः ।

गोक्षुरे स्थलशृङ्गाट-वनशृङ्गाट-गोखुराः ॥१९९॥

20

कण्टी षंडङ्गो गोकण्टस्त्रिकण्टस्त्रिककण्टकः ।

इक्षुगन्धा व्यालदंष्ट्रः श्वदंष्ट्रः स्वादुकण्टकः ॥२००॥

पलङ्क्या कण्टफलः षंडन्तो भूक्षुरः क्षुरः ।

गां क्षुरति-व्यथयति गोक्षुरः, तत्र । स्थलस्य शृङ्गाट. स्थलशृङ्गमटति वा स्थलशृङ्गाटः । वनस्य शृङ्गाटो वनशृङ्गाटः । गवां खुरो वेधकत्वाद् गोखुरः ॥१९९॥ 2.

१. पु २ प्रति. * फुल्लिकाचिह्न यावदेव लिखिता वसंतैः । अग्नेऽपूर्णेति । २ षडङ्गी गोकण्ट-स्त्रिकण्टस्तु त्रिकस्त्रिकः । नि० ॥ ३ षडङ्गस्तूक्षुरं नि० ॥

कण्टाः सन्त्यस्य कण्टी । षड् अङ्गान्यस्य षडङ्गः । गवां कण्टो गोकण्टः ।
त्रयः कण्टा अस्य त्रिकण्टः । त्रिकं कण्टकानामस्य त्रिककण्टकः । इक्षोर्गन्धि
इव गन्धोऽस्याः । इक्षुगन्धा । व्यालस्येव दंष्ट्राऽस्य व्यालदंष्ट्रः । शुनो दंष्ट्रैव
हिंस्रत्वात् श्वदंष्ट्रः । स्वादव-मृष्टाः कण्टका अस्य त्रिदुकण्टकः ॥२००॥

5 पलं मांसं कषति पलङ्कषा । कण्टप्रधानं फलमस्य कण्टफलः । षड् अन्ता
यस्य स षडन्तः । सुव क्षुर इव भूक्षुरः । क्षुरति क्षुरः । आह च—

गोक्षुर स्याद गोक्षुरको भक्षटः स्वादुकण्टकः ।

गोकण्टको भक्षटकः षडन्तः क्षुरकः क्षुरः ॥

गोकण्टो गोखुर कण्टी षडङ्गस्त्रिकटस्त्रिक ।

10 त्रिकण्टकः कण्टफल श्वदंष्ट्रो व्यालदंष्ट्रकः ॥

[] इति ।

गोक्षुरनामानि । लोके 'गोखरू' इति प्रसिद्धिः ।

दन्त्यां शीघ्रोपशान्त्योपचित्रोदुम्बरपर्णिका ॥२०१॥

मकूलको रामदती निकुम्भो घुणवल्लभा ।

15 दन्ताभावाद् दन्ती, दाम्यन्त्यनया वा दोषा "दम्यमि-" [हैमोणादिसू०
२००] इति त, तस्याम् । ज्यायते शीघ्रा, "खुर-क्षुर-" [हैमोणादिसू० ३९६]
इति र निपात्यते । उपचालति उपशान्त्या, "स्था-छा-मा-सा " [हैमोणादिसू० ३५७]
इति य । उप-समीपे चित्राण्यस्या उपचित्रा । उदुम्बर इव पर्णान्यस्या उदुम्बर-
पर्णा, के उदुम्बरपर्णिका ॥२०१॥

20 "मकुड् मण्डन" मङ्कते चित्रत्वाद् मकूल, "दुकूल-कुकूल-" [हैमोणादिसू०
४९१] इत्यूले निपात्यते, स्वार्थके के मकूलकः । रामस्य दूतीव रामदती ।
नियत कुम्भो निकुम्भः । घुणानां वल्लभा घुणवल्लभा । आह च—

दन्ती शीघ्रा निकुम्भा स्यादुपचित्रा मकूलकः ।

तथोदुम्बरपर्णा च विशल्या च घुणप्रिया ॥

25 [] इति ।

दन्तीनामानि । लोके तु 'दांती' इति प्रसिद्धिः ।

१ शीघ्रा विशल्या च चित्र ° नि० ॥

नागदन्त्यां हस्तिदन्ती वारुणी गजचिर्मिटी ॥२०२॥

मृगादनी मृगेर्बार्कर्मृगाक्षी तु गजस्फुटा ।

श्वेतपुष्पी मधुपुष्पी पर्वपुत्री विषौषधी ॥२०३॥

नागस्य दन्ती नागदन्ती, तस्याम् । हस्तिनो दन्ती हस्तिदन्ती । वरुणस्येयं वारुणी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६ ३. १६०] इत्यण् । गजस्य चिर्मिटीव 5 गजचिर्मिटी ॥२०२॥

मृगैरथते मृगादनी, “अनद्” [सिद्ध० ५. १. १२४] इत्यनद् । मृगस्य ईर्बार्करिव मृगेर्बार्कः । मृगमन्थोति मृगाक्षी । गजानां स्फुटा गजस्फुटा । श्वेतानि पुष्पाण्यस्याः श्वेतपुष्पी । मधूनि पुष्पाण्यस्याः मधुपुष्पी, “असत्काण्डप्रान्त-” [सिद्ध० २. ४. ५६] इति डीः । पवांगां पुत्रीव पर्वपुत्री । विषस्य ओषधी 10 विषौषधी । दन्तीविशेषोऽयम् ॥२०३॥

अपामार्गे स्वधःशैल्या किणिही खरमञ्जरी ।

धामार्गवः शैखरिको वशिरः कपिपिप्पली ॥२०४॥

कपिवल्ली मर्कटिका शिखर्याघाट-कुम्भहौ ।

प्रत्यक्पुष्पी पत्रपुष्पी केशवल्ली मयूरकः ॥२०५॥ 15

अपकृष्टः आ-समन्तान्मार्गोऽस्य अपामार्गः, तत्र । अधः शल्यमस्या अधःशल्या । किणिनो जिहीते-याति किणिही, स्पर्शात् किणोत्पादनात् । खरा मञ्जरीऽस्य खरमञ्जरी । धाम इयति धामार्गवः, “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५. १९] इत्यवे निपात्यते । “अधर्मं मार्गं वाति न धाम अर्कति वेति [अधामार्गवः], पृषोदरादित्वात्” इति क्षीरस्वामीति । अयमपि द्वयर्थे-अधामार्गवोऽपामार्गः क्रोशतको च । शिखरे भवः शैखरिकः, “मवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इति इकण् । “वशक् कान्तौ” उच्यते वशिरः, मय्यताल्यः, “स्वविर-पिठिर-” [हैमोणादिसू० ४. १७] इतिरि निपात्यते । कपीनां पिप्पली कपिपिप्पली ॥२०४॥

कपीनां वल्ली कपिवल्ली । मर्कि सौत्रः, मर्कति मर्कटी, “दिव्यवि-” [हैमोणादिसू० १. ४२] इत्यट्. स्वार्थिके के मर्कटिका; मर्कटाः सन्त्यस्यामिति 3.

१ ०मी वापि चि० नि० ॥ २ ०क्षी भुजगस्फुटा । श्वेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पा विषौषधिः ॥ २०३ ॥ नि० ॥ ३ ०शल्य. नि० ॥

वा, तेषां प्रियत्वात्, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः । शिख-
रोऽस्त्यस्य शिखरी । आघटन्ते कपयोऽत्र आघाटः । दुःखेन गृह्यते दुर्ग्रहः;
दुष्टो ग्रहोऽस्य वा । प्रत्यञ्चि पुष्पाण्यस्याः प्रत्यक्पुष्पी । प्रत्यक्पर्यपि ।
पत्राण्येव पुष्पाण्यस्य पत्रपुष्पी । केशानां बली केशबल्ली । केशपर्यपि ।
१) मयूरप्रतिकृतिर्मयूरकः, “तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्यो” [सिद्ध० ७.१.१०८]
इति कः । आह च—

अपामार्गश्च शिखरी प्रत्यक्पुष्पी मयूरकः ।
अधःशल्याऽथ किणिही दुर्ग्रहः खरमञ्जरी ॥
स एवोक्तः शैखरिको मर्कटी दुरतिग्रहः ।
१०) पत्रपुष्पी च वणिर कुटो मर्कटपिप्पली ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० २६०-६१] इति ।

तथा च—

अपामार्गः शैखरिको धामार्गव-मयूरकौ ॥
प्रत्यक्पर्णा [क्रीगपर्णा] किणिही खरमञ्जरी ।

११) [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ८८-८९] इति ।

अपामार्गनामानि । लोक तु ‘आम्नाम्नाडा’ इति प्रसिद्धिः ॥२०५॥

आर्द्रके तु शृङ्गवेरं कटुभङ्गं कटूत्कटम् ।

शुण्ठी महौषधं विश्वा नागरं विश्वभेषजम् ॥२०६॥

“अर्दं गति-याचनयोः” अर्थे आर्द्रम्, “चि-जि-शु-सि-” [हैमोणादिसू०
२०) ३९२] इति रो दीर्घश्च, आर्द्रमेव आर्द्रकम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । शृणाति रसनां
शृङ्गवेरम्, “शतेरादयः” [हैमोणादिसू० ४३२] इति केरे निपात्यते । कटुः—
क्षारः भङ्गोऽस्य तत् कटुभङ्गम् । कटुषु उत्कटम् कटूत्कटम् । शुण्ठति-शुष्यति
शुण्ठिः, “किल्-पिलि” [हैमोणादिसू० ६०८] इति इ., इयां शुण्ठी । महश्च
तदौषधं च महौषधम् । “विंशत् प्रवेगने” विंशति दोषान् विश्वा, स्त्री-क्लीबलिङ्गः,
१) “निघृषि-” [हैमोणादिसू० ५११] इति किद् व । नगरालये देशे भवं नागरम्,
“भवे” [सिद्ध० ६. ३ १२३] इत्यण्, “गूत् निगरणे” न न गिरति कफ-
मिति वा, नखादित्वात् साधु, प्रषोदगदित्वाद् दीर्घ । विश्वस्य भेषजं विश्वभेषजम्,
अनेकदोषजित्वात् । आह च—

शुण्ठी महौषधं विश्वा नागरं विश्वमेषजम् ।

विश्वौषधं शृङ्गवेरं कटुमङ्गं तथाऽऽर्द्रकम् ॥

[धन्व० वर्ग० २ श्लो० ८२] इति ।

शुण्ठीनामानि । लोके तु 'सूठि' इति प्रसिद्धिः ॥२०६॥

पुनर्नवायां वृक्षी च दीर्घपत्रः शिलाटकः ।

विशाखः क्षुद्रवर्षाभूः कटिल्लः प्रावृषायणी ॥२०७॥

शोफघ्नी च

पुनर्नवेव पुनर्नवा, विशेषत्वात् । "ओत्रस्वोत् छेदने" दन्त्योपान्त्योऽयम् "सस्य श-घौ" [सिद्ध० १३. ६१] इति शो "ग्रह-वस्व-" [सिद्ध० ४. १. ८४] इति ष्वृति वृश्चति वृक्षी । दीर्घाणि पत्राण्यस्य दीर्घपत्रः । शिलामटति शिलाटकः । 10
विशाखति-व्याप्नोति विशाखः, अच् । क्षुद्रश्चासौ वर्षामूश्च क्षुद्रवर्षाभूः ।
कटति-गच्छति कटिल्लः, "मिल्ला-ऽच्छमल्ल-" [हैमोणादिसू० ४६४] इति छे
निपात्यते । प्रावृषि भवा प्रावृषायणी ॥२०७॥

शोफं हन्ति शोफघ्नी, टक् । आह च—

पुनर्नवा विशाखश्च कटिल्लः शशिलाटकः ।

15

वृक्षी च क्षुद्रवर्षामूर्दीर्घपत्रः कटिल्लकः ॥

[धन्व० वर्ग० १ श्लो० २७४] इति ।

तथा चाऽमरः—

पुनर्नवा तु शोफघ्नी [का० २ वर्ग० ४ श्लो० १४९] इति ।

पुनर्नवानामानि । लोके तु 'साटहडा' इति प्रसिद्धिः ।

25

अपरा खैषा क्रूरा मण्डलपत्रकः ।

श्वेतमूला महावर्षाभूर्वर्षाकेतुरित्यपि ॥२०८॥

'तुः' पुनरर्थे । 'एषा' पुनर्नवा 'अपरा' अन्या कृन्तति क्रूरा, "कृतेः कू-कृच्छ्रौ च" [हैमोणादिसू० ३९५] इति सूत्रेण "कृतैत् छेदने" इत्यस्माद् रः प्रत्ययोऽस्य च कू इत्यादेशः । मण्डलाकराणि पत्राण्यस्य मण्डलपत्रः, के मण्डलपत्रकः । श्वेतं 30
मूलमस्याः श्वेतमूला । महर्ता चासौ वर्षामूश्च महावर्षाभूः । वर्षाणां केतुरिव
वर्षाकेतुः । आह च—

१ वृक्षीरो दीर्घपत्रा शिल्लटिका नि० ॥ २ अरमण्ड० नि० ॥ ३ ० वर्षाकेतु ' नि० ॥

पुनर्नवाऽपरा क्रूर सद्योमण्डलपत्रक ।
श्वेतमूलो वषकितुर्भहावर्षामूरुच्यते ॥

[धन्व० बर्ग १ श्लो० २७६] इति ।

एतस्या लोके 'साटहडी' इति प्रसिद्धिः ॥२०८॥

- 5 ज्योतिष्मत्यां स्वर्णलतां दुर्मदा लवणाऽग्निभा ।
पारावतपदी पण्या ज्योतिष्का कटभीत्यपि ॥२०९॥

ज्योतिर्विषतेऽस्याः ज्योतिष्मती, तस्याम् । स्वर्णस्य लतेव स्वर्णलता ।
दुष्टो मदोऽस्याः दुर्मदा । लुनाति जाड्यं लवणा, नन्धादित्वादन । अग्निवद् भा-
दीतिरस्याः अग्निभा । पारावतस्येव पदा अस्या पारावतपदी । अत एव पारा-
वतांहिः । पणे साधुः पण्या, "स्तुत्या" इति क्षीरस्वामी । द्योतते ज्योतिः,
10 "द्युतेरादेश्च ज" [हैमोणादिसू० १११] इतीस्, तदेव ज्योतिष्का । "कटति-
आवृणोति कटभी" इति क्षीरस्वामी, "कृ-शृ-गृ-शलि" [हैमोणादिसू० ३२९]
इत्यमः । आह च—

ज्योतिष्मती तु कटभी स्यात् सुवर्णलतेति च ।

- 15 ज्योतिष्का चाग्निभा सा च लवणोदा च दुर्दिना ॥

[धन्व० बर्ग १ श्लो० २६७] इति ।

द्वयर्थे पारावतपदी—काकजङ्घा ज्योतिष्मती च ।

अमरोऽप्याह—

पारावतांहि कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता ।

- 20 [का० २ बर्ग ४ श्लो० १५०] इति ।

ज्योतिष्मतीनामानि । लोके तु 'मालकांगुणी' इति प्रसिद्धिः ॥२०९॥

माषपण्यामाद्रिमाषा मांसमाषा महामहा ।

अश्वपुच्छी मिहृश्रुन्ता काम्बोजी कृष्णवृन्तिका ॥२१०॥

माष इव पर्णान्यस्या माषपर्णी, तस्याम् । आर्द्रा चासौ माषा च आर्द्रमाषा ।

- 25 मांसोपलक्षिता माषा मांसमाषा । महासहेति मुद्रपर्ण्याः सहाया भिन्नेयम् । अश्व-

१ ०ता कङ्गुनी लव० नि ॥ २ माषपर्ण्यां स्वर्णपर्णी पाण्डुआपि महासहा । अश्व-
पुच्छा मि० ॥

पुच्छाकृतित्वाद अश्वपुच्छी । सिंहाकारं वृन्तमस्याः सिंहवृन्ता । कम्बोजदेशे
भवा कम्बोजी । कृष्णं वृन्तमस्याः कृष्णवृन्तिका । आह च --

माषपर्णी तु कम्बोजी कृष्णवृन्ता महासहा ।

आर्द्रमाषा सिंहवृन्ता मांसमाषाऽश्वपुच्छिका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १३६] इति ।

माषपर्णीनामानि । लोके तु 'माषवनी' इति प्रसिद्धिः ॥२१०॥

मुद्गपर्ण्या काकमुद्गा वर्णा मार्जारगन्धिका ।

शिम्वी क्षुद्रसहा हासा रङ्गणी शूर्पपर्णिका ॥२११॥

मुद्गस्येव पर्णान्यस्याः मुद्गपर्णी, तस्याम् । काकस्येव मुद्गाऽस्या काकमुद्गा ।

यदाह—

मुद्गपर्णी तु काकमुद्गा सहेत्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ११३] इति ।

वर्ण्यते वर्णा । मार्जारस्येव गन्धोऽस्या मार्जारगन्धिका । शिनोति शिम्विः,

“छवि-छिवि-” [हैमोणादिम् ७०६] इति वौ निपात्यते, क्त्वां शिम्वी ।

सहते सहा, क्षुद्रा चासौ सहा च क्षुद्रसहा । हस्यते हासा । रङ्गत्यवश्यं रङ्गणी । 15

शूर्प इव पर्णान्यस्याः शूर्पपर्णी, के शूर्पपर्णिका । आह च—

मुद्गपर्णी क्षुद्रसहा शिम्वी मार्जारगन्धिका ।

वनजा रङ्गणी हासा शूर्पपर्णी बुधै स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लोक १३८] इति ।

तथा च—

मुद्गपर्णी क्षुद्रसहा शूर्पपर्णी कु('तु) रङ्गणी ।

वनजा रङ्गणी शिम्वी सिंही मार्जारगन्धिका ॥

[] इति ।

मुद्गपर्णीनामानि । लोके तु 'मुद्गवनी' इति प्रसिद्धिः ॥२११॥

१० मुद्गा वन्या मार्जारगन्धिका । शिवा क्षुद्रसहा हासो रङ्गणी शूर्पपर्णिका ॥ २११ ॥ नि० ॥

२ व्याख्यासुभाषां 'काकमुद्गा' इति पाठानुसारेण "इषत् कम् 'इषदर्थे' [पा० ६. ३. १०५]

इति कोः कादेश, काकेन-ईषज्जलेन मुद्ग गच्छति 'गमदच' [पा० ३. २. ४०] इति च ।

यद्वा काका मुद्गाः-हर्षप्राप्ता यस्याम् ।" इति व्याख्यानवर्तते ॥

भूम्यामलक्योमामला बहुपत्री वितुन्नकः ।

तामलक्यज्झटाऽज्झाटा तालिका च तमालिनी ॥२१२॥

भूमरामलकी भूम्यामलकी, तस्याम् । आमलते आमला, आमलकीत्वात् ।
बहूनि पत्राण्यस्या बहुपत्री । वितुन्नते वितुन्नः के वितुन्नकः । ताम्यति ताम-
लकी, “कौचक-पेचक-” [हैमोणादिमू० ३३] इत्यके निपात्यते । अत्-आश्चर्य-
कारी झटा-सङ्घातोऽस्या अज्झटा । “आश्चर्यकारिसङ्घाता” इति क्षीरस्वामी । अत्-
आश्चर्ये, अद्भुतवद् झट-सङ्घातोऽस्त्यस्या अज्झाटा, अत्रादित्वाद- । ताडयति
मालास्ताली, ड-ल्योरैक्यात्, स्वार्थिके के तालिका । तमाला सन्त्यस्याः तमा-
लिनी । आह च—

10 तामलक्युत्तमा ताली तमालं तु तमालिनी ।

वितुन्नकस्त्वज्झटा च झटा साऽऽमलकीति च ॥

[पञ्च वर्ग ३ श्लो० ८४] इति ।

भूम्यामलकीनामानि । लोके तु ‘मुहंआमली’ इति प्रसिद्धि ॥२१२॥

हरिद्रायां वर्णवती काञ्चनी वरवर्णिनी ।

15 निशाख्या रजनिगौरी पीतिका मेहघानिनी ॥२१३॥

वेश्या विटप्रिया पिङ्गा हरिता च तरङ्गिणी ।

हरि-पीतवर्णं द्रति-गच्छति हरिद्रा, तस्याम् । वर्णो विचतेऽस्या वर्णवती ।

काञ्चनवर्णात्वात् काञ्चनी वर्णेन पीतेयम् । वरो वर्णाऽस्त्यस्या वरवर्णिनी ।

निगाया आख्या अस्या निशाख्या, रात्रिपयायेत्यर्थ । “रङ्गी रागे” रज्यते अनया

20 रजनिः, “रज्जे. कित्” [हैमोणादिमू० ६८१] इति किदनि । गौरी वर्णेन ।

पीतो वर्णाऽस्त्यस्या पीतिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७. २. ६] इतीक ।

मेहस्य-प्रमेहस्य घातिनी मेहघातिनी ॥२१३॥

वेश्येव वेश्या । अत एव विटाना प्रिया विटप्रिया । पिङ्गा हरिता च

वर्णेन । तरङ्गा सन्त्यस्यां तरङ्गिणी । आह च—

25 हरिद्रा पीतिका पिङ्गो रजनी रञ्जनी निगा ।

गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥

१ ०क्याममला बहुपुत्रा वितुन्नक । तामलक्युज्झटा शायतालिका नुन्नमालिनी ॥२१२॥ नि० ॥
२ “अथ वितुन्नक” झटाऽमलाऽज्झटय ताली शिवा तामलकीति च । ’इत्यमर. [का० २ वर्ग ४
श्लो० १२६-२७] ॥ ३ ०या पीता तथा हृद्यविलासिनी । नि० ॥ ४-५ पिङ्गा प्रती पाठः ॥

हलदी हलना श्रेष्ठा ज्ञेया वर्णविलासिनी ।

विषन्वी च जयन्ती च दीर्घरक्ता सुरङ्गिणी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ५४-५५] इति ।

हरिद्रानामानि । लोके तु 'हलद्र' इति प्रसिद्धिः ।

प्रपुनाटे तु दद्रुघ्नश्चक्रहृत्चक्रमर्दकः ॥२१४॥

मेघाक्षो मेघकुसुमः पद्माटैङ्गजावपि ।

प्रपुणति प्रपुनाति वा प्रपुनाटः, "कपाट-" [हैमोणादिसू० १४८] इत्याटे निपात्यते, तत्र। दद्रुं हन्ति दद्रुघ्नः । चक्राणि-दद्रुमण्डलानि हन्ति चक्रहः, "क्वचित्" [सिद्ध० ५. १. १७१] इति ड । चक्राणि मूत्राति चक्रमर्दकः ॥२१४॥

मेघवद् अक्षीण्यस्य मेघाक्षः उरणाक्ष । मेघाकाराणि कुसुमान्वस्य मेघ-
कुसुमः । पद्मवद् आटयति पद्माटः । एडवन्मेघाकृतित्वाद् गज्यते-गज्यते एडगजः ।
आहुश्च—

चक्रमर्दः स्मृतश्चक्री प्रपुनाटश्च नामतः ।

एक्रेणो दद्रुहरो मेघाक्षैङ्गजावपि ॥

[] इति ।

15

तथा च—

चक्रमर्दस्त्वेडगजो मेघाक्षाऽण्डगजः स्मृतः ।

प्रपुनाटः प्रपुनटश्चक्री त्वाऽऽवर्तक स च ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ५] इति ।

[प्रपुनाटनामानि] । एतस्य लोके पमाड' इति प्रसिद्धिः ।

20

मुण्डयां मुण्डनिका भिक्षुः श्रावणी जीवबोधनी ॥२१५॥

श्रवणा श्रवणशीर्षा प्रव्रजिता तपस्विनी ।

मुण्डयते मुण्डी, तस्याम् । मुण्डनं विद्यतेऽस्याः मुण्डनिका, "अतोऽनेकस्वरात्"
[सिद्ध० ७. २ ६] इतीक । भिक्षुणां श्र भिक्षुः, "सन् भिक्षा-" [सिद्ध०
५. २ ३३] इत्यु । श्रवणानामियं श्रावणी, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६. ३. १६०] ३,
इत्यग् । जीवान् बोधयति जीवबोधनी ॥२१५॥

श्रूयते श्रवणा, "तृ-कृ-शृ-" [हैमोणादिसू० १८७] इत्यणः। श्रवणानां शीर्ष-
मिव श्रवणाशीर्षा। प्रत्रियते (' प्रव्रज्यते) प्रव्रजिता। तपो विद्यतेऽस्याः तपस्विनी।
आह च—

श्रावणी स्थान्मुण्डनिका भिक्षुः श्रवणशीर्षिका ।

5 श्रवणाहा प्रव्रजिता परिवाजी तपोधना ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १५९]

श्रावणी श्राविता पूर्वं गालवेन महात्मना ।

आत्रेयस्थैषिका चोक्ता छिन्नग्रन्थनिका च सा ।

[] इति ।

10 मुण्डनीनामानि । लोके तु 'मोडयेरी' इति प्रसिद्धिः ।

महाश्रावणिकायां तु व्यथा कदम्बपुष्पिका ॥२१६॥

ग्रन्थिका लोचनीया च छिन्नग्रन्थनिकाऽपि च ।

महती चासौ श्रावणिका च महाश्रावणिका, तस्याम् । व्यथते इति व्यथा ।

कदम्बस्येव पुष्पाण्यस्याः कदम्बपुष्पी, के कदम्बपुष्पिका ॥२१६॥

15 ग्रन्थिरत्रास्ति ग्रन्थिका, व्रीह्यादित्वादिक । लोच्यते इति लोचनीया ।

छिन्ना चासौ ग्रन्थनिका च छिन्नग्रन्थनिका । आह च—

महाश्रावण्यथाऽन्या तु लोचनीया तथाऽपग ।

कदम्बपुष्पिका चोक्ता छिन्नग्रन्थनिका च सा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६०] इति ।

20 एतस्या लोके 'महामुण्डी' इति प्रसिद्धिः ।

बाकुच्यां स्यात् कालमेषी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥२१७॥

पूतिपर्णी सोमराजी सुबल्ली सोमवन्लिका ।

अबल्गुजः कृष्णफलीन्दुलेत्वा पूतिफल्यपि ॥२१८॥

"वातं सङ्कोचयति" इति वचनाद् बाकुची, पृषोदरादित्वान्, तस्याम् । कालेन

25 मिष्यते—शद्यते (' शब्द्यते) कालमेषी, कृष्णफल्वात् । दुष्टो गन्धोऽस्या दुर्गन्धा । कुष्ठं

नाशयति कुष्ठनाशनी ॥२१७॥

पूतीनि पर्णान्यस्याः पूतिपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध० २.४.५५] इति

ङीः । सोमेन—आह्लादनेन गजते सोमराजी । गोभना बल्ली सुबल्ली । सोमस्य

१ स्वव्या नि० ॥ २ लोभनीया नि० ॥ ३ कृष्णफला दुलेत्वा नि० ॥

बल्लिका सोमबल्लिका । अक्नोः—अरम्याज्जातो अबल्लुजः । कृष्णानि फलान्वस्याः
कृष्णफली । इन्दोल्लेखेव इन्दुलेखा । पूतिः फलेषु अस्या पूतिफली, “पाक-कर्ण-
पर्ण-पुष्प-फल-मूल-बालोत्तरपदाच्च” इति बाणिनीय[४ १.६४]सूत्रेण लीप् ।
यदाह—

अबल्लुजः सोमराजी सुबल्लिः सोमबल्लिका ॥ 5

काल्मेधी कृष्णफला बाकुची पूतिफल्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १५-१६] इति ।

तथा च—

बाकुची सोमराजी च सोमबल्ली सुबल्ल्यपि ।

अबल्लुजः कृष्णफली सैव पूतिफली मता ॥ 10

चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा च सा मता ।

पूतिपर्णी काल्मेधी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६५-६६] इति ।

बाकुचीनामानि । लोके तु ‘बावची’ इति प्रसिद्धिः ॥२१८॥

रास्नायां श्रेयसी रस्या रमनाऽतिरसा रसा । 15

एलापर्णी गन्धमूला सुबहा मारुतापहा ॥२१९॥

रसत्यनया रस्यते वा रास्ना, “रसेर्वा” [हैमोणादिसू० २६०] इति विकल्पेन
णित् नः, तस्वाम् । श्रेयसी श्रेष्ठा । रस्यते इति रस्या । रस्यते रसना । रसम-
तिक्रान्ता अतिरसा । रस्यते रसा । एलाक्त् पर्णान्यस्याः इलापर्णी, “पाक-
कर्ण-पर्ण” [सिद्ध० २. ४. ५५] इति ङीः । गन्धो मूलेऽस्या गन्धमूला । 20
सुष्ठु बहति सुबहा । मारुतमपहन्ति मारुतापहा । आह च—

रास्ना युक्तरसा रस्या श्रेयसी रसना रसा ।

सुगन्धमूलाऽतिरसा सैव युक्तरसा स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७०] इति ।

रास्नानामानि । लोके तु ‘राठ’ इति प्रसिद्धिः ॥२१९॥ 25

नक्षकुल्यां सर्पगन्धो सुगन्धा वीरितपत्रिका ।

१ ०न्धा तु सुगन्धा वारिपत्रका नि० ॥

नकुलानामियं नाकुली, प्रियत्वात्, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण्, तस्याम्। सर्प इव गन्धोऽस्या सर्पगन्धा। शोभनो गन्धाऽस्या सुगन्धा। चीरितानि पत्राण्यस्याः चीरितपत्रिका। यदाह—

नाकुली सुरसो नागसुगन्धा गन्धनाकुली ॥

5 नकुलेष्टा भुजङ्गाक्षी छत्राकी सुवहा च सा ।

[अमर० का०२ वर्ग ४ श्लो० ११४-१५] इति ।

नाकुलीनामानि । लोके तु 'नउली' इति प्रसिद्धिः ।

गन्धनाकुलिकायां तु सर्पाक्षी विषमर्दनी ॥२२०॥

महासुगन्धा सुवहा छत्राकी नकुलप्रिया ।

10 गन्धोपलक्षिता नाकुलिका गन्धनाकुलिका, तस्याम् । सर्पस्येव अक्षीण्यस्या सर्पाक्षी । विषं मृदनाति विषमर्दनी ॥२२०॥

महती चासौ सुगन्धा च महासुगन्धा । मुष्टु वहति सुवहा । छत्रमकति-
याति छत्राकी छत्रापत्रा । नकुलाना प्रिया नकुलप्रिया । आह च—

अन्या महासुगन्धा तु सुवहा गन्धनाकुली ।

15 सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राकी विषमर्दनी ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १०५] इति ।

एतस्या लोके 'गन्धनउली' इति प्रसिद्धिः । नाकुलीमदोऽयम् ।

कुठेरके स्वर्जकः स्यात् क्षुद्रपत्रः कंठिञ्जरः ॥२२१॥

वैकुण्ठस्तीक्ष्णगन्धश्च

20 कुठिः सौत्रः, कुण्ठति कुठेर, "कु-गु-पति-कथि-" [हैमोणादिसू० ४३१] इति किद एर. प्रत्ययः, स्वार्थिके के कुठेरकः, तत्र । अर्जयति अर्जकः, णकः । क्षुद्राणि पत्राण्यस्य क्षुद्रपत्रः । कठिनं जारयति कठिञ्जरः, पृषोदरादित्वात् ॥२२१॥

। अयं वैकुण्ठः, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण् । तीक्ष्णो गन्धोऽस्य तीक्ष्णगन्धः ।

१ ०सा रास्ना सुगु^० इति अमरकोशे पाठ ॥ २ विषमर्दिनी नि० ॥ ३ कुठिञ्जर नि० ॥

द्वितीयो वटपत्रकः ।

पर्णासो बिल्वगन्धश्च

‘द्वितीयः’ अपरः कुठेरकः वटपत्राणीव पत्राण्यस्य [वटपत्र, के] वटपत्रकः । पर्णैः
असति—दीप्यते पर्णासः । बिल्व इव गन्धोऽस्य बिल्वगन्धः ।

स तु कृष्णः केरालकः ॥२२२॥ ३

कालतालः कृष्णमल्ली मालुकः कृष्णमालुकः ।

‘तु’ पुनरर्थे । ‘स’ कुठेरकः ‘कृष्ण’ श्यामः करोति कराल’, “ऋ-कृ-मृ-”
[हैमोणादिसू० ४७५] इत्यालः, स्वार्थिके के करालकः ॥२२२॥

कालं ताडयति कालतालः, ऋफिडादित्वाल्ख्वम् । कृष्णा चासौ मल्ली च
कृष्णमल्ली । मलत मालुकः, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपा- 1:।
त्यते । कृष्णाश्चासौ मालुकश्च कृष्णमालुकः । आह च --

कुठेरकस्तु वैकुण्ठः क्षुद्रपत्रोऽर्जकः सितः ।

वटपत्र कुठेरोऽन्यः पर्णासो बिल्वगन्धकः ॥

कुठेरकस्तृतीयोऽन्यो मालुकः कृष्णमालुकः ।

कृष्णार्जकः कालतालः करालः कृष्णमल्लिकः ॥

15

[धन्व० वर्ग० ४ श्लो० ५४, ५६] इति ।

त्रयोऽपि कुठेरकमेदाः । एषां लोके ‘आजऊ’ इति प्रसिद्धिः ।

तुलस्यां सुरसाऽऽपीता राक्षसी बहुमञ्जरी ॥२२३॥

ग्राम्या गौरी शक्रपत्नी भूतघ्नी देवदुन्दुभिः ।

‘तुलण् उन्माने’ तोल्यते तुलसी, “फनस-” [हैमोणादिसू० ५७३] 20
इत्यसे निपात्यते । शोभनो रसोऽस्याः सुरसा । आपीयते रसोऽस्याः आपीता ।
रक्षसामियं राक्षसी । बहुचः मञ्जरीऽस्याः बहुमञ्जरी ॥२२३॥

ग्रामे भवा ग्राम्या, “भवे” [सिद्ध० ६.३. १२३] इति यः; ग्रामे
साची वा. ‘तत्र साची’ [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः । गूयते गौरी, “खुर-क्षुर-”
[हैमोणादिसू० ३९६] इति रे निपात्यते । शक्रस्य पत्नीव शक्रपत्नी । भूतानि हन्ति 25
भूतघ्नी । देवानां दुन्दुभिरिव देवदुन्दुभिः । आह च—

१ सरालकः नि० ॥ २ काकालः नि० ॥ ३ एषा प्रेतराक्षसी नि० ॥ ४ कस्या गौरी नि० ।

सुरसा तुलसी ग्राम्या तुलसी बहुमञ्जरी ।
आपीता राक्षसी गौरी मृतन्वी देवदुन्दुभिः ॥

[धन्व० वर्ग० ४ श्लो० ५०] इति ।

तुलसीनामानि । लोके तु 'तुलसी' इति प्रसिद्धिः ।

फणिज्जके मरिचकः खरपत्रोऽल्पपत्रकः ॥२२४॥

मरुबको मरुबको जम्बीरो मारुतः फणी ।

फणाभवर्णत्वाद् देश्यः फणिज्जकः, तत्र । प्रियते अनेन मरिच', "मृ-त्रपि-
भ्यामिच'" [हैमोणादिसू० ११७] इति इच. प्रत्ययः, स्वार्थिके के मरिचकः ।
खराणि पत्राण्यस्य खरपत्रः । अल्प-तुच्छं पत्रमस्य अल्पपत्र', के अल्पपत्रकः ॥२२४॥

- 1) मरौ बक इव मरुबकः, पृषोदरादित्वाद् दीर्घः; पक्षे मरुबकः । "जम्
अदने" जम्यते जम्बीरः, "जम्बीरा-ऽऽभीर-" [हैमोणादिसू० ४२२] इति
निपात्यते । जम्बीरोऽपि । मरुदेव मारुतः, प्रज्ञादित्वाद्गुण् । फणाः सन्त्यस्य
फणी । आह च—

जम्बीरः खरपत्रश्च फणी चोक्तः फणिज्जकः ।

- 15 मरुबको मरुबको मरुन्मरिचकस्तथा ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लोक० ५२] इति ।

मरुबकनामानि । लोके तु 'मरुअउ' इति प्रसिद्धिः ।

त्रायमाणायां त्रायन्ती कृतत्राणाऽद्विसानुजा ॥२२५॥

वार्षिकं बदरा घृष्टिर्वाराही बलमद्रिका ।

- 20 **बलदेवौ जुह्वन्त्राणा बिम्बकसेनप्रियाऽपि च ॥२२६॥**

त्रायते त्रायमाणा, तस्याम् । "आत्मनेपदमन्त्यम्" इति न्यायात् शतप्रत्यये
त्रायन्ती । कृतं त्राणमनया कृतत्राणा । अद्विसानौ जाता अद्विसानुजा ॥२२५॥

वर्षासु भवं वार्षिकम् । 'बद स्थैर्ये' बदति बदरा "ऋच्छि-चटि-वटि-" [हैमो-
णादिसू० ३९७] इत्यरः । घृष्ट्यतेऽनया घृष्टिः, "स्त्रियां क्ति" [सिद्ध० ५.३.९१]
इति क्तिः । वराहस्यैयं वाराही, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण् ।

१० ज्जके प्रत्युप्य खरपत्रोऽत्रपत्रकः नि० ॥ २ त्रायन्ती त्रायमाणायां कृतत्राणाऽद्विसानु-
जा नि ॥ ३ ०का 'सुत्राणा नि० ॥

बलेन भद्रमस्याः बलभद्रा, स्वार्थिके के बलभद्रिका । बलेन दीव्यति बलदेवा ।
जुह्वत्यनया जुहुः, “दिषुदद-” [सिद्ध० ५.२ ८३] इति किपि साधुः ।
त्रायते स्म त्राणा, “ऋ-ही-त्रा-” [सिद्ध० ४.२. ७६] इति कस्य नत्वम् । विष्व-
क्सेनस्य प्रिया विष्वक्सेनप्रिया । आह च—

त्रायमाणा कृतत्राणा त्रायन्ती त्रायमाणिका ।

5

बलभद्रा बलदेवा वार्षिकं गिरिसानुजा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५४] इति ।

त्रायमाणानामानि । लोके तु ‘त्रायमाण’ इति प्रसिद्धिः ॥२२६॥

यवासके धन्वयासो यासो धन्वयवासकः ।

वीरमूलो दीर्घमूलो बालपत्रो मरुद्भवः ॥२२७॥

10

अधिकण्टकः कुनाशस्ताम्रमूली प्रतोदनी ।

दुःस्पर्शा कच्छुराऽनन्ता ममुद्गान्ता दुरालम्भा ॥२२८॥

“युक् मिश्रणे” यौति यवास, “यु-बलिभ्यामास” [हैमोणादिसू० ५७४]
इत्यासः, स्वार्थिके के यवासकः, तत्र । धन्वयासो मरुद्भवत्वात् । याति-प्रसरति
यासः, “मा-वा-वयमि-” [हैमोणादिसू० ५६४] इति बहुवचनात् सः । धन्वनो 15
यवासको धन्वयवासकः । वीरं मूलमस्य वीरमूलः । दीर्घं मूलमस्य दीर्घमूलः ।
बाल इव पत्राण्यस्य बालपत्रः । मरुषु उद्भवति मरुद्भवः ॥२२७॥

अधिकानि कण्टकान्यस्य अधिकण्टकः । कुं-पृथ्वीं नागयति कुनाशः,
कण्टकित्वात् । ताम्रं मूलमस्यास्ताम्रमूली । प्रतोयते प्रतोदनी । दुष्टः स्पर्शोऽस्याः
दुःस्पर्शा । कच्छुरोगं राति-ददाति कच्छुरा, पृषोदरादित्वात् । नास्ति अन्तोऽस्याः 20
अनन्ता । अत एव समुद्गान्ता च, दूरव्याप्तेः । कृच्छ्रेण लभते-सृश्यते दुरा-
लम्भा । आह च -

यासो यवासकोऽनन्ता बालपत्रोऽधिकण्टकः ।

वीरमूलः समुद्गान्ता दीर्घमूलो मरुद्भवः ॥

धन्वयासो दुरालम्भा ताम्रमूली च कच्छुरा ।

35

दुरालम्भा च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासकः ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २२, २०] इति ।

[यवासकनामानि] । एतस्य लोके 'जवासउ' इति प्रसिद्धिः । धन्वन्तरिस्तु
भेदमाह—धन्वयास इत्यादिकस्य लोके 'धमासउ' इति प्रसिद्धिरिति ॥२२८॥

किराततिक्ते कैरातो रामसेनः किरातकः ।

अनार्यतिक्तको हैमो भूनिम्बः काण्डतिक्तकः ॥२२९॥

- 5 किरातदेशे भवस्तिको रसः किराततिक्तः, तत्र । किरातदेशे भवः कैरातः ।
रामा सेनाऽस्य रामसेनः । किरति गेयान् किरात "कृ-वृ-कन्यलि-" [हैमोणा-
दिसू० २०९] इत्यातक्, स्वार्थिके के किरातकः । अनार्यस्य तिक्त अनार्य-
तिक्तः, के अनार्यतिक्तकः । हिमस्यायं हैमः, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६.३.१६०]
इत्यण् शीतलत्वात् । भुवि निम्ब इव भूनिम्बः । काण्ड'-कुत्मितश्चासौ तिक्तश्च
10 काण्डतिक्तः, के काण्डतिक्तकः । आह च —

किराततिक्तको हैमः काण्डतिक्त किरातक ।

भूनिम्बोऽनार्यतिक्तश्च कैरातो रामसेनक ॥

कैडर्यं पिचुमन्दश्च निम्बो रिष्टो वरत्वच ।

छर्दनो हिङ्गुनिर्यास प्रियमालश्च पर्वतः ॥

- 15 नेपालः कथितश्चान्यो जात्यश्वेष उवरान्तक ।
नाडीतिक्तोऽर्द्रतिक्तश्च निद्रारिः सन्निपातहा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ३३-३५] इति ।

किरातनामानि । लोके तु 'किरायता' इति प्रसिद्धिः ॥२२९॥

कुण्डे तु पाकलं रामं वानीरं वाप्यमुत्पलम् ।

- 20 वानीरंजं पारिभ्रयं कौरयं व्याधिनामकम् ॥३३०॥

कुष्णाति कुष्ठम्, "कुपेर्वा" [हैमोणादिसू० १६४] इति विकल्पेन कित् ठः,

पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । पाकलं व्याधित्वात्, पाकं लाति वा, "क्वचित्" [सिद्ध०

५. १. १७१] इति डः । रमते रामम्, "वा ज्वलादि-" [सिद्ध० ५.१. ६२]

इति णः, क्लीबलिङ्गः । "वन सम्भक्तौ" वन्यते वानीरम्, "वनि-वपिभ्यां णित्"

- 35 [हैमोणादिसू० ४२१] इति णिदीरः । वाप्या भवं वाप्यम्, "भवे" [सिद्ध०

६. ३. १२३] इति यः । व्याप्यमित्येके । उत्पलं दाहहृत्वात्, उत्पलपुष्पत्वाद्वा ।

वानीरि जातं वानीरजम् । पारिषु-तोयाशयेषु भवति पारिभन्व्यम्, “भन्व-मेव-” [सिद्ध ० ५. १. ७] इति साधु । कुरी भवं कौरुष्यम्, पृषोदरादित्वात् । व्याधेर्नामास्य व्याधिनामकम् । यद्भ्रमः—

व्याधिः कुष्ठं पारिभन्व्यं व्याप्यं पाकलमुत्पलम् ।

वाप्यं वानीरजं रामं कौबेरं पारिभन्व्यकम् ॥

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १२६] इति ।

तथा च—

कुष्ठं रोगो गदो व्याधिरुत्पलं पाकलं रुजा ।

[धन्व० वर्ग० ३ श्लो० ४९] इति ।

कुष्ठनामानि । लोके “तु ‘उपलोठ’ इति प्रसिद्धिः ॥१३०॥

10

बालके जल-केशाख्यं बर्हिष्ठं दीर्घरोमकम् ।

ह्रीबेरोदीच्यं वज्राणि पिङ्गमाचमनं कचम् ॥२३१॥

“बाडूइ आग्रावे” वाडते बालम्, ऋफिडादित्वाद् डस्य लः; बलति वा, “वा खलादि-” [सिद्ध ० ५ १ ६२] इति ण, स्वार्थिके के बालकम्, पुं-ह्रीबलिङ्गः, तत्र । ‘जल-केशाख्यम्’ इति जल-केशयोराख्या-नामाऽस्य जलाख्यं केशाख्यं च, तेन नीरं वारीत्यादि, केश इत्यादि । बर्हिष्ठे-वर्धते बर्हिष्ठम्, “पशैषिठादयः” [हैमोणादिम् ० १६६] इति ठे निपात्यते । दीर्घाणि रोमाण्यस्य दीर्घरोमकम् । जिह्वे-तीव ह्रीबेरम्, “शतेरादयः” [हैमोणादिम् ० ४३२] इति केरे निपात्यते । उदीचि भवं उदीच्यम् । “वज गतौ” वजति वज्रम्, “भी-वृधि-” [हैमोणादिसू० ३८७] इति ण, पु-ह्रीबलिङ्गः । पीयते पिङ्गम्, “स्फुलि-कलि-” [हैमोणादिम् ० १०२] इतीकृच् । “चम् अदने” आचम्यते आचमनम् । “कचि बन्धने” कचते कचम्, अच् । आहामरः—

बालं ह्रीबेर-बर्हिष्ठोदीच्यं केशा-ऽम्बुनाम च ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १२२] इति ।

तथा च—

बालकं वारि तोयं च ह्रीबेरं जलमम्बु च ।

केशं वज्रमुदीच्यं च पिङ्गमाचमनं कचम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ४७] इति ।

ह्रीविरनामानि । लोके तु 'वालउ' इति प्रसिद्धिः ॥२३१॥

शटयां पलाशः षड्ग्रन्था गन्धोली हिमजा वधूः ।

कर्चूरः सुव्रता गन्धमूली पृथुपलाशिका ॥२३२॥

- “गट रुजा-विशरण-गत्यवसादनेषु” गटति शटी, अचि डी । केचित् षटीति मूर्धन्यादिमाहुः, शहीत्यपि, तस्याम् । पलाशा सन्त्यस्य पलाशः, अधा-दित्वाद् । षड् ग्रन्थयोऽस्या षड्ग्रन्था । गन्धयति-अर्दयति गन्धोली, “पिच्छोल-कल्लोल-” [हैमोणादिसू० ४९५] इत्योल निपात्यते । हिमे जाता हिमजा । उद्यते वधूः, “वहेर्धू च” [हैमोणादिसू० ८३२] इत्यू । करोति कर्चूरः, “सिन्दूर-कर्चूर-” [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूर निपात्यते । गोभनो(‘नं) व्रतो(‘तम)ऽस्या
- 10 सुव्रता । गन्धयुक्तं मूलमस्या गन्धमूली । पृथ्वी चासौ पलाशिका च पृथुपला-शिका । आह च—

शटी षटी पलाश स्यात् ज्ञेया पृथुपलाशिका ।

सुगन्धमूला गन्धोली षड्ग्रन्था सुव्रता वधू ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ६१] इति ।

- 15 गटीनामानि । लोके तु 'गडि' इति प्रसिद्धिः ॥२३२॥

एलावालुके त्वैलेयं वालुकं हरिवालुकम् ।

सुगन्ध्यालुकमेल्बौलं दुर्बर्णं प्रसरं दृढम् ॥२३३॥

- एलावद् बलते एलावालुकम्, “कञ्चुकाशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके साधुः, तत्र । पलाया इदम् ऐलेयम्, “तस्येदम्-” [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्येयण् ।
- 20 बलते वालुकम्, “कञ्चुकाशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके साधु । हरि-पिङ्गं वालुकं हरिवालुकम् । गोभनो गन्धोऽस्येति सुगन्धि, “सु-प्लुत्सुरमेगन्धादिद मुणे” [सिद्ध० ७ ३. १४४] इति समासान्त इत् । “ऋक् गतौ” इयसि आलु, “ऋं प्रापणे च” ऋच्छति वा “ऋ-तृ-शृ-” [हैमोणादिसू० ७२७] इति णिदु रकारस्य क्त्वं च, स्वार्थिके के आलुकम् । पृषोदरादित्वाद् दीर्घं आलुकमपि । एलावद् बलते
- 25 एल्बालम्, पृषोदरादित्वात् । दुष्टो वर्णोऽस्य दुर्बर्णम् । प्रसरति-वर्धते प्रसरम् । दृढं स्थिरम् । आह च- -

एलावालुकमादकं वालुकं हरिवालुकम् ।

एन्बालकं कपित्थं च दुर्बणी प्रसरं दृढम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ७६] इति ।

एतस्य लोके 'एलीयउ' इति प्रसिद्धिः ॥२३३॥

कुङ्कुमे रक्तपर्यायं सङ्कोचपिशुनं वरम् ।

धीरं कुसुम्भं घुसृणं पीतं बाल्हीक-पीतने ॥२३४॥

5

कश्मीरजं वह्निशिखं वर्णं लोहितचन्दनम् ।

"कुकि वृकि आदाने" कुक्यते कुङ्कुमम्, "कुन्दुम-ल्लिन्दुम-" [हैमोणादिसू० ३५२] इत्युमे निपात्यते, क्रीबल्लिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु "मिदाघेऽपि कुङ्कुमः सुखं स्यात्" इति पुंस्याह, तत्र । रक्तपर्यायं रक्ताख्यम् । मङ्कोचस्य पिशुनं— सूचकं सङ्कोचपिशुनम् । सङ्कोचं पिशुनं चेति द्वे नाम्नी इत्यन्ये । त्रियते वरम्, 10 "युवर्ण-" [सिद्ध० ५.३ २८] इत्यल् । धीरं स्थिररागम्, धीयते धीरम्, "इण्-घाभ्यां वा" [हैमोणादिसू० ३८९] इति कित् र् । "कुसच् श्लेषे" दन्त्यान्तः, कुस्यते कुसुम्भम्, "का-कुसिभ्या कुम्भ" [हैमोणादिसू० ३३७] इति कित् कुम्भः । घुष्यते अनेनाङ्गं घुषते—कान्तिं करोति वा घुसृणम्, "भ्रूण-नृण-" [हैमोणादिसू० १८६] इति णे निपात्यते । देश्यामप्ययम् । पीतने स्म पीतम्, पीतयति वा । वा- 15 ल्हीकेषु जातं बाल्हीकम्, "कोपान्यात्-" [सिद्ध० ६.३. ५६] इत्यण् । बाल्हीकमपि । पीतयत्यङ्गं पीतनम् ॥२३४॥

कश्मीरिषु जातं कश्मीरजम् । बहेरिच शिखा—केसरोऽस्य वह्निशिखम् । वर्ण्यते वर्णम्, अल् प्रत्ययः, त्रियते वा, "इण्विंशा-वेणि-" [हैमोणादिसू० १८२] इति णः, क्लीबलिङ्गः । वर्ण्यमपि । लोहितं चन्दनमिव लोहितचन्दनम् । आह च— 20

कुङ्कुमं रुधिरं रक्तमसृगलं च पीतकम् ।

काश्मीरं चारु बाल्हीकं सङ्कोचं पिशुनं वरम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० १२] इति ।

[कुङ्कुमनामानि ।] एतस्य लोके 'केसर' 'कुङ्कुम' इति वा प्रसिद्धिः ।

जात्यां तु रजनिः पुष्पा मालती तैलभाषिनी ॥२३५॥

25

प्रिग्वंदा हृद्यगन्धा मनोज्ञा सुमना लता ।

१० नं शुक्लम् । हीरं नि० ॥ २ वरं लो० नि० ॥

जायते अस्यां पुष्पादि जातिः, “स्त्रियां क्तिः” [सिद्ध० ५.३. ९१] इति क्तिः, तस्याम् । रज्यति रजनिः, “रञ्जे क्ति” [हैमोणादिसू० ६८१] इति क्तिदनि । पुष्पति पुष्पा । मालयत्यामोदैर्मालती, “पुत-पित्त” [हैमोणादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । तैलं भावयति तैलभाविनी ॥२३५॥

- 5 प्रियं वदति प्रियंवदा । हृद्यो गन्धोऽस्या हृद्यगन्धा । [मनोज्ञा] मनोहरा । सुष्ठु मन्यते सुमना । लाति लायते वा लता, “पृषि रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति क्तिदतः । आह च—

जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री प्रियंवदा ।
मालती हृद्यगन्धा च वेतिका तैलभाविनी ॥

- 10 [धन्व० वर्ग ५ श्लो० १३७] इति ।

जातीनामानि । लोके तु ‘जाइ’ इति प्रसिद्धिः ।

तस्यास्तु कलिकायां स्यात् पत्नी सौमनसायनी ॥२३६॥

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘तस्याः’ जात्याः कलिकायां स्यात् पतति पत्नी, “नी-दाब्” [सिद्ध० ५.२ ८८] इति ऋट् । मुमनसामियं सौमनसायनी ॥२३६॥

- 15 जातीफले जातिकोशं शालूकं मालतीफलम् ।
मज्जसारं जातिसूतं शौण्डं सौमनसं पुटम् ॥२३७॥

जात्याः फलं जातीफलम्, हृद्यां प्रयोगदर्शनात्, तिगन्तोऽप्ययम् इति स्युक्ता इति न सिध्यति, तत्र जातिफलमित्यपि । जातीलताया कोशं जातिकोशम् । जातिसस्याख्यम् । जातिस्त्रियपि । “शल गतौ” शलति शालूकम्, “शल्यलेर्णित्” [हैमोणादिसू० ५९] इत्यूकः । मालत्याः फलं मालतीफलम् । मज्जिन सारोऽस्य मज्ज-सारम् । जात्याः सूतं जातिसूतम् । शौण्ड इव शौण्डम्, मदकर्तृत्वात् । सुमनसा—देवाना-मिदं सौमनसम्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण् । “पुट छटत् संश्लेषणे” पुटति पुटम्, “नाम्पुपान्य-” [सिद्ध० ५.१ ५४] इति क, पुं-क्लीबल्लिङ् । आह च—

जातीफलं जातिसस्यं शालूकं मालतीफलम् ।

- 25 मज्जासारं जातिसूतं पुटं सौमनसं फलम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ३५] इति ।

एतस्य लोके ‘जाइफल’ इति प्रसिद्धिः ॥ २३७ ॥

यूथिकायां बालपुष्पी मागधी गन्धयूथिका ।

गुणोज्ज्वला पुण्यगन्धा चारुमोटा शिखण्डिनी ॥२३८॥

अम्बुष्ठा गणिका

यूयते—मिश्रीक्रियते यूथी, 'पथ यूथ-' [हेमोणादिसू० २३१] इति धे निपात्यते, के यूथिका, यूथः—जालकमस्त्यस्यां वा, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७. १. २. ६] इतीकः, तस्याम् । बालानि पुष्पाण्यस्या बालपुष्पी, "असत्काण्ड-प्रान्त-" [सिद्ध० २. ४. ५६] इति ङीः । मगधदेशे भवा मागधी, "अधे" [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्यण्, "अणत्रेये-" [सिद्ध० २. ४. २०] इति ङीः । गन्धस्य यूथिका गन्धयूथिका । गुणैरुज्ज्वला गुणोज्ज्वला । पुण्यो गन्धोऽस्याः पुण्यगन्धा । चारुमा—प्रधानगन्धश्रीः तामटति चारुमोटा, पृषोदरादित्वात् । शिखण्डाः 10 सन्त्यस्यां शिखण्डिनी ॥ २३८ ॥

अम्बे तिष्ठति अम्बुष्ठा, "स्था-पा-स्ता-त्रः कः" [सिद्ध० ५. १. १४२] इति कः प्रत्ययः, गो-ऽम्बा-ऽम्ब-सन्ध-" [सिद्ध० २. ३. ३०] इत्यादिना षत्वम् । गणयति गणिका, णके आप्, चित्ताकर्षणात् । आह च—

यूथिका बालपुष्पी च पुण्यगन्धा गुणोज्ज्वला ।

15

गणिका चारुमोटा च शिखण्डी

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४८] इति ।

एतस्या लोके 'जूही' इति प्रसिद्धिः ।

सा तु पीता स्याद्देमपुष्पिका ।

सा' यूथिका 'पीता' पीतवर्णा हेमवर्णै पुष्पमस्या हेमपुष्पी, "असत्काण्ड- 20 प्रान्तशतैकाञ्चः पुष्पात्" [सिद्ध० २. ४. ५६] इति ङीः, स्वार्थिके के हेमपुष्पिका । आह च—

स्वर्गयूथिका ॥

यूथशालिनी [धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४८-४९] इति ।

एतस्या लोके 'सुवर्णजूही' इति प्रसिद्धिः । इह प्रस्तावात् शङ्खयूथिकाऽपि 25 ज्ञेया । आह च—

प्रोक्ताऽन्या शङ्खध्वला नामतः शङ्खयूथिका ।

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४९] इति ।

कुन्दे माध्यः सदापुष्पी मकरन्दो मनोहरः ॥२३०॥

अट्टहासो भृङ्गमित्रं शाल्योदनोपमश्च सः ।

कुन्धति कुन्दम्, पृषोदरादित्वात् । कुन्द इति माला, तत्र । माघे मासि भवो माध्यः, “भवे” [सिद्ध० ६ ३. १२३] इति य. । सदा पुष्पाण्यस्या.

- 5 सदापुष्पी । मङ्गल्यते—मण्डल्यते अनेन मकरन्दः, “कुमुद-” [हैमोणादिसू० २४४] इति उदे [प्रत्ययादेः अत्वे] निपात्यते । मनो हरति मनोहरः ॥ २३९ ॥

अट्टहास इव अट्टहासः, श्वेतत्वात् । भृङ्गस्य मित्रं भृङ्गमित्रम् । शाल्यो-
दनोपमाऽस्य शाल्योदनोपमः । आह च—

कुन्दः सुमकरन्दश्च श्वेतपुष्पो मनोहरः ।

- 10 अट्टहासो भृङ्गस्तु शुक्रशाल्योदनोपमः ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १५०] इति ।

एतस्य लोके ‘कुन्द’ इति प्रसिद्धिः ।

स्यान्नबमालिकायां तु नेमाली वनमालिनी ॥ २४० ॥

ससला सुकुमाराऽतिसुरभिः शशिगन्धिका ।

- 15 कान्ता विभावरी ग्रीष्मा ग्रैष्मिका शिखरिण्यपि ॥२४१॥

नवा—स्तुत्या मालाऽस्या नवमालिका, तस्याम् । नेमस्य आलिरस्या नेमाली ।
वने मालते इत्येवंगीला वनमालिनी ॥२४०॥

सप्त—मनो बुद्धिमिन्द्रियाणि च लाति सप्तला; सपति—समवैति वा, “सुर-
लोरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । सुनरां काम्यते सुकुमारा,

- 2) “कमेरत उच्च” [हैमोणादिसू० ४०९] इत्यारं । अतिसुरभिः, अतिसौ-
गन्ध्यात् । गङ्गी—चन्द्रपर्यायत्वात् कर्पूर, स इव गन्धोऽस्या. शशिगन्धिका । कान्ता,
कमनीयत्वात् । विभातीति वनि प्रत्यये डचां च विभावरी । “भ्रसूह् ग्लसूह्
अदने” प्रसते ग्रीष्मा, “रुक्म-ग्रीष्म-” [हैमोणादिसू० ३४६] इति मे निपात्यते;
ग्रीष्मोत्पन्नत्वाद्वा । अत एव ग्रीष्मे भवा ग्रैष्मिका, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३]

- 25 इति इकण् प्रत्ययः । शिखरमस्त्यस्याः शिखरिणी । आह च —

१ ०दनी यमश्वास नि० ॥ २ तु मोमाली नवमालिनी ॥२४०॥ ससला सुकुमाराति
सुरतिः शिखरगन्धिका नि० ॥

ग्रीष्माऽतिसुरभिः कान्ता सुगन्धा वनमालिनी ।
सुकुमारा शिखरिणी नेमाली नवमालिका ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १४०] इति ।

एतस्या लोके 'नीमाली' इति प्रसिद्धिः ॥२४१॥

मल्लिकायां शीतभीरुर्मदयन्ती प्रमोदनी ।

अष्टापदी तृणशूल्यं गवाक्षी भूपदीत्यपि ॥२४२॥

“मलि मल्लि धारणे” मल्लयते-प्रियते मूर्ध्नि मल्लिः, “पदि-पष्टि-” [हैमो-
णादिम्० ६०७] इति इ, स्वार्थिके के मल्लिका; “दू-कू-नू-” [हैमोणादिम्० २७]
इत्यको वा, तस्याम् । शीताद् भीरु शीतभीरुः, ग्रीष्मकत्वात् । मदयति
मदयन्ती, शतृप्रत्ययः । प्रमोदतेऽनया प्रमोदनी, अनद् । अष्टौ पदान्यस्या अष्टापदी, 10
“नाम्नि” [सिद्ध० ३.२.७५] इति दीर्घः । तृणशूले-गुल्मे साधु तृणशूल्यम् ।
गोरिव अक्षीण्यस्या गवाक्षी । भुवि पदमस्या भूपदी । आह च—

मल्लिका शीतभीरुश्च मदयन्ती प्रमोदनी ।

मदनीया गवाक्षी च भूपद्यष्टापदी तथा ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लोक १३४] इति ।

आह च (१ तथा) —

तृणशूल्यं तु मल्लिका ॥

भूपदी शीतभीरुश्च

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ६९-७०] इति ।

मल्लिकानामानि । लोके तु 'केवडी' इति प्रसिद्धिः ॥२४२॥

वार्षिक्यां षट्पदानन्दा श्रीमती सुभगा प्रिया ।

सुवर्षा त्रिपुटा त्र्यस्रा सुरूपा मुक्तबन्धनी ॥२४३॥

वर्षासु भवा वार्षिकी, “वर्षाकालेभ्यः” [सिद्ध० ६.३.८०] इतीकण्,
तस्याम् । षट्पदानानन्दयति षट्पदानन्दा । श्रीर्विद्यतेऽस्याः श्रीमती । शोभनो
भ्योऽस्याः सुभगा । प्रीणाति प्रिया, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति ४5
कः । शोभनो वर्षोऽस्याः सुवर्षा । त्रीणि पुटान्यस्याः त्रिपुटा । त्रयः अस्त्राः

१ इतिरेऽन्तरे 'तृणशूल्य' इति पाठे दृश्यते ॥

अस्याः त्र्यस्रा । शोभन रूपमस्या मुरूपा । मुक्तं बन्धनमस्या मुक्तबन्धनी ।
आह च—

वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यस्रा मुरूपा सुभगा प्रिया ।
श्रीमती षट्पदानन्दा सुवर्षा मुक्तबन्धनी ॥

5

[धन्व० वर्ग ५ श्लोक १३६] इति ।

मल्लिकाविशेषोऽयम् ॥२४३॥

कुमार्या कर्णिका चारुकेमरा भृङ्गसम्मता ।

तरणी रामतरणी गन्धाढ्या कन्यका सहा ॥२४४॥

कुं-भूमि मारयति कुमारी; कुत्सितो मारोऽस्या इति वा, तस्याम् ।

10 कर्णयति कर्णिका । चाग्व केसरा अस्या चारुकेसरा । वृङ्गाणां सम्मता
भृङ्गसम्मता । तरन्त्यनया दुःखं तरणी, अनट् प्रत्यय । यत् चन्द्रनन्दनः—

कुञ्जकस्तरणी वल्ली कुमार्यलिकुलप्रिया ।

[] इति ।

रामा चासौ तरणी च रामतरणी । गन्धेन आढ्या गन्धाढ्या ।

15 कनति—दीप्यते कन्या, “स्था-छा-मा-” [हैमोणादिसू० ३५७] इति यः, के
कन्यका; कुमारीपर्याया वा । सहते परिमलं सहा, अच् । आह च—

तरणी रामतरणी वर्णिनी चारुकेसरा ।

रम्या कुमारी गन्धाढ्या द्विरेफगणसम्मता ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लोक १४५] इति ।

१०

एतस्या लोके ‘सेवत्री’ इति प्रसिद्धिः ॥२४४॥

अमिलाते स्यादम्लानोऽपरिम्लानो महासहा ।

रक्तपुष्पः कुरवकः पीतपुष्पः कुरण्टकः ॥ २४५ ॥

“श्लै गात्रविनाभे” न म्लायति अमिलातः, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४]

इति ते निपात्यते, तत्र । न म्लायति अम्लानः, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४]

25 इति ते निपात्यते । न परिम्लायते अपरिम्लानः । महती चासौ सहा च महा-
सहा । रक्तानि पुष्पाण्यस्य रक्तपुष्पः । [कौ रूयते-अर्यते कुरवकः, “को रु-
रुण्टि-रुण्टिन्यः” हैमोणादिसू० २८ इति अकः प्रत्ययः ।] पीतानि पुष्पाण्यस्य

पीतपुष्पः । “रुष्टिः प्राणहरणे” सौत्रः, कौ रुष्टति कुरष्टकः, “को रु-रुष्टि-
रुष्टिभ्यः” [हैमोणादिसू० २८] इत्यकः प्रत्ययः । “कौ रम्यते कुरष्टकः” इति
क्षीरस्वामी । कुरष्टकोऽपि । आह च—

अमिलतोऽपरिम्लानस्तथैवाऽम्लतकः स्मृतः ।

रक्तपुष्प कुरबकः पीतपुष्प कुरष्टकः ॥

5

[] इति ।

एतस्य ‘बानउ’ इति प्रसिद्धिः ॥ २४५ ॥

सैरेयकः सहचरो क्षिण्टी सहाचरश्च सः ।

‘सः’ अमिलात. मीरे भव सैरेय., “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३]
इत्येयण्, स्वार्थिके के सैरेयकः । सह चरति सहचरः । ‘क्षिम्’ इति रटतीति क्षिण्टी, 10
पृषोदरादिन्वात् । सह आचरति सहाचरः । आह च—

सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ।

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७८] इति ।

म तु रक्तः कुरबकः स्यात् पीनस्तु कुरष्टकः ॥२४६॥

नील आर्त्सगलो दामी बाण ओदनपाक्यपि ।

15

‘तु’ पुनरर्थे । ‘स’ सहचर ‘रक्त’ रक्तवर्णः कौ रूयते—अर्थते कुरबकः,
“को रु-रुष्टि-रुष्टिभ्यः” [हैमोणादिसू० २८] इति अकः प्रत्यय । ‘तु’ पुनरर्थे ।
‘पीतः’ पीतवर्णः ‘स्याद्’ भवेत् कुरष्टकः, एतस्य साधना पूर्ववत् ॥२४६॥

‘नीलः’ नीलवर्ण आर्त्—क्षीणो गलति आर्त्सगलः । दस्यति—क्षीयते दासी,
गौरादित्वाद् डी । “वण गब्दे” वण्यते बाणः, घञ् प्रत्ययः, द्विलिङ्गः । 20
ओदनस्येव पाकोऽस्या ओदनपाकी, “पाक-क-र्-प-र्” [सिद्ध० २.४.५५]
इति डी । आह च—

पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्तं विभावयेत् ॥

पीतः कुरष्टको ज्ञेयो रक्तः कुरबकः स्मृतः ।

नील आर्त्सगलो दासी बाण ओदनपाक्यपि ॥

25

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २७८—७९] इति ।

तथा च अमरसिंहः

सहा कुमारी तरणिरम्लानस्तु महासहा ॥

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीते कुरण्टकः ।

नीली झिण्टी द्वयोर्बाणा दासी चाऽऽर्तगलश्च सा ॥

सैरेयकस्तु झिण्टी स्यात् [तस्मिन् कुरवकोऽरुणे ।

पीता कुरण्टको झिण्टी] तस्मिन् सहचरी द्वयोः ॥

[का० २ वर्ग ४ श्लो० ७३-७५] इति ।

एतस्य लोके “कंटासेलउ” इति प्रसिद्धिः ।

किङ्किराते किङ्किराटः पीतभद्रः प्रलोभ्यपि ॥२४७॥

- 11 कुत्सिनं किरति किङ्किरातः, “कृ-वृ-कल्पलि” [हैमोणादिसू० २०९] इत्या-
नक्, किञ्चित् किरात --सर्वा वा, तत्र । “किरो लश्च वा” [हैमोणादिसू० १४७]
इति किदाटे प्रत्यये किङ्किराटः । पीतश्चासौ भद्रश्च पीतभद्रः । प्रलुभ्यतात्येवं
शीलः प्रलोभी, “अजाते शीलं” [सिद्ध० ५.१.१५४] इति णिन् ॥२४७॥

चित्रके बह्वरी व्यालः पाठीनो दारुणः कुटः ।

- 15 **ज्योतिष्को जरणोऽग्न्याख्यो बलिन् द्वीपि-पाठिनः ॥२४८॥**

चेतति चित्, चित्-जन्तून् त्रायते चित्र, “कचित्” [सिद्ध० ५.१
१७१] इति ड, स्वाधिके के चित्रकः, तत्र । “बलि बलि सवरणे” बल्लते
बह्वरी, “जठर-क्रकर-” [हैमोणादिसू० ४०३] इत्यरे निपात्यते । विशेषेण आ-सम-
न्ताद अडति लाति वा व्यालः, अत्र इत्य लृत्वमैक्यात् । पठति पाठीनः,

- 20 “पठेर्णित्” [हैमोणादिसू० २८७] इति णिदीन । “दृश् विदारणे” णौ दारयति
दारुणः, “ऋ-कृ-वृ-धृ-दाग्भ्य उण” [हैमोणादिसू० १९६] इति उण । “कुटत्
कौटिल्ये” कुटात् कुटः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः ।
ज्योतिरेव ज्योतिष्कः । जीर्यते अनेन जरणः । अग्नेराख्याऽस्य अग्न्याख्यः ।
बलि-त्वक्सङ्कोचोऽस्त्यस्य बलिन्, अङ्गादित्वान् । द्वीपोऽस्त्यस्य द्वीपी । पाठो-

- 25 ऽस्यास्तीति पाठी । आह च—

चित्रको दहनो व्याल पाठीनो दारुणोऽग्निकः ।

ज्योतिष्को बह्वरी बहिः पाठी पाली कुटः गिखी ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ८०] इति ।

एतस्य लोके 'चित्रक' इति प्रसिद्धिः ॥२४८॥

वात्सन्त्यां स्यात् प्रहसन्ती सुवसन्ता वसन्तजा ।

सेव्याऽल्लिबान्धवा शीतसंवासा शीकरा च सा ॥२४९॥

वसन्ते भवा वासन्ती, "भर्तु-सन्ध्यादेरण्" [सिद्ध० ६.३.८९] इत्यण् ।
वसन्ते पुष्पति वा, ऋत्वण्, "अग्नेये-" [सिद्ध० २.४.२०] इति ङीः, तस्याम् । १
प्रहसति प्रहसन्ती, शत्रुप्रत्ययः । शोभनो वसन्तोऽस्याः सुवसन्ता । वसन्ते जाता
वसन्तजा, "कचिद्" [सिद्ध० ५.१.१७१] इति ङः । सेव्या सेवनीया ।
अलीनां—भ्रमराणां बान्धवा अल्लिबान्धवा । शीते संवासोऽस्याः शीतसंवासा ।
शीकृते—सिञ्चतीव शीकरा, "ऋच्छि-चटि-वटि-" [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः ।
आह च—

10

वासन्ती प्रहसन्ती च सुवसन्ता वसन्तजा ।

शीकरा शीतसंवासा सेव्या भ्रमरबान्धवा ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० १३९] इति ।

[वासन्तीनामानि] ॥२४९॥

नील्यां श्रीफलिका कौली दोला मेला विशोधनी ।

15

तूणी तुँस्था भारवाही रञ्जनी मधुपर्णिका ॥२५०॥

द्रोणी क्लीतकिका ग्राम्या नीलकेशी महारसा ।

"णील वर्णे" नीलति नीली, "नीलात् प्राण्यौषधयोः" [सिद्ध० २.४.२७]
इति ङीः, तस्याम् । श्रीप्रधानानि फलान्यस्याः श्रीफली, स्वार्थके के श्रीफलिका
रम्यफला । काली वर्णेन । दोल्यते दोला, मेल्यते मेला, उभयत्र "भीषि-भूषि-" 20
[सिद्ध० ५.३.१०९] इति बहुवचनादङ् । विशोध्यते विशोधनी । "तूण्
सङ्कोचने" तूण्यते तूणी; "तुँक् वृत्त्यादिषु" इत्यस्मात् "स्था-क्षुतोरून्च"
[हैमोणादिसू० १८५] इति णे प्रथये ऊकारे अन्तादेशे च वा तूणी । तुषते
तुत्या, "नी-नु-रमि-" [हैमोणादिसू० २२७] इति सूत्रेण "तुदीत् व्यधने" इत्य-
स्मात् क्ति थः प्रत्ययः । भारं वहति भारवाही, कर्मण्यण् । रञ्जयति—नीलीक- 25
रोति रञ्जनी । मधूनि पर्णान्यस्याः मधुपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध० २.
४.५५] इति ङीः, के मधुपर्णिका ॥२५०॥

१ वीतप्लावसा नि० ॥ २ काल नि० अगरे च ॥ ३ तुष्ठा नि० ॥

द्रव्यस्याः स्पशाञ्जनो द्रोणी, “द्रोवां” [हैमोगादि० १८४] इति णः प्रत्ययः, गौरादित्वाद् ङीः । क्लीतकं-विनिमयोऽस्यस्या. क्लीतकिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः । ग्रामे भवा ग्राम्या, “अवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इति यः । ग्रामीणेये-यपि । नीलाः केशा अस्या नीलकेशी ।

5 महान् रसोऽस्या महारसा । आह च—

नीलिनी नीलिका काली ग्राम्या तूणी विगोधनी ।

तुत्था श्रीफलिका मेला भारवाही च रञ्जनी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २३२] इति ।

तथा च—

10 नीली काली क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ।

रञ्जनी श्रीफली तुत्था द्रोणी दोला च नीलिनी ॥

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ९४-९५] इति ।

नीलीनामानि । लोके तु ‘गुली’ इति प्रसिद्धिः ।

दमने स्याद् ब्रह्मजटा मुनिर्दान्तर्षिपुत्रकौ ॥२५१॥

15 गन्धोत्कटः पुण्डरीकः पाण्डुराङ्गस्तपस्व्यपि ।

दाम्यति दमयति वा दमनः, तत्र । ब्रह्मणो जटेव ब्रह्मजटा । मुनिः, ऋषिपुत्रत्वात् । दम्यते दान्तः, वेद्त्वात् कयोर्नेट् । ऋषीणा पुत्र ऋषिपुत्रः, के ऋषिपुत्रकः ॥२५१॥

गन्धेन उक्तः गन्धोत्कटः । “पुणत् शुभे” पुणाति पुण्डरीकः; “पुङ्गु 30 प्रमर्दने” पुण्डचते वा, “सृर्गाका-ऽस्तीक-” [हैमोणादि० ५०] इतीके निपात्यते ।

पाण्डुरमङ्गमस्य पाण्डुराङ्गः । तपस्वी मुनि-त्वात् । आह च—

दमनो मदान्तो दमो दान्तो मुनिसुतो मुनि ।

गन्धोत्कटो दमनको विनीतः कुलपुत्रकः ॥

[] इति ।

35 तथा च —

दमनकं पाण्डुराङ्गं दान्त गन्धोत्कटं मुनिम् ।

पुण्डरीकं ब्रह्मजटमृषिपुत्रं तपस्विनम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ६४] इति ।

एतस्य लोके 'दमनउ' इति प्रसिद्धिः ।

धत्तूरे धूर्त-धुत्तूरो कितवो देवता शठः ॥२५२॥

घण्टापुष्पस्तलफलो मातुलः कनकाह्वयः ।

उन्मत्सो मदनञ्च

धयति दधाति वा धातून् धत्तूरः, "सिन्दूर-कर्चूर-" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूरे निपात्यते, तत्र । "धुर्वै हिंसायाम्" धूर्वति धूर्तः, "गी-री-" [हैमोणादिसू० २०१] इति क्ति तः । धुनोति धुत्तूरः, "सिन्दूर-" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्यूरे निपात्यते । "कित निवासे" इत्यस्य "किति-कुडि-" [हैमोणादिसू० ५१८] इति कितवे कितवः । दीव्यति देवः, देव एव देवता, "देवात् तल्" [सिद्ध० ७.२.१६२] इति तल् । "शठ कैतवे च" शठति शठः ॥२५२॥ 10

घण्टाकाराणि पुष्पाण्यस्य घण्टापुष्पः । तले फलान्यस्य तलफलः । माडस्ति तुलाऽस्य मातुलः, "अ-मा-नो-नाः प्रतिषेधे" इत्युक्तत्वात् । कनकस्य आह्वयोऽस्य कनकाह्वयः । उन्मत्तः, उन्मादकत्वात् । मदयति मदनः । आह च—

धत्तूरकः स्मृतो धूर्तो देवता कितवः शठः ।

उन्मत्तको मदनकतरुस्तलफलस्तथा ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ७] इति ।

एतस्य लोके 'धत्तूरउ' इति प्रसिद्धिः ।

अस्य फलं मातुलपुत्रकम् ॥२५३॥

'अस्य' इति धत्तूरस्य फलं मातुलस्य पुत्रकमिव मातुलपुत्रकम् । यतो धन्वतरिः "मातुलं धत्तूरं मातुलपुत्रकं च तत्फलम्" आह । यदमरः— 20

अस्य फले मातुलपुत्रकः ॥ [का० २ वर्ग ४ श्लो० ७८] इति ॥२५३॥

शङ्खपुष्पां क्षीरपुष्पी शिवा ब्राह्मी किरीटिनी ।

मधुपुष्पी मधुगन्धा शङ्खाह्वा शङ्खमालिनी ॥२५४॥

धूसरच्छदना श्वेतपुष्पी वनविलासिनी ।

शङ्खवर्णी पुष्पमत्स्याः शङ्खपुष्पी, "असत्काण्ड-ग्रान्त-" [सिद्ध० २.४.५६] 25 इति ङीः, तस्याम् । क्षीरवर्णी पुष्पमत्स्याः क्षीरपुष्पी । क्षिवा निरुपद्रवा । ब्रह्मण इयम् ब्राह्मी । किरीटोऽस्त्यस्याः किरीटिनी । मधूनि पुष्पाण्यस्याः मधुपुष्पी ।

मधुन इव गन्धोऽस्या मधुगन्धा । शङ्खस्य आह्लाऽस्या शङ्खाहा । शङ्खकर मालते-
शोभते इत्येवंशीला शङ्खमालिनी ॥२५४॥

धूसराणि छदनानि अस्याः धूसरच्छदना । श्वेतानि पुष्पाण्यस्याः श्वेत-
पुष्पी । बने विलसति इत्येवंशीला वनविलासिनी । आह च—

- 5 शङ्खपुष्पी कम्बुपुष्पी शङ्खाहा शङ्खमालिनी ।
किरीटी शङ्खकुमुमा मेध्या वनविलासिनी ॥
[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११३] इति ।

एतस्या लोके 'शंखाह्ला' इति प्रसिद्धिः ।

कर्चूरे द्राविडः काल्यो वेधाय्यो गन्धमूलकः ॥२५५॥

- 10 कृन्तति त्वादोषं कर्चूरः, "सिन्दूर-कर्चूर-" [हैमोणादिसू० ४३०] इत्युरे
निपात्यते, तत्र । दाबयति द्राविडः, "विहड-कहोड-" [हैमोणादिसू० १७२] इत्यडे
निपात्यते । "कल्यकारी काल्यः" इति क्षीरवामी । वेधे अग्र्य-श्रेष्ठो वेधाय्यः ।
गन्धयुक्तं मूलमस्य गन्धमूलः, गन्धो मूले अस्येति वा, के गन्धमूलकः । आह च—

कर्चूरको गन्धमूलो द्राविडः काल्य एव च ।

- 15 वेधमुख्यो दुर्लभश्च कस्यचित् सम्मता गटी ॥
[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ९४] इति ।

अमरोऽपि—

कर्चूरको द्राविडकः काल्यको वेधमुख्यकः ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १३५] इति ।

- 20 एतस्य लोके 'कचूर' इति प्रसिद्धिः ॥२५५॥
अंजमोदायां तु मोचा मयूरो लोचमस्तकः ।
खराश्वा कारवी वस्तगन्धा हस्तिमयूरकः ॥२५६॥
दीप्यो वल्ली ब्रह्मदर्भो लोचमर्कट इत्यपि ।

- अजबन्मोद—गन्धोऽस्या अजमोदा, तस्याम् । मुञ्चति मोचा, लिहादि-
25 त्वादच् । मीनाति अग्निमान्धं मयूरः, "मी-मसि-" [हैमोणादिसू० ४२७] इत्यूरः ।
लोच्यते लुच्यते वा मस्तकोऽस्य बर्बराकारत्वाद् लोचमस्तकः । खरमञ्जुते खराश्वाः,

गन्धवर्णां सितः पुष्पैः

‘चः’ पुनः ‘सा’ सहदेवा ‘सितैः पुष्पैः’ इति श्वेतकुसुमैः गन्धेन वर्ण्यते गन्धवर्णा, उच्यते इति शेषः ।

विश्वदेवा तु साऽरुणैः ॥२५८॥

5 ‘तुः’ पुनरर्थे । ‘सा’ सहदेवा ‘अरुणैः’ इति रक्तैः पुष्पैः विश्वे दीन्यति विश्वदेवा उच्यते । एतस्या ‘सहदेवी’ इति प्रसिद्धिः ॥२५८॥

पर्पटके चरतिक्तो रजको रजनामकः ।

“पृश् पालन-पूरणयो.” षृणाति पर्पटः, “कपट-क्रीकटादयः” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते, स्वार्थिके के पर्पटकः, तत्र । त्रियते वरः, वरश्चासौ
10 त्तिकश्च वरतिक्तः । द्वे नाम्नी इत्यपरे । रजति रजकः, “रृत्-खन्-रज्ज शिल्पिन्यकद्” [सिद्ध० ५.१.६५] इत्यकृत् । रजस्य नामाऽस्य रजनामकः, अत्र रजशब्दोऽकारान्तः । तेन रेणुः पाम्बुस्त्रियादीनि । आह च—

पर्पटः स्यात् पर्पटको वरतिक्तश्च नामतः ।

रजो रेणुश्च पाम्बुश्च कवचश्चर्मकण्टकः ॥

15 [धन्व० वर्ग १ श्लो० ४५]

कल्याणकश्च विज्ञेयः पर्पटो नामभिर्वृधैः ।

एकपुष्पोऽतिसारश्च चरको ज्वरनाशनः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘पीतपापडा’ इति प्रसिद्धिः ।

20 गोजिह्वायां शृङ्गबेरी दार्विका भूमिकालिका ॥२५९॥

गोजिह्वा गोजिह्वाभपत्रा तस्याम् । “शृङ्ग हिंसायाम्” षृणाति रोगान् शृङ्गबेरी, “शतेरादयः” [हैमोणादिसू० ४३२] इति कंरे निपात्यते. शृङ्गोपलक्षितं बेरं-देहो-
ऽस्या इति वा । दास्यति रोगान् दार्वी, षृणाति वा, “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] इत्युष्, गौरादित्वाद डीः, स्वार्थिके के दार्विका । भूमौ कालिकेव भूमिका-
25 लिका । आह च—

गोजिह्वा गोजिका गोभी दार्विका खरपर्णनी ।

[] इति ।

एतस्या लोके 'गोमी' इति प्रसिद्धिः ॥२५९॥

बलायां शीतपाकी स्याद् भद्रादन्योदनाह्वया ।

वाटी वाट्यालकः(?) लिका वाट्यपुष्पिका खरयष्टिका ॥२६०॥

काष्ठिका समराह्वा च समाज्ञा च महोदरी ।

“बल प्राणन-धान्यावरोधयोः” बलन्त्यनया बला, बलकृत्वात्, तस्याम् । शीतेन ; पाकोऽस्याः शीतपाकी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति ङीः । भद्रम-दनमस्या भद्रादनी । ओदनस्य आह्वयोऽस्याः ओदनाह्वया । “वट वेष्टने” वट्यते वाटी । वटति वट्यते वा वाट्याली, “चात्वाल-कङ्काल-” [हैमोणादिसू० ४८०] इत्याले निपात्यते. [के वाट्यालिका] । यच्चन्द्रनन्दनः—

बला भद्रोदनी वृथा तथा वाट्यालकः

10

[] इति ।

वाट्यं—वेष्टनीयं पुष्पमस्याः वाट्यपुष्पिका । खरा यष्टिरस्याः खर-यष्टिका ॥२६०॥

काष्ठमस्त्यस्या काष्ठिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७. २. ६] इतीक । समर इत्याह्वाऽस्याः समराह्वा । सममङ्गमस्याः समाज्ञा । महद् उदरं—मप्य- 1; मस्याः महोदरी । आह च—

बला भद्रादनी वाटी समाज्ञा खरयष्टिका ।

महासमाज्ञौदनिका शीतपाक्योदनाह्वया ॥

[धन्व० कर्ग १ श्लो० २८०] इति ।

एतस्या लोके 'बला' इत्येव प्रसिद्धिः ।

21

महाबलायां बलिका पुष्पिका पीतपुष्पिका ॥२६१॥

देवसहा सहदेवाऽतिबला वाट्यपुष्पिका ।

ऋष्यप्रोक्ता ऋक्षगन्धा कङ्कना वर्षपुष्पिका ॥२६२॥

वाट्यायनी भूरिबला तिष्या वीर्या बृहद्बला ।

महागन्धा गन्धबल्ली मङ्गल्यै च प्रसाधनी ॥२६३॥

25

१ भद्रोदन्योदनाह्वया । वाट्यालकस्तथा वाट्य^० नि० ॥ २ वाट्यपुष्पिका नि० ॥ ३ ऋष्य-गन्धा नि० ॥ ४ ^०स्याऽर्थप्रसा^० नि० ॥

महती चासौ बला च महाबला, तस्याम् । बला एव बलिका । पुष्पाणि
सन्धस्याः पुष्पिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः । पीता चासौ
पुष्पिका च पीतपुष्पिका ॥२६१॥

- देवान् महते देवसहा । सह दीव्यति सहदेवा । अतिरिक्तं बलमस्याः ।
५ अतिबला । वाटचं—वेष्टनीयं पुष्पमस्या वाटचपुष्पी, के वाटचपुष्पिका । ऋष्यैः—
मृगैः प्रोक्ता ऋष्यप्रोक्ता । ऋक्षस्य इव गन्धोऽस्या ऋक्षगन्धा । “ककुद्
गतौ” कङ्कते कङ्कता, “दृ-वृ-मृ-र्जी-” [हैमोणादिमू० २०७] इत्यादिना
क्विदतः । वर्षे पुष्पयति वर्षपुष्पिका ॥२६२॥

- वाटचमयते वाटचायनी । भूरि बलमस्या भूरिबला । तिष्या मङ्गल्या ।
१० वीरे साध्वी वीर्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १. १५] इति य । बृहद् बल-
मस्या बृहद्वला । बृहत्फला इत्येके । महान् गन्धोऽस्या महागन्धा । गन्धस्य
बली गन्धबल्ली । मङ्गले साधुर्मङ्गल्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७. १. १५]
इति यः । प्रसाध्यति प्रसाधनी । आह च-

- महाबला वषपुष्पी तथा वाटचायनी स्पृता ।
१५ सहदेवी देवसहा पीतपुष्पी बृहत्फला ।
बलिकाऽतिबला ज्ञेया वाटचपुष्पी च कङ्कता ।
ऋष्यप्रोक्ता ऋक्षगन्धा सैव भूरिबला मता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २८२, २८६] इति ।

एतद् बलात्रितयं ज्ञेयम् । यदवाधेतस्य गुणाधिकारे—

- २० वात-पित्तापहं प्राहि बल्यं वृष्यं बलात्रयम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २८७] इति ॥२६३॥

मुसल्यां तु तालमूली दुर्नामार्गिमाहावृषा ।

वृष्यकन्दा तालपर्णी सुमूला बलदा शिषा ॥२६४॥

- “मुसच् खण्डने” दन्त्यान्तः । मुस्यति मुसली, “तृपि-वपि-” [हैमोणादिमू०
३३ ४६८] इति क्दिदलः । तस्याम् । ताल इव मूलोऽस्या तालमूली । दुष्टो
नाम—नमनमस्या दुनामा आबन्तः । अगौरुक्, तस्या अरिः—नागनाद् दुर्ना-
मारिः । महती वृषा महावृषा । वृष्य कन्दोऽस्या वृष्यकन्दा । ताले पर्णान्यस्याः ।

तालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २. ४.५५] इति ङीः। शोभनो मूलोऽस्याः
सुमूला । बलं ददाति बलदा । शिवा निरुपद्रवा । आह च—

मुसली खलिनी तालपत्री काञ्चनपुष्पिका ।

महावृष्या वृष्यकन्दा खजूरी तालमूलिका ॥

[] इति ।

5

एतस्या लोके ‘मुसली’ इति प्रसिद्धिः ॥२६४॥

हिङ्गौ जलुक-बाल्हीका-ऽगूढगन्धानि रामठम् ।

सहस्रवेधि भूतघ्नं जरणं सूपधूपनम् ॥२६५॥

“हिंद् गति-वृद्धयो” हिनोति नासां हिङ्गुः, पुं-क्लीबलिङ्गः, “हेर्हिन् च”
[हैमोणादिसू० ७६०] इति गुः, तत्र । जायते जलुकम्, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादि-
सू० ५७] इत्युक्ते निपात्यते । बाल्हीके-उदीच्यदेशे भवं बाल्हीकम्, “कोपान्यात्”
[सिद्ध० ६.३.५६] इत्यण् । अगूढः-अगुप्तो गन्धोऽस्य अगूढगन्धम् । रामठे-
उदीच्यदेशे भवं रामठम्, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । सहस्रं-बहु
वेधयति सहस्रवेधि । भूतान् हन्ति भूतघ्नम् । जीर्यतेऽनेन जरणम्, क्लीबलिङ्गः ।
सूपस्य-प्रहितस्य धूपनं सूपधूपनम् । आह च—

15

हिङ्गु रामठमत्युग्रं जन्तुघ्नं भूतनाशनम् ।

अगूढगन्धं बाल्हीकं जरणं सूपधूपनम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ३६] इति ।

एतस्य लोके ‘हिङ्गु’ इति प्रसिद्धिः ॥२६५॥

हिङ्गुपत्र्यां पृथुः पृथ्वी दीर्घिका चारिपत्रिका ।

३०

जलुका रामठी वंशपत्री पिण्डा शिवाटिका ॥२६६॥

कारवो कंबरी तन्वी चाट्यिका बिल्विकेत्यपि ।

हिङ्गोः पत्री हिङ्गुपत्री, तस्याम् । प्रथते पृथुः, “रमि-प्रथिम्यामृन्व रस्य”
[हैमोणादिसू० ७३०] इति सूत्रेण “प्रथिष् प्रथ्याने” इत्यस्मात् किदुः प्रथयो
रेफस्य च ऋकारः, “स्वरादुत-” [सिद्ध० २.४.३५] इति ऋच्चां पृथ्वी । दीर्घिका ३५

प्रलम्बत्वात् । वारि-बालकं तदिव पत्राण्यस्या. वारिपत्री, के वारिपत्रिका ।
जतुका प्राग्वत् । रामठीत्यत्र “अणजेये-” [सिद्ध० २.४.२०] इति जीः ।
वंशपत्री वंशपत्राकारा । पिण्डा पिण्डत्वात् । शिवमटति शिवाटिका ॥२६६॥

कारोरियं कारवी संस्कर्त्री, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् ।
५ कवर्याकृतित्वात् कवरी । बर्वरी च पाठभेदः । तन्वी सूक्ष्मत्वात् । “बाण्यं स्रवति
बाण्यिका” इति क्षीरस्वामी । बिल्वीव बिल्विका । आह च-

हिङ्गुपत्री तु कारवी पृथ्वीका पृथुका पृथुः ।
बाण्यिका दीर्घिका तन्वी बिल्विका दारुपत्रिका ॥
नाडी हिङ्गुपलाशा च जतुका रामठी रसा ।
१० वंशपत्री वेणुपत्री पिण्डा हिङ्गु शिवाटिका ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ३८,४०] इति ।

एतस्या लोके ‘हिङ्गुपत्री’ इति प्रसिद्धिः ।

काकजङ्घायां तु दासी लोमहीना प्रचीबला ॥२६७॥
नदीकान्ता नद्याख्या च पारापतपदीत्यपि ।

१५ काकस्येव जङ्घा अस्या काकजङ्घा, तस्याम् । “दासूग् दाने” दन्थान्तः,
दासते दासी, अच्, गौगदित्वाद् डी । लोममिहीना लोमहीना । अत एव
लोमशा । “चिगूद् चयने” प्रचिनोति प्रचीबला, “तुल्लंल्ललादय” [हैमोणा-
दिसू० ५००] इति बले निपात्यते ॥२६७॥

नद्यां कान्ता नदीकान्ता । नदीन्याख्या अस्या नद्याख्या । पारापत इव
३० पदान्यस्याः पारापतपदी । आह च—

काकजङ्घा ध्वाङ्गजङ्घा मदध्वाङ्गा सुलोमशा ।
पारापतपदी दासी नदीकान्ता प्रचीबला ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २३] इति ।

एतस्या लोके ‘काळउषाडउ’ इति प्रसिद्धिः ।

३. काकनासायां सुरङ्गा वायमी वायसाङ्गिका ॥२६८॥
बाङ्गी तस्करा स्नायुः काकतुण्डफला च सा ।

काकस्येष मासाऽस्थाः काकनासा, तस्याम् । शोभनो रङ्गोऽस्थाः सुरङ्गा । वायसस्येयं वायसी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण्, तदाभवात् । वायसस्येवाङ्गभासारूपं फलमस्याः वायसाङ्गी, स्वाधिके के वायसाङ्गिका ॥२६८॥

वरुणस्येयं वारुणी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । तस्करे इव तस्करा । स्नायति—वेष्टयति स्नायुः, “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू० १] ; इत्यण् । काकतुण्डमिव फलमस्या काकतुण्डफला । आह च—

काकनासा ध्वाङ्गनासा काकतुण्डफला च सा ।

सुरङ्गा तस्करा स्नायुर्वाङ्गुतुण्डफला मता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २५] इति ।

एतस्या लोके ‘कायणी’ इति प्रसिद्धिः ।

10

पाषाणभेदे वृषभः शिलाभिच्छिन्नप्रपर्णकः ॥२६९॥

पाषाणो भिद्यतेऽनेन पाषाणभेदः, तत्र । वर्षति वृषभः, “ऋषि-वृषि-” [हैमोणादिसू० ३३१] इति किदम् । शिलां भिनति शिलांभित् । चित्राणि पर्णान्यस्य चित्रपर्णकः । आह च—

पाषाणभेदकोऽश्मन्नः शिलाभेदोऽश्मभेदकः ।

15

स चैवोपलभेदश्च नगविध्वंसकोऽश्मभित् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० १५७] इति ।

एतस्य लोके ‘पाषाणभेद’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥२६९॥

हयुषायां विस्रगन्धा

“हय ऋन्तौ च” हयति हयुषा, “ऋ-पू-नहि-हनि-” [हैमोणादिसू० ५५७] 20
इत्यादिना उषः प्रत्ययः, तस्याम् । विस्रो गन्धोऽस्था विस्रगन्धा ।

विगन्धा वपुषा च सा ।

‘च’ पुनः ‘सा’ हयुषा ‘विगन्धा’ गन्धरहिता “दुषपी बीजसन्ताने” उच्यते वपुषा, “ऋ-पू-नहि-हनि-” [हैमोणादिसू० ५५७] इत्युषः । अनयोर्लोकै ‘हर्षसि’ इति प्रसिद्धिः । धन्वन्तरिस्तु भभेदेन आह—

25

हयुषा वपुषा विस्रा विस्रगन्धा विगन्धिका ।

अधरा [धन्व० वर्ग २ श्लो० ९] इति ।

साऽन्याऽश्वत्थफला ध्वाङ्क्षनासिका कच्छुनाशनी ॥२७०॥

‘सा’ इति ह्युषा ‘अन्या’ अपरा अश्वत्थाकाराणि फलान्यस्या अश्वत्थफला ।
ध्वाङ्क्षस्येव नासिकाऽस्या ध्वाङ्क्षनासिका । कच्छुं नागयति कच्छुनाशनी ।
आह च—

5 अन्याऽश्वत्थफला कच्छुन्नी ध्वाङ्क्षनासिका ।

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ९] इति ।

ह्युषामेदोऽयम् ॥२७०॥

घण्टारवाया स्यान्माल्यपुष्पिका शणघण्टिका ।

अल्पघण्टा बृहत्पुष्पी शणपुष्पी महाशणः ॥२७१॥

10 घण्टेव रवोऽस्याः घण्टारवा, तस्याम् । माल्यमिव पुष्पाण्यस्या माल्यपुष्पी,
के माल्यपुष्पिका । शणाकारा घण्टिकेव शणघण्टिका । अल्पा चासौ घण्टा च
अल्पघण्टा । बृहन्ति पुष्पाण्यस्याः बृहत्पुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-” [सिद्ध०
२.४.५६] इति डीः । शणस्येव पुष्पाण्यस्याः शणपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-”
[सिद्ध० २.४.५६] इति डीः । महांश्वासौ शणश्च महाशणः । आह च—

15 शणपुष्पी बृहत्पुष्पी स चोक्तः शणघण्टकः ।

महाशणो माल्यपुष्पी वामनी कटुतिक्तका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २००] इति ।

शणपुष्पीनामानि । लोके तु ‘धूषरु’ ‘शेणहली’ इति वा प्रसिद्धिः ॥२७१॥

शणे तु किङ्कणी जाली जन्तुतन्तुर्महाशणः ।

20 शीघ्रप्ररोही बलवान् सुपुष्पः क्षेत्रमण्डनः ॥२७२॥

“गण् श्रण् मदने” इति कविकल्पद्रुमधातुपाठोक्ते शणयति शणः, तत्र ।
कङ्कते—यानि किङ्कणिः, “कङ्केरिच्चास्य वा” [हैमोणादिसू० ६३९] इति
अणिः, धातोरकारस्य चकारः, विकल्पेन ड्यां किङ्कणी । जालमस्त्यस्या जाली ।
जन्तुमयास्तन्तवोऽस्य जन्तुतन्तुः । द्वे नाम्नी इत्येके । महांश्वासौ शणश्च महा-

25 शणः । शीघ्रं प्ररोहति अवस्यं शीघ्रप्ररोही, “णिन् चावस्यका-” [सिद्ध० ५.४.
३६] इति णिन् । बलं विधत्तेऽस्य बलवान् । शोभनानि पुष्पाण्यस्य सुपुष्पः ।
क्षेत्रं मण्डयति क्षेत्रमण्डनः । आह च—

शणे तु किङ्कणी जाली [] इति ।
[शणनामानि । एतस्य लोके 'गण' इति प्रसिद्धिः] ॥२७२॥

कुसुम्भेऽग्निशिख-महारजने कमलसोरम् ।

“कुसुच् श्लेषे” कुस्यति कुसुम्भम्, “का-कुसिभ्यां कुम्भः” [हैमोणादि-
सू० ३३७] इति किदुम्भः; सुम्भिः सौत्रः, कौ मुम्भ्यते-निकुटचते वा [कुसुम्भः],
पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । अग्नेरिव शिखाऽस्य अग्निशिखम् । रज्यतेऽनेन रजनम्, “तुदा-
दि-जिह्वरञ्जि-” [हैमोणादिसू० २७३] इति किदनः, महश्च तद रजनं च महारजनम्,
क्लीबलिङ्गः । कमलेभ्य उत्तरं-प्रधानं कमलोत्तरम्, वर्णाधिक्यात् । आह चामरः—
अथ कमलोत्तरम् ।

स्यात् कुसुम्भं वह्निगिखं महारजनमित्यपि ॥

16

[का० २ वर्ग ९ श्लो० १०६] इति ।

एतस्य लोके 'कुसुमउ' इति प्रसिद्धिः ।

शालपण्यां दीर्घमूला त्रिपर्णी पीतनी ध्रुवा ॥२७३॥

विदारिगन्धाऽतिगुहा स्थिरा शून्यांशुमत्यपि ।

शालस्येव पर्णान्यस्याः शालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २. ४. ५५] 15
इति डी, तस्याम् । दीर्घो मूलोऽस्याः दीर्घमूला । त्रीणि पर्णान्यस्याः त्रिपर्णी ।
पीतयति पीतनी, “प्रंतं गति-स्थैर्ययो” ध्रुवति ध्रुवा, अच् ॥२७३॥

विदार्या गन्धोऽस्याः विदारिगन्धा । “गुहौग् सवरणे” अत्यर्थं गूहति अति-
गुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५. १. ५४] इति कः । तिष्ठति स्थिरा,
“शुचीषि-” [हैमोणादिसू० ४१६] इति किदिरः । शुने हिता शून्या “शुनो 30
बन्धोदत्” [सिद्ध० ७. १. ३३] इति यः । अंशवः सन्त्यस्याः अंशुमती,
दीर्घमूलत्वात् । आह च—

शालपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपर्ण्यतिगुहा ध्रुवा ॥

विदारिगन्धांशुमती दीर्घमूला च पीतनी ।

सर्वाणुकारिणी तन्वी दीर्घपर्णी च पर्णिका ।

25

[घन्व० वर्ग १ श्लोक ८७, ८८, ९१] इति ।

एतस्या लोके 'साबनील' इति प्रसिद्धिः ।

भाग्या बर्बरकः पद्मा वर्दकोऽङ्गारवल्लिका ॥२७४॥

गर्दभशाक-ब्राह्मण्यौ हठजी ब्राह्मणयष्टिका ।

आवर्तक्या चर्मरङ्गा विभाण्डी पीठिका लता ॥२७५॥

रक्तपुष्पी बिन्दुकिनी स्यान्महाजालिनी च सा ।

- 5 “भृञ्जति भार्गी” इति क्षीरस्वामी; “भृगुजा” इत्येके. तस्याम् । “वृणोति बर्बर” इति क्षीरस्वामी, “वर्ब गतौ, बर्बर” इत्यन्ये, “ऋच्छि-चटि-वटि-” [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः, स्वार्थिके के बर्बरकः । पद्मा पद्मामपुष्पा । “वृगूद् वरणे” वृणोति वर्दः, “शा-शपि-मनि-कनिन्वो द” [हैमोणादिसू० २३७] इति बहुवचनाद् दः, स्वार्थिके के वर्दकः । अङ्गागमा क्ल्योऽस्या अङ्गार-
10 वल्ली, स्वार्थिके के अङ्गारवल्लिका ॥२७४॥

गर्दमानां शाक इव गर्दभशाकः, गर्दमानां उपभोग्यत्वात् । ब्राह्मणी पवि-
त्रत्वात् । हन्ति रोग हठजी, “उटजादय” [हैमोणादिसू० १३४] इत्यजे
निपात्यते । ब्राह्मणाना यष्टिका ब्राह्मणयष्टिका । आवर्तके साध्वी आवर्तक्या, “तत्र
साधौ” [सिद्ध० ७. १. १५] इति य । चर्मैव रङ्गोऽस्या चर्मरङ्गा । विभा-

- 15 युक्तान्यण्डान्यस्या विभाण्डी । पीठोऽस्त्यस्या पीठिका । लानि लता. “पृषि-
रञ्जि-” [हैमोणादिसू० २०८] इति किदत् ॥२७५॥

रक्तानि पुष्पाण्यस्या रक्तपुष्पी, “असक्काण्ड-प्रान्त-” [सिद्ध० २. ४. ५६]
इति डीः । बिन्दुका मन्वस्या बिन्दुकिनी । महाजालोऽस्त्यस्या महाजालिनी ।
आह च—

- 20 भार्गी गर्दभशाकश्च पद्मा ब्राह्मणयष्टिका ।
अङ्गारवल्ली हञ्जि च वर्दो बर्बरकस्तथा ॥
शुक्रमाता च कासग्री भृगुजा भार्गवपर्णिनी ।
[धन्व० वर्ग १ श्लोक ६८-६९] इति ।

तथा च—

2. हञ्जिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥
अङ्गारवल्ली बालेयशाक-वर्बर-वर्दकाः ।
[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ८९-९०] इति ।
एतस्या लोके ‘भाडंगि’ इति प्रसिद्धिः ।

नाकुल्यां स्यादक्षिपीडा नेत्रपीडा विसर्पणी ॥२७६॥
शङ्किनी दृढपादा च यवतिका यशस्करी ।

नाकुलस्येयं नाकुली, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६. ३. १६०] इत्यण् ; न
आकुलवति वा, नखादिवात् साधुः, तस्याम् । अक्ष्ण पीडा अस्याः अक्षिपीडा ।
एवं नेत्रपीडा । “सृप्लं गतौ” विसर्पति विसर्पणी, अनद् ॥२७६॥ 5

शङ्को विद्यतेऽस्या शङ्किनी । दृढ पादो मूलेऽस्या. दृढपादा । यवाः तिका
अस्याः यवतिका । यश करोति यशस्करी । आह च—

यवतिका शङ्किनी च दृढपादा विसर्पणी ।

नाकुली चाक्षिपिण्डा च चित्रमाला यगम्करी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५६] इति ।

10

एतस्या लोके ‘जवासी’ इति प्रसिद्धिः ।

तेजस्विन्यां पारिजाता शीताऽश्वघ्नी महौजसी ॥२७७॥

तेजोवती तेजनी च तेजोहा बल्कलेति च ।

तेजो विद्यतेऽस्या तेजस्विनी, तस्याम् । पारिणः—पारवतोऽम्बेर्जाता पारि-
जाता । श्यायते स्म शीता, “श्य. शीर्द्रिव-मूर्ति-” [सिद्ध० ४.१ ९७] इति शीरा- 15
देश । अश्वं हन्ति अश्वघ्नी, “अचित्ते टक्” [सिद्ध० ५.१ ८३] इति टक् ।
महद् ओजोऽस्या महौजसी ॥२७७॥

तेजो विद्यतेऽस्या तेजोवती । तेजयति तेजनी । “ह्रैद् आह्वाने” तेजः-
शब्देन ह्यते तेजोहा । “बलि बलि संवरणे” बलते बल्कला, “बलि-पुषे कलक्”
[हैमोणादिसू० ४९६] इति कित् कलः प्रत्यय । आह च— 2

तेजस्विनी तेजवती तेजोहा तेजनी तिजा ।

अश्वघ्नी बल्कला शीता पारिजाता महौजसी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५६] इति ।

एतस्या लोके ‘तेजवती’ इति प्रसिद्धिः ।

भिद्रेयायां लालवर्णी छत्रा शीतशिखो भिसिः ॥२७८॥ 3

शाखेभ्यो मधुरिका च शालीनस्तालकर्ण्यपि ।

१ ०डा नेत्रमूला विस० नि० ॥ २ दृढपादा च यवतिकाऽयलोचरा नि० ॥ ३ पीताऽश्वना
नि० ॥ ४ ०कलेत्यपि नि० ॥

मस्यति-परिणमति मिश्रेया, “गय-हृदयादय” [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये निपात्यते, तस्याम् । ताल इव पर्णान्यस्या तालपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४ ५५] इति डी । छत्राभपक्रत्वात् छत्रा । गीतं शिनोति शीतशिवः, “प्रहाह-” [हैमोणादिसू० ५१४] इति वे निपात्यते । “मिश मश रोषे च” मिस्यते मिसिः, “नाम्युपान्य-” [हैमोणादिसू० ६०९] इति किः, “पृषोद-रादिःत्वाद दन्त्य सकार । “मस्यति-परिणमते मिसिः” इति क्षीरस्वामी ॥२७८॥

गालाया भवः शालेयः, गुप्तत्वात्, “भवे” [सिद्ध० ६. ३. १२३] इत्येयण्, शालते इति वा, “गय-हृदयादय” [हैमोणादिसू० ३७०] इत्यये निपात्यते । शधु विद्यतेऽत्र मधुग, “मध्वादिभ्यो रः” [सिद्ध० ७.२. २६] इति रः, माषत्यनया वा, “श्वशुर-कुकुन्दुर-” [हैमोणादिसू० ४२६] इत्युरे निपात्यते, स्वार्थिके के मधु-रिका । शालाप्रवेशनमर्हति शालीनः, “शालीन-कौपीन-” [सिद्ध० ६४ १८५] इति निपात्यते । ताल इव कर्ण-पत्रमस्या तालकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डीः । आह च--

मिश्रेया तालकर्णी च तालपर्णा मिमिस्तथा ।

1, शालेयः स च शालीनो नाम्ना गीतशिवो मत ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ४] इति ।

एतस्या लोके ‘ब्रीहाली’ इति प्रसिद्धिः ।

पथिकायां तु तुलसी तालपत्री लवङ्गकम् ॥२७९॥

कन्दपत्री त्वचं पत्री तलपत्रकमुन्दुरा ।

20 पथोऽस्त्यस्या पथिका, ‘अतोऽनेकस्वरात्’ [सिद्ध० ७.२. ६] इतीकः, तस्याम् । “तुलण् उन्माने” नोत्यते तुलसी, “फनस-” [हैमोणादिसू० ५७३] इति निपात्यते । ताल इव पत्राण्यस्यास्तालपत्री लवङ्गप्रतिकृति लवङ्गकम्, “तस्य तुल्ये क सज्ञा-प्रतिकृत्योः” [सिद्ध० ७.१. १०८] इति कः ॥२७९॥

कन्दाकाराणि पत्राण्यस्या कन्दपत्री । त्वचति-वृणोति त्वचम्, अच् । 21 पनति पत्री, “नी-दाच्-” [सिद्ध० ५.२. ८८] इति ऋट् । तल इव पत्रमस्य तलपत्रम्, के तलपत्रकम् । ‘उदैप् कन्दन’ उनति उन्दुरा, “वाश्यसि-वासि-” [हैमोणादिसू० ४२३] इत्युर । आह च--

तालीसकं तु तालीसं पत्रं तालीसपत्रकम् ।

तद्दामलकीपत्रं पत्रादद्यं च सुखादनम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ५३] इति ।

पथिका तुलसी पत्री कालपत्री त्वचं तथा ।

लवङ्गपत्री कन्दा स्यादुन्दुरा नलपत्रकम् ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'तालीसपत्र' इति प्रसिद्धिः । अन्ये तु मेदं मन्यन्ते । आह च—

तालीसपत्रं तालीसं धात्रीपर्णं शुकोदरम् ।

अपरं पथिकापत्रं पत्रादद्यं तुलसी छदम् ॥

[] इति ।

मांस्यां पेशी कृष्णजटा नलदा जटिला जटा ॥२८०॥

तपस्विन्यामिषी हिंसा क्रव्यादी पिशिता च सा ।

“समासत्वाद् मांसी” इति क्षीरस्वामी, तस्याम् । “पिण्तु अवयवे” पिशति पेशि, “किलि-पिलि-” [हैमोणादिसू० ६०८] इति इः, ङ्यां पेशी । कृष्णा जटा अस्याः कृष्णजटा । नलं द्यति नलदा, “आतो ङो-” [सिद्ध० ५.१.७६] 15 इति ङ । जटाः सन्यस्याः जटिला, “काला-जटा-घाटात् क्षेपे” [सिद्ध० ७.२.२३] इतील । अभादित्वादप्रत्यये जटा ॥२८०॥

अत एव तपो विद्यते अस्या तपस्विनी, “अस्-तपो-माया-मेधा-” [सिद्ध० ७.२.४७] इति क्विन् प्रत्यय । मांसयुक्तत्वाद् आमिषी; अन्यते वा आमिषी, “अमि-मृन्धां णित्” [हैमोणादिसू० ५४५] इतीष । हिंसा, हिंसकत्वात् । क्रव्यमत्ति 20 क्रव्यादी । पिशति पिशिता, “क्रुशि-पिणि-” [हैमोणादिसू० २१२] इति क्तिदितः । आह च—

मांसी कृष्णजटा हिंसा नलदा जटिलाऽऽमिषी ।

जटा च पिशिता मेषी क्रव्यादी च तपस्विनी ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ४५] इति ।

एतस्या लोके 'छड' इति प्रसिद्धिः ।

गन्धमांस्यां पुनः केशी भूतकेशी पिशाधिका ॥२८१॥

सुलोमशा भूतजटा पूनना केशिकेत्यपि ।

गन्धोपलक्षिता मांसी गन्धमांसी, तस्याम् । केशी केशाकारत्वात् ।

क्लिश्यति वा केशी, “क्लिशः के च” [हैमोणादिसू० ५३०] इति शः । 30

भूतोपलक्षिता केशी भूतकेशी । पिशाचाः सन्त्यस्यां पिशाचिका, “अतोऽनेक-
स्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीक ॥२८१॥

सुतरां लोमानि श्यति मुलोमशा । भूत इव भूतानां वा जटा अस्या भूत-
जटा । “पूग्ं पवने” पूयते पूतना, “पृ-पूभ्यां कित्” [हैमोणादिसू० २९३] इति
5 कित् तन । केशाः सन्त्यस्या केशिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः ।
आह च—

द्वितीया गन्धमासी च केशा भूतजटा स्पृता ।

पैशाची पूतना केशी भूतकेशी मुलोमशा ॥

[धन्व० वग ३ श्लो० ४७] इति ।

10 मासीभेदोऽयम् । कृष्णयम् । आह च—

मांसी जटा भूतकेशी क्रव्यादा नलदा शिवा ।

कृष्णाऽन्या पूतना केशी गन्धमांसी पिशाचिका ॥

[] इति ।

सुरायां सुरभिर्दैत्या गन्धाढ्या गन्धमादनी ॥२८२॥

15 भूरिगन्धा गन्धवती कुटी गन्धकुटी च सा ।

“सुरत् वेष्टने” सुरति सुरा, दैत्याख्यत्वात्, “नाम्पुपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.
५४] इति क., तस्याम् । सुतरां रभते सुरभिः, “पदि-पठि-” [हैमोणादिसू०
६०७] इत्यादिना इ । दैत्ये साधुः दैत्या । यद् विश्वः—

दैत्योऽसुरे सुराया तु दैत्या चण्डौषधावपि ।

20 [] इति ।

गन्धेन आढ्या गन्धाढ्या । गन्धेन मलयति गन्धमादनी, स्म्यादित्वादनटि
बाहुलकाद् ह्रस्वाभाव, टित्वाद् डी ॥२८२॥

भूरि-प्रचुरो गन्धोऽस्या भूरिगन्धा । गन्धो विद्यतेऽस्या गन्धवती । “कुटत्
कौटिल्ये” कुटनि कुटी, गौगदित्वाद् डी । गन्धस्य कुटी-षटी गन्धकुटी ।

25 आह च—

सुग गन्धवती दैत्या गन्धाढ्या गन्धमादनी ।

सुरभिर्भूरिगन्धा च कुटी गन्धकुटी स्पृता ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ६७] इति ।

एतस्या लोके ‘एकांगी’ इति प्रसिद्धिः ।

प्रपुण्डरीके पौण्डर्यं सानुजं पौण्डरीयकम् ॥२८३॥

प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं सत्पुष्पं सानुमानकम् ।

प्रकर्षेण पुणति पुण्ब्यते वा प्रपुण्डरीकम्, “सृणीका-ऽस्तीक-” [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते, तत्र । पुण्डरीकशब्दस्यैकदेशानुकाराद् लोपे पुण्डरीकस्येदं पौण्डर्यम्, दाहद्वत्वात् । सानौ जातं सानुजम्, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः । पुण्डरीकस्येदं पौण्डरीयम्, के पौण्डरीयकम् ॥२८३॥

प्रकर्षेण पुण्डरीकस्येदं प्रपौण्डरीकम्, दाहद्वत्वात्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । चक्षुषे हितं चक्षुष्यम्, “प्राण्यङ्ग-” [सिद्ध० ७.१.३७] इति यः । सन्ति पुष्पाण्यस्य सत्पुष्पम् । सानौ मान्यते सानुमानम्, के सानुमानकम् । आह च—

प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पौण्डर्यं पुण्डरीयकम् ।

पौण्डरीकं शतपुष्पं सुपुष्पं सानुमानकम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ९२] इति ।

एतस्य लोके ‘पद्म’ इति प्रसिद्धिः । “स्थलपद्मम्” इति गौडः ।

जतूकायां तु जतुका जतुकृच्चक्रवर्तनी ॥२८४॥

15

जन्तुका जतुकारी च संस्पर्शा जननी जनी ।

जतु करोति जतूका, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः, पृषो-
दरादित्वाद् दीर्घः, तस्याम् । जायतेऽस्या जतु, “मनि-जनिभ्यां घ-तौ च” [हैमो-
णादिसू० ७२१] इत्युः तकारश्च, जत्वेव जतुका । जतु करोति जतुकृत् । चक्रेण
वर्तते चक्रवर्तनी ॥२८४॥

21

जायते जन्तुः, “कृसि-कृम्यमि-” [हैमोणादिसू० ७७३] इति तुन्, स्वा-
धिके के जन्तुका । जतु करोति जतुकारी, कर्मण्यण् । सङ्गतः स्पर्शाऽस्या संस्पर्शा ।
जायतेऽस्यां जननी, “करणाऽऽधारे” [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनट् । जायतेऽस्यां
जनी, गौरादित्वाद् ङीः । आह च—

जन्तुवारा जन्तुकृष्णा जतुका रजनी स्मृता ।

25

जननी चैव संस्पर्शा जतुका चक्रवर्तनी ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ८८] इति ।

एतस्या लोके ‘जन्तुवार’ इति प्रसिद्धिः ।

मांसरोहायां विकसा वृन्ता चर्मकशा रुहा ॥२८५॥

मांसे रोहः—प्ररोहोऽस्याः मांसरोहा, तस्याम् । विकसति विकसा । वृणोति वृन्ता, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । चर्मकशेव चर्मकशा । रोहति—प्रादुर्भवति रुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः ।

5 आह च —

मांसरोहिण्यातिरुहा वृन्ता चर्मकशा कशा ।

विकसा मांसरोहा च रुहा ग्ता प्रकीर्तिता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ५४] इति ।

एतस्या लोके ‘रोहा’ इति प्रसिद्धि ॥२८५॥

12 **रक्तपाथां नमस्कारी समाङ्गाऽञ्जलिकारिका ।**

गण्डकाली शमीपत्रा रास्ना खदिरिका च सा ॥२८६॥

रक्तपादोऽस्याः रक्तपादी, तस्याम् । नमस्करोति नमस्कारी । समान्यज्ञान्यस्याः समाङ्गा । अञ्जलि काग्यति अञ्जलिकारिका, अञ्जलितपत्रत्वात्, णके आप् । गण्डेषु—ग्रन्थिषु काली गण्डकाली । गम्याकाराणि पत्राण्यस्याः शमीपत्रा ।

15 रसत्वनया रास्ना, “रसेवां” [हैमोणादिसू० २६०] इति विकल्पेन णिद् नः ।

“खद हिंसायाम्” खदति खदिरी, “मदि-मन्दि-” [हैमोणादिसू० ४१२] इति इरः, गौरादित्वाद् डी, स्वार्थिके के खदिरिका । आह च—

रक्तपादी गमीपत्रा समाङ्गाऽञ्जलिकारिका ।

नमस्कारी गण्डकाली नाम्ना(‘ रास्ना) खदिरिका मता ॥

20

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १०९] इति ।

एतस्या लोके ‘खयरी’ इति प्रसिद्धिः ॥२८६॥

तद्विशेषस्त्रिपादी स्यात् सुपादी हंसपादिका ।

विषग्रन्थिर्हंसपदी घृतमण्डलकोऽपि च ॥२८७॥

तस्या- रक्तपाथा विशेषस्तद्विशेषः ‘स्याद्’ भवेत् त्रयः पादा अस्यास्त्रिपादी ।

25 शोभना पादा अस्या सुपादी । हंस इव पादा अस्या हंसपादी, के हंसपा-

दिका । विषयुक्तो ग्रन्थिरस्या विषग्रन्थिः । हंस इव पदमस्या हंसपदी । घृतस्य मण्डलकः घृतमण्डलकः । आह च—

रक्तपाथपरा प्रोक्ता विषप्रन्थिलिपाथपि ।

हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलकश्च सा ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १११] इति ।

एतस्या लोके 'हंसपदी' इति प्रसिद्धिः ॥२८७॥

अथ स्याज्जलपिप्पल्यां शारदी शकुलादनी ।

मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाङ्गली तोयपिप्पली ॥२८८॥

जलस्य पिप्पली जलपिप्पली, तस्याम् । शरदि-ऋतुविशेषे भवा शारदी,
“भर्तु-सन्ध्यादेरण्” [सिद्ध० ६. ३ ८९] इत्यण्, “अणजेये-” [सिद्ध० २.४.२०]
इति ली । शकुलादनी, मत्स्यभक्षणात् । अत एव मत्स्यादनी । मत्स्यस्येव गन्धोऽस्या
मत्स्यगन्धा । लाङ्गली हलाकारत्वात् । तोयस्य पिप्पली तोयपिप्पली । अम्बु- 10
पिप्पल्यपि । आह च—

जलपिप्पल्यभिहिता शारदी तोयपिप्पली ।

मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाङ्गली शकुलादनी ।

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ६४] इति ।

एतस्या लोके 'जलपिप्पली' इति प्रसिद्धिः ॥२८८॥

15

शिवमल्ल्यां पाशुपतः सुव्रतो वसुको बुकः ।

कुलपुष्पः किण्वमूलः पाण्डुराङ्गः प्रियः कुलः ॥२८९॥

शिवप्रिया मल्ली शिवमल्ली । उक्तं च—

बुकं बिल्वं सधुत्तूरं सुमना पाटला तथा ।

पद्ममुत्पल-गोसूर्यमट्टौ पुष्पाणि शङ्करे ॥

20

[] इति ।

तस्याम् । पशुपतेः प्रियोऽयं पाशुपतः, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६-३.१६०] इत्यण् ।
शोभनो व्रतोऽस्य सुव्रतः । वस्ते-छादयति वसुः, “धृ-धृ-तृ-त्सरि-” [हैमो-
णादिसू० ७१६] इत्युः, स्वाधिके के वसुकः । “वसति वसुकः” इत्यपरे,
“कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपात्यते । “वाक् गति-गन्धनयो” ३ ।
वाति बुकः, “कञ्चुकांशुक-” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपातनात् साधुः ।
“वेकः” इति प्राच्याः प्रोचुः । कुले पुष्पति कुलपुष्पः । किण्वं मूलेऽस्य किण्व-

मूलः । पाण्डुरमङ्गमस्य पाण्डुराङ्गः । प्रीणाति प्रियः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः । “कुल बन्धु-सन्तानयो” कोलति “कुलः, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः । आह च—

बुको वसुक इत्युक्तं शिवाङ्कं शिवशेखरः ।

7 महापाशुपतश्चैव सुवनं शिवमल्लिका ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १९] इति ।

एतस्य लोके ‘बूअ’ इति प्रसिद्धिः ॥२८९॥

अतिविषायां तु विश्वा भङ्गुरा श्वेतकन्दिका ।

उपविषा श्यामकन्दा शृङ्गी प्रतिविषा विषा ॥२९०॥

10 अतिक्रान्ता विषाद अतिविषा, तस्याम् । “विगत् प्रवेगने” विगति अन्तः

विश्वा, “निघृषि-” [हैमोणादिसू० ५.११] इति किद् वः । भङ्गते इत्येवंशीला

भङ्गुरा, “भङ्गि-भासि-मिदो घुर ” [सिद्ध० ५. २.७४] इति घुर । श्वेतः कन्दोऽस्याः श्वेत-

कन्दा, स्वार्थिके के श्वेतकन्दिका । उप-समीपे विषमस्या उपविषा । श्यामः कन्दोऽस्या

श्यामकन्दा । “शृङ्गयुक्तत्वात् शृङ्गी” इति क्षीरस्वामी । “शृणाति रोगान् शृङ्गी”

15 इत्यपरे, “शृङ्ग-गार्ङ्गादय ” [हैमोणादिसू० ९६] इति गे निपात्यते, गौरादित्वाद्

डी । प्रतीपा विषस्य प्रतिविषा, अगदत्वान् । वेवेष्टि विषा । आह च—

अतिविषा शुरुकन्दा हेया विश्वा च भङ्गुरा ।

श्यामकन्दा प्रतिविषा शृङ्गी चोपविषा विषा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १०] इति ।

20 एतस्या लोके ‘अतिविमु’ इति प्रसिद्धिः ॥२९०॥

मेदायां स्यान्मणिच्छिद्रा मधुरा शालपर्ण्यपि ।

“मिदि मिदक् स्निहि” इति क्विरुलपद्रुमथातुपाटोकेः मेदयति मेदा, तस्याम् ।

मणीनां छिद्रमस्या मणिच्छिद्रा । मधु विद्यते अस्या मधुरा, “मध्वादिभ्यो रः”

[सिद्ध० ७.२.२६] इति रः, माघनि अनया वा, “अशुर-कुकुन्दुर-” [हैमो-

25 णादिसू० ४२६] इत्युरे निपात्यते । शाल इव पर्णान्यस्या शालपर्णी, “पाक-

कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी ।

महामेदायां तु वसुच्छिद्रा देवमणिर्वसुः ॥२९१॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

द्वितीयो गुल्मकाण्डः ॥२॥

महती चासौ मेदा च महामेदा, तस्याम् । वसूनां छिद्रमस्या वसुच्छिद्रा ।
देवश्चासौ मणिश्च देवमणिः । वसति वसुः, “भृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू०
७१६] इत्यु । आह च—

मेदा ज्ञेया मणिच्छिद्रा माल्यवर्णाऽधराऽपि च ।

महामेदा देवमणिर्वसुच्छिद्रा प्रकीणिता ॥

[धन्व० वर्ग० १ श्लो० १२७] इति ।

मेदाविशेषोऽयम् । अनयोर्लोकं ‘मेद’ इति प्रसिद्धिः ॥२९१॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्सखरतरगच्छे श्रीजिनराजध्वरिशिष्यश्रीजयसागर-

महोपाध्यायपट्टानुक्रमायातत्राचनाचार्य-

श्रीभानुमेरुगणिशिष्यसमस्त-

प्रशस्तग्रन्थावलि-

त्रिचक्षणश्रीज्ञानत्रिमलोपाध्याय-

शिष्यवाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणित्रिरचितायां

श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां गुल्मकाण्डो द्वितीयः

समाप्तः ॥२॥

[तृतीयो लताकाण्डः]

॥ अर्हम् ॥ अथ तृतीयं लताकाण्डं व्याख्यायते —

- गुञ्जायां कृष्णाला काकचिञ्चिका काकनिन्दिका ।
 5 काकादनी काकनखी रक्तिका काकनन्तिका ॥२९२॥
 काकपीलुश्चकशल्या दुर्मेषा ताम्रिकोच्चटा ।
 चूडामणिर्द्रुमोद्घा च शीतपाकी शिखण्डिनी ॥२९३॥

“क्षीज कूज गुज गुजु अव्यक्ते शब्दे” गुञ्जति शिम्ब्या गुञ्जा, तस्याम् ।
 कृष्णं प्रान्ते लति कृष्णाला । काकपर्णा चिञ्चि-प्रान्तोऽस्या काकचिञ्ची, स्वा-
 10 धिके के काकचिञ्चिका । काक इव निन्यते श्यामवर्णेन काकनिन्दिका । काकै-
 रथते काकादनी । काकस्येव नखोऽस्या काकनखी । रक्तो वर्णोऽस्यस्या रक्तिका,
 “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६] इतीक । काकान् अन्तयति काकनन्तिका,
 पृषोदरादित्वात् ॥२९२॥

काकानां पीलुगिव काकपीलुः । चक्राकार शल्यमस्या चक्रशल्या । दुष्टो
 15 मेषोऽस्या दुर्मेषा । ताम्रो वर्णोऽस्यस्या ताम्रिका, “अतोऽनेकस्वरात्” [सिद्ध० ७.२.६]
 इतीकः । “चट् च मदे” उच्चटति उच्चटा । चूडाया मणिः चूडामणिः । द्रुमेषु
 उद्घा द्रुमोद्घा । शीतेन पाकोऽस्या शीतपाकी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.
 ४-५५] इति डी । शिखण्डोऽस्यस्या शिखण्डिनी । आह च—

काकादनी काकपीलु काकगिन्विध रक्तिका ।
 20 चक्रशल्या ध्वाङ्कनखी द्रुमोद्घा काकनन्तिका ॥
 चूडामणिः शीतपाकी शिखण्डा कृष्णाला मता ।
 उच्चटा ताम्रिका गुञ्जा [चटकी काकसाह्वया] ॥
 [धन्व० वर्ग ४ श्लो० २७,२९] इति ।

एतस्या लोके 'चिणउठी' इति प्रसिद्धिः ॥२९३॥

पाठार्यां श्रेयसी पापचेलिका विद्वकर्णिका ।

वृकतिका वनतिका प्राचीना स्थापनी वृकी ॥२९४॥

एकाष्टीला रसाऽम्बष्टाऽम्बष्टकी वृकदन्तिका ।

पाठ्यते पाठा, तस्याम् । अतिशयेन प्रशस्या श्रेयसी, “गुणाङ्गाद्वेष्टेवस्” [सिद्ध० ७.३.५] इति इयसौ प्रत्यये “प्रशस्यस्य श्रः” [सिद्ध० ७.४.३४] 5 इति श्रादेशः । पापा चासौ चेली च पापचेली, वृकीत्वाद्, “निन्धं कुत्सनैरपापावै” [सिद्ध० ३.१.१००] इति समासः, स्वार्थिके के पापचेलिका । विद्वौ कर्णौ यया सा विद्वकर्णी, शाले श्रूयमाणत्वाद्, स्वार्थिके के विद्वकर्णिका । वृक इव तिकरसा वृकनिकता । वने तिकरसा वनतिकता । प्राचि भवा प्राचीना । स्थाप्यते स्थापनी, बस्तिकर्मोपयोग्या । “कुकि वृकि आदाने” वर्कते 10 वृकी, ‘नाम्युपान्य-’ [सिद्ध० ५.१.५४] इति क् । वृणातीति वा, “विचि-पुषि-” [हैमोणादिसू० २२] इति कित् क ॥२९४॥

पक्रः अष्टील—मजा अस्या एकाष्टीला । रस्यते रसा । अमति अम्बष्टा । “पष्टैषिठादय” [हैमोणादिसू० १६६] इति ठे निपात्यते, “कीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्येके निपातनाद् अम्बष्टकी । वृकस्य इव दन्ता अस्या वृकदन्ती 15 के वृकदन्तिका । आह च—

पाठाऽम्बष्टाऽम्बष्टकी च प्राचीना पापचेलिका ।

वृकतिका वनतिका पापिका स्थापनी वृकी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ७०] इति ।

एतस्या लोके ‘पाठ’ इति प्रसिद्धिः ।

20

शतावर्या बहुसुता पीवरीन्दीवरी वरी ॥२९५॥

शतमूली शतपदी शतवीर्या मधुस्रवा ।

नारायणी द्वीपशशुर्दीपिकाऽभीरुपत्रिका ॥२९६॥

महारुरुषदसोर्ध्वकण्टका वरकण्टका ।

सहस्रवीर्या तुङ्गिन्यभीरुः संवरणीत्यपि ॥२९७॥

25

शतेन आवृणोति शतावरी, तस्याम् । बहुधा सुवति बहुसुता, “सुसि-तनि-तुसेर्दीर्घश्च वा” [हैमोणादिसू० २०३] इति कित् तः प्रत्ययः । पीयते पीवरी,

१ वृद्वकर्णिका मि० ॥ २ वरतिकता मि० ॥ ३ शतमूला मि० ॥ ४ द्विपिशु^० मि० ॥

“तीवर-धीवर-” [हैमोणादिसू० ४४४] इति वरटि निपात्यते । “ध्वैह् वृद्वौ”
प्यायते वा पीवरी, “ध्या-न्योर्धा पी च” [हैमोणादिसू० ९०८] इति कनिष्
प्रत्यय पी इत्यादेशश्च । इन्दीवरी, उत्पलपुष्पत्वात् । वृणोति वरी ॥२९५॥

- शतं-बहूनि मूलान्यस्याः शतमूली । शतं-बहूनि पदान्यस्याः शतपदी ।
१) शतं-बहु वीर्यमस्याः शतवीर्या । मधु भवति मधुस्रवा । नारायणस्येयं नारायणी
विष्णुजाता, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । द्वीपिनः शत्रुखि द्वीपि-
क्षत्रुः । द्वीपो विषतेऽस्या द्वीपिका । न भीरूणि पत्राण्यस्या अभीरुपत्री, स्वार्थिके
के अभीरुपत्रिका ॥२९६॥

- महापुरुषेण दत्ता महापुरुषदत्ता । ऊर्ध्वं कण्टकान्यस्या ऊर्ध्वकण्टका ।
16) वराः कण्टका अस्या वरकण्टका । सहस्रं-बहु वीर्यमस्या सहस्रवीर्या । तुङ्गो
विषतेऽस्या तुङ्गिनी । न भीरुः अभीरुः स्थिरपत्रा । संव्रियते संवरणी । आह च—

गतावरी शतपदी पीवरीन्दीवरी वरी ।

ऋक्षप्रोक्ता द्वीपिशत्रुर्द्वीपिका वरकण्टका ॥

सह[स्र]वीर्याऽभीरुश्च तुङ्गिनी बहुपत्रिका ।

- 15) महापुरुषदत्ता च शतावर्ध्वकण्टका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २९१, २९३] इति ।

एतस्या लोके ‘गतावरी’ इति प्रसिद्धि ॥२९७॥

कटुकायां मत्स्यपित्ता रोहिणी कटुरोहिणी ।

अशोकरोहिणी कृष्णभेदा तिलकरोहिणी ॥२९८॥

- 20) कंटम्बरा काण्डरुहा रास्ना तिक्तकरोहिणी ।

तिक्ताऽरिष्टा कटुर्मत्स्या चक्राङ्गी शकुलादनी ॥२९९॥

कटति कटुः, “भृ-मृ-तृ-त्सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु, स्वार्थिके के
कटुका, तस्याम् । मत्स्यपित्तास्वादा मत्स्याना पित्त-जीविनं वा मत्स्यपित्ता । रोह-

- यत्यङ्गं रोहिणी । कटुश्चासौ रोहिणी च कटुरोहिणी । नास्ति शोकोऽस्या
25) अशोका, सा चासौ रोहिणी च अशोकरोहिणी । शोकरोहिणीत्वपि । कृष्णो
भेदः-छेदोऽस्याः कृष्णभेदा । तिलक रोहयति तिलकरोहिणी ॥२९८॥

कटति-आवृणोति गलं कटम्बरा, “जठर-ककर-” [हैमोणादिसू० ४०३]
इत्यरे निपात्यते । काण्डे रोहति काण्डरुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४]

इति कः । रसति रास्ना, “रसेर्वा” [हैमोणादिसू० २६०] इति नः । तित्ककस्य रोहिणी तित्ककरोहिणी । तेजयति तित्का, “पुत-पित्त-” [हैमोणादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । न रिष्यते— न हिंस्यते अरिष्ठा, “शी-री-” [हैमोणादिसू० २०१] इति बहुवचनात् कित् तः । कदुशब्दसाधनाऽत्रैव प्रागुक्ता । मत्स्या मत्स्यपित्तत्वात् । चक्राकारमङ्गमस्याः चक्राङ्गी । शकुलैरथते शकुलादनी । आह च—

कदुका मत्स्यशकुला मत्स्यपित्ता च रोहिणी ।
कृष्णभेदा चन्द्ररुहा नाम्ना(‘ रास्ना) कदुकरोहिणी ॥
अगोका रोहिणी तित्का चक्राङ्गी शकुलादनी ।
कदुरोहिण्यरिष्ठा च प्रोक्ता तित्ककरोहिणी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ३७-३८] इति ।

एतस्या लोके ‘कहू’ इति प्रसिद्धिः ॥२९९॥

कपिकच्छुरात्मगुप्ता कण्डुरा दुरभिग्रहा ।

अजहा मर्कटी व्यण्डा कच्छुरा कपिकच्छुरा ॥३००॥

ऋष्यप्रोक्ता शुकशिम्बिलाङ्गली प्रावृषायणी ।

ऋषभी वह्निपर्याया कपिरोमा दुरालभा ॥३०१॥

कपीन् कषति कपिकच्छूः, खिलङ्गः, “कपेर्ड-डौ च ष” [हैमोणादिसू० ८३१] इति, “कष हिंसायाम्” इत्यस्माद् ऊः प्रत्ययः षकारस्य च छादेशः, तस्याम् । आत्मना गुप्ता स्पर्शाविषयत्वाद् आत्मगुप्ता । कण्डू राति कण्डुरा, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति षे पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वे च साधुः । दुःखेन अभिगृह्यते दुरभिग्रहा । न जहाति शुकान् अजहा । मर्कटीव मर्कटी, कपिरोमफलत्वात् । २. विगतोऽण्डोऽस्या व्यण्डा । “न विगताण्डा अव्यण्डा” इति क्षीरस्वामी । कच्छुर-स्यत्याः कच्छुरा, “कच्छूवा डुरः” [सिद्ध० ७.२.३९] इति डुर । कपीनां कच्छुरा कपिकच्छुरा ॥३००॥

ऋष्यैः—मृगैः प्रोक्ता—दर्शिता ऋष्यप्रोक्ता । “ऋषिभिरप्रोक्ता वा, हेयत्वात्” इत्येके । शुकप्रधाना—सकण्टका शिम्बिरस्याः शुकशिम्बिः । लाङ्गलीव लाङ्गली, २.५ हलाकारत्वात् । प्रावृषि भवा प्रावृषायणी । “ऋषत् गतौ” ऋषति ऋषभी, “ऋषि वृषि-” [हैमोणादिसू० ३३१] इति किदमः । यदाह—

ऋषभी तु शूकशिम्याम् [] इति ।

वह्नेः पर्यायोऽस्या वह्निपर्याया । कपीनां रोमेव रोमास्याः कपिरोमा ।
अत एव कपिरोमफला । दुःखेन आलभ्यते दुरालभा । आह चेन्दुः—

ऋष्यप्रोक्ता स्वयगुप्ता कपिकच्छूश्च कण्डूरा ।

5 आत्मगुप्ता दुरालम्भा लाङ्गली दुरभिप्रहा ॥

अव्यण्डा वृषभी गुप्ता कण्डूरा शूकगिम्बिका ।

कपिरोमफला चैव समाना मुविषायणी ॥

हेया जाङ्गलिका सैव साऽजहा प्रावृषायणी ॥

[] इति ।

10 एतस्या लोके 'कउंछि' इति प्रसिद्धिः ॥३०१॥

मञ्जिष्ठायां रक्तयष्टिः समङ्गा विकसाऽरुणा ।

भण्डीरी मञ्जुका भण्डी मञ्जिर्योजनवल्लिका ॥३०२॥

कालमेषी कालगोष्ठी मण्डूकपर्णिकाऽपि च ।

मञ्जौ—मनोहे वर्णे तिष्ठति मञ्जिष्ठा, "गो-ऽम्बा-ऽम्ब-" [सिद्ध० २.३.३०]

15 इति पत्वम्, पृषोदरादित्वादुकारस्य इत्वम् । "मञ्जिरिति इकारान्तोऽयम्" इत्यपरे ।
रक्ता यष्टिरस्याः रक्तयष्टिः । समन्ताद् अङ्गति-गच्छति समङ्गा । विकसति दूरं
विकसा । अरुणा रक्तत्वात्; इयति अर्यते वा, "ऋ-कू-वृ-धृ-दारिम्य उणः" इत्युणः ।
"मण्डूक् परिभाषणे" भण्ड्यते भण्डीरी, "जम्बीरा-ऽभीर-" [हैमोणादिसू० १९६] इतीरे
निपात्यते । मञ्जुवर्णत्वाद् मञ्जुका । भण्ड्यते भण्डी । "मजि ध्वनौ" सौत्रः,

20 मञ्जति मञ्जिः, "पदि-पठि-पचि-" [हैमोणादिसू० ६०७] इति आदिगन्धादिः ।
योजनस्य वल्लिका योजनवल्लिका, दूरप्रसरेत्यर्थ ॥३०२॥

कालं सिष्यते—शटत्रते कालमेषी, घञ् प्रत्यय । कालस्य गोष्ठी कालगोष्ठी ।

मण्डूक इव पर्णान्यस्या मण्डूकपर्णी, स्वार्थिके के मण्डूकपर्णिका । आह च—

मञ्जिष्ठा कालमेषी च समङ्गा विकसाऽरुणा ।

25 मञ्जुला रक्तयष्टिश्च भण्डी योजनवल्लयपि ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १७] इति ।

आहेन्दुः—

विकसा कालमेषी च कालगोष्ठी च जिङ्गिका ।

रक्ता भण्डीरिका च [] इति ।

एतस्या लोके 'मजीठि' इति प्रसिद्धिः ।

मरिचै मलिनं कृष्णं वेल्लजं धार्मपत्तनम् ॥३०३॥

यवनेष्टं शिरोवृत्तमूषणं कोलकं च तत् ।

प्रियते जिह्वा अनेन मरिचम्, "मृ-त्रपिभ्यामिच" [हैमोणादिसू० ११७] इतीचः, 5
तत्र । मलिनं वर्णेन । कृष्णं वर्णेन, कर्षति तैक्षण्याद्वा "घृ-वी-ह्वा-" [हैमोणादिसू० १८३]
इति किद् ण । वेल्ले-वेल्लताटे जायते वेल्लजम् । "विल्लाख्य शास्त्री" इत्येके ।
धर्मपत्तने भवं धार्मपत्तनम्, "भवे" [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् ॥३०३॥

यवनानामिष्टं-प्रियं यवनेष्टम् । यवनप्रियमपि । गिरसि वृत्तं-वृत्ताकारं
शिरोवृत्तम् । उपति-रुजति उपणम् । कोलति-संस्थायति कोलकम् । आह च— 10
मरिच मलिनं श्यामं वेल्लजं कृष्णमूषणम् ।

यवनेष्टं शिरोवृत्तं कोलक धार्मपत्तनम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ८८] इति ।

एतस्य लोके 'मिरी' इति प्रसिद्धिः ।

पिप्पल्यां चपला कृष्णा वैदेही मागधी कणा ॥३०४॥ 15

शौण्डी श्यामोषणा कोलोपकुल्या कृष्णतण्डुला ।

पलति आतुरं पिप्पली, "प-पलिभ्यां टित् पिप् च पूर्वस्य" [हैमोणादिसू०
११] इति अः प्रत्ययः, तस्याम् । "चप सान्वने" चपति चपला, "मृदि-कन्दि-"
[हैमोणादिसू० ४६५] इत्यादिना अलः । कर्षति [कर्फं] कृष्णा तैक्षण्यात्, "घृ-
वी-ह्वा-" [हैमोणादिसू० १८३] इति किद् णः; श्यामत्वाद्वा । विदेहदेशे भवा वैदेही, 20
"भवे" [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । मगधदेशे भवा मागधी, "भवे" [सिद्ध० ६.
३.१२३] इत्यण् । कणाः सन्त्यस्याः कणा, अभ्रादित्वादः ॥३०४॥

शौण्डीव शौण्डी, गक्तत्वात् । श्यामा वर्णेन, "श्यैङ् गतौ" श्यायते वा, "विलि-
भिलि-" [हैमोणादिसू० ३४०] इति किन्मः । उपति-रुजति उपणा पञ्चमस्वरादिः ।
ओषणाऽपि, त्रयोदशस्वरादिरयम् । "कुल संस्थाने" कोलति कोला । उपको- 25
लति-संस्थायति उपकुल्या, "कुलेर्ई च वा" [हैमोणादिसू० ३६२] इत्यनेन "कुल
बन्धु-संस्थानयोः" इत्यस्मात् किद् यः प्रत्ययः । कृष्णाः तण्डुला अस्याः कृष्णतण्डुला ।

आह च—

पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उपकुल्या कणा श्यामा कोला गौण्डी तथोषणा ॥
[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७३] इति ।

5 इन्दुश्व—

पिप्पली तण्डुलफला वैदेही कृष्णतण्डुला ।
[] इति ।
एतस्या लोके 'पीपलि' इति प्रसिद्धिः ।

तन्मूलं ग्रन्थिकं सर्वग्रन्थिकं चटकाशिरः ॥३०५॥

10 'सुमूलकं कोलमूलं कटुग्रन्थिकंमोषणम् ।

'तन्मूलं' पिप्पलीमूलं ग्रन्थिप्रतिकृति ग्रन्थिकम्, "तस्य तुन्ये क संज्ञा-प्र-
तिकृत्योः" [सिद्ध०७.१.१०८] इति क । सर्वे ग्रन्थयोऽत्र सर्वग्रन्थिकम् । चटकाशि-
रोरूपत्वात् चटकाशिरः ॥३०५॥

शोभनो मूलोऽस्य सुमूलम्, स्वार्थिके के सुमूलकम् । कोलाया मूलं को-
15 लमूलम्, पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वः । कटु च तद् ग्रन्थिकं च कटुग्रन्थिकम् । "उष
दाहे" सौत्रः, ओषति ओषणम्, नन्वादित्वादनः । आह च--

मूलं च पिप्पलीमूलं ग्रन्थिकं चटकाशिरः ।

कोलमूलं कटुग्रन्थि सर्वग्रन्थिकमूलकम् ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७५] इति ।

20 एतस्य लोके 'पीपलीमूल' इति प्रसिद्धिः ।

चविकार्यी पुनश्चठयं चवन कोलवल्ल्यपि ॥३०६॥

च्यव्यते चविका, तस्याम्, "गिक्या-ऽऽस्यान्व-" [हैमोणादिसू०३६४] इति
ये निपातनात् चव्यम्, च्यवते वा चव्यम्, स्त्री-क्लीबलिङ्गोऽयम् । अनटि चवनम् ।
कोलव्य-संस्त्यानस्य वल्ली कोलवल्ली । आह च--

25 चविका कोलवल्ली च चठयं चवनमेव च ।

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७६] इति ।

एतस्या लोके 'चविक' इति प्रसिद्धिः ॥३०६॥

१ अमिषानचिन्तामणौ तस्वोपज्ञटीकाया च 'चटकाशिर' इति दृश्यते ॥ २ समूलक
नि० ॥ ३ ०कूपणम् नि० ॥ ४ ०या तथा चव्यं चवनं काल० नि० ॥

तत्फले बशिरो हस्तिपिप्पली श्रेयसीस्थपि ।

तस्याः—चविकायाः फलं तत्फलम्, तत्र । “बशक् कान्तौ” उच्यते बशिरोः,
पुच्छिङ्गः, ‘श्रीबोऽयम्’, इत्यपरे, “स्थवि-पिठिर-” [हैमोणादिसू० ४१७] इतीरे निपा-
त्यते । हस्तिनः पिप्पली हस्तिपिप्पली । अतिशयेन प्रशस्त्या श्रेयसी, [सिद्ध० ७.
४. ३४] “गुणाङ्गाद्रेष्ठेयम्” [सिद्ध० ७. ३. ९] इति ईयसौ “प्रशस्त्यस्य श्र” ३
[सिद्ध० ७. ४. ३४] इति श्रादेशः आह च—

तस्याः फलं विनिर्दिष्टं श्रेयसी हस्तिपिप्पली ।

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ७८] इति ।

एतस्या लोके ‘गजपीपली’ इति प्रसिद्धिः । चन्द्रनन्दनस्तु सामान्येनाऽऽह—

चव्या कोलाऽथ चविका श्रेयसी गजपिप्पली ।

10

च्यवनं कोलवल्ली तु चयं कुञ्जरपिप्पली ॥

[] इति ।

स्याद् गिरिकर्ण्यमास्फोता विष्णुक्रान्ताऽपराजिता ॥३०७॥

गिरिः—अस्मेव कर्णोऽस्याः गिरिकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २. ४. ५५.]

इति डी, तस्याम् । आ-समन्तात् स्फुटति आस्फोता, पृषोदरादित्वात् तकारः । 15

विष्णुना क्रम्यते विष्णुक्रान्ता । अत एव रक्षाहेतुत्वाद् अपराजिता अप्रतिहता ।

एतस्या लोके ‘गिरणई’ इति प्रसिद्धिः ॥३०७॥

सा तु श्वेता श्वेतनामा कटभी श्वेतनामिका ।

श्वेतस्यन्दाऽश्वखुरश्च

‘तुः’ अत्र पुनरर्थे । ‘सा’ गिरिकर्णिका ‘श्वेता’ निर्मला । श्वेत इति नाम 20

अस्याः श्वेतनामा । “कटे वर्षा-ऽऽवरणयोः” कटति कटभी, ‘कृ-शृ-गृ-शलि-”

[हैमोणादिसू० ३२९] इत्यादिनाऽभः । श्वेतनामैव श्वेतनामिका । श्वेतः स्यन्दो-

ऽस्याः श्वेतस्यन्दा । अश्वखुर इव अश्वखुरः ।

एतस्या लोके ‘श्वेतगिरणई’ इति प्रसिद्धिः ।

कृष्णा श्वेत्यक्तगन्धिका ॥३०८॥

25

नीलस्यन्दा नीलपुष्पी महाश्वेता^० गवाहनी ।

‘तुः’ पुनरर्थे । कृष्णा गिरिकर्णी अन्यक्तो गन्धोऽस्याः अन्यक्तगन्धिका ॥३०८॥

नीलः स्यन्दोऽस्याः नीलस्यन्दा । नीलवर्णानि पुष्पाण्यस्याः नीलपुष्पी ।

१ गिरिकर्ण्यमास्फोता नि० ॥ २ श्वेतपुष्पिका नि० ॥ ३ ०ताऽश्वखुरा नि० ॥

महती चासौ श्वेता च महाश्वेता । गावोऽदन्त्यस्यां गवादनी, अनटि "स्वरे वाऽनक्षे" [सिद्ध० १२.२९] इत्यवादेगः ।

एतस्या लोके 'काली गिरण्डं' इति प्रसिद्धिः । आह च —

अश्वखुर श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरिकर्णिका ।

कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्यन्दाऽपराजिता ॥

नीलपुष्पी महाश्वेता गिरिकर्णा गवादनी ।

वेर्गा चान्युग्रगन्धा च नीलस्यन्दा प्रकीर्तिता ॥

[धन्व० बर्ग ४ श्लोक ८४-८५] इति ।

एतानि सर्वाणि "स्याद गिरिकर्ण्यामास्फोता" [श्लो० ३०७] इत्याधारभ्य

10 गिरिकर्णानामानि ज्ञेयानि ।

स्यादिन्द्रवारुण्यां चैन्द्री विषादनी गवादनी ॥३०९॥

इन्द्रैर्वारुः क्षुद्रफला गोडुम्बा च गवाक्ष्यपि ।

इन्द्रवद अश्वैर्वृणोति इन्द्रवारुणी, "ऋ-कृ-वृ-" [हैमोणादिम् ० १९६]

इत्यादिना उण, पृषोदगादित्वाद् दीर्घः, तस्याम् । इन्द्रम्येयम् ऐन्द्री । विषोऽधत्ते

15 ऽनया विषादनी । गावोऽदन्त्यस्या गवादनी, "करणा-ऽऽधोर" [सिद्ध० ५ ३ १२९]

इत्यनद्, "स्वरे वाऽनक्षे" [सिद्ध० १२.२९] इत्यवादेगः ॥३०९॥

इन्द्रस्य एर्वारुविव इन्द्रैर्वारुः । क्षुद्राणि फलान्यस्या क्षुद्रफला । गावोऽदन्ति

गोडुम्बा, "तुम्ब-स्तम्बादयः" । हैमोणादिम् ० ३२० । इति वान्तो निपात्यन्ते ।

गोरक्षीव गवाक्षः "अन्गोऽप्राण्यङ्गे" [सिद्ध० ७ ३ ८५] इत्यत् समासान्तः । "गोरि

30 वाक्ष्यस्याः" इत्यन्ये, "मन्थ्यक्ष्ण स्वाङ्गे" [सिद्ध० ७ ३.१२६] इति टः

प्रत्ययः, ["अणत्रेये-" सिद्ध० २ ४ २० इति डञां गवाक्षी] । आह च —

ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राहा इन्द्रैर्वारुर्विषादनी ।

गवादनी क्षुद्रफला विशालाक्षी गवाक्ष्यपि ॥

[धन्व० बर्ग १ श्लो० २४८] इति ।

35 एतस्या लोके 'इन्द्रवारुणी' इति प्रसिद्धिः ।

द्वितीयेन्द्रवारुण्यां तु चित्रफला महाफला ॥३१०॥

आत्मरक्षा विशाला च त्रपुसी तुम्बसीत्यपि ।

'तु' पुनर्ग्रन्थः । द्वितीयेन्द्रवारुण्या चित्राणि फलान्यस्याः चित्रफला । महान्ति

फलान्यस्या महाफला ॥३१०॥

आत्मानं रक्षति आत्मरक्षा । विशाला महाफलवान् । “त्रपौषि लजायाम्”
त्रपते इव त्रपुसी, “त्रपेरुसः” [हैमोणादिसू० ५७८] इत्युसः, विधानसामर्थ्यात्
षत्वाभावः । ‘तुबु अर्दने’ तुम्ब्यतेऽनया तुम्बसी, “फनसन्तामरसादयः” [हैमोणा-
दिसू० ५७३] इत्यसे निपात्यते । आह च—

अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता विशाला तु महाफला ।

5

आत्मरक्षा चित्रफला तुम्बसी त्रपुसी च सा ॥

श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगेर्वारुर्भृगादनी ।

हस्तिदन्ती नागदन्ती वारुणी गजचिर्मिटी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २५०, २५२] इति ।

बचायामुग्रगन्धोग्रा जटिला शतपर्षिका ॥३११॥

10

इक्षुकर्णिका गोलोमी लोमशा भूतनाशनी ।

वक्यनया बचा, वाक्पाटवकृत्, भिदादित्वादङ्, तस्याम् । उग्रो गन्धोऽस्या
उग्रगन्धा । उच्यतेऽनया ओषति—दहति जिहामिति वा उग्रा, “खुर-क्षुर-” [हैमो-
णादिसू० ३९६] इति रे निपात्यते । जटा सन्त्यस्या जटिला, “काला-जटा-घाटात्
क्षेपे” [सिद्ध० ७.२.२३] इतील । शतं—बहूनि पर्वाण्यस्याः शतपर्षिका ॥३११॥ 15

इक्षुरिव कर्ण—पत्रमस्या इक्षुकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५]
इति डी, के इक्षुकर्णिका । गोखि लोमान्यस्याः गोलोमी, पृषोदरादित्वात् ।
लोमानि श्यति लोमशा । भूतानि नाशयति भूतनाशनी ।

एतस्या लोके ‘वज’ इति प्रसिद्धिः ।

अन्या श्वेतबचा मेघ्या षड्ग्रन्था हैमवत्यपि ॥३१२॥

20

‘अन्या’ अपरा श्वेता चासौ वचा च श्वेतबचा । मेधायां साष्ठी मेघ्या,
“तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः । षड् ग्रन्थयः—पर्वाण्यस्याः षड्ग्रन्था ।
हिमवत इयं हैमवती, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । श्वेतबचेयम् ।
आह च—

बचोप्रगन्धा गोलोमी षड्ग्रन्था जटिला तथा ।

25

जटिला शतपर्षाऽन्या लोमशा हैमवत्यपि ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ६] इति ॥३१२॥

शारिबायां गोपकन्या गोपबल्ली प्रतानिका ।

गोप्यास्फोता लता श्वेता शारदी काष्ठशारिबा ॥३१३॥

नागजिह्वा

- शर्यन्तनया दोषा शारिबा, “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९] इत्यवे
 5 निपात्यते, तस्याम् । गोपानां कन्येव गोपकन्या । गोपानां वल्ली गोपबल्ली ।
 प्रतानो विद्यतेऽस्याः प्रतानिका । “गुप् रक्षणे” गोपायति गोपी । आस्फुटति
 आस्फोता, पृषोदरादित्वात् तकार । लाति लायते वा लता, “पुत-पित्त-” [हैमो-
 णादिसू० २०४] इति ते निपात्यते । श्वेतते श्वेता शुक्ला । गरदि भवा शारदी ।
 काष्ठस्य शारिबा काष्ठशारिबा ॥३१३॥

- 10 नागस्य जिह्वा नागजिह्वा । आह च—

शारिबा शारदी गोपी गोपबल्ली प्रतानिका ।

गोपकन्या लता सीता श्वेतोक्ता काष्ठशारिबा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६१] इति ।

तथा च—

- 15 गारिबा फणिजिह्वा च गोप्यास्फोताऽथ चन्दना ।

[] इति ।

उत्पलशारिवानाम ।

अथ सा कृष्णा भद्रा चन्दनशारिबा ।

भद्रबल्ली कृष्णबल्ली चन्दनोत्पलशारिबा ॥३१४॥

- 20 ‘सा’ उत्पलशारिबा ‘कृष्णा’ श्यामवर्णात्वाद भन्दते भद्रा, “भन्देर्वा” [हैमोणादिसू०
 ३९१] इति रो नलोपश्च । चन्दनस्य गारिबा [चन्दनशारिबा] । भद्रा चासौ
 बल्ली च भद्रबल्ली । कृष्णा चासौ बल्ली च कृष्णबल्ली । “चदु दीप्याह्लादनयोः”
 चन्दति चन्दना, “श्वसि-रसि-” [हैमोणादिसू० २६९] इत्यनः । उत्पलामपत्रा
 उत्पलशारिबा । आह च--

- 25 शारिबाऽन्या कृष्णमूला कृष्णा चन्दनशारिबा ।

भद्रा चन्दनगोपी च चन्दना कृष्णबल्ल्यपि ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १६२] इति ।

एतस्या लोके ‘चन्दनशारिबा’ इति प्रसिद्धिः ॥३१४॥

मूर्धायां मोरटा देवी मधुश्रेणी मधूलिका ।

देवश्रेणी मधुरसा गोकर्णी तेजनी स्रवा ॥३१५॥

धनुःश्रेणी चापगुणा पीलुनी तिक्तवल्कला ।

पीलुपर्णी स्निग्धपर्णी पृथक्त्वग् मधुमत्यपि ॥३१६॥

मूर्धति—बन्नाति मूर्धा । अत एव अस्या विकारो मूर्ध्वी, तस्याम् । सुरति— 5
संबेद्यति मोरटा, “कपट-क्रीकटादय ” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते ।
दीम्बति देवी, गौरादित्वाद् डी । मधूनां श्रेणी—पङ्क्तिर्मधुश्रेणी । मधूलिका
माधुर्भात् । देवानां श्रेणी देवश्रेणी । मधुः—मधुरो रसोऽस्या मधुरसा । गोकर्णा-
मपत्रत्वाद् गोकर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डीः । “तेज-
यत्यग्नि तेजनी” इति क्षीरस्वामी । स्रवति रसं स्रवा, अच् । “स्रवा” इत्येके ॥३१५॥ 10

धनुषः श्रेणी अस्या धनुःश्रेणी । चापस्य गुणः—मौर्व्यास्त्वोऽस्या चापगुणा ।
“पील प्रतिष्टम्भे” पील्यतेऽनया पीलुनी, “पिशि-मिथि-भुधिम्य- कित्” [हैमो-
णादिसू० २९०] इति बहुवचनात् किदुनः । तिक्तं वल्कलमस्या तिक्तवल्कला ।
पीलोरेव पर्णान्यस्याः पीलुपर्णी, स्निग्धानि पर्णान्यस्याः स्निग्धपर्णी, उभयत्र
“पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डीः । पृथक् त्वग् विद्यतेऽस्या 15
पृथक्त्वग् । मधु विद्यतेऽस्या मधुमती । आह च—

मूर्धा मधुरसा देवी पृथक्त्वग् पीलुपर्णपि ।

देवश्रेणी स्वादुरसा स्निग्धपर्णी च मोरटा ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १३] इति ।

तथा चेन्दुः—

स्निग्धच्छदा मधुश्रेणी पृथक्त्वग् रसवाहिनी ।

देवश्रेणी मधुमती सुभङ्गी द्विजमेखला ॥

आतोळनी योगवहा मोरटा च मधुस्रवा ।

सुखोषिता स्निग्धपर्णी गोकर्णी सा मधूलिका ।

पीलुपर्णी कर्मकरी तथा मधुमतीति च ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘पीलुनी’ इति प्रसिद्धिः ॥३१६॥

लाङ्गल्यां हलिनी नन्दा विशस्या गर्भपातनी ।

अनन्ताऽग्निमुत्थी सैरी दुष्पुष्पी कलिकारिका ॥३१७॥

लङ्गति लाङ्गली, “नहि-लङ्गेर्दीर्घश्च” [हैमोणादिसू० ४६६] इत्यलः; लाङ्गल इव भेदनाद् वा, तस्याम् । हलो विद्यतेऽस्या. हलिनी । नन्दति नन्दा । विगतं शल्य-
मस्या द्रावकत्वाद् विशल्या, “शल गतौ” विगलति वा, “स्था-छा-मा-” [हैमो-
णादिसू० ३५६] इति यः । गर्भं पातयति गर्भपातनी । नास्ति अन्तोऽस्या
अनन्ता । अग्नेरिव मुखमस्या अग्निमुखी सोढुमशक्यत्वात् । अग्निशिखेत्येके । यदाह—

स्याल्लाङ्गलिक्यग्निशिखा [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ११८] इति ।
सीरस्य-हलस्य इयं सैरी, भेदनात्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् ।
दुष्टानि पुष्पाण्यस्या. दुष्टपुष्पी । कलि-कलहं करोति कलिकारी, स्वार्थिके के
कलिकारिका । आह च --

10 कलिकारी तु हलिनी विगल्या गर्भपातनी ।
लाङ्गल्यग्निमुखी सैरी दीप्ताऽनन्तेद्रपुष्पिका ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ९] इति ।

एतस्या लोके ‘राडागारी’ इति प्रसिद्धिः ॥३१७॥

गुडूच्याममृता सोमबल्ली वत्सादनी धरा ।

15 छिन्नोद्भवा छिन्नरुहा विषघ्नी देवनिर्मिता ॥३१८॥

विशल्या कुण्डली लम्बा तन्त्रिका चक्रलक्षणा ।

देव्यनन्ता मधुपर्णी जीवन्त्यमृतवल्त्यपि ॥३१९॥

गुडति-रक्षति [कफं] गुडूची, “गुडेरूचद्” [हैमोणादिसू० १२०] इत्यूचद्,
तस्याम् । नास्ति मृतमस्या अमृता । सोमस्य बल्ली सोमबल्ली । वत्सानामदनं
20 वत्सादनी । धरति रसं धरा, अच् । छिन्ना सती उद्भवति-प्रकटीभवति छिन्नो-
द्भवा । छिन्ना सती रोहति छिन्नरुहा, “नाभ्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४]
इति कः । विषं हन्ति विषघ्नी, “अचित्ते टक्” [सिद्ध० ५.१.८३] इति टक् ।
देवैर्निर्मिता देवनिर्मिता ॥३१८॥

विगतं शल्यमस्या विशल्या । “कुडुड् दाहे” कुण्डते कुण्डली, “मृदि-कन्दि-”
25 [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः, गौरादित्वाद् डी । “लुब्धु अवलंसने च” चका-
राच्छब्दे, लम्बते लम्बा । तन्त्रयते-धारयत्यायुस्तन्त्रिका, णके आप् । चकैर्लक्ष्यते
चक्रलक्षणा । दीव्यति देवी । नास्ति अन्तोऽस्या अनन्ता । मधूनि पर्णा-

न्यस्याः मधुपर्णी । जीवनाद् जीवन्ती, “रुहि-नन्दि-जीवि-प्राणिभ्यष्टिदाशिषि” [हैमो-
णादिसू० २२०] इति आशिषि टिदन्त । अमृतस्य क्ली अमृतवल्ली । आह च—

गुडुच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता ।

छिन्नोद्भवाऽमृतलता धरा कसादनी स्मृता ॥

सैवोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।

जीवन्ती मधुपर्णी च तन्त्रिका देवनिर्मिता ॥

वयस्था कुण्डली सौम्या विगल्याऽमृतसम्भवा ।

पिण्डाऽमृता बहुच्छिन्ना सा चोक्ता कन्दरोहिणी ॥

रसायनी कृत्तरुहा स्वरदा ज्वरनागनी ।

[धन्व० बर्ग १ श्लो० १-४]

10

मधुपर्णी दाहहरा भिषजां च निवेदिता ।

द्वितीया स्वर्णजीवन्ती तैलपर्णी च कथ्यते ॥

धुणप्रियाऽतिसारघ्नी [] इति ।

एतस्या लोके ‘गुडुची’ इत्येव प्रसिद्धिः ॥३१९॥

देवताडे देवताली वृत्तकोशो गरागरी ।

1.

जीमूतकस्तालकश्च वेण्याखुविषघातिनी ॥३२०॥

देवानां ताडो देवताडः, तत्र । देवानां ताली देवताली । वृत्त कोशो-
ऽस्य वृत्तकोशः । गरं-विषम् आगिरति गरागरी, मूषकविषघ्नत्वात्, लीलिङ्ग ।

जीवति जीमूतः “जीवेर्मथ” [हैमोणादिसू० २१६] इत्युतः मथान्तादेशः,
स्वार्थिके के जीमूतकः । ताडयते ताडः, ऋषिडादित्वाल्लते तालः, स्वार्थिके के ३
तालकः । वेणीव वेणी । आखुविषं घातयति आखुविषघातिनी । आह च—

जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरागरी ।

प्रोक्ताऽऽखुविषहा वेणी देवताडी च ताडकः ॥

[धन्व० बर्ग १ श्लो० १७३] इति ।

एतस्य लोके ‘देवदाली’ इति प्रसिद्धिः ॥३२०॥

2

कोशातक्यां कृष्णच्छत्रा जाली घोषा सुतिक्तिका ।

शुद्धकलिका श्वेडा घण्टाली कृतवेधना ॥३२१॥

१ देवदाली वृत्तकोशा नि० ॥ २ कृष्णच्छत्रा नि० ॥ ३ रक्तवेधना नि० ॥

धामार्गवः पीतपुष्पो महाजाली महाफली ।

कर्कोटकी कोशफली राजकोशातकीति च ॥३२२॥

“अत सातत्यगमने” कोशमतति—गच्छति कोशातकी, गौरादित्वाद् डीः, तस्याम् । कृष्णं छत्रमस्याः कृष्णच्छत्रा । जालोऽस्यास्ति जाली । “पुष्प शब्दे”
5 घोषति घोषा । सुतरां तित्का सुतित्का, के सुतित्तिका । मृदङ्गाकाराणि फलान्यस्या मृदङ्गफली, के मृदङ्गफलिका । श्वेडते श्वेडा । घण्टामन्ति घण्टाली । कृतं वेधनमनया कृतवेधना ॥३२१॥

धाम इयति धामार्गवः, “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिमू० ५१९] इत्यवे निपात्यते । पीतानि पुष्पाण्यस्य पीतपुष्पः । महांश्चासौ जाली च महाजाली
10 जलवितानः । महान्ति फलान्यस्या महाफली, “असम्-भक्ता-ऽजिनैक-गण-पिण्डात् फलात्” [सिद्ध० २४.५७] इति डी । करोति कर्कोटः, “कपोट-बकोट-” [हैमोणादिमू० १६१] इत्येते निपात्यते, के कर्कोटकी । कोशे—मध्ये फलान्यस्य कोशफलः । राज्ञी चासौ कोशातकी च राजकोशातकी । आह च—

कोशातकी कृतच्छिद्रा जालिनी कृतवेधना ।

15 श्वेडा सुतित्का घण्टाली मृदङ्गफलिका मता ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १९२] इति ।

तथा च—

धामार्गव. कोशफलो राजकोशातकी तथा ।

कर्कोटकी पीतपुष्पी महाजाली तथोच्यते ॥

20 [धन्व० वर्ग १ श्लो० १८९] इति ।

एतस्या लोके ‘कडूर्ई’ ‘विसाली’ ‘धीसोडी’ इति प्रसिद्धिः ॥३२२॥

हस्तिकोशातकी स्वैभी विशाला कर्कटच्छदा ।

हस्तिन. कोशातकी हस्तिकोशातकी । ‘तु’ इति पुनरर्थेऽत्र । इभस्येयं

ऐभी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । विशाला विस्तीर्णा । कर्कट-

25 स्येव च्छदोऽस्याः कर्कटच्छदा ।

क्षीरिण्यां स्यात् पटुपर्णी घर्षणी पीतदुग्धिका ॥३२३॥

फेनक्षीरा हेमक्षीरा पीतक्षीरा करीषिणी ।

हेमाह्वया हेमशिल्वा हेमवती हिमावती ॥३२४॥

क्षीरमस्त्यस्याः क्षीरिणी, तस्याम् । पदूनि पर्णान्वस्वाः पटुपर्णी । धृष्यते
अनया धर्षणी, “करणाऽऽधारे” [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनद् । पीतं दुग्धमस्याः
पीतदुग्धा, स्वार्थिके के पीतदुग्धिका ॥३२३॥

फेनयुक्तं क्षीरमस्याः फेनक्षीरा । हेमवर्णं क्षीरमस्याः हेमक्षीरा । पीतं
क्षीरमस्याः पीतक्षीरा । करीषाः सन्त्यस्याः करीषिणी । हेमनः आह्वयोऽस्याः
हेमाह्वया । हेमनः शिखाऽस्याः हेमशिखा । हिमवत इयं हैमवती, “तस्येदम्”
[सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । हिमो विवतेऽस्याः हिमावती, “अनजिरादिकह्वर-
गरादीनां मतौ” [सिद्ध० ३.२.७८] इति मतौ प्रत्यये दीर्घः । आह च—

क्षीरिणी काञ्चनी क्षीरी पटुपर्णी च धर्षणी ।

तिक्तदुग्धा हैमवती हेमदुग्धा हिमावती ॥

10

स्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा सुवर्णक्षीरिकाऽपि च ।

हिमाहा कनकक्षीरी हेमक्षीरा च काञ्चनी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २४०, २४२] इति

एतस्या लोके ‘क्षीरिणी’ ‘स्वर्णक्षीरिणी’ च प्रसिद्धिः ॥३२४॥

शङ्खिन्यां स्याद् धनहरी तस्करी चोरपुष्पिका ।

15

केशिनी ग्रन्थिका चण्डा श्वेतबुध्ना निशाचरी ॥३२५॥

शङ्खोऽस्त्यस्याः शङ्खिनी, शौक्यात्, तस्याम् । धनं हरति धनहरी । अत
एव तस्करी । चोरस्य पुष्पं चोरपुष्पी, धनहरीत्वात्, रात्रौ विकासाद् वा, के
चोरपुष्पिका । केशः सन्त्यस्याः केशिनी । ग्रन्थिरत्रास्ति ग्रन्थिका, व्रीह्यादित्वादिकः ।
चमति अतीव धनं चण्डा, “पञ्चमाद् ड” [हैमोणादिसू० १६८] इति डः; चण्डते
वा । श्वेतो बुध्नोऽस्याः श्वेतबुध्ना । निशायां चरति निशाचरी, रात्रौ विकासात् ।
आह च चन्द्रनन्दनोऽत्र—

चण्डा धनहरी चौरौ चोरपुष्पी च तस्करी ।

तथा निशाचरी च स्यात् केशिनी ग्रन्थिकेत्यपि ॥

[] इति ।

25

शङ्खिनीनामानि ॥३२५॥

आखुपपर्णा पुष्पश्रेणी न्यग्रोधी शम्बरी वृषा ।

चित्रोपचित्रा रण्डा च प्रत्यक्षश्रेणी ब्रह्मन्त्यपि ॥३२६॥

- आस्तुकर्णाभिपत्रत्वाद् आस्तुपर्णी, “पाक-कर्ण-पर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी । आस्तो कर्ण इव कर्णः— पत्रं यस्याः सा आस्तुकर्णीत्यपि, “पाक-कर्ण-” [सिद्ध० २.४.५५] इति डी., तस्याम् । पुष्पाणां श्रेणी अस्या पुष्पश्रेणी । न्यग् रोहति रुग्द्रि वा बहुमूलत्वात् न्यग्रोधी, लिहादित्वादचि “वीरुन्यग्रोधी” [सिद्ध० ४.१.१२१] इति साधु । अं वृणोति शम्बरी, अच्, गौरादित्वाद् डीः । वर्षति वृषा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति क. । “वृणोति वा” इति क्षीरस्वामी, वृषोदरादित्वात् साधु । वृषपर्णीत्यपि । चित्रा अनेकवर्णपत्रा । उप-समीपे चित्राण्यस्या उपचित्रा । रम्यते रमते वा रण्डा, “पञ्चमाद् ड” [हैमो-णादिस्० १६८] इति ड. । “चण्डा” इत्यमरः । प्रतीची श्रेणी अस्या. प्रत्य-
 10 कश्रेणी । द्रवति द्रवन्ती, शतृप्रत्ययः । आह च—

द्रवन्ती शम्बरी चित्रा न्यग्रोधी मूषकाह्वया ।

प्रत्यकश्रेणी वृषा रण्डा पुत्रश्रेण्यास्तुपर्णिका ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २२९] इति ।

तथा च—

- 15 चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी द्रवन्ती शम्बरी वृषा ॥

प्रत्यकश्रेणी सुतश्रेणी चण्डा मूषकपर्ण्यपि ।

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० ८७-८८] इति ।

एतस्या लोके ‘उदिरकनी’ इति प्रसिद्धिः ॥३२६॥

पद्मिन्यां तु महाबल्ली विशिनी विशवत्यपि ।

- 20 पलाशिनी नालीकिनी नलिनी पुटकिन्यपि ॥३२७॥

पद्ममस्त्यस्या पद्मिनी, “मन्-मा-ऽब्जादेर्नाम्नि” [सिद्ध० ७.२.६७]

इति इन् प्रत्ययः. तस्याम् । महती चासौ बल्ली च महाबल्ली । बिगमस्त्यस्या-

विशिनी । बिं विद्यतेऽस्या विशवती । पलाशा सन्त्यस्या पलाशिनी । नालीक-

मस्त्यस्या नालीकिनी । नलिनमस्त्यस्या नलिनी । पुटकमस्त्यस्या पुटकिनी ।

- 25 सर्वेऽप्येते “मन्-मा-ऽब्जादेर्नाम्नि” [सिद्ध० ७.२.६७] इति इन्प्रत्यये साधवः ।

आह च—

पद्मिनी स्यात् पुटकिनी नलिनी च कुसुद्रती ।

पलाशिनी पद्मवती वनखण्डं स चाऽऽकर ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १५७] इति ।

एतस्या लोके 'पोयणि' इति प्रसिद्धिः ॥३२७॥

कमले नलिनं पद्ममरविन्दं कुशेशयम् ।

परं शत-सहस्राभ्यां पत्रं राजीव-पुष्करे ॥३२८॥

विसप्रसूतं नालीकं तामरसं महोत्पलम् ।

तज्जलात् सरसः पङ्कात् परै रुद्र-रुद्र-जन्म-जैः ॥३२९॥

5

काम्यते श्रिया कमलम्, "मृदि-कन्दि-" [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यलः; कम- अम्भ अलति मूषयति वा; केन शिरसा मन्यते-धार्यते इति वा, तत्र । "णल गन्धे" नलति नलिनम्, "श्या-कठि-खलि-नलि-" [हैमोणादिसू० २८२] इत्यादिना इन । पद्यते मृद्धे पद्मम्, "अर्तीरि-" [हैमोणादिसू० ३३८] इति मः । एते पुं-क्लीबलिङ्गा । अरान् विन्दति अरविन्दम्, "नि-गवादेर्नाम्नि" [सिद्ध० १० ५.१.६१] इति श । कुशे-जले शंते कुशेशयम्, "शय-वासि-वासेष्वकालात्" [सिद्ध० ३.२.२५] इति सप्तम्यलुप् । शत-सहस्रशब्दाभ्यां परं पत्रम्, शत-सहस्रे बहूपलक्षणम्, शतं सहस्रं च पत्राण्यस्य शत्रपत्रम् सहस्रपत्रम् । राज्यः-रेखा सन्यस्य राजीवम्, मणयादित्वाद् व । "पुषंच् पुष्टौ" पुष्यति जले पुष्करम्, "सू-पुषि-भ्यां कित्" [हैमोणादिसू० ४३६] इति कित् करः ॥ ३२८॥

15

विशात् प्रसूतं विसप्रसूतम् । विसप्रसूनमपि । "णल गन्धे" नलति नाली-कम्, पुं-क्लीबलिङ्ग, "सृणीका-ऽस्तीक-" [हैमोणादिसू० ५०] इतीक निपात्यते । "तमूच् काङ्गायाम्" तम्यते तामरसम्, "फनस-तामरसादय-" [हैमोणादिसू० ५७३] इत्यसे निपात्यते. ताम-सप्रकर्षा रसोऽस्येति वा, तामः प्रकर्षार्थः, तारतम्यवत्, ताम्यङ्गि-मृद्गैरस्यते वा । महश्च तदुत्पलं च महोत्पलम् । 'तत्' 30 इति कमलम् जलशब्दात् सरःशब्दात् पङ्कशब्दाच्च परै रुद्रादिभिरुच्यते इत्यर्थः । जलरुद्रं जलरुहं जलजन्म जलजम्, सरोरुद्रं सरोरुहं सरोजन्म सरोजम्, पङ्करुद्रं पङ्करुहं पङ्कजन्म पङ्कजम् । यौगिकत्वाद् वारिरुद्र-वारिज-सरसीरुद्रा-दयोऽवसेया । आह च—

कमलं श्वेतमम्भोजं सारसं सरसीरुहम् ।

25

सहस्रपत्रं श्रीगिहं शतपत्रं कुशेशयम् ॥

पङ्करुहं तामरसं राजीवं पुष्करं कुहम् ।

अब्जमम्भोरुहं पद्मं पुण्डरीकं च पङ्कजम् ॥

नलं सरोजं नलिनमरविन्दं महोत्पलम् ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'श्वेतकमल' इति प्रसिद्धिः ॥३२९॥

पुण्डरीकं सिताम्भोजं

- 5 "पुणत् शुभे" पुणति पुण्डरीकम्, पुण्डते वा, "सृणीका-ऽस्तीक-"
[हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते । सितं-श्वेतमम्भोजं सिताम्भोजम् ।

अथ रक्तसरोरुहे ।

रक्तोत्पलं कोकनदं

- रक्तं च तत् सरोरुहं च रक्तसरोरुहम्, तत्र । रक्तं-शोणमुत्पल रक्तोत्प-
10 लम् । कोकै-चक्रवाकैर्नर्दात कोकनदम् । "कोका'- चक्राह्वा नदन्यस्मिन्" इति
क्षीरस्वामी । आहुश्च—

रक्ताञ्जे रक्तकुमुदे बुधै कोकनदं स्मृतम् ।

[शाश्वत० श्लो० ५४०] इति ।

कैरविण्यां कुमुद्वती ॥३३०॥

- 15 कैरवाणि सन्त्यस्या कैरविणी, तत्र । कुमुदानि सन्त्यस्या कुमुद्वती, "नड-
कुमुद-" [सिद्ध० ६.२.७४] इति डिद मत् प्रत्ययः, व्यञ्जनान्तात् कुमुच्छब्दाद्वा
"तदस्यास्त्यस्मिन्निति मत्" [सिद्ध० ७.२.१] इति मत् । कुमुदिनीत्यपि ॥३३०॥

उत्पले स्यात् कुवल्यं कुबेलं कुवलं कुवम् ।

- उत्पिबति उत्पलम्, पुं-क्लीबलिङ्ग . "मुरलोरल" [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले
20 निपात्यते उत्पलतीति वा. तत्र । कौ बलति- प्राणिति कुवल्यम्, "कु-गु-बलि-" [हैमो
णादिसू० ३६५] इत्ययः, कुस्मिन् बहिर्वलयं-पत्रवेष्टनमस्य वा । "बेल चल्ने"
कौ बेलति कुबेलम् । "कुड् शब्दे" कवते भङ्गात्वाच्चैः कुवलम्, पु-क्लीबलिङ्ग.,
"कोर्वा" [हैमोणादिसू० ४६९] इति क्दिदल, कौ बलतीति वा । "बाङ्क
गति-गन्धनयोः" कुस्मितं वातीति कुवम्, "कचित्" [सिद्ध० ५ १ १७१] इति
35 ड् । अस्य विशेषानाह—

श्वेते तु तत्र कुमुदं कैरवं गर्दभाह्वयम् ॥३३१॥

'तत्र' उत्पले श्वेते काम्यते कुमुदम्, पुं-क्लीबलिङ्ग, "कुमुद-" [हैमो-
णादिसू० २४४] इत्युदे निपात्यते, कौ मोदते इति वा । कुमुद् इत्यपि । करोति

सुखं कैरवम् “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९] इत्यवे निपात्यते; के रौति-
शब्दायते केरवः—हंसः, तस्येदं प्रियमिति वा । गर्दभस्याऽऽङ्घ्रयोऽस्य गर्दभा-
इयम् ॥३३१॥

नीले तु स्यादिन्दीवरं

‘तु’ अत्र पुनरर्थे । नीले उत्पले इन्दति श्रिया इन्दीवरम्, “तीवर-धीवर-”
[हैमोणादिसू० ४४४] इति वरटि निपात्यते ।

हल्लक रक्तसन्ध्यके ।

हलति—वूर्णते हल्लकम् . “क्रीचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यकान्तो
निपात्यते । रक्तान् सन्धीन् अकति—याति प्राप्नोति रक्तसन्ध्यकम्, रक्तं सन्ध्यव
वा, तत्र । रक्तोत्पलं चैतत् । 10

सौगन्धिके तु कठारं

मुगन्ध प्रयोजनमस्य सौगन्धिकः, “प्रयोजनम्” [सिद्ध० ६.४.११७]
इतीकण् । कल्पते कठारम् . “द्वार-शृङ्गार-” [हैमोणादिसू० ४११] इत्यारे
निपात्यते. के ह्लादते वा. पृषोदरादित्वात् साधु । शारदं शुक्रं चैतत् ।

बीजकोशे वराटकः ॥३३२॥

15

कर्णिका

बीजानां—पद्माक्षनान्नां कोशो बीजकोशः, तत्र । वरमटति वराटकः । यत्
क्षाम्तः—

बीजकोशे सरोजस्य कपर्दे च वराटकः ।

[श्लो० १८०] इति ॥३३२॥

20

असत्यपि कर्णभवत्वे रूढत्वात् कर्णे भवा कर्णिका, “कर्णं ललाटात्-”
[सिद्ध० ६.३.१४१] इति कल् ।

पद्मनाले तु मृणालं तन्तुलं बिसम् ।

पद्मस्य नालं पद्मनालम्, तत्र । “मृणत् हिंसायाम्” मृण्यते—अर्धते मृणालम्,
त्रिलिङ्गः, “कुलि-पिलि-” [हैमोणादिसू० ४७६] इति किदालः; मृदमालीयते वा. 25
“क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डे पृषोदरादित्वात् साधुः । तन्तून् लालि
तन्तुलम्, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः । “बीक् प्रजनादिषु” वेति
बिसम्, “पटि-बीभ्याम्” [हैमोणादिसू० ५७९] इति डिसः; विस्थते—प्रेर्यते वा ।

आह च—

बिसं मृणालं बिसिनी मृणाला स्थान्मृणालिका ।

मृणालं पधनालं तु तन्तुलं नलिनीरुहम् ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १६१] इति ।

5 एतस्य लोके 'बिसु' इति प्रसिद्धि ।

किञ्जल्के केसरं

किञ्चिद् जलति किञ्जल्कम्; किं-कुत्सितं जीर्यते वा, "निष्क-तुरुष्क-"

[हैमोणादिसू० २६] इति के निपात्यते, तत्र । के सरति, केसरम् । पुं-क्लीबलिङ्गा-
वेतौ । आह च—

10 पद्मकेसरमापीतं किञ्जल्कं किञ्जमेव च ।

मकरन्दं तथा तुङ्गं गौं काञ्चनमेव च ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १६५] इति ।

एतस्य लोके 'केसर' इति प्रसिद्धिः ।

नव्यदले संवर्तिका भवेत् ॥३३३॥

15 नव्यदलं—पद्मादीना नवोद्भिन्नं दलं सरयन्त्रकाव्यम्, तत्र । संवर्त्तयति-
वेष्टयति संवर्तिका, णके आप्, 'भवेद्' इति स्यात् ॥३३३॥

कन्दे पात्रे करहाट-शिफे

कनति—दीप्यते कन्दः, "गा-गपि-" [हैमोणादिसू० २३७] इति दः,
कन्धते—अन्विष्यते वा, पुं-क्लीबलिङ्ग, तत्र । पद्मम्यायं पात्रः, "तस्येदम्" [सिद्ध०

20 ६.३.१६०] इत्यण्, तत्र 'पात्रे' पद्ममन्बन्धिनि । कं गृहयन्ति करहाट-पद्मादयो
जलोत्था, तान् अटति—प्राप्नोति करहाटः; कीर्यते वा, "कपाट-विगट-" [हैमोणादिसू०
१४८] इत्याटे निपात्यते । शिनोति—दारयति क्ष्मां शिफा, तालव्यादि, "शफ-
कफ-शिफा-गोफादयः" [हैमोणादिसू० ३१६] इति फप्रत्यये निपात्यते ।

शालूकमौत्पले ।

25 "शल गतौ" शलति शालूकम्, "शल्यगेर्णित्" [हैमोणादिसू० ५९]

इत्यूकः । उत्पलानामिदमौत्पलम्—उत्पलसम्बन्धि, तत्र । आह च—

पद्ममूलं तु शालूकं शकलं करहाटकम् ।

शालीनं पद्मकन्दं तु जलादकं निगद्यते ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १६३] इति ।

30 अनयोलोके 'पद्ममूल' इति प्रसिद्धिः ।

पद्मबीजे तु पद्माख्यं पद्मकर्कटिकेत्यपि ॥३३४॥

पद्मानां बीजं पद्मबीजम्, तत्र । पद्ममित्याख्याऽस्य पद्माख्यम् । पद्मानां
कर्कटी पद्मकर्कटी, स्वार्थिके के पद्मकर्कटिका । आह च—

पद्मबीजं तु गालोडचं पद्माहं पद्मकर्कटी ।

[ध्रुव० वर्ग ४ श्लो० १५९] इति ।

5

एतस्य लोके 'गंठ' इति प्रसिद्धिः ॥३३४॥

वारिपण्यां तु पानीया पृष्ठगा कुम्भिका हठः ।

वारि पिपत्ति वारिपर्णी, "चिक्रण-कुक्कण-" [हैमोणादिसू० १९०] इत्यणे
निपात्यते, तस्याम् । पीयते पानीया । पृष्ठं गच्छति पृष्ठगा । कुम्भोऽस्त्यस्याः
कुम्भिका, "अतोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७.२.६] इतीक ।

10

"कुम्भीको वारिपर्णः स्यात्" । [] इत्येके ।

"हठ बलात्कारे" हठति हठः, अच् । यदाह—

"हठोऽम्बुपर्ण्यां प्रसभे" [हैमानेका० श्लो० १२४] इति ।

'फंगा' नाम शाकम् । 'शूषा' इत्येके ।

जलशूके जलनीली नीली शैवाल-शैवले ॥३३५॥

15

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

तृतीयो लताकाण्डः ॥

जलस्य शूकमिव जलशूकम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । जलं नीलयति जलनीली,
अण् प्रत्ययः, "णील वर्णे" नीलति नीली, अच्, गौरादित्वाद् डी., नीलवर्णा वा ।

शेते अम्भसि शैवालम् शैवलम्, "शीडस्तलक्-पाल-वालण्-वलण्-वला" [हैमो- 20
णादिसू० ५०१] इत्यनेन वालण्-वलण्प्रत्ययौ । शैवालमिति तु शेपालेत्यस्य जपा-
दित्वाद् वत्वे साधु । शैवलं शेपालं शैवलं च नीलिकाख्येयम् ॥३३५॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्संहितारतनत्रयच्छे श्रीजिनराजसूरिरिक्षिप्यश्रीजयसागरमहो-

पाध्यायपट्टानुक्रमवाचनाचार्यधुर्यश्रीभानुमेखाणिशिष्यसमस्त-

प्रशस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्य-

35

वाचनाचार्यश्रीश्रीबल्लभगणिविरचितायां

श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां लताकाण्डः

तृतीयः समाप्तः ॥३॥

[चतुर्थः शाककाण्डः]

॥ अर्हम् ॥ अथ चतुर्थं प्रस्तावप्राप्तं शाककाण्डं व्याक्रियते—

शतपुष्पायां तु घोषा शताह्वा माधवी मिसिः^१ ।

अतिच्छत्रा छत्रपुष्प्यवाक्पुष्पा कारवी सहा ॥३३६॥

- १ शतं—बहूनि पुष्पाण्यस्याः शतपुष्पा, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाऽञ्च. पुष्पात्” [सिद्ध० २.४.५६] इति अञ्चो वर्जनाद् डीर्न भवति, तस्याम् । घोषति घोषा । शतमित्याह्वाऽस्याः शताह्वा । मधुन इयं माधवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३. १६०] इत्यण् । “मिश मश रोपे च” नालव्यान्ताविमौ, मिश्र्यते मिसिः. “नाम्युपान्त्य-” [हैमोणादिसू० ६.०९] इति किदि., प्रुषोदरादित्वाद् दन्त्य सकार, 10 बीलिङ्गः । छत्रमतिक्रान्ता अतिच्छत्रा । शतच्छत्राऽपि । छत्राकाराणि पुष्पा-ण्यस्याः छत्रपुष्पी, “असत्काण्ड-प्रान्त-” [सिद्ध० २.४.५६] इति डी. । अवाञ्चि-अधोमुखानि पुष्पाण्यस्याः अवाक्पुष्पा, “असत्काण्ड-प्रान्त-शतैकाऽञ्चः पुष्पात्” [सिद्ध० २.४.५६] इति सूत्रेण अञ्चो वर्जनाद् डचभावः । आबन्त एवायम् । कारोरिय कारवी कर्मण्या, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३. १६०] 15 इत्यण् । सहते सहा । आह च—

शतपुष्पा मिसिघोषा शिफका माधवी शिफा ।

अतिच्छत्रा त्वाक्पुष्पा शताह्वा कारवी स्मृता ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० १] इति ।

तथा च—

- 25 शतपुष्पा शतच्छत्रा[ऽतिच्छत्रा] मधुरा मिसिः ।
अवाक्पुष्पा कारवी च [अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १५२] इति ।

एतस्या लोके ‘सोवा’ इति प्रसिद्धिः ॥३३६॥

जीरके तु कणाऽज्जजी जरणः कणजीरकः ।

१ मिषि. मि० ॥ २ ०पुष्पाऽवाक्पु० मि० ॥

जयति मन्दाग्नित्वं जीरः 'चि-जि-शुसि-' [हैमोणादिसू० ३९२] इति रो दीर्घत्वं च, स्वार्थिके के जीरकः, पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । कणाः सन्त्यत्यां कणा, स्त्रीलिङ्गोऽयम् । अर्ज-स्वाभाविकं मन्दाग्नित्वमजति-क्षिपति अजाजी, लिहादित्वादिचि अजेर्वा न भवति, स्त्रीलिङ्गः । जीर्यते अनेन जरणः, पुंलिङ्गः । कणोपलक्षितो जीरकः कणजीरकः । आह च—

शुक्लाऽजाजी कणाऽऽख्याता दीर्घक. कणजीरक. ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'श्वेतजीरा' इति प्रसिद्धिः ।

कृष्णेऽस्मिन् कारवी पृथ्वी सुगन्धा सुषवी पृथुः ॥३३७॥

कुञ्ची कालोपकालोपकुञ्चिकोत्कुञ्चिकाऽपि च ।

10

'कृष्णे' श्यामे 'अस्मिन्' जीरके कारोरियं कारवी, "तस्येदम्" [सिद्ध० ६३.१६०] इत्यण् । पृथ्वी बृहत्कणा । शोभनो गन्धोऽस्या सुगन्धा । सुपु सुवति सुषवी, अचि गौरादित्वाद् डी । पृथुः बृहत्कणत्वात् ॥३३७॥

"कुञ्च च कौटिल्या-ऽन्पीमावयो" कुञ्चति कुञ्ची । काला वर्णेन । उप-कालयति उपकाला । उपकुञ्चति-अन्पीकरोति उपकुञ्चिका । उक्कुञ्चति उत्कु- 15 कुञ्चिका । आह च —

कुञ्चिका चोपकुञ्ची च कालिका चोपकालिका ।

सुषवी कुञ्चिका कुञ्ची पृथ्वी कृष्णे च जीरके ॥

[धन्व० वर्ग २ श्लो० ५९] इति ।

एतस्य लोके 'कालउ जीरउ' इति प्रसिद्धिः ।

20

रसोने लघुनो म्लेच्छकन्दोऽरिष्टो महौषधम् ॥३३८॥

महाकन्दः ।

अन्धेन रसेन ऊनो रसोनः, पञ्चरसत्वात् । यद् व्याडिः—

ऊनोऽन्धेन रसेनेति रसोनस्तेन कीर्तितः ।

[] इति ।

25

तत्र । लघ्यते-अभिलघ्यते लघुनः, "लघेः ञ च" [हैमोणादिसू० २८९] इत्युनः प्रत्ययः ताल्घ्यः शकारश्चान्तादेशः । [पुं-क्लीबलिङ्गापेतौ ।] म्लेच्छानां प्रियः कन्दो म्लेच्छकन्दः । न रिप्यते अरिष्टः । महौषधं रोगजित्वात् ॥३३८॥

महांश्वासौ कन्दश्च महाकन्दः । आह च —

अथ महौषधम् ।

लशुनं गृञ्जनारिष्ट-महाकन्द-रसोनका ॥

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १४८] इति ।

एतस्य लोके 'ल्हसणु' इति प्रसिद्धिः ।

अपरोऽप्येष गृञ्जनो दीर्घपत्रकः ।

'अपर.' अन्य 'एष' रमोन गृञ्ज्यते-कुसित् शब्दते गृञ्जनः, पुं-क्लीब-
लिङ्ग । दीर्घं पत्रमस्य दीर्घपत्र, के दीर्घपत्रकः ।

पलाण्डौ यवनेष्टः स्यात् सुकन्दो वक्त्रदूषणः ॥३३९॥

10 **हरणः**

पिपर्त्तिं धातून् पलाण्डुः, "केवयु-भुरण्यु-" [हैमोणादिसू०७४६] इति उप्रत्यये
निपात्यते, "पल गतौ" पलति वा पलाण्डुः, "पलि-मृ+यामाण्डु-कण्डुको" [हैमोणादि-
सू०७६७] इत्याण्डु. प्रत्ययः, तत्र । यवनानाम् इष्टो यवनेष्टः । गोभन कन्दोऽस्य
सुकन्दः । वक्त्रं दूषयति वक्त्रदूषणः ॥३३९॥

15 हरति हरणः । आहुश्च—

पलाण्डुर्यवनेष्टश्च सुकन्दो मुक्वदूषण ।

हरण [धन्व० वर्ग ४ श्लो०७१] इति ।

एतस्य लोके 'डंगली' इति प्रसिद्धिः ।

स तु हरितो लतार्को दुर्दुमोऽपि च ।

३) 'तु.' पुनरर्थे । 'स' पलाण्डु 'हरितः' नीलः लतार्को लतार्कस्य । दुष्टो
दुमो दुर्दुमः, अपवित्रत्वात् । आह च-

अन्यः पलाण्डुस्तु लतार्का दुर्दुमश्च स ।

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ७१] इति ।

सुश्रुतस्त्वाह—

25 लशुनो दीर्घपत्रश्च पिच्छागन्धो महौषधम् ।

फरण्यश्च पलाण्डुश्च लवतर्का परारिका ।

गृञ्जनं यवनेष्टश्च पलाण्डोर्दश जातय ॥

[] इति ।

सप्तलायां बहुफेना सातला विमला मला ॥३४०॥

सारी मरालिका दीप्ता फेना चर्मकसा यवा ।

सपति-समवैति सप्तला, "मुरलोरल-" [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते, तस्याम् । बहुव' फेनाभा विन्दवोऽस्या बहुफेना । सातं-सुखं लाति सातला, "कचित्" [सिद्ध० ५.१.१.७१] इति ड' । विगतो मलोऽस्या विमला ॥३४०॥ 5

सारयति सारी । मरालिका(१ ली)-हंसी, सैव मरालिका । अत एव दीप्ता । फेनाभा विन्दव सन्न्यस्यां फेना । चर्मणि कसा अस्याः चर्मकसा । यूयते यवा । आह च--

सातला सप्तला सारी विपुला विमलाऽमला ।

बहुफेना चर्मकसा फेना दीप्ता रसालिका ॥

10

[ध्रुव० वर्ग १ श्लो० २३८] इति ।

एतस्या लोके 'माथरि' इति प्रसिद्धिः ।

प्रसारण्यां चारुपर्णी भद्रपर्णी प्रतानिका ॥३४१॥

भद्रबला भद्रलता भद्रकाली महाबला ।

सौरणा सरणा सुप्रसरा राजबला च सा ॥३४२॥

15

प्रसार्यतेऽनया प्रसारणी, "करणा-SSधारे" [सिद्ध० ५.३.१२९] इत्यनद्, तस्याम् । चारुणि पर्णान्यस्या चारुपर्णी । भद्राणि पर्णान्यस्याः भद्रपर्णी । प्रतानोऽस्त्यस्याः प्रतानिका, "अनोऽनेकस्वरात्" [सिद्ध० ७.२.६] इतीकः ॥३४१॥

भद्रं बलमस्या भद्रबला । [भद्रा चासौ लता च] भद्रलता । भद्रा चासौ काली च भद्रकाली । महद्बलमस्या महाबला । सारयति सारणा । सरतीव अम्भः 20 सङ्कोचाद् निवर्तते गमनया सरणा । "सरणी" इति युक्तं पाठः" इति क्षीरस्वामी । शोभनः प्रसरोऽस्याः सुप्रसरा । राजरूपा-मुख्या बला-बलकृद् राजबला । आह च-

प्रसारणी सुप्रसरा सरणी सारणी च सा ।

चारुपर्णी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका ॥

[ध्रुव० वर्ग १ श्लो० २८९] इति ।

25

एतस्या लोके 'प्रमारणी' इति प्रसिद्धिः ॥३४२॥

१ विन्दुलामली नि० ॥ २ चर्मकसा नि० ॥ ३ सारणी सुप्रसरा च राजबला च साऽपि च नि० ॥

ब्राह्म्यां वयःस्था मत्स्याक्षी ब्राह्मणी सोमवल्लरी ।
सरस्वती सत्यवती सुस्वरा ब्रह्मचारिणी ॥३४३॥

- ब्राह्मीव ब्राह्मी, पावनत्वात्, तस्याम् । वयसि निष्ठानि वयःस्था, “स्था-
पा-स्ता-त्र-” [सिद्ध० ५.१.१४२] इति कः, वयसः स्थैर्यवृत् । मत्स्याक्षी
5 मत्स्याक्षिपुष्पी । ब्रह्मण इयं ब्राह्मणी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०]
इत्यण् । सोमस्य वल्लरी सोमवल्लरी । सर—प्रसरणमस्यस्या सरस्वती । सत्यम-
स्यस्या सत्यवती । गोभनः स्वरोऽस्या मुस्वरा. “ओम्बु शब्दोपतापयो” सुष्टु
सुतरां वा स्वरानि सुस्वरा इति वा । ब्रह्म चरनीत्येवंगोला ब्रह्मचारिणी ।
आह च—

- 10 ब्राह्मी सरस्वती सोमा सत्याहा ब्रह्मचारिणी ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘ब्राह्मी’ इति प्रसिद्धि ॥३४३॥

सूरणे कण्डुरः कन्दोऽर्शोघाती चित्रदण्डकः ।

- सूर्यते-प्रेर्यते सूरणः. “चिक्रण-कुक्रण ” [हैमोणादिम्० १९०] इत्यणं निपा-
15 त्यते, तत्र । कण्डं गति कण्डुरः. पृषोदगदित्वात् माधु । ऋचते-इष्टयते कन्दः,
[पुं-श्रीबलिङ्ग । अर्शा घातयति अर्शोघाती । चित्रो दण्डोऽस्य चित्रदण्ड, स्वार्थिके
के चित्रदण्डकः । एतस्य लोके ‘मृगणकन्द’ इति प्रसिद्धि ।

वृद्धदारके त्वावेगी जीर्णवालक जुङ्गकौ ॥३४४॥

अजाण्डी च ऋक्षगन्धा स्यादन्तःकोटपुष्प्यपि ।

- 30 वृद्धं-वृद्धत्वं दारयति वृद्धदारकः वृः दारकाकुरुते इति वा, पृषोदरादि-
त्वात्, तत्र । आ समन्ताद् वगोऽस्यस्या आवेगी. वृद्धत्वात्. उद्वेजको वा । जीर्णा
वाला अस्य जीर्णवाल. स्वार्थिक के जीर्णवालकः । “युगु जुगु वुगु वर्जने”
चवर्गीयादिरयम्, जुङ्गति जुङ्ग अच्. स्वार्थिके क जुङ्गकः ॥३४४॥

- अजस्येव अण्टानि-अस्थान्यस्या अजाण्डी । छगलाण्डीत्यपि । ऋक्षवद्
25 गन्धयति ऋक्षगन्धा । “वृक्षगन्धा” इति च पाठभेदः” इति क्षीरस्वामी ।
अन्तःकोटे पुष्पाण्यस्या अन्तःकोटपुष्पी । आह च—

वृद्धदारक आवेगी जुङ्गको जीर्णवालकः ।

अन्तःकोटरपुष्पी स्यादजाण्डी छालाण्डचपि ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १०७] इति ।

एतस्य लोके 'वृद्धारा' इति प्रसिद्धिः ।

सुवर्चलायां मण्डूकी बदराऽऽदित्यवल्लभा ॥३४५॥

5

मण्डूकपर्ण्यर्कभक्ताऽऽदित्यवल्ली सुखोद्भवा ।

सुष्ठु वर्चते सुवर्चला, "मुरलोरल-" [हैमोणादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते, सुष्ठु वर्चते सुवर्च—अभिर्दीपनम्, तल्लानीति वा, तस्याम् । मण्डति मण्डचते वा मण्डूकी, "मृ-मन्यान्न-" [हैमोणादिसू० ५८] इत्यूकः, गौरादित्वाद् डी । "बदश्चैथे" बदति बदरा, "ऋच्छि-चटि-वटि-" [हैमोणादिसू० ३९७] इत्यरः । 10 आदित्यस्य वल्लभा आदित्यवल्लभा ॥३४५॥

मण्डूक इव पर्णान्यस्या मण्डूकपर्णी, "पाक-कर्ण-पर्ण-" [सिद्ध० २.४.५५] इति डी । अर्कस्य भक्ता अर्कभक्ता । आदित्यप्रिया वल्ली आदित्यवल्ली । मुखमुद्भवति अस्या सुखोद्भवा । आह च —

सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता मूर्यभक्ता सुखोद्भवा ।

15

मण्डूकपर्णी मण्डूकी बदराऽऽदित्यवल्लयपि ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ९८] इति ।

एतस्या लोके 'मूचलि' इति प्रसिद्धिः ।

भृङ्गराजे भृङ्गरजो भृङ्गारः केशरञ्जनः ॥३४६॥

भृङ्गारको भेकरजो भृङ्गो मार्कव इत्यपि ।

20

भृङ्गवद राजते भृङ्गराजः, तत्र । भृङ्गवद रञ्जयति—कृष्णीकरोति भृङ्गरजः, अचि प्रत्यये षृषोदरादित्वान्नलोपः । भृङ्गान् इयति भृङ्गारः । केशान् रञ्जयति केशरञ्जनः ॥३४६॥

अङ्गति अङ्गारकः "अग्यङ्गि-" [हैमोणादिसू० ४०५] इति आरे स्वार्थिके के च साधुः । भेकवद रञ्जयति भेकरजः, अचि प्रत्यये षृषोदरादित्वात् साधुः । 25 भृङ्गराजैकदेशे भृङ्गः, यथा सत्या सत्यभामेत्यादिवत् ; विभर्ति वा भृङ्गः, "भृ-वृभ्यां नोऽन्तश्च" [हैमोणादिसू० ९४] इति ग । मर्कति-सम्पृच्यते मार्कवः "कैरव-भैरव-" [हैमोणादिसू० ५१९] इत्यथे निपात्यते । आह च—

भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कवो भृङ्ग एव च ।
अङ्गारको भेकरजो भृङ्गार केशरञ्जन ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११] इति ।

एतस्य लोके 'भांगरउ' इति प्रसिद्धि ।

5 कासमर्दे त्वरिमर्दः कालं कनक-कर्कशौ ॥३४७॥

कासं मर्दयति कासमर्दः, तत्र । अग्निं मर्दयति अरिमर्दः । कालं वर्णेन ।
कनति—दीप्यते कनकः । कर्क श्यति कर्कशः । आह च—

कासमर्दोऽरिमर्दश्च कासाग्निं कर्कशस्तथा ।

कालं कनक इत्युक्तं स च स्यात् कासमर्दकं ॥

10 [धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११८] इति ।

एतस्य लोके कासदउ' इति प्रसिद्धि ॥३४७॥

वास्तुके तु शाकज्येष्ठः प्रवालः क्षारपत्रकः ।

शाकवीरो वीरशाकस्ताम्रपुष्पः प्रसादकः ॥३४८॥

वमन्त्यस्मिन् गुणा इति वास्तुकम्, "कञ्चुकाशुक-" [हैमोणादिसू० ५७]

15 इत्युके निपातनात् साधु, तत्र । शाकेषु ज्येष्ठः शाकज्येष्ठः । प्रवर्तति प्रवालः, "वा
ज्वलादि-" [सिद्ध० ५.१.६२] इति ण । क्षारं पत्रमस्य क्षारपत्रकः, के क्षारपत्रकः ।
शाकानां मध्ये वीर इव प्रधानत्वात् शाकवीरः । वीरश्चासौ शाकश्च वीरशाकः ।
ताम्राणि पुष्पाण्यस्य ताम्रपुष्पः । प्रमादयति प्रसादकः । आह च—

वास्तुक क्षारपत्र स्याच्छाकवीरः प्रसादकः ।

३ [] इति ।

एतस्य लोके 'बधुआ' इति प्रसिद्धि ॥३४८॥

पालङ्क्यायां तु पालक्या क्षुरिका मधुसूदनी ।

पालयति पालङ्क्या. "गिम्ब्या-SSम्या-SSञ्च-" [हैमोणादिमू० ३६४] इति ये
निपात्यते, नम्याम् । पालके साधु पालक्या "नत्र साधौ" [सिद्ध० ७.१.१५]

३ इति य, पान्यते इति वा, "गिम्ब्या SSम्या-SSद्वञ्च-" [हैमोणादिमू० ३६४] इति
ये निपातनात् साधु । क्षुरिणि क्षुरी, के क्षुरिका. क्षुरिकेव वा क्षुरिका । मधु माधुर्यं
सूदते मधुसूदनी । आह च—

१ कतककर्कश नि० ॥ २ शाकज्येष्ठ नि० ॥

पालङ्क्या वास्तुकाकारा क्षुरिका चीरितच्छदा ।

[] इति ।

एतस्या लोके 'पलांक' इति प्रसिद्धिः ।

जीवन्त्यां स्याज्जीवनीया जीवनी जीववर्धनी ॥३४९॥

मङ्गल्यनामधेया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ।

5

जीवतादिति जीवन्ती, "रुहि-नन्दि-" [हैमोणादिसू०२२०] इति टिदन्तः, तस्याम् । जीव्यतेऽनया जीवनीया, बाहुलकात् करणेऽव्यनीयः । जीव्यतेऽनया जीवनी, "करणाऽऽधारे" [सिद्ध०५.३.१२९] इत्यनद् । जीवस्य वर्धनी जीववर्धनी ॥३४९॥

मङ्गल्यमिति नामधेयमस्या मङ्गल्यनामधेया । शाकमध्ये श्रेष्ठा शाकश्रेष्ठा । यगः करोति यशस्करी । आह च—

10

जीवन्ती जीवनीया च जीवनी जीववर्धनी ।

मङ्गल्यनामधेया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १४०] इति ।

एतस्या लोके 'दोडी' इति प्रसिद्धिः ।

स्यादम्ललोणिकायां तु चाङ्गेरी चुक्रिका रसा ॥३५०॥

15

अम्बष्ठाऽम्बोटिका दन्तशठा लोलाऽम्ललोलिका ।

नरेन्द्रमाला क्षुद्राम्ली चतुष्पर्णी च लोणिका ॥३५१॥

अम्बेन लुनाति अम्ललोणिका, पृषोदरादित्वात् साधुः, तस्याम् । चाङ्गं—दन्त-पटुत्वमीरयति चाङ्गेरी । चुक्रन्ते—व्यथन्तेऽस्याः चुक्रिका, णके आप् । रस्यते—आस्वाधते रसा ॥३५०॥

20

अम्बे तिष्ठति अम्बष्ठा, "गो-ऽम्बा-ऽम्ब-सव्या-ऽप-द्वि-त्रि" [सिद्ध०२.३.३०] इत्यादिना स्थगन्दसम्बन्धिनः सकारस्य षो भवति, "स्था-पा-स्ता-त्र क" [सिद्ध० ४.१.१४२] इति कः प्रत्ययः । अम्बमटति अम्बोटिका, पृषोदरादित्वात् साधुः । दन्ताः शठाः अस्याः दन्तशठा । "लोडु उन्मादे" लोडति लोला, ड-ल्योरैक्यात् । अम्बेन लोला अम्ललोला, के अम्ललोलिका । [. . .] नरेन्द्रमाला । क्षुद्रा 21 चासी अम्ली च क्षुद्राम्ली । चत्वारि पर्णान्यस्याः चतुष्पर्णी । लुनाति लोणिका, पृषोदरादित्वात् । आह च—

क्षुद्राम्लिका तु चाङ्गेरी लोणिका चाऽम्ललोणिका ।

लोला लोडा चतुष्पर्णा सैव दन्तगठा मता ॥

[धन्व० वर्ग ५ श्लो० ३६] इति ।

तथा च--

१ चाङ्गेरी चुक्रिका दन्तगठाऽम्ब्राऽम्ललोणिका ।

[अमर०का०२ वर्ग४ श्लो०१४०] इति ।

एतस्या लोके 'आंबउत्री' इति प्रसिद्धिः ॥३५१॥

तण्डुलीये मेघनादस्तण्डुली तण्डुलेरकः ।

गण्डीरको रक्तकाण्डो विषहार्यल्पमारिषः ॥३५२॥

1.) तण्डुलेभ्यो हितस्तण्डुलीयः, "हविर्गन्भेदापूपादेर्या वा" [सिद्ध०७.१.२९]

इतीय, ताडयति दोषान् इति वा, "गय-हृदयादयः" [हैमोणादिसू०३७०] इत्यये

निपात्यते, तत्र । मेघस्येव नादोऽस्मात् मेघनादः । तण्डुलाः सन्त्यस्य तण्डुली ।

तण्डुलान् ईरयति द्रावकत्वात् तण्डुलेर, स्वार्थिके के तण्डुलेरकः । गण्डी-प्रन्थिम्

ईरयति गण्डीर, स्वार्थिके के गण्डीरकः । रक्त काण्डोऽस्य रक्तकाण्डः । विषं

१) हरति विषहारी । अल्पं मृणाति-हिनस्ति अल्पमारिषः, "अमि-मृभ्या णित्" [हैमो-

णादिसू० ५४९] इति इष । आह च—

तण्डुलीयक उद्दिष्टश्चण्डाला तण्डुलेरकः ।

गण्डीरस्तण्डुली बीजो मेघनादो घनस्वन ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ११६] इति ।

२० एतस्य लोके 'तण्डुलेजा' इति प्रसिद्धिः ॥३५२॥

शमठे तु तोयवृत्तिर्गण्डीरस्तोयमञ्जरी ।

समष्टिला शोषहरी जलापामोर्ग ओलकः ॥३५३॥

गाम्यति शमठः, "मृ-जू-शृ-कर्म्यमि-रमि-रपिभ्योऽठः" [हैमोणादिसू०१६७]

इति बहुवचनाद् अठ प्रत्ययः, तत्र ! तोये पानीये वृत्तिः—वर्तनमस्य तोयवृत्तिः ।

२.) गण्डीन्-प्रन्थीन् ईरयति गण्डीरः । तोयस्य मञ्जरी तोयमञ्जरी । सम्यगस्थीनि लाति

समष्टिला साण्डत्वात्, पृषोदरादित्वात् साधु । समष्टिलानाम शाकम् । यन्माला—

"गण्डीरो नाम समष्टिला" [

] इति ।

शोषं हरति शोषहरी । जले जलस्य वा अपामार्ग इव जलापामार्गः । “उल दाहे” सौत्र, ओलति ओल, के ओलकः, त्रयोदशस्वरदिरस्यम् ॥३५३॥

अन्यस्तु स्थलगण्डीरः कर्बुरष्टकदेशजः ।

‘तुः’ पुनरर्थे । ‘अन्य’ अपर स्थलस्य गण्डीरः स्थलगण्डीरः । कर्बुरो वर्णेन । टकदेशे जातः टकदेशजः ।

काकमाच्यां तु कामाची काकमाहा च वायसी ॥३५४॥

काकवद् मचते-वर्णेन समृच्यते काकमाची, तस्याम् । पृषोदरादित्वान्मध्यक-कारलोपे कामाची । काकस इत्याह्वाऽस्याः काकसाहा । वायसवर्णत्वाद् वायसी । आह च—

काकमाची ध्वाङ्गमाची काकसाहा च वायसी ।

10

कट्वी कटुफला चैव रसायनवरा स्पृता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० २१] इति ।

एनस्या लोके ‘कमाड’ इति प्रमिद्धिः ॥३५४॥

श्रीहस्तिन्यां तु भूरण्डी कुरण्डी कास्मरीरिपुः ।

हस्तिनी हस्तिकर्णपत्रा. श्रीयुक्ता हस्तिनी श्रीहस्तिनी, तस्याम् । भुवि रोहति 15
भूरण्डी “पिचण्डैगण्ड-” [हैमोणादिम्० १७६] इत्यण्डे निपात्यते । कौ
रोहनि कुरण्डी. “पिचण्डैगण्ड-” [हैमोणादिम्० १७६] इत्यण्डे निपात्यते ।
कास्मर्या रिपु. कास्मरीरिपुः । श्रीहस्तिनीनामानि ।

सुनिषण्णे सूचिपत्रः स्वस्तिकः शितिवारकः ॥३५५॥

श्रीवाराकः(१ श्रीवारकः)शितिवरो वितुन्नः कुक्कुटः शितिः ॥ 20

सुष्ठु सुतरा वा निषीदनि स्म सुनिषण्णः. तत्र । मूच्याकाराणि पत्राण्यस्य
सूचिपत्रः । स्वस्ति कायनि स्वस्तिकः । गिति वारयति शितिवारकः ॥३५५॥

अथं वृणीते श्रीवाराकः (श्रीवाग्कः) । गिति वृणोति शितिवरः । वितुन्नते
स्म वितुन्नः । “कुकि वृकि आदाने” कुक्यते कुक्कुटः, “नर्कुट-कुकुट-” [हैमोणा-
दिसू० १५५] इत्युटे निपात्यते । श्यायते श्यति वा शितिः । आह च— 35

शितिवाग् सूचिपत्र. शैल्याच(' मूच्याह्वा.) सुनिषण्णकः ।

श्रीवासक. गितिवरः स्वस्तिक कटुकः(' कुक्कुटः) शिखी ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १५५] इति ।

१ ०हा वृषावृणी नि० ॥ २ भूरण्डी कुरण्डी नि० ॥ ३ शिरिवारकः नि० ॥ ४ श्रीवारक.
शिति० नि ॥

एतस्य लोके 'षडकृतिर्' इति प्रमिद्धि ।

मूलके तु महाकन्दो रुचिष्यो हस्तिदन्तकः ॥३५६॥

वस्तिका नीलकण्ठश्च सेकिमो हरिपर्णकः ।

“मूल प्रनिष्ठाया” मूलनि मूलम्. मूयते वा “शुक्र गी मूयः मित्र” [हैमो-
णादिसू० ४६३] इति किन्ल, नदेव मूलकम्, पुं-क्लीबलिङ्ग, तत्र । महांश्चासौ
कन्दश्च महाकन्दः । रोचने रुचिष्यः, “रुचि-भुजिभ्या क्चिष्य” [हैमोणादिसू०
३८४] इति किदिष्य । हस्तिदन्तप्रतिवृत्ति हस्तिदन्तकम्, पुं-क्लीबलिङ्ग ॥३५६॥

वस्तप्रतिवृत्ति वस्तिका । नील कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः । सेकेन निर्वृत्त.
सेकिमः. “भावादिम” [मिद्र० ६.४.२१] इतीम । हरि-नील पर्णमस्य हरि
पर्ण, स्वार्थिके क हरिपर्णकः । आह च

मूलक हरिपर्णं च वस्तिका क्षारमेव च ।

नीलकन्दं महाकन्दं रुचिष्य हस्तिदन्तकम् ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ३३] इति ।

एतस्य लोक 'मूला' इति प्रमिद्धि ।

15 चाणक्यमूलके शालामर्कटो मरुसम्भवः ॥३५७॥

विष्णुगुप्त-मतो मिश्रो बालेयो मर्कटोऽपि च ।

चाणक्यस्य मूलकं चाणक्यमूलकम्, तत्र । शालाया मर्कट इव शालाम-
र्कटः । मर्ग सम्भवति मरुसम्भवः ॥३५७॥

'विष्णुगुप्तमत' इति विष्णुशब्दाद् गुप्त-मतशब्दौ योज्येते, तेन विष्णुगुप्तः

30 विष्णुमतः । “मिश्रणं मय्यचने” मिश्रयते मिश्रः । बलने बालेयः, “गय-हृद-
यादय” [हैमोणादिसू० ३७०] इति माधु । मर्कटं सौत्रो गन्वर्थः, मर्कटि
मर्कटः, “दिव्यवि-” [हैमोणादिसू० १४२] इत्यट । आह च -

चाणक्यमूलकं चान्यं बाल्यं मरुसम्भवम् ।

शालामर्कटमिश्रं च विष्णुगुप्तमनन्तकम् ॥

25 [धन्व० वर्ग ४ श्लो० ३५] इति ।

बृहन्मूलकोऽयम् ।

हिलमोच्यां शङ्खधरा जलब्राह्मी च मोचिका ॥३५८॥

१ वुस्तिका नि० ॥ ० 'सेकिनम' इत्यभिधानचिन्तामणौ स्वोपकृतीकाया च ॥ ३ ० मिश्र
स्थाक्यो नि० ॥

हिलद-वीर्याद् मोचयति हिलमोची, तस्याम् । शङ्खं धरति शङ्खधरा ।
जलस्य ब्राह्मी जलब्राह्मी । मोचयति मोचिका ॥३५८॥

कलम्ब्यां तु शतपर्वा कडम्बी चायसी च सा ।

कलम्बन्तेऽस्याः कलम्बी, तस्याम् । शतं-बहूनि पर्वाण्यस्याः शतपर्वा । “कड
मदे” कडति कडम्बी, “कृ-कडि-कटि-क्टेरम्बः” [हैमोणादिसू० ३२१] इत्यम्बः । 5
चायसी कर्णेन ।

कारवेल्ले तु सुषवी कटिल्लो मृदुपर्णकः ॥३५९॥

“वेल्ल गतौ” कारणेन वेल्लति कारवेल्लः, तत्र । सुप्त्तु सूयते सुषवी,
अच् । कटिं लाति कटिल्लः, [पृषोदरादित्वात् द्वित्वम्], कटति-आवृणोति
वा, “भिल्ला-ऽच्छभल्ल-” [हैमोणादिसू० ४६४] इति छे निपात्यते । मृदूनि 10
पर्णान्यस्य मृदुपर्ण, के मृदुपर्णकः । यदाह—

अथ कारवेल्लः कटिल्लकः ॥

सुषवी च

[अमर० का० २ वर्ग ४ श्लो० १५४-५५] इति ।

तथा च—

15

कारवेल्लं कटिल्लं स्यादुपकाण्डं सुकाण्डकम् ।

कारवल्ली वारिवल्ली बृहद्वल्ल्यपरा स्पृता ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘कारेली’ इति प्रसिद्धिः ॥३५९॥

पटोले तु पाण्डुफलः कुलकः कर्कशाच्छदः ।

20

राजीफलः कफहरो राजमान्योऽमृताफलः ॥३६०॥

“पट गतौ” पटति इति पटोलः, “पटयति सरलत्वात्” इति क्षीरस्वामी,
“कटि-पटि-” [हैमोणादिसू० ४९३] इत्योलः, पुं-स्त्रीलिङ्गः, तत्र । पाण्डूनि फलान्यस्य
पाण्डुफलः । कोलति-संस्त्रायति कुलकः, “ध्रु-ध्रुन्दि-रुचि-तिलि-पुलि-कुलि-” [हैमोणा-
दिसू० २९] इत्यादिना किदकः । कर्कशानि छदान्यस्य कर्कशाच्छदः । राज्याकारं 25
फलमस्य राजीफलः । कर्कं हरति कफहरः । राज्ञां मान्यो राजमान्यः ।
अमृतानि फलान्यस्य अमृताफलः, पृषोदरादित्वाद् दीर्घः । आह च—

१ केलम्बुर्वायसी मि० ॥ २ कारवेल्ल्यां तु मि० ॥ ३ राजमान्यमृतां मि० ॥

पटोलः कुलकः प्रोक्तः पाण्डुरः कर्कशच्छदः ।

राजीफलः पाण्डुफलो राजमान्योऽमृताफलः ॥

[धन्व० बर्ग १ खो० ४९] इति ।

एतस्य लोके 'पटोल' इति प्रसिद्धिः ॥३६०॥

5 कर्कोटे तु किलासघ्नस्तिक्तपत्रः सुगन्धकः ।

करोति किलासहिंसा कर्कोटः, "कपोट-बकोट-" [हैमोणादिसू० १६१] इत्योटे निपात्यते, तत्र । किलासं हन्ति किलासघ्नः । तिक्तं पत्रमस्य तिक्तपत्रः । सुष्टु गन्धयति सुगन्धकः, णकप्रत्यय ।

एतस्य लोके 'ककोडा' इति प्रसिद्धिः ।

10 कूष्माण्डके तु कर्कारुः

"कुषश्च निष्कर्ष" कृष्यते कूष्माण्डः, "पिचण्डैरण्ड-" [हैमोणादिसू० १७६] इत्यण्डे निपात्यते, के कूष्माण्डकः. को उष्मणा अनितीति वा, कुत्सित उष्मा अण्डेषु-बीजेष्वस्य वा, पित्तकारित्वात्, तत्र । कर्किं. सौत्र, कर्कति कर्कारुः, पुल्लिङ्ग, "कर्केरारु" [हैमोणादिसू० ८१३] इत्याह, उकारान्त, "करोति तृप्तिं कर्कः, इयन्ति अरुः" 15 "रुवर्ति-" [हैमोणादिसू० ९९७] इत्युस् प्रत्यय, वस्तिशोधनः सरन्वात्, कर्क-श्चासावहश्चेति वा, उसन्तोयम्" इत्यपरे ।

कालिङ्ग्यां बहुपुत्रिका ॥३६१॥

कलिङ्गे भवा कालिङ्गी, "भवे" [सिद्ध० ६३.१२३] इत्यण्, केन अलिङ्ग्यते वा, तस्याम् । बहव पुत्रा अस्या. बहुपुत्री, के बहुपुत्रिका ॥३६१॥

20 तुम्ब्यां पिण्डफलेक्ष्वाकुस्तिक्तबीजा महाफला ।

अलाबूः क्षत्रियवरा कटुकालाबुनी च सा ॥३६२॥

ताम्यति तुम्बी, "तुम्ब-स्तम्बादय" [हैमोणादिसू० ३२०] इति बान्तो निपात्यते, तस्याम् । पिण्डाकाराणि फलान्यस्या पिण्डफला । इष्यते इक्ष्वाकुः, "इषे. स्वाकुक्" [हैमोणादिसू० ७५७] इत्यनेन "इषत् इच्छायाम्" इत्यस्मात्

25 कित् स्वाकुः प्रत्यय । तिक्तानि बीजान्यस्या तिक्तबीजा । महान्ति फलान्यस्याः महाफला । "लबुद् अवलंसने" न लम्बते अलाबूः, कान्वाऽत्र नञ्, "नञो लम्बेर्न लृक् च" [हैमोणादिसू० ८३८] इति णिदूः, ली-लीबलिङ्ग । क्षत्रियैर्नियते क्षत्रियवरा । कटुका चासौ अलाबुनी च कटुकालाबुनी । भाह च—

कटुकालाबुनी तुम्बी लम्बा पिण्डफला तथा ।

इक्ष्वाकुः क्षत्रियवरा तित्तबीजा महाफला ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १७०] इति ।

एतस्या लोके 'त्रूबिणि' इति प्रसिद्धिः ॥३६२॥

चिर्मिटयां त्रपुसी बालुङ्गयेर्वारुव्याडपत्रिका ।

ऊर्वाकः कर्कटी मूत्रफला राजादनी लता ॥३६३॥

छर्दनी च विपाण्डुश्च

चिरिः सौत्र. स्वादौ । चिरिणोति चिर्मिटी, "चिरेरिटो म च" [हैमो-
णादिस्० १४९] इति इट प्रत्ययो भकारश्चान्तादेशः, तस्याम् । "त्रपौषि लज्जा
याम्" त्रपते इव त्रपुसी, "त्रपेन्स" [हैमोणादिस्० ५७८] इत्युसः । बलति 10
बालुङ्गी, "कञ्चुकाशुक-" [हैमोणादिस्० ५७] इत्युके निपात्यते । ऊर्वति-
हिनस्यर्त्तिम् एर्वाकः, पुं-स्त्रीलिङ्गः, 'उर्वेरादेरूदेतौ च' [हैमोणादिस्० ८१४] इति "उर्वे
हिंसायाम्" इत्यस्मादारुः प्रत्यय आदेशश्च एकारादेशः । व्याडाकाराणि पत्राण्यस्याः
व्याडपत्रिका । ऊर्वति ऊर्वाकः, "उर्वेरादेरूदेतौ च" [हैमोणादिस्० ८१४] इति
आरुः आदेरूकारादेशश्च । कर्कति कर्कटी, "दिव्यवि-" [हैमोणादिस्० १४२] 15
इत्यटः, ह्रस्वः कर्कः कर्कटी इति वा, ग्रामटीवत् । मूत्रयुतं फलमस्याः मूत्रफला ।
राज्ञामदनं राजादनी । लति लायते वा लता, "पृषि-रञ्जि-" [हैमोणादिस्०
२०८] इति क्तिन्त् ॥३६३॥

छर्दते छर्दनी । विशिष्टः पाण्डुवर्णोऽस्याः विपाण्डुः । आह च—

कटुकं त्रपुसं प्रोक्तं विपाण्डुर्हस्तिपर्णनी ।

छर्दापनी मूत्रफला लता कर्कटिकाऽपि च ॥

[] इति ।

एतस्या लोके 'चीमडी' इति प्रसिद्धिः ।

तस्याः पक्वफलं स्फुटी ।

'तस्याः' चिर्मिट्याः पक्वं फलं पक्वफलं "स्फुटत् विकसने" स्फुटति स्फुटी । 25

कूर्शके शृङ्गकः सर्जो दीर्घायुः कूर्शशीर्षकः ॥३६४॥

मङ्गल्यनामधेयश्च जीवकः प्रियजीवकः ।

ह्रस्वाङ्गको मधुरकः प्राणकश्चिरजीव्यपि ॥३६५॥

कीर्यते कूर्चः, “कूर्च-चूर्चादयः” [हैमोणादिसू० ११३] इति चट्प्रत्यये निपात्यते, स्वार्थिके के कूर्चकः, नत्र । शृङ्गप्रतिकृतिः शृङ्गकः, “तस्य तुल्ये क' संज्ञा-प्रतिकृतयो” [सिद्ध०७.१ १०८] इति क' । सृजति रसं सर्जः । दीर्घमायु-रस्माद् दीर्घायुः । कूर्च- शीर्षेऽस्य कूर्चशीर्ष, स्वार्थिके के कूर्चशीर्षकः ॥३६४॥

- 5 मङ्गल्यं नामधेयमस्य मङ्गल्यनामधेयः । जीवयति जीवकः, णकः, प्रिय-श्चासौ जीवकश्च प्रियजीवकः । ह्रस्वमङ्गमस्य ह्रस्वाङ्गः, स्वार्थिके के ह्रस्वाङ्गकः । मधु विघतेऽस्य मधुर, “मच्चादिभ्यो र” [सिद्ध० ७.२ २६] इति रः, स्वार्थिके के मधुरकः । प्राणिति प्राणकः । चिरं जीवतीति चिरजीवी । आह च—

जीवकः शृङ्गक सर्जो दीर्घायु' कूर्चशीर्षकः ।

- 10 ह्रस्वाङ्गो मधुर स्वाद् प्राणकश्चिरजीव्यपि ॥
[धन्व० वर्ग १ श्लो० १२३] इति ।

एतस्य लोके 'जीवक' इति प्रसिद्धिः ॥३६५॥

पुष्करमूले स्यान्मूलं वीरं पुष्करनामकम् ।

पौष्करं पुष्करजटा काश्मीरं पद्मवर्णकम् ॥३६६॥

- 15 पुष्करस्य मूल पुष्करमूलम्, तत्र । “मूल प्रतिष्ठायाम्” मूलति मूलम् ; मूयते वा, “शुक-शो-मूभ्य' कित्” [हैमोणादिसू० ४६३] इति किद् ल' । विशेषेण ईरयति-प्रेरयति वीरम् । पुष्कर इति नामाऽस्य पुष्करनामकम् । पुष्करस्येदं पौष्करम्, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६३ १६०] इत्यण् । पुष्करस्य जटा पुष्कर-जटा । काश्मीरदेशे भवं काश्मीरम्, “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । पद्मवद्

- 20 वर्णोऽस्य पद्मवर्णम्, के पद्मवर्णकम् । आह च —

मूलं पुष्करमूलं च पौष्करं पुष्कराह्वयम् ।

काश्मीर पुष्करजटा वीरं तत् पद्मवर्णकम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ६६] इति ।

एतस्य लोके 'पुष्करमूल' इति प्रसिद्धिः ॥३६६॥

- 25 बस्तगन्धायां सुगन्धा स्वरपुष्पी शकम्भरा ।

'कषरी बर्बरी तुङ्गी पूतिमयूर इत्यपि ॥३६७॥

बस्तस्येव गन्धोऽस्या बस्तगन्धा, तस्याम । शोभनो गन्धोऽस्याः सुगन्धा, अन्नादित्वाद ; [सुप्] गन्धयति वा । स्वराणि पुष्पाण्यस्याः स्वरपुष्पी । शकं

भरति शकम्भरा, बाहुलकान्मोऽन्तः । कूरते कबरी, “ऋच्छि-चटि-वटि-” [हैमोणा-
दिसू० ३९७] इत्यरः कबरीव वा । अत एव बर्बरी-कुटिल-हृत्वकेशाभा । “तसुच्
काङ्गायाम्” ताम्यति तुङ्गी, “कमि-तमि-गमिभ्यो डित्” [हैमोणादिसू० १०७]
इति डिटुङ्गः । पूतिश्चासौ मयूरश्च पूतिमयूरः । आह च—

अजगन्धा स्वरपुष्पी बस्तगन्धा मुगन्धिका ।

5

कबरी बर्बरी गन्धा तुङ्गी पूतिमयूरकः ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० १००] इति ।

एतस्या लोके ‘जहारि’ इति प्रसिद्धिः ॥३६७॥

बिम्ब्यां रक्तफला गोलहा प्रवालफलघोषिका ।

ओष्ठोपमफला तुण्डो तुण्डिका पीलुपर्ण्यपि ॥३६८॥

10

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

चतुर्थः शाककाण्डः ॥

बन्धाति बिम्बी, “डी-नी-बन्धि-” [हैमोणादिसू० ३२५] इति डिदिम्बः,
तस्याम् । रक्तं फलमस्याः रक्तफला । गोलं जहाति गोलहा, पृषोदरादित्वात् साधुः ।
प्रवालफलं घोषति प्रवालफलघोषिका । ओष्ठोपमानि फलान्यस्या ओष्ठोपमफला । 15
“तुणत् कौटिभ्ये” तुण्यते तुण्डी, “कु-गु-हु-नी-कुणि-तुणि-” [हैमोणादिसू० १७०]
इत्यादिना किद् ड प्रत्ययः । तुण्डमस्यस्यास्तुण्डिका, “अतोऽनेकस्वराद्” [सिद्ध०
७.२.६] इति इकः; तुण्डचेव वा । पीलोरिव पर्णान्यस्याः पीलुपर्णी । आह च—

बिम्बी रक्तफला तुण्डी तुण्डकेरफला च सा ।

ओष्ठोपमफला गोलहा पीलुपर्णी च तुण्डिका ॥

20

[धन्व० वर्ग १ श्लो० २०२] इति ।

एतस्या लोके ‘गोलह’ इति प्रसिद्धिः । ‘टिडूरी’ इति देशान्तरे प्रसिद्धिः ॥३६८॥

॥ इति श्रीमद्बृहत्संख्यतरंगच्छे श्रीजिनराजसूरिशिष्यश्रीजयसागरमहो-
पाध्यायपट्टानुक्रमायातवाचनाचार्यधुर्यश्रीमानुमेरुगणेशिष्यसम-
स्तप्रश्नस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्य-
वाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभगणेशिचरितायां श्रीहेमचन्द्रा-
चार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां शाककाण्डश्चतुर्थः-

25

समाप्तः ॥४॥

[पञ्चमस्तृणकाण्डः]

अथ प्रक्रमागतं तृणकाण्डं प्रतन्यते—

‘रौहिषे श्यामकं पौरं पूतीकं भूरि कत्तृणम् ।

सौगन्धिकं देवजग्धं शकलं ध्याम-पुद्गले ॥३६९॥

- 5 यत्र तत्र रोहति रौहिषम्, “रुहेर्द्विधश्च” [हैमोणादिसू० ५४८] इति
 इषः वृद्धिश्च, पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । श्यामकं श्यामवर्णत्वात् । पुरे भवं पौरम्,
 “भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्यण् । पुनातीति पूतीकम्, “सृणीका-ऽस्तीक-”
 [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते । भवति भूरि, “भू-सू-कुशि-” [हैमोणा-
 दिसू० ६९३] इति क्तिद् रि । कुत्सितं तृणं कत्तृणम्, असारत्वात्,
 10 “तृणे जातौ” [सिद्ध० ३.२.१३२] इति को कदादेश । सुगन्धः प्रयोजनमस्य
 सौगन्धिकम्, “प्रयोजनम्” [सिद्ध० ६.४.११७] इतीकण् । देवैर्जग्धमिव अन्तः-
 शुषित्वाद् देवजग्धम् । “शकलं शक्तौ” शक्नोति शकलम्, “मृदि-कन्दि-”
 [हैमोणादिसू० ४६५] इत्यादिना अल प्रत्ययः । ध्यायते पशुभिर्ध्यामम्,
 “विलि-भिलि-” [हैमोणादिसू० ३४०] इति क्तिन्म, धूसरवर्णं वा । पूयते पुनाति
 15 वा पुद्गलम्, “सुरलोरल-” [हैमोणादिसू० ४७४] इति अले निपात्यते । आह च—

कत्तृणं शकलं भूरि पूतीकं रौहिषं मतम् ।

ध्यामकं श्यामकं पौरं पुद्गलं देवजग्धकम् ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ८०] इति ।

एतस्य लोके ‘रोहीस’ इति प्रसिद्धिः ॥३६९॥

४) भूस्तृणे रौहिषं छत्रोऽतिच्छत्रश्च कुटुम्बकः ।

पूतीकं भूरि पालघ्नं मालातृण-सुगन्धिके ॥३७०॥

अवस्तृणः भूस्तृणः, पारस्करादित्वात् सुद्; भूव्ययं वा, तत्र । रोहति
 रौहिषम् । छत्राकारस्तृणविशेषश्छत्रः । अतिक्रान्तश्छत्रमतिच्छत्रः । छत्रातिच्छत्रमि-

१ रौहिषं कर्मकं पौरं भूतिकं भूतिकृत्तृणम् । स्तोत्रगन्धिकं धिकं देवजग्धं शकल-
 पुद्गले ॥ नि० ॥ २ भूस्तृणं रोहितं छत्रातिच्छत्रक-कुटुम्बके । भूतीकं भूतिकृत्तृणं माला^१ नि० ॥

त्येके। “कुटत् कौटिल्ये” कुटति कुटुम्बः, “कुटचुन्दि-चुरि-” [हैमोणादिसू० ३२६]
इत्यादिना किदुम्बः प्रत्ययः, स्वार्थिके के कुटुम्बकः। पुनाति पूयते वा पूतीकम्,
“सुणीका-ऽस्तीक-” [हैमोणादिसू० ५०] इतीके निपात्यते। भवति भूरि, “भू-स्-
कुशि-” [हैमोणादिसू० ६९३] इति किद रिः। “पारुभ्यात् पालं हन्ति पालघ्नम्”
इति क्षीरस्वामी। मालारूपाणि तृणान्यस्य मालातृणम्। शोभनो गन्धोऽस्त्यस्य
सुगन्धि, के सुगन्धिकम्। आह च—

भूस्तृणो गैहिषो भूरि पूतीकोऽथ कुटुम्बकः।

मालातृणश्च पालघ्नं छत्रकश्छत्रसंज्ञकः॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ४७] इति।

एतस्य लोके ‘गन्धतृण’ इति प्रसिद्धिः॥३७०॥

10

दर्भे दध्नः खरो बर्हिर्वीरः सूची कुथः कुशः।

सीरी वानीरजो गुन्द्रः पवित्र-कुतुकावपि॥३७१॥

टणानि पाठ्याद् दर्भः, “गृ-दृ-रमि-” [हैमोणादिसू० ३२७] इति भः,
दभ्यतेऽसाविति वा, तत्र। पृषोदरादित्वाद् दध्नः, “खुर-क्षुर-” [हैमोणादिसू०
३९६] इति र निपातनाद्वा। खरः परुक्त्वात्। “बृहु गन्दे च” बृंहति बर्हिः, पुं-ऋब- 15
लिङ्गः, “बर्हि-बृहेर्नलृक् च” [हैमोणादिसू० ९९०] इति इस्। विशेषेण ईर-
यति वीरः। सूचीव सूची, अग्रे तैक्षण्यात्। “कुन्धश् संक्लेशे” कुन्धाति कुथः,
“नाम्युपान्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः। कौ शेते कुशः, “कचित्” [सिद्ध०
५.१.१७१] इति डः, पुं-ऋबलिङ्गः। सीरोऽस्त्यस्य सीरी, हलाकाराप्रत्वात्।
वानीरे जातो वानीरजः, “क्वचित्” [सिद्ध० ५.१.१७१] इति डः। गुणैर्दोषा 20
दान्ति अल्पिन् गुन्द्रः, पृषोदरादित्वात्। पूयतेऽनेन पवित्रम्, “ऋषि-नाम्नोः
करणे” [सिद्ध० ५.२.८६] इतीत्रः। कु-भूमिस्तुथतेऽनेन कुतुकः, कुत्सितं तन्यते
वा, ‘निष्क-तुरुष्क-” [हैमोणादिसू० २६] इति के निपात्यते। आह च—

पृदुदर्भः कुशो बर्हिः सूची वीरस्तु पत्रकः।

खरोऽन्यः पृथुलः सीरी गुन्द्राहो नीरजो निशिः॥

25

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १३३] इति।

एतस्य लोके ‘डाम’ इति प्रसिद्धिः॥३७१॥

काशे स्यादिक्षुगन्धेक्षुकाण्डे-इयामलपुष्पकाः।

बायसेक्षुः पोटगलः कासेक्षुः कोकिलौक्षकः॥३७२॥

१ बर्हिर्वास्तवीक्षुः कुशः। सीरीवानी रजो गुन्द्रा पवित्रा कुतुकावपि॥ मि० ॥

२ ० गडबामरपुष्पकः मि० ॥ ३ ० किना क्षकः मि० ॥

“काश्ट् दीप्तौ” काशते काशः, पुं-क्लीबलिङ्गः. [तत्र] । इक्षोरिव गन्धोऽस्य इक्षुगन्धः । इक्षोरिव काण्डोऽस्य इक्षुकाण्डः । श्यामलं पुष्पमस्य श्यामलपुष्पः, के श्यामलपुष्पकः । वायस इव इक्षुः वायसेक्षुः । पोटेन-संश्लेषेण गलति पोटगलः । काशश्चासौ इक्षुश्च कासेक्षुः । कोकिलस्येव अक्षि अस्य कोकिलाक्षः, के कोकिलाक्षकः । आह च--

काशः काण्डेक्षुरुद्विष्ट काकेक्षुवायसेक्षुक ।

इक्ष्वारक इक्षुकाण्ड स चैवेक्षुरक स्मृतः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १३०] इति ।

एतस्य लोके ‘कासु’ इति प्रसिद्धि ॥३७२॥

10 उलपे बल्बजा बालः केशी दृढलताऽपि च ।

बलति उलपः, “विशिष्टपोलप-” [हैमोणादिसू० ३०७] इत्यपे निपात्यते, तत्र । बलन्ति बल्बजाः, पुंसि बहुवचनान्त, “बलर्वाऽन्तश्च वा” [हैमोणादिसू० १३३] इत्यज् । बलति बालः, “वा ज्वलादि-” [सिद्ध० ५१६२] इति ण । केशाः सन्त्यस्य केशी । दृढा लता दृढलता ।

1) ईक्षौ रसालो गण्डीरी गण्डकी खड्गपत्रकः ॥३७३॥

“इषत् इच्छायाम्” इष्यते इक्षुः, पुंलिङ्गः, “मस्जीव्यशिभ्य. मुक्” [हैमोणादिसू० ८२६] इति क्तिप् सुप्रत्यय, तत्र । रसमलति आलानि वा रसालः । गण्डीन् ईरयति गण्डीरी । गण्डका सन्त्यस्य गण्डकी । खड्गाकाराणि पत्राण्यस्य खड्गपत्र, के खड्गपत्रकः ।

20 एतस्य लोके ‘गांडउ’ ‘सेलडी’ इति वा प्रसिद्धि ॥३७३॥

तस्यैकादश भेदाः स्युः पुण्ड्र-कान्तारकादयः ।

‘तस्य’ इक्षोः ‘भेदाः’ जातय एकादश । पुणति पुण्यते वा पुण्ड्रः, “खुर-क्षुर-” [हैमोणादिसू० ३९६] इति णे निपात्यते । कान्यते कान्तारः, “द्वार-शृङ्गार-” [हैमोणादिसू० ४११] इत्यागे निपात्यते, [के कान्तारकः] । आदिशब्दात्

25 कोषकाराद्याः । यदुवाच वाचस्पतिः—

१ उलपबल्बजा बालकेशी नि० ॥ २ ईक्षु रसालो नि० ॥ ३ क्षुरपत्रक नि ॥ ४ “अवेक्षु. स्याद् रसालाऽसिपत्रक” [अमि० का० श्लो० २६०] इत्यत्र ‘असिपत्रक’ इति नामापि दृश्यते ॥ ५ “कान्यते कान्तारः, कान्त ऊषमिवसीति वा, कान्ता आरा-भागा भस्येति वा ।” इत्यभिधानचिन्तामणिरुपज्ञटीकायाम् ॥

पुण्ड्रक्षी पुण्ड्रकः सेव्यः पौण्ड्रकोऽतिरसो मधुः ।

श्वेतकाण्डो भीरुकस्तु हरितो मधुरो महान् ॥

शून्येश्वरस्तु कान्तारः कोषकारस्तु वंशकः ।

शतघोरस्वीषक्षारः पीतच्छायोऽथ तापसः ॥

सितनीलोऽथ नेपालो वंशप्रायो महाजलः ।

अन्वर्थस्तु दीर्घपत्रो दीर्घपर्वा कषायवान् ॥

काष्ठेशुस्तु स्वल्पकाण्डो घनप्रन्थिर्वनोद्भवः ।

नीलघोरस्तु सुरसो नील-पीतलराजिवान् ॥

अनूपसम्भव प्रायः स्वनटी त्विशुबालिका ।

करङ्कशालिः शाकेशुः मूचिपत्रो गुणेशुकः ॥

०

10

[] इति ।

नले नडः शून्यमध्ये धमनो नर्तको नटः ॥३७४॥

आरण्यनलको रन्ध्री पोटगलो विभीषणः ।

नलति-अर्दयति नलः, तत्र, ड-लयोरैक्ये नडः, पुं-क्लीबल्लिङ्गौ । शून्यो मध्ये शून्यमध्येः । धमिः सौत्रः, धमत्यन्त-शुधिरत्वाद् धमनः । नृत्यतीव नर्तकः, णकः । 15 नटति नटः ॥३७४॥

आरण्यश्चासौ नलकश्च आरण्यनलकः । रन्ध्रमस्त्यस्य रन्ध्री । पोटेन-संश्लेषेण गलति पोटगलः । भीषि, विभीषयते विभीषणः, “नन्वादिभ्योऽन-” [सिद्ध० ५.१.५२] इत्यनः । आह च—

नलो नडो नटश्चैव स च पोटगलः स्मृतः ।

20

धमनो नर्तको रन्ध्री शून्यमध्ये विभीषणः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४१] इति ।

एतस्य लोके ‘नलु’ इति प्रसिद्धिः ।

१ ‘ह्रस्वकाण्डो’ इति अभिधानखिन्तामधिसोपहृटीकाया वाचस्पत्युद्धरणे पत्र ४८२ ॥
२ ‘कर्वटी’ इति अधिसोपहृटीकाया वाचस्पत्युद्धरणे पत्र ४८२ ॥ ३ ‘शुकेलव’ इति अभिधान-सोपहृटीकाया वाचस्पत्युद्धरणे पत्र ४८२ ॥ ४ गमनो नि० ॥ ५ अरण्यं नि० ॥

नेली तु ग्रामनलिका नाकुली लेखकाविता ॥३७५॥

गौरादित्वाद् ङ्यां नली । 'तु' पुनरर्थे । ग्रामस्य नलिका ग्रामनलिका ।
नकुलानामियं नाकुली, "तयेदम्" [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् ; न आकुल-
यति वा, नस्वादित्वान्नोऽदभाव । लेखकैरविता-रक्षिता लेखकाविता ॥३७५॥

5 शरे तु मुञ्जो बाणाख्यः स्थूलदर्भः पितामहः ।

गुन्द्रस्तेजनको भद्रमुञ्जो याजनकः क्षुरः ॥३७६॥

शृणाति पारुष्यात् शरः, अच्, तत्र । मुञ्जति-शब्दायते वायुना
मुञ्जः । बाणस्य आख्या अस्य बाणाख्यः । स्थूलश्चासौ दर्भश्च स्थूलदर्भः ।
पितामहः । गुणैर्दोषा द्रान्यस्मिन् गुन्द्रः, पृषोदरादित्वात् । "गुन्द्रो दर्भविशेषः

10 रूढः" इति क्षीरस्वामी । यदाहु - -

दर्भाणां स्थाने अरै प्रस्तरितव्यम् ।

यदमरश्च—

गुन्द्रस्तेजनक शर [का० २ वर्ग ४ श्लो० १६२] इति ।

तेजयति-शिनोति तेजन, स्वार्थिके के तेजनकः । भद्रश्चासौ मुञ्जश्च

15 भद्रमुञ्जः । याजनको यजियत्वात् । क्षुरति क्षुरः । आह च—

शरो बाण इक्षुकाण्ड इक्ष्वट सायक क्षुर ।

स्थूलोऽन्य इक्षुरः प्रोक्त इक्ष्वरश्च पितामहः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १३५] इति ।

एतस्य लोके 'शरकड' इति प्रसिद्धि ॥३७६॥

20 मुञ्जस्तु यज्ञियो मेध्यो दृढत्वग् ब्रह्ममेखलः ।

'तुः' पुनरर्थे । यज्ञाय हितो यज्ञियो मुञ्जो मेध्यः, पवित्रत्वात् । दृढा
त्वगस्य दृढत्वक् । ब्रह्मणो मेखलं ब्रह्ममेखलः ।

अथ बालतृणे शष्पं शुक्रं शालिकमङ्गुलम् ॥३७७॥

बालं-नवं तृणं बालतृणम्, तत्र । "अथ हिंमायाम्" शष्यते शष्यम्,

25 "शद्लं शातने" शीयते वा शष्पम्, "अदि-बाधि-धनि-हन. ष् च" [हैमोणा-

१ नलिनुर्याम नि० ॥ २ लेखकाविता नि० ॥ ३ गुञ्जस्तेजनको नि० ॥ ४ नकु-
क्षुर. नि० ॥

दिसू० २९९] इति पः प्रत्ययः षध्वान्तादेशः, पुं-क्लीबलिङ्गः । “शुक गतौ” शोकति शुकम्, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः; शबति वा, “विचि-पुषि-” [हैमोणादिसू० २२] इति कित् कः । क्षालिकम् । “अगु गतौ” अङ्गति अङ्गलम्, “ऋषि-वृषि-” [हैमोणादिसू० ३३१] इति बहुवचनादुल. ॥३७७॥

तृणे स्यादर्जुनं

तरत्यम्भसि तृणम्, तृणते-अद्यते पशुभिरिति वा, पुं-क्लीबलिङ्गः, “भ्रूण-तृण-” [हैमोणादिसू० १८६] इति णे निपात्यते, तत्र । अर्ज्यते अर्जुनम्, “यम्यजि-अक्यर्जि-” [हैमोणादिसू० १८६] इत्युनः । ‘सर्वं च तृणमर्जुनम्’ इति भागुरिः ।

घासे यवसं चारिरिस्यपि ।

घस्यते-अद्यते पशुभिर्घासः, घञ् प्रत्ययः, तत्र । यूयते यवसम्, “वहि-युभ्यां वा” [हैमोणादिसू० ५७१] इति असः. क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्प-तिस्तु —“अथाऽक्ली यवसो घासः” इति पुंस्यप्याह । “चर भक्षणे च” चर्ष्यते पशुभिरिति चारिः. “कृ-शृ-कुटि-प्रहि-खन्यणि-” [हैमोणादिसू० ६१९] इत्या-दिना णिदिः ।

दूर्वायां तु शतपर्वा भार्गवी विजया जया ॥३७८॥

मङ्गल्या शादलाऽनन्ताऽमरी प्रतानिका रुहा ।

दूर्घ्यते-हिस्यते पशुभिरिति दूर्वा; दूरे वाति वा, पृषोदरादित्वात् साधुः, तस्याम् । शतं बहूनि-पर्वाण्यस्या शतपर्वा । शृगोरियं भार्गवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० ६.३.१६०] इत्यण् । विजयते विजया । जयति जया ॥३७८॥

मङ्गले साधुः मङ्गल्या, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः । शादा. सन्धस्याः शादला, “नड-शादाद् बल” [सिद्ध० ६. २. ७५] इति बलः । नास्ति अन्तोऽस्या अनन्ता, दूरप्रसरणात् । न म्रियते अमरी । प्रतानोऽस्त्यस्याः प्रतानिका । रोहति मूले रुहा, “नाम्युपान्त्य-” [सिद्ध० ५.१.५४] इति कः । आह च—

नीली दूर्वा स्मृता शस्या शादलं हरितं तथा ।

१ तृण्यते-अद्यते पशुभिरिति वा” इति अग्निवामचिन्तामणिस्योपश्लोकीक्याम् ॥

शतपर्वा शीतवीर्या शीतबल्यसिता लता ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४३] इति ।

एतस्या लोके 'द्रोअ' इति प्रसिद्धिः । नीलीयम् ।

[सहस्रवीर्यां श्यामाङ्गी हरिता हरिताल्पपि] ॥३७९॥

5 श्वेतदूर्वा तु गोलोमी शीतवीर्यां सिता लता ।

[सहस्रं वीर्याणि अस्याः सहस्रवीर्यां । श्याममङ्गं अस्याः श्यामाङ्गी ।

हरिता नीलवर्णत्वात् । हरितां नीलवमलति हरिताली ॥३७९॥]

श्वेता दूर्वा श्वेतदूर्वा । 'तु' पुनरर्थः । गोरिव लोमान्यस्या गोलोमी ।

शीतं वीर्यमस्याः शीतवीर्यां । सिता शुक्ला । लानि लायते वा लता. "गृषि-रञ्जि-"

10 [हैमोणादिसू० २०८] इति किदत । आह च—

श्वेतदूर्वा तु गोलोमी श्वेतदण्डी सिता लता ।

सहस्रवीर्याऽनन्ता च दुर्मरा भार्गवी रुहा ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४४] इति ।

एतस्या लोके 'श्वेतदूर्वा' इति प्रसिद्धिः ।

15 गण्डदूर्वायां गण्डाली वारुणी शकुलाक्षकः ॥३८०॥

श्वेतदूर्वाविशेषोऽयम् । गण्डै—प्रन्थिभिरन्यने गण्डाली । [.

. वारुणी ।] शकुलस्येव अक्षि अस्य शकुलाक्ष, मत्स्याक्षितुल्य-
प्रन्थिः, स्वार्थिके के शकुलाक्षकः । आह च-

गण्डदूर्वा तु गण्डाली तीवा मत्स्याक्षिकाऽपि च ।

20 वल्ली नाडी कलायश्च धारणी शकुलाक्षिका ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० १४५] इति ॥३८०॥

मुस्तायां मुस्तको भद्रमुस्ता राजकशेरुकः ।

मुस्तो बराहो गाङ्गेयः कुरुविन्दोऽम्बुदाहया ॥३८१॥

मुस्त्यति—खण्डयति गेगान् मुस्ता, त्रिलिङ्गः, "शी-री-" [हैमोणादिसू० २०१]

25 इति कित् तः, तत्र । मुस्त एव मुस्तकः । भद्रा चासौ मुस्ता च भद्रमुस्ता ।

१ श्लो० ३७९ श्लोकस्तोत्रार्थं तद्वशाद्धया चापि टीकादर्शे नास्ति ॥ २ बालवीर्या नि० ॥ ३
यां भद्रको भद्रं नि० ॥ ४ रूक । गुन्दी वरोहो नि० ॥

राजा चासौ कशेरुश्च राजकशेरुः, स्वार्थिके के राजकशेरुकः । मुस्तः पुंसि ।
त्रियते वृणोति वा वराहः, “वृ-कटि-शमिभ्य आहः” [हैमोणादिसू० ५९१]
इत्याहः । गङ्गाया अपत्यमिव गाङ्गेयः, शुजादित्वादेयण् । नलीवेऽप्यन्ये । कुरून् देशं
विन्दति कुरुविन्दः । अम्बुदस्याऽऽहयोऽस्या अम्बुदाहया । आह च—

मुस्तमम्बुधरो मेघो धनो राजकशेरुकः ।

5

भद्रमुस्तो वराहोष्ट्रो(ऽन्दो) गाङ्गेयः कुरुविन्दक' ॥

[धन्व० वर्ग १ श्लो० ४०] इति ।

एतस्या लोके 'मोथ' इति प्रसिद्धिः ॥३८१॥

कुटन्नटे तु कैवर्तीमुस्तकं जीविताह्वयम् ।

काण्डीरकं जीर्णबुध्नं गोनर्दं गोपुरं प्लवम् ॥३८२॥

10

शतपुष्पं दशपुरं वानेयं परिपेलवम् ।

जलमुस्ता मुस्तकामं शेवालदलसम्भवम् ॥३८३॥

कुटन्—वक्त्रीभवन् नटति—स्पन्दते कुटन्नटः, तत्र । 'तुः' अत्र विशेषार्थेऽन्य-
यम् । कैवर्त्या मुस्तकं कैवर्तीमुस्तकम् । जीवितस्य आह्वयोऽस्य जीविताह्वयम् ।
काण्डीमीरयति काण्डीरकम् । जीर्णं बुध्नस्य जीर्णबुध्नम् । गवि नर्दतीव गोनर्दम् । 15
अत एव गा पिपत्तिं गोपुरम्, गुप्यते वा, “अशुर-” [हैमोणादिसू० ४२६]
इत्युरे निपात्यते । प्रवते लघुवात् प्लवम्, अच् ॥३८२॥

शतं—बहूनि पुष्पाण्यस्य शतपुष्पम् । दशपुरे भवं दशपुरम्; दाशान्
पिपत्तिं वा, “अशुर-” [हैमोणादिसू० ४२६] इत्युरे साधुः । वने भवं वानेयम्,
“भवे” [सिद्ध० ६.३.१२३] इत्येयण् । “पेल गतौ” परि—सामस्येन पेलति 20
परिपेलवम्, “वडि-वटि-पेल्ल-चणि-पणि-पल्लि-वल्लेरव” [हैमोणादिसू० ५१५]
इत्यवः । जलस्य मुस्ता जलमुस्ता । मुस्तकस्य आभाऽस्य मुस्तकामम् । शेवालदले
सम्भवति शेवालदलसम्भवम् । आह च —

परिपेलं प्लवं वन्यं गोपुरं स्यात् कुटन्नटम् ।

शतपुष्पं दशपुरं गोनर्दं जीर्णबुध्नकम् ॥

25

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ५५] इति ।

एतस्य लोके 'काकरहूले' इति प्रसिद्धिः ॥३८३॥

वीरणे तु वीरतरं वीरभद्रं सुमूलकम् ।

वीर्यते वीरणम्, अनट्, तत्र । अतिशयेन वीरं वीरतरम् । वीरं च तद्
भद्रं च वीरभद्रम् । शोभनं मूलमस्य सुमूलम्, के सुमूलकम् ।

5 मूलेऽस्योशीरमभयं समगन्धि रणप्रियम् ॥३८४॥

'अस्य' वीरणस्य मूले । उर्यते—काम्यते इति उशीरम्, "घसि-वशि-"
[हैमोणादिम्० ४१९] इति किदीरः, [पुं-क्लीबलिङ्गः] । नास्ति भयमस्माद्भयम्,
रोगहृत्वात् । समो गन्धोऽस्त्यस्य समगन्धि । रणस्य प्रियं रणप्रियम् ; रणः प्रियो-
ऽस्येति वा । आह च सामान्येन धन्वन्तरिः—

10 उशीरं च मृणालं स्यादभयं समगन्धिकम् ।

रणप्रियं वीरतरं वीरं वीरणमूलकम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० १४] इति ।

अमरस्तु पृथगाह —

स्याद वीरणं वीरतरं मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम् ।

15 अभयम् [का० २ वर्ग ४ श्लो० १६४] इति ।

एतस्य लोके 'उशीर' इति प्रसिद्धिः ॥३८४॥

लामञ्जके तु नलदममृणालं लयं लघु ।

इष्टकापथकं शीघ्रं दीर्घमूलं जलाशयम् ॥३८५॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

20 पठचमस्तृणकाण्डः ॥५॥

लति दोषान् ला, मञ्जा-सारोऽस्य लामञ्जकम्, तत्र । नलं षति नल-
दम्, अपारुष्यात्; नलति वा । अत एव अमृणालम्—अर्हिसम् । लीयते लयम् ।
"लघु गुणेन" इति क्षीरस्वामी; "लङ्घते लघु" इत्यपरे, "रङ्घि-लङ्घि-" [हैमो-
णादिस्० ७४०] इत्यादिना उः प्रत्ययः नकारस्य च लोपः । इष्टं कापथमस्य,

25 अधोवातकृत्वादिति इष्टकापथम्, स्वार्थिके के इष्टकापथकम् । शीघ्रं लघुत्वात् ।
दीर्घं मूलमस्य दीर्घमूलम् । जले आशेते जलाशयम् ; शीतवीर्यत्वाद्वा । आह च—

लामञ्जकं सुनालं स्यादमृणालं लयं लघु ।

इष्टकापथकं शीतवीर्यं मूलं जलाशयम् ॥

[धन्व० वर्ग ३ श्लो० ८६] इति ।

अमरोऽन्याह—

नलदं सेन्यममृणालं जलशयम् ॥

5

लामञ्जकं लघु लयमवदाहेष्टकापथे ।

[का० २ वर्ग ४ श्लो० १६४-६५] इति ।

एतस्य लोके 'लावंजउ' इति प्रसिद्धिः ॥३८५॥

इति श्रीमद्बृहत्संस्कारतरंगच्छे श्रीजिनराजसूरिशिष्यश्रीजयसागर-

महोपाध्यायपट्टानुक्रमायातवाचनाचार्यधुर्यश्रीमानुमेस्वाणि-

11

शिष्यसमस्तमसस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविम-

लोपाध्यायशिष्यवाचनाचार्यश्रीश्रीवल्लभ-

गणिविरचितायां श्रीहेमचन्द्राचार्य-

कृतनिघण्टुशेषटीकायां तृण-

काण्डः पठ्चमः

15

समाप्तः॥५॥

*

[षष्ठो धान्यकाण्डः]

अथावसरागतं धान्यकाण्डं षष्ठं विव्रियते—

अथ धान्ये सस्यं सीत्यं व्रीहि-स्तम्बकरी अपि ।

धन्यते धान्यम्, ध्यण्, “डुधागक् धारणे” धीयते वा धान्यम्, “धाग्-
राजि-शू-रमि-” [हैमोणादिसू० ३७९] इत्यादिना अन्य. व्रीह्यादि । यदाहुः—
व्रीहिर्यवो मसूरो गोधूमो मुद्ग-माष-तिल-चणकाः ।
अणवः प्रियङ्गु-कोद्रव-मयुष्टका शालिराढक्यः ॥
द्वौ च कुलाय-कुल-थौ शणसप्तदशानि धान्यानि ।

[] इति ।

10 “षसक् स्वप्नं” मस्यते मुखमनेन सस्यम्, “स्था-छा मा-” [हैमोणादिसू०
३५७] इति यः । सीतया सङ्गत सीत्यम्, “सीतया सङ्गते” [सिद्ध० ७ १.२७]
इति यः । व्रीयते—याच्यते व्रीहिः । “व्रीणाति व्रीहिः” इति क्षीरस्वामी, “त्रियो
हिक्” [हैमोणादिसू० ७१०] इति किद् हि । स्तम्बं करोति स्तम्बकरिः,
पुल्लिङ्गाविमौ, “शकृत्स्तम्बाद् वत्स-व्रीहौ कृग” [मिद्र० ५.१ १००] इति इः ।

15 आशौ स्यात् पाटलो व्रीहिः

अश्नुते अश्यते वा आशुः, [पुल्लिङ्गः], “कृ-वा-पा-जि-” [हैमोणादिसू०
१] इत्युण्, शीघ्रपाकत्वाद्वा । यद् दुर्गः—

आशुवाख्या शालि-शीघ्रयो [] इति ।

पाटलश्चाय पाटलः, पाटयति वा पाटलः, ‘मृदि कन्दि-’ [हैमोणादिसू०
३० ४६५] इत्यलः । “व्री भरणे” व्रीणाति व्रीहिः—षष्टिकादिधान्यविशेषः । यदाह—

आशुव्रीहिः पाटल स्यात् [] इति ।

गर्भपाकिनि षष्टिकः ॥ ३८६ ॥

गर्भे पच्यते स्वयमेवेत्येवंशीलो गर्भपाकी, गिनि प्रत्यये न्यङ्कादित्वात् साधुः,
तत्र । षष्टिरात्रेण पच्यते षष्टिकः, “यव-यवक-षष्टिकाद् यः” [सिद्ध० ७.१.८१]
इत्यत्र षष्टिकेति निर्देशात् साधुः । आह च—

षष्टिकः कङ्कुकः पीत-प्रमोदक-मुकुन्दकाः ।

[] इति ॥३८६॥

5

शालौ तु कलमाद्याः स्युः

शलति शालिः, पुंल्लिङ्गः, “कमि-वमि-” [हैमोणादिसू० ६१८]

इति गिदिः । कलमः आयो येषां ते कलमाद्याः ।

कलमे तु कलामकः ।

कडति—माघति अनेन कडमः, लत्वे कलमः, “सु-पू-प्रथि-” [हैमोणादिसू० 10
३४७] इत्यमः, तत्र । कलां—कलनाममति कलामकः ।

लोहिते रक्तशालिः स्यात्

लोहितो वर्णेन । रक्तश्वासौ शालिश्च रक्तशालिः ।

महाशालौ सुगन्धिकः ॥ ३८७॥

महांश्वासौ शालिश्च महाशालिः, तत्र । शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धिः, “सु- 15
प्ल्युत्सुरमेः” [सिद्ध ७.३.१४४] इति इत् समासान्तः, स्वार्थिके के सुगन्धिकः ।
एते सर्वेऽपि शालिविशेषाः । आह च—

रक्तशालिलोहितः स्याद् गरुडः शकुनाहतः ।

पुण्डरीको महाशालिः कलमस्तु कलामकः ॥

रक्तशालिदीर्घशूकः पुण्डू महिषमस्तकः ।

20

पूर्णचन्द्रो महाशालिः पुण्डरीको प्रमोदनः ॥

पुष्पाण्डकः शीतमीरुः काञ्चनः शकुनाहतः ।

पाण्डुर्गौरः शारिबाह्यो रोध्रपुष्पः सुगन्धिकः ॥

हायनो दीर्घनालश्च

[] इति ॥३८७॥

25

यवे ह्यप्रियेस्तीक्ष्णशूकः

“युक् मिश्रणे” यूयते यवः, “युवर्ण-” [सिद्ध० ५ ३.२८] इत्यल्, तत्र ।
हयाना प्रियो ह्यप्रियः । तीक्ष्ण शूक-कशारुरस्य तीक्ष्णशूकः । आह च—
यवे च तीक्ष्णशूको निःशूकोऽतियवोऽपर ।

5 [] इति ।

एतस्य लोके ‘यव’ इति प्रसिद्धि ।

तोकमस्त्वसौ हरित् ।

‘असौ’ यव ‘हरिद्’ नील तुज्यते तोकमः. “रुक्म-ग्रीष्म-” [हैमोणादिसू०
३४६] इति मे निपात्यते ।

10 मङ्गल्यंके मसूरः स्यात्

मङ्गले साधुर्मङ्गल्यः, “तत्र साधौ” [सिद्ध० ७.१.१५] इति यः, स्वार्थिके
के मङ्गल्यकः, तत्र । मस्यति-पणिमते मसूरः, पु-स्त्रीलिङ्ग, “मी-मसि-” [हैमो-
णादिसू० ४२७] इत्यूर. आह च—

मसूरिका मसूरी स्यान्मङ्गल्या पाण्डुराऽपरा ।

15 [] इति ।

एतस्य लोके ‘मसूर’ इति प्रसिद्धि ।

कलाये तु सतीनकः ॥३८८॥**हरेणुः खण्डिकश्च**

“कालि शब्द-सख्यानयो” कल्पते कलायः, “कुलि-लुलि-कलि-कषिभ्य काय”
20 [हैमोणादिसू० ३७२] इति किदाय, कलम-अतीसागमयते वा, कं लातीति
वा, तत्र । सीदन्यनेन सतीनः, “दिन-नग्न-” [हैमोणादिसू० २६८] इति ने
निपात्यते, स्वार्थिके के सतीनकः । सतीनोऽपि ॥३८८॥

ह्रियते हरेणुः, पुंलिङ्ग, “क-ह-भू-” [हैमोणादिसू० ७७२] इत्येणुः ।
खण्डयते खण्डिकः, “कुण्डिक-” [हैमोणादिसू० ४५] इतीके निपात्यते । आह च—

25 कलाय खण्डिकः प्रोक्तलिपुट क्षुद्रखण्डिक ।

[] इति ।

१ यस्ताश्चैश्वकस्तोकयस्तुषो हरित् नि० ॥ २ के स्यान्मसूर नि० ॥

एतस्य लोके 'कलायरा' इति प्रसिद्धिः ।

अथ चणके हरिमन्थकः ।

"चण शब्दे" चणति दल्यमानः चणकः, 'टृ-कृ-न्' [हैमोणादिसू० २७] इत्यकः, तत्र । हरिभिर्मन्थ्यते हरिमन्थकः । आह च—

चणको हरिमन्थः स्याद् वाजिमन्थोऽश्वजीवकः ।

[] इति ।

एतस्य लोके 'चिणा' इति प्रसिद्धिः ।

माघे तु मदनो नन्दी वृष्यो बीजवरो बली ॥३८९॥

मीयते माघः, पुं-लीबलिङ्, "वृ-कृ-तृ-मीड्-मान्यः ष" [हैमोणादिसू० ५४०] इति ष, तत्र । मदयति वृष्यत्वाद् मदनः । नन्दयत्यवश्यं नन्दी । वृषाय— 10 मैथुनाय हितो वृष्यः, "प्राण्यङ्ग-रथ-" [सिद्ध० ७ १.३७] इति यः, वृष्यते तैलादिनेति "कृ-वृषि-" [सिद्ध० ५.१.४२] इति क्यप् वा । बीजेषु वरो बीजवरः; बीजं—शुक्रं वृणोति वा । बल-रेतोऽस्त्यत्र बली । एतस्य लोके "उडद" इति प्रसिद्धिः ॥३८९॥

मुद्गे तु प्रथनो लोभ्यो बलाटो हरितो हरिः ।

15

मोदते अनेन मुद्गः, "पू-मुदिभ्यां कित्" [हैमोणादिसू० ९३] इति कित् ग., तत्र । प्रथते प्रथनः । "लुभच् गार्धे" गार्ध्यम्—अभिकाङ्क्षा, लुभ्यते लोभ्यः । बलमटति बलाटः । हरितः—नील । हरिः हरिद्वर्णत्वात्, पुंल्लिङ्गः । एतस्य लोके 'सुग' इति प्रसिद्धिः ।

पीतेऽस्मिन् वसु-खण्डीर-प्रबेल-जय-शारदाः ॥३९०॥

20

'अस्मिन्' मुद्गे पीतवर्णे वसति चिने वसुः, पुंल्लिङ्गः, "घृ-घृ-तृ-त्सरि-" [हैमोणादिसू० ७१६] इत्यु. । खण्ड्यते खण्डीरः, "जम्बारा-ऽऽमीर-" [हैमोणादिसू० ४२२] इतीरे निपात्यते । प्रबेलत्यनेन प्रबेलः । जयत्यनेन जयः । शारदि भवः शारदः, "भर्तु-सन्ध्यादेरण्" [सिद्ध० ६.३. ८९] इत्यण् ॥३९०॥

कुर्ये प्रवर-बासन्तौ हरिमन्थज-शिम्विकौ ।

25

१ 'न्दी वरी बीज' मि० ॥ २ प्रथनो लोभ्यो बलाटो मि० ॥ ३ 'खन्त्यते खण्डीरः' इति अभिधान-स्वोपज्ञटीकायाम् ॥ ४ 'सन्त-हरिमन्थज-शिम्विकौ' मि० ॥

कृष्णे मुद्रे प्रत्रियते प्रवरः । वसन्ते भवो वासन्तः, “भवे” [सिद्ध०
६.३.१२३] इत्यण् । हरिमन्थाज्जायते हरिमन्थजः । [शिम्बाऽस्त्यस्य श्चिम्बिकः,
त्रीक्षादित्वादिकः; शिम्बिभिः कायति वा ।]

वनमुद्गे तुवरक-निगूढक-कुलीमकाः ॥३९१॥

5 **खण्डी च**

वनस्य मुद्गो वनमुद्गः, तत्र । तुवरः—कषाय, स एव तुवरकः । निगू-
हति स्म निगूढकः । कौ लोयते कुलीमकः, ‘कीचक-पेचक-’ [हैमोणादिसू०
३३] इत्यकान्तो निपात्यते ॥३९१॥

खण्डमस्त्यस्य खण्डी । आह च—

10 मुद्रो बलाटो मङ्गल्यो हरितः शारदोऽपरः ।
पीतः प्रचेतो वसुको माधवः प्रवरोऽसितः ॥

वनमुद्गस्तुवरको राजमुद्गस्तु मण्डकः ।

[] इति ।

एते मुद्गविशेषाः ।

15 **राजमुद्गे तु मकुष्ठक-मयुष्ठकौ ।**

मुद्रानां राजा प्रधानत्वाद् राजमुद्गः, राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः, तत्र ।
“मकुष् मण्डने” मङ्गल्यते अनेन मकुष्ठः, मीयतेऽसौ मयुष्ठः, “पट्टैषिठादयः”
[हैमोणादिसू० १६६] इति ठे निपात्येते उभौ [स्वार्थिके के मकुष्ठकः, मयुष्ठकः] ।
आह च—

20 मकुष्ठको मयुष्ठः स्यान्निस(ष्या)वो कलकः स्मृतः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘मोठ’ इति प्रसिद्धिः ।

गोधूमे सुमनः

गुप्यति—परिवेष्टयति गोधूमः, “कुधि-गुधेरूमः” [हैमोणादिसू० ३५३]
25 इति उमः; गां धुनाति वा, “विलि-मिलि-” [हैमोणादिसू० ३४०] इत्यादिना

१ ‘कुलीमकाः’ अविधानचिन्तामणौ तत्स्योपसृटीकाया च ॥ २ खण्डिको नि० ॥

“घूर्गश् कम्पने” इत्यस्मात् किन्मः प्रत्ययः, तत्र । सुष्ठु मन्थते सुमनः, अच् ।
आह च—

गोघूमः सुमनः क्षुद्रो मधूली तु पिनीतिका ।

नन्दीमुखोऽल्पगोघूमो लोके सा पीसिकोच्यते ॥

[] इति ।

एतस्य लोके ‘गोहूं’ इति प्रसिद्धिः ।

बल्ले निष्पावः श्वेतशिम्बिकः ॥३९२॥

“बलि बल्लि संवरणे” बल्लते बल्लः, तत्र । निष्पूयते निष्पावः, “निरमेः
पूर्वः” [सिद्ध० ५.३.२१] इति घञ् । श्वेता शिम्बिरस्य श्वेतशिम्बिकः ।
“सितशिम्बिकोऽपि ॥३९२॥

1

कुलस्थे तु कालवृन्तः

कुले तिष्ठति कुलस्थः, पृषोदरादित्वात् साधुः, तत्र । कालं वृन्तमस्य
ः । आह च—

[] इति ।

1

एतस्य लोके ‘कुलधी’ इति प्रसिद्धिः ।

ताम्रवृन्ता कुलस्थिका ।

ताम्रं वृन्तमस्याः ताम्रवृन्ता । ह्रस्वः कुलस्थः कुलस्थिका । एतस्य विशेषोऽयम् ।

आढक्यां तूबरी वर्णा

2

आढौकते आढकी, “कौचक-पेचक-” [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपात्यते, तस्याम् । तूयते तूबरी, “नी-मी-कु-तु-चेर्दीर्घश्च” [हैमोणादिसू० ४४३] इति वरद् प्रत्ययः दीर्घश्च ह्रस्वस्य । वर्णयते वर्णा ।

एतस्या लोके ‘तूवरि’ इति प्रसिद्धिः ।

१ “बः शितिशिम्बिकः नि० ॥ २ ‘शितिशिम्बिकः’ अभिधानचिन्तामणौ । “शिता शिम्बिरस्य शितिशिम्बिकः” इति स्वोपपत्तौ ॥

स्यात् 'कुल्माषे तु यावक्' ॥३९३॥

कोलति कुल्माषः, "कुलेश्च माषक्" [हैमोणादिसू० ५६३] इत्यनेन "कुल बन्धु-संस्त्यानयोः" इत्यस्मात् किद् माषः प्रत्ययः, तत्र । कुल्मासोऽपि । यौत्यम्भसा यावक्कः, णकः, अर्द्धस्विन्नो माषादिः । "धान्यविशेषः" इत्यन्ये ॥३९३॥

5 नीवारं तु वनव्रीहिः

नियतैर्विन्यते नीवारः, "व्युत्पन्नत्वात्, "नेर्बु" [सिद्ध० ५.३.७४] इति घञ्, तत्र । वनस्य व्रीहिर्वनव्रीहिः । आह च—

नीवारश्चन्द्रिका बोडी मुनिव्रीहिर्मुनिप्रियः ।

[] इति ।

10 एतस्य लोके 'नीवार' इति प्रसिद्धिः ।

श्यामाक-श्यामकौ समौ ।

श्यायते श्यामाकः—जघन्यो व्रीहिः, "मवाक-श्यामाक-" [हैमोणादिसू० ३७] इत्याके निपात्यते । "क्रीचक-पेचक-" [हैमोणादिसू० ३३] इत्यके निपातनात् श्यामकः ।

15 कङ्गौ तु कङ्गुनी कङ्गुः प्रियङ्गुः पीततण्डुला ॥३९४॥

इत आरम्य सर्वे कङ्गुविशेषा ज्ञेयाः । कायति कङ्गुः, "प्री-कै-पै-नीलेरङ्गुक्" [हैमोणादिसू० ७६१] इति किदङ्गुः, तत्र । "करो रगे लो सङ्गे" कगाति कङ्गुनी, "दिन नग्न-" [हैमोणादिसू० २६८] इति ने निपात्यते । कुत्सितं अमति-गच्छति कङ्गुः, "फलि-क्यमेर्गु" [हैमोणादिसू० ७५८] इति गु ।
10 "प्रीगुश् तृप्ति-कान्योः" प्रीणाति प्रियङ्गुः, "प्री-कै-पै-नीलेरङ्गुक्" [हैमोणादिसू० ७६१] इत्यङ्गुक् । पीतास्तण्डुला अस्याः पीततण्डुला । एते लीलिङ्गाः ॥३९४॥

१ 'कुल्मासस्तु यावक्' इति दन्त्यसकारमयः पाठोऽभिधानचिन्तामणौ । स्वोपहृष्टौ "कोलति कुल्मास, 'कुलेश्च मासक्' [हैमोणादिसू० ५६३] । कुलेन मस्यति-परिणमते वा, घृषोदरादित्वात् । कुल्मासोऽपि ।" इत्येव व्याख्यातमस्ति । एतेनोपलक्षणेनैतद् ज्ञायते यद् आचार्यस्व 'माषक्-प्रत्यय-वद् 'मासक्-प्रत्ययोऽप्यभिमतोऽस्तीति ॥ २ "मुन्यक्तत्वात्" इत्यभिधानचिन्तामण्येस्वोपहृष्टीकारायाम् ॥

सा कृष्णा मधुका

‘सा’ कङ्कः कृष्णवर्णा मन्यते—कल्पते मधुका, “कञ्जुकाञ्जुक” [हैमोणादिसू० ५७] इत्युके निपातनात् साधुः ।

रक्ता शोषिका

रक्तवर्णा कङ्कः शोषयति शोषिका ।

३

मुंसटी सिता ।

‘सिता’ श्वेता कङ्क मुस्यते—स्फण्ड्यते मुसटी, “कपट-” [हैमोणादिसू० १४४] इत्यटे निपात्यते ।

पीता माधवी

पीतवर्णा कङ्क मधुन इवेयं तद्वर्णत्वाद् माधवी, “तस्येदम्” [सिद्ध० १० ६.३.१६०] इत्यण् ।

अथोद्दाले कोद्रवः कोरदूषकः ॥३९५॥

उदाल्यते उद्दालः, तत्र । केन—अम्भसा उनत्ति—क्लिषते कोद्रवः, “कैरव-भैरव-” [हैमोणादिसू० ५१९] इत्यवे निपात्यते, केन उद्रौति वा । “कुरत् शब्दे” कुरन्त्यनेन कोरदूष, “कोरदूषा ष्टरूप-” [हैमोणादिसू० ५६१] इत्यूपे निपात्यते, कोरं— १; भक्तं दूषयति वा, स्वार्थे के कोरदूषकः ॥३९५॥

चीनके तु काककङ्कः

चीयते चीनः, “दिन-नम्र-” [हैमोणादिसू० २६८] इति ने निपात्यते, के चीनकः, तत्र । काकप्रिया कङ्क काककङ्कः ।

आह च—

३०

पीततण्डुलिका कङ्कः प्रियङ्गुः कुक्करी मता ।

सितकङ्कस्तु मुसली रक्तकङ्कस्तु शोषिका ॥

चीनक काककङ्कः स्यात् श्यामाकत्तृणबीजकः ।

रालादयः कङ्कमेदा कोद्रवः कोरदूषकः ॥

अन्यो द्वितीयो विख्यात उदालो वनकोद्रवः ।

३५

[] इति ।

यवनाले तु योनलः ।

जूर्णाहयो देवधान्यं जोन्नाला बीजपुष्पिका ॥३९६॥

यवस्येव नालमस्य यवनालः, तत्र । यूयते योनलः, “मुरलोरल-” [हैमो-
णादिसू० ४७४] इत्यले निपात्यते । “जूरैचि जरायाम्” जूर्यते जूर्णा, “डीय-
5 स्व्यैदितः-” [सिद्ध० ४.४ ६१] इति क्लेऽनिट्त्वम्, जूर्ण इत्याहयोऽस्य जूर्णा-
हयः । देवप्रियं धान्यं देवधान्यम् । जुनद नालमस्या जोन्नाला, पृषोदरादित्वात् ।
बीजाकारं पुष्पमस्या बीजपुष्पिका । एतस्य लोके ‘जुवारि’ इति प्रसिद्धिः ॥३९६॥

शणै भङ्गा मातुलानी स्यात्

गणति शणम्, तत्र । भङ्ग्यते भङ्गा । मा तोल्यते मातुलानी, “मुमु-
10 चान-” [हैमोणादिसू० २७८] इत्याने निपात्यते, माया-श्रियस्तुलया अनि-
तीति वा । आह च—

गणः प्रोक्तो मातुलानी जन्तुतन्तुर्माहाशणः ।

[] इति ।

एतस्य लोके ‘सण’ इति प्रसिद्धिः ।

15

उमा तु क्षुमाऽतसी ।

अन्यते उमा, “अवेर्ह्रस्वश्च-” [हैमोणादिसू० ३४२] इति किति मे
साधु । क्षौत्यनया मुक्तया क्षुमा, “क्षु-हि-भ्यां वा” [हैमोणादिसू० ३४१]
इति किन्मः । अतत्यनया अतसी, “तय्यणि-” [हैमोणादिसू० ५६९] इत्यसः,
न तस्यतीति वा । आह च—

20 अतसी मसृणा नीलपुष्पी चेलुरुमा क्षुमा ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘अलसी’ इति प्रसिद्धिः ।

गवेषुकायां गवेषुः

गूयते गवेषुका— [मुन्यन्नम्], “गुड ईधुक-एधुकौ” [हैमोणादिसू० ७४]
25 इत्यनेन एधुकः प्रत्ययः, तस्याम् । [गवा-अम्भसा एधते गवेषुः, ब्रील्लिङ्गः,]

“मृ-मृ-तृ-सरि-” [हैमोणादिसू० ७१६] इति बहुवचनादुः । गर्बीधुकाऽपि ।
आह च—

गर्बधुका कर्षणी स्याद् गोजिह्वा कर्षिका मता ।

[] इति ।

एतस्या लोके ‘गररी’ इति प्रसिद्धिः ।

5

वन्यतिले तु जर्तिलः ॥३९७॥

वन्यः—वनजस्तिलो वन्यतिलः, तत्र । जर्तते जर्तिलः, “स्थण्डिल-कपिल-”
[हैमोणादिसू० ४८४] इतीले निपात्यते । अरण्यजस्तिलोऽयम् ॥३९७॥

षण्डतिले तिलपिञ्जस्तिलपेजः

षण्डः—निष्फलस्तिल षण्डतिलः, तत्र । निष्फलस्तिलः तिलपिञ्जः । 10
तिलपेजः, “निष्फले तिलात् पिञ्ज-पेजौ” [सिद्ध० ७.२.१५४] इति तिलशब्दाद्
निष्फले वर्तमानात् पिञ्ज पेज इत्येतौ प्रत्ययौ । “पिञ्ज-पेजशब्दौ निष्फलाधीविति
तिलविषयौ” इति चान्द्राः । आह च—

तिलपूतस्तिलफलस्तिलपिञ्जोऽपरः सितः ।

यस्तिलो वनजातः स्यात् [] इति ।

15

एतयोर्लोकै ‘श्यामतिल’ ‘श्वेततिल’ इति प्रसिद्धिः ।

अथ सर्षपे ।

कदम्बकस्तन्नुभः

सरति सर्षपः, “सर्ते. षप-” [हैमोणादिसू० ३१३] इति षपः प्रत्ययः,
तत्र । कुत्सितमन्वते—शब्दायते कदम्बकः । तोतुन्वते तन्नुभः, पृषोदरादित्वात् 20
साधुः । आह च—

सर्षपः कटुकः स्नेहो मूतघ्नो राजिकाफलः ।

तन्नुभोऽन्वः समुद्रिष्टः सिद्धार्थः श्वेतसर्षपः ॥

[] इति ।

एतस्य लोके 'सरसव' इति प्रसिद्धिः ।

अथ सिद्धार्थः श्वेतसर्षपः ॥३९८॥

सिद्धप्रयोजनो रक्षोघ्नत्वात् सिद्धार्थः । श्वेतश्चासौ सर्षपश्च श्वेतसर्षपः ॥३९८॥

राजिकायां तीक्ष्णगन्धा क्षुताभिजननः क्षवः ।

5 असुरी कृष्णिका कृष्णसर्षपो राजसर्षपः ॥३९९॥

राजते राजिका, णके आप्, तस्याम् । तीक्ष्णो गन्धोऽस्या तीक्ष्णगन्धा ।
क्षुतमभिजनयति क्षुताभिजननः । क्षौत्यनेन क्षवः । अस्यते—क्षिप्यते शाकादिना
[१ शाकादौ] असुरी, "वास्यसि-" [हैमोणादिसू० ४२३] इत्युरः, असुरस्त्रीव
वा । कृष्णैव कृष्णिका; वर्णेन कर्षति कृष्णा, "घृ-वी-हा-" [हैमोणादिसू० १८३]
10 इति कृष्णः, स्वार्थिके के कृष्णिका इति वा । कृष्णश्चासौ सर्षपश्च कृष्णसर्षपः ।
सर्षपाणां राजा राजसर्षपः, राजदन्तादिवात् पूर्वनिपातः । आह च—

राजक्षवक इत्यन्यो गजिका कृष्णसर्षप ।

क्षुताभिजननश्चैव स चोक्तो राजसर्षपः ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ४३] इति ।

15 एतस्या लोके 'राई' इति प्रसिद्धि । "असुरी भिन्ना" इति [? अन्ये]
मन्यन्ते । यदाह—

असुरी राजिका राजी कृष्णिका रक्तसर्षपः ।

तीक्ष्णगन्धा चातितीक्ष्णा क्षुरक क्षुवक क्षव ॥

[धन्व० वर्ग ४ श्लो० ६०] इति ।

20 एतस्याश्च लोके 'असुरी' इति प्रसिद्धिः ॥३९९॥

माषादयः शमीधान्यं

माष आदिर्येषां मुद्रादीनां ते माषादयः । शमी—शिम्बा तत्प्रधानं धान्यं
शमीधान्यम् ।

शुकधान्यं यवादयः ।

शूकप्रधानं धान्यं शूकधान्यम् । यव आदिर्येषां गोधूमादीनां ते यवादयः ।

स्यात् सस्यशूके किंशारुः

रावति शूकम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, “कु-कु-हि-” [हैमोणादिसू० २४] इति कः प्रत्ययो दीर्घत्वं च, सस्यस्य शूकं सस्यशूकम्, तत्र । कुत्सितं शृणाति किंशारुः, पुल्लिङ्गः, “किम् श्रो णित्” [हैमोणादिसू० ७२५] इत्यु । एतस्य 5 लोके ‘ऊंभी’ इति प्रसिद्धिः ।

कणिशे सस्यशीर्षकम् ॥४००॥

“कण गन्धे” कणति वातेन कणिशम्, पुं-क्लीबलिङ्गः, “कुलि-कनि-कणि-” [हैमोणादिसू० ५३५] इति किद् इशः, तत्र । कनेशमपि । सस्यमयं शीर्षमिव सस्य-शीर्षकम्, सस्यमञ्जरीत्यर्थः । लोके ‘कणसडा’ इति, ‘प्रधान सिरा’ इत्यर्थः ॥४००॥ 10

स्तम्बे तु गुच्छो धान्यादेः

स्तम्नाति स्तम्बः, “तुम्ब-स्तम्ब-” [हैमोणादिसू० ३२०] इति वान्तो निपात्यते, तत्र । धान्यादेर्यं स्तम्बः स नालं गुच्यति अनेन गुच्छः, “गुच्छ-पिलिपिञ्चैधिच्छादयः” [हैमोणादिसू० १२६] इति छप्रत्यये निपात्यते । उच्यते इति शेषः । 15

एतस्य लोके ‘गुच्छु’ इति प्रसिद्धिः ।

नाले काण्डः

“णल गन्धे” नलति नालम्, अर्थाद् गुच्छस्य, त्रिलिङ्गः, ज्वलादित्वाद् णः, तत्र । कणति—भञ्जयमानः शब्दायते काण्डः, पुं-क्लीबलिङ्गः, “कणयणि-” [हैमोणादिसू० १६९] इति णिद् डः । एतस्य लोके ‘नाल’ इति प्रसिद्धिः; ‘धानना 20 कणसडा’ इत्यर्थः ।

अफले स्थिह ।

स्यात् पलालः

[‘अफले’ फलरहिते ‘तु’ पुनः ‘इह’ नाले] “पल गतौ” पल्यते पलालः, “कृ-कृ-मृ-” [हैमोणादिसू० ४७५] इत्यालः, पुं-क्लीबलिङ्गः । पलोऽपि । एतस्य लोके 25 ‘पराळ’ इति प्रसिद्धिः ।

धान्यस्वधि तुषः

१ अग्निधानिन्दितामणिस्योपसृष्टौ ‘कनिशमपि’ इति पाठः ॥

भान्यस्य त्वग् धान्यत्वक्, तत्र । तुप्यति भनेन अग्निः बुधः, स्थादित्वात् क ।
एतस्य लोके 'तुस' इति प्रसिद्धिः ।

बुधे कडङ्गरः ॥४०१॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचिते निघण्टुशेषे

5

षष्ठी धान्यकाण्डः ॥६॥

॥ इति श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितो निघण्टुशेषः समाप्तः ॥

बुस्यते-उत्सृज्यते बुसः, स्थादित्वात् क., पुं-क्लीबलिङ्गः, तत्र । कडन्ति-
माद्यन्त्यनेन पदाव् कडङ्गरः, "कडैरवरा-" [हैमोणादिसू० ४४५] इत्यङ्गरः ।
एतस्य लोके 'भुस' 'हुंदा' वा इति प्रसिद्धिः ॥४०१॥

10

॥ इति श्रीमद्बृहत्सखरतरगच्छे श्रीजिनराजधरिशिष्यश्रीजयसागरमहो-
पाध्यायपट्टानुक्रमायातवाचनाचार्यधुर्यश्रीभानुमेखगणिशिष्यसमस्त-
प्रशस्तग्रन्थावलीविचक्षणश्रीज्ञानविमलोपाध्यायशिष्यवाच-
नाचार्यश्रीश्रीबलभगणिविरचितायां श्रीहेमचन्द्रा-
चार्यकृतनिघण्टुशेषटीकायां धान्यकाण्डः

15

षष्ठः समाप्तः ॥ ६ ॥

तत्समाप्तौ च समाप्तेयं

निघण्टुशेषटीका ॥

॥ ग्रन्थाम्- ३५०० ॥

प्रथमं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रायनिघण्टुशेषमूलग्रन्थस्य पाठभेदाः ।

सङ्केताः

- पु १ — सटीकस्य निघण्टुशेषस्य ७६ पत्रात्मिका मुनिश्रीपुण्यविजयस्य सम्पूर्णा प्रति ।
 पु २ — सटीकस्य निघण्टुशेषस्य ३२ पत्रात्मिका मुनिश्रीपुण्यविजयस्य अपूर्णा प्रति ।
 पु० — निघण्टुशेषमूलमात्रस्य टिप्पण्युक्ता चतुष्पत्रात्मिका मुनिश्रीपुण्यविजयस्य प्रति ।
 सं० — अणहिल्लपुरपत्तनसङ्घवीपाटकान्तर्गतताडपत्रीयज्ञानभण्डारसत्का निघण्टुशेषमूलमात्रस्य
 पत्र ४त १४ पत्रपर्यन्ता त्रुटिताऽपूर्णा ताडपत्रीया प्रति ।
 नि० — निर्णयसागरमुद्रणालयाधिपतिमुद्रिताभिधानसङ्ग्रहद्वितीयभागान्तर्मुद्रितो हेमचन्द्रायो
 निघण्टुशेष ।

पुपा० — पु० आदर्शे मार्जनोल्लिखितं पाठान्तरम् ।

टी० — टीकाकृता टीकाया निर्दिष्ट पाठभेद ।

(पू०) — श्लोकस्य प्रवर्द्धम् । (उ०) — श्लोकस्योत्तरार्द्धम् ।

*

- श्लोक ४(उ०) पिण्डपुष्पो स्थाने पिण्डीपुष्पो पु० ॥ ५(पू०) -दोहदः स्थाने -दोहदः
 पु० ॥ १० (पू०) कुसुमारोग्यः स्थाने कुसुमारेऽस्य पु० ॥ ११ (पू०) वर्षीसहो स्थाने
 वार्धसहो पु० ॥ १३(पू०) कावम्बर्यः स्थाने कवम्बर्यः पु० ॥ १८(उ०) कपीतनः स्थाने
 कपीतकः पुपा० ॥ १९ पू०) स्थाव्यमोघा स्थाने स्थालीमोघा पु० । मोघाशब्दो अमरकोश-
 व्याख्यासुधायामाहतोऽस्ति ॥ २०(पू०) प्रवेतपाटला स्थाने प्रवेता पाटला पु० नि० ॥ २१
 (पू०) वंशिका स्थाने वंशिकं नि० । (उ०) जौङ्गकमनार्यजम् स्थाने जोगकमनार्यजम्
 पु० योगजमनार्यकम् नि० ॥ २५(पू०) पत्राङ्गं पतङ्गं स्थाने पत्तङ्गं पत्राङ्गं पु० पत्राङ्गं
 पत्तङ्गं नि० ॥ २६(उ०) सुगन्धिकः स्थाने सुगन्धकः नि० ॥ २८(उ०) अगस्थे तु बहु-
 सेनः स्थाने अथागस्थे बहुसेनः नि० । अत्र बहुसेनःशब्दोपरि तापस इति टिप्पणी पु० ।
 शुक्रनाशो स्थाने शुक्रनाशो नि० ॥ २९(उ०) -ऽभ्वरोहः स्थाने अभ्वरोघः नि० ॥
 ३०(उ०) तमाले तु कालस्कन्धस्तापि- स्थाने कालस्कन्धस्तमाले स्याद् तापि-
 नि० ॥ ३१(पू०) वस्वावर्धं स्थाने वस्त्रावर्धं पु० नि० । रोमसं स्थाने रोमधं पु० नि० ।
 (उ०) द्राविणी स्थाने द्राविडी नि० ॥ ३२(उ०) पबैला स्थाने भद्रैला नि० ॥
 ३३(उ०) कपूरे स्याद् घनसारो स्थाने कपूरे घनसारः स्याद् नि० । हिमबा-
 लुका स्थाने हिमबालुकः पु० नि० ॥ ३४(उ०) कङ्गोलके स्थाने कङ्गोलके नि० ।

माघघोषितं स्थाने मागघोषितम् सं० पु० नि० ॥ ३५ (५०) द्वीप- स्थाने डीप-
 सं० । (३०) वारिजपक्षोपरि करिजं पुषा० ॥ ३६ (५०) श्रीपुष्पं इयाह्वयं स्थाने
 श्रीपुष्पं स्याह्वयं सं० । (३०) कपोताह्नि- स्थाने कपोताह्नि- नि० ॥
 ३७ (५०) अञ्जनकेशी धमनी स्थाने धमन्यञ्जनकेशी च नि० । (३०) मण्डकः
 स्थाने मुण्डकः सं० पु० ॥ ३८ (३०) पिप्पले स्थाने पिप्पले पु० ॥ ४० (५०)
 प्लक्षो वटः प्लवः शुक्ली स्थाने प्लक्षे वटप्लवः शुक्ली नि० प्लक्षो वटप्लक्षः
 शुक्ली सं० प्लक्षे वटप्लिवस्तुक्ली पु० । (३०) कपीतनः कपीतः स्थाने कपीतने कपीतः पु०
 कपीतने कपीतः सं० नि० ॥ ४१ (५०) पर्कट्यां पर्कटी स्थाने पर्कटीं पर्कटं पु० पर्कटीं
 पर्कटी सं० कर्पटी पर्कटी नि० । सतीदो स्थाने सतीटो सं० । लक्ष्णो जटी स्थाने
 लक्षणे नटी नि० ॥ ४३ (३०) फाल्गुनी फल्गुवाटिका स्थाने फाल्गुनी-फल्गु-वाटिकाः
 सं० ॥ ४४ (५०) फल्गुराजी फलभारी मलयू- स्थाने फलाराजी फलभारी फलयू-
 नि० ॥ ४५ (५०) मधु गालफलो स्थाने मधु-राजफलो नि० ॥ ४६ (५०)-स्कन्धधार-
 स्थाने स्कन्धवार- पु० । (३०) कपिचूतः स्थाने कपिभूतः सं० ॥ ४७ (५०)-ऽम्ल
 पाटकः स्थाने-ऽम्रपाटकः सं० पु० नि० (३०) शुक्ली स्थाने शृङ्गी सं० पु० ॥ ४८ (५०)
 -ऽऽस्फोट-विष्किराः स्थाने-ऽऽफोट-विच्छूराः पु० -ऽऽस्फोट-वित्सु(च्छु)राः सं० ॥
 ४९ (५०) सदापुष्पी स्थाने सदापुष्पो नि० । (३०) स्तुह्यां स्थाने वृट्यां नि० । -ऽसिपत्रः
 स्थाने -ऽसिपत्रः सं० । स्तुक् स्थाने लृक् पु० नि० । गुडा स्थाने गुडः पु० ॥ ५० (५०)
 सीहुण्डो गण्डीरो वक्रकण्टकः स्थाने सीहुण्डः गण्डेरी वक्रकण्टकः सं० मीहुण्डः
 शण्डेरी वक्रकण्टकः पु० सेहुण्डः शण्डेरी वक्रकण्टकः नि० । (३०) करमन्दः स्थाने
 करमदः नि० । कराम्भक- स्थाने कराम्भक- सं० पु० नि० ॥ ५१ (५०) स्थूलपर्कट-
 स्थाने स्थूलपर्कट- पु० स्थलपर्कट- नि० स्थलपटेक- सं० । आविग्नः स्थाने आविग्रः
 पु० । (३०) जम्भीरो स्थाने जम्भीलो सं० पु० नि० ॥ ५२ (५०) दन्तशठो वक्रशोधी
 स्थाने वक्रशोधी दन्तशठो नि० । (३०) -कुसुमः प्रियः स्थाने -कुसुमप्रिया सं० ॥
 ५४ (३०) शीघ्रपादपः स्थाने शीघ्रपादपः पु० साधुपादपः सं० नि० ॥ ५५ (५०)
 मातुलुङ्ग्यां स्थाने मातुलिङ्ग्यां पु० । मधुकर्कटी स्थाने मधुकुकुटी सं० पु० । (३०)
 पीतपुष्पी स्थाने पूतिपुष्पी सं० पु० पूतिपुष्पा नि० । महाफला स्थाने महाबला नि० ॥
 ५६ (५०) अम्लीका- स्थाने अम्लिका नि० । शुक्तिका चाम्लिकाऽम्लिका स्थाने
 शुक्तिकाऽऽम्ली चिकाम्लिका सं० पु० नि० । (३०) तिन्तिला गुडपु- स्थाने तिन्तिडी
 गुरुपु- नि० ॥ ५९ (३०) बालद्रावक स्थाने बालद्रावक सं० पु० लोहद्रावक नि० ॥
 ६१ (३०) अक्षिस्पन्दो स्थाने अक्षिस्पन्दो सं० नि० ॥ ६२ (५०) सूक्ष्मपत्रः
 स्थाने प्रलक्षणपत्रः सं० पु० नि० । (३०) -स्ताम्रपुष्पः स्थाने -स्ताम्रपत्रः
 नि० ॥ ६३ (५०) नारङ्ग नागरङ्गः स्यात् त्व- स्थाने नारङ्गे स्यान्नागर-
 ङ्गस्त्व- सं० पु० नि० । (३०) योषिद्वक्राधि- स्थाने योगी तक्राधि- सं० पु० नि० ॥
 ६४ (५०)-धावनः स्थाने धावनम् पु० । (३०) बालपत्रश्च जिह्वाशल्यः क्षितिद्रुमः
 स्थाने बालपत्रश्च जिह्वाशल्यं क्षितिक्षमः सं० पु० बालपत्रश्च बहुशल्यः क्षितिक्षमः
 नि० ॥ ६५ (५०) कामुकः स्थाने कामुकः सं० पु० कामुकः नि० । इयामसारः स्थाने
 प्रवेतसारः नि० ॥ ६६ (५०) त्वरिमेदो स्थाने त्वरिमेदो नि० ॥ ६७ (५०) थिरजीविता

स्थाने विरजाविता नि० ॥ ६८ (३०) कुशालमलौ शाल्मलिको स्थाने कुत्सिते शाल्मलौ
 श्रोक्तो नि० ॥ ६९ (५०) शिशिपायां स्थाने शिशिपायां नि० । (३०) अशुरु- स्थाने
 अशरु- स० । -रन्ध्या तु शिशया स्थाने -रन्ध्या तु शिशिया नि० ॥ ७० (५०) कुशिशया
 स्थाने कुशिशिया नि० । (३०) कुवली स्थाने कुवलिः नि० कुवली पु० । कोलिः
 स्थाने केलिः स० । फलितच्छदा स्थाने फेनिलच्छदा स० पु० नि० । ७१ (५०)
 वज्रशल्पिका स्थाने वज्रशिल्पिका पु० नि० । (३०) घुहा स्थाने घुटा पु० नि० । गोप-
 घोषटा स्थाने कुहा घोटा नि० ॥ ७२ (५०) सक्तुफला स्थाने शक्तुफला स० पु० । शम्भा
 स्थाने शम्भ्या पु० शिवा नि० ॥ ७३ (५०) शिवाऽलोमा स्थाने शिवलोमा नि० । विना-
 शिनी स्थाने विनाशनी पु० । (३०) सक्करम् स्थाने सक्कर स० साक्कर. नि० ॥
 ७४ (५०) कटकीलकः स्थाने कण्टकीलकः स० पु० कण्टकीटकः नि० । (३०) विन्दुक
 स्थाने विदुक- पु० ॥ ७५ (५०) महिषाक्षयः स्थाने महिषाक्षः पु० नि० महिषाक्ष्यः
 स० । (३०) नक्तञ्चरः स्थाने नक्तचरः पु० । -खलकं स्थाने -खलकः नि० । ७७ (५०)
 शाकपुष्पो मृदुफलः स्थाने शाकपुष्पो मृदुफलः नि० । (३०) -जन्मागृहपत्रो स्थाने
 जन्मा तथा पत्रो नि० । ७८ (३०) किङ्किणिः स्थाने किङ्किणिः स० केवणि. नि० ।
 -पाद्गोप- स्थाने -पाद्गोप- नि० ॥ ७९ (५०) शलाढुः स्थाने शलापुः स० । (३०)
 महाकपित्थः स्थाने महाकपित्थं नि० ॥ ८० (५०) हृद्यगन्धो स्थाने हृद्यः गन्धो स० ॥
 ८२ (५०) कल्को द्वार्यः स्थाने कलिवासः नि० । (३०) द्वैन्यो स्थाने द्वैन्यो पु० दिव्यो
 स० दोत्यो नि० । विमेदकः स्थाने विमेदकः स० पु० । ८३ (३०) पर्वकीटा स्थाने
 पर्वकाढया नि० ॥ ८४ (५०) तकारी स्थाने तकारी स० । (३०) गणकारिका स्थाने
 गणिकारिका स० पु० नि० ॥ ८५ (३०) दुण्डुको स्थाने हुण्डुको सं० दुन्दुको नि० ।
 दीर्घवृन्तो नटः कुट- स्थाने दीर्घवृन्तश्चाथ कुट- नि० दीर्घवृन्दो नटः कुट- स० ॥
 ८६ (५०) स्योनाकः स्थाने इयोनाकः नि० शोनाकः स० । शोनाको जम्बुः शुकनाशः
 स्थाने शोषणो जम्बुः शुकनासः नि० ॥ ८७ (५०) पत्रोर्णो स्थाने पत्रोर्णो स० पत्तूणो
 पु० । (३०) -स्तीक्ष्णगर्भो स्थाने -स्तीक्ष्णगन्धो सं० पु० नि० ॥ ८८ (५०) विद्रध्य
 रातिकोऽक्षीवो स्थाने विद्रध्यरातिः काक्षीवो नि० विद्रध्यरातिः काङ्क्षीवो पु० विद्रध्य-
 रातिकाक्षीवो स० । (३०) दंशो-स्थाने दशो- नि० । सुभङ्गी स्थाने सुरङ्गी स० पु०
 नि० ॥ ८९ (३०) चित्रकृद् स्थाने रथकृद् नि० ॥ ९० (५०) -अक्रकारो
 स्थाने- अक्रकरो सं० पु० -अ कवरो नि० ॥ ९१ (३०) त्रिवृन्तास्यो
 स्थाने त्रिवृन्तास्यो नि० । रक्तपुष्पः स्थाने रङ्गपुष्पः स० पु० । क्षीरश्लेष्टः
 समिह्रः स्थाने क्षारश्लेष्टः समिह्रः स० पु० नि० ॥ ९२ (५०)
 घातपोषो स्थाने घातपोषो नि० । यज्ञियो स्थाने याज्ञिको स० पु० नि० ।
 (३०) शकटाख्यो स्थाने शकटाक्षो स० पु० नि० ॥ ९३ (५०) नन्वित- स्थाने
 नन्विल- सं० । (३०) कृष्ण- स्थाने कृष्णा नि० ॥ ९४ (५०) गम्भारी स्थाने
 कम्भारी टी० कज्जला स्थाने कट्फला नि० । (३०) विहारी कुमुदा
 हीरा स्थाने विहीरा कुमुदा हारी नि० । हीरा स्थाने वीरा टी० ॥
 ९५ (५०) मधुमत्स्यपि स्थाने मधुपर्ण्यपि नि० । (३०) शुक्लपुष्पः स्थाने गन्धपुष्पः
 नि० । सुपर्णक स्थाने सुवर्णकः स० सवर्णकः नि० ॥ ९६ (५०) दीर्घवृक्षः स्थाने

शीपवृक्षः सं० पु० नि० । शारद्वी स्थान शारद्वी नि० ॥ १०(५०) शिरोरुग् देवविटपी
 स्थाने शिरोरुगैह्विटपः नि० । (उ०) सुपर्णकः स्थाने सुवर्णकः सं० नि० ॥ १८
 (५०) शम्पाक- स्थाने शम्पाक- नि० । (उ०) -ऽऽदेवतम्बूली स्थाने रेखनशूली सं०
 पु० रेवतः स्थूलः नि० ॥ १९(५०)-शिम्विका स्थाने-शिविका सं० । (उ०) शारिर्गौरो
 स्थाने शौरिर्गौरो पु० नि० ॥ १०० (५०) मदासर्ज- स्थाने महासर्जः नि० । (उ०) महासालः
 पीतसालो जीवक प्रियसालकः स्थाने महाशालः पीतशालो जीवकः प्रियशालकः सं०
 पु० नि० ॥ १०१(५०)-स्तिष्यः पुष्यो- स्थाने-स्तिष्यपुष्यो- सं० पु० नि० । (उ०)
 गोमूत्रकोऽधमः स्थाने गोमूत्रगन्धकः नि० ॥ १०२(५०) कषायी स्थाने कषायः नि० । (उ०)
 काशः शालो स्थाने काश्यः शालो सं० पु० काश्यशालो नि० ॥ १०३(५०) देवसालः
 स्थाने देवशाकः सं० पु० नि० । -ऽजुनाह्वयः स्थाने -ऽजुनाभिघः नि० । (उ०) अजुनः
 स्थाने अजुने नि० । ककुभ- सेव्यः सर्पणो स्थाने ककुभोऽसव्यः सर्पणो सं० ककुभोऽ-
 सेव्यः सर्पणो पु० ककुभः सेव्यः सुवर्णो नि० । श्लोकोऽयं टीकाकृता उपलब्धादशानु-
 सारेण पूर्वाह्न-उत्तरार्द्धविपर्यासेन व्याख्यातोऽस्तीति तदनुसरणेन तथैव मुद्रितेऽस्ति । किञ्च ग्रन्था-
 रम्भे [श्लोक २] ग्रन्थकाराचार्यपादविहितप्रसिद्धनामनिर्देशपूर्वकसम्यन्तपाठविधानप्रतिज्ञाव-
 लोकनेन प्राचीनासु प्रतिपु उपलब्धोऽयं पाठमेदंरूप श्लोक एव समीचीन आभाति । स चायम्-
 अजुने ककुभोऽसव्यः सर्पणो धूर्त्तपादपः । देवशाकः शकतरुर्नदीसर्जोऽजुनाह्वयः ॥
 इति ॥ १०४ (उ०) ध्रुवको ध्रुवः स्थाने ध्रुवसाधनः सं० पु० नि० ॥ १०५(५०) महापत्रो
 स्थाने महापात्रो सं० । बलसरो स्थाने बलिसारो पु० बलसरो नि० । बलप्रदः स्थाने बल-
 प्रभः नि० । (उ०) गोत्रपुष्पो स्थाने गोत्रवृक्षो नि० ॥ १०६(५०) फलः स्थाने फलम् नि० ॥
 १०७(५०) सिल्लके स्थाने सेल्लके सं० सल्लिके पु० सिल्लिके नि० । -पत्रे तु जो- स्थाने -
 पत्रेऽप्यजो-पु० । (उ०) त्विङ्गुदी स्थाने त्वगादी सं० पु० त्वगादी नि० ॥ १०८(५०)सिद्ध-
 दाह- स्थाने स्निग्धदाह- सं० पु० । (उ०)पलाशिक- स्थाने पलाशिका पु० ॥
 १०९(५०) पारिभद्रो स्थाने पारिभद्रे नि० । द्रुकिट्टिमं किलिमं स्थाने द्रुकिलिमं
 कलिमं पु० । (उ०) देवेन्द्र-स्वर्ग- स्थाने देवद्रुः स्वर्ग- नि० ॥ ११०(५०) देव भद्रेन्द्रात्
 स्थाने भद्र-देवेन्द्रात् सं० पु० ॥ १११(५०) मधुलवः स्थाने मधुलवः सं० पु० । (उ०)रोध्र-
 कोष-मधु- स्थाने रोध्रकेऽथ मधु- पु० ॥ ११२(५०) मधुलः स्थाने मधुलिः पु० । वारिजो
 स्थाने गिरिजो पु० नि० । (उ०) नीरवृक्षो स्थाने तीरवृक्षो सं० पु० नि० । गैरिकास्थो
 स्थाने गौरशाको सं० पु० गौरशालो नि० ॥ ११३(५०) तिन्दुक- स्थाने तिण्डाक- सं० ।
 स्फूर्जन- स्थाने स्फूर्जक- नि० । (उ०) कालसारो रावणो स्थाने कालशाको द्रावणो
 सं० पु० नि० ॥ ११४(५०) द्वितीये तिन्दुके स्थाने द्वितीयतिन्दुके सं०
 पु० नि० । काकतिन्दु- स्थाने कालस्तिन्दु- नि० ॥ ११५(५०) रोध्रे
 लोध्रः स्थाने लोध्रे रोध्रः पु० । शाबरः स्थूलवल्कलः स्थाने शाम्बरस्तनु-
 वल्कलः सं० पु० शाबरस्तनुवल्कलः नि० । (उ०) -रोध्रस्तदः स्थाने -रोध्रो
 मैत्र्यः सं० पु० । रोध्रोऽनम्मः नि० ॥ ११६(उ०) तिरिटी स्थाने तिरिटी सं० । शशः स्थाने
 शिशुः सं० पु० नि० ॥ ११७(५०) स्थूलपत्रो स्थाने स्थूलवल्को सं० नि० स्थूलवल्को
 पु० । कृष्णलोध्रे स्थाने कृष्णरोध्रे नि० । (उ०) बहुपटो स्थानं बहुपटो नि० बहुपाटो
 पु० । मृदुत्वको स्थाने मृदुवल्को नि० ॥ ११८(५०)-प्रच्छन्नपत्रो स्थाने अक्षपत्रो पु० ॥ ११९-

(५०) फलेलु- स्थाने कफेलु- नि०। (४०) श्लेःलुः स्थाने शलुः सं० पु० -स्तथा नि०॥
 १२-(५०) लङ्कुचे लिङ्कुचो प्र- स्थाने बङ्कुले कण्टकी प्र- नि०। ग्रन्थिमत्फलः प- स्थाने
 ग्रन्थिफलोऽम्बुप-पु० नि०। पनसे स्थाने पनसो सं० पु० नि०। डङ्गुः स्थाने दुङ्गुः सं०।
 (३०)-पनसस्तस्य तु न्युञ्जकं स्थाने-पनसस्तनु स्यात् कुञ्जकं नि०॥ १२१(३०)
 मदीत्सवः स्थाने मदीद्भवः पु० नि० महोद्भवः सं०॥ १२३(३०) सुकोशको स्थाने सुकेशको
 सं० पु० नि०। कोशाम्बुध स्थाने केशाम्बुध सं० पु० नि०। सुरक्तकः स्थाने सरक्तकः
 पु० सुरक्तसः नि०॥ १२४(३०) -म्बुजच्छदा स्थाने -म्बुकच्छदा नि०॥
 १२६(५०) श्वसनो स्थाने श्वर्दनो नि०॥ १२७(५०) -पुत्र कर्कटको स्थाने -पुत्र-
 कर्कटको नि०। विषगन्धो स्थाने विषघातो पु०॥ १२८(५०) कामुकः स्थाने कामुकं
 नि०। फुल्लो स्थाने फुल्ली सं०। निमिद्रुमः स्थाने निमीद्रुमः सं० पु० मिसिद्रुमः
 नि०॥ १२९(५०) गन्धपुष्पो स्थाने गन्धपुष्पो सं० पु०। फलोऽम्बुजातः कच्छका-
 व्यपि स्थाने -फलोऽनुवाकः कच्छकीव्यपि सं० पु० नि०॥ १३० (५०)
 अभ्रपुष्पः स्थाने अभ्रपुष्पं पु०। (३०) स्यादम्बुवेतसे स्थाने स्यादम्बुवेतसे सं०॥
 १३१(३०) तिकुशाकः स्थाने तिकुशाकं सं०॥ १३२(३०) शीधुवृक्षः स्थाने साधु-
 वृक्षः सं० पु० नि०। रश्मरि- स्थाने -रस्मरि- पु०॥ १३३(३०) अङ्गोलक- स्थाने
 अङ्गोलक- नि०॥ १३५(३०) कृष्णबीजो रक्षाबीजो- स्थाने कृष्णवर्णो रक्तबीजो- नि०॥
 १३६(५०) शीतफेनः स्थाने पीतफेनः पु० नि०॥ १३७(५०) शक्रेष्टः स्थाने शुक्रेष्टः
 पु० नि०॥ १३८(५०) निम्बरकः कामुको स्थाने निम्बरकश्च कार्मुको
 नि०। (३०) वृक्षा- स्थाने वृक्षा- सं० पु० वृक्षो- नि०॥ १३९ (५०)
 सहस्राङ्गो स्थाने सहस्राङ्गः नि०। (३०)-फलश्च तस्मि- स्थाने -फलश्चा-
 धास्मि- नि०॥ १४०(५०) अक्षोटः स्थाने अक्षोटे पु०। गुहाशय स्थाने गुहाशयः नि०।
 (३०) पारापते स्थाने पारावा(श्च)ते नि०। कृतमालः स्थाने रक्तमालः नि०॥ १४३
 (३०) कुमार- स्थाने कुमारं पु०॥ १४४(५०) पूतिकश्चिरिबि- स्थाने पूतीकश्चिरिबि-
 पु० नि०। (३०) प्रकीर्णः स्थाने प्रकीर्यं नि०। कलिनाशकः स्थाने कलिनाशनः पु०
 नि०॥ १४५(५०) पूतिकरञ्जो स्थाने पूतीकरञ्जो पु०। घृतपर्णकः स्थाने घृतपूर्णकं पु०॥
 १४६(५०) षड्ग्रन्थे स्थाने षड्ग्रन्था नि०। हस्तिधारणी स्थाने हस्तिधारणी पु० नि०॥
 १४७(३०) रोहडकः स्थाने रोहडकः नि०। रोचनः स्थाने रोचना नि०॥ १४८
 (५०) गोपमद्रिका स्थाने गोपमद्रिकः पु०॥ १४९(५०) फलषाण्डवः स्थाने फलषाण्डवः
 पु०। (३०) रक्तबीज- स्थाने दन्तबीज-पु० नि०। जवा स्थाने खपा पु०॥ १५०(५०) स्याद्
 घातुपुष्पी बर्हिपुष्प्यनि- स्थाने तु घातुपुष्पा बर्हिपुष्पाऽग्नि-पु० तु घातुपुष्पी बहु-
 पुष्प्यग्नि-नि०। (३०) ताम्रपुष्पी स्थाने ताम्रपर्णी नि०॥ १५१ (५०) हावा स्थाने
 हवा पु०। (३०) अश्वमूत्रो कुन्दुवकी स्थाने अश्वमूर्तिः कुन्दुवकी नि०। -भक्ष्वा
 महेरणा स्थाने -भक्ष्वा महेरुहा पु० नि०॥ १५२ (३०) वीर्षवृणो स्थाने वीर्षचन्द्रो
 पु०। षड्ङ्गुः स्थाने षड्ङ्गुः नि०॥ १५३ (५०)-मान आमण्डो स्थाने-मानश्वा-
 मण्डो पु० मान आर(श्च)ण्डो टी०॥ १५४(५०) -रवण्डो स्थाने -राऽऽण्डो
 पु० नि०॥ १५५(३०) काम्पिल्यके तु कपिलो स्थाने काम्पिल्लके तु
 काम्पिल्यो पु० नि०॥ १५६(५०) रेचनकः स्थाने रोचनकः नि०। पटोदकः

स्थाने पटोदयः नि० ॥ १५७(५०) कर्पास्यां स्थाने कार्पास्यां नि० । बदरी
 स्थाने बदरा नि० । (३०) भारद्वाजी स्थाने भरद्वाजी पु० नि० ॥ १५८(५०)
 तटरुहा स्थाने तरुहहा नि० । होखरी पाद्रोहणी स्थाने होखर्यपद्रोहणी पु०
 शौरवधेदरोहणी नि० । (३०) वृक्षरुहा स्थाने वृक्षभक्ष्या नि० ॥ १५९(५०) नन्दीमुखो
 स्थाने नन्दीवृक्षो नि० । (३०) वासिका स्थाने वाशिका पु० नि० ॥ १६० (३०) तुम्बुरा
 स्थाने तुम्बुरो पु० नि० । सारसो स्थाने सौरसो पु० सौरभो नि० । -ऽग्निः
 स्थाने -ऽन्धः पु० पु१ पु२ -ऽन्धः नि० ॥ १६२(५०) चारणबुसा स्थाने
 चारणबुशा नि० चारणतसा पु० । कोलीरस स्थाने कालीरस पु० नि० ।
 (३०) वक्राख्यो नहुषो नृपः स्थाने चक्राख्यो मधुरो नृपः नि० । नहुषो
 स्थाने नघुषो पु० ॥ १६३(५०) ब्रह्मदारु स्थाने ब्रह्मचारु नि० । (३०) यूपं
 स्थाने दाप नि० ॥ १६४(५०) भूपको घण्टा झाटलो स्थाने भोक्षको घण्टा
 क्रन्धालो नि० ॥ १६५(५०) मस्कर-स्थाने तस्कर-पु० । -सार कर्मार-तेजनाः स्थाने
 -सारः कर्मारतेजनः पु० ॥ १६६(५०) विश्वदेवा ज्ञया स्थाने विश्वदेवदेवा नि० । ज्ञया
 स्थाने रुपा पु० । ह्रस्वगवेषुका स्थाने ह्रस्वा गवेषुका नि० पु१ पु२ । (३०) खज्जा
 स्थाने खण्डा पु० नि० । -गन्धनि-स्थाने-बन्धनि- नि० ॥ १६७(५०) दार्वी दारुहरि-
 द्रायां स्थाने दारुहरिद्रायां दार्वी पु० । हरिद्रुः कण्टकेरुका स्थाने पीता कण्टकेरुका
 नि० । (३०) पीतदारुः स्थाने पीतदारु नि० ॥ १६८ (५०) पर्जनी च कण्टकिनी
 कालीयकः स्थाने पर्जनी कर्कटकिनी कालेयकः पु० नि० । (३०) ग्रन्थिपर्णे स्थाने
 ग्रन्थिपर्णी पु० ॥ १६९ अय ओक नि० आदर्शे इत्यम्प्रकारेणोपलभ्यते—कुक्कुरं च तथा
 गुच्छं शुक्रपुष्पं शुक्रच्छदम् । स्थोणैयकं वद्विचूडा सुगन्ध-ग्रन्थिकावपि ॥ इति ॥
 १७१(५०) लङ्कोयिका स्थाने लङ्कातिका नि० । (३०) मरुद् माला स्थाने मरन्माला
 नि० ॥ १७२(५०)-ऽमोघा तन्दुलश्चित्रतन्दुला स्थाने मोघा तन्दुलः कृष्णतन्दुलः पु०
 नि० । (३०) भस्मकः स्थाने बेलुकः नि० । १७३(३०) धूर्धरो स्थाने धूर्धरो पु० धूर्धुरो नि० ॥
 १७४(५०) सिद्धियुगं स्थाने सिद्धियुगं पु० । वसु स्थाने तथा नि० । (३०)-सृष्टा सुखं
 स्थाने -सृष्टसुखं नि० । -रप्याहया स्थाने-रथाहया पु० ॥ १७५ (५०) पीतरक्तश्चारुश्च
 सुप्रभः स्थाने पीतो रक्तश्चारुसरुश्यवः नि० पीतरक्तश्चारुसरुस्सवः पु० । (३०) सुरभिः
 स्थाने सुसभः नि० ॥ १७७(५०)-दल्पास्थि स्थाने दल्पास्ति पु० नि० । (३०) परापारः
 परश्चेरुः स्थाने परापारः परश्चेरु पु० परोऽपरः परश्चेरु नि० ॥ १७८(५०) त्वग्रजः स्थाने
 त्वग्रजः नि० । काकपर्कटीस्थाने काककर्कटी नि० काकपर्कटिः पु० ॥ १७९ (५०) तले
 तालो स्थाने ताले तलो पु० नि० ॥ १८० (५०) नालिकेलो स्थाने नारिकेरो नि० । (३०) पूगे
 क्रमुकगूवाक खपुरा नील- स्थाने पूगे गूवाकः क्रमुकः पूगी च नील- नि० । -
 बलकलः स्थाने-कलकलः नि० ॥ १८१ (५०) घोण्टाऽस्य फल- स्थाने पतस्य फल- नि० ॥
 १८२ (५०) मृत्युपुष्पा स्थाने मृत्युपुष्पा पु० मृत्युपुष्पा पुष्पा ॥ १८३ (३०) स्युरेतास्त्वृण-
 जातयः स्थाने स्युरेते तृणपाव्पाः पु० नि० ॥

१८४ (५०) च स्थाने तु पु० नि० । नीलसिन्दुकः स्थाने नीलस-
 न्धिः पु० नि० । (३०) शीतसहेन्द्रसुरसाविन्द्राणी सिन्दुवारिका स्थाने
 शीतसहा च सुरसा चेन्द्राणी सिन्दुवारकः पु० नि० ॥ १८५ (३०) गोलोमी स्थाने

गोलोमा नि० भूतवैश्यपि स्थाने भूतकैश्यपि पु० नि० पु१ पु२ ॥ १८६ (५०) नीलिका
 च सा स्थाने नीलिका सुता पु० नालिका सुता नि० ॥ १८७ (५०) भूतवेशी स्थाने
 भूतकेशी पु० नि० । सत्यनामा स्थाने सत्यनाम्नी नि० ॥ १८८ (५०) गन्धफली स्थाने
 गन्धफला पु० । फली स्थाने फला पु० । (३०) वर्षमेदिनी स्थाने पर्षमेदिनी नि० ॥
 १८९ (५०) मधुयष्ट्यां स्थाने मधुरायां नि० । -स्तलक्षणं स्थाने -तलक्षणा
 नि० । (३०) नीरजा- स्थाने जलजा- पु० नि० ॥ १९० (५०) तुरगी
 कञ्चुका स्थाने तुरङ्गी कञ्चुका नि० । (३०) लोककर्ण्यपि स्थाने कोल-
 कर्ण्यपि पु० नि० ॥ १९१ (३०) वृद्धिकाली स्थाने वृद्धिकाला नि० ॥ १९२
 (५०) उद्गुधूमकपुष्पा स्थाने दुग्धवम्यामपुष्पी पुषा० । -पुष्पा स्थाने पुच्छा नि० ।
 -घानती स्थाने -घानिनी पु० नि० । (३०) कर्कटभृङ्गायां तु गृङ्गी स्थाने गृङ्गी तु कर्कट-
 गृङ्गाया नि० ॥ १९३ (५०) मञ्जरी- स्थाने मञ्जरि- नि० मञ्जरी- पु२ ॥ १९४ (३०) क्षुद्रा
 भण्टाकी स्थाने क्षुद्रभण्टाकी पु० नि० ॥ १९५ (५०) विशदा स्थाने विशदः नि०
 विशिखा पुषा० । (३०) गृगालिका स्थाने मृगालिका नि० ॥ १९६ (५०) कूष्माण्डी
 चाश्व-स्थाने भूकूष्माण्डयश्व-पु० नि० । (३०) -ऽपरा स्थाने मता पु० ॥ १९७ (३०) ऋक्षगन्धे-
 स्थाने ऋक्षगन्धे-पु० नि० । १९८ (५०) पृथिणपर्ण्यां स्थाने पृथिणपर्ण्यां नि० पृथिणपर्ण्यां
 पु० । पृथक्पर्ण्यां स्थाने पृथक्पर्ण्यां पु० । (२०) गृगालविन्ना स्थाने गृगालविन्ता पु०
 गृगालयर्णा नि० । कलशिर्घृतिला स्थाने कलशी घृतिला नि० कलसी घृतेला
 पु० ॥ १९९ (५०) -र्ण्यद्विपर्ण्यां स्थाने -र्ण्यद्विपर्ण्यां नि० । (३०) -गोखुराः
 स्थाने-कोखुराः पु० ॥ २०० (५०) पडङ्गी गोकण्टस्त्रिकण्टस्त्रिकण्टकः
 स्थाने पडङ्गी गोकण्टस्त्रिकण्टस्तु त्रिकण्टकः नि० । -स्त्रिकण्टकः
 स्थाने -स्त्रिकण्टकः पु० । (३०) श्वदंष्ट्रः स्थाने स्वदंष्ट्रा पु० स्वदंष्ट्रः
 नि० ॥ २०१ (५०) षडन्नो भूधुरः स्थाने षडङ्गस्तूधुरः नि० । (३०)
 शीघ्रोपशल्योपचित्रो-स्थाने शीघ्रा विशल्या च चित्रो- नि० ॥ २०२ (३०)
 वारुणी गजचिर्मिटी स्थाने वारुणी चापि चिर्मिटी नि० ॥ २०३ (५०) तु
 गजस्फुटा स्थाने भुजगस्फुटा पु० नि० । (३०) प्रवेतपुष्पी मधुपुष्पी पर्वपुत्री विषोषधी
 स्थाने प्रवेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पा विषोषधिः नि० प्रवेतपुष्पा मधुपुष्पी पर्वपुष्पी
 विषोषधी पु० ॥ २०४ (५०) -शल्ये स्थाने -शल्यः नि० -शल्यी पु० ॥ २०७ (५०)
 वृक्षी च दीर्घपत्रः शिलाटकः स्थाने वृक्षीवो दीर्घपत्रः शिलारिका पु० वृक्षीरो
 दीर्घपत्रा शिलाटिका नि० ॥ २०८ (५०) क्रूरा मण्ड- स्थाने क्रूरमण्ड- नि० । (३०)
 -वर्षकेतु- स्थाने -वर्षकेतु- नि० -वर्षः केतु- पु० । २०९ (५०) -लता दुर्मदा लव-स्थाने
 लता दुर्मना लव- पु० लता कङ्गुनी लव- नि० ॥ २१० (५०) माषपर्ण्यामार्द्रमाषा
 मांसमाषा महासहा स्थाने मषपर्ण्यां सूर्यपर्ण्यां पाण्डुआपि महासहा नि० । (३०)
 अश्वपुच्छी स्थाने अश्वपुच्छा पु० नि० । सिंहवृन्ता स्थाने सिंहवृत्ता पु० ॥ २११ (५०)
 काकमुद्रा स्थाने काकमुद्रा पु० नि० । वर्णां स्थाने वन्ध्या नि० पर्ण्यां पु० । (३०) शिम्बी
 स्थाने शिवा नि० । हासा रङ्गणी शूर्प- स्थाने हासी रिङ्गिणी शूर्प- पु० हासी रङ्गणी
 शूर्प-नि० ॥ २१२ (५०) -मामला स्थाने-ममला पु० नि० । बहुपुत्री स्थाने बहुपुत्री

पु० बहुपुत्रा नि० । (उ०) तामलकयुञ्जटाऽऽज्ञाटा ता-स्थाने तामलकयुक्तटा झाटा
 ता-पु० तामलकयुञ्जटा झायता-नि० । च तमालिनी स्थाने तुन्नमालिनी पु० तुन्नमा-
 लिनी नि० ॥ २१३ (उ०) रजनिगौरी स्थाने रजनी गौरी पु० नि० ॥ २१४ (पु०) पिङ्गा
 स्थाने पिङ्गा पु० पु१ । (उ०) प्रपुनाटे स्थाने प्रपुन्नाटे पु० नि० । -अक्रह- स्थाने
 -अक्रक-पु० -अक्रक- नि० ॥ २१५ (पु०) पन्नाटेड-स्थाने पुन्नाटेड- पु० । (उ०)
 मुण्डनिका स्थाने मुण्डनिका पु० । -बोघनी स्थाने बोघिनी नि० ॥
 २१६ (उ०) तु व्यथा स्थाने त्वव्यथा नि० ॥ २१७ (पु०) लोचनीया स्थाने
 लोभनीया पु० नि० । (उ०)-नाशनी स्थाने -नाशिनी नि० ॥ २१८ (उ०)
 कृष्णफलीन्दुलेखा स्थाने कृष्णफला दुल्लेखा नि० ॥ २२० (पु०)-गन्धा
 सुगन्धा वीरितपत्रिका स्थाने -गन्धा तु सुगन्धा वारिपत्रका नि० ।
 (उ०) विषमर्दिनी स्थाने विषमर्दिनी नि० ॥ २२१ (पु०) छत्राक्षी स्थाने
 छत्राक्षी पु० । (उ०) कठिञ्जरः स्थाने कुठिञ्जरः पु० नि० ॥ २२२ (उ०) करालकः
 स्थाने सरालकः नि० ॥ २२३ (पु०) कालतालः स्थाने काकतालः नि० । (उ०)-ऽऽपीता
 राक्षसी स्थाने प्रेतराक्षसी पु० नि० ॥ २२४ (पु०) ग्राम्या स्थाने ग्रस्या पु० यस्या
 नि० । (उ०) मरिचकः खरपत्रोऽल्पपत्रकः स्थाने ग्रस्थपुष्पः खरपत्रोऽ-
 त्रपत्रकः नि० ॥ २२५ (पु०) जम्भीरो स्थाने जम्भारो पु० । (उ०) त्रायमाणायां
 त्रायन्ती कृतत्राणाऽद्विसानुजा स्थाने त्रायन्ती त्रायमाणायां कृतत्राणाऽद्विसा-
 नुजा नि० ॥ २२६ (पु०) बलभद्रिका स्थाने बीलभद्रिका पु० । (उ०) गृह्णन्नाणा स्थाने
 सुहृत् त्राणा पु० नि० ॥ २२७ (उ०) वीरमूलो स्थाने दूरमूलो पु० नि० ॥ २२८ (पु०)
 अधिकण्टकः कुनाशस्ताम्रमूली प्रतोदनी स्थाने कुनाशकोऽधिष्ठकश्च ताम्रमूली
 प्रचोदनीः नि० । अधिकण्टकः स्थाने अविक्ण्टकः पु० । (उ०) दुःस्पर्शा स्थाने
 दुःस्पर्शः पु० नि० । -ऽमन्ता स्थाने-ऽमन्ता पु० ॥ २३० (पु०) वाप्य-स्थाने वाप्य-
 पु० । (उ०) पारिभव्यं कौरव्यं स्थाने पारिभव्यं कौरवं नि० पारिभद्रं कौरवं पु० ॥
 २३१ (उ०) वज्राणि स्थाने वक्त्राणि पु० । कचम् स्थाने रुचम् पु० नि० ॥ २३२
 (पु०) शर्त्वा स्थाने शर्त्वां पु० नि० । गन्धोली स्थाने गन्धाली नि० । (उ०) कर्चूरः स्थाने
 कर्बुरः नि० । पृथुपलाशिका स्थाने पृथुपलासिका पु० पृथुफलाशिका नि० ॥ २३३ (पु०)
 पलावालुके स्थाने पलुवालुके पु० । (उ०) -लुकमेस्वालं स्थाने -लुकमेस्वाल्तु पु० नि० ।
 दुर्वर्णं स्थाने दुर्वर्णं- नि० दुर्वारं पु० ॥ २३४ (पु०) सङ्कोच-स्थाने सङ्कोचं पु० टी० । वरम्
 स्थाने शकम् पु० शुक्रम् नि० । (उ०) घीरं स्थाने हीरं पु० नि० ॥ २३५ (पु०) वर्णं स्थाने
 वरम् पु० नि० । (उ०) रजनि स्थाने रजनी पु० नि० ॥ २३६ (उ०)-सायनी स्थाने
 -सायिनी नि० ॥ २३७ (उ०) जातिसूतं स्थाने जात्यमृतं पु० नि० ॥ २३८ (पु०) बालपुष्पी
 स्थाने बालपुष्पा नि० बालुपुष्पा पु० । गन्धयूथिका स्थाने शङ्खयूथिका पु० नि० ॥
 २३९ (उ०) सदापुष्पी स्थाने सदापुष्पो नि० ॥ २४ (पु०) शाल्योदनोपमञ्च सः स्थाने
 शाल्योदनो यमञ्च सः नि० । (उ०) नेमाली स्थाने नेवाली पु० मोमाली नि० । वनमा-
 लिनी स्थाने नवमालिनी नि० ॥ २४१ (पु०) सप्तला सुकुमाराऽतिसुरभिः स्थाने सत्सला
 सुकुरारातिसुरतिः नि० । शशिंगन्धिका स्थाने शिशुगन्धिका पु० नि० ॥ २४२ (पु०)
 प्रमोदनी स्थाने प्रमोदनी पु० । (उ०) गवाक्षी स्थाने गवाक्षा नि० ॥ २४३ (पु०)

-गन्धा स्थाने-गन्धी नि० । अथवा सुरूपा स्थाने अथससुरूपा नि० । -बन्धनी स्थाने बन्धना पु० नि० ॥ २४४ (५०) कुमारी कर्णिका चारु-स्थाने कुमारी तु वर्णिचारु-नि० । -केसरा स्थाने-केशरा पु० । (३०)-तरणी गन्धा-स्थाने -तरणिर्गन्धा-नि० ॥ २४५ (३०) कुरबकः स्थाने कुरुबकः नि० कुरकः स्यात् पु० ॥ २४६ (५०) सैरेयकः स्थाने सैरेयके पु० ॥ २४७ (३०) पीतभद्रः प्रलोभ्यपि स्थाने पीत-भद्रा प्रलोभ्यपि पु० ॥ २४९ (३०) शोकरा स्थाने शीतला पु० नि० ॥ २५० (५०) काली स्थाने काला पु० नि० । (३०) तुत्था स्थाने तुच्छा पु० नि० ॥ २५२ (५०) पाण्डुराङ्गः स्थाने पाण्डुरागः पु० नि० ॥ २५३ (३०) मानुलपुत्रकम् स्थाने मानुलपत्रकम् नि० ॥ २५४ (५०) क्षीरपुष्पी स्थाने क्षीरपुष्पा पु० । शिवा ब्राह्मी कि-स्थाने शिवब्रह्मी कि-पु० शिवब्रह्म कि- नि० ॥ २५५ (३०) द्राविडः स्थाने द्राविडं पु० द्रविडः नि० ॥ २५६ (५०) अजमोदायां तु मोचा स्थाने मोचा मस्त्वजमोदायां नि० ॥ २५७ (५०) ब्रह्मदर्भो स्थाने ब्रह्मदर्भा नि० । (३०) यमानी स्थाने यमनी नि० । यवसाह्वया स्थाने यवसाह्वयः पु० नि० ॥ २५८ (५०) सहदेवायां तु दण्डो-स्थाने सहदेव्यां तथा दण्डो- नि० । गोवन्दनी स्थाने गोव-न्दना नि० ॥ २५९ (५०) रजको रजनामकः स्थाने रजः कवचनामकः पु० नि० । (३०) गोजिहायां स्थाने गोजिकायां नि० ॥ २६० (५०) भद्रावन्व्यो स्थाने भद्रोवन्व्यो-नि० (३०) वाटी वाट्यालको वाटथ-स्थाने वाट्यालकस्तथा वाटथ-नि० ॥ २६१ (३०) ऋक्षगन्धा स्थाने ऋष्यगन्धा पु० नि० ॥ २६३ (५०) वाट्यायनी स्थाने वाट्यायिनी नि० । (३०) गन्धवल्ली स्थाने गन्धवली पु० नि० । मङ्गल्या च प्रसा-स्थाने मङ्गल्यार्थप्रसा-पु० नि० ॥ २६४ (५०) मुसल्यां स्थाने मुशल्यां पु० । महावृषा स्थाने महाविषा नि० । (३०) वृष्यकन्दा स्थाने वृक्षकन्दा पु० । सुमूला स्थाने समूला नि० ॥ २६५ (३०) भूतघ्नं स्थाने सूतघ्नं नि० ॥ २६६ (३०) जतुका स्थाने जातुका नि० । वंशपत्री स्थाने वंशपत्रा नि० ॥ २६७ (५०) कबरी स्थाने करवी पु० नि० । बिल्विके-स्थाने बिल्विके-पु० नि० । (३०) प्रचीबला स्थाने प्रचीबलः पु० नि० ॥ २६८ (५०) नदीकान्ता नदीकान्तो नि० । नद्याख्या स्थाने नद्यास्या पु० नि० । (३०) काकना-सायां सुरङ्गा स्थाने काकनाशयां सुभङ्गा पु० ॥ २६९ (५०) तम्करा स्नायुः स्थाने तस्करस्तायुः पु० नि० । (३०) वृषभः स्थाने नगमित् नि० ॥ २७० (५०) ह्युषायां स्थाने ह्युषायां पु० ह्युषायां नि० । विगन्धा वपुषा च सा स्थाने विगन्धा मत्स्यगन्धिनी नि० । वपुषा स्थाने विपुषा पु० ॥ २७३ (५०)-शिख-महारजने स्थाने-शिखं महारज्जनं पु० नि० । (३०) शालपर्ण्यां स्थाने शालिपर्ण्यां पु० । पीतनी स्थाने पीतिनी नि० ॥ २७४ (५०) शून्यांशु-स्थाने सौम्यांशु-पु० भौमांशु-नि० । (३०) बर्बरकः स्थाने बर्बरका पु० । वर्दको स्थाने वन्दको पु० नि० ॥ २७५ (३०) आवर्त्स-क्या स्थाने आवर्त्सक्यां पु० नि० । पीठिका स्थाने पीतिका पु० पिच्छिका नि० ॥ २७६ (५०) रक्तपुष्पी स्थाने रक्तपुष्पा पु० नि० । रक्तपुष्पी बिन्दुकिनी स्यान्महा-जालिनी च सा स्थाने रक्तपुष्पा तुकिनी स्यान्महाजालिनिका च सा नि० । (३०) नेत्रपीडा विसर्पिणी स्थाने वेत्रमूला विसर्पिणी पु० नि० । २७७ (५०) दृढपादा स्थाने दृढपादा नि० । यशस्करी स्थाने यशोम्बरा पु०-ऽऽयसीम्बरा नि० । (३०) शीता-

ऽम्बुझी स्थाने पीताऽम्बुझा पु० नि० ॥ २७८ (५०) तेजनी स्थाने तेजिनी पु० नि० ।
 वल्कलेति च स्थाने वल्कलेत्यपि नि० । (३०) मिश्रेयायां तारुपर्णी स्थाने मिश्रेयायां
 तालपत्री पु० ॥ २७९ (५०) -स्तालकर्ण्येपि स्थाने-स्तालपर्ण्येपि पु० ॥ २८० (५०) कन्द-
 पत्री त्वचं पत्री तलपत्रकमुन्दुरा स्थाने कन्दपत्रा त्वचं पत्रा तलपत्रकमुत्तरा पु०
 कन्दपत्रत्वचं पत्राऽमलपत्रकमुत्तरा नि० । (३०) पेशी स्थाने यशी नि० ॥ २८२
 (५०) पूतना स्थाने भूतना नि० ॥ २८३ (५०) गन्धकुटी स्थाने गन्धकटी नि० ।
 (३०) पौण्डर्यं स्थाने शौण्डर्यं नि० ॥ २८४ (३०) जतूका- स्थाने जतुका नि० ॥
 -वर्त्तनी स्थाने-वर्त्तिनी पु० नि० ॥ २८५ (५०) र्मस्पशां स्थाने संहर्पा पु० सहर्पा
 नि० । (३०) वृत्ता चर्मकशा स्थाने वृत्ता चर्मकसा पु० ॥ २८६ (५०) समाङ्गा-
 ऽऽञ्जलिका- स्थाने समङ्गाऽऽञ्जलिका- नि० समङ्गा जलका- पु० ॥ २८७ (३०)
 -मण्डलको- स्थाने -मण्डलिको- पु० -मण्डलिका- नि० ॥ २८८ (५०)
 -पिप्पल्यां स्थाने-पिप्पल्यां पु० । (३०) पिप्पली स्थाने पिप्पली पु० ॥ २८९ (५०)
 बुकः स्थाने ककः पु० । (३०) पाण्डुराङ्गः प्रियः स्थाने -पाण्डुरोगप्रियः नि० ॥
 २९० (३०)-विषा विषा स्थाने विषाऽरुणा नि० ॥ २९१ (५०) शालपर्ण्येपि स्थाने
 शालपर्ण्येपि पु० शल्यपर्ण्येपि नि० ॥

२९२ (५०) काकचिञ्चिका स्थाने काकचिञ्चिका पु० । काकनिन्दिका स्थाने
 काकनिन्दिका पु० नि० ॥ २९३ (३०) -गिर्द्रुमोद्घा च शीत- स्थाने -णिस्त्वमोघा
 च शत- पु० -गिर्द्रुमोघा च शत- नि० ॥ २९४ (५०) पापञ्चेलिका स्थाने
 पापाञ्चालिका पु० । विद्धकणिका स्थाने वृद्धकणिका नि० । (३०) वृकतिका
 वनतिका स्थाने वृकं तिका वरतिका नि० । स्थापनी स्थाने स्थापिनी नि०
 स्थायिनी पु० ॥ २९५ (५०) रसाऽम्बुष्ठा-स्थाने रसा त्वष्टा पु० ॥ २९६ (५०)
 शतमूली स्थाने शतमूला नि० । (३०) -ऽभीरु स्थाने भीरु पु० नि० ॥ २९७
 (५०) पुरुषदत्तोर्ध्व- स्थाने परुषदन्तोर्ध्व- पु० । (३०) भीरुः स्थाने भीरु-
 पु० ॥ २९९ (५०) कटम्बरा स्थाने कटम्बरा पु० नि० ॥ ३०० (५०) कपिकच्छू
 रात्मगुता स्थाने कपिकच्छा महागुता नि० कपिकच्छान्मा (च्छवामा)न्मगुता पु० ।
 दुरभिग्रहा स्थाने दुरतिग्रहा पु० । (३०) व्यण्वा स्थाने स्यण्डा पु० ॥ ३०१ (५०)
 -शिम्बर्ला- स्थाने -शिम्बो ला- पु० नि० । (३०) ऋपभी स्थाने आर्षमी पु०
 आर्षमी नि० । दुरालसा स्थाने च दुर्लभा पु० ॥ ३०२ (३०) भण्डी
 मञ्ज्रियोजनवल्लिका स्थाने खण्डी जिङ्गी योजनवल्लिका पु० भण्डी जिङ्गी
 योजनवल्ल्यपि नि० ॥ ३०३ (५०) मण्डूक स्थाने माण्डूक पु० । ३०३
 श्लोकपूर्वार्धानन्तरमयमर्धे श्लोक पु० आदर्शेऽधिक उपलभ्यते-श्वन्निणी विजया रक्ता
 रक्तगी वस्त्रभूषणा इति । (३०) धार्मप-स्थाने धर्मप-पु० नि० ॥ ३०४ (५०)
 यवनेष्टं शिरोवृत्तभूष- स्थाने यवनेष्टं शिरोवृत्तं भूष- नि० । (३०)
 पिप्पल्यां स्थाने पिप्पल्यां पु० ॥ ३०५ (५०) तण्डुला स्थाने तन्दुला
 पु० नि० ॥ ३०६ (५०) सुमूलकं स्थाने समूलकं नि० । -कमोषणम्
 स्थाने-कमूषणम् नि० । (३०) पुनश्चव्य चवनं कोल-स्थाने तथा चव्यं चवनं
 काल-नि० ॥ ३०७ (५०) वशिरो स्थाने वसिरो नि० । -पिप्पली स्थाने -पिप्पली

पु० । (उ०) स्याद् गिरिकर्ण्यामास्फोता स्थाने गिरिकर्ण्यामरस्फोता नि० ॥ ३०८
 ५०) प्रवेतनामिका स्थाने प्रवेतपुष्पिका पु० नि० ॥ ३०९ (५०)-प्रवेता गवाव्नी स्थाने
 प्रवेता गवादिनी पु० -प्रवेताङ्गवन्दना नि० । (उ०)-वारुण्यां स्थाने-वारुणी नि० ॥
 ३१० (५०) गोडम्बा स्थाने गोव्गुवा नि० ॥ ३१२ (५०) भूतनाशनी स्थाने सूतनाशनी
 नि० ॥ ३१३ (उ०) शारवी स्थाने शरटा पु० नि० ॥ ३१४ (५०) कृष्णा भद्रा स्थाने कृष्ण-
 भद्रा पु० नि० । (उ०)वन्दनोत्पल-स्थाने शारिवोत्पल-पु० । ३१५ (उ०) झवा स्थाने झवा
 पु० ॥ ३१६ (५०)-बल्कला स्थाने बल्कली नि० । (उ०) पीलुपर्णी स्थाने पीलुपर्णा नि० ॥
 ३१७ (५०) पातनी स्थाने-पातिनी नि० । (उ०)-ऽग्निमुली सैरी दुष्पुष्पी कलि-स्थाने
 -ऽग्निशिखा शक्रपुष्पिका कलि-नि० । सैरी दुष्पुष्पी स्थाने सीरीन्दुष्पुष्पी पु० ॥
 ३१८ (५०) गडूच्या स्थाने गडूच्या-पु० । ३१९ (५०) लम्बा स्थाने छिन्ना पु० नि० ।
 ३२० (५०) देवताली स्थाने देववाली पु० नि० । वृत्तकोशो स्थाने वृत्तकोशा नि० ॥
 ३२१ (५०) कृष्णच्छत्रा स्थाने कृतच्छत्रा पु० नि० । सुतिकिका स्थाने सुतिकिका
 पु० नि० । (उ०) कृतवेधना स्थाने रक्तवेधना पु० नि० ॥ ३२२ (५०) धामार्गवः
 स्थाने धामार्गेव पु० नि० । महाजाली महाफली स्थाने महाजला महाफला नि० ।
 (उ०) कोशफलो स्थाने कोशफला पु० नि० ॥ ३२३ (५०) त्वैभी स्थाने त्वभ्या नि० ।
 (उ०) पट्टपर्णी स्थाने कट्टपर्णी पु० नि० ॥ ३२४ (५०) करीषिणी स्थाने करीषणी नि० ।
 (उ०) हेमशिखा स्थाने हेमशिखी पु० नि० ॥ ३२५ (५०) धनहरी स्थाने धनहरी पु०
 नि० । (उ०) चण्डा स्थाने रण्डा पु० ॥ ३२६ (५०) पुष्पश्रेणी न्यग्रोधी स्थाने पुत्रश्रेणी
 न्यग्रोधा पु० नि० । (उ०) रण्डा च स्थाने रण्डाखुः पु० रण्डाख्युः नि० ॥ ३२७ (५०)
 बिसिनी विशवत्यपि स्थाने बिसिनी बिसिनाभयः पु० नि० । (उ०) पलाशिनी
 नालीकिनी स्थाने पलासिनी नालकिनी पु० नि० ॥ ३२९ (५०) कुवलं कुवम्
 स्थाने कवलं बलम् नि० । (उ०) तत्र कुमुदं स्थाने कुमुदं चैव नि० ॥ ३३० (५०)
 रक्तसन्ध्यकम् स्थाने रक्तसन्धिकम् नि० । (उ०) कट्टारं स्थाने कट्टारं पु० नि० ॥
 ३३४ (५०) कन्दे पाप्मे स्थाने पक्ककन्दे नि० । शिके स्थाने शिके पु० । (उ०) पद्माख्यं
 स्थाने पद्माक्षं पु० नि० ॥ ३३५ (५०) पानीया पृष्ठगा स्थाने पानीयपृष्ठगा पु०
 नि० । (उ०) नीली स्थाने तथा नि० ॥

३३६ (५०) मिसिः स्थाने मिषिः नि० । (उ०) छत्रपुष्प्यवा-स्थाने छत्रपु-
 ष्पाऽवा-नि० ॥ ३३७ (उ०) सुषवी स्थाने तुषवी नि० ॥ ३३८ (५०) कुञ्ची कालो-
 पकालोपकुञ्चिकोत्कुञ्चिकाऽपि च स्थाने उपकुञ्ची कुञ्चिका च कालाप-
 कुञ्चिकाऽपि च नि० -कोत्कुञ्चिका-स्थाने -का कुञ्चिका पु० ॥ ३३९ (उ०)
 सुकन्दो स्थाने कुकन्दो पु० । वक्त्रदूषणः स्थाने वक्त्रभूषणः पु० नि० ॥
 ३४० (५०) हरणः स्थाने फरणः पु० नि० । (उ०) बिमला मता स्थाने बिन्दुलाऽमला
 पु० बिन्दुलाऽमली नि० ॥ ३४१ (५०) बर्मकसा स्थाने बर्मकिसा पु० बर्मा-
 कसा नि० ॥ ३४२ (उ०) सारणा सरणा सुप्रसरा राजबला च सा स्थाने सारणी
 सरणी सुप्रसरा राजबला च सा पु० सारणी सुप्रसारा च राजबला च साऽपि

ख नि० ॥ ३४३ (५०) ब्राह्म्यां स्थाने ब्राह्मी नि० ॥ ३४४ (३०) वृद्धवारके स्थाने
 वृद्धवारके पु० नि० । -वालक-स्थाने-वालुक-नि० ॥ ३४५ (५०) अजाण्डी व अक्षगन्धा
 स्यादन्तःकोटपुण्यपि स्थाने अजाण्डी अक्षगन्धा स्यादन्तःकोटपुण्यपि पु०
 अजाण्डी अक्षगन्धा स्यादन्तःकोटकपुण्यपि नि० । (३०) बदरा स्थाने बदरा पु० ॥
 ३४६ (५०) सुखोद्भवा स्थाने सुखोज्जिदा नि० ॥ ३४७ (५०) अक्कारको स्थाने अक्कारको
 पु० अमारको नि० । (३०) कासमर्दे स्थाने काशमर्दे पु० । कनक-कर्कशौ स्थाने
 कतक-कर्कशौ पु० कतककर्कशः नि० ॥ ३४८ (५०) शाकज्येष्ठः स्थाने शाकज्येष्ठः
 नि० ॥ ३४९ (५०) क्षुरिका स्थाने क्षुरिका नि० । (३०)-नीया जीवनी जीववर्धनी
 स्थाने-नीयजीवनी जीववर्धनी नि० । ३५० (५०) मङ्गल्य-स्थाने मङ्गल्य-नि० ।
 (३०) चुक्रिका स्थाने चुक्रिया पु० ॥ ३५१ (५०)-ऽम्बोटिका स्थाने-ऽम्बोटिका
 पु० -ऽम्बोलिका नि० । लोलाऽम्बोलिका स्थाने टोलाऽम्बोलकः पु० नि० । (३०)
 तरेन्द्रमाला स्थाने तरेन्द्रमाता पु० नि० ॥ ३५२ (५०) तण्डुलीये मेघनादस्तण्डुली
 तण्डुलेरकः स्थाने तन्दुलीये मेघनादस्तण्डुली तण्डुलेरकः पु० नि० । (३०) विषहार्थ
 स्थाने विषहार्थ-पु० ॥ ३५३ (५०) शमठे तु स्थाने समपै तु पु० समण्डो तु नि० । (३०)
 समण्डिला स्थाने समण्डोला नि० । -मार्ग आलकः स्थाने -मार्गतुल्यक' नि० ॥
 ३५४ (५०) कर्बुर-स्थाने कर्बुर-नि० । (३०) तु कामाचो स्थाने काकमाची नि० ।
 व वायसी स्थाने वृषायणी पु० नि० ॥ ३५५ (५०) भूरण्डी कुरण्डी स्थाने भूरण्डी
 कुरण्डी नि० । कुरण्डी कास्मरो स्थाने कुरण्डिकाऽश्मरी-पु० । (३०) शितिवारकः
 स्थाने शिरिवारकः नि० ॥ ३५६ (५०) शितिः स्थाने शिखिः पु० ॥ ३५७ (५०)
 बस्तिका स्थाने बुस्तिका पु० नि० । सेकिमो स्थाने सेकिमं टि० ॥ (३०) शाला-
 मर्कटो स्थाने शालमर्कटो पु० नि० ॥ ३५८ (५०) मिथो बालेयो स्थाने मिथ्र. स्था-
 लेयो पु० नि० । (३०) ह्लिमोच्यां स्थाने ह्लिमोच्यां पु० ॥ ३५९ (५०) शतपूर्वा
 स्थाने शतपूर्वा पु० । कडम्बी वायसी स्थाने कलम्बुवायसी पु० केलम्बुवायसी
 नि० । (३०) कारवेह्ले स्थाने कारवेह्ल्यां नि० ॥ ३६० (३०) राजमान्योऽम्बु-स्थाने
 राजमानमृ-पु० नि० ॥ ३६१ (५०) कर्कोटे स्थाने कर्कोटे नि० । किलास-स्थाने विलास-
 पु० । -स्तिकपत्रः स्थाने -स्तिकपर्षः नि० । सुगन्धकः स्थाने सुगन्धिकः पु० । (३०)
 कालिक्रयां स्थाने कलिक्रयां पु० नि० ॥ ३६२ (५०) -स्तिकबीजा स्थाने -स्तिकबीजो
 पु० । (३०) अलाब्बुः स्थाने अलाम्बुः पु० । -लाबुनो स्थाने-लाम्बुनो पु० ॥ ३६३ (३०)
 ऊर्वाक. स्थाने ऊर्वारु पु० ॥ ३६४ (५०) स्फुटी स्थाने स्फटी पु० ॥ ३६५ (५०)
 -धेये च जी-स्थाने -धेये प्रजी-नि० ॥ ३६६ (५०) वीरं स्थाने वीरं पु० । (३०) पद्म-
 वर्णकम् स्थाने पद्मकर्णकम् पु० ॥ ३६७ (५०) वस्तगन्धायां स्थाने मस्तुगन्धायां
 नि० । सुगन्धा खरपुष्पी स्थाने तु गन्धा खरपुष्पा पु० नि० । (३०) कबरी बर्बरी
 तुक्नी स्थाने कर्बरी बर्बरी चुक्नी नि० ॥

३६९, १ लो३ रौहिणे इयामकं पौरं पूतीकं भूरि कसृणम् । सौगन्धिकं
 देवजग्धं शकलं ध्याम-पुङ्गले ॥ स्थाने रौहिणे ध्यामकं पौरभूतीकं भूतिकं
 कृणम् । सौगन्धिकं देवजग्धं शकलि ध्याम-पुङ्गले ॥ पु० रौहिणं कामकं

पौरं भूतीकं भूतिकर्णम् । सौगन्धिकं चिकं देवजग्धं शकलि-पुण्ड्रं ॥
 नि० ॥ ३०० (२०) भूस्तृणे रोहिषं छत्रोऽतिच्छत्रञ्च कुटुम्बकः । पृतीकं भूरि
 पालघ्नं मालातृण-सुगन्धिके ॥ स्थाने भूतृणे रोहितं छत्रातिच्छत्रक-कुटुम्बके ।
 भूतीकं भूतपालघ्नं माला-तृण-सुगन्धिकाः ॥ पु० भूस्तृणं रोहितं छत्रातिच्छ
 त्रक-कुटुम्बके । भूतीकं भूति कर्णं मालातृण-सुगन्धिके ॥ नि० ॥ ३०१
 श्लोक-वर्धे वध्नः खरो बहिर्वारः सूची कुशः कुशः । सीरी वानीरजो गुन्द्रः
 पवित्र-कुतुकावपि ॥ स्थाने वर्धे वध्नः खरो बहिर्वारा सूची कुशः कुशः ।
 सीरी वानीरजो गुन्द्रा पवित्र-कुतुपावपि ॥ पु० वर्धे वध्नः खरो बहिर्वारा-
 स्तवी कुशः कुशः । सारी वानीरजो गुन्द्रा पवित्र-कुतुसावपि ॥ नि० ॥ ३०२ (पु०)
 -काण्ड-श्यामलपुष्पकाः स्थाने -काण्डश्चामरपुष्पकः पु० नि० (उ०) कासेधुः
 स्थाने काषाधुः पु० । कोकिलाक्षकः स्थाने कोकिनाक्षकः नि० ॥ ३०३ (पु०)
 बल्वजा वालः केशी स्थाने बल्वजो वालकेशी पु० नि० । (उ०) इक्षो
 रसालो स्थाने इक्षु रसालो नि० । बह्वगपत्रकः स्थाने क्षुद्रपत्रकः नि० ॥
 ३०४ (उ०) धमनो स्थाने गमनो नि० ॥ ३०५ (पु०) अरण्य-स्थाने अरण्य-पु०
 नि० । (उ०) नली तु ग्राम-स्थाने नाली तु ग्राम-पु० नलिनुग्राम-नि० । लेखकाविता
 स्थाने लेखकाञ्चिता पु० नि० ॥ ३०६ (उ०) गुन्द्रस्ते-स्थाने गुञ्जस्ते पु० नि० ।
 याजनकः क्षुरः स्थाने याजनकक्षुरः नि० ॥ ३०८ (पु०) घासे स्थाने घासं पु० ॥ ३०८
 (पु०) शीतवीर्या स्थाने शतवीर्या पु० नि० ॥ ३०९ (पु०) मुस्तको
 स्थाने भद्रको नि० । (उ०) मुस्तो वराहो स्थाने गुन्द्रा वराहो पु०
 गुन्द्री वराहो नि० । -दाह्या स्थाने -दाह्यः पु० नि० ॥ ३०९ (पु०) जीविता-स्थाने
 जीवना-नि० । (उ०) काण्डीरकं स्थाने काञ्चीरकम् पु० । गोनर्व स्थाने गोनर्म् पु० ।
 गोपुरं प्लवम् स्थाने गोपुरप्लवम् नि० ॥ ३०३ (पु०) दाशपुरं स्थाने वारपुरं नि० ॥
 ३०८ (पु०) लयं स्थाने लवं नि० । (उ०) इष्टकापथकं स्थाने इष्टकापुष्पकं पु० ॥

३०६ (पु०) सौत्यं स्थाने शैत्यं पु० । (उ०) गर्भपाकिनि स्थाने गर्भपाकिणि पु०
 नि० ॥ ३०७ (पु०) कलामकः स्थाने कलायकः नि० ॥ ३०८ (पु०)-प्रियस्तीक्ष्ण-
 शुकस्तोकमस्त्वसौ हरित् स्थाने -प्रियस्ताक्ष्यंशुकस्तोक्यस्तुसौ हरित् नि० ।
 (उ०) मसूरः स्यात् स्थाने स्यान्मसूरः नि० ॥ ३०९ (उ०) वृष्यो स्थाने सरी
 पु० नि० ॥ ३१० (पु०) प्रघ्नो स्थाने प्रघ्नो नि० ॥ ३११ (पु०) वासन्तो
 हरिमन्धज-शिमिकौ स्थाने वासन्त-हरिमन्धज-शिमिकाः नि० । (उ०) तुवरक-
 निगूढक-कुलीमकाः स्थाने तुवरका गुलीमक-निगूढकौ पु० ॥ ३१२ (पु०) बण्डी
 च स्थाने बण्डिको पु० नि० । (उ०) प्रवेतशिमिकः स्थाने शितिबिमिकः
 नि० ॥ ३१३ (पु०) कुलत्थे स्थाने कुलित्थे पु० । तालवृन्ता स्थाने तालवृन्ते नि० ।
 तालवृन्ता पु० । (उ०) वर्णा स्थाने वर्ण्या पु० । कुम्भाषे तु स्थाने कुम्भाषस्तु नि० ॥
 ३१४ (पु०) नीवारे तु स्थाने नीवारस्तु नि० ॥ ३१५ (पु०) शोधिका स्थाने शोधिता पु०
 नि० । मुसडी स्थाने मुशडी नि० । सिता स्थाने शिता पु० नि० । (उ०) कोरदूषकः

स्थाने कूरकूषकः पु० ॥ ३९६ (४०) जोन्माला स्थाने जोर्णाला नि० ॥ ३९७ (५०)
 उमायां क्षुमा स्थाने उमा तु क्षुमा नि० उमाऽत्र क्षुमा पु१ ॥ ३९९(४०) असुरी
 स्थाने आसुरी पु० ॥ ४०० (५०) माषादयः स्थाने माषादि तु नि० । (४०) कणिशे
 स्थाने कणिशं नि० ॥ ४०१ (५०) नाले स्थाने नालः नि० । (४०) स्यात् पलालो
 धान्यत्वच्चि तुषः स्थाने पलालो धान्यत्वच्चि तु तुषः पु० नि० ॥

द्वितीयं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रीयनिघण्टुशेषान्तर्गतानां शब्दानां तल्लिङ्ग-तदर्थनिर्देशपूर्वकमकारादिवर्ण-
क्रमेणानुक्रमणिका ।

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्द	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अक्ष	पु०	बहेडा	८१	अग्निसंज्ञ	पु०	भोलामा	१३५
अक्षकर्म	पु०	"	८२टी०	अग्रज	"	महाकजरी	१७८
अक्षफल	पु०	पुत्रञ्जीव	१४३	अङ्कोठ	"	आङ्कुल	१३३
अक्षिपीडा	स्त्री०	जवासी	२७६	अङ्कोल्लक	"	"	"
अक्षिपीलु	पु०	बकायणि	१३८	अङ्गवन्दना	स्त्री०	कृष्णगिरणई	३०९पा०
अक्षिस्पन्द	पु०	कउठी	६१	अङ्गारक	पु०	भांगरठ	३४७
अक्षिस्पन्द	पु०	"	६१पा०	अङ्गारकी	स्त्री०	भांगरठ	३४७पा०
अक्षीव	पु०	शिरघू	८८	अङ्गारवर्णा	"	सीसम	६९
अक्षीव	"	"	८८	अङ्गारवल्लिका	"	भाकेगि	२७४
अक्षोट	"	अक्षोट	१४०	अङ्गारवल्ली	"	करजविशेष	१४६
अगदी	स्त्री०	महापत्र	१०७पा०	अङ्गारक	पु०	भांगरठ	३४७पा०
अगद	पु० न०	अगर	२१	अङ्गुल	न०	बालतुण	३७७
अगस्त्य	पुं०	अगस्थियठ	२८	अङ्घ्रिसानुजा	स्त्री०	प्रायमाण	२२५पा०
अगदी	स्त्री०	महापत्र	१०७पा०	अङ्घ्रिया	स्त्री०	खेजडी	७२
अगुह	पु० न०	अगर	२१	अङ्घ्रियोदा	"	अङ्घ्रियोद	२५६
"	"	सीसमविशेष	६९	अङ्घ्रुश्री	"	मीकासिगी	१९१
अगुहगन्ध	न०	हिङ्गु	२६५	अङ्घ्रा	"	कउछि	३००
अग्निक्क	पु०	तुम्बुक	१६०	अकाजी	"	स्वेतजीरा	३३७
अग्निपादप	"	खेजडी	७२	अकाण्डी	"	बुद्धारा	३४५
अग्निपुष्पिका	स्त्री०	धाहुडी	१५०	अजसटा	"	भूर्धंभामली	२१२
अग्निमा	"	मालकागुणी	२०९	अजसाटा	"	"	"
अग्निमन्थ	पुं०	अरणी	८४	अज्जनकेशी	"	मलिका	३७
अग्निमुखी	स्त्री०	मीलामा	१३५	अज्जसिकारिका	"	कावरी	२८६
"	"	राकागरी	३१७	अङ्गहास	पु०	कुंद	२७०
अग्निशिक्ष	न०	कुसुंभठ	२७३	अत्तसी	स्त्री०	अत्तसी	३९७
अग्निशिक्षा	स्त्री०	राकागरी	३१७पा०	अतिगुहा	"	सावनील	२७४
				अतिच्छत्र	पुं०	मन्धतुण	३७०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अतिच्छत्रा	स्त्री०	सोभा	३३६	अभीष्टप्रिका	"	शतावरी	२९६
अतिबला	"	महाबला	२६२	अप्रपाटक	पु०	अबाढभी	४७पा०
अतिमुक्त	पु०	अमीतत	३७	अप्रपुष्य	न०	वेतस	१३०पा०
अतिमुक्तक	"	तिनिक्ष	९०	"	पु०	"	१३०
अतिरसा	स्त्री०	राठ	२१९	अप्रलिह	"	शाक	१०५
अतिविधा	"	अतिविद्यु	२९०	अमन्ता	स्त्री०	धमासत	२२८पा०
अतिसुरभि	"	नीमाली	२४१	अमरी	"	द्रोअ	३७९
अत्रपत्रक	पु०	मरुअत	२२४पा०	अमला	स्त्री०	अुइआमली	२१२पा०
अत्रिसानुजा	स्त्री०	त्रायमाण	२२५	"	"	साधरि	३४०पा०
अथ शाल्य	पु०	आज्ञाज्ञाडा	२०४पा०	अमली	"	"	"
अथ शल्या	स्त्री०	"	२०४	अमिलात	पु०	वानउ	२४७
अधिकण्टक	पु०	धमासत	२२८	अमृगाल	न०	लावत्रउ	३८५
अधिष्ठकण्ट	"	"	२२८पा०	अमृतवल्ली	स्त्री०	गुड्डी	३१९
अमन्ता	स्त्री०	"	२२८	अमृता	"	हरडइ	८०
"	"	राजागारी	३१७	"	"	आमला	८३
"	"	गुड्डी	३१९	"	"	गुड्डी	३१८
"	"	द्रोअ	३७९	अमृताफल	पु०	पटोल	३६०
अमम्भस्	न०	भ्वेतजोत्र	११५पा०	अमोषा	स्त्री०	पाटला	१९
अनाम्बन्ता	स्त्री०	डोल्हरी	१९५	"	"	विडग	१७२
अनार्यक	न०	अगर	२०पा०	"	"	चिणउठी	२०३पा०
अनार्यज	न०	"	२१	अम्बष्ट	पुं०	धूर्लीकमथ	१३
अनार्यतिकक	पु०	किरायता	२२९	अम्बष्टकी	स्त्री०	पाठ	२९७
अनुषाक	"	इजर	१२९पा०	अम्बष्टा	"	जूही	२३९
अन्तकोटकपुष्पी	स्त्री०	वृद्धारा	३४५पा०	"	"	पाठ	२९५
अन्त कोटकपुष्पी	"	"	३४५	"	"	आवउत्री	३५१
अन्त कोटरपुष्पी	"	"	३४५पा०	अम्बु	न०	वडहर	१२०पा०
अम्दक	पु०	तुम्बुठ	१६०पा०	अम्बुज	पु०	इजर	१२८
अन्धक	"	"	११	अम्बुजात	"	"	१२९
अन्वाख्य	"	चित्रक	२४८	अम्बुदाहय	"	मोथ	३८१ पा०
अपदरोहिणी	स्त्री०	कामवृक्षा	१५८पा०	अम्बुदाहया	स्त्री०	"	३८१
अपरजिता	"	गिरणई	३०७	अम्बुप्रसादनफल	पुं०	कतकफल	१५६
अपरिम्लान	पु०	वानउ	२४५	अम्बुवेतस	पुं०	वेतसविशेष	१३०
अपामार्ग	"	आज्ञाज्ञाडा	२०४	अम्बोटिका	स्त्री०	आंबउत्री	३५१
अभय	न०	उसौर	३८४	अम्बिलका	"	आबिली	५६
अभया	स्त्री०	हरडइ	८०	अम्बल	पु०	अम्बवेतस	५९
अमीठ	"	शतावरी	२९७	अम्बलकेसर	"	बीअउरउ	५३

शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	श्लोकः
अम्बोलक	पु०	आंउत्री	१५१पा०	अकंमत्ता	स्त्री०	सूचलि	३४६
अम्बपत्र	"	आसत्रा	६२	अकांड	पु०	आकु	४८
अम्बपाटक	"	अंषाडओ	४७	अर्जक	"	आजक	१२०
अम्बपूर	पु०	आबलीविशेष	५७	अर्जुन	"	अर्जुन	१०३
अम्बलोपिका	स्त्री०	आंउत्री	३५०	"	न०	तृणविशेष	३७८
अम्बलोलिका	"	"	३५१	अर्जुनाभिष	पु०	अर्जुन	१०३पा०
अम्बलुक्ष	पु०	तिन्तिडोक	५७	अर्जुनाह्वय	पु०	"	१०३
अम्बवेतस	"	अम्बवेतस	५८	अर्धप्रसाधनी	स्त्री०	बला	२६३ पा०
"	"	वेतसविशेष	१३०पा०	अर्थसाधन	पु०	अरीठा	१३५
अम्बसाक	"	आबलीविशेष	५७	अर्थांघातिन्	पु०	सूरणकद	३४४
अम्बला	स्त्री०	आबिली	५६	अलकप्रिय	"	बीअठ	१०१
अम्बलात	पु०	वानठ	२४५	अलक	"	आकुमदार	८८
अम्बिका	स्त्री०	आबिली	५६	अलस	"	अशोक	३
"	"	"	५६पा०	अलाम्बू	स्त्री०	नूबिणि	३६२पा०
अम्बलीक	"	"	५६	अलाम्बू	स्त्री० न०	"	३६२
अम्बोटिका	"	आंउत्री	३५१पा०	अलिबान्धवा	स्त्री०	वासती	२४९
अम्बोलिक	"	"	"	अलोमा	"	खेजरी	७३
अरणि	पु०	धाराक्यब	१४	अल्पघण्टा	"	घुषरु	२७१
"	पु० स्त्री०	अरणी	८४	अल्पपत्रक	पुं०	मरुअठ	२२४
अरभयनलक	पु०	मड्ड	३७५पा	अल्पमारिष	"	तड्डुळेआ	३५२
अरड्ड	"	अरड्ड=टोई	८५	अल्पा	स्त्री०	सीसम	६९पा०
अरविन्द	न०	इवेतकमल	३२८	अल्पास्थि	न०	फड्डहा	१७७
अरस्फोता	स्त्री०	गिरणई	३०७पा०	"	पुं०	"	१७७पा०
अरिम	पुं०	अरंजु	६६	अवल्युज	"	बाबची	२१८
अरिमर्द	पुं०	कासंदठ	३४७	अवाकपुष्पा	स्त्री०	सोआ	३३६
अरिमेद	पुं०	अरंजु	६६	अव्यक्तग- न्धिष्ठा }	"	कालीगि रणई	२०८
अरिमेदक	"	"	"	अव्यथा	"	हरडई	८१
अरिष्ट	"	अरीठा	१३५	"	"	महामुडी	२१६पा०
"	"	नौष	१३७	अशोक	पु०	अशोक	३
"	"	लहसणु	३३८	अशोक- रोहिणी }	स्त्री०	कडू	२९७
अरिष्टा	स्त्री०	गंगेटी	१६६	अस्मगर्म	पु०	तिनिष्ठा	९०
"	"	कडू	२९९	अस्मन्तक	"	आसत्रा	६२
अरुणा	"	अतिविड्ड	२९०पा०	अस्परिकारिपु	पु०	वरुणा	१३२
"	"	मजीठि	३०२	अस्मरीरिपु	पु०	श्रीहस्तिनी	३५५पा०
अरुन्ध	पुं०	मीलामा	१३४	अन्धकन्द	"	आसर्गधि	१९०
अरुन्धकर	पुं०	"	१३४				
अरुन्ध	"	आकु	४८				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अश्वकर्ण	पु	साधु	१०१	आटकष	पुं०	अरहसा	१५९
अश्वसुर	"	श्वेतगिरणई	३०८	आढकी	स्त्री०	तुंभरि	३९३
अश्वगन्धा	स्त्री०	आसगंधि	१९०	आत्मगुमा	"	कतंछि	३००
अश्वप्ल	पु०	श्वेतकणवर	२९टी०	आत्मरक्षा	"	इन्द्रवाणीमेद	३११
अश्वप्ला	स्त्री०	तेभवती	२७७पा०	आदित्यवल्लभा	"	सूचलि	३४५
अश्वप्ली	"	"	२७७	आदित्यवल्ली	"	"	३४६
अश्वशय	पु०	पीपल	३८	आपीता	"	तुलछी	२२३
अश्वत्यफला	स्त्री०	हयुषाविशेष	२७०	आमण्ड	पु०	एरंड	१५३
अश्वपुच्छा	"	माषवनी	२१०पा०	आमपुष्पी	स्त्री०	मेघशुद्धी	१९०पा०
अश्वपुच्छी	"	"	२१०	आमलकी	त्रि०	आमला	८३
अश्वमारक	पु०	श्वेतकणवर	२९	आमला	स्त्री०	भूडआमली	२१२
अश्वमूत्री	स्त्री०	शालरि	१५१	आमिषी	"	छट	२८१
अश्वरोध	पुं०	श्वेतकणवीर	२९पा०	आम	पुं०	आवठ	१२१
अश्वरोह	"	श्वेतकणवर	२९	आमातक	"	अबाडो	४६
अश्वबल्लभा	स्त्री०	विदारि	१९६	आयतफला	स्त्री०	खेजडी	७३
अश्वहन्	पुं०	श्वेतकणवर	२९टी०	आयसीश्वरा	"	अवासी	२७७पा०
अश्वारोहक	"	आसगंधि	१९०	आरश्वध	पु०	किरमालठ	९७
असद्य	"	अर्जुन	१०३पा०	आरभ्यनलक	"	मल्ल	३७५
असन	पुं०न०	बीअठ	१००	आराम	न०	शूणीयठ	१६९
असिपत्र	पु०	धोहरी	४९	आरैवत	पु०	किरमालठ	९८
असिपुत्र	"	"	९पा०	"	"	पारापत	१४१
असुरी	स्त्री०	राई	३९९टी०	आरोम्य- शिबिका	स्त्री०	किरमालठ	९९पा०
"	"	"	३९९	आरोम्य- शिम्बिका	"	"	९९
अस्मरिकारिसु	पु०	बस्त्रा	१३२पा०	आरंगल	पु०	कटासेलठ	२४७
अष्टापदी	स्त्री०	केवडा	२०३	आरंगक	पुं०न०	सूठि	२०६
अहिमार	पु०	अरजु	६६	आरंगमाषा	स्त्री०	माषवनी	२१०
अष्टमती	स्त्री०	सावनील	२७४	आरंगभी	स्त्री०	कडछि	३०१पा०
अष्टमफला	स्त्री०	केलि	१६१	आडक	न०	एलीयठ	२३३
अद्विपणी	"	पीठवनी	१९९	आडक	"	"	२३३पा०
आ							
आङ्गुणी	स्त्री०	उदिरकनी	३२६	आवर्तक्या	स्त्री०	भाडंभि	२७५
आङ्गुषि- पातिनी	"	वेषवाली	३२०	आविग्न	पुं०न०	करभदा	५१
आघाट	पु०	आक्षाशाडा	२०५	आविष्म	"	"	५१पा०
आचमन	न०	वालठ	२३१	आवेगिन्	"	दुखारा	३४४
आभि	स्त्री०	काडंघरी	४४	आङ्गु	"	गौहि	३८६
आजी	"	"	"	आङ्गुरी	स्त्री०	राई	३९९पा०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
आस्फोट	पु०	आकु	४८			उ	
आस्फोत	"	"	४८पा०	उग्रगन्धा	स्त्री०	वयानि	०७७
आस्फोता	स्त्री०	गिरणई	३०७	"	"	वज	३११
"	"	उत्पलसारिवा	३१३	उग्रा	"	"	"
		इ		उरुचदा	"	विजठठी	२९३
इक्षु	पुं०	गांडठ	३७३	उज्जटा	"	मुद्गामली	२१२पा०
इक्षुकर्णिका	स्त्री०	वज	३१२	उद्गमलिका	"	कुडठ	१६
इक्षुकण्ठ	पु०	कासु	३७२	उष्कटा	"	मुद्गामली	२१२पा०
इक्षुगन्ध	"	"	"	उष्कुम्बिका	"	कालठ औरठ	३३८
इक्षुगन्धा	स्त्री०	क्षीरविदारि	१९७	उत्तरा	"	तालीसपत्र	२८०पा०
"	"	गोखरू	२००	उत्तामपत्रक	पु०	एरण्ड	१५३
"	"	कासु	३७२पा०	उत्पल	न०	उपकोठ	२३०
इक्षुवह्नी	"	क्षीरविदारि	१९७	"	पु०न०	उत्पल	३३१
इक्षुकाङ्क	पु०	त्रुंभिणि	३६२	उत्पलसारिवा	स्त्री०	चन्दनसारिवा	३१४
इक्षुपदी	त्रि०	हिगोदु	७४	उत्सादन	पु०	श्वेतलोम्र	११५
"	"	महापत्र	१०७	उदकीर्य	"	करकविशेष	१४६
इज्जल	पु०	इजर	१२८	उदीच्य	न०	वाकठ	२३१
इन्दीवर	"	नील उत्पल	३३२	उदुम्बर	"	उंबरा	४२
इन्दीवरी	स्त्री०	सातावरी	२९५	उदुम्बरपर्णिका	स्त्री०	दांती	२०१
इन्दुपुष्पी	"	राजागारी	३१७पा०	उहाल	पु०	कोश्व	३९५
इन्दुकेला	"	बाबची	२१८	उहालक	"	गुर्दा	११९
इन्द्रक	पु०	आसन्न	६२	उह्रेग	न०	पूरफल	१८१
इन्द्रकाष्ठ	पु०न०	देवदास	११०	उन्दुरा	स्त्री०	तालीसपत्र	२८०
इन्द्रदास	"	"	"	उन्मत्त	पु०	धत्तूरठ	२५३
इन्द्रमुम	पु०	"	१०९	उपकाष्ठा	स्त्री०	काळठ औरठ	३३८
इन्द्रवष	न०	कुडजफल	१७	उपकुम्बिका	"	"	"
इन्द्रवासर्गा	स्त्री०	इन्द्रवासर्गी	३०९	उपकुम्बा	"	पौपली	३०५
इन्द्रवृक्ष	पु०	कुडठ	१६	उपचित्रा	"	दांती	२०१
इन्द्रधरस	"	निरुण्ठी	१८४	"	"	उदिरफली	३२६
इन्द्राक्ष	"	श्रवशु	१७३	उपचिवा	"	भतिविद्यु	२९०
इन्द्राणी	स्त्री०	पोक	१७१	उपशल्पा	"	दांती	२०१
"	"	निरुण्ठी	१८४	उमा	"	अलसी	३९७
इन्द्रैवास	"	इन्द्रवासणी	३१०	उरुवृक	पुं०	एरण्ड	१५४
इरिभिद	पु०	भरंजु	६६पा०	उलप	"	उलप	३७३
इष्टकपत्रक	न०	सावजठ	३८५	उल्लुक्मानक	"	गूखल	७५
ईष्टकापुष्पक	न०	"	३८५पा०	उषौर	न०(पु०न०)	उषौर	३८४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
उशोरपत्रा	स्त्री०	जावुविशेष	१२५	ऐलेय	न०	एलीयत	२३३
उषणा	"	पौपली	३०५			ओ	
उष्णपुष्पा	"	मेघश्रीप्रकार	१९२	ओदमपाकी	स्त्री०	कंटासेलउ	२४७
ऊर्ध्वकण्टका	"	शतावरी	२९७	ओवमाह्वया	"	बला	२६०
ऊर्ध्वारु	पु० स्त्री०	चीमडी	३६३	ओलक	पु०	शामठ	३५३
ऊषण	न०	मिरो	३०४	ओषण	न०	पौपलीमूल	३०६
"	"	पौपलीमूल	३०६ पा०	ओष्ठोपमफला	स्त्री०	गोल्ह, टिङ्गरी	३६८
						औ	
ऋक्षगन्धा	स्त्री०	क्षीरबिदारि	१९७	औद्गुष्प	न०	जपा	१४९
"	"	महाबला	२६२			क	
"	"	बृद्धारा	३४५	ककुभ	पु०	अर्जुन	१०३
ऋद्धि	"	ऋद्धि-वृद्धि	१७४	कङ्गोलक	न०	कङ्गोल	३४
ऋषभ	पु०	ऋषभु	१७३	कङ्गता	स्त्री०	महाबला	२६२
ऋषभ्री	स्त्री०	कउछि	३०१	कङ्कुष्ठ	पु० न०	कङ्कुष्ठ	१७६
ऋषिपुत्रक	पु०	दमणत	२५१	कङ्कोलि	स्त्री०	अशोक	४
ऋषिसुष्टसुब	न०	ऋद्धि-वृद्धि	१७४ पा०	कङ्गु	पु०	त्रियङ्गु	१८७
ऋषिसुष्टा	स्त्री०	"	१७४	"	स्त्री०	काग	३९४
ऋष्यगन्धा	"	क्षीरबिदारि	१९७ पा०	कङ्गुर्ना	"	मालकागुणी	२०९ पा०
"	"	बला	२६२ पा०	"	"	काग	३९४
ऋष्यप्रोक्षा	"	महाबला	२६२	कच	न०	वालउ	२३१
"	"	कउछि	३०१	कच्छकोली	पु०	इजर	१२९ पा०
				कच्छपाली	स्त्री०	"	१२९
				कच्छुमाशानी	"	हयुषाविशेष	२७०
एकपत्रफल	स्त्री०	ताडी	१८२	कच्छुमाशिनी	"	हउसि	२७० पा०
एकाष्टील	पु०	आकुमदार	४९	कच्छुरा	"	धमासउ	२२८
एकाष्टीला	स्त्री०	पाठ	२९५	"	"	कउछि	३००
एङगज	पु०	पमाड	२१५	कउजला	"	सिधनी	९४
एरुड	"	एरुड	१५२	कन्बुका	"	आसगधि	१९०
एर्षारु	पु० स्त्री०	चीमडी	३६३	कटकीलक	पु०	हिगोद्ध	७४
एलापर्णी	स्त्री०	राठ	२१९	कटङ्कुरिडा	स्त्री०	वाकहल्ल	१६७ पा०
एलाबालुक	न०	एर्षायड	२३३	कटमी	"	मालकागुणी	२०९
एलुबालुक	न०	"	२३३ पा०	"	"	श्वेतगिरणई	३०८
एल्बाल	"	"	२३३	कटम्बर	पु०	अरल=टीङ्ग	८६
एल्बालु	"	"	२३३ पा०	कटम्बरा	स्त्री०	कहू	२९९ पा०
				कटम्बरा	"	"	२९९
ऐन्नी	स्त्री०	इन्द्रवाष्णी	३०९	कटिन्न	पु०	साटहवा	२०७
ऐभी	"	हस्तिकोशातकी	३२३	"	"	कारेभी	३५९
ऐरावत	पु०	गारियु	६३				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कटु	स्त्री०	कहू	२९९	कण्डुरा	स्त्री०	कजंछि	३००
कटुका	"	"	२९८	कत	पु०	कतकफल	१५६
कटुकालाम्बुनी	"	त्रुबिणि	३६२	कतक	पु०	"	१५६
कटुकालाम्बुनी	"	"	३६२पा०	"	"	कासंदड	३४७ पा०
कटुप्रान्थिक	न०	पीपलीमूल	३०६	कतृण	न०	रोहीष	३६९
कटुपर्णी	स्त्री०	क्षीरिणी	३२३पा०	कदम्ब	पु०	क्यब	१२
कटुफल	न०	कह्लोल	३४	कदम्बक	"	सरसव	३९८
कटुमञ्ज	"	सूँठि	२०६	कदम्बपुष्पिका	स्त्री०	महासुधी	२१६
कटुगोहर्णा	स्त्री०	कहू	२९८	कदम्बर्य	पु०	क्यब	१३पा०
कट्टकट	न०	मंठि	२०६	कदर	पु०	श्वेतकदिर	६५
कट्टफल	पु०	कायफल	११८	कदली	स्त्री०	कैलि	१६१
कट्टफला	स्त्री०	सिवनी	९४१०	कनक	पु०	कासंदड	३४७
कट्टवज्र	पु०	अरख=टीह	८६	कनकाहृषय	"	धतूरत	२५३
कट्टिञ्ज	"	आजक	२२१	कनेश	न०	कणसडा	४०० टी०
कठहर	"	धुस, हुंढा	४०१	कन्द	पु० न०	सूरणकन्द	३४४
कठम्बी	स्त्री०	शतपर्वा	३५९	कन्दपत्रा	स्त्री०	तालीसपत्र	२८० पा०
कण जीरक	पु०	श्वेतजीरा	३३७	कन्दपत्री	"	"	२८०
कणवीर	"	श्वेतकणयर	२९	कन्दराल	पु०	पीपरी	३९
कणा	स्त्री०	पीपली	३०४	"	"	अखोड	१४० टी०
"	"	श्वेतजीरा	३३७	कन्दाल	"	मोषत	१६४ पा०
कणिका	"	अरणी	८४	कन्यका	स्त्री०	सेवत्री	२४४
कणिकार	पु०	किरमालत	९७	रुपिकच्छ	स्त्री०	कउछी	३००
कणिस	पु० न०	कणसडा	४००	कपिकच्छा	"	"	३०० पा०
कण्टकाव्या	स्त्री०	सामलो	६८	कपिकच्छुरा	"	"	३००
कण्टकारिका	"	रौंगणी	१९३	कपिवृत	पु०	अंबाडओ	४६
कण्टकिन्	पु०	खदिर	६४	कपितथ	"	कउठी	६०
"	"	बडहर	१२०पा०	कपिपिपली	स्त्री०	आशाशाडा	२०४
कण्टकिनी	स्त्री०	दारुहलद्र	१६८	कपिमिय	पु०	रायणी	४५
कण्टकीटक	पुं०	हिंमोटु	७४पा०	"	"	अंबाडओ	४६
कण्टकीलक	"	"	"	"	"	कउठी	६०
कण्टकेरुका	स्त्री०	दारुहलद्र	१६७	कपिरसाठय	"	अंबाडओ	४७
कण्टकज	पुं०	गोखरू	२०१	कपिरोमा	स्त्री०	कउछि	३०१
कण्टाली	स्त्री०	रौंगणी	१९३	कपिल	पुं०	करीलत	१५५
कण्टिन्	पु०	गोखरू	२००	कपिला	स्त्री०	क्षीसमक्षिष	७०
कण्टनासनी	स्त्री०	बाबची	२१७	कपिबद्धी	स्त्री०	आशाशाडा	२०५
कण्डुर	पुं०	सूरणकंद	३४४				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कपीत	पु०	पीपरी	४०	करिज	न०	लवङ्ग	३५पा०
कपीतक	"	सिरोसु	१८ पा०	करार	पु०न०	कहर	७७
कपीतन	पु०	पीपरा	४०	करोषिणी	स्त्री०	क्षीरिणी	३२४
"	"	अवाहओ	४७	करुण	पुं०	करणा	५२
"	"	सिरोसु	१८	कर्कट	"	बोली	८०
कपोतवर्णिका	स्त्री०	एलची	३२	कर्कटक	"	मयणहल	१२७
कपोताम्बुलुक्कल	पु०	महापारापत	१४१	कर्कटकिनी	स्त्री०	दाकहलद्र	१६८ पा०
कपोताहि	"	नलिका	३६	कर्कटच्छदा	"	हस्तिकोशातकी	३२३
कफमर्चन	"	मयणहल	१२७	कर्कटशुभ्र	"	काकडासिंगी	१९०
कफहर	"	पटोल	३६०	कर्कटाङ्गा	"	"	१९३
कवरी	स्त्री०	हिण्डुडनी	२६७	कर्कटी	"	चोमडी	३६३
"	"	जहारि	३६७	कर्कटु	पु०न०	वारी	७०
कमण्डल	पु०	पीपरी	३९	कर्कश	पु०	कासदत	३४७
कमल	पु०न०	श्वेतकमल	३२८	कर्कशच्छद	"	पटोल	३६०
कमलोत्तर	न०	कुसुमठ	२७३	कर्कशाङ्ग	"	कपीलउ	१५६
कम्पिलक	पु०	कपीलउ	१५५ पा०	कर्कारु	"	कोहला	३६१
कम्बुका	स्त्री०	मोडासिंगी	१९० पा०	कर्कारुम्	"	"	३६१ टी०
कम्भारी	"	सिधनी	९४ टि०	कर्कोट	"	ककोडा	३६१
करक	पु०	दाडिमसार	१४९	कर्कोटकी	स्त्री०	धीसोडी	३२२
करज	"	करंजुयड	१४४	कर्कुंर	पु०	शाडि	२३२
करज	"	"	"	"	"	कचूर	२५५
करण	"	इगली	३४० पा०	कर्णपूर	"	अशोक	४
करतालिका	स्त्री०	करजविशय	१४६	"	"	सिरोसु	१८
करभवल्लभ	पु०	पीलुवेणु	१३९	कर्णिका	स्त्री०	ककोली एला	३३
करमन्द	पुं०न०	करमदा	५०	"	"	सेवत्रो	२४४
करमर्द	"	"	"	"	"	वीजकोश	३३३
करवी	स्त्री०	हिण्डुडनी	२६७ पा०	कर्णिकार	पु०	निर्गन्ध कणयर	२७
करवीर	पुं०	श्वेतकणयर	२९	कर्णिव	"	किरमालठ	९९
करहाट	"	मयणहल	१२६	कर्पटो	स्त्री०	पर्कटि	४१ पा०
"	"	पद्मकंद	३३४	कर्पराल	पु०	अलोड	१४०
कराजक	"	करमदा	५० पा०	कर्पासी	स्त्री०	वमनी	१५७
कराम्ल	"	बीजउरउ	५४	कर्पूर	पु०न०	कपूर	३३
कराम्लक	पु०न०	करमदा	५०	कर्बरी	स्त्री०	जहारि	३६७पा०
करालक	पुं०	कृष्णभाञ्ज	२२२	कर्बुर	पु०	शमठमेद	३५४
करिकुसुम	पु०न०	नागकेतरपुष्पचूर्ण	१२	कर्मार	"	वाद्य	१६५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कर्म	पु०	बहेषा	८२	काकताल	पु०	आवळ	२२३ पा०
कर्मफल	"	"	"	काकतिन्दुक	"	काकटोइ	११४
कलम	"	कलमोदन	३८७	काकनुष्क	"	कृष्णायक	२२
कलम्बी	स्त्री०	हातपर्वा	३५९	काकनुष्कफला	स्त्री०	कायणी	२६९
कलम्बू	"	कलबी	३५९ पा०	काकनखी	"	चिण्ठठी	२९२
कलशि	"	पीठवनी	१९८	काकनन्तिका	"	"	"
कलशौ	"	"	१९८ पा०	काकनासा	"	कायणी	२६८
कलामक	पु०	कलमोदन	३८७	काकनिन्दिका	"	चिण्ठठी	२९२
कलाय	"	कलाबरा	३८८	काकपर्कटि	"	पिडलजूरी	१७८ पा०
कलिकागन्धफलिन्	पु०	चापठ	१०	काकपर्कटी	"	"	१७८
कलिकारिका	स्त्री०	राडागारी	३१७	काकपाद	पु०	काक	७८
कलिङ्ग	पु०	कुडठ	१६	काकपालक	पु० न०	कंकुष्ठ	१७६
कलिङ्गी	स्त्री०	कलिङ्ग	३६१ पा०	काकपीड	पुं०	काकटोइ	११४
कलिद्रुम	पु०	बहेडा	८२	"	स्त्री०	चिण्ठठी	२९३
कलिनासक	"	करज्यठ	१४४	काकबिम्बिका	"	"	२९२ पा०
कलिनाशन	"	"	१४४ पा०	काकमर्दक	पुं०	किपाक	१५५
कलिम	न०	देवदार	१०९ पा०	काकमाची	स्त्री०	कमाइ	३५४
कलिबाम	पु०	बहेडा	८२ पा०	काकमुद्गा	"	मुद्गवनी	२११ पा०
कलक	"	"	८२	काकमुद्गा	"	"	२११
कल्याण	"	बोअठ	१००	काकर्म	पु०	किपाक	१५५
कालहार	न०	सौगन्धिक	३३२ पा०	काकवल्लभा	स्त्री०	जोबूविशेष	१२५
"	"	सुकलशारद	कल्प ३३२	काकसाहा	"	कमाइ	३५४
कञ्चनामक	पु०	पीतपापका	२५९ पा०	काकदमी	"	चिण्ठठी	२९२
कञ्जर	"	तिनिश	९० पा०	काकैन्दुक	पु०	काकटोइ	११४
कञ्जलीस	स्त्री०	बोरि	७० पा०	काकोदुम्बरिका	स्त्री०	काल्वरी	४३
कञ्जिय	पु०	सागु	१०२ पा०	काकस्थाली	"	पाडला	१९ टी०
कदमरी	स्त्री०	सिवनी	९४	काकचन	पु०	काकचयक	८
कदमीरज	न०	केसर	२३५	"	"	चापठ	१०
कषायिन्	पु०	सागु	१०२	काकचनार	"	काकचयक	७
काककङ्गु	स्त्री०	चीनक	३९६	काकचनी	स्त्री०	हल्ल	२१३
काककर्कटो	"	पिडलजूरी	१७८ पा०	काकचौरक	न०	काकरहूते	३८२ पा०
काककुष्ठ	पु० न०	कङ्कुकुष्ठ	१७६	काकळ	पु० न०	विभाग	२
काकचिञ्चिका	स्त्री०	चिण्ठठी	२९२	"	"	छानना कणसवा, ४०१	
काकजहा	"	कालउपाडठ	२६७	"	"	नाल	
काकजम्बू	"	आबूविशेष	१२५	"	"	किरायता	२२९
काकगिन्दिका	"	चिण्ठठी	२९२ पा०	काकजतिचन	पु०	किरायता	२२९

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
काण्डरहा	स्त्री०	कह	२९९	कालनिर्यास	पु०	गूगळ	७५
काण्डीरक	न०	काकरहूले	३८२	कालमेषी	स्त्री०	बाबची	२१७
कादम्बर्य	पु०	कयब	१३	"	"	मजीठि	३०३
कानीन	"	मुनिलोघ्न	११६	कालबल्मी	"	चविक	३०६ पा०
कान्ता	स्त्री०	नीमाली	२४१	कालवृन्त	पु०	कुलथी	३९३
कान्तारक	पु०	इक्षुप्रकार	७७४	कालवृन्तिका	स्त्री०	पाडला	१९
कामक	न०	रोठीस	३६९ पा०	कालशाक	पु०	टीङ्ग	११३ पा०
कामवृत्ती	स्त्री०	पाडला	१९	कालसार	"	"	११३
कामपादप	पु०	रामवृक्ष	१०८	कालस्कन्ध	"	तमाल	३०
कामाङ्ग	"	आवउ	१२१	"	"	टोङ्ग	११३
कामाची	स्त्री०	कमाइ	३५४	काला	स्त्री०	पाडला	१९ टी०
कामुक	पु०	अमोतउ	३८	"	"	गुली	२५० पा०
"	"	श्वेतखदिर	६५	"	"	कालउ औरउ	३३८
"	"	कुन्ड	१०८	कालानुसार्य	न०	तगर	१६२
"	"	बकायणि	१३८	कालिङ्ग	त्रि०	कुडउ	१६ टी०
काम्पिल्य	"	कपीलउ	१५५ पा०	कालिङ्गी	स्त्री०	कालिङ्गी	३६१
काम्पिल्यक	"	"	१५५	काली	स्त्री०	मेषगुणीप्रकार	१९२
काम्पिल्ल	"	"	१५५ पा०	"	"	गुली	२५०
काम्बोजी	स्त्री०	माषवनी	२१०	कालीयक	पु०	दाकहलद्र	१६८
कामस्था	"	हरडइ	८१	कालारस	"	केलि	१६२ पा०
काम्भा	"	प्रियवृणु	१८८	कालेयक	"	दाकहलद्र	१६८ पा०
कामबी	"	अजमोउ	२५६	कान्य	"	कचूर	२५५
"	"	हिंगउत्री	२६७	काश	पु० न०	कासु	३७२
"	"	सोआ	३३६	काशमर्द	पु०	कासदउ	३४७ पा०
"	"	कालउ औरउ	३३७	कासमरी	स्त्री०	सिविनी	९३
कारवेल्क	पु०	कारेला	३५९	कासमर्य	पु०	"	९५
कार्तिकेय	"	घण्मुखी रुद्राक्ष	१४२	कासमीर	न०	पुष्करमूल	३६६
कार्मक	"	श्वेतखदिर	६५ पा०	काष्ठपाटला	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
कार्मुक	"	"	"	काष्ठआरिवा	"	उत्पलआरिवा	३१३
कार्ष	"	सागु	१०२	काष्ठिका	"	बला	२६१
कार्य	"	"	१०२ पा०	काष्ठीरा	"	केलि	१६२ टी०
कार्यशाल	"	"	"	काष्ठीला	"	"	१६२
काल	"	काकटोङ्ग	११४ पा०	कासघ्नी	स्त्री०	करञ्जविशेष	१४६
"	न०	कासदउ	३४७	कासमर्द	पु०	कासदउ	३४७
कालगोष्ठो	स्त्री०	मजीठि	३०३	कासेलु	"	कासु	३७२
काकतारु	पुं०	आजक	२२३	कासमीरिपु	"	श्रीहस्तिनी	३५५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
किङ्किणि	पु०	काक	७८	कुठिञ्जर	पु०	आजक	२२१पा०
किङ्किणी	स्त्री०	शय	२७२	कुठेरक	,,	,,	२२१
किङ्किणि	,,	काक	७८ पा०	कुण्डलिन्	,,	कावणयद	८
किङ्किराट	पु०	किकिरात	२४७	कुण्डली	स्त्री०	गुह्यची	१९९
किङ्किरात	,,	,,	,,	कुतप	पु०	डाभ	३७१पा०
किञ्जल्क	न०	केसर	३३३	कुतुक	,,	,,	३७१
किण्विही	स्त्री०	आश्राश्रावा	२०४	कुथ	,,	,,	,,
किण्वमूल	पु०	शूअ	२८९	कुदार	,,	कावणयद	८
कितव	,,	धूमरउ	२५२	कुहाल	,,	,,	८
किम्पाक	,,	किम्पाक	१०४	कुनाश	,,	धमासउ	२२८
किरातक	,,	किरायता	२२९	कुनाशक	,,	,,	२२८पा०
किराततिक	,,	,,	,,	कुन्द	न०	कुन्द	२३९
किरीटिनी	स्त्री०	शाखाहूमी	२५४	कुन्दुरुकी	स्त्री०	सालरि	१५१
किलासप्प	पु०	ककोडा	३६१	कुपील	पु०	काकटोह	११४
किलिम	न०	देवदाह	१०९	कुबेराक्षी	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
किशाह	पु०	ऊषो	४००	कुञ्जक	न०	पमस	१००पा०
किशुक	,,	पलाश	०१	,,	पु०	कुवठ	१२८
कीरवल्लभ	,,	दाडिमसार	१४९	कुञ्जकष्टक	,,	श्वेतश्वदिर	६५
कुकन्द	,,	डुंगली	३३९पा०	कुमारक	,,	वरुणा	१३१
कुकर	न०	धूर्गायत	१६९	कुमारनामक	,,	पुत्रश्रीव	१४३
कुकुट	पु०	षडकृतिर	३५६	कुमारी	स्त्री०	सेवत्र	२४४
कुक्कुटी	स्त्री०	सोमलो	६७	,,	,,	,,	२४४टी०
कुक्कुम	न०	केसर	२३४	कुमारीवल्लभ	पु०	चापउ	९
कुचन्दन	,,	चन्दनविशेष	२५	कुमुद	न०	श्वेत लत्पल	३३१ टी०
कुचम्बुका	स्त्री०	जाबूविशेष	१२५	कुमुद	पु० न०	,,	३३१
कुचिचका	,,	कालउजीरठ	३३८ पा०	कुमुदा	स्त्री०	सिचनी	९४
कुचवी	,,	,,	३३८	कुमुदिका	,,	कायफल	१४८
कुञ्जरा	,,	घाहुडो	१५०	कुमुदिनी	,,	कुमुदिनी	३३०टी०
कुट	पु०	चित्रक	२४८	कुमुदोद्भव	पु०	श्वेतशण्डर	२९
कुटव	,,	कुवठ	१५	कुमुद्वती	स्त्री०	कुमुदिनी	३३०
कुटवट	,,	भरख=टीद्र	८५	कुम्भफल	पुं०	नागकेसर	११
,,	,,	काकरहूणे	३८२	कुम्भका	स्त्री०	पाबला	१९८
कुटिल	,,	तगर	१६२टी०	,,	,,	फया शाक	३३५
कुटी	स्त्री०	एकांगी	२८३	कुम्भी	,,	कायफल	१४८
कुटुम्बक	पु०	गन्धतृण	३७०	कुम्भीक	पु०	पुष्पाग	१८
कुट्टिम	,,	दाडिमसार	१४९	कुम्भीका	स्त्री०	पाबला	१९

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कुम्भोद्धखलक	पु०	गुगलु	७६ पा०	कुसुमेन्द्र	पु०	चापत	९
कुम्भोद्धखलक	न.	"	७६	कुसुम्भ	न०	केसर	२३४
कुरक	पु०	वानत	२४५ पा०	"	पुं० न०	कुसुम्भत	२७३
कुरष्टक	"	"	२४५	कुष्ठ	"	उपलोठ	२३०
"	"	पीतसेहरीओ	२४६	कुहा	स्त्री०	बोरि	७१ पा०
कुरण्डिका	स्त्री०	धीहस्तिनी	३५५ पा०	कृत्शाल्मलि	पु०	शाल्मलिविशेष	६८
कुरण्डी	"	"	३५५	कूरद्वक	"	कोद्व	३९५ पा०
कुरवक	पु०	वानत	२४५	कूर्चक	"	जीवक	३६४
"	"	रफसेहरीओ	२४६	कूर्चकैशर	"	नाडेर	१७९ पा०
कुरण्डी	स्त्री०	श्रीहस्तिनी	३५५ पा०	कूर्चकेसर	"	"	१७९
कुरुचिन्द	पु०	मोघ	३८१	कूर्चशीषक	"	जीवक	३६४
कुल	"	बूध	२८९	कृष्माण्डक	"	कोहला	३६१
कुलक	"	काकटीह	११४	कृष्माण्डी	स्त्री०	विदारि	१९६
"	"	पटोल	३६०	कृतच्छत्रा	"	कड़ई	३२१ पा०
कुलत्थ	"	कुलथी	३९३	कृतत्राणा	"	प्रायमाण	२२५
कुलत्थिका	स्त्री०	कुलथीविशेष	"	कृतमाल	पु०	किरमालत	९७
कुलपुष्प	पु०	बूध	२८९	"	"	पारापत	१४०
कुलाव	"	धव	९३	"	"	करञ्जविशेष	१४६
कुलिन्	"	काचणयक	८	"	"	चौसोर्डी	३२१
कुली	स्त्री०	डोल्हरी	१९४	कृतवेधना	स्त्री०	बीजउरत	५४
कुलीनक	पु०	वनमुद्र	३९१ टि०	कृमिल	पु०	अगर	२१
कुलीमक	"	"	३९१	कृमिज	न०	"	२१ टी०
कुल्माष	"	कुल्माष	३९३	कृमिजम्भ	"	"	१२३
कुल्मास	"	"	३९४	कृमितक	पु०	राजाम	४३ टी०
कुवल	पु० न०	उत्पल	३३१	कृमिकल	"	उबरा	१७२
कुवलय	न०	"	"	कृमिहन्	"	विद्य	३०३
कुवलि	स्त्री०	बोरि	७० पा०	कृष्ण	न०	मिरी	३२१
कुवली	त्रि०	"	७०	कृष्णच्छत्रा	स्त्री०	छर	२८०
कुवेल	न०	उत्पल	३३१	कृष्णभटा	"	विद्य	१७२ पा०
कुशा	पु० न०	बाभ	३७१	कृष्णतन्दुल	पु०	पीपली	३०५
कुशलिङ्ग	पु०	आसद्रा	६२	कृष्णतन्दुला	स्त्री०	बकुल	५
कुशाल्मलि	"	शाल्मलिविशेष	६८	कृष्णत्वग्	पु०	करमदा	५१
कुक्षिसपा	स्त्री०	सीसमविशेष	७०	कृष्णपाकफल	पु० न०	बाबची	२१८ पा०
कुक्षिशिपा	"	सीसममेद	७० पा०	कृष्णफला	स्त्री०	"	२१८
कुशेशय	न०	श्वेतकमल	३२८	कृष्णफला	"	"	२१८
कुसुमारोग्य	पु०	चापत	१०	कृष्णबीज	पु०	अरीठा	१३५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
कृष्णभद्रा	स्त्री०	चन्दनशारिवा	३१४ पा०	कैरव	न०	श्वेत उत्पल	३३१
कृष्णभेदा	"	कङ्क	२९८	कैरविणी	स्त्री०	कुसुमिनी	३३०
कृष्णमल्ली	"	कृष्ण भाजक	२२३	कैरात	पु०	किरावता	२२९
कृष्णमालिक	पु०	"	"	कैवर्णीमुस्तक	न०	काकरहूले	३८२
कृष्णला	स्त्री०	चिणरठो	२९९	कोकनद	"	रक्तकमल	३३०
कृष्णवर्णा	"	अरिठा	१३५ पा०	कोकिलाहाक	पु०	कासु	३७२
कृष्णवल्ली	"	चन्दनशारिवा	३१४	कोखर	"	गोखरु	१९९ पा०
कृष्णशृङ्गिका	"	सिबनी	९३	कोटज	"	कुडठ	१५
"	"	भाषवनी	२१०	कोटिबर्षा	स्त्री०	पीक	१७१
कृष्णसर्ज	पु०	बीभठ	१००	कोद्रव	पुं०	कोद्रव	३९५
कृष्णसर्षप	"	राई	३९९	कोमक	न०	कङ्कोल	३४ पा०
कृष्णसारा	स्त्री०	सोसम	६९	कोर	"	"	३५
कृष्णा	"	पीपली	३०४	कोरहो	स्त्री०	एलची	३९
कृष्णिका	"	राई	३९९	कोरदूषक	पु०	कोद्रव	३९५
केकणि	"	काक	७८ पा०	कोल	न०	कङ्कोल	३५
केतक	पु०	केतक	१८२	कोलक	"	"	३४
"	"	तृणवृक्षजाति	१८३	"	"	मिरी	३०४
केरला	स्त्री०	विबग	१७२	कोलकर्णी	स्त्री०	मीठासिंगी	१९० पा०
केलि	"	बोरि	७० पा०	कोलफल	पु०	शाक	१०४
केशमुष्टिक	पु०	बकयणि	१३८	कोलमूल	न०	पीपलीमूल	३०६
केशरुञ्जन	"	भांगरठ	३४६	कोलवल्ली	स्त्री०	चबिक	३०६
केशवल्ली	स्त्री०	आशाशाखा	२०५	कोला	"	पीपली	३०५
केशवावास	पु०	पीपक	३९	कोलि	"	बोरि	७०
कैशाख्य	न०	वालठ	२३१	कोलिपत्र	पुं०	कोलिपत्र	१०७
कैशान्बु	"	राजाम	१२३ पा०	कोली	स्त्री०	बोरि	७१
कैशिका	स्त्री०	कृष्णमांसी	२८२	कोलीरस	पुं०	कैलि	१६२
कैशिन	पु०	उल्प	३७३	कोविदार	"	कांचनचर	७
कैशिनी	स्त्री०	शङ्खिनी	३२५	कोराफल	न०	कङ्कोल	३५
कैशी	स्त्री०	कृष्णमांसी	२८१	"	पुं०	पीसोडी	३२२
कैसर	पुं०	बकुल	५	कोशाफला	स्त्री०	कङ्कई	३२२ पा०
"	"	नागकैसर	१०	कोशातकी	"	पीसोडी	३२१
"	"	पुन्नाग	२७	कोशाम्बु	पुं०	राजाम	१२३
"	"	बीजवरठ	५४	कोशपुष्प	"	महुडठ	१११
"	पुं० न०	कैसर	३३३	कोशिन	"	कुडठ	१५
कैसराम्ब	पुं०	बीजवरठ	५३	कोरव	न०	उपकोठ	२३० पा०
कैस्य	"	कायफल	१४८	कोरव्य	न०	"	२३०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
ककचच्छद	पु०	केकक	१८२	क्षुद्रमण्डकी	स्त्री०	डोल्हरी	१९४ पा०
ककर	"	कहर	७७	क्षुद्रवर्षाभू	पु०	माटहडा	२०७
कमसन्धारण	"	तिनिहा	९०	क्षुद्रमहा	स्त्री०	मुदगवनी	२११
कमुक	"	मुनिलोघ्न	११६	क्षुद्रा	"	डोल्हरी	१९४
"	"	पद्मनस	१६३	"	"	रीगणी	"
"	"	सोपारी	१८०	क्षुद्राक्ष	पु०	गजाक्ष	१२३
"	"	तृणवृक्षजाति	१८३	क्षुद्राम्ली	स्त्री०	आंबउत्री	३५१
कूरमण्डलपत्रक	"	साटहडी	२०८ पा०	क्षुमा	"	अल्मी	३०७
कूरा	स्त्री०	"	२०८	क्षुर	पु०	गोखरु	२०१
कोष्ठ्युपुच्छिका	"	पीठवनी	१९८	"	"	शरवड	३७६
कलीतक	न०	जेठामधु	१८९	क्षुरक	"	तिलक	७
कलीतकिका	स्त्री०	गुली	२५१	क्षुरिका	स्त्री०	पलाक	३४९
कवड्गु	"	काग	३९४	क्षेत्रमण्डन	पु०	क्षण	२७२
क्षत्रियवरा	"	श्रुविणि	३६०	क्ष्वेडा	स्त्री०	घोसोडी	३०१
क्षव	पु०	राई	३९९	क्षत्रा	स्त्री०	गागेटी	१६६
क्षारपत्रक	"	वधुआ	३४८	क्षत्रपत्रक	पु०	गांडड	३७३
क्षारश्रेष्ठ	"	पलाश	९१ पा०	क्षत्रडा	स्त्री०	गागेटी	१६६ पा०
"	"	मोषड	१६४	क्षत्रिडक	पु०	कलायगा	३८९
क्षितिक्षम	"	खदिर	६४ पा०	"	"	वनमुद्र	३९२ पा०
क्षितिद्रुम	"	"	६४	क्षत्रिडन्	"	"	३९२
क्षीबक	"	बकायणि	१३८	क्षत्रिहीर	"	पीतमुग	३९०
क्षीरकन्दा	स्त्री०	क्षारविदारि	१९७	खदिर	"	खदिर	६४
क्षीरपुष्पा	"	शक्काहूली	२५६ पा०	खदिरिका	स्त्री०	खयरी	२८६
क्षीरपुष्पो	"	"	२५४	खपुर	पु०	मोपारी	१८०
क्षीरबल्लो	"	क्षीरविदारि	१९७	खर	"	डाम	३७१
क्षीरविदारिका	"	"	"	खरगन्धनिका	स्त्री०	गागेटी	१६६
क्षीरवृक्षभव	पु०	बन्दाविशेष	१५९	खरपत्र	पु०	मरुअड	२२४
क्षीरशुक्ला	स्त्री०	क्षीरविदारि	१९७	खरपर्ण	"	पलाश	९१
क्षीरश्रेष्ठ	पु०	पलाश	९१	खरपुष्पा	स्त्री०	अहारि	३६७ पा०
क्षीरिका	स्त्री०	रायणो	४४	खरपुष्पो	"	"	३६७
क्षीरिन्	पु०	बड्ड	४२	खरमञ्जरी	"	आझाझाडा	२०४
क्षुताभिजनन	"	राई	३९९	खरयष्टिका	"	बला	२६०
क्षुद्रचन्दन	न०	रक्तचन्दन	२४	खरस्कन्ध	पु०	चारु	४६
क्षुद्रपत्र	प०	आजक	२२१	खराक्षा	स्त्री०	अजमोद	२५६
क्षुद्रपनस	"	पनस	१२०	खर्जूर	पु०	महाखर्जूरि	१७८
क्षुद्रफला	स्त्री०	इन्द्रवाय्णो	३१०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
खर्जूर	पु०	तृणवृक्षजाति	१८३	गन्धमादनी	स्त्री०	एकामी	२८२
खर्जूरीका	स्त्री०	पिंडवखर्जूरि	१७८	गन्धमांसी	"	कृष्णमांसी	२८१
खर्जूरी	"	तृणवृक्षजाति	१८३	गन्धमूलक	पु०	कचूर	२१५
खलिपादप	पु०	सरलठ	१०८	गन्धमूला	स्त्री०	राठ	२१९
		ग		गन्धमूला		शठि	२३२
गन्धनिर्मिटी	स्त्री०	दन्तीप्रकार	२०२	गन्धमूथिका	"	जूही	२३८
गन्धविष्	पु०	सातवनज	१६	गन्धमूहस्तक	पु०	एरण्ड	१५४
गजमक्षा	स्त्री०	सालरि	१५१	गन्धवती	स्त्री०	एकाङ्गी	२८३
गजमक्ष्या	"	"	१५१पा०	गन्धवर्णा	"	श्वेतपुष्प	२५८
गजस्फुटा	"	दन्तीप्रकार	२०३	गन्धवल्ली	"	महाबला	२६३
गह्वनी	"	गुह्वनी	३१८पा०	गन्धवीरा	"	सालरि	१५२
गणकारिका	"	अरणी	८४	गन्धवृक्ष	पु०	वसुणा	१३१
गणरूपक	पु०	आकुमदाह	४८	गन्धसार	पु० न०	चन्दन	२३
गणिका	स्त्री०	जूही	२३९	"	पु०	शाक	१०४
गणिकारिका	"	अरणी	८४पा०	गन्धा	स्त्री०	जहारि	३६७पा०
गण्डकाली	"	कयरी	२८६	गन्धाढया	"	सेवत्री	२४४
गण्डकिन्	पु०	गोडउ	३७३	"	"	एकाङ्गी	२८२
गण्डदूर्वा	स्त्री०	गण्डदूर्वा	३८०	गन्धाली	"	शठि	२३२पा०
गण्डाली	"	"	"	गन्धोत्कट	पु०	दमणठ	२५२
गण्डीर	पु०	घोहरी	५०	गन्धोली	स्त्री०	शठि	२३२
"	"	शमठ	३५३	गन्धोरी	"	सिबनी	९४
गण्डीरक	"	तडुलेत्रा	३५२	गन्धोरी	पु०	जम्बीर	५२
गण्डीरी	स्त्री०	गण्डउ	३७३	गरामरी	स्त्री०	देवदाली	३२०
गण्डीरी	"	घोहरी	५०पा०	गईमशाक	पु०	भाबगि	२७५
गन्धकारी	"	सालरि	१५२	गईभाण्ड	"	पोपरी	३९
गन्धकुटी	"	एकाङ्गी	२८३	गईभाण्ड	न०	श्वेतउत्पल	३३१
गन्धकुसुम	पु०	बीजउरउ	५४	गईभाण्ड	पु०	मीहिमेद	३८६
गन्धनाकुलिका	स्त्री०	गन्धनजली	२२०	गईपातन	"	अरीठ	१३६
गन्धपत्र	पु०	कठठी	६०	गईपातनी	स्त्री०	राबागारी	३१७
गन्धपुष्प	"	सातवनज	१५५पा०	गवाक्षी	"	केवडी	२४२
"	"	इजर	१२९	"	"	इन्द्रवाकणी	३१०
गन्धपुष्पक	"	आकुळ	१३३	गवादनी	"	कालीगिरणह	३०९
गन्धपुष्प	"	इजर	१२९पा०	"	"	इन्द्रवाकणी	"
गन्धफला	स्त्री०	प्रियवृष्टु	१८८पा०	गवाक्षिनी	"	कालीगिरणह	३०९पा०
गन्धफली	"	"	१८८	गवाक्षुष	स्त्री०	गररी	३१७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
गवेषु	स्त्री०	गररी	३९७ टी०	गुहाशय	पु०	अखोड	१४० पा०
गवेषुका	"	"	३९७	गुहाश्रय	"	"	१४०
गोत्रेदकी	"	गागेटी	१६६	गूढपत्र	"	कहर	७७
गामत्री	"	खदिर	६४	गूढपुष्प	"	बकुल	५
गालव	पु०	कृष्णलोत्र	११७	गवाक	"	गोपारी	१८०
गाहिन	"	कउटी	६१	गृन्जन	"	लहसणमेद	३३९
गिरिकर्णी	स्त्री०	मिर्गणई	३०७	गृन्जनी	स्त्री०	बोरि	७१
गिरिज	पु०	महाडोलु	११० पा०	गेहवितप	पु०	सातवनड	९७ पा०
गिरिमल्लिका	स्त्री०	कुडउ	१५	गैरिकाक्य	"	माडोलु	११०
गुग्गुलु	पु०	गूगुलु	७५	गोकष्ट	"	गोखरू	१००
गुग्गु	न०	थर्णायउ	१६९ पा०	गोकर्णी	स्त्री०	पोलउनी	३१५
"	पु०	शुउउ	४०१	गोक्षुर	पु०	गोखरू	१९९
गुच्छपुष्प	"	सातवनड	९५	"	"	"	१९९ पा०
गुच्छफल	"	इजर	१२९	गोखुर	"	"	१९९
गुञ्ज	"	शरकड	३७६ पा०	गोजिह्वा	स्त्री०	गोभी	२५९
गुञ्जा	स्त्री०	चिणउठी	२९२	गोडुम्बा	"	इन्द्रवारुणी	३१०
गुड	पु०	थोहरी	४९ पा०	गोत्रपुष्प	पु०	धमणउ	१०५
गुडपुष्प	"	बकुल	६	गोत्रवृक्ष	"	"	१०५ पा०
"	"	मडडउ	१११	गोदुग्वा	स्त्री०	इन्द्रवारुणी	३१० पा०
गुडपुष्पिका	स्त्री०	आंबिली	५६	गोधास्कन्ध	पु०	अरंजु	६६
गुडफल	पुं०	पोलु=वेणु	१३९	गोधूम	"	गोहू	३९२
गुवा	स्त्री०	थोहरी	४९	गोनन्द	न०	काकरहूडे	३८९ पा०
गुहची	"	गुहची	३१८	गोनर्द	"	"	३८२
गुणोऽञ्जला	"	जूही	२३८	गोपकण्टक	पु०	कोक	७८
गुन्द्र	पु०	डाम	३७१	गोपकन्या	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
"	"	शरकड	६७६	गोपघोमटा	"	बोरि	७१
गुन्द्रा	स्त्री०	प्रि२गु	१८८	गोपति	पु०	श्रवभु	१७३
"	"	डाम	३७१ पा०	गोपभद्रिक	"	कायफल	१४८ पा०
"	"	मोथ	३११ पा०	गोपभद्रिका	स्त्री०	"	१४८
गुरुपुष्पिका	"	आंबिली	५६ पा०	गोपवह्नी	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
गुलीमक	पु०	वनमुदग	३९ पा०	गोपवृक्ष	पु०	अरलु=टीरु	८७
गुल्म	पु०	गुल्म	२	गोपी	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
गुल्मक	"	रफकणयर	३०	गोपुर	न०	काकरहूडे	३८२
गुल्मारि	"	पीलु=वेणु	१३९	गोमिन्	पु०	पीक	१७१
गुहा	स्त्री०	पीठवनी	१९८	गोमूत्रक	"	अवमपीअउ	१०१

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
गोलफल	पु०	महुडउ	१११	श्रेष्ठिका	स्त्री०	नीमाली	२४१
गोलिह	,,	मोषउ	१६४				
गोलोमा	स्त्री०	निर्गुण्डीमेद	१८५ पा०	घण्टा	स्त्री०	मोषउ	१६४
गोलोमी	,,	स्वेतनिर्गुडी	१८५	घण्टापुष्प	पु०	वदम्बविशेष	१५
,,	,,	वज्र	३१०	,,	,,	धतूरउ	२५३
,,	,,	स्वेतसुर्वा	३८०	घण्टारवा	स्त्री०	घृषक	२७१
गोल्हा	,,	गोल्हा, टिङ्गरी	३६८	घण्टाली	,,	बौमोडी	३२१
गोबन्दना	,,	सहदेवी	२५८ पा०	घनसारं	पु०	कपूर	३३
गोबन्दनी	,,	प्रियगु	१८८	घनस्कन्ध	,,	राशम	१२३
,,	,,	सहदेवी	२५८	घास	,,	घास	३७८
गोशीर्षक	न०	चन्दन	२३	घुटा	स्त्री०	बोरि	७१ पा०
गौ	स्त्री०	प्रियगु	१८८ टी०	घुडा	,,	,,	७१
गौर	पु०	धव	९२	घुणवल्लभा	,,	सीमळो	६७
,,	,,	बीअउ	९९	,,	,,	दांती	२०२
,,	,,	बरज्यउ	१४५	घुण	न०	केमर	२३४
गौरबन्धुपुष्पक	,,	बोअउ	९९ पा०	घृतपर्णक	पु०	बरज्यउ	१४५
गौरशाक	,,	महाडोळ	११२ पा०	घृतपर्णक	,,	,,	१४५ पा०
गौरशाल	,,	,,	,,	घृतमण्डलक	,,	हुसपदी	२८७
गौरी	स्त्री०	हलद्र	२१३	घृतमण्डलिक	,,	,,	२८७ पा०
,,	,,	तुलसी	२२४	घृतमण्डलिका	स्त्री०	,,	,,
गौशीर्ष	न०	चन्दन	२३८ टी०	घृष्टि	,,	प्रायमाण	२२६
,,	पु०	,,	२३८ टी०	घोडा	,,	बोरि	७१ पा०
ग्रन्थिक	न०	पीपलीमूल	३०५	घोण्टा	,,	,,	७१
ग्रन्थिका	स्त्री०	धृगीयउ	१६९	घोषा	,,	घौसोडी	३२१
,,	स्त्री०	महामुण्डी	२१७	,,	,,	सोआ	३३६
,,	,,	सखिनो	३२५				
ग्रन्थिपर्ण	न०	धृगीयउ	१६८	चक्रक	पु०	पमाड	२१४ पा०
ग्रन्थिमत्फल	पु०	वडहर	१२०	चक्रकटक	,,	घोहुरी	५० पा०
ग्रन्थिल	पु०	कडर	७७	चक्रकर	,,	तिनिश	९० पा०
,,	,,	कोक	७८	चक्रकार	,,	,,	९०
ग्रस्या	स्त्री०	तुलसी	२२४ पा०	चक्रमर्दक	,,	पमाड	२१४
ग्रहनाशन	पु०	सातवनउ	९७	चक्रलक्षणा	स्त्री०	शुङ्खी	३१९
ग्रामनलिका	स्त्री०	नली	३७५	चक्रमर्दिनी	,,	जन्तुवार	२८४
ग्राम्या	,,	तुलसी	२२४	चक्रवर्तिनी	,,	,,	२८४ पा०
,,	,,	शुली	२५१	चक्रशल्या	,,	चिणठठी	२९३
घीष्मा	,,	नीमाली	२४१	चक्रह	पु०	पमाड	२१४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शम्भती	स्त्री०	शम्भू	२९९	चलपत्रक	पु०	पीपल	३८
शम्भुष्य	न०	पद्म-स्थलपद्म	२८४	चवन	न०	चविक	३०६
शम्भु	पु०	एरड	१५३	चविका	स्त्री०	"	"
शम्भुरदण्ड	"	"	१५४	चव्य	न०	"	"
शटकाशिर.	न०	पीपलीमूल	३०५	चाङ्गेरी	स्त्री०	आषट्त्री	३५०
शटिकाशिर	"	"	३०५टि०	चाणक्यमूलक	न०	बृहन्मूलक	३५७
शणक	पु०	विणा	३८९	चापगुणा	स्त्री०	पीलतनी	३१६
शण्ड	"	रक्तकणयर	३०	चापपट	पु०	चारु	४६ टी०
शण्डा	स्त्री०	क्षत्रिणी	३२५	चामरपुष्पक	"	काष्ठ	३७२ पा०
शण्डात	पु०	रक्तकणयर	३०	चाम्पक	"	चापड	९ टी०
शण्डी	स्त्री०	मजीठि	३०२पा०	चाम्पेय	"	"	१०
शतुरङ्गुल	पु०	किरमालत	९८	"	"	मायकैसर	११
शतुष्पर्णी	स्त्री०	आंबतत्री	३५१	चार	पु०	चारु	४६
शन्दन	पु०न०	चन्दन	२२	चारि	स्त्री०	घास	३७८
शन्दनपुष्पक	"	लवङ्ग	३६	चारु	पु०	पद्माकु	१७५
शन्दनबीजिका	स्त्री०	बन्धकर्पासी	१५७	चारुकेशरा	स्त्री०	सेचत्री	२४५ पा०
शन्दनशारिषा	"	चन्दनशारिषा	३१४	चारुकैसरा	"	"	२४४
शन्दना	"	"	"	चारुदर्शन	पु०	पीपरी	२०
शन्दनामक	पु०	कपूर	३४	चारुपर्णी	स्त्री०	प्रसारणी	३४१
शन्द्रबाला	स्त्री०	एलची	३१	चारुमोटा	"	जूही	२३८
शन्द्राह्वय	पु०	करीलत	१५६	चारुसरम्भ	पु०	पद्माकु	१७५ पा०
शपला	स्त्री०	पीपली	३०४	चिकाम्लिका	स्त्री०	आंबिली	५६ पा०
शमरिक	पु०	काञ्चनार	८	चिकक	न०	श्लोक	१८१
शम्पक	"	चापड	९	चिककण	"	"	"
शरसस्त्रय	"	पद्माकु	१७५ पा०	चिञ्चा	स्त्री०	आंबिली	५६
शर्मकशा	स्त्री०	रोहा	२८५ पा०	चित्र	पु०	एरंड	१५२
शर्मकषा	"	विदारि	१९६	चित्रक	"	तिलक	७
"	"	रोहा	२८५ पा०	"	"	चित्रक	२४८
शर्मकसा	"	"	"	चित्रकृत्	"	तिनिषा	८९
"	"	साथरि	३४१	चित्रतण्डुला	स्त्री०	बिडङ्ग	१७२
शर्मकिसा	"	"	३४१ पा०	चित्रदण्डक	पु०	सूरगण्ड	३४४
शर्मरजा	"	भाङ्गि	२७५	चित्रपत्र	"	भूर्ज	११८ पा०
शर्माकसा	"	साथरि	३४१ पा०	चित्रपर्णक	"	पाषाणमेद	२६९
शर्मिन्	पु०	भूर्ज	११८	चित्रपर्णी	स्त्री०	पाठवनी	१९९
शल	"	चापड	९	चित्रफल	"	इन्द्रवारुणीमेद	३१०
शलपत्र	"	रुदिर	६४ पा०	चित्रा	"	दार्ती	२०१ पा०
				"	"	उंदिरकनी	३२६

शाब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शाब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
चिरजीविता	स्त्री०	सीमळी	६७	छिन्नग्रन्थनिका	स्त्री०	महामुंडी	२१७
चिरजीविन्	पु०	जीवक	३६५	छिन्नरुहा	"	गुहवी	२१८
चिरपाकिन्	"	कउठी	६१	छिन्ना	"	"	३१९पा०
चिरबिल्वक	"	करजूयड	१४४ पा०	छिन्नोद्भवा	"	"	३१८
चिरिबिल्वक	"	"	१४४	छेदनीय	पु०	कतकफल	१५६
चिर्मिठी	स्त्री०	दन्तीविशेष	२०२पा०				
"	"	चीमडी	३६३	ज			
चिल्ली	"	मुनिलोध्र	११६	जघनेफला	स्त्री०	कालुबरी	४४
चीनक	पुं०	चीनक	३९६	जटा	"	छड	२८०
चीर	न०	पुष्करमूल	३६६पा०	जटायु	पु०	गूणल	७५
चीरितपत्रिका	स्त्री०	मउली	२२०	जटिन्	"	विष्पलशुक्ष	४१
चुक	पु० न०	अम्लवेतस	५८	जटिला	स्त्री०	छड	२८०
चुका	स्त्री०	आबिली	५६	"	"	वज्र	३११
चुक्रिका	"	"	"	जतुक	न०	हिंयु	२६५
"	"	भावउत्री	३५०	जनुका	स्त्री०	हिंयुउत्री	२६६
चूडामणि	"	विणउठा	२९३	"	"	जन्तुवार	२८४
चूत	पु०	आंबड	१२१	जनुकारी	"	"	२८५
चूलिन्	"	किरमालउ	९८	जनुकृत्	न०	"	२८४
चेतकी	स्त्री०	हरडड	८१	जनुद्रुम	पु०	राजाम	१२३
चेरु	पु०	फळहा	१७७	जतूका	स्त्री०	जन्तुवार	२८४
चोरपुष्पिका	स्त्री०	शक्किनी	३२५	जननी	"	"	२८५
		छ		जषी	"	"	"
छत्र	पु०	गन्धतूण	३७०	जनुका	"	"	"
छत्रपत्र	"	भूर्ज	११८	जन्तुघातक	पु०	विडम	१७२
छत्रपुष्पा	स्त्री०	सोभा	३३६पा०	जन्तुतन्तु	"	शण	२७२
छत्रपुष्पी	"	"	३३६	जन्तुफल	"	उंबरा	४२
छत्रा	"	मीहाली	२७८	जपा	स्त्री०	जपा	१४९
छत्राकी	"	गयनउली	२२१	जम्बीर	पु० न०	जम्बीर	५१
छत्राक्षी	"	"	२२१पा०	जम्बु	स्त्री०	अरख-टीड	८६पा०
छत्रातिच्छत्र	न०	गन्धतूण	३७०टी०	जम्बू	"	"	८६
छत्रातिच्छत्रक	"	"	३७०पा०	"	"	जांबू	१२४
छन्नकुसुम	पुं०	तिलक	६	जम्बूल	पु०	केतक	१८२
छर्दन	"	मयणहल	१२६पा०	जम्भ	पु० न०	जम्बीर	५१
छर्दनी	स्त्री०	चीमडी	३६४	जम्भल	पु०	आकु	४८
छागकाख्य	पु०	करपा	५२	"	"	जम्बीर	५१
छायाप्लव	"	पीपरी	३९	जम्बीर	पु०	जंबीर	५१
				"	"	मरुभड	२२५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थ	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
जम्भील	पु०	जबीर	५११पा०	जाली	स्त्री०	बीसोबी	३२१
जय	"	पीतमुग	३९०	जिज्ञि	"	मजीठि	३०२पा०
जयद्रुम	"	बन्दाविशेष	११९	जिह्वा	न०	तगर	१६२टी०
जगन्त	"	अरणी	८५टी०	जिह्वाशाल्य	पु०	खदिर	६४
जयन्ती	स्त्री०	"	८४	जिह्वाशारय	न०	"	६४पा०
"	"	कामप्रक्ष	१५८	जीमूतक	पुं०	देवदाली	३२०
जयवर्ण	पु०	अरणी	८५टी०	जीरक	पु० न०	वेनजीरा	३३७
जया	स्त्री०	हरडड	८०	जीर्णबुध्न	न०	काकरहूले	३८२
"	"	अरणी	८४	जीर्णरोमक	"	धूणीघड	१६८
"	"	ब्रोअ	३७८	जीर्णवालक	पु०	वृद्धाग	३४४
जरण	न०	द्विभु	२६५	जीर्णवालक	"	"	३४४पा०
"	पु०	वेतजीरा	३३७	जीवक	"	बीअड	१००
"	"	चित्रक	२४८	"	"	जीवक	३०५
जर्तिल	"	वनतिल	३९७	जीवनामक	"	पुत्रजीव	१४३
जलकारिका	स्त्री०	खयगी	२८६पा०	जीवनो	स्त्री०	दोडो	३४९
जलज	न०	वेतकमल	३२९	जीवनीया	"	"	"
जलजन्म	"	"	"	जीवन्ती	"	गुहची	३१९
जलजा	स्त्री०	जेठीमडु	१८९पा०	"	"	दोडो	३४९
जलनीली	"	नीलिका	३३५	जीवबोधनी	"	मोडधेरी	२१५
जलपिपली	"	जलपिपली	२८८	जीवयर्द्रनी	"	दोडो	३४५
जलपिषली	"	"	२८८पा०	जीविनाह्वय	न०	काकरहूले	३८२
जलश्राद्धी	"	जलश्राद्धी	३५८	जुहक	पु०	वृद्धाग	३४५
जलमुस्ता	"	काकरहूले	२८३	जुर्णाह्वय	"	जुवारि	३९५
जलरुह	न०	वेतकमल	३२९	जुहु	स्त्री०	त्रायमाण	२२३
जलरुह	"	"	"	जोगक	न०	अगर	२२५पा०
जलशूक	पु० न०	नीलिका	३३५	जोधाला	स्त्री०	जुवारि	३९६
जलास्थ	न०	वालड	२३१	जोरण	पु०	कोलिपत्र	१०७
जलापामार्ग	पु०	शमठ	३५०	जौहक	न०	अगर	२१
जलापामार्गतुल्यक	"	"	३५३पा०	ज्ञायतालिका	स्त्री०	मुद्दामर्ला	२१२ पा०
जलाशय	न०	लायजड	२८५	ज्योतिष्क	पु०	चित्रक	२४८
जबा	स्त्री०	जपा	१४९	ज्योतिष्का	स्त्री०	मालकागुर्णा	२०९
जाति	"	जाड	२३५	ज्योतिष्मती	"	"	"
जातिकोश	न०	जाडफल	२३७				
जातिसूत	"	"	"	क्षया	स्त्री०	गामेटी	१६६
जातीफल	"	"	"	क्षाटल	पु०	मोषड	१६४
जालिन्	पु०	शण	५७२	क्षाटा	स्त्री०	मुद्दामर्ला	२१२पा०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
क्षिप्यो	पुं०	अमिलातमेद	२४६	तद	पुं०	श्वेतलोध्र	११५
		ट		तरुण	"	एरण्ड	१५२
टक्कवेशात्र	पुं०	स्थलगणधीर	३५४	तर्कारी	स्त्री०	भरणी	८४
टङ्क	पुं०	न० रामात्र	१२४	तल	पुं०	ताड	१७९
टुण्टुक	पुं०	भरल्ल=टीद	८५	तलपत्रक	न०	तालीसपत्र	२८०
टोला	स्त्री०	आवउत्री	३५१पा०	तलफल	पुं०	धमूरु	२५३
		ड		तलक्षण	न०	जेठीमधु	१८९
डहु	पुं०	पनस	१२०	तस्करा	स्त्री०	कावणी	२६९
उण्डुक	"	भरल्ल	८५ पा०	तस्करा	"	शङ्खिनी	३२५
		त		ताडो	"	ताडी	१८२टी०
तकाधिवासन	पुं०	नारिगु	६३ पा०	तापमतरु	पुं०	हिंगोदु	७४
तगर	"	तगर	१६२	तापसवल्लभ	"	चारु	४६
तटकहा	स्त्री०	कामवृक्षा	१५८	तापिच्छ	"	तमाल	३०
तण्डुल	पुं०	विहग	१७२	तामरस	न०	श्वेतकमल	३२९
तण्डुलिन्	"	तडुळेजा	३५७	तामलकी	स्त्री०	भूडूआमली	२१२
तण्डुलीय	"	"	"	तामस	न०	तमालपत्र	३१
तण्डुलेरक	"	"	"	तामपत्र	पुं०	आसद्रा	६२ पा०
तनुर्धार	"	अवाडभो	४७	तामपत्रा	स्त्री०	घाहुडी	१५० पा०
तनुवल्कल	"	श्वेतलोध्र	११५पा०	तामपुष्प	पुं०	काचणयक	८
तन्नुभ	"	सरसव	३९८	"	"	आसद्रा	६२
तन्नुल	न०	बिसु	३३३	"	"	वधुभा	३४८
तन्त्रिका	स्त्री०	शुद्धी	३१९	तामपुष्पी	स्त्री०	घाहुडी	१५०
तन्तुल	पुं०	विहग	१७२पा०	तामफल	पुं०	आकुल्ल	१३३
तण्डुली	स्त्री०	तडुळेजा	३५२पा०	ताममूली	स्त्री०	धमासउ	२२८
तन्दुलीय	पुं०	"	"	तामवृता	"	कुलधीविशेष	३९३
तण्डुलेरक	"	"	"	तामवृन्ता	"	"	"
तन्वी	स्त्री०	हिंगुवत्रो	२६७	तामसार	न०	रक्तचन्दन	२५
तपस्विन्	पुं०	दमणउ	२५२	तामिका	स्त्री०	चिणउठी	२९३
तपस्विनी	स्त्री०	भोडवेरी	२१६	ताल	पुं०	ताड	१७९
"	"	छट	२८१	"	"	तृणवृक्षजाति	१८३
तमाल	पुं०	न० तमाल	३०	तालक	"	देवदाली	३२०
"	"	वरुणा	१३२	तालकणी	स्त्री०	मीहाली	२७९
तमालपत्र	न०	तमालपत्र	३१	तालकिनी	"	पोयणि	३२७ पा०
तामालिनी	स्त्री०	भूडूआमली	२१२	तालपत्री	"	मीहाली	२७८ पा०
तरुणिणी	"	हल्ल	२१४	"	"	तालीसपत्र	२७९
तरणी	"	सेषंशी	२४४	ताळपणी	"	शुघली	२६४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
तालपर्णी	स्त्री०	बोहाली	२७८	तिष्या	स्त्री०	महाबला	२६३
तालमूली	"	मुसली	२६४	तीक्ष्णगन्ध	पु०	शिरषू	८७ पा०
तालिका	"	भूर्भ्रामली	२१२	"	"	आजऊ	२२२
ताली	"	ताबी	१८२	तीक्ष्णगन्धा	स्त्री०	रार्दि	३९९
"	"	तृणवृक्षजाति	१८३	तीक्ष्णगर्भं	पु०	शिरषू	८७
तिष्क	पु०	पीतपापडा	२५९टी०	तीक्ष्णपत्र	"	तुम्बुरु	१६१
तिष्ककरोहिणी	स्त्री०	कहू	२९९	तीक्ष्णफल	"	"	१६१
तिष्कपत्र	पु०	ककोडा	३६१	तीक्ष्णवल्क	"	"	"
तिष्कबीज	"	श्रुविणि	३६२पा०	तीक्ष्णशक	"	जव	३८८
तिष्कबीजा	स्त्री०	"	३६२	तीक्ष्णसार	"	कहर	७७
तिष्कमज्जा	"	द्विगोट्ट	७४	तीक्ष्णवृक्ष	"	महाबोले	११२ पा०
तिष्कबल्कला	"	पीलडनी	३१६	तुङ्ग	"	पुन्नाग	२८
तिष्कशाक	पु०	वरुणा	१३१	तुङ्गा	स्त्री०	खेजडी	७२
"	न०	"	१३१पा०	तुङ्गिनी	"	शतावरी	२५७
तिष्का	स्त्री०	कहू	२९९	तुङ्गी	"	पीपरी	४० पा०
तिष्काक	पु०	टीहू	११३पा०	"	"	जहारि	३६७
तिम्बिस	"	तिम्बिस	८९	तुच्छा	"	एलची	३२
तिम्बिबीजा	स्त्री०	आबिली	५६ टी०	"	"	शुली	२५० पा०
तिम्बिडी	"	"	५६पा०	तुट्टि	"	एलची	३१
तिम्बिडीक	पु०	तिम्बिडीक	५७	तुण्डिका	"	गोल्ह, टिहरी	३६८
"	"	अम्बलेतस	५९	तुण्डिकैरी	"	बमनी	१५७
तिम्बिडीक्ष	स्त्री०	आबिली	५६	तुण्डी	"	गोल्ह, टिहरी	३६८
तिम्बिला	"	"	"	तुत्था	"	शुली	२५०
तिम्बुक	पु०	टीहू	११३	तुन्नमालिनी	"	भुद्भामली	२१२ पा०
तिरोट	"	मुनिलोघ्न	११६	तुम्बसी	"	इन्द्रवारुणोमेद	३११
तिरीटी	स्त्री०	"	११६पा०	तुम्बी	"	श्रुविणि	३६७
तिलक	पु०	तिलक	६	तुम्बुरु	पु०	तुम्बुक	१६०
तिलकरोहिणी	स्त्री०	कहू	२९८	तुरगी	स्त्री०	आसगधि	१९०
तिलपर्णिका	"	चन्दनविशेष	२६	तुरङ्गी	"	मीठासिगी	१९० पा०
तिलपर्णी	"	पीठवनी	१९९	तुलसी	"	तुलसी	२२३
तिलपिञ्ज	पु०	श्यामतिल श्वेततिल	३९८	"	"	तालीसपत्र	२७९
तिलपेत्र	"	"	"	तुला	"	एलची	३२
तिलव	"	मुनिलोघ्न	११६	तुवरक	पु०	बममुद्ग	३९१
तिष्य	"	बीभट	१०१	तुष	"	तुष	४०१
तिष्यपुष्प	"	"	१०१ पा०	तुष्ट	"	टीहू	११३
तिष्यफल	स्त्री०	आमळा	८३	तूणी	स्त्री०	शुली	२५०

शब्दः	लिङ्गम्	वर्षः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्षः	श्लोकः
तूळ	न०	पद्मनख	१६३	त्रिकट	पु	गोखरू	२०० पा०
तूमिनी	स्त्री०	सीमळो	६७	त्रिकण्ट	"	"	२००
तुबरी	स्त्री०	तुअरि	३९३	त्रिकटिन्नक	"	"	२०० ख०
तुण	पु०	तुण	२	त्रिदिवोद्भवा	स्त्री०	ककोली एला	३३
"	स्त्री०	गन्धतुण	३७० पा०	त्रिपर्णक	पुं०	पलाश	९१
तुणध्वज	पु०	बासु	१६५	त्रिपर्णी	स्त्री०	सावनील	२७३
तुणपादप	"	तुणपादप	१८३ पा०	त्रिपादी	"	हुंसपदी	२८७
तुणराज	"	ताड	१७९	त्रियुटा	"	ककोली एला	३३
"	"	हिंताल	१८१	"	"	मल्लिकाविशेष	२४३
तुणधन्य	न०	केवडी	२४२ टि०	त्रिवृताम्य	पुं०	पलाश	९१ पा०
तुणधाम्य	"	"	२४२	त्रिवृन्तास्य	"	"	९१
तेजम	पु०	बासु	१६५	व्यस्ता	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
तेजमक	"	शरकड	३७६	त्वक्सार	पु०	बासु	१६५
तेजनी	स्त्री०	तेजवती	२७८	त्वक्सुगन्ध	"	मारिचु	६३
"	"	पोलवनी	३१५	त्वक्सुगन्धिका	स्त्री०	ककोली एला	३२
तेजस्विनी	"	तेजवती	२७७	त्वष्टुज	पु०	महाबज्जरी	१७८ पा०
तेजिनी	"	"	२७८ पा०	त्वच	न०	तालीसपत्र	३८०
तेजोमन्ध	पुं०	अरणी	८५	त्वचिसार	पु०	बांसु	१६५
तेजोवती	स्त्री०	तेजवती	२७८				
तेजोह्वा	"	"	"	दक	पु०	बूध	२८९ पा०
तैलपर्णिक	पु० न०	चन्दन	२३	दक्षिणावर्ता	स्त्री०	मेघवाहीप्रकार	१९१
तैलमाविनी	स्त्री०	आइ	२३५	दण्डोत्पला	"	सहदेवी	२५८
तोकम	पु०	नीलमव	३८८	दद्रुघ्न	पुं०	पमाड	२१४
तोयपिप्पली	स्त्री०	जलपिपली	२८८	दधित्य	"	कठडी	६१
तोयपिम्बली	"	"	२८८ पा०	दधिकल	"	"	"
तोयमञ्जरी	"	"	३५३	दन्तचायन	"	कादिर	६४
तोयवृत्ति	पुं०	"	"	"	न०	"	६४ पा०
तोयाधिवासिनी	स्त्री०	पाटला	१९	दन्तबीज	पु०	दाडिमसार	१४९ पा०
त्रुसो	"	इन्द्रवासिनीमेघ	३११	दन्तशठ	"	अम्बीर	५२
"	"	चीमडी	२६३	"	"	कठडी	६१
त्राणा	"	त्रायमाण	२२६	दन्तशठ	स्त्री०	वांशवत्री	३५१
त्रायन्ती	"	"	२२५	दन्तहर्षण	पु०	अम्बीर	५१
त्रायमाणा	"	"	"	दन्ती	स्त्री०	दांती	२०१
त्रिक	पुं०	गोखरू	२०० पा०	दन्न	पुं०	डाम	३७१
त्रिककण्टक	पुं०	गोखरू	२००	दमन	"	दमण	२५१

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
दर्भ	पु	डाम	३७१	दीर्घमूल	न०	लावजठ	३८५
दर्बीसह	"	नागकेसर	११	दीर्घमूला	स्त्री०	सावनील	२७३
दक	न०	तमालपत्र	३१	दीर्घरोमक	न०	बालठ	२३१
दस	पु०	शिरघ्	८८	दीर्घशुश	पुं०	तिनिश	९०
दाक्षिणार्थ	"	नालेर	१८०	"	"	सातवनठ	९६
दाडिम	"	दाडिममार	१४९	दीर्घशृन्त	"	अरल=टीद्र	८५
दाडिमपुष्पक	"	रोहीडठ	१४७	दीर्घशृ-द	'	"	८५ पा०
दान्त	"	दमणठ	२५१	दीर्घायुस्	न०	जीवक	३६४
दारपुर	न०	काकरहुले	३८३ पा०	दीर्घिका	स्त्री०	हिगुउत्री	२६६
दाद	"	देवदारु	१०९	दुग्धवमी	"	मेघशृङ्गी	१९२पा०
दाक्ष्य	पु०	चित्रक	२४८	दुन्दक	पु०	अरल	८५पा०
दासहरिद्रा	स्त्री०	दारुहलद्र	१६७	दुरभिसहा	स्त्री०	कउछि	३००
दाविका	"	गोभी	२५९	दुरालभा	"	धमासठ	२२८
दावी	"	दारुहलद्र	१६७	"	"	कउछि	३०१
दावीसह	पुं०	नागकेसर	११	दुर्ग	पुं०	गूळ	७५
दासपुर	न०	काकरहुले	३८३	दुर्गन्धा	स्त्री०	बाबची	२१७
दासी	स्त्री०	नीलसेहुरीओ	२४७	दुर्ग्रह	पुं०	आम्नाश्राडा	२०५
"	"	कालठघाडठ	२६७	दुर्द्रुम	"	डूगलीविशेष	३४०
दिग्ध	न०	लवङ्ग	३५	दुर्नामारी	"	मुसली	२६४
"	पुं०	बहेडा	८२पा०	दुर्मेदा	स्त्री०	मालकागुणी	२०९
दीपन	"	कदम्बविशेष	१४	दुर्मेना	"	"	२०९पा०
दीपशुश	"	सातवनठ	९६पा०	दुर्मेपा	"	चिणठठी	२९३
दीप्तभद्रा	स्त्री०	कुडठ	१६	दुर्लेभा	"	कउछि	३०१पा०
दीप्ता	"	सागरि	३४१	दुर्लेखा	"	बाबची	२१८पा०
दीप्य	पु०	अजमोद	२५७	दुर्बैर्ण	"	एलीयठ	२३३
दीर्घकील	"	आकुळ	१३३	दुर्बार	"	"	२३३पा०
दीर्घदण्ड	"	एरेड	१५२	दुस्पर्श	पु०	धमासठ	२२८पा०
दीर्घपत्र	"	सागु	१०२	दुःस्पर्शा	स्त्री०	रीगणी	१९३
"	"	साउहडा	२०७	"	"	धमामठ	२२८
दीर्घपत्रक	"	महाकोळ	११२	दुष्पुण्यी	"	राडागारी	३१७
"	"	लहसणमेद	३३९	दुष्प्रघर्षा	"	रीगणी	१९४
दीर्घपत्रा	स्त्री०	साउहडा	२०७पा०	दुष्प्ररोह	पु०	नागकेसर	११
दीर्घफल	पु०	किरमालठ	९८	दूरमूल	"	धमासठ	२२७पा०
दीर्घमूल	"	धमासठ	२२७	दूर्वा	स्त्री०	द्रोअ	३७८
				दूध्यफल	पु०	अबाबओ	४७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
हृत्	न०	एलीयड	२३३	दैन्य	पुं०	बहेबा	८२
हृत्पक्	पु०	यज्ञिय मुज	३७७	दोस्य	"	"	८२पा०
हृत्पादा	स्त्री०	अवासी	२७७	दोल	स्त्री०	शुली	२५०
हृत्फल	पु०	नाकेर	१८०	द्रवन्ती	"	उदिरकनी	३२६
हृत्कला	स्त्री०	उत्प	३७३	द्रविष	पु०	कचूरड	२५५पा०
हृत्स्कन्ध	पु०	रायणी	४५	द्राक्षाफल	पु०	बकुल	५
देवकाष्ठ	पु०न०	देवदारु	११०	द्रावण	"	टीह	११३पा०
देवकण्ठ	न०	रोदीस	३६९	द्राविष	"	कचूरड	२५५
देवता	स्त्री०	धत्तरड	२५२	"	न०	"	२५५पा०
देवताब	पुं०	देवदाली	३२०	द्राविषी	स्त्री०	एल्बी	३१पा०
देवताली	स्त्री०	"	"	द्राविणी	"	"	३१
देवदारु	न०	देवदारु	१०८	द्रुकलिम	न०	देवदारु	१०९पा०
"	पु० न०	"	११०	द्रुकिलिम	"	"	१०९
देवदाली	स्त्री०	देवदाली	३२०पा०	द्रुमोपल	पु०	कणवर	२६
देवदुन्दुभि	"	तुलसी	२२४	द्रुमोद्वा	स्त्री०	चिणठठी	२९३
देवदूती	"	बीजपरविशेष	५५	द्रुमौषा	स्त्री०	चिणठठी	२९३पा०
देवद्रुम	पुं०	देवदारु	१०९	द्रुणी	"	शुली	२५१
देवधान्य	न०	जुवारि	३९६	द्वारदारु	पु०	शाक	१०४
देवनिर्मिता	स्त्री०	गुडूची	३१८	द्विजकुत्सित	"	गूदी	११८
देवपुत्रिका	"	पीक	१७०	द्विपाक्य	"	भागकेसर	११
देवपुष्य	पु०न०	लवण	२६	द्विरपाशन	पुं० न०	पीपल	३९
देवमणि	पुं०	मेद	२९१	द्वीप	न०	कड्डोल	३५
देवबल्लभ	"	पुष्पाग	२८	द्वीपिका	स्त्री०	शतावरी	२९६
"	"	देवदारु	१०८	द्वीपिन्	पुं०	चित्रक	२४८
देवविटपिन्	"	सातवनड	९७	द्वीपिशतु	"	शतावरी	२९६
देवशाल	"	अर्जुन	१०३पा०	धत्तूर	पु०	धत्तूरड	२५२
देवश्रेणी	स्त्री०	पीलठनी	३१५	धनहरी	स्त्री०	शंखिनी	३२५
देवसहा	"	महाबल	२६२	धनु	पुं०	भीलामा	१३४
देवसाल	पु०	अर्जुन	१०३	धनुर्वृक्ष	"	धमणड	१०५
देवाह्व	न०	देवदारु	१०८	धनुश्रेणी	स्त्री०	पीलठनी	३१६
देवी	स्त्री०	पीक	१७१	धनुष	न०	भीलामा	१३४
"	"	पीलठनी	३१५	धनुष्यट	पु०	चार	४५
"	"	गुडूची	३१९	धन्वन	"	धमणड	१०६टी०
दैन्य	पु०	बहेबा	८२पा०	धन्वफल	"	"	१०६
दैन्या	स्त्री०	एकांगी	२८२	धन्वववासरु	पुं०	धमासड	२२७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
धन्ववास	पु०	धमासठ	२२७	धृतिला	स्त्री०	पीठवनी	१९८
धमन	"	नल्लु	३७४	धृतेला	"	'	१९८पा०
धमनी	स्त्री०	नलिका	३७	ध्याम	न०	रोहीस	३६९
धरा	"	गुह्यचो	३१८	ध्रुव	पु०	बड्ड	४१
धर्मण	पु०	धमणो	१०५	"	"	शाक	१०४
धर्मद्वेषिन्	"	बहेडा	८२	ध्रुवक	"	"	"
धर्मपत्तन	न०	मिरी	३०३पा०	ध्रुवसाधन	"	"	१०४पा०
धर्मणी	स्त्री०	क्षिरिणी	३२३	ध्रुवा	स्त्री०	सावनील	२७३
धव	पुं०	धव	९२	ध्वजद्वय	पु०	ताड	१७९
धातकी	स्त्री०	धातुकी	१५०	ध्वाङ्क्षनार्सिका	स्त्री०	हगुधाविशेष	२७०
धातुपुष्पा	"	"	१५०पा०			न	
धातुपुष्पी	"	"	१५०	नकुलप्रिया	स्त्री०	गधनउली	२२१
धात्री	"	आमला	८३	नक्तधर	पु०	गुगल	७६
धान्य	न०	धान्य अनाज	२	नक्तमाल	"	करंज्युय	१४४
"	"	"	३८६	नगभिन्	'	पाषाणमेद	२६९पा०
धामार्थव	पु०	आशासाडा	२०४	ननुष	"	नगर	१६२पा०
"	"	धौसोडी	३२२	नट	"	अरल्ल=रीड	८५
धाराकदम्ब	"	धाराकयव	१४	"	"	नल्लु	३७४
धार्मपत्तन	न०	मिरी	३०३	नटी	स्त्री०	नलिका	३६
धावनी	स्त्री०	रौगणी	१९४	"	"	पर्कटि	४१पा०
"	"	पीठवनी	१९८	नड	पु० न०	नल्लु	३७४
धिक	न०	रोहीस	३६९पा०	नताङ्गी	स्त्री०	ककडासिगी	१९२
धुरतूर	पु०	धतूरु	२५२	नदीकान्त	पु०	इजर	१२८
धुरन्धर	"	धव	९२	नदीकान्ता	स्त्री०	कालतवाड	२६८
धूमकपुच्छा	स्त्री०	मेघशृङ्गी	१९१पा०	नदीकुलप्रिय	पु०	वेतस	१२९
धूमपुष्पा	"	मेघशृङ्गीप्रकार	१९२	नदीसर्ज	"	अर्जुन	१०३
धूर्त	पु०	कदम्बविशेष	१४	नद्याख्या	स्त्री०	कालतवाड	२६८
"	"	धतूरु	२५२	नन्दा	"	राठागारी	३१७
धूर्तपादप	"	अर्जुन	१०३	नन्दित	पु०	धव	९३
धूर्धर	"	ऋषभु	१७३पा०	नन्दिन्	"	उडद	३८९
धूर्धर	पुं०	,	१७३पा०	नन्दिल	"	धव	९३पा०
धूर्वह	"	"	१७३	नन्दीमुख	"	धन्दाविशेष	१५९
धूलीकदम्ब	पुं०	धूलीकयव	१३	नमस्कारो	स्त्री०	खयरी	२८६
धूधारक	"	कदम्बविशेष	१४	नमेरु	पु०	सरलड	१०८
धूधरच्छदना	स्त्री०	शम्भाह्वली	२५५	नम्र	"	वेतसविशेष	१३१

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
नरेन्द्रमाला	स्त्री०	भाषतन्त्री	३५१	नालिकैल	पु०स्त्री०	नालेर	१८०
नर्त	पु०	कदम्बविशेष	१४	नालो	स्त्री०	मली	३७५ पा०
नर्तक	"	मल्ल	३७४	नालीक	पु०न०	श्वेतकमल	३२९
नल	पु० न०	"	"	नालीकिनी	स्त्री०	पोयणि	३२७
नलद	न०	लावजड	३८५	निकुञ्जक	पु०	वेतसविशेष	१३१
नलफली	स्त्री०	सीमळी	६८	निकुम्भ	"	दांती	२०२
नलिका	"	नलिका	३६	निकोचक	"	भाङ्गुल	१३३
नलिन	पुं० न०	श्वेतकमल	३२८	निगूढक	"	वनमुद्ग	३९१
नलिनी	स्त्री०	पोयणि	३२७	निषष्ट	"	सङ्ग्रह	१टी०
नली	"	मली	३७५	निषण्ड	" (पु०न०)	"	१
नवमालिका	"	मीमाली	२४०	निचुल	पु०	इसर	१२८
नवमालिनी	"	"	२४०पा०	निस्यभद्रा	स्त्री०	सिषनी	९५
नहुष	पु०	तगर	१६२	निमिद्रुम	पु०	कुबड	१२८
नाकुली	स्त्री०	नउली	२२०	निमीद्रुम	"	"	१२८पा०
"	"	जवासी	२७६	निम्ब	"	नीब	१३६
"	"	मली	३७५	निम्बतद	"	पारिभद्र	७६
नाग	पु०	नागकैसर	१०	निम्बरक	"	वकायणि	१३८
नागकैसर	"	"	"	नियमन	"	नीब	१३७
नागजिह्वा	स्त्री०	उत्पलधारिवा	३१४	निर्गन्ध	न०	बाबरठ चन्दन	२४
नागदन्ती	"	दन्तीप्रकार	२०२	निर्गुण्डी	स्त्री०	निर्गुंडी	१८४
नागपुष्प	पुं०	नागकैसर	११	"	"	शेषालिका	१८६
नागबला	स्त्री०	गानेटी	१६६	निर्दिग्धिका	स्त्री०	रीगणी	१९३
नागर	न०	सूठि	२०६	निर्मथ्या	"	नलिका	३६
नागरह	पु०	नारिगु	६३	निर्माल्या	"	पीक	१७०
नादेवी	स्त्री०	धरणी	८५	निशाक्या	"	हलद्र	२१३
"	"	जांबूविशेष	१२५	निशाचरी	"	शङ्खिनी	३२५
"	"	वेतसविशेष	१३०	निःश्रेणि	"	महाकाचूरी	१७८
नारह	पु०	नारिगु	६३	निःस्पन्दन	पु०	टोंड	११३
नारायणी	स्त्री०	शाताचरी	२९६	निधीध	"	निर्गन्धकणयर	२७
नारिकेर	पुं०	नालेर	१८०पा०	निष्कुटि	स्त्री०	एलची	३१
नाल	न०	धानना कणसडा, ४०१		निष्पाव	पुं०	वाल	३९२
		नाल		नीप	"	कदम्बविशेष	१४
नालिका	स्त्री०	शेषालिका	१८६पा०	नीर	न०	वालउ	२३१टी०
नालिकेर	पुं०स्त्री०	नालेर	१७९	नीरजा	स्त्री०	जेठीमधु	१८९
"	पुं०	तृणवृक्षजाति	१८३	नीरवृक्ष	पुं०	महाबोण्ड	११२

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
नीलकण्ठ	पु०	मूला	३५७			प	
नीलकपित्थ	"	राजाम	१२४	पङ्कज	न०	श्वेतकमल	३२९
नीलकेशी	स्त्री०	गुली	२५१	पङ्कजन्म	"	"	"
नीलनिर्यास	पु०	बीअल	१०१	पङ्कजमुष्टिका	स्त्री०	पीक	१७१
नीलपर्णक	"	फल्गुवा	१७७	पङ्कमुष्टिका	"	"	१७०
नीलपुष्पी	स्त्री०	कालीगिरणई	३०९	पङ्करुह	न०	श्वेतकमल	३२९
नीलमञ्जरी	"	नीलनिर्गुंडा	१८५	पङ्करुह	"	"	"
नीलमल्लिका	"	नीली	७९	पञ्चम्पवा	स्त्री०	दाहलद	१६८
नीलवल्कल	पु०	सोपारी	१८०	पञ्चवाल्गुलि	पु०	एरु	१५३
नीलसन्धिक	"	निर्गुण्डा	१८४पा०	पट्टपर्णी	स्त्री०	क्षीरिणी	३२३
नीलसारक	"	टीह	११३	पटोदक	पु०	कपीलठ	१५६
नीलसिन्दुक	"	निर्गुण्ड	१८४	पटोदय	"	"	१५६पा०
नीलस्वन्द्या	स्त्री०	कालीगिरणई	३०९	पटोल	पु० स्त्री०	पटोल	३६०
नीलाम्बुकच्छदा	"	जाबू	१२४पा०	पट्टरजन	न०	चन्दनविशेष	२५
नीलाम्बुबच्छदा	"	"	१२४	पट्टिका	स्त्री०	मुनिलोघ्न	११६
नीलिका	"	क्षेफालिका	१८६	पट्टी	"	"	"
नीली	"	गुली	२५०	पण्या	"	मालकागुणी	२०९
"	"	नीलिका	३३५	पतङ्ग	न०	चन्दनविशेष	२५
नीवार	पु०	नीवार	३९४	पत्तङ्ग	न०	चन्दनविशेष	२५पा०
नुन्नमालिनी	स्त्री०	मुद्गआमर्था	२१०पा०	पत्तूर	"	"	२६
नूद	न०	पद्मनस	१६३	पत्तूर्ण	पु०	अरुख	८७पा०
नृप	पु०	रायणी	४५	पत्तोर्ण	"	"	"
"	"	तगर	१६२	पत्र	"	कहर	७७पा०
नृपात्मज	"	राजाम	१२४	पत्रपुष्पी	स्त्री०	आज्ञाज्ञाडा	२०५
नेत्र	"	नीध	१३७	पत्रमालिन	पु०	वेतस	१३०
नेत्रपीडा	स्त्री०	जवासी	२७६	पत्रा	स्त्री०	तालीसपत्र	२८०पा०
नेत्रमूला	"	"	२७६पा०	पत्राङ्ग	न०	चन्दनविशेष	२५
नेमाली	"	नीमाली	२४०	पत्रा	स्त्री०	जाइकलिका	२३६
नेमि	पु०	तिमिसा	८९	"	"	तालीसपत्र	२८०
नेमिपुत्र	"	श्वेतकादिर	६५	पत्रेला	"	ककौली एला	३२
नेवाली	स्त्री०	नीमाली	२४०पा०	पत्रोर्ण	पु०	अरुख=टीह	८७
न्यग्रोध	पु०	वडु	४१	पथिका	स्त्री०	तालीसपत्र	२७९
न्यग्रोधा	स्त्री०	उदिरकनी	२६५पा०	पथिद्रुम	पु०	श्वेतकादिर	६५
न्यग्रोधी	"	"	३३६	पथ्या	स्त्री०	हरुह	८०
न्युवजक	न०	पनसफल	१२०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
पद्य	पु० न०	श्वेतकमल	३२८	पर्यट	न०	बकुलफल	६
पद्यक	पु०	पदमाकु	१७५	पर्यटक	पुं०	पीतपापडा	२५१
पद्यककंठिका	स्त्री०	गठ	३३४	पर्यकाठया	स्त्री०	आमला	८३ पा०
पद्यकणी	न०	पुष्करमूल	३६६ पा०	पर्यकीटा	" "	" "	८३
पद्यनाल	"	बिम्बु	३३३	पर्यताडय	पुं०	कन्यक	१३
पद्यबीज	"	गठ	३३४	पर्यपुत्री	स्त्री०	दन्तीप्रहार	२०३
पद्यवर्णक	"	पुष्करमूल	३६६	पर्यपुष्पा	स्त्री०	दन्तीविशेष	२०३ पा०
पद्या	स्त्री०	आडगि	२७४	पर्यपुष्पी	" "	" "	"
पद्याक्ष	न०	पद्यबीज	३३४ पा०	पलकृष	पु०	गूगल	७५
पद्याक्य	न०	गठ	३३४	पलकृषा	स्त्री०	गोक्षरू	२०१
पद्याट	पु०	पमाड	२१५	पलाण्डु	पु०	इगली	३३९
पद्यिनी	स्त्री०	पोयणि	३२७	पलाल	"	पलाल	४०१
पनस	पु०	बबहुर	१२०	पलाश	"	पलाश	९१
पयस्विनी	स्त्री०	क्षीरविदारि	१९७	"	"	शाडि	२३२
परपुष्टमदोत्सव	पु०	आंबड	१२१	पलाशक	"	महापत्र	१०७
परापर	"	फल्गुहा	१७७	पलाशिक	"	देवदारु	१०८
परावत	"	पारापत	१४०	पलाशिका	स्त्री०	"	१०८ पा०
पराश्रय	"	अमीतड	३८	पलाशिनी	"	पोयणि	३२७
परिपेलव	न०	ककरहूडे	३८३	पवनारि	पु०	देवदारु	१०८
परिमण्डल	पु०	फल्गुहा	१७७	पवित्र	न०	डाम	३७१
परिष्वाद्य	"	कणयर	२६	पाकल	"	उपलोठ	२३०
"	"	वैतसविशेष	१३१	पाटल	पु०	पदमाकु	१७५
परुष	"	फल्गुहा	"	"	"	कीटि	३८६
परुषक	"	"	"	पाटला	स्त्री०	पाटला	१९
परुस्	"	"	१७७	"	"	श्वेतपाटला	२० पा०
परोपर	"	"	१७७ पा०	पाटलि	पु० स्त्री०	"	"
पर्कट	न०	पर्कटि	४१ पा०	"	पु०	मोषड	१६४
पर्कटिन्	पु०	पिप्पलवृक्ष	४१	पाठ	स्त्री०	पाठ	२९४
पर्कटी	स्त्री०	"	"	पाठिन्	पु०	चित्रक	२४८
पर्बनी	"	दारुहलत्र	१६८	पाठोन	"	"	"
पर्देकी	"	पर्कटि	४१ पा०	पाण्डु	स्त्री०	माषवनी	२१० पा०
पर्ण	पुं०	पलाश	९१	पाण्डुफल	पु०	पटोल	३६०
पर्णनेदनी	स्त्री०	प्रियङ्गु	१८८ पा०	पाण्डुरच्छवा	स्त्री०	सीसम	६९
पर्णाद्य	पुं०	आजकप्रकार	२२२	पाण्डुरद्रुम	पुं०	कुण्ड	१६
पर्णी	स्त्री०	मुसगवनी	२११ पा०	पाण्डुराय	"	दमनड	२५२ पा०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
पाण्डुराज	पु०	दमनठ	२५२	पिच्छिल	पु०	गूरी	११८
"	"	बुज	२८९	पिच्छिता	स्त्री०	धीमलो	६७
पाण्डुरोगप्रिय	"	"	२८९ पा०	"	"	सीधम	६९
पाण्डुरोहणी	स्त्री०	कामवृक्षा	१५८	पिण्डपुष्प	पु०	अशोक	४
पानीयपृष्ठगा	"	कगा-शुषा	३३५ पा०	पिण्डकला	स्त्री०	भूमिणि	३६२
पानीया	स्त्री०	कंगाशाक	३३५	पिण्डा	स्त्री०	हलद्र	२१४पा०
पापचेलिका	"	पाठ	२९४	"	"	हिंदुवत्री	२६६
पापाचलिका	"	"	२९४पा०	पिण्डन्	पुं०	मयगहल	१२६
पामनासनी	"	खेजडी	७३पा०	पिण्ड	स्त्री०	महास्त्ररि	१७८
पामबिनाशिनी	"	"	७३	पिण्डीतक	पु०	मयणहल	१२६
पारापत	पु०	पारापत	१४०	पिण्डापुष्प	"	अशोक	४पा०
पारापतपदी	स्त्री०	कालउषाढउ	१६८	पितामह	"	शरकढ	३७६
पारावतपदी	"	मालकामुणी	२०९	पिप्पल	"	पीपल	३८
पारावा(व)त	पु०	पारापत	१४०पा०	पियाल	"	चारोळी	४५
पारिजातक	"	पारिभद्र	७६	पिशाचिका	स्त्री०	कुणमासी	२८१
पारिजाता	स्त्री०	तेजवती	२७७	पिष्टुन	न०	केसर	२३४
पारिभद्र	पु०	पारिभद्र	७६	"	"	"	२३४पा०
"	"	देवदाह	१०९	पिष्टुना	स्त्री०	पीक	१७०
"	"	भौव	१३६	पिष्पल	पु०	पीपल	३८पा०
"	न०	उफलोठ	२३०पा०	पिष्पलो	स्त्री०	पीपलो	३०४
पारिभव्य	"	"	२३०	"	"	"	३०४पा०
पारुणतसा	स्त्री०	केलि	१६२पा०	पिष्पलीमूल	न०	पीपलीमूल	३०५पा०
पालम्पा	"	पलाक	३४९	पीठिका	स्त्री०	भाडगि	२७५
पालम्प	न०	गन्धतूण	३७०	पीत	पुं०	पदमाकु	१७५पा०
पालम्ब्या	स्त्री०	पलाक	३४९	"	न०	केसर	२३४
पाण्डुपत	पु०	बुज	२८९	पीतकाष्ठ	पु०न०	देवदाह	११०
पाषाणमेद	"	पाषाणमेद	२६९	पीतक्षीरा	स्त्री०	क्षिरिणी	३२४
पाषाणान्तक	"	अ.सद्र	६२	पीतचन्दन	न०	दाहहलद्र	१६७
पञ्च	"	पीतपापडा	२५९टी०	पीततन्दुला	स्त्री०	कांग	३९४
पिकमान्धव	"	आंबउ	१२१	पीतदाह	पु० न०	कयब	१२
पिङ्ग	न०	बालउ	२३१	"	"	देवदाह	११०
पिङ्गा	स्त्री०	हलद्र	२१४	"	पुं०	दाहहलद्र	१६७
पिञ्जमन्द	पु०	नीव	१३७	पीतदुग्धिका	स्त्री०	क्षिरिणी	३२३
पिच्छा	स्त्री०	धीमळानो रस	६८	पीतद्रुम	पुं०	दाहहलद्र	१६७
पिच्छिका	"	भाडंगी	२७६पा०	पीतम	"	पीपरी	४०

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
पीतल	पुं०	अंशुभो	४७टी०	पुम्ब	पुं०	इक्षुप्रकार	३७४
"	न०	दासहल्ल	१६७	पुम्बक	"	अनीतड	३७
"	"	केसर	२३४	पुम्बगन्धा	स्त्री०	जूही	२३८
पीतलक	पुं०	अंशुभो	४७	पुम्बजीव	पुं०	पुम्बजीव	१४३
पीतनी	स्त्री०	साधनील	२७३	पुम्बदा	स्त्री०	आसगंधि	१९०
पीतपुष्प	पुं०	किरमालड	९८	पुम्बभेणी	"	उदिरकनी	३२६पा०
"	"	बागड	२४५	पुम्बल	न०	रोहीस	३६९
"	"	चौतोडी	३२२	पुम्बर्नवा	स्त्री०	साटहडा	२०७
पीतपुष्पक	"	निर्गन्धकणभर	२७	पुम्बाग	पुं०	पुम्बाग	२७
पीतपुष्पिका	स्त्री०	महाबला	२६१	पुम्बाट	"	पमाड	२१५पा०
पीतपुष्पी	"	बीजपूरविशेष	५५	पुर	"	गूण्ड	७५
पीतफेन	पुं०	अरीठ	१३६पा०	पुरुषनामक	"	पुम्बाग	२८
पीतमद्र	"	किष्किरात	२४७	पुलक	पुं० न०	ककुठ	१७६
पीतमद्रा	स्त्री०	"	२४७पा०	पुलकिन्	पुं०	कर्मण	१३
पीतरफ	पुं०	पदमाकु	१७५	पुम्बर	न०	श्वेतकमल	३२८
पीतवर्णक	"	"	"	पुम्बरजटा	स्त्री०	पुम्बरमूल	३६६
पीतवाल	"	बीभट	१००पा०	पुम्बरनामक	न०	"	"
पीतघार	"	आंकुण्ड	१३३	पुम्बरमूल	"	"	"
पीतवाल	"	बीभट	१००	पुष्प	"	शृणोयड	१६९
पीता	स्त्री०	दासहल्ल	१६७पा०	पुष्पकन्वा	स्त्री०	विचारि	५१९
"	"	हल्ल	२१४पा०	पुष्पक	पुं०	कठठी	६१
"	"	येजपती	२७७पा०	पुष्परोचन	"	नागकेसरपुष्पपूर्ण	१२
पीतिका	"	हल्ल	२१३	पुष्पवर्धिणी	स्त्री०	शेफालिका	१८६
"	"	माडपी	२७५पा०	पुष्पभेणी	"	उदिरकनी	३२६
पील	पुं०	पील्ल=वेणु	१३९	पुष्पा	"	आइ	२३५
पीलनी	स्त्री०	पील्लनी	३१६	पुष्पिका	"	महाबल्ल	२६१
पील्लवर्णी	"	"	"	पुष्प	पुं०	बीभट	१०१
"	"	गोल्ह, टिडूरी	३६८	पूग	"	सोपारी	१८०
पीवर	पुं०	बीभट	१००	पूगी	स्त्री०	"	१८०पा०
पीवरी	स्त्री०	सातावरी	२९५	पूतना	स्त्री०	हरडइ	८१
पुट	न०	जावक	२३७	"	"	कुष्णमांसी	२८२
पुटकिनी	स्त्री०	पोवणि	३२७	पूतिक	पुं०	करड्यड	१४४
पुडा	स्त्री०	कंकोकी एला	३३	पूतिकरज	"	"	१४५
पुम्बरीक	पुं०	दमभड	२५२	पूतिकाण्ड	पुं० न०	देवदाड	११०
"	न०	श्वेतकमल	३३०	पूतिदाड	"	"	"

शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	प्रकोकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	प्रकोकः
पूतिपुष्प	पुं०	हिगोष्ठ	७४	पौण्डरीयक	न०	पद्य=स्वल्पपद्य	२८३
पूतिपुष्पा	स्त्री०	बीजप्रविशेष	५५५	पौषर्ष्व	"	"	"
पूतिपुष्पी	"	"	"	पौर	"	रोहीस	३६९
पूतिफल	पुं०	हिगोष्ठ	७४	पौरभृतीक	"	"	३६९पा०
पूतिफली	स्त्री०	बाधची	२१८	पौलोमीद्रुम	पुं०	अधोक	४
पूतिमधूर	पुं०	जहारि	३६७	पौष्कर	न०	पुष्करमूल	३६६
पूतिमादत	"	बीली	७९	प्रकीर्ण	पु०	करंजवृक्ष	१४४
पूतीक	"	करंजवृक्ष	१४४पा०	प्रकीर्य	"	"	१४४पा०
"	न०	रोहीस	३६९	प्रकीर्यक	"	करजविशेष	१४
"	"	यपतृण	३७०	प्रमह	"	किरमालव	९८
पूतीकरम्ब	पु०	करंजवृक्ष	१४५पा०	प्रचीचला	स्त्री०	कालवृषावृक्ष	२६७
पूषरिमेद्	"	अरजु	६६	प्रचोदन	पु०	धमासव	२२८पा०
पूरक	"	बीजउरव	५३	प्रतानिका	स्त्री०	उपलक्षारिवा	३१३
पूरणी	स्त्री०	सिमलो	६७	"	"	प्रसारणी	३४१
पूरुणक	पुं०	तिलक	६	"	"	श्रीम	३७९
पूतना	स्त्री०	हरवद्	८१टी०	प्रतापस	पु०	आकुर्मदाक	४९
पूषकपत्रम्	"	पीलठनी	३१६	प्रतिविधा	स्त्री०	अतिविद्यु	३९०
पूषकपर्णी	"	पीठवनी	१९८	प्रतिहास	पु०	श्वेतकणवर	२९
पूषिवीपति	पुं०	अधभु	१७३	प्रतीदनी	स्त्री०	धमासव	२२८
पूष	स्त्री०	हिगुठत्री	२६६	प्रयकपुष्पी	"	आसासाका	२०५
"	"	कालउजीरव	३३७	प्रयकश्रेणी	"	उदिरकनी	३३६
पूषुकर्णी	"	पीठवनी	१९८पा०	प्रयन	पुं०	मुग	३९०
पूषुपकासिका	"	सहि	३३२	प्रपुण्डरीक	न०	पद्य=स्वल्पपद्य	२८३
पूषुपकासिका	"	"	२३२पा०	प्रपुनाट	पुं०	पमाव	२१४
पूषुपकासिका	"	"	"	प्रपुनाट	"	"	२१४पा०
पूषुपी	स्त्री०	हिगुठत्री	२६६	प्रपौण्डरीक	न०	पद्य=स्वल्पपद्य	२८४
"	"	कालउजीरव	३३७	प्रमोदनी	स्त्री०	केवडी	२४२
पूषुपीपत्र	"	कपोलीकृका	३३	प्रमोदिनी	"	"	२४२पा०
पूषुपिपर्णी	"	पीठवनी	१९८पा०	प्रमोमिव	पु०	किङ्किरास	२४७
पूषुपना	"	कंगाशाक	३३५	प्रमोकिन्	"	"	२४७पा०
पूषुपिपर्णी	"	पीठवनी	१९८	प्रवर	न०	अवर	२१
पूषुपी	"	अव	२८०	प्रवर	पुं०	कृष्णशुभ	३९१
पूषुपना	पुं०	काष्ठ	३७२	प्रवाल	"	वसुधा	३४८
"	"	अव	३७५	प्रवालफलशोचिका	स्त्री०	गोष्ठ, टिकुरी	३६६
"	"	अव	३७५	प्रवैक	पुं०	पीतशुभ	३९०

नामः	लिङ्गम्	वर्णः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	श्लोकः
अभिज्ञता	स्त्री०	मोक्षवैरी	२१६	प्रीतिहृत्	पुं०	रोहिण्यु	१४७१०
अक्षर	न०	एलीवड	२२३			फ	
असादक	पुं०	वधुजा	३४८	कामिजक	पु०	मदमड	२२४
असाधनी	स्त्री०	महाबला	२६३	कमिन्	"	"	२२५
असारणी	"	प्रसारणी	३४१	कमस	"	कडहर	१२०
अस्वपुष्य	पुं०	मदमड	२२४पा०	कमथ	"	हुंगली	३४० पा०
अहसन्ती	स्त्री०	वासन्ती	२४९	कम	"	ममचठ	१०६
अचीना	"	पाठ	२९४	"	न०	"	१०६ पा०
अचक	पुं०	जीवक	३६५	"	पुं०	मममहक	१२६
आद्यवायणी	स्त्री०	सादहवा	२०७	कलकि	"	कम्पन	२३
"	"	कडकि	३०१	कलपूरक	"	वीजउरउ	५३
आद्यवेद्य	पु०	कथन	१२	कलमारी	स्त्री०	कलुंबरी	४४
अिव	"	करणा	५२	कलम्	"	"	४४पा०
"	"	कून	२८९	कलस्नेह	पुं०	कलोच	१४०
अियक	"	कदम्बविशेष	१५	कलम्बाडव	"	कालिबहार	१४९पा०
"	"	बीजउ	९९	कलम्बाडव	"	"	१४९
"	"	अियंगु	१८७	कला	स्त्री०	अियंगु	१८८पा०
अियङ्गु	स्त्री०	"	"	कलितेच्छदा	"	बोरि	७०
"	"	कांन	३९४	कलिनी	"	अियङ्गु	१८८
अियजीवक	पु०	अरख=डीह	८६	कली	"	"	"
"	"	जीवक	३६५	कलेठडा	"	पाठकाविशेष	२०
अियवर्षी	"	रावणी	४४	कलेठ	पुं०	गुन्वी	११९
अियवस्त्री	स्त्री०	अियङ्गु	१८७	कल्प	स्त्री०	कलुंबरी	४४
अियवासक	पुं०	बीजउ	१००पा०	कल्पुवाटिका	"	"	४३
अियसाक	"	"	१००	कालगुणी	"	"	"
अियवशा	स्त्री०	आह	२३६	कुलक	पुं०	कुलठ	१२८
अिया	"	अियंगु	१८७	कुलकी	स्त्री०	"	१२८पा०
"	"	मल्लिकाविशेष	३४३	केनकीरा	"	किरिणी	३२४
अियतराक्षसी	"	मुलछी	२२३पा०	केना	"	सावरि	३४१
अिय	पुं०	पीपरी	४०	केनिल	पुं०	अरीम	१३६
"	"	विष्णुमूक	४१	केनिलच्छदा	स्त्री०	बोरि	७०पा०
अिय	"	पीपरी	४०				
"	न०	काकरहूके	३८२	ककुल	पुं०	ककुल	५
अियक	पुं०	पीपरी	४०	ककुल	"	ककुलविषय	२८पा०
अियहरकहृत्	"	रोहीडउ	१४७	कदरा	स्त्री०	आद्यवाय	२२६
				"	"	हुं वकि	३४५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
श्वरी	स्त्री०	बोरि	७०	बहुपट	पुं०	भूर्ज	११७पा०
,	,,	बमनी	१५७	बहुपत्र	,,	मीलामा	१३५
बन्धन	पुं०	धमणउ	१०६पा०	बहुपवी	स्त्री०	मुद्गभामली	२१२
बन्धुर	,,	श्वपसु	१७३	बहुपाद	पुं०	बहु	४१
बन्धुकुपुष्पक	,,	बीअउ	१९	बहुपुट	,,	भुर्ज	११७
बर्बरक	न०	बाबरउ	चन्दन २४	बहुपुत्रिका	स्त्री०	कालिगी	३६१
,	पु०	भाडशि	२७४	बहुपुत्री	,,	मुद्गभामली	२१२पा०
बर्बरका	स्त्री०	,,	२७४पा०	बहुफेना	,,	साधरी	३४०
बर्बरोद्भव	न०	बाबरउ	चन्दन २४	बहुमऊजरी	,,	तुलसी	२२३
बर्बरी	स्त्री०	हिंदुवत्री	२६७टी०	बहुला	,,	एलवी	३२
बर्बरी	,,	जहारि	३६७	बहुवल्क	पु०	आर	४५
बस्तगन्धा	,,	अक्रमोद	२५६	बहुवार	,,	गूदी	११९
,	,,	जहारि	३६७	बहुशाल्य	,,	खदिर	६४पा०
बस्तिका	,,	मूला	३५७	बहुसुता	स्त्री०	शतावरी	२९५
बर्हि	पुं० न०	डाम	३७१	बहुसेन	पुं०	अगधियठ	२८
बर्हिपुष्पा	स्त्री०	बाहुडी	१५०पा०	बहेटक	,,	बहेडा	८१
बर्हिपुष्पी	,,	,,	१५०	बाहुची	स्त्री०	बाबची	२१७
बर्हिष्ठ	न०	बालउ	२३१	बाण	पु० न०	नीलसेहरीओ	२४७
बलदा	स्त्री०	मुसली	२६४	बाणाक्य	पु०	शरकड	३७६
बलदेवा	,,	त्रायमाण	२२६	बालकेशी	स्त्री०	उलप	३७३पा०
बलप्रद	पु०	शाक	१०५	बालतृण	न०	बालतृण	३७७
बलभद्रिका	स्त्री०	त्रायमाण	२२६	बालद्रावक	पु०	अम्लवेतखविक्षेप	५९
बलबद्ध	पु०	शाण	२७२	बालपत्र	,,	खदिर	६४
बलधार	,,	शाक	१०५पा०	,,	,,	,,	६४पा०
बला	स्त्री०	बला	२६०	,,	,,	धमासठ	२२७
बलाक	पुं०	मुंग	३९०	बालपुष्पा	स्त्री०	जुही	२३८पा०
बलिका	स्त्री०	महाबला	२६१	बाह्यपुष्पिका	,,	बला	२६२पा०
बलिन्	पुं०	उडद	३८९	बालपुष्पी	,,	जुही	२३८
बलिन	,,	चित्रक	२४८	बालमीरक	पु०	वेतसविक्षेप	१३०
बलिधार	पु०	शाक	१०५पा०	बाध	न०	उपलोठ	२३०पा०
बलेधार	,,	,,	१०५	बाधिका	स्त्री०	हिंदुवत्री	२६७
बलधज	,,	उलप	३७३पा०	बिन्दुक	पुं०	हिंदोड	७४
बलधजाः	,, बहु०	उलप	३७३	बिन्दुकिनी	स्त्री०	भाडगी	२७६
बहुधजा	स्त्री०	श्वेत शेषालिका	१८७	बिन्दुला	,,	साबरि	३४०पा०
बहुधज्या	,,	आसर्गधि	१९०	बिभीतक	त्रि०	बहेडा	८१
बहुधज्ज	पु०	भूर्ज	११८	बिभीषण	पुं०	अंबाबली	४७

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
विनीचन	पुं०	मछ	३७५	महापय	न०	पद्मनस	१६३
विशेदक	"	बहेषा	८२	महादर्भ	पुं०	अजमोद	२५७
विन्वी	स्त्री०	जहारि	३६८	महादर्भा	स्त्री०	"	२५७पा०
विन्व	पुं०	बीली	७९	महादाह	न०	पद्मनस	१६३
विन्वका	स्त्री	हिगुवत्री	२६७पा०	महान्	पुं०	चतुर्मुखी स्तम्भ	१४२
विन्वगंध	पुं०	आजठप्रकार	२२२	महानिष्ठ	न०	पद्मनस	१६३
विन्विका	स्त्री०	हिगुवत्री	२६७	महागदप	पुं०	पलाश	९२
विशवती	"	पोयणि	३२७	महामेखल	"	यज्ञिय मुंज	३७७
विश्विनी	"	"	"	माह्वगयष्टिका	स्त्री०	माह्वगी	२७५
विस	न०	विद्यु	३३३	माह्वगी	"	पीक	१७७
विश्वनाभि	स्त्री०	पोयणि	३२७पा०	"	"	माह्वगी	२७५
वीचप्रसूत	न०	भ्जेतकमल	३२९	"	"	माह्वी	३४३
विश्वी	स्त्री०	पोयणि	३२७पा०	माह्वी	"	शाकाहुली	२५४
वीचक	पुं०	बीजठरठ	५४	"	"	माह्वी	३४३
"	"	बीजठ	९९				
वीचकोश	"	बीचकोश	३३२	महृगा	स्त्री०	सग	३९७
बीजपुष्पिका	स्त्री०	जुवारी	३९६	महृगुरा	"	अतिविद्यु	२९०
बीजपूर	पुं०	बीजठरठ	५३	महृडाकी	"	डोल्हरी	१९४
बीजपूर्ण	"	"	"	मण्डिर	पुं०	चिरीद्यु	१७
बीजवर	"	उडद	३८९	मण्डिल	"	"	१८
बीजस्नेह	"	पलाश	९१पा०	मण्डी	स्त्री०	मजीठि	३०२
"	"	"	९२	मण्डीर	पुं०	सिरीद्यु	१७
बीजभद्रिका	स्त्री०	श्रावमाण	२२६पा०	मण्डीरी	स्त्री०	मजीठि	३०२
कुस	पुं० न०	मुस, कुडा	४०१	मण्काकी	"	प्रसारणी	३४२
कुस्तिका	स्त्री०	मूला	३५७पा०	मण्काष्ठ	पुं० न०	देवदाह	११०
कुहती	"	डोल्हरी	१९४	मण्दाह	पुं०	कान्चनार	७
कुहत्पत्र	पुं०	मुनिलोध्र	११७	"	पुं० न०	देवदाह	११०
कुहत्पुष्पी	स्त्री०	श्वह	२७१	मण्परिका	स्त्री०	विश्वी	९४
कुहदैका	"	कंकौली एका	३२	मण्पर्णी	"	प्रसारणी	३४१
कुहद्वैका	"	महायका	२६३	मण्शका	"	"	३४२
कोचि	पुं०	पीपल	३८	मण्मुक्त्र	पुं०	शरकह	३७६
मण्काष्ठक	न०	पद्मनस	१६३	मण्मुस्ता	स्त्री०	शोष	३८१
मण्कारिणी	स्त्री०	माह्वी	३४३	मण्शव	न०	कुटजबीज	१७
मण्कारिन्	पुं०	पद्मनस	१६३	मण्शता	स्त्री०	प्रसारणी	३४२
मण्का	स्त्री०	दमनक	२५१	मण्शती	"	शान्कक	१४८
				मण्शस्की	"	शन्दनधारिका	३१४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
भद्रभी	पुं०	चन्दन	२३	भूतनाशनी	स्त्री०	वज	३१९
भद्रा	स्त्री०	कायफल	१४८	भूतपालन	न०	गन्धतुण	३७०पा०
"	"	वन्द्यकर्पासी	१५७	भूतरह	पुं०	भीष्मधा	१३४
"	"	चन्दनधारिणा	३१४	भूतबाध	"	बहेषा	८१
भद्रिका	"	ककोली एका	३९पा०	भूतवृद्ध	"	गुंदी	११८
भद्रोष्णी	"	बला	२६०	भूतघोषी	स्त्री०	श्वेततीक्ष्णिका	१८७
भद्रोष्णी	"	"	२६०पा०	भूतिक	न०	रोहीत	३६९पा०
भस्मातक	पुं० (त्रि०)	भीष्मामा	१३४	भूतिकतुण	"	"	"
भस्मी०	स्त्री०	"	१३५	भूतीक	न०	गन्धतुण	३७०आ०
भस्मक	पुं०	विशंग	१७२	भूतुण	"	"	"
भस्मकच्छा	स्त्री०	खेजडी	७२	भूनिम्ब	पुं०	किरायता	२२९
भस्मपर्मा	स्त्री०	सौधमविशेष	७०	भूवदी	स्त्री०	केवडी	२४२
भस्मपिङ्गला	"	"	"	भूमिकाशिका	"	गोमी	२५९
भारङ्गात्री	"	वन्द्यकर्पासी	१५७	भूवीकजूरी	"	पिङ्गलाजूरि	१७४
भारवाही	"	गुली	२५०	भूम्यामलकी	"	भूईं व्यामली	२१२
भारोद्ग्रह	पुं०	धव	९२	भूष्णी	"	श्रीहस्तिनी	३५५
भार्गवी	स्त्री०	द्रोत्र	३७८	भूरि	न०	रोहीस	३६९
भार्गी	"	भाङ्गनी	२७४	"	"	गन्धतुण	३७०
भास्करप्रिय	न०	रक्तचन्दन	२४	भूरिगन्धा	स्त्री०	एकापी	२८३
भास्कराह	पुं०	आकु	४८टी०	भूरिबला	"	महाबला	२६३
भिक्षु	स्त्री०	मोडवेरी	२१५	भूरिस्नेह	पुं०	भीष्मामा	१३४
भिक्षमातृ	"	भरडूवा	१६०	भूष्णी	स्त्री०	श्रीहस्तिनी	३५५पा०
भीम	पुं०	अम्कवेतस	५८	भूर्ध	पुं०	भूर्ध	११७
भीक	"	वेतसविशेष	१३०	भूस्तुण	"	गन्धतुण	३७०
भुजगस्कटा	स्त्री०	दन्तीविशेष	२०३पा०	भृत्त	"	भंगरत्न	३४७
भृङ्गाम्बाडी	"	बिदारि	१९६पा०	भृङ्गमित्र	न०	कुन्द	२४०
भृङ्गर	पुं०	गोखक	२०१	भृङ्गरज	पुं०	भांवरउ	३४६
भृङ्ग	"	भूर्ध	११७	भृङ्गरज	"	"	३४६
भृत्तकेसी	स्त्री०	श्वेतनिर्गुण्डी	१८५	भृङ्गधम्मत्त	स्त्री०	खेवत्री	२४४
"	"	श्वेतनिर्गुण्डीमेद	१८५पा०	भृङ्गार	न०	कवत्त	३५
"	"	शुक्ल क्षैफाशिका	१८७पा०	"	पुं०	भांवरउ	३४६
"	"	कृष्णमांसी	२८१	भेकरज	"	"	३४७
भृङ्ग	न०	हिङ्गु	२६५	मेदम	"	अम्कवेतस	५८
भृत्तनी	स्त्री०	तुलसी	२०४	भौतिक	"	भीष्मामा	१३४
भृत्तपटा	"	कृष्णमांसी	२८२	जमरोधय	"	जमीणउ	३७

शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	प्रत्येकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्णः	प्रत्येकः
मकरन्द	पु०	कुन्द	२३९	मरुत	पु०	मरुतसूक्त	१२६
मकुलक	"	मोठ	३९२	"	"	मरुत	३५३
मकुलक	"	दांती	२०२	"	"	उरुद	३६९
मङ्गल	म०	मङ्गि - बुद्धि	१७४	मन्नावास	"	मङ्गोक	३
मङ्गल्य	पु०	पोपल	३९	मन्वन्ती	स्त्री०	केवली	२४३
मङ्गल्यक	"	मसूर	३८८	मन्वालयं	पुं०	मीमठ	१००
मङ्गल्यनामधेय	"	मीवक	३६५	मदिरागन्ध	"	मकुल	५
मङ्गल्यनामधेया	स्त्री०	दोडो	३५०	मदिरासक	"	मांभठ	१२३
मङ्गल्य	"	मेजली	७३	मदोद्भव	"	"	१३२५०
"	"	मस्तिगन्धि	अगर २२	मघदोहव	"	मकुल	५
"	"	महावला	२६३	मघदोहव	"	"	५५०
"	"	शोभ	३७९	मन्मन्वती	स्त्री०	काहुती	१५०
मञ्जसार	म०	आइफल	२३७	मञ्जु	पुं०	मञ्जुवट	११०
मञ्जरी	स्त्री०	वैतलविशेष	१३१	मञ्जुक	"	"	"
मञ्जरीशिमिका	"	काकवासिनी	१९३ पा०	मञ्जुकर्कटी	स्त्री०	बीजफूलविशेष	५५
मञ्जरी	"	मञ्जीठि	३०२	मञ्जुका	"	शुष्ककांठ	३९५
मञ्जिष्ठा	"	"	"	मञ्जुकाष्ठ	पु०	मङ्गुठ	१११
मञ्जरीशिमिका	"	काकवासिनी	१९३	मञ्जुकरकुटी	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५ पा०
मञ्जुका	"	मञ्जीठि	३२	मञ्जुगन्धा	"	शंकाहुती	२५४
मणिच्छिद्रा	"	मेह	२९१	मञ्जुगन्धम	पु०	शिरसू	६६
मण्डक	पुं०	अमीतठ	३७	मञ्जुसुत	"	आपस	१३३
मण्डकपत्रक	"	झाटहुती	२०८	मञ्जुपरिष्का	स्त्री०	विषनी	९३
मण्डकपर्ण	"	अरख=टीह	८७	"	"	सुली	२५०
मण्डकपरिष्का	स्त्री०	मञ्जीठि	३०३	मञ्जुपर्णी	"	विषनी	६५ पा०
मण्डकपर्णी	"	सुंयति	३४६	"	"	जेठीमञ्जु	१०९
मण्डुकी	"	"	३४५	"	"	शुद्धी	३१९
मन्स्वगन्धा	"	मन्स्वविषली	२८८	मञ्जुपुष्प	पुं०	मङ्गुठ	१११
मन्स्वगन्धिनी	"	हुयुवा	२७० पा०	मञ्जुपुष्पा	स्त्री०	दंतीविशेष	२०३ पा०
मन्स्वविषता	"	कहू	२९८	मञ्जुपुष्पी	"	दन्तीमन्सर	२०३
मन्स्वा	"	"	२९९	"	"	शंकाहुती	३५४
मन्स्वाही	"	माही	३४३	मञ्जुकक	पुं०	रायणी	४५
मन्स्वादी	"	जलविषली	३८८	"	"	मांभठ	१२३
मन्स्वान्तककक	पुं०	मन्स्वकक	१२७	मञ्जुनीज	"	बहेण	६२
मन्स्वन्धि	"	सातकक	६६	मञ्जुगन्धम	"	अष्टोक	४
				मञ्जुनी	स्त्री०	विषनी	६५.

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
मधुमती	स्त्री०	पीलठनी	३१६	मरात्मिका	स्त्री०	साधारि	३४१
मधुयष्टी	,,	जेठीमधु	१८९	मरिच	न०	मिरी	३०३
मधुर	पुं०	तगर	१६२पा०	मरिचक	पुं०	मरुअठ	२२४
मधुरक	,,	जीवक	३६५	महजन्मन्	,,	कडर	७७
मधुरसा	स्त्री०	पीलठनी	३१५	मरुत्	स्त्री०	पीक	१७१
मधुरा	,,	बीजपूरविशेष	५५	मरुन्माला	,,	,,	१७०
,,	,,	मेद	२९१	मरुबक	पुं०	मयणहल	१२६
मधुरिका	,,	मीहाली	२७९	,,	,,	मरुअठ	२२५
मधुबन्ती	,,	बीजपूरविशेष	५५	मरुसम्भव	,,	वृहन्मूलक	३५७
मधुवाक	पुं०	महूड	११०	मरुद्रुव	,,	धमासठ	२२७
मधुक्षिमुक	,,	लाकसरगवो	८९	मरुबक	,,	मरुअठ	२२५
मधुभष	,,	महूड	१११पा०	मर्कट	,,	वृहन्मूलक	३५८
मधुधेर्णा	स्त्री०	पीलठनी	३१५	मर्कटतिन्दुक	,,	ककटीहू	११४
मधुसदानी	,,	पलाक	३४९	मर्कटिका	स्त्री०	भासाभाषा	२०५
मधुसव	पुं०	महूड	१११	मर्कटी	,,	करणविशेष	१४६
मधुस्रवा	स्त्री०	जेठीमधु	१८९	,,	,,	कठछि	३००
,,	,,	घातावरी	२९६	मलदा	,,	छड	२८०
मधुष्टीक	पुं०	महूड	१११	मलयज	पुं०न०	चन्दन	२२
मधूक	,,	,,	११०	मलय	स्त्री०	कालुवरी	४४
मधूक	,,	महाडोड	११२	मलिन	न०	मिरी	३०३
मधूलि	स्त्री०	,,	११२पा०	मल्लिका	स्त्री०	केवडी	२४२
मधूलिका	,,	जेठीमधु	१८९	मल्लिकाकुसुम	पुं०	करणा	५२
,,	,,	पीलठनी	३१५	मल्लिकाकुसुमप्रिया	स्त्री०	,,	५२पा०
मध्वकेहाव	पुं०	बीजठरठ	५४	मल्लिकापुष्प	पुं०	कुडठ	१६
मध्वष्ठीक	,,	महूड	१११	मल्लिगन्ध	न०	मल्लिगन्धिअमर	२२
मनोहा	स्त्री०	आइ	२३६	मधकिन्	पुं०	उबरा	४३
मनोहर	पुं०	कुन्द	२३९	मसूर	,,	मसूर	३८८
मन्दार	पुं०	आकु मंदार	४९	मस्कर	,,	वांसु	१६५
,,	,,	पारिभद्र	७६	मस्तु	न०	अजमोद्	२५६पा०
मन्मथ	,,	कठठी	६१	मस्तुगन्धा	स्त्री०	जहारि	३६७पा०
मधुष्ठक	,,	मोठ	३९२	महाबोधा	,,	ककडासिंघी	१९३
मधूर	,,	अजमोद्	२५६	महत्	पुं०	महापारापत	१४१
मधूरक	,,	भासाभाषा	२०५	महती	स्त्री०	डोल्हरी	१९५
मधूरजह	,,	अरख=टीई	८६	महाकण्ठ	पुं०	बीली	७९
मरन्माला	स्त्री०	पीक	१७१पा०				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
महाकदम्ब	पुं०	कदम्बविशेष	१५	महामेदा	स्त्री०	मेद	२९१
महाकन्द	"	ल्हसणु	३३९	महारज्ज	न०	कुसुंभज	२७३
"	"	मूला	३५६	महारसा	स्त्री०	गुली	२५१
महाकपित्थ	न०	बीली	७९पा०	महारोघ्न	पुं०	श्वेतलोघ्न	११५
महाकाल	पुं०	किम्पाक	१५५	महाहं	न०	चन्दन	२३
महाकाष्ठ	पुं०न०	देवदारु	११०	महावर्षाभू	स्त्री०	साटहडी	२०८
महाकुम्भी	स्त्री०	मिववी	९४	महावल्ली	"	पोयणि	३२७
महागन्धा	"	महाबला	२६३	महाविषा	"	मुसली	२६४पा०
महागुप्ता	"	कउंछि	३००पा०	महावृक्ष	पुं०	बोहरी	४९
महाजला	"	कहूई	३२२पा०	"	"	घमणठ	१०६
महाजालिनी	"	भारंगि	२७६	महाहृषा	स्त्री०	मुसली	२६४
महाजाली	"	घोंसोडी	३२२	महावाण	पुं०	धूषक	२७१
महादारु	पुं०न०	देवदारु	११०	"	"	क्षण	२७२
महानाग	पुं०	पुन्नाग	२७	महाशाल	"	बीभठ	१००पा०
महानिम्ब	"	बकायणि	१३८	महाशालि	"	महाशालि	३८७
महापत्र	"	शाक	१०५	महादयामा	स्त्री०	वीसम	६९
"	"	महापत्र	१०७	महाश्रावणिका	"	महामुडी	२१६
महापात्र	"	शाक	१०५पा०	महाश्वेता	"	क्षीरविदारि	१९६
महापारावत	"	महापारापत	१४१	"	"	कालीगिरणई	३०९
महापुरुषवत्सा	स्त्री०	शतावरी	२९७	महासर्ज	पुं०	बीभठ	१००पा०
महापुरुषवन्ता	"	"	२९७पा०	महासहा	स्त्री०	मायवनी	२१०
महाफल	पुं०	बीली	७९	"	"	वानठ	२४५
महाफला	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५	महासाल	पुं०	बीभठ	१००
"	"	आंबू	१२४	महासुगन्धा	स्त्री०	गधनठली	२२१
"	"	इन्द्रवारुणीमेद	३१०	महिषाक्ष	पुं०	गूगळ	७५पा०
"	"	कहूई	३२२पा०	महिषाक्ष्य	"	"	"
"	"	भूबिणि	३६२	महिषाक्ष्य	"	"	७५
महाफली	"	घोंसोडी	३२२	महीरह	"	तिन्तिडीक	५७
महाबल	पुं०	घमणठ	१०६	महेरणा	स्त्री०	साकरि	१५१
महाबला	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५पा०	महेरहा	"	"	१५१पा०
"	"	महाबला	२६१	महोटिका	"	बोल्हरी	१९५
"	"	प्रसारणी	३४२	महोत्पल	न०	श्वेतकमल	३२९
महाभद्रा	"	सिवनी	९५	महोदरी	स्त्री०	बला	२६१
महामुभि	पुं०	रताक्ष	१४१	महोद्भव	पुं०	आंबठ	१२२पा०
"	"	सुम्बुव	१६१	महौजस्	स्त्री०	धाराकबंध	१४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
महीजवी	स्त्री०	तेजवती	२७७	मालक	पुं०	कृष्ण भावक	२२३
महीषच	न०	सूठि	२०६	मालकापर्ण	,,	काष्ठकार	८
,,	,,	ल्हसणु	३३८	मालूर	,,	बीली	८०
माकन्द	स्त्री०	आमळा	८३	माल्यपुष्पिका	स्त्री०	घूषक	
,,	पुं०	भांषड	१२१	माष	पुं०	उरुद	३८९
मागधी	स्त्री०	जूही	२३८	माषपर्णी	स्त्री०	माषवनी	२१०
,,	,,	पीपली	३०४	मांसमाषा	,,	,,	,,
मागधोत्थित	न०	कडोल	३४१०	मासरोहा	,,	रोहा	२८५
माध्व	पुं०	कुद	२३९	मांसारि	पुं०	अम्लवेतस	५८
माण्डकपर्णिका	स्त्री०	मजीठि	३०३५०	मांसी	स्त्री०	छट	
मातुल	पुं०	धर'ड	२५३	मिथि	,,	मीहालि	२७८५०
मातुलपुत्रक	न०	धर'फल	,,	,,	,,	सोआ	३३६५०
मातुलानी	स्त्री०	सण	३९७	मिथ्र	पुं०	बृहन्मूलक	३५८
मातुल्लज	पुं०	बीजतरु	५३	मिथेया	स्त्री०	मीहाली	२७८५०
मातुल्लङ्गी	स्त्री०	बीजपूरविशेष	५५	मिसि	,,	,,	२७८
माधव	पुं०	महुडड	११०	,,	,,	सोआ	३३६
,,	,,	एकमुखीक्षमाक्ष	१४३	मिसिद्रुम	पुं०	कुषड	१२८५०
माधवी	स्त्री०	अमीतड	३८	मिस्त्रेया	स्त्री०	मीहाली	२७८
,,	,,	सोआ	३३६	मुक्तबन्धना	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३ पा०
,,	,,	पीतकांग	३९५	मुक्तबन्धनी	,,	मल्लिका	२४३
माधवोत्थित	न०	कङ्कोल	३४	मुखप्रिय	पुं०	मारि'गु	६३
मारीच	पुं० न०	,,	३५	मुखमञ्ज	पुं०	क्षिरघू	८८
माहत	पुं०	मरुअड	२२५	मुखमण्डन	,,	तिलक	६
माहतापह	,,	वरेण	१३२	मुखवास	,,	नारङ्गी	६३टी०
माहतापहा	स्त्री०	राठ	२१९	मुखसोधन	,,	अर'जु	६६
मार्कव	पुं०	भांगरड	३४७	मुदक	,,	मोषड	१६४
मार्जेल	,,	मुनिलोध्र	११६	मुद्र	,,	क्षरकड	३७६
मार्जार	,,	हिगोडु	७४	मुष्टक	,,	अमीतड	३७५०
मार्जारगन्धिका	स्त्री०	मुदगवनी	२११	मुष्टनिका	स्त्री०	मोडशेरी	२१५
मालक	पुं०	पदमाकु	१७५	मुष्टितिका	,,	,,	२१५पा०
मालती	स्त्री०	जाइ	२३५	मुष्टी	,,	,,	२१५
मालतीफल	न०	जाइफल	२३७	मुद्र	पुं०	मुंग	३९०
मासा	स्त्री०	पीक	१७१	मुद्रपर्णी	स्त्री०	मुदगवनी	२११
,,	,,	गन्धतुण	३७०पा०	मुनि	पुं०	दमणड	२५१
मासातुण	न०	,,	३७०	मुनिद्रुम	,,	अगधिवड	२८

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रलोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रलोकः
मुनिद्रुम	पुं०	अरुद्र=डीद्र	८७	मेघा	स्त्री०	भ्रूतवज	३१२
मुरा	स्त्री०	एकाङ्गी	२८२	मेला	"	शुली	२५०
मुसली	"	मुसली	२६४पा०	मेघकुसुम	पुं०	पमाङ	२१५
मुष्कक	पुं०	मोषड	१६४	मेघवृक्षी	स्त्री०	मीढाङ्गिणी	१९१
मुसडी	'	श्वेतकांग	३९५	मेघाक्ष	पुं०	पमाङ	२१५
मुसली	"	मुसली	२६४	मेहष्पातिनी	स्त्री०	हृल्ल	२१३
मुस्त	पुं०	मोष	३८१	मैष्य	पुं०	भ्रूतलीघ्न	११५पा०
मुस्तक	"	"	"	मोक्ष	"	मोषड	१६४
मुस्तकाम	न०	काङ्कडुके	३८३	मोक्षक	"	"	१६४पा०
मुस्ता	स्त्री०	मोष	३८१	मोषा	स्त्री०	पाबला	१९पा०
मुत्रफला	स्त्री०	चीमडी	३६३	मोषक	पुं०	शिरधू	८८
मूर्वा	"	पीलठनी	३१५	मोषा	स्त्री०	सीमळी	६७
मूल	न०	पुष्करमूत्र	३६६	"	"	केलि	१६१
मूलक	पुं० न०	मूला	३५६	"	"	अजमोद	२५६
मूलकपर्णव	पुं०	शिरधू	८७	मोषिक	"	जलशङ्खी	३५८
मूषक	'	मोषड	१६४	मोमाली	"	मीमाली	२४०पा०
मृगगामिनी	स्त्री०	विडङ्ग	१७२	मोरटा	"	पीलठनी	३१५
मृगाक्षी	"	दन्तीप्रकार	२०३	मूढेच्छकन्द	पुं०	मूढसधु	३३८
मृगादनी	"	"	२०३				
मृगेर्बाह	"	"	"	यशाङ्ग	पुं०	उबरा	४२
मृगाल	त्रि०	विष्टु	३३३	यक्षिय	"	पलाश	९२
मृग्युपुष्पा	स्त्री०	ताडी	१८२	यमनि	स्त्री०	यवानि	२५७पा०
मृग्युफल	पुं०	धमणड	१०६	यमलच्छद	पुं०	शासत्रा	६२
मृदङ्गकलिका	स्त्री०	धीसोडी	३२१	यमलपत्रक	"	काञ्चनचर	८टी०
मृदुच्छद	पुं०	मूर्जे	११७	यमधल	"	कुन्द	२४०पा०
मृदुवक्त्र	"	"	"	यमानी	स्त्री०	यवानि	२५७
मृदुपर्णक	"	कारेली	३५९	यव	पुं०	जव	३८८
मृदुपुष्पा	स्त्री०	ताली	१८२पा०	यवतिष्ठा	स्त्री०	जवासी	२७७
मृदुपुष्प	पुं० न०	सिरीसु	१८	यवनप्रिय	न०	मिरी	३०४टी०
मृदुपुष्पा	स्त्री०	ताली	१८२पा०	यवनाल	पुं०	जुवारि	३९६
मृदुवल्क	पुं०	मूर्जे	११७पा०	यवनेष्ट	"	मीष	१३७
मृदुवल्क	"	कद्दर	७७	"	न०	मिरी	३०४
मेघनाद	"	तंडुकेना	३५२	"	पुं०	खूंखली	३३९
मेघा	स्त्री०	मेघ	२९१	यवफल	"	कुडठ	१६
मेघ्य	पुं०	यक्षियमुंज	३७७	"	"	वांसु	१६५

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
वधव	न०(पु०न०)	घात	३७८	रक्षपर्याय	न०	केसर	९३४
वधसाहच	पुं०	यवानि	२५७पा०	रक्षपादी	स्त्री०	खमरी	२८६
वधसाहय्या	स्त्री०	"	२५७	रक्षपुष्प	पुं०	पलाश	९९
वधा	"	साधरि	३४९	"	"	वानउ	२४५
वधानी	"	यवानि	२५७	रक्षपुष्पा	स्त्री०	भाङगी	२७६पा०
वधासक	पुं०	धमासउ	२२७	रक्षपुष्पी	"	"	२७६
वधास्करी	स्त्री०	जवासा	२७७	रक्षपूरक	पु०	आंबलीविशेष	५७
"	"	दोषी	३५०	"	"	अम्लनेत्रस	५८
वधीधरा	"	जवासी	२७७पा०	रक्षफल	"	वड्ड	४२
वष्टीमधु	पु०	जेटीमधु	१८९	रक्षफला	स्त्री०	गोलह, टिहरी	३६८
वाजनक	"	शरकट	३७६	रक्षबीज	पु०	अरीठा	१३५पा०
वाक्त्रिक	"	पलाश	९२पा०	"	"	दाडिमसार	१४९
वावक	"	कुल्माष	३९३	रक्षमाल	"	पारापत	१४०पा०
वास	"	धमासउ	२२७	"	"	करजूवउ	१४४टी०
युग	न०	ऋद्धि-हृद्धि	१७४	रक्षयष्टि	स्त्री०	मजोठि	३०२
युगच्छद	पुं०	काननार	७	रक्षवृन्ता	"	शेफालिका	१८६
यूषिका	स्त्री०	जूहा	२३८	रक्षवैधना	"	कइहै	३२१पा०
यूप	न०	पद्मनस	१६३	रक्षवालिक	पु०	रक्षवालिक	३८७
योगज	"	अगर	२११पा०	रक्षसन्धिक	न०	रक्षसन्धिक तपल	३३२
योगसार	पु०	नारिंग	६३	रक्षसरोरुह	"	रक्षकमल	३३०
योगिन्	"	"	६३पा०	रक्षसार	"	रक्षचन्दन	२५
"	"	शाक	१०४	"	पु०	खदिर	६४
योग्य	न०	ऋद्धि-पृद्धि	१७४	रक्षहर	"	रोहीरुठ	१४७टी०
योजनवक्त्रिका	स्त्री०	मजीठि	३०२	रक्षाङ्ग	"	कंपीलउ	१५५
योनक	पुं०	जुवारि	३९६	रक्षिका	स्त्री०	चिणउठी	२९२
योषाहा	स्त्री०	प्रिमङ्गु	१८८	रक्षोपल	न०	रक्षकमल	३३०
योषिद्वन्त्राधिवासन पु०		नारिंगु	६३	रक्षाबीज	पुं०	अरीठा	१३५
				रक्षणी	स्त्री०	मुद्गवधनो	२११
				रक्षदायक	पु०न०	कळकुण्ट	१७६
रक्ष	पुं०	पदमाकु	१७५पा०	रक्षपुष्प	पुं०	पलाश	९१पा०
रक्षकाम्ब	"	तड्डुडेजा	३५२	रक्ष	"	पीतवापडा	२५९पा०
रक्षकाम्ब	न०	चन्दनविशेष	२६	रक्षक	"	"	२५९
रक्षकुसुमा	स्त्री०	सौमठो	६७	रक्षनामक	"	"	"
रक्षकेसर	पुं०	पुन्नाग	२७	रक्षनि	स्त्री०	हलस	२१३
रक्षचन्दन	न०	रक्षचन्दन	२४	"	"	आइ	३३५
रक्षपूर्णक	पुं०	कपीलउ	१५५	रक्षनी	"	"	२३५पा०

द्वैतनिघण्टुशेषान्तर्गतानां शब्दानामनुक्रमः ।

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
राजपुण्य	पुं०	केतक	१८२	राजफल	पुं०	रायणी	४५ पा०
रञ्जन	"	तमाल	३०	राजबला	स्त्री०	प्रसारणी	३४२
रञ्जनी	स्त्री०	गुलो	२५०	राजमान्य	पुं०	पटोल	३६०
"	"	हलत्र	१२३पा०	राजमुद्ग	"	मोठ	३९२
रणप्रिय	न०	उसीर	३८४	राजवृक्ष	"	चार	४५
रण्वा	स्त्री०	वाखिनी	३२५पा०	"	"	हिताल	१८१
"	"	उदिरकनी	३२६	राजसर्वप	"	राई	३९९
रण्वास्तु	"	"	३२६पा०	राजादल	पुं०न०	रायणी	४४
रथ	पुं०	वैतस	१२९	राजादनी	स्त्री०	चीमडी	३६३
रथकृत्	"	तिनिश	८९पा०	राजास	पुं०	कउठी	६१
रथनामन्	"	"	९०	राजार्क	"	आकुर्मदाक	४८
रथसाधक	"	"	८९	राजार्ह	न०	अगर	२१
रथाज्ञ	न०	श्रद्धि-वृद्धि	१७४	राजाह्व	पुं०	धमणउ	१०६
रन्धिन्	पुं०	नल	३७५	राजिक्का	स्त्री०	राई	३९९
रम्भा	स्त्री०	कैलि	१६१	राजिमत्	पुं०	पटोल	३६० पा०
रन्वक	पुं०	बकायणि	१३८	राजीफल	"	"	३६०
रन्वाह्व	"	आकु	४८टी०	राजीव	न०	श्वेतकमल	३२८
रसना	स्त्री०	राठ	२१९	राठ	पुं०	अयणहल	१२६
रसफल	पुं०	नावेर	१७९	राम	न०	उपलोठ	२३०
रसा	स्त्री०	साकरि	१५१	रामठ	"	हिङ्गु	२६५
"	"	राठ	२१९	रामठी	स्त्री०	हिङ्गुउत्री	२६६
"	"	पाठ	२९५	रामतरणी	"	सेवत्री	२४४
"	"	आंभरणी	३५०	रामदूती	"	वाती	२०२
रसाभ्रक	पुं०	अम्कवैतस	५९	रामसेन	पुं०	किरायता	२२९
रसाल	"	आवठ	१२१	रामफल	"	रायणी	४५
"	"	शावठ	३०३	रावण	"	डोह	११३
रसोम	पुं०न०	लहसणु	३३८	राष्ट्रवृद्धिकरा	"	बोरि	७१
रस्वा	स्त्री०	राठ	२१९	राष्ट्रिका	"	डोल्हरी	१९४
राक्षसी	"	तुलसी	२२३	रस्वा	स्त्री०	राठ	२१९
राजकण्ठक	पुं०	मोष	३८१	"	"	खवरी	२८६
राजकोशातकी	स्त्री०	बीसोडी	३२२	"	"	कह	२९९
राजजम्बू	"	जांबू	१२४	"	"	मुदगनी	२११ पा०
राजज्या	"	रायणी	४४	रिणिणी	"	बालठ	२३१ पा०
राजपादप	पुं०	किरमालठ	९८	रथ	न०	बीवठरठ	५४
राजपुत्र	"	राजास	१२४	रथक	पुं०	"	"
राजपुत्रक	"	मयकहल	१२७	"	"	एरक	१५३

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
रुचिष्य	पु०	मूला	३५६	रौहिष	न०	गन्धतृण	३७०
रुद्र	"	एरंड	१५३			ल	
रुमासह	"	धमण्ड	१०५	रुकुच	पुं०	बडहर	१२०
रुमाक्ष	"	रुमाक्ष	१४१	"	"	पनस	"
रुधिरलावक	"	अम्लवेतस	५८	रुक्षण	"	पिप्पलवृक्ष	४१
रुहा	स्त्री०	रोहा	२८५	रुक्ष्मी	स्त्री०	खेजरी	७२
"	"	शोभ	३७९	"	"	शुद्धि-वृद्धि	१७४
रुष्णापत्र	पुं०	भूर्ज	११८	रुगुड	पु०	रक्तकण्ठ	३०
रुचक	"	आकुल	१३३	रुद्र	"	पीक	१७१
रुचन	"	किरमालु	९८ पा०	"	न०	लावणज	३८५
"	पु० न०	कक्कुष्ठ	१७६	रुद्रातिका	स्त्री०	पीक	१७१ पा०
रुचनक	पु०	कपीत्र	१५६	रुद्रोषिका	"	पीक	१७१
रुचिन्	"	तिलक	७	रुद्रा	"	रुद्रा	२
रुधु	"	पातपापडा	२५९ टी०	"	"	अमीत	३८
रुचन	पुं०	जबीर	५२	"	"	पीक	१७१
"	"	बाल्मल्लिविशेष	६८	"	"	प्रियङ्गु	१८७
"	"	रोहीड	१४७	"	"	आइ	२३६
रुचनक	"	कपील	१५६ पा०	"	"	भाचगि	२७५
रुचना	स्त्री०	रोहीड	१४७ पा०	"	"	उरपल-शारिषा	३१३
रुध	पु०	लोध	११५	"	"	चीमडी	३६३
रुधक	"	महुड	१११ पा०	"	"	श्वेतदूर्वा	३८०
रुधपुष्प	"	"	१११	"	"	"	"
रुमवा	न०	तमापत्र	३१ पा०	रुद्राकुर	पु०	हिन्ताल	१८१
रुमव	"	"	३१	रुद्रातक	"	सागु	१०२
रुहीडक	पु०	रोहड	१४७ पा०	"	"	नाडेर	१८०
रुहणद्रुम	"	चन्दन	२३ टी०	रुद्रार्क	"	बृगलीविशेष	३४०
रुहणोद्भव	न०	"	२३	रुद्रावृक्ष	"	अशोक	४
रुहिणी	स्त्री०	कहू	२९०	रुद्रा	स्त्री०	गुडची	३१९
रुहिणीद्रुम	पुं०	अशोक	४	रुद्र	न०	लावणज	३८५
रुहित	न०	गन्धतृण	३७० पा०	रुद्र	"	रुद्र	३५
रुहितक	पु०	रोहीड	१४७	रुद्र	"	"	"
रुहिन्	"	"	"	रुद्रक	"	तालीसपत्र	२७९
रुहीतक	"	"	"	रुद्राणा	स्त्री०	मालकंगुणी	२०९
रुहीडक	"	"	"	रुद्रान	पुं० न०	रुद्रसधु	३३८
रुहिष	पु० न०	रोहीस	३६९	रुद्राप्रसादन	पु०	मुनिमोक्ष	११६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
साक्षाद्दृष्ट	पुं०	राजान	१२३	वक्त्रभूषण	न०	झुंगली	३३९ पा०
साक्षसिन्	'	माक्षेर	१७९	वक्त्रशोषि	'	क्षन्वीर	५२
साक्षली	स्त्री०	पीठवनी	१९८	वक्त्रकण्ठक	'	शोहरि	५० पा०
'	'	जलविपली	२८८	वक्त्रा	स्त्री०	काकशासिगी	१९३
"	"	कटछि	३०१	वक्त्रकथ	पुं०	तगर	१६२
"	"	राडागारी	३१७	वक्त्रा	स्त्री०	वज	३११
सामउन्नक	न०	कावजड	३८५	वज्र	पुं० न०	वालउ	२३१
सिकुव	पु०	वडहर	१२०	'	पुं	शोहरी	४९
उज्ज	"	बीजवरड	५४	वज्रकण्ठक	"	"	५०
केवकाविना	स्त्री०	मन्त्री	३७५ पा०	वज्रसखिका	स्त्री०	बोरि	७१
केवकाविता	"	"	३७५	वज्रसिखिका	"	"	७१ पा०
केवसाटक	पु०	गुंदी	११९	वज्रजुल	पु०	अशोक	३
केव्यपत्र	"	ताड	१७९	"	"	बेतक	८९
कोरुकर्णी	स्त्री०	आसगधि	१९०	"	"	तिनिशा	१३०
कोचनीया	"	महामुण्डी	२१७	वट	स्त्री०	पीपरी	४०
कोचमर्कट	पु०	अजमोद	२५७	"	पु०	वड्ड	४१
कोचमदनक	"	"	२५६	वटपत्रक	"	आजकप्रकार	२२२
कोजिका	स्त्री०	आंबटत्री	३५१	वटप्लक्ष	"	पीपरी	४० पा०
कोघ्न	पु०	कोघ्न	११५	वत्सक	"	कुडड	१५
कोमनीया	स्त्री०	महामुण्डी	२१७ पा०	वत्सादनी	स्त्री०	गुडूची	३१८
कोभय	पुं०	मुंग	३९०	वधू	"	पीक	१७०
कोमनाशानी	स्त्री०	केवडो	७३ पा०	"	"	शाडि	२३२
कोमविनाशिनी	"	"	७३	वनकर्णिका	"	सालरि	१५२
कोमशा	"	कालउवाडड	२६७ टी०	वनज	पुं०	मुम्मुष	१६०
"	"	वज	३१२	वनतिका	स्त्री०	पाठ	२९४
कोमहीना	"	कालउवाडड	२६७	वनपुष्पोत्सव	पुं०	आंबड	१२१
कोला	"	आंबटत्री	३५१	वनमालिनी	स्त्री०	नीमाली	२४०
कोह	पु० न०	अमर	२१	वनमुद्ग	पु०	वनमुद्ग	३९१
कोहशानक	पु०	उत्तम अम्लवेतस	५९ पा०	वनविलासिनी	स्त्री०	वाकाडूकी	२५५
कोहित	न०	रक्षचन्दन	२५	वनमीहि	पु०	नीवार	३९४
"	पुं०	रक्षसालि	३८७	वनमूङ्गाट	"	गोखरु	१९९
कोहितचन्दन	न०	केसर	२३५	वनशोकाकी	स्त्री०	नीलविजुंडी	१८५
		क्ष		वनस्पति	पु०	वड्ड	४२
वक्त्र	न०	वालउ	२३१ पा०	वन्धक	"	भाडंगी	२७४ पा०
वक्त्रभूषण	पुं०	झुंगली	३३९	वन्दनी	स्त्री०	प्रिवन्धु	१८८ टी०
				वन्द्या	"	कामदृक्षा	१५८

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
वन्धतिल	पुं०	वनतिल	३९७	वल्लङ्गी	स्त्री०	सालरि	१५१
वन्धा	स्त्री०	सुदगवनी	२११ पा०	वल्लरी	"	वित्रक	२४८
वपुषा	"	हपुषा	२७०	वल्ली	"	भजमोद	२५७
वय.स्था	"	हरब्द	८१ टी०	वशिर	पु०	भासाशाडा	२०४
"	"	वामळा	८३	"	"	गजपीपली	३०७
"	"	माझी	३४३	वसन्तकुसुम	"	गुंदी	११९
वर	न०	केसर	२३४	वसन्तजा	स्त्री०	वासनी	२४९
"	पु०	पीतपापडा	२५९ टी०	वसन्तदूनी	"	पाटला	१९
वरकण्टका	स्त्री०	शतावरी	२९७	वसन्तपादप	पु०	आंबड	१२२
वरतिष्ठा	पु०	पीतपापडा	२५९	वसु	"	तमाल	३०
वरतिष्ठा	स्त्री०	पाठ	२९६ पा०	'	न०	ऋद्धि-वृद्धि	१७४
वरदा	"	सूबलि	३४५ पा०	"	पु०	मेद	२९१
वरलब्ध	पुं०	चांपड	९	"	"	पीतंग	३९०
वरवर्णिनी	स्त्री०	दलद्र	०१३	वसुक	"	बूअ	२८९
वराटक	पु०	बीजकोष	३३२	वसुच्छिद्रा	स्त्री०	मेद	२९१
वरागल	"	द्विमुखीरुद्राक्ष	१४२	वसुवृक्ष	पु०	उबरा	४३
वराह	"	मोघ	३८१	वस्त्राक्य	न०	तमालपत्र	३१५०
वरी	स्त्री०	शतावरी	२९५	वस्त्राक्य	"	"	३१
वरुण	पु०	वरुणा	१३१	वह्निचूड	"	धूणीयड	१६९
वर्ण	न०	केसर	२३५	वह्निचूडा	स्त्री०	"	१६९ पा०
वर्णत्रेदिनी	स्त्री०	प्रिबंगु	१८८	वह्निपर्याया	"	कडंछि	३०१
वर्णवती	"	हलद्र	२१३	वह्निशाख	न०	केसर	२३५
वर्णा	"	सुदगवनी	२११	वह्निशोधन	पु०	अरणी	८५
"	"	नूअरि	३९३	वशा	"	वांसु	१६५
वर्षिका	"	मीकासिगी	१९१	वशापत्री	स्त्री०	हिणुनी	२६६
वर्षक	पुं०	भाबंगि	२७४	वैशिका	स्त्री० न०	अवर	२१
वर्षमान	"	एरुव	१५३	वाग्निदन्तक	पुं०	अरुसा	१५९
वर्षमाना	स्त्री०	बीज	५५	वाटी	स्त्री०	बला	२६०
वर्षरक	पुं०	भाबंगि	२७६ टी०	वाटयपुष्पिका	"	"	'
वर्षकेतु	"	साटहडी	२०८ पा०	"	"	महाबला	२६२
वर्षेवाकिन्	"	अंबाडओ	४६	वाटवायनी	'	"	२६३
वर्षेपुष्पिद्या	स्त्री०	महाबला	२६२	वाटवालक	पुं०	बला	२६०
वर्षकेतु	पु०	साटहडी	२०८	वाटवालिका	स्त्री०	"	'
वल्कला	स्त्री०	तेजवती	२७८	वातपोष	पु०	पलाश	९२ पा०
वल्क	पुं०	वाल	३९२	वातपोष	"	"	९९

शब्दः	लिङ्गम्	वर्गः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	वर्गः	श्लोकः
कालिकप्रिय	पु०	अन्कवेतस	५८	कालशयक	पु०	न० उतम अन्कवेतस	५९ष०
कानरावास	"	कठडी	६०	कालिक	न०	कवग	३५ष०
कामीर	"	बैतख	१३०	कालक	"	एकीवड	२३३
"	न०	उपकोठ	२३०	कालह्वी	स्त्री०	चीमडी	३६३
कामीरज	"	"	"	कालपुष्पा	"	जूही	२३८ष०
"	पुं०	काम	३७१	कालेय	पुं०	बृहन्मूलक	३५८
कानेय	न०	काकरहुडे	३८३	कास्हीक	न०	केसर	२३४
कादिनाम्ब	"	उपकोठ	२३०ष०	"	"	हिंणु	२६५
काप्य	"	"	२३०	कासा	स्त्री०	अरजूसा	१५९
कायसात्रिका	स्त्री०	कान्धी	२६८	कासिका	"	"	"
कायसी	"	"	"	"	"	"	१५९ष०
"	"	कमाइ	३५४	कासन्त	पु०	बहेडा	८१
"	"	सतपर्वा	३५९	"	"	कृष्णमुंग	३९१
कायसेधु	पु०	काडु	३७२	कासन्ती	स्त्री०	बासंती	२४९
कारणबुसा	स्त्री०	केलि	१६२ष०	कासवनामक	पु०	गूगळ	७५
कारणबुसा	"	"	१६२	कासा	स्त्री०	अरजूसा	१५९
कारणविशेष	पु०	"	१६२टी०	कासिका	"	"	"
कारा	स्त्री०	काम	३७१ष०	कास्तुक	न०	बधुष्पा	३४८
काराही	"	प्रायमाण	२२६	विककृत	पु०	कोक	७८
कारि	न०	कालउ	२३१टी०	विकसा	स्त्री०	रोहा	२८५
कारिज	"	कवग	३५	"	"	मजीठि	३०२
"	पु०	महाबोळ	११२	विकायिका	"	आंविळी	५६ष०
"	न०	श्वेतकमळ	३२९टी०	विकीरण	पु०	आकु	४८
कारिपत्रका	स्त्री०	मउकी	२२०ष०	विकीर्ण	न०	धूणीयड	१६८
कारिपत्रिका	"	हिंणुवडी	२६६	विमन्धा	स्त्री०	हयुवा	२७०
कारिपर्वा	"	कपासाक	३३५	विच्छूर	पु०	आकु	४८ष०
कारिकह	न०	श्वेतकमळ	३२९टी०	विजया	स्त्री०	द्रोम	३७८
कारुणी	स्त्री०	दन्तीप्रकट	२०२	विजयिन	पु०	एकमुनीकवाळ	१४३
"	"	कान्धी	२६९	विटप्रिया	स्त्री०	हळद	२१४
"	"	गंजदूर्वा	३८०	विदसादिर	पुं०	अरंजु	६६
कारांकी	"	डोल्हरी	१९४	विदज्ञ	पु०न०	विदज्ञ	१७२
कारिक	न०	प्रायमाण	२२६	"	पुं०	ककुड	१७६
कारिकी	स्त्री०	वस्त्रिकाविशेष	२४३	विदज्ञा	स्त्री०	विदज्ञ	१७२टी०
कारक	पुं०	कल्प	३७३	विद्यालिका	"	विदारि	१९६
कारक	पुं०न०	कालउ	२३१	विदुग्ध	पुं०	बककतिर	३५६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
विद्युत्क	पुं०	भृङ्गमाली	२१२	विश्वरूप	पु०	धाराकर्मव	१४
विदा	स्त्री०	विदारि	१९५	विश्वरूपक	पु०न०	अगर	२१
विदारिगन्धा	"	सावनील	२७४	विधा	स्त्री०न०	सुंठी	२०६
विद्युक्	पुं०	हिगोद	७४पा०	"	स्त्री०	अतिविद्यु	२९०
विद्युल	"	वेतस	१२९	विषगन्ध	पु०	मयणहल	१२७
"	"	वेतसविशेष	१३१	विषग्रन्थि	स्त्री०	हंसपादी	२८७
विद्युत्परातिक	"	क्षिरधू	८८	विषघात	पु०	मयणहल	१२७पा०
विद्युत्परातिका	स्त्री०	"	८८पा०	विषघातनी	स्त्री०	मेषशृङ्गीप्रकार	१९२
विद्युमबन्धी	"	नलिका	३७	विषघातिन्	पु०	गुंठी	११९
विद्युकर्णिका	"	पाठ	२९४	विषघातिनी	स्त्री०	मेषशृङ्गी	१९१पा०
विपाण्डु	"	चीमडी	३६४	विषघ्नी	"	गुह्वची	३१८
विपुषा	"	हडसी	२७०पा०	विषनाशन	पु०	मयणहल	१२६
विभाण्डी	"	भाकपि	२७५	विषमच्छद	"	सातवनठ	९६
विभाषरी	"	नीमाली	२४१	विषमर्दनी	स्त्री०	मयणहली	२२०
विभेदक	पु०	बहेडा	८२पा०	विषमर्दिनी	"	"	२२०पा०
विमला	स्त्री०	साथरि	३४०	विषमुष्टिक	पु०	बकायणि	१३८
विराजिता	"	सीबली	६७पा०	विषशङ्कु	"	महापत्र	१०७
विरूपक	पु०	टीहू	११३	विषहन्	"	सिरीसु	१७
विस्मयन	"	ककोडा	३६१पा०	विषहरी	स्त्री०	तड्डुळेजा	३५२पा०
विषाद	पु०	डोलहरी	१२५पा०	विषहारिन्	पु०	"	३५२
विषादा	स्त्री०	"	१९५	विषा	स्त्री०	अतिविद्यु	२९०
विषाण्वा	"	दाती	२०१पा०	विषाणिका	"	मेषशृङ्गीप्रकार	१९१
"	"	राडागारी	३१७	विषादनी	"	इन्द्रवारुणी	३०९
"	"	गुह्वची	३१९	विषोदर	पु०	मयणहल	१२७
विषाक्त	पुं०	साटहवा	२०७	विषोषधी	स्त्री०	दन्तीप्रकार	२०३
विषारद	"	बकुल	६	"	"	दन्तीविशेष	२०३पा०
विशाकम्बवन्	"	सातवनठ	९६	विधिकर	पुं०	आकु	४८
विशाका	स्त्री०	इन्द्रवारुणीभेद	३११	विष्णुकान्ता	स्त्री०	गिरणई	३०७
"	"	हस्तिकोशातकी	३२३	विष्णुगुप्त	पुं०	गृह-मूलक	३५८
विशिका	"	डोलहरी	१९५पा०	विष्णुमत	"	"	"
विशोधनी	"	गुली	२५०	विश्वक्सेनाप्रिया	स्त्री०	"	"
विश्वक्सेना	"	प्रियगु	१८८	विसर्पणी	"	जवासी	२७६
विश्वदेवा	"	गण्डी	१६६	विसर्पिणी	"	"	२७६पा०
"	"	रक्षुप्या सहदेवी	२५८	विसमन्धा	"	हयुषा	२७०
विश्वमेषव	म०	सुंठी	२०६	विहारी	"	सिक्नी	९४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
बिहारी	स्त्री०	सिधनी	१४५०	वृद्धदाहक	पु०	वृद्धारा	३४४५०
वीर	पुं०	ऋषभु	१७३	वृद्धपादा	स्त्री०	जवाही	२७७५०
,,	न०	केसर	२३४	वृद्धि	,,	ऋद्धि-वृद्धि	१७४
,,	,,	पुष्करमूल	३६६	वृन्ता	,,	रोह्या	२८५
,,	पु०	बाम	३७१	वृन्विकाला	,,	मेघश्री	१९१५०
वीरण	न०	वीरण	३८४	वृन्विकाली	,,	मेघश्रीप्रकार	१९१
वीरतर	,,	,,	,,	वृन्वी	,,	साटहवा	२०७
वीरतह	पु०	मीलामा	१३४	वृन्वीर	पुं०	,,	२०७५०
वीरभद्र	न०	वीरण	३८४	वृन्वीव	,,	,,	,,
वीरमूल	पुं०	धमास्रउ	२२७	वृष	पुं०(स्त्री०)	अरससा	१५९
वीरशाक	,,	वधुआ	३४८	वृषभ	पु०	पाषाणमेद	२६९
वीरा	स्त्री०	सिधनी	९४	वृषभनामक	,,	ऋषभु	१७३
,,	,,	,,	९४ टि०	वृषा	स्त्री०	ठ'दिरकनी	३२६
वीर्या	स्त्री०	महाबला	२६३	वृषायणी	,,	कमाइ	३५४ पा०
वुक	पु०	बूअ	२८९	वृष्य	पु०	उरद	३८९
वृकतिष्का	रस्त्री०	पाठ	२९४	वृष्यकन्दा	स्त्री०	मुसली	२६४
वृकदन्तिका	,,	,,	२९५	वेणु	,,	देवदाली	३२०
वृकी	,,	,,	२९४	वेणु	पुं०	वांछु	१६५
वृषका	,,	बकायणि	१३८	वेतस	पु० स्त्री०	वेतस	१२९
वृष	पु०	वृष	२	वेतसाम्ल	पु०	अम्लवेतस	५९
,,	,,	बकायणि	१३८ पा०	वेतमूला	स्त्री०	जवाही	२७६ पा०
वृषक	,,	कुठ	१६	वेधाम्य	पुं०	कचूर	२५५
वृषकन्धा	स्त्री०	मुसली	२६४ पा०	वेल्लक	,,	विद्यग	१७२ पा०
वृषकर्णी	,,	विदारि	१९६	वेल्लक	न०	मिरी	३०३
वृषभध्या	,,	कामवृक्षा	१५८ पा०	वेण्या	स्त्री०	हलद्र	२१४
वृषा	,,	बकायणि	१३८ पा०	वेष्टक	पु०	रस	६८
वृक्षावनी	,,	कामवृक्षा	१५८	वैकुण्ठ	,,	आजक	२२२
,,	,,	विदारि	१९६	वैजयन्तिका	स्त्री०	अरणी	८४
वृक्षाम्ल	पुं०	तिन्तिडीक	५७	वैदेशी	,,	जांबूविशेष	१२५
वृत्तकीश	,,	देवदाली	३२०	वैदेही	,,	पीपली	३०४
वृत्तकोका	स्त्री०	,,	३२० पा०	वैभवणावास	पु०	बहु	४१
वृत्तपुष्पक	पुं०	धूलिकसंब	१३	व्यहम्बक	,,	एरंड	१५२ पा०
वृत्ता	स्त्री०	रोह्या	२८५ पा०	व्यहम्बर	,,	,,	१५२
वृद्धकर्णिका	,,	पाठ	२९४ पा०	व्यन्धा	स्त्री०	कठंछि	३००
वृद्धदारक	पुं०	वृद्धारा	३४४	व्यथा	,,	मङ्गशुष्की	२१६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
व्याघ्रतल	पु०	एरण्ड	१५३	शकुलपुष्पी	स्त्री०	शखाह्वली	२५४
व्याघ्रमन्त्री	स्त्री०	बौरी	७१	शकुलमालिनी	स्त्री०	शखाह्वली	२५४
व्याघ्रपात	पु०	कोक	७८	शकुलवृषिका	"	शुही	२३८ पा०
व्याघ्रपादोपकण्ठक	पु०	"	७८ पा०	"	"	शकुलवृषिका	२३८ टी०
व्याघ्रपुच्छ	"	एरण्ड	१५३	शकुलाह्व	"	शखाह्वली	२५४
व्याघ्रौ	स्त्री०	रौगणी	१९४	शकुलिन	"	जवासी	२७७
व्याघ्रपत्रिका	स्त्री०	चीमडी	३६३	"	"	शकुलिन	३२५
व्याघ्र	पु०	कणयर	२६	शकुलनीफल	पु०	धिरिड्ड	१७
व्याघ्रिणामक	न०	उपलोठ	२३०	शटी	स्त्री०	श्वेतकण्ठ	३९५
व्याघ्रिहन्	पु०	किरमालठ	९८	"	"	शठि	२३२
व्याघ्र	न०	उपलोठ	२३० टी०	शठ	पु०	धत्तुरठ	२५२
व्याक	पु०	चित्रक	२४८	शण	"	शण	२७२
व्याकष्ट	"	गोखर	२००	"	न०	"	३९७
मण	"	भीलामा	१३४	शणषष्टिका	स्त्री०	धूषर	२७१
मीहि	"	मीहि धान्य	३८६	शणपुष्पी	"	"	"
		श		शण्ठेरी	"	शोहरी	५० पा०
शक	न०	केसर	२३४ पा०	शतपत्र	न०	श्वेतकमल	३२८
शकटाक्ष	पु०	धव	९२ पा०	शतपदी	स्त्री०	शतावरी	२९६
शकटाक्ष्य	"	"	९२	शतपर्जन	पु०	शंछु	१६५
शकम्भरा	स्त्री०	जहारि	३६७	शतपर्वा	स्त्री०	शतपर्वा	३५९
शकल	न०	रोहीस	३६९	"	"	शोष	३७८
शकलिन	"	"	३६९ पा०	शतपर्षिका	"	यज	३११
शकुलका	स्त्री०	खेजडी	७२ पा०	शतपाकी	"	चिणतठी	२९३ पा०
शकुलाक्षक	पु०	गढदूर्वा	३८०	शतपुष्प	न०	काकरहूले	३८३
शकुलादनी	स्त्री०	अल्पिपली	२८८	शतपुष्पा	स्त्री०	शोभा	३३६
"	"	कह	२९९	शतपूर्वा	"	कलंबी	३५९ पा०
शक	पु०	कुडठ	१६ टी०	शतप्रास	पु०	श्वेतकणयर	२९
शकतार	"	अजुन	१०३	शतमूला	स्त्री०	शतावरी	२९६ पा०
शकमन्त्री	स्त्री०	तुलसी	२२४	शतमूली	"	"	२९६
शकपुष्पिका	"	राडागारी	३१७ पा०	शतशीर्षा	"	"	"
शकष्ट	पु०	नीव	१३७	"	"	श्वेतदूर्वा	३८०
शकर	"	खेजडी	७२	"	"	"	३८० पा०
"	"	पंचमुखीकसाक्ष	१४२	शतशेचिन्	पु०	अम्लशेखरविशेष	६०
शकृशावक	"	अम्लशेखरविशेष	५९	शतावरी	स्त्री०	शतावरी	२९५
शकृशावरा	स्त्री०	जलमाझी	३५८	शताह्व	स्त्री०	शोभा	३३६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शब्दा	स्त्री०	पद्यकंद	३३४ पा०	शारवी	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
शबरपादप	पु०	श्वेतलोध्र	११५	शारि	पु०	बीजठ	९९
शमठ	"	शमठ	३५३	शारिवा	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३
शमी	स्त्री०	खेजली	७२	"	"	चन्दनशारिवा	३१४ पा०
शमीधान्य	न०	माषादि	४००	शाङ्गस्था	"	हरहरविशेष	१४६
शमीपत्रा	स्त्री०	खयरी	२८३	शाल	पु०	शाग्र	१०२
शम्पाक	पु०	किरमालु	९८ पा०	शालपर्णी	स्त्री०	सादनील	२७३
शम्बरी	स्त्री०	उ विरकनी	३२६	"	"	मेद	२९१
शम्पाक	पुं०	किरमालु	९८	शालमर्कट	पु०	वृहन्मूलक	३५७ पा०
शर	"	शरक	३७६	शालामर्कट	"	"	३५७
शरटा	स्त्री०	उत्पलशारिवा	३१३ पा०	शालि	"	कलमोदन	३८७
शलाट्ट	पु०	बीली	७९	शालिक	न०	बालतृण	३७७
शलापु	"	"	७९ पा०	शालिपर्णी	स्त्री०	साबनील	२७३ पा०
शल्यक	"	मयणहल	१२६	"	"	मेदा	२९१ पा०
शश	"	मुनिलोध्र	११६	शालीम	पु०	मीहाली	२७९
शशिगन्धिका	स्त्री०	नीमाली	२४१	शाळक	न०	आहकल	२३७
शाष्य	पु० न०	बालतृण	३७७	"	"	पद्ममूल	३३४
शास्त्रधारण	पु०	एकमुक्तीरुद्राक्ष	१४३	शाकेय	पु०	मीहाली	२७९
शाक	पुं०	शाक	२	शात्मलि	पु० स्त्री०	सीबली	६७
"	"	"	१०४	शात्मलिक	पुं०	शात्मलिबिशेष	६८
शाकज्येष्ठ	"	वधुभा	३४८	शात्मली	स्त्री०	कुशात्मली	६८ पा०
शाकमुष्प	"	कहर	७७	शात्मलीदल	पु०	सातवनठ	९६
शाकबीर	"	वधुभा	३४८	शात्मोदनोपम	"	कुन्द	२४०
शाकभेष्ट	"	"	३४८ पा०	शास्त्रविद्वन्नी	स्त्री०	जूही	२३८
शाकभेष्टा	स्त्री०	शोबी	३५०	"	"	विणठठी	२९३
शाकाम्ल	पु०	तिन्तिलोक	५७	शास्त्रर	न०	कवज	३५
शाकाम्ल	"	भम्बवेतस	५९	शास्त्रिणी	स्त्री०	नीमाली	२४१
शास्त्रिकल्प	"	बीली	७९	शास्त्री	स्त्री०	आज्ञाज्ञाटा	२०५
शाङ्गला	स्त्री०	द्रोण	३७९	शिक्षिणी	पु०	श्रेष्ठबीजठ	१०१
शाबर	पुं०	श्वेतलोध्र	११५	शिक्षिन्	"	षडकृतिर	३५६ पा०
शारद	पुं०	सातवनठ	९६ पा०	शिक्षु	पुं० न०	शिरधू	८७
"	"	अमरः	९६ टी०	शिक्षि	स्त्री०	षडकृतिर	३५६
"	"	पीतमुष	३९०	शिक्षिषर	पुं०	"	"
शारवी	स्त्री०	सातवनठ	९६	शिक्षिवारक	"	"	३५५
"	"	अलपिपली	२८८	शिक्षा	स्त्री०	पद्यकन्द	३३४

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शिम्या	स्त्री०	खेजडी	७३	शीघ्र	न०	लाभजठ	३८५
शिम्बिक	पु०	कृष्णमुग	३९१	शीघ्रप्ररोहिन	पुं०	क्षण	२७२
शिम्यी	स्त्री०	मुद्गवनी	२११	शीघ्रा	स्त्री०	दांती	२०१
शिम्या	,,	खेजडी	७२पा०	,,	,,	,,	२०१पा०
शिरिवारक	पु०	षड्कृतिर	३५५पा०	शीत	पु०	गुदी	११९
शिरीष	,,	सिरीसु	१७	,,	,,	वेतस	१२९
शिरोह	,,	सातवनठ	९७ग०	,,	,,	पील्ल=वेणु	१३९
शिरीरुज्	,,	,,	९७	शीतपाकी	स्त्री०	बला	२६०
शिरोचुल	न०	मिरी	३०४	,,	,,	चिणठठी	२९३
शिरोदन्त	,,	,,	३०४पा०	शीतफेन	पु०	अरीठा	१३६
शिलाटक	पु०	साटहवा	२०७	शीतभीक	स्त्री०	केवडी	२४२
शिलाटिका	स्त्री०	,,	२०७पा०	शीतलरज	न०	कपूर	३४
शिलाभिद्	पु०	पाषाणमेद	२६९	शीतला	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
शिलारिका	स्त्री०	साटहवा	२०७पा०	,,	,,	वासन्ती	२४९पा०
शिव	पु०	कश्म्विशेष	१४	शीतवीर्य	पु०	पदमाकु	१७५
,,	न०	गूगळ	७६	शीतशिवा	स्त्री०	श्रीहाली	२७८
शिवकोलिका	स्त्री०	खेजडी	७२	शीतसह	पुं०	मिर्गुण्डी	१८४
शिवधू	पु०	गूगळ	७६	शीतसंवासा	स्त्री०	वासन्ती	२४९
शिवमङ्गी	स्त्री०	शक्वाहूली	२५४पा०	शीता	,,	तेजवती	२७७
शिवमल्ली	,,	बुअ	२८९	शीधुपादप	पु०	बीजवरठ	५४
शिवलोमा	,,	खेजडी	७३पा०	शीधुवृक्ष	,,	वरुणा	१३२
शिवा	,,	,,	७२पा०	शुक	न०	केसर	२३४पा०
,,	,,	,,	७३	शुक	,,	बालतृण	३७७
,,	,,	हरहड	८१	शुकगुच्छ	न०	धूणीयठ	१६९
,,	,,	आमला	८३	शुकच्छद	,,	,,	,,
शिवा	स्त्री०	मुद्गवनी	२११पा०	शुकनास	पु०	अगधियठ	२८
,,	,,	शक्वाहूली	२५४	,,	,,	अरल्ल=टोह	८६
,,	,,	मुसली	२६४	शुकनास	,,	अगधियठ	२८पा०
शिवाटिका	,,	हिंशुठत्री	२६६	शुकपुष्प	पुं०न०	सिरीसु	१८
शिशिरफला	,,	काकडासिगी	१९२	,,	न०	धूणीयठ	१६९पा०
शिशु	पु०	मुनिलोत्र	११६पा०	शुकप्रिय	पुं०	सिरीसु	१८
शिशुगन्धिका	स्त्री०	नीमाली	२४१पा०	शुकमालक	,,	नीब	१३७
शिशपा	,,	सीसम	६९	शुकवश	,,	सिरीसु	१८
शिशिपा	,,	सीसममेद	६९पा०	शुकेश	,,	नीब	१३७पा०
शीकरा	,,	वासन्ती	२४९	शुकिका	स्त्री०	आंबिली	५६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शुक्तिराम्नी	स्त्री०	आंविनी	५६पा०	शोचालदलसम्भव	न०	शोचरहृते	३८३
शुक्तिपर्ण	पु०	सातवनड	९५	शोच	पु०	भतिरिक्त	१
शुक्लो	स्त्री०	धीपरी	४०	शोचरिक्त	„	भाशाशावा	२०४
„	„	वड्ड	४२	शोच्य	न०	धान्य	३८६पा०
„	„	अवाडभो	४७	शोच्य	पु०	बीली	७९
शुचिपत्रा	„	शेवडी	७३	शोचल	न०	नीलिका	३३५
शुचठी	„	सूठि	२०६	शोचाल	न०	„	„
शुभनामन्	पु०	अरीठा	१३६	शोचनाशन	पुं०	अशोक	३
शुचिरा	स्त्री०	नलिका	३६	शोचक	„	अरद्ध	८६टी०
शुकधान्य	न०	यवादि	४००	शोचन	पु०न०	ककुष्ठ	१७६
शुकसिम्बि	स्त्री०	कउंछि	३०१	शोचिका	स्त्री०	रक्तवाग	३९५
शुकशिम्बी	„	„	३०१पा०	शोचक	पु०	अरद्धटी	८६
शुन्धमध्य	पुं०	मल्ल	३७४	शोचक	„	„	८६पा०
शुन्या	स्त्री०	नलिका	३७	शोचकर	„	भीलामा	१३४
„	„	सावनील	२७४	शोचनी	स्त्री०	साटहवा	२०८
शूर	पुं०	सागु	१०२	शोभाजन	पु०	शिरधू	८७
शूर्वपर्णिका	स्त्री०	मुद्गवनी	२११	शोचण	„	अरद्ध	८६पा०
शुल्गिन्	पु०	किरमालड	९८पा०	शोचहरी	स्त्री०	शमठ	३५३
शृगालवर्णा	स्त्री०	पीठवनी	१९८पा०	शोच	न०	जाइफल	२३७
शृगालविला	„	„	„	शोचडी	स्त्री०	धीपली	३०५
शृगालविष्ठा	„	„	१९८	शौरि	पु०	भीअठ	९९पा०
शृगालिका	स्त्री०	विदारी	१९५	श्यामक	न०	रोहीस	३६९
शृङ्गक	पुं०	जीवक	३६४	„	पुं०	सामड	३९४
शृङ्गवेर	न०	सूठि	२०६	श्यामकन्दा	स्त्री०	भतिविद्यु	२९०
शृङ्गवेरी	स्त्री०	गोभी	२५९	श्यामल	पुं०	पीपल	३९
शृङ्गिन्	पुं०	अवाडभो	४७ पा०	श्यामलपुष्पक	„	कासु	३७२
„	„	शुचयु	१७३	श्यामवृकल	„	सिरीसु	१८
शृङ्गी	स्त्री०	काकडासिमी	१९२	श्यामसार	„	श्वेतकादिर	६५
„	„	भतिविद्यु	२९०	„	„	कुचड	१२८
शेखरी	„	कामवृक्षा	१५८	श्यामा	स्त्री०	त्रियकगु	१८८
शेपाल	न०	नीलिका	३३५टी०	„	„	पीपली	३०५
शेकालिका	स्त्री०	शेकालिका	१८६	श्व माक	पुं०	सामड	३९४
शेळ	पुं०	गूदी	११९	श्यामाञ्जी	स्त्री०	श्वेतवृक्षा	३७९
शेवक	न०	नीलिका	३३५टी०	श्यामाक	पुं०	अरद्ध	८६पा०
शेवाल	„	„	„	श्यामशीर्षा	स्त्री०	शोचवेरी	२१६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
अवया	स्त्री०	मोडवेरी	॥	श्वेतकुन्द	पुं०	श्वेतकणवर	२९०
अवा	॥	पीलउनी	३१५पा०	श्वेतकुम्भीका	स्त्री०	पाटलाविशेष	२०
भावणी	॥	मोडवेरी	२१५	श्वेतचन्दन	न०	चन्दन	२९
श्रीलक्ष्म	न०	चन्द्रन	२२	श्वेतदूर्वा	स्त्री०	श्वेतदूर्वा	३८०
श्रीर्ष	॥	अरणी	८५टी०	श्वेतनामा	॥	श्वेतगिरणई	३०८
श्रीपर्णी	स्त्री०(न०)	॥	८४	श्वेतनामिका	॥	॥	॥
॥	॥	सिवनी	९३	श्वेतपाटला	॥	पाटलाविशेष	२०
॥	॥	कायफल	१४८	श्वेतपुष्प	पु०	श्वेतकणवर	२९
श्रीपुष्प	पु०न०	लवण	३६	॥	॥	वरुणा	१३२
श्रीफल	पु०	बोली	८०	श्वेतपुष्पा	स्त्री०	दन्तीविशेष	२०३पा०
श्रीफला	स्त्री०	आमला	८३	श्वेतपुष्पिका	॥	श्वेतगिरणई	३०७
श्रीकलिका	॥	गुली	२५०	श्वेतपुष्पी	॥	दन्तीप्रकार	२०३
श्रीमत्	पु०	क्षयशु	१०३	॥	॥	शाखाहली	२५५
श्रीमती	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३	श्वेतफल	पु०	वरुणा	१३२
श्रीवराक	पु०	षडकृतिर	३५६	श्वेतबुष्पा	स्त्री०	शाङ्गिनी	३२५
श्रीवाराक	पु०	षडकृतिर	३५६	श्वेतमरिच	पु०	श्वेत शिरघू	८९
श्रीवाञ्छ	॥	बोली	८०	श्वेतमूला	स्त्री०	साटहली	२०८
श्रीवृक्ष	॥	पीपल	३८	श्वेतवचा	॥	श्वेतवज	३१२
श्रीहृत्तिनी	स्त्री०	श्रीहृत्तिनी	३५५	श्वेतबल्क	पु०	जबरा	४३
श्वेवसी	॥	हरबई	८१	श्वेतबृक्ष	॥	वरुणा	१३२
॥	॥	राठ	२१९	श्वेतसिम्बिक	॥	वाल	३९२
॥	॥	पाठ	२९४	श्वेतसर्षप	॥	श्वेतसरसव	३९८
॥	॥	गजपीपली	३०७	श्वेतसार	॥	श्वेतबादिर	६५पा०
अवाह	पु०	बीली	७९	श्वेतसुरसा	स्त्री०	श्वेतनिशुंभी	१८५
अवाह्वय	न०	लवण	३६	श्वेतस्वन्दा	॥	श्वेतगिरणई	३०८
अक्षयपत्र	पु०	आसदा	६२पा०	श्वेना	॥	श्वेतपाटला	२०पा०
दिल्लुपर्ण	न०	शूणीयठ	१६८	॥	॥	उत्पलशारिषा	३१३
श्लीषदारि	पु०	करजूयठ	१४४				
श्लेष्मातक	॥	गूदी	११८	षट्पदातिथि	पु०	चांपठ	९
श्वदंष्ट्र	॥	गोखरू	२००	षट्पदानन्दा	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
श्वदंष्ट्रा	स्त्री०	॥	२००पा०	षडङ्ग	पु०	गोखरू	२००
श्वसन	पु०	मयणहल	१२६	षडङ्गी	स्त्री०	॥	२००पा०
श्वप्रज्ञी	स्त्री०	शोकालिका	१८६	षडन्त	पु०	॥	२०१
श्वेत	न०	बाबरठचन्दन	२४	षड्प्रमथ	॥	करञ्जविशेष	१४५
श्वेतकण्डिका	स्त्री०	अतिविद्यु	२९०	षड्प्रमथा	स्त्री०	शक्ति	२३२

हैमनिष्कृषोपासनां सम्प्रदायानुक्रमः ।

३३२

ग्रन्थः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रकोकः	ग्रन्थः	लिङ्गम्	अर्थः	प्रकोकः
ब्रह्मसूत्रा	श्री०	श्वेतवज्र	३१२	ब्रह्मसूत्र	पुं०	पलाश	९१
ब्रह्मसूत्र	श्री०	भामला	८३	ब्रह्मसूत्र	"	"	९१५०
ब्रह्मसूत्र	पुं०	श्यामलिका श्वेतलिका	३९८	समुद्रान्ता	स्त्री०	बमनी	१५७
ब्रह्मसूत्र	"	श्रीहिमेद	३८६	"	"	पीक	१७०
		स		"	"	बलासठ	११८
सकलकला	स्त्री०	श्लोकनी	७२	सकलकला	न०	पीपलीमूल	३०१५०
सकलकला	न०	केसर	२३४	सकलकला	पुं०	राजान	१२३५०
"	"	"	२३४पा०	सकलकला	श्री०	प्रसारणी	३४२
सकलकलापिष्टम्	"	"	२३४	सकलकला	"	"	३४२पा०
सकलकला	"	सांगरी	७३	"	"	"	३४२टी०
"	पुं०	"	७३पा०	सकलकला	न०	श्वेतकमल	३२९टी०
सकलकला	न०	"	७३टी०	सकलकला	श्री०	माही	३४३
सकलकला	पुं०	सागु	१०२	सकलकला	पुं०	आजक	२२२पा०
सकलकला	"	पिपलवृक्ष	४१	सकलकला	श्री०	उजक	३८९पा०
सकलकला	"	कलायरा	३८८टी०	सकलकला	न०	श्वेतकमल	३२९
सकलकला	"	"	३८८	सकलकला	"	"	"
सकलकला	न०	पद्म-स्वल्पपद्म	२८४	सकलकला	"	"	"
सकलकला	स्त्री०	श्वेतशोफालिका	१८७	सकलकला	"	"	"
सकलकला	"	"	१८७ पा०	सकलकला	पुं०	जीवक	३६४
सकलकला	"	माही	३४३	सकलकला	"	सागु	१०२
सकलकला	पुं०	रोहीडक	१४७	सकलकला	श्री०	नडकी	२२०
सकलकला	"	आकुमदार	४९	सकलकला	पुं०	अर्जुन	१०३
सकलकला	स्त्री०	कुन्द	२३९	सकलकला	स्त्री०	मोहाङ्गिणी	१९१
सकलकला	पुं०	उंचरा	४३	सकलकला	"	गन्धनतली	२२०
सकलकला	"	पार	४६	सकलकला	पुं०	नागकैसर	११
सकलकला	"	शातवनड	९५	सकलकला	न०	पीपलीमूल	३०५
सकलकला	स्त्री०	मीमांसी	२४१	सकलकला	पुं०	नीच	१३६
"	"	साधरि	३४०	सकलकला	श्री०	बिबनी	९४
सकलकला	न०	उसीर	३८४	सकलकला	पुं०	तिलिका	९०
सकलकला	स्त्री०	कायरी	२८६पा०	सकलकला	"	सरसव	३९८
"	"	मजीठि	३०२	सकलकला	"	अरक-टीर	८६
सकलकला	"	धोहरी	५०	सकलकला	श्री०	साकरि	१५१
सकलकला	"	बला	२६१	सकलकला	पुं०	सिन्धुक	१०७पा०
सकलकला	"	"	३५३	सकलकला	"	शातवनड	९५पा०
सकलकला	"	"	२६१	सकलकला	न०	धान्य	३८६
सकलकला	"	कायरी	२८६				

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
सत्यधीर्षक	न०	कमसबा	४००	सारी	स्त्री०	साधरि	३४१
सत्यप्राक	,,	ऊनी	,,	साल	पुं०	साधु	१०२ टी०
सत्यसंवर	पुं०	सागु	१०२	सितशिम्बिक	,,	बाल	३९२ टी०
सहकार	,,	सुगधेआंशु	१२२	सिता	स्त्री०	श्वेतवर्षा	३८०
सहभर	,,	वानडविशेष	२४६	सिताभ्र	न०	कपूर	३४
सहदेवा	स्त्री०	सहदेवी	२५८	सिताम्भोज	,,	श्वेतकमल	३३०
"	,,	महाबला	२६२	सिद्धदाक	पुं०न०	सरलठ	१०८
सहदेवी	,,	सहदेवी	२५८ पा०	सिद्धद्वेष	पुं०	सिद्धक	१०७
सहलपत्र	न०	श्वेतकमल	३२८	सिद्धार्थ	,,	श्वेतसरसव	३९०
सहलरीषा	स्त्री०	शताबरी	२९७	सिद्धि	स्त्री०	ऋद्धि-वृद्धि	१७४
"	,,	श्वेतवर्षा	३७९	सिद्धियुग	न०	"	१७४ पा०
सहस्रवेधि	न०	द्विगु	२६५	सिन्दुक	पुं०	निर्गुण्डी	१८४
सहस्रवेधिन्	पुं०	अम्लवैतसविशेष	६०	सिन्दुवार	,,	"	,,
सहस्राग्निन्	पुं०	पीळ=वेणु	१३९	सिन्दुवारक	,,	"	१८४ पा०
सहा	स्त्री०	सेवत्री	२४४	सिन्दुवारिका	स्त्री०	"	१८४
"	,,	सोभा	३३६	सिल्क	पुं०	सिल्क	१०७ पा०
सहाचर	पुं०	वानडविशेष	२४६	सिल्क	,,	"	१०७
संवरणी	स्त्री०	शताबरी	२९७	सिंहकैसर	,,	बकुल	५
संवरणक	पुं०	बहेडा	८२	सिंहपर्णिका	स्त्री०	अरहसा	१६०
संस्पर्षा	स्त्री०	जंतुवार	२८५	सिंहपुच्छो	,,	पोठवनी	१९९
संहर्षा	,,	,,	२८५ पा०	सिंहमुख	पुं०	अरहसा	१६०
साअर	पुं०	सांगरी	७३ पा०	सिंहवृत्ता	स्त्री०	साधवनी	२१० पा०
सातका	स्त्री०	साधरि	३४०	सिंहवृन्ता	,,	,,	२१०
साधुपादप	पुं०	बीजउरठ	५४ पा०	सिंहिका	,,	अरहसा	१६०
साधुवृक्ष	,,	वरुणा	१३२ पा०	सिंह्री	,,	डोल्हरी	१९५
सानुज	,,	तु बुक	१६०	सीत्य	न०	सान्य	३८६
"	न०	पद्म-स्फलयद्म	२८३	सीधुपादप	पुं०	बीजउरठ	५४ पा०
सानुमानक	,,	,,	२८४	सीधुवृक्ष	,,	वरुणा	१३२ पा०
सार	,,	चन्दम	२३	सीरिन्	,,	राजावारी	३१७ पा०
सारणा	स्त्री०	प्रसारणी	३४२	"	,,	काभ	३७१
सारणी	,,	,,	३४२ पा०	सीहुण्डी	पुं०	धोहरी	५०
सारकक	पुं०	पारापत	१४१	सुकन्द	,,	हृगळी	३३९
सारवृक्ष	पुं०	धमण्ड	१०६	सुकुमारा	स्त्री०	मीमाळी	२४१
सारस	,,	दुम्बुक	१६०	सुकेशक	पुं०	राजाज	१२३ पा०
साराम्म	,,	पारापत	१४०	सुकोशक	,,	"	१२३

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
सुख	न०	शुद्धि-इच्छि	१७४	सुभगा	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
सुखोद्भवा	स्त्री०	सुंचलि	३४६	सुभक्तिर	पुं०	शिरष्	८८
सुगन्ध	पुं०	शुण्यवत	१६९पा०	सुभञ्जन	"	"	"
सुगन्धक	"	कणवर	२९पा०	सुभिक्षा	स्त्री०	बाहुवी	१५०
"	"	कंकोठा	३६२	सुभन	पुं०	सातवनत	९७
"	न०	गन्धतृण	३७०पा०	सुभनत्	"	करंजवत	१४५
सुगन्धा	स्त्री०	नवली	२२०	"	न०	पद्माकु	१७५पा०
"	"	कालतमीरत	३३७	"	"	गोहूँ	३९२
"	"	जहारि	३६७	सुभना	स्त्री०	ज्वर	२३६
सुगन्धि	पुं०	बीभत	१०१	सुभूलक	न०	पीपलीमूल	३०६
"	न०	एलीवत	२३३	"	"	भीरण	३८४
सुगन्धिक	पुं०	कणवर	२६	सुभूला	स्त्री०	सुसली	२६४
"	"	कंकोठा	३६९पा०	सुरकक	न०	चन्दनविशेष	२६टी०
"	न०	गन्धतृण	३७०	"	पुं०	राजान्न	१२३
"	पुं०	महाशालि	३८७	सुरकक	न०	चन्दनविशेष	२६
सुगन्धिपत्रा	स्त्री०	जांबू	१२५	सुरभा	स्त्री०	कायणी	२६८
सुता	"	शेषालिका	१८६पा०	सुरभी	"	शिरष्	८८पा०
सुतिकक	पुं०	मीष	१३६	सुरभि	पुं०	चन्दन	२३
सुतिकका	स्त्री०	कहूँ	३२१पा०	"	स्त्री०	साकरि	१५२
सुतिकका	"	बीसोची	३२१	"	पुं०	पद्माकु	१७५
सुतेजन	पुं०	भमणत	१०६	"	स्त्री०	एकांगी	२८२
सुवा	स्त्री०	बोहरी	४९	सुरधा	"	शेषालिका	१८६
सुनिषण्ण	पुं०	पञ्चकृतिर	३५५	"	"	तुलसी	२२३
सुपर्णक	"	सातवनत	९५	सुकपा	"	मल्लिकाविशेष	२४३
"	"	किरमाकत	९७	सुकोमया	"	कृष्णमांसी	२८२
सुपादी	स्त्री०	हंक्षपदी	२८७	सुवर्चला	स्त्री०	सुंचलि	३४५
सुपाधं	पुं०	पीपरी	४०	सुवर्ण	पुं०	अशून	१०३पा०
सुपुष्प	"	क्षय	२७२	सुवर्णक	"	सातवनत	९५पा०
सुपुष्पक	पुं०	कदम्बविशेष	१५	"	"	किरमाकत	९७पा०
सुपुष्पा	स्त्री०	मीलनिर्गुठी	१८५	सुवर्षा	स्त्री०	मल्लिकाविशेष	२४३
सुपूरक	पुं०	बीबतवत	५३	सुवल्ली	"	बाबची	२१८
सुप्रम	"	पद्माकु	१७५	सुवचन्त	पुं०	अमीतत	३८
सुप्रसरा	स्त्री०	प्रसारणी	३४२	सुवचन्ता	स्त्री०	वासती	२४९
सुप्रसारा	"	"	३४२पा०	सुवहा	"	साकरि	१५१
सुपुष्क	पुं०	आंबत	१२२	"	"	शेषालिका	१८६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शुभहा	स्त्री०	राठ	२१९	सैरीयक	पुं०	सैरेयक	२४६टि०
"	"	गधनउली	२२१	सैरेयक	"	गानउविशेष	२४६
शुवास	पुं०	धुलीदशष	१३	सोमराजी	स्त्री०	बाबची	२१८
शुवासन्ती	स्त्री०	अनीतठ	३८५०	सोमबल्क	पुं०	स्वेतकशि	६५
शुम्भ	पुं०	बूअ	२८९	"	"	कायक	१४८
शुम्भता	स्त्री०	शडि	२३२	सोमबल्करी	स्त्री०	माङ्गी	३४३
शुभवी	"	कालतजीरउ	३३७	सोमबल्लिका	"	बाबची	२१८
"	"	कारेली	३५९	सोमबल्ली	"	गुहची	३१८
शुभेयक	पुं० न०	करमदा	५०	सौगन्धिक	न०	शुभलशारवउत्पल	३३२
शुलवा	स्त्री०	सालरि	१५१	"	"	रोहीस	३६९
शुस्वरा	"	भाङ्गी	३४३	सौमनस	"	जाहपल	२३७
शुद्ध	पुं०	त्रायमाण	२२६५०	सौमनसायनी	स्त्री०	जाहकलिका	२३६
शुद्धमपत्र	"	भासद्र	६२	सौर	पुं०	मुम्भुरु	१६०
शुद्धमपर्णा	स्त्री०	पीठवनी	१९८	सौरभ	"	"	१६०५०
शुष्मैका	"	एकची	३१	सौरस	"	"	"
शुष्मिपत्र	पुं०	बळकूतिर	३५५	सौवीरी	स्त्री०	बोरि	७१
शुची	स्त्री०	डाम	३७१	स्कन्धजन्मन्	पुं०	बडु	४२
शुतनासनी	"	बज	३१२५०	स्कन्धभूषण	"	भागकैसर	११
शुपधूपन	न०	हिङ्गु	२६५	स्तम्भ	"	गुळउ	४०१
शुरण	पुं०	सुरणकद	३४४	स्तम्भकरि	"	धान्य	३८६
सूर्य	"	अर्जुन	१०३५०	स्त्रीमिरीक्षणबोद्ध	पुं०	तिलक	७
सूर्यपर्णिका	स्त्री०	सुदगवनी	२११५०	स्त्रीपादाहृतिदोषद	"	अशोक	३
सूर्यपर्णिका	"	"	"	स्त्रीपुष्प	न०	कवज	३६५०
सूर्यपर्णी	स्त्री०	माधवनी	२१०५०	स्त्रीप्रिय	पुं०	अशोक	३
सूर्यपुत्र	पुं०	मयणहल	१२७	स्त्रयाह्वय	न०	कवज	३६५०
सूर्यसक्त	"	मीलामा	१३५	स्वलयपट्टीर	पुं०	"	३५४
सेकिम	"	मूळा	३५७	स्वलयकंट	"	करमदा	५१५०
"	न०	"	३५७टि०	स्वलयकंट	"	"	"
सेतु	पुं०	बरुणा	१३२	स्वलयभूजाट	"	गोखक	१९९
सेतु	"	गुंदी	११९	स्वापनी	स्त्री०	पाठ	२९४
सेतुक	"	सिस्हक	१०७५०	स्वायिनी	"	"	२९४५०
सेव्य	"	अर्जुन	१०३	स्वाली	"	पाटला	१९
सेव्या	स्त्री०	वासंती	२४९	स्वालेन	पुं०	बृहन्मूलक	३५८५०
सेहृण्ड	पुं०	बोहरी	५०५०	स्वियरक	"	शाक	१०४
सेरी	स्त्री०	राबागारी	३१७	स्वियरसाद	"	"	"

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
शिवरा	स्त्री०	शावनीक	२७४	स्वाडुकन्दा	स्त्री०	विदारि	१९५
स्थूल	पुं०	किरमाक	१९५	स्वाडुकल	पुं०	धमण्ड	१०६
स्थूलदं	"	शरक	३७६	स्वाडुमस्तक	"	महाकाञ्चि	१७८
स्थूलपत्र	"	मुनिलोत्र	११७				
स्थूलपर्कट	पुं०	करमदा	५१	हञ्जी	स्त्री०	भाउमि	३७५
स्थूलपर्ण	पुं०	सातधमण्ड	१६	हड्डिकासिनी	"	हलत्र	२१४
स्थूलपत्र	"	मुनिलोत्र	११७	हठ	पुं०	कंगसाक	३३५
स्थूलवल्क	"	"	"	हयुषा	स्त्री०	हयुषा	२७०
स्थूलवल्कल	"	श्वेतलोत्र	११५	हयप्रिय	पुं०	ज्व	३८८
स्थूलेला	स्त्री०	कंकोली एला	३२	हयुषा	स्त्री०	हयुषा	२७०
स्थौणियक	न०	धूणीयत्र	१६९	हरण	पुं०	जुगली	३४०
स्नातु	स्त्री०	कावणी	२६९	हरि	"	मुग	३९०
स्निग्धदाह	पुं०	सरक	१०८	हरिचन्दन	पुं०	रफचन्दन	२५
स्निग्धपर्णी	स्त्री०	पीलठनी	३१६	हरित	न०	धूणीयत्र	१६९
स्तुक	"	बोहरी	४९	"	पुं०	मुंग	३९०
स्तुहि	"	"	"	हरिता	स्त्री०	हलत्र	२१४
स्नेहविद्ध	न०	देवदाह	१०९	"	"	श्वेतपूर्वा	३७९
स्तम्बका	स्त्री०	पीक	१७०	हरिताली	"	"	"
स्तम्बिक	पुं०	कपूर	३४	हरित्रा	"	हलत्र	२१३
स्तुटी	स्त्री०	चीमडीपक्वफल	३६४	हरिद्रु	पुं०	दाहहलत्र	१६७
स्तूर्जक	पुं०	टीङ्ग	११३	हरिपत्रक	"	मूला	३५७
स्तूर्जक	"	"	११३	हरिमन्थक	"	चिणा	३८९
स्वन्दन	"	अशोक	३	हरिमन्थज	"	कृष्णमुंग	३९१
स्वोनाक	"	अरक=टीङ्ग	८६	हरिबालक	न०	एलीयत्र	२३३
अया	स्त्री०	पीलठनी	३१५	हरीतकी	स्त्री०	हरड्ड	८०
अतिन्	पुं०	पीलठ=वैणु	१३९	हरैशु	पुं०	कलायरा	३८९
अवावृक्ष	"	कोक	७८	हलिनी	स्त्री०	राडागारी	३१७
स्वर्गद्रुम	"	देवदाह	१०९	हलिप्रिय	पुं०	कन्ध	१२
स्वर्णकता	स्त्री०	पीक	१७१	हलिमोची	स्त्री०	जलमाझी	३५८
"	"	मालकागुणी	२०९	हलीमक	पुं०	शाक	१०४
स्वर्णसौमिका	"	किरमाक	१९	हल्लक	न०	रफसंभितम्ब	३३२
स्वल्पकैसर	पुं०	कांचनार	८	हृषिमन्थ	पुं०	अरणी	८५
स्वस्तिक	"	वडकृतिर	३५५	हृस्तिरुण	"	एरण्ड	१५४
स्वाडुकण्डक	"	कोक	७८	हृस्तिरुण	"	हृस्तिरुण	३२३
"	"	पीक	२००	हृस्तिरुण	पुं०	मूला	३५६

शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः	शब्दः	लिङ्गम्	अर्थः	श्लोकः
हस्तिवन्ती	स्त्री०	वन्तीप्रकार	२०२	हृद्यान्ध	पु०	बीली	८०
हस्तिपत्नीक	पुं०	एरु	१५४	हृद्यगन्धा	स्त्री०	जाइ	२३६
हस्तिपिप्पली	स्त्री०	गजपीपली	३०७	हृद्या	"	साकरि	१५१पा०
हस्तिपिप्पली	"	"	३०७पा०	हेमकेसर	पुं०	नामकेसर	१०
हस्तिमयूरक	पुं०	भजमोद	२५६	हेमक्षीरा	स्त्री०	क्षिरिणी	३२४
हस्तिवारणी	स्त्री०	करञ्जविशेष	१४५	हेमदुग्धक	पु०	डंभरा	४२
हस्तिवारणी	"	करञ्जमोद	१४५पा०	हेमपुष्प	"	भशोक	४
हस्तिविषा	"	केलि	१६१	हेमपुष्पक	"	चापड	९
हसपदी	"	हंसपदी	२८७	हेमपुष्पिका	स्त्री०	रौगणी	१९४
हसपादिका	"	हसपदी	"	"	"	सुवर्णजूही	२३९
हारिप्रक	पुं०	कयब	१३	हेमशिखा	"	क्षिरिणी	३२४
हारी	स्त्री०	सिबनी	९४पा०	हेमशिखी	"	"	३२४पा०
हार्य	पुं०	बहेबा	८२	हेमाह्वय	पु०	मागकेसर	११
हिङ्गु	पु०न०	हिङ्गु	२६५	हेमाह्वया	स्त्री०	क्षिरिणी	३२४
हिङ्गुनिर्वास	पुं०	नीम	१३७	हैम	पु०	किरायता	२२९
हिङ्गुपत्रा	स्त्री०	हिङ्गुपत्रा	२६६	हैमवती	स्त्री०	हरडइ	८०
हिङ्गुल	पुं०	इजर	१२८	"	"	श्वेतवज	३१२
हिन्ताल	"	हितल	१८१	"	"	क्षिरिणी	३२४
"	"	वृणवृक्षजाति	१८३	हस्वगनेपुका	"	गान्ठी	१६६
हिमजा	स्त्री०	शठि	२३२	हस्वपुष्प	पु०	महाडोल	११२
हिमवालक	"	कपूर	३३	हस्वकल	"	"	"
हिमावती	"	क्षिरिणी	३२४	हस्वाञ्जक	"	जीवक	३६५
हिमाह्व	पुं०	कपूर	३३	हादा	स्त्री०	साकरि	१५१
हिलमोची	स्त्री०	जलमाद्या	३५८	हास	पु०न०	कक्कुठ	१७६
हिंसा	"	छट्ट	२८१	हासा	स्त्री०	मुद्गवनी	२११
हीर	न०	केसर	२३४पा०	हासी	"	"	२११पा०
हीरा	स्त्री०	सिबनी	९४	होवेर	न०	वालड	२३१

*तृतीय परिशिष्टम् ।

हेमवन्द्रीयनिघण्टुशेषटीकाकृषिर्दिष्टलोकभाषास्वनाम्नां संस्कृतभाषास्वान्ये-
कार्यिकानि नामानि ।

[प्रस्तुतपरिशिष्टगतसंस्कृतशब्दकदम्बकमध्यगता अङ्का निघण्टुशेषमूलश्लोकाङ्कसूचकाः
समवगन्तव्याः ।]

^१मशोक—मशोक क्षीप्रिय शोकनाशन स्यन्दन अलस वञ्जुल मदमावास स्त्रीपादाहतिरोहण [स्त्री-
पादाहतिदोहण पु०] ३ हेमपुष्प कर्णपूर कच्छेति मधुमण्डन पिण्डपुष्प [विण्डीपुष्प पु०]
लतावृक्ष पौलोमीद्रुम रोहिणीद्रुम ४ ।

^२बडल—बहुम मदिरागन्ध कुण्ठाशक मद्यदोहण [मद्यदोहण पु०] ब्राह्मणक गूढपुष्प केसर सिह-
केसर ५ विषारद गुडपुष्प ।

बकुलफल—पर्पट ।

^३तिलकु—तिलक पूर्णक छत्रकुसुम मुक्कमण्डन ६ चित्रक क्षुरक रेचिन् स्त्रीनिरीक्षणदोहण ।

^४काञ्चणयस—कोविदार मद्रहास काञ्चनार युगच्छद ७ ताम्रपुष्प चमरिक कुशल कुण्डलिन कुलिन
काञ्चन मालकापर्ण कुदार स्वल्पकेसर [यमलपत्रक टी०] ८ ।

^५बांपड—चम्पक काञ्चन हेमपुष्पक चन्द्रदातिथि कुसुमेन्द्र वरलम्ब कुमारीवल्कन चक ९ चाम्पेय
कुसुमारोग्य कलिकागन्धकलिन ।

^६नागकैसर—नागकैसर नाग कैसर हेमकैसर १० दर्बीसह [दर्बीसह पु०] दुष्प्ररोह चाम्पेय
स्कन्धभूषण नागपुष्प कुम्भकल हेमाङ्गव सर्पाङ्गव त्रिपाङ्गव ११ ।

नागकैसरपुष्पचूर्ण—करिकुसुम पुष्परोचन ।

^७कदम्ब—कदम्ब पीतदास प्रावृषेण्य हलिप्रिय १२ द्वारिकक कादम्बर्य [कदम्बर्य पु०^१ पुलकिन् पर्वताङ्ग ।

धूलीकदम्ब—धूलीकदम्ब अम्बुव सुवास वृत्तपुष्पक १३ ।

धाराकदम्ब—धाराकदम्ब अरणि विधेरुप महौषस ।

मीपकयंबमेद्—मीप दीपन धूर्त नर्त भूवारक शिब १४ महाकदम्ब प्रियक चण्डापुष्प सुपुष्पक ।

^८कुडड—कुडड कोदञ्ज कोहिन वासक गिरिमलिका १५ वृक्षक मलिकापुष्प कलित्र पाण्डुरद्रुम इन्द्रवृक्ष
यवक दीतमन्ना चतुर्भक्तिका १६ ।

* प्रस्तुतपरिशिष्टगताः टिप्पण्यः सूरतनिवासिधीवापाकालमाईवैद्यमहाशयावयवम्यात्र निष्ठहिताः

१. स्त्रीपादाहतिरोहणमययोऽशोको न दृश्यते । योऽस्य गूर्वरगिरायां 'आशोपाकम्' इति श्रवाशो-
पर्वते शोऽशमीचीनः । अशोको=Saraca indica, आशोपाकम्=Polyalthia longiolia
इति आंशुभावाप्रसिद्धे वृक्षद्वयं सम्भाव्यते, अत्रापि स्त्रीपादाहतिरोहणकक्षणं न निर्णीतवन्माभिः ॥

२. (१) बोरलक्ष्मी (२) मोरलक्ष्मी ॥ ३. अस्य छम्बक परिचयो न ज्ञातः, अस्य Wedlandia
linctoria इति डेडीनशब्दः सम्भाव्यते ॥ ४. (१) कचनार (२) काञ्चनार (३) पीलो चपो
(श्रीमन्नगुर्जरभाषायाम्) ॥ ५. चंपो । अस्य (१) क्षीरचंपक, ककचंपो, क्षीरचंपो (२) नागचंपो
(३) पीतचंपक, स्वर्णचंपक (४) शीलो चंपो इत्यादि जेदा उपक्रम्यन्ते ॥ ६. नागकैसर ॥ ७. कदम्ब ॥
८. कडो ॥

कुटजफल--रन्मय ।

कुटजबीज--भद्रय ।

^१सिरीसु--सिरीष विषहृन् मण्डिन् मण्डीर वाङ्मिनीकृत १७ सुवपुष्य शुक्लपुष्य शुक्लवृक्ष शुक्लप्रिय कशीतन [कशीतक पुषा०] कर्णपूर भण्डिल इयामवस्फल १८ ।

^२पाटला--पाटली पाटला स्थाली [काचस्थाली टी०] अमोषा [मोषा पु०] तोयाविषासिनी वसन्तवृत्ती कामवृत्ती कुम्भीका [कुम्भिका टी०] कालवृन्तिका [काल टी०] १९ ।

^३श्वेतपाटला--श्वेतपाटला [श्वेता पाटला पु० नि०] काष्ठपाटला शीतला श्वेतकुम्भीका कुवे-
राक्षी कळेवहा २० ।

^४अगर--अगर अग्रुह लोह वसिका [वसिकम् नि०] विश्वरूपक कृमिज प्रवर राजार्ह जौन्नक [जोगक पु० योगम नि०] अनार्यक [अनार्यक पु० नि०] २१ ।

मल्लिगन्ध अगरु--मल्लिगन्ध मङ्गल्या ।

कुष्माण्ड--काकुण्डक ।

^५खन्दन--श्रीखण्ड मलयज खन्दन श्वेतखन्दन २२ गोक्षीर्यक [गोक्षीर्य टी०] गन्धसार भद्रधी तैलपर्णिक फलकिन् सुरभि सार महार्ह रोहणोद्भव २३ ।

बाबरु खन्दन--बर्बरक श्वेतनिर्गन्ध बर्वरोद्भव ।

^६रतांजणी--रक्तखन्दन-रक्तखन्दन क्षुद्रखन्दन भास्करप्रिय २४ ताम्रसार रक्तसार लोहित हरिचन्दन ।

पतङ्ग--कुचन्दन पत्राङ्ग पतङ्ग [पतङ्ग पु० नि०] पट्टरजन २५ सुगङ्ग रक्तकण्ठ पट्टर तिलपर्णिका ।

^७कणपूर--द्रुमोत्पल व्याध परिव्याध सुगन्धिक [सुगन्धिक नि०] २६ ।

गन्धरहितकणपूर--कर्णिकार निषीध पीतपुष्पक ।

^८पुन्नाग--पुन्नाग महानाग केसर रक्तकेसर २७ देववल्लभ कुम्भीक तुङ्ग पुरुषनामक ।

^९अगधियउ--अगस्य बहुसेन [बहसेन नि०] शुकनाश [शुकनास नि०] मुनिद्रुम २८ ।

^{१०}श्वेतकणधीर--कणधीर कणधीर श्वेतपुष्प अश्वमारक प्रतिहास शतप्रास अश्वरोह [अश्वरोध नि०] कुसुमोद्भव [अश्वहृन् अश्वन्न श्वेतकुन्द टी०] २९ ।

रक्तकणधीर--लघुद चण्डात [चण्डातक टी०] चण्ड गुल्मक ।

^{११}तमाल--तमाल कालकन्द तापिच्छ रञ्जन वसु ३० ।

^{१२}तमालपत्र--तमालपत्र वस्त्राख्य [वस्त्राख्य पु० नि०] रोमस [रोमस पु० नि०] तामस दल ।

^{१३}पल्लवी--सुसैला चन्द्रशाला श्राविणी [श्राविणी नि०] निष्कृष्टि वृष्टि ३१ कपोतवर्णिका दुर्लभा कोरङ्गी बहुला तुला ।

^{१४}कङ्कोली पला--स्युलैला वृहदेला पत्रैला [मत्रैला नि०] स्वकसुगन्धिक ३२ त्रिदिवोद्भवा वृक्षीका कर्णिका निपुटा पुटा ।

१. (१) काळीयो सरस (२) सरसजो ॥ २. पाटला ॥ ३. अगर ॥ ४. खन्दन ॥ ५. रतांजली ॥ ६. कर्णैर ॥ ७. (१) पुष्पाग (२) ऊर्धी (महाराष्ट्रे) वीपप्रज्वालनेऽप्य तैलसुपुष्पवते ॥ ८. अगधियो ॥ ९. तमाल ॥ १०. तमालपत्र । ११. एलची ॥ १२. एलचो ॥

- कपूर—कूरं वनसारं हिमाह हिमबालका [हिमबालक पु० नि०] ३३ सितान्न शीतकरवत् रक्तिका चन्द्रनामक ।
- कङ्कोल—कङ्कोलक [कङ्कोलक नि०] कटुफल कोलक [कोमक नि०] माधवोत्थित [मागवोत्थित सं० पु०नि०] ३४ कोल कोलफल कोर मारीच द्वाप [द्वीप सं०] ।
- कवच—कवचं शिखरं विष्वग्भ्रमरं वारिजं लव ३५ श्रीपुष्पं श्याङ्गम् [स्त्रीपुष्पं श्याङ्ग सं०] देवपुष्पं चन्द्रमपुष्पक ।
- कलिका—कलिका कपोताङ्घ्रि [कपोताङ्घ्रि नि०] निर्मथ्या छुपिरा ३६ नदी जलनकेषी चमनी शून्या वि मवली ।
- कमोतड—कमोतुक मण्डक [मुण्डक सं० पु०] पुण्डकं जमरोत्थव ३७ पराश्रयं सुवसन्तं [सुवासन्ती नि०] कामुकं माधवी लता ।
- कपीपल—पिपल [पिपल पु०] बोधि अश्वत्थं श्रीपुष्पं चक्रपत्रक ३८ मङ्गल्यं केशवावासं श्यामकं द्विरदाशन ।
- कपीपरी—गईमाण्डं कन्दराजं छायावृक्षं कमण्डलु ३९ प्लक्षं वटं प्लव [वटं प्लक्षं सं० वटप्लव नि०] वटप्लव पु०] शृङ्गी [शृङ्गी पु०] छुपाः चारुदर्शनं कपीतनं कपीतं [कपीन सं० नि०] पीतनं प्लवक ४० ।
- कर्कटि पिपलविशेष—कर्कटि [कर्कटी नि०] पर्कटिन् [पर्कटिन् सं०] पर्कटं पु०] प्लक्षं सतीच [सतीच सं०] लक्षणं जटिन् नदी ।
- कडु—वट वैश्रवणावासं न्यग्रोमं बहुपाद् ध्रुव ४१ स्कन्धमन्मन् रक्तकलं क्षीरिन् शृङ्गी वनस्वतिः ।
उंबरा - उडुम्बरं जन्तुफलं [कृमिफल टी०] यज्ञाङ्गं हेमदुग्धकं ४२ सदाफलं बहुवृक्षं चैतवृक्षं मन्दिन् ।
- कालुबरी—कालोदुम्बरिका कालुगुनी कल्गुवाटिका [कल्गु वाटिका सं०] ४३ कल्गु आञ्जी फलभारी मण्यु [फल्यु नि०] [कला(श्ल)राञ्जी नि०] ।
- कायणी राजादनं राजन्या क्षीरिका त्रियदर्शनं ४४ कपिमियं हृदयस्कन्धं मण्डुफलं रालफलं [राजफलं नि०] सृप ।
- काय्याल—पियालं राजवृक्षं बहुवृक्षं धनुष्पाटं ४५ सज्जस्तु खरस्कन्धं चार [खरस्कन्धचार पु०] जप-खरफलम् ।
- कामाङ्गमो—आमातकं वर्षाकान्तिं कपिभूतं [कपिभूतं सं०] कपिमियं ४६ कपीतनं पीतनकं तनुक्षीरं अम्लपाटकं [अम्लपाटकं सं० पु० नि०] शृङ्गी [शृङ्गी सं० पु०] कपिरिषाठ्यं कृष्यफलं विभीषण ४७ ।
- कान्क—अर्कं विक्षीरं अर्काङ्गं [आरुकरं रवि टी०] जम्बलं आस्कोटं [आस्कोटं सं० पु०] विष्किरं [विष्किरं सं० विष्किरं पु०] क्षीरं अर्कपत्रं ।
- काकुर्मन्वार—राजार्कं जलार्कं गणकपकं ४८ पृष्ठाङ्गीलं श्यापुष्पिन् [श्यापुष्पं नि०] मन्वारं प्रजापत ।

१. कपूर ॥ २. (१) कलकशाशा (२) शीतिकाशाशा ॥ ३. 'मागवोत्थित' इति पाठः सम्यग्भवमासते ॥
४. (१) कवच (२) कवीच ॥ ५. पीपळो ॥ ६. पीपळो ॥ ७. वट ॥ ८. (१) उंबरो (२) उम्बरको ॥ ९. डेड उम्बरको ॥ १०. (१) रावण (२) राण ॥ ११. चारोळी ॥ १२. आञ्जी ॥

१०१ धोहरा—सुहो वज्र महादक्ष अतिपत्र [अधिपत्र सं०] सुह [सूक् पु० नि०] सुधा गुण [सुह पु०] ४९ समन्तदुग्धा धीदुग्ध [सिंहदुग्धा टी०, सेदुग्ध नि०] गण्डीर [गण्डीरी सं०] शण्डीरी पु० नि०] वज्रकण्टक [वक्रकण्टक सं० चक्रकण्टक नि०] ।

१०२ करमदा—करमद् करमन्द [करमद नि०] कराम्बक [कराम्रक सं० पु० नि०] सुपेयक ५० स्थलपर्कट [स्थलपर्कट पु० स्थलपर्कट नि० स्थलपर्कट सं०] आविग्न [आविष्ण पु०] कृष्णापाकफल ।

१०३ जम्बीर—जम्बीर जम्बल जम्भ जम्भीर [जम्भील सं० पु० नि०] दन्तहर्षण ५१ दन्तशठ वज्रशोधिन् गम्भीर रोचन ।

१०४ करणा—कण्ण जागलास्य मल्लिकाकुपुम प्रिय ५२ ।

१०५ बीजठरुड—बीजपूर बीजपूर्ण पूरक फलपूरक सुपूरक मानुल्ल केशराम्ल अम्लकेशर ५३ वराम्ल बीज लज्ज रुचक मधुकेशर कृमिघ्न गन्धकुसुम केशर शीघुगात्र [श्रीघुगादप पु० साधुगादप सं० नि०] ५४ ।

बीजपूरविशेष मानुल्लि [मानुल्लि पु०] बर्धमाना मधुरा मधुकर्कटी [मधुकुकुट्टी सं० पु०] मधुवल्ली पीतपुष्पी [पूतिपुष्पी सं० पु० प्रतिपुष्पा नि०] देवद्वती महाफला [महाबला नि०] ५५ ।

१०६ आंबिली—अम्बलीका [अम्बिका नि०] चुक्रिका अम्बा शुक्रिका अम्बिका अम्बिका [शुक्रिकाम्बली चिकाम्बिका सं० पु० नि०] चुक्रा विम्बा तिमिन्तीका [तिन्तडोका टी०] तिमिन्तला शुक्रपुष्पिका [तिन्तिन्ती शुक्रपुष्पिका नि०] ५६ ।

तिन्तिन्तीका—वृक्षाम्ल अम्लदुग्ध तिमिन्तीक महीरुह शाकाम्ल अम्लशाक अम्लपूर रक्तपूरक ५७ ।

१०७ अम्लवेतस—अम्लवेतस भीम मेदन रक्तपूरक रुधिरलावक चुक्र मासारि वातिकप्रिय ५८ शाखाम्ल वेतसाम्ल अम्ल तिमिन्तीक रसाम्लक ।

१०८ हीन अम्लवेतस—शङ्खद्रावक । एतद्भेदनाम-शतवेधिन् सहस्रवेधिन् ।

१०९ उत्तम अम्लवेतस—वालद्रावक [वालद्रावक सं० पु० लोहद्रावक नि०] । एतद्भेदनाम-शतवेधिन् सहस्रवेधिन् ५९ ।

११० कडुठी—कपित्थ यानरावास गन्धपत्र कपिप्रिय ६० पुष्पफल दधिफल दधिस्थ ग्राहिन् मन्मथ अक्षिस्वन्द [अक्षिस्वन्द सं० नि०] दन्तशठ राक्षस चिरपाकिन् ६१ ।

१११ आसद्रा—अश्मन्तक सूक्ष्मपत्र [लक्षणपत्र सं० पु० नि०] पाषाणान्तक इन्द्रक अम्लपत्र ताम-पुष्प [ताम्रपत्र सं० पु० नि०] कुशलिन् यमलच्छद ६२ ।

११२ नारिंगु—नारङ्ग नागरङ्ग रवकमुगन्ध सुखप्रिय ऐरावत योगसार योषिद्वयत्राधिवासन [योषिन्तकाधिवासन सं० पु० नि०] ६३ ।

११३ खदिर—खदिर रक्तसार कण्टकिन् दन्तघावन [दन्तघावनम् पु०] गायत्री बालपत्र जिह्वाशल्य [वाचपत्र जिह्वाशल्य सं० पु० चलयत्र बहुशल्य नि०] क्षितिद्रुम [क्षितिक्षम सं० पु० नि०] ६४ ।

१. यौर ॥२. करमदा । ३. लीबु ॥ ४. न सम्यगवगम्यते ॥ ५. बीजोरु ॥ ६. (१) आंबली (२) आमली ॥७ (१) गिर्देशमाक (युनाभी) (२) दासरीया (राजस्थानी) ॥ ८. अम्लवेत ॥ ९-१०. हीनोत्तमभेदा प्रायोऽत्रैवोपलभ्येते ॥ ११. कोठ ॥ १२. (१) आक्षोतरो (२) आक्षोतरी (३) क्षीक्षी ॥ १३. नारंगी ॥ १४. खेर ॥

- श्वेतलद्विर—श्वेत कदर कामुक [श्वेतुङ सं० पु० कामुक नि०] कुञ्जकण्टक सोमवल्क मेकिण्ड
श्वामसार [श्वेतसार नि०] पथिद्रुम ६५ ।
- ^१श्वरजु—विदकद्विर अरिमेद [इरिमेद नि०] योदस्कन्द अरिमेदक अहिमार अरिम पूषास्मैव
मुक्तशोचन ६६ ।
- ^२सीबली—शाल्मलि तूळी मोवा विच्छिन्ना चित्रीविना [विरजाविता नि०] कुक्कुटी पूषीरककु-
मुदा पुषवल्कला ६७ कण्टकादया नलफली ।
- ^३शास्मलिनिर्वाण—विन्हा वेष्टक ।
- शास्मलिविशेष—श्यास्मलि शाल्मलिक शोचन कूटशास्मलि ६८ ।
- ^४सीसम—शिक्षा [सिषिा नि०] महाश्यामा विच्छिन्ना पाण्डुरच्छदा कृष्णसारा अङ्गारवर्णा ।
शिक्षापविशेष—अगुह [अगुह सं०] ६९ ।
- शिष्टाराविशेष—कुशिश्या [कुशिशिया नि०] भस्मगर्भा कपिका भस्मपिञ्जला ।
- ^५बोरि—बरी कुले [कुलि नि० कवरो पु०] कोली [केलि सं०] कर्कण्डु फणितच्छदा[केनिक-
च्छदास०पु०नि०] ७०राष्ट्रद्विहरी कोली सौवीरो वज्रस्यिक [वज्रशिलिकका पु०नि०]
वुष्टा [वुष्टा पु०नि०] घोष्ठा गोपघोष्ठा [कुहाघेष्ठा नि०] व्याघ्रनखी शुभ्रनखी ७१ ।
- ^६खेत्रडी—शमी सकुफला [शकुफला सं०पु०] लक्ष्मी शिम्बा [शिम्बा पु० शिवा नि०] तुङ्गा अविन-
पाद्य अत्रिशा भस्महाष्ठा शङ्कर शिवहीलिका ७२ शिवा अतोमा [शिवलोमा नि०]
अयनका लोमविनाशिनी पामविनाशिनी [लोमविनाशनी पामविनाशनी पु०] मङ्गला
शुचिपत्रा ।
- ^७सागरि—सगरम् [सगरण टी० सागर नि०] ७३ ।
- ^८हिगोडु—इगुरी तापसतद मार्जार कटकीलक [कण्टकीलक सं०पु० कण्टकीटक नि०] विन्दुक
[विन्दुक पु०] तिक्तमञ्जा पृतिपुष्ट पृतिफल ७४ ।
- ^९गूणलु—गुणलु पुर दुर्ग महिषाक्ष्य [महिषाक्ष्य सं०नि० महिषाक्ष्य पु०] पल्लव जटायु कालनि-
र्वाण वासवनामक उल्लकनामक ७५ मकचर [मकचर पु०] शिवधूप कुम्भोद्धाल-
कम् [कुम्भोद्धालक नि०] शिव ।
- ^{१०}पारिभद्र—पारिभद्र निम्बतद मन्दार पारिजातक ७६ ।
- ^{११}काहर—काहर—हरिरी तीक्ष्णसार शाकपुष्प सृष्टपुष्प [शाकपुष्प सृष्टफल नि०] महजन्मन् गृहपत्र
[पत्र नि०] ग्रन्थिल ककर ७७ ।
- ^{१२}कांक—विककृत सुवाह्य ग्रन्थिल स्वादुकण्टक किङ्किणि [किङ्किणि सं० केकणि नि०] काकपाद
व्याघ्रपाद् गोपकण्टक [व्याघ्रपादोपकण्टक नि०] ७८ ।
- ^{१३}बीली—विल्व महाकल भ्याह शाकट [शाकपु सं०] पृतिमादन महाकपित्थ. [महाकपित्थ नि०]
शाण्डिल्य शैद्य नीलमस्तिकका ७९ श्रीवाह श्रीफल ह्यगन्ध [ह्यगन्ध सं०]
माखर कर्कट ।

- १^१हरहृद्—हरीतकी जया पद्मा हैमवती अमया अमृता ८० कायस्था {वयःस्था टी०} पृतना [पृतना टी०] चेतकी अम्वथा श्रेयसी शिवा ।
- १^२बहेडा—विनीतक भूनावास वासन्त अक्ष बहेटक ८१ संवर्तक कर्षफल कृष्क हार्म[कलिबाह नि०] कलिद्रुम कर्ष दैन्य [दैन्य पु० दोष नि० दिव्य सं०] मधुबीज धर्मद्वेषिन् विनेदक [विनेदक सं० पु०] ८२ ।
- १^३शामडा—शामन्नकी शिवा धात्री वयःस्था बहुरसा अमृता पर्वकीडा [पर्वक/वथा नि०] तिथ्यफला माकन्दी ओफला ८३ ।
- १^४अरणी—अणी अग्निमन्त्र तारी [तकरी सं०] वैश्रयन्तिक जया जयन्ती श्रीपर्णी कणिका गणकारिका [गणिकारिका सं० पु० नि०] ८४ तेजोमन्त्र हृषिमन्त्र नादेवी वलिसोवन ।
- १^५अरलू-डीदू—अल्ल टण्डक [डण्डक सं० दुन्दक नि०] दीर्घवृन्द [दीर्घवृन्द सं०] नट कुम्भनट ८५ स्योनाक [श्योनाक नि०] शोनाक सं०] शोनाक जम्बु शुकनास [शोषण जम्बु-शुकनास नि०] शोषक टी०] कटम्बर मयूरजङ्ग कटवन्न सल्लङ्ग प्रियबीषक ८६ मण्ड-कपर्ण पत्रोर्ण [पत्रोर्ण सं० पत्तूर्ण पु०] गोपवृक्ष मुनिद्रुम ।
- १^६शिरधू—शिशु शोभाञ्जन तीक्ष्णगर्भ [तीक्ष्णगन्ध सं० पु० नि०] मूककपल्लव ८७ विद्रधरातिक अक्षीव [विद्रधरातिहा क्षीव सं०] विद्रधराति पु० नि०] काक्षीव नि०] काक्षीव पु०] मुखमन्त्र सुमन्त्रन दश [दश नि०] अक्षीव सुमन्त्रिन [सुरन्त्रिन सं० पु० नि०] मोचक मधुपुञ्ज ८८ ।
- १^७वेतशिशु—वेतमरिच ।
- १^८रकशिमु—मधुशिशुक ।
- १^९निनिश—तिनिश विन्नकृत् [रथकृत् नि०] नेमि वञ्जुक रथसाधक ८९ दीर्घवृक्ष चक्रदार [चक्रदार सं० पु० कवर नि०] रथनामन् अतिमुक्तक अश्मगर्भ सर्वसार कमसन्धारण ९० ।
- १^{१०}पलाश—पलाश किशुक पर्ण शरपर्ण त्रिपत्रक त्रिवृन्तास्य [त्रिवृतास्य नि०] रक्तपुष्प [रक्तपुष्प सं० पु०] क्षरश्रेष्ठ समिद्ध [क्षारश्रेष्ठ समिद्ध सं० पु० नि०] ९१ बीजस्नेह वातपोष [वातपोष नि०] यक्षिय [याक्षिक सं० पु० नि०] ब्रह्मपादप ।
- १^{११}धव—धव भारोद्दह गौरशकटाक्ष [शकटाक्ष सं० पु०] शकटाक्ष नि०] धुन्वर ९२ कुशाव मन्दिन [मन्दिन सं०] ।
- १^{१२}सिखनी—श्रीपर्णी काश्मरी कृष्णवृत्तिका [कृष्णा वृत्तिका नि०] मधुपर्णिका ९३ गम्भारिन् [कम्भारिन् टि०] सर्वतोमन्त्र कञ्जला [कदफला जि०] अत्रपर्णिका विहारिन् [विहीरा नि०] कुमुदा हीरा [हारिन् नि०] महाकुम्भी कश्मरी ९४ निर्यभन्ना महाभन्ना काश्मर्ष मधुमती [मधुपर्णी नि०] ।

१. हरहे ॥ २. बहेडा ॥ ३. आबला ॥ ४. अरणी ॥ ५. अरलू = अरल्लो (पु०), डीदू = डेंदू (पु०) । निद्रवृक्षद्रवमिन्द्र ॥ ६. (१) सरगवो (वत्सपुत्रदे) (२) सेमटो (वक्षिणपुत्रदे) ॥ ७. सण्ड ॥ ८ साबरो ॥ ९. (१) चाबरो (२) भूतबाकरो ॥ १०. क्षीवण ॥

१ सातवमड—साद्विड—सत्सात्—सत्सत्त्व शुक्तिपणं गुच्छपुत्र [गन्धपुत्र नि०] सुवर्णक
[सुवर्णक सं० सुवर्णक नि०] ९५ स्थूलपणं दीर्घवृक्ष [दीर्घवृक्ष सं० पु० नि०] शारदी
[शारद नि०] विषमच्छद मद् मन्त्रि विशालत्वच् यच्च द्विप् शास्त्रमीदम् ९६ क्षीरोवज्
वेदविदपिन् [क्षीरोक्ष नेहविदप नि०] सुमनस् प्रह्लादान ।

२ किरमाळउ—भारगव्य कृतमाल कर्षिकार सुवर्णक [सुवर्णक सं० नि०] ९७ पीतपुत्र दीर्घक
शम्पाक [शम्पाक पु० नि०] चतुरङ्गुल व्याधिहृन् आरेवत पूकिन् [रेचमद्युकिन् सं०
पु० रेवत स्थूल नि०] प्रमह राजपादप ९८ आरोग्यशिल्पिका [आरोग्यशिल्पिका सं०]
कर्मिन् स्वर्णशैलािका ।

३ बीभड—बीभड प्रियक शारि [शोरि पु० नि०] गौर बन्धुपुत्रक ९९ कृष्णवर्णं मदासर्गं [महा-
सर्गं नि०] कल्याण पीवर असन महासाल पीतसाल [महासाल पीतसाल सं० पु०
नि०] जीवक प्रियसालक [प्रियसालक सं० पु० नि०] १०० सुवन्धि मौलनिर्वास
तिष्य पुष्य [तिष्यपुष्य सं० पु० नि०] अलकप्रिय ।

श्रेष्ठबीजक—शिखिमीष ।

अधमबीजक—गोमूत्रक १०१ ।

४ सागु—अश्वकणं दीर्घात्र कषायिन् [कषाय नि०] सत्यसंवर सउजक सर्गक शूर कर्षं शाल
[कर्षं सं० पु० कर्षंशाल नि०] लतातक १०२ ।

५ अर्जुन—देवसाल [देवशाक सं० नि०] शकपत्र [इन्द्रदु टी०] मदीसर्गं अर्जुनाह्व [अर्जुनाभि
नि०] अर्जुन ककुम सेव्य सर्पण [असम्भ्य सर्पणं सं० असेव्य सर्पणं पु० सेव्य
सुवर्ण नि०] धूर्तपादप १०३ ।

६ शाक—शाक कोलकल द्वारदार योगिन् हलीमक गन्धसार शिवसार शिरक ध्रुवक ध्रुव [ध्रुव-
साधन सं० पु० नि०] १०४ अर्जुनिह महापत्र [महापत्र सं०] बभेसार [बलिसार
पु० बलसार नि०] बलप्रद [बलप्रम नि०] ।

७ धमणउ—धर्मण धनुर्वृक्ष गोजपुत्र [गोजवृक्ष नि०] दजासह १०५ महाबल महावृक्ष राजाह
धन्वफलः [धन्वफलम् नि० धन्वन टी०] स्वायुफल मृग्युफल सारवृक्ष सुतेज १०६ ।

८ सिद्धक—सिद्धक [सेद्धक सं० सहिकक पु० सिल्लक नि०] सिद्धवृक्ष ।

९ कोलिपत्र—कोलिपत्र जोरण [अजोरण पु०] ।

महापत्र—महापत्र इक्षुदी [अगशी पु० अगादी नि०] विषसकृ पलासाक १०७ ।

१० सरळउ—कुंभुदु—सरल सिद्धराह [स्निग्धशक सं० पु०] नमेह क्षलिपादप ।

११ देवदार—देवदार देवाह पवमारि पलासिक. [पलासिका पु०] १०८ पारिमत्र शुक्तिमि किमिम[शुक्-
लिम किमि पु०] देवबन्धन दाह स्नेहविद्ध देवद्रुम इन्द्रद्रुम स्वर्गद्रुम [देवद्रु स्वर्ग-
द्रुम नि०] १०९ पीतकाष्ठ पीतदार पूतिकाष्ठ पूतिवार महाकाष्ठ महावार देवकाष्ठ
देवदार अत्रकाष्ठ अत्रदार इन्द्रकाष्ठ इन्द्रदार ।

१. सातवीज ॥ २. गरमाळो ॥ ३. बीयो ॥ ४. शुर्वरगिराचामेतस्य 'सागु-साग' इति

प्रविद्धिर्नास्ति, अपि तु शाकस्यादि ॥ ५. (१) अरजयोयो (यासन्नपुरपरिवरगुर्नाभा)(२) साद्वो
(वक्षिणगुर्दे) ॥ ६. साग ॥ ७. धामण ॥ ८. शिखारस ॥ ९. (!) कदा ॥ १०. बीड ॥
१०. देवदार ॥

‘मङ्गलउ—मन्त्र मधुसाक भाष्य मधुस मधु ११० मन्वन्ती मधुसाक मधुस [मधुस्य सं० पु०] रोधपुष्य [रोधक पु०] कोषपुष्य मधुपुष्य गुडपुष्य गोलकल १११ ।

महाडोलु—मधुकविक्षेप—मधुक [मधुके पु०] वारिज [गिरिज पु०नि०] दीर्घपत्रक वीरहृष्य [तीरहृष्य सं०पु०नि०] गैरिकाक्ष्य [गौरशाक सं०पु०] हृत्पुष्य हृत्कल ११२ ।

‘ढींइ—तिन्दुक [तिण्डाक सं०] रङ्गन [रङ्गक नि०] तुष्ट कालरङ्गय विरूक नि स्वम्बन कालधार रावण [कालशाक रावण सं०पु०नि०] नीलधारक ११३ ।

काकडींइ—रुक्तिन्दुक मरुतिन्दुक काकेन्दुक काकरील कुरील कुलक ११४ ।

‘रोध—रोध कोध ।

श्वेतलोध—शाबर स्थूलबलक [शाम्बर तनुबलक सं०पु०नि०] महारोध तरु [मैथ्य सं० पु० अनम्बस् नि०] शबरपादप ११५ ।

मुनिलोध—रक्तलोध—पट्टिका तिल्य पट्टिन् लाक्षाप्रासादन तिरीट [तिरीटिन् सं०] मार्जण चिलिन् काशीन कपुक शस्य [शिष्टु सं०पु०नि०] ११६ स्थूलपत्र [स्थूलबलक सं०नि० स्थूलवक्षस् पु०] वृहत्पत्र ।

कृष्णलोध—कृष्णलोध गालव ।

‘भूर्ज—भूर्ज भूज बहुपुट [बहुपाट पु० बहुपट नि०] स्रुवषक [स्रुवषक नि०] स्रुवच्छद ११७ रेखापत्र छत्रपत्र [चित्रपत्र पु०] बहुवक्ष चर्मिन् ।

‘शुंरी—शेष्मातक भूतवृक्ष पिच्छिल द्विजकुसित ११८ वसन्तकुसुम सेल फेले [कफेले नि०] लेखसाटक विषवातिन् बहुवार शीत सहालक सेल [शल सं०पु०] ११९ ।

‘वडहर—लकुव लिकुव [बकुल कण्टकिन् नि०] प्रन्धिमत्क [प्रन्धिकल पु०नि०] ।

‘कटहर—पनस [अम्बुपनस पु०नि०] बहु [दुहु सं०] लकुव क्षुद्रपनस ।

लकुवकल--[तनु नि०] न्युन्नक [कुन्नक नि०] १२० ।

‘आंबउ—आम रघाल माकन्ड कामात्र पिबयान्धव वनपुगीरसव घृत परपुष्टमशोसव [परपुष्टमहो-द्रव सं० परपुष्टमदोद्रव पु० नि०] १२१ मधुत मधुफल सुकल मदिरासख वसन्तपादप ।

सुगन्धिआम्र—सहकार १२२ ।

क्षुद्राम्र—क्षुद्राम्र कृमिहर लाक्षावृक्ष अतुद्रम सुकोशक [सुकेशक सं०पु०नि०] वनरङ्ग्य कोशाम्बु [कोशाम्बु सं०पु०नि०] सुरकतक [सरकतक पु०] १२३ टङ्क नीलकपिथ ।

अम्यआम्र—राजपुत्र दृपाम्र ।

‘जावू—जम्बू महाफला राजजम्बू नीलाम्बुजच्छदा [नीलाम्बुकच्छदा नि०] १२४ सुगन्धिपत्रा ।

जम्बूविशेष—काकजम्बू कुजम्बुका लशीरपत्रा मादेशी वैदेशी काकबल्लभा १२५ ।

१. महुको ॥ २. टिबरयो ॥ ३. लोवर ॥ ४. भोज ॥ ५. शुंरी ॥ ६. वडहर (द्विती) ॥ ७. पनस ॥ ८. आंबो ॥ ९. जावू ॥

मयणहल—मदन श्वसन [छर्दन नि०] राठ शल्यक विषमासन करहाट महकक विविहन् विण्डकक फल १२६ सूर्यपुत्र कर्कटक विषगन्ध [विषघात पु०] विषोदर मत्स्यान्तककल राज-पुत्रक ककवर्धन १२७ ।

*कुबड—कुम्भक कामुक [कामुक नि०] इयामसार कुल्लः [कुल्ली सं०] निमिद्रुम [निमीश्व सं०पु० मिश्रिद्रुम नि०] ।

*इज्जर—निचुल मदीकगत अम्बुज दिज्जल इज्जल १२८ गन्धपुष्प [गन्धपुष्प सं०पु०] गुच्छफल अम्बुजात कच्छपाली [अनुवाक कच्छकोली सं०पु०नि०] ।

*वेतस—वेतस विदुल शीत नदीकूलप्रिय रथ १२९ अन्नपुष्पः [अन्नपुष्पं पु०] पत्रमालिन चामीर वञ्जुल ।

जलवेतस—अम्बुवेतस [अम्बुवेतस सं०] भीव नादेयी बालभीरुक १३० विदुल मञ्जरी मम परिग्रहाथ निकु-त्रक ।

*बहणा—बहण [बरण टी०] गन्धवृक्ष तिकशाह [तिक्तशाक सं०] कुमारक १३१ श्वेतपुष्प श्वेतफन तमाल माहातापह शीघ्रवृक्ष [शीघ्रवृक्ष सं०पु०नि०] श्वेतवृक्ष सेतु अस्मरिकागिपु [अस्मरिकागिपु पु०] १३२ ।

*आंकुलु—अङ्कोट पीनसार दीर्घकील निकोचक अङ्कोलक [अङ्कोलक नि०] ताम्रफल रेचक गन्धपुष्पक १३३ ।

*भीलामा—मलातक वीरनव अहक अहकर मण भीतिक भूयसह भरिस्नेह शोकर घण्ट [घण्ट टी०] १३४ अमिमुखी बहुपत्र भस्वी सूर्यसंज्ञक अमिससक ।

*अरीडा-अरीठड—अरिष्ट कृष्णबीज [कृष्णवर्ण रक्तबीज नि०] अर्थसाधन १३५ शुभनामन् शीतफेन [शीतफेन पु०नि०] केनिल गर्भपातन ।

*नीच—निम्ब सर्वतोमद पारिमद सुतिक्तक १३६ पिचुमन्द [पिचुमर्द टी०] यवनेष्ट शकेष्ट [शुकेष्ट पु०नि०] शुक्रमालक [शुक्रमाल मालक टी०] अरिष्ट हिङ्गुनिर्वास नेतु नियमन १३७ ।

*बकायणि—महानिम्ब निम्बरक कामुक [निम्बरक कामुक नि०] विषमुष्टिक रम्यक शीबक इषका [इक्षा सं० पु० इक्षा नि०] अक्षिपील केशमुष्टिक १३८ ।

*पीलू-वेणु—गोल लजिन सहस्राङ्गिन [सहस्राङ्ग नि०] शीत करभक्कलम गुल्मारी गुडफल १३९ ।

*अफोड—अफोड कर्पूराल फलस्नेह गुहाश्रय [गुहाशय नि०] ।

*पारापत—पारापत [पारापत नि०] पाराम्ल कृतमाल [रक्तमाल नि०] पारापत १४० आरे-वत सारफल ।

महापारापत - महापारापत महत् कपोताण्डनूल्यफल ।

*रुद्राक्ष—रुद्राक्ष महामुनि १४१ ।

अनुशुक्तकद्राक्ष—अक्षन् ।

१. शीबक ॥ २. 'ओमरो' इत्येतरथ कापि अरण्याजाति सम्भाव्यते ॥ ३. समुद्रफल ॥ ४. बाहुव (महार.ष्टे) ॥ ५. (१) बरणो (२) बायबरमो ॥ ६ (१) अंकोल (२) आंकोल ॥ ७. भीलामो ॥ ८. अरीठो ॥ ९. लीबको ॥ १०. बकामलीबको ॥ ११. पीलू ॥ १२. अक्ष-रोड ॥ १३. 'कमस्क' इति सम्भाव्यते ॥ १४. रुद्राक्ष ॥

द्विमुखाक्ष—वराह ।

चण्डमुखाक्ष—दार्तिदेव ।

पञ्चमुखाक्ष—शङ्कर १४२ ।

षड्मुखाक्ष—माधव विजयिन् राजधारण ।

^१पुत्रजीव—पुत्रजीव अक्षयल कुमारनामक [कुमार पु०] जीवनामक १४३ ।

^२करंजयउ—करञ्ज नक्षत्रमाल [रक्तमाल टी०] पूतिक चिरविल्वक [पूतीक चिरविल्वक पु० नि०] करज श्लोपदारि प्रकीर्ण [प्रकीर्य नि०] कलिमाक्षक [कलिमाक्षक पु० नि०] कलिमारक टी०] पूतिकरञ्ज [पूनीकरञ्ज पु०] गौर सुमनस् घृतपर्णक [घृतपर्णक पु०] ।

करञ्जप्रथममेव—ब्रह्मन्थ [ब्रह्मन्था नि०] हस्तिवारणी [हस्तिवारणी पु० नि०] १४५ ।

^३करञ्जद्वितीयमेव—मकंटी कृतमाल उदकीर्य प्रकीर्यक ।

^४करञ्जतृतीयमेव—अज्ञारवल्ली वा कूर्गस्या द्वाघ्नी करतालिका १४६ ।

^५रोहिडउ—रोहितक रोहितक रोहिन् दाडिमपुष्पक रोहेडक [रोहेडक नि०] सदापुष्प रोचन [रोचना नि०] प्लोहरकहन [प्लोहहन रकहन टी०] १४७ ।

^६कायफल—कङ्कल सोमवल्क कैडर्य गोपमद्रिका [गोपमद्रिक पु०] कुम्भी कुमुदिका भद्रा श्रीपर्णी मद्रवती १४८ ।

^७दाडिमसार—दाडिम कुट्टिम कीरवल्लभ फलशाण्डव [फलशाण्डव पु०] करक रक्तबीज [दन्तबीज पु० नि०] ।

^८धौडुपुष्प—धौडुपुष्प जषा जषा [जषा पु०] १४९ ।

^९धाडुडी—धातकी धातुपुष्पी [धातुपुष्पा पु०] बर्हिपुष्पी [बर्हिपुष्पा पु०] बहुपुष्पी नि०] अग्निपुष्पिका रामपुष्पी [तामपर्णी पु० नि०] सुभिक्षा कुजरा मधयाचनी १५० ।

^{१०}सालरि—साली वलकी हादा [हया पु०] सुवहा सुखवा रसा अधमूत्रो कुन्दुवकी [अधमूर्ति कुन्दरुकी नि०] गजभक्षा महेरणा [गजभक्षा महेरणा पु० नि०] १५१ गन्धवीरा गन्धकारी सुरभि वनकर्णिका ।

^{११}परण्ड—परण्ड तल्प चित्र दीर्घदण्ड [दीर्घचन्द्र पु०] व्यङ्गम्बर [व्यङ्गम्बरक नि०] १५२ पञ्चाङ्गुल वर्धमान आमण्ड [आरण्ड टी०] कचक रुचु व्याघ्रपुच्छ व्याघ्रगल चञ्चु [चञ्चु टी०] उतानपत्रक १५३ गन्धवैहस्तक चञ्चुरदण्ड [चञ्चुरा आदण्ड पु० नि०] हस्तिपर्णक उदक हस्तिकर्ण १५४ ।

^{१२}किम्पाक—किम्पाक महाकाल काकर्द काकमर्दक ।

^{१३}कंपीलउ—काम्पिल्यक कपिल [कम्पिलक काम्पिल्य पु० नि०] रक्षाञ्ज रक्तचूर्णक १५५ चन्द्रा ह्य [चन्द्र टी०] रैचनक [रोचनक नि०] कर्कशाड पटोदक [पटोदक नि०] ।

^{१४}कतकफल—कतक छेत्रीय अम्बुप्रसादनफल कत १५६ ।

१. जीवपुता ॥ २. करज ॥ ३. कणजो ॥ ४. कचका ॥ ५. (१) रोहिडो (२) रक्तरोहिडो ॥ ६. धयण्ड ॥ ७. दाडिमनां बीज ॥ ८. 'फलशाण्डव' इति समीचीन. पाठः ॥ ९. (१) आसु (२) आसु ॥ १०. धावडी ॥ ११. सालेडी, रसोऽस्याः 'कुन्दुव-कदक' धूय' इति प्रसिद्धः ॥ १२. परणो ॥ १३. (१) (१) शेरकोबल्ल शेरकोळें (२) लाल इन्धमयो (३) महाकाय ॥ १४. कपीक ॥ १५. निर्मलीक ॥

- १ 'बमनी—कर्पावी [कर्पासी नि०] समुद्रान्ता बरी [बरी नि०] दुग्धिदेरी ।
 बन्धकर्पासी—भारद्वाजी [भारद्वाजी पु० नि०] मन्ना बन्धनबोजिका १५७ ।
- २ 'कामवृक्षा—बन्धा—बन्धा तटवहा [तटवहा नि०] शेखरी पादरोक्षणी [अपश्रोहिणी पु०]
 वृक्षादनी वृक्षवहा [वृक्षभक्ष्या नि०] जवन्दी कामपादप १५८ ।
- बन्धाबिदोष—क्षीररुद्धभव नन्दीमुख [नन्दीवृक्ष नि०] जवधुम ।
- ३ 'अरहूसा—आठरुष [अठरुष टी०] वृष बासा वाशिका [वाशिका पु० नि० टी०] वाशिनन्तक
 १५९ मिषम्माता विहमुल्ल सिद्धिका त्रिहपरिणिक ।
- ४ 'तुम्बुरु—तुम्बुरु [तुम्बुरु पु० नि०] सानुज सौर सारस [सौरस पु० सौरम नि०] वमज
 अग्निक [अन्वक नि० अन्दक पु० पु१ पु२] १६० तीक्ष्णबल्क तीक्ष्णफल तीक्ष्णपत्र
 मद्यमुनि ।
- ५ 'केळि - कदली हस्तिविधा रम्भा मोचा अशुभफला [भानुफला टी०] १६१ काष्ठीला वारण-
 बुसा [वारणबुसा नि० वारणतसा पु०] कोलीरस [कालीरस पु० नि०] ।
- ६ 'तगर—तगर काशानुसारं वक्राकम्ब [वक्राकम्बा नि० कुटिल विष्णु टी०] नहुष [नहुष पु० मधुरो
 नि०] नृप १६२
- ७ 'पद्मनस—तूल नृद श्रद्धाशर [श्रद्धावाद नि०] श्रद्धाग्न्य श्रद्धाकाष्ठक श्रद्धामिष्ठ धूप [दाप नि०]
 कमुक श्रद्धाचारिन् १६३ ।
- ८ 'मोषक—मुषक मूषक [मोक्षक नि०] षष्ठा झटल [कन्दाल नि०] मोक्ष मुष्कक पाटकि गोकिह
 [गोलीठ टी०] क्षारश्लेष्म १६४ ।
- ९ 'वांसु—वशा यवफल वेणु शतपर्वन् तृणव्यञ्ज मस्कर [तस्कर पु०] त्वचिसार त्वक्शार कर्मार
 तेजम [कर्मारतेजम् पु०] १६५ ।
- १० 'गंगोटी—गाङ्गेरुक्षी विश्वदेवा [विश्वदेवदेवा नि०] शया [रुवा पु०] हस्वगवेणुका [हस्वा गवेणुका
 नि० पु१ पु२] खड्गना [खण्डा पु० नि०] अरिष्ट नागबला क्षरगन्धनिका [क्षर-
 बन्धनिका नि०] १६६ ।
- ११ 'दासहलद्र—दासी दासहरिद्रा हरिद्रु कण्टकेरुका [पीता कण्टकेरिका नि०] पीतद्रुम पीतदास-
 [पीतदास नि०] पीतम पीतचन्दन १६७ पर्जनी श्वटकिनी [कर्कटकिनी पु० नि०]
 कालीयक [कालेयक पु० नि०] पचम्पचा ।
- १२ 'धूलीशङ्ख—प्रमिषपर्ण [प्रमिषपर्णी पु०] प्लिङ्गपर्ण विकीर्ण क्षीर्णैरोमक १६८ हरित कुङ्कुम पुष्प
 शुक्रपुष्क [पुष्क शुक्रपुष्प नि०] शुक्रकन्द स्वीणैयक, बकिचूडम् आराम प्रमिषक
 [बकिचूडा सुगन्ध प्रमिषक नि०] १६९ ।
- १३ 'वीक—स्टुप्का माङ्गणी पङ्कगुष्टिका पिशुना बधू समुद्रान्ता मरुन्माळा निमर्त्या देवपुत्रिका १७०
 कङ्कोयिका [कङ्कटिका नि०] कोटिबर्षा देवी पङ्कसमुष्टिका गोमिन् स्वर्णलता इन्द्राणी
 बरु माळा [मरन्माळा नि०] माकत क्षण् टी०] कता कणु १७१ ।

१. कशाब ॥ २. बाँदो ॥ ३. अरहूदी ॥ ४. नेपाली यमिया ॥ ५. केळ ॥ ६.
 तगर ॥ ७. कावकम्बते सम्बक ॥ ८. (१) मोक्षो (२) मण्टीतुं झाड ॥ ९. वांस ॥ १०.
 गंगोटी ॥ ११. दासहलदर ॥ १२. पत्राण्यस्य 'तास्मीशङ्ख' शब्दादि ॥ १३. कोषारो ॥

- विडम्ब—विडम्ब केरला अमोषा तण्डुल चित्रतण्डुला [मोषा तण्डुल कुण्ठतण्डुल पु० नि०]
भस्मक [वैष्णवक नि०] कृमिहन् जन्तुघातक मुग्गामिनी १७२ ।
- आषभु—इन्द्राक्ष ऋषभ वीर श्रीमत् वृषभनामक धूर्वह [धूर्वर पु० धूर्वर नि०] गोपति शङ्खिन्
बन्धुर वृषिवीपति १७३ ।
- आञ्जि वृद्धि—ऋदि सिद्धि युग [विद्धियुग पु०] योग्य रक्षाञ्ज मङ्गल वसु ऋषिसृष्टा सुख
[ऋषिसृष्टसुख नि०] अक्ष्मी वृद्धि १७४ ।
- पद्माकु—पद्मक मालक पीतरक्त [पीत रक्त नि०] चारु सुप्रभ [चारु सरस्वत पु० चर
सरस्वत नि०] सुरभि [सुप्रभ नि०] क्षीतवीर्य पाटल पीतवर्णक १७५ ।
- कङ्कुष्ट—कङ्कुष्ट काककुष्ट पुलक काकपालक रेचन शोषन हास विडम्ब रज्जवायक १७६ ।
- फल्गुहा—परुषक अल्पास्थि [अल्पास्थि पु० नि०] परुष नीलमर्णक परापर [परोपर पु० नि०]
परु [पर नि०] चेर परिमण्डल १७७ ।
- खर्जूर—खर्जूर अम्रज [खर्जूर नि०] विभिन्न नि श्रेणि स्वादुमस्तक ।
- महाखर्जूरी—महाखर्जूरी भूमिखर्जूरी काकपर्कटी [काकपर्कटि पु० काकपर्कटी नि०] १७८ ।
- ताड—ताल ताल लेह्यपत्र तुणराज भवजन्म ।
- नालिकेर—नालिकेर रसफल लाङ्गलिन् कूर्चकेशर [कूर्चकेशर पु०] १७९ दाक्षिणात्य दृढफल नालि-
केल [नारिकेर नि०] लतातरु ।
- सोपारी—पूग कसुक गूवाक अपुर [पूगी नि०] नीलकन्कल [नीलकन्कल पु०] १८०
घोष्टा ।
- पूगफल—उद्वेग ।
- फोफलु—चिक्क चिक्कण ।
- हिन्ताल—हिन्ताल तुणराज राजवृक्ष लताङ्कुर १८१ ।
- ताली—ताली मृदुपुष्पा [मृदुपुष्पा पु० मृदुपुष्पा पुष्पा०] एकपत्रफला ।
- केतक—केतक रज-पुष्प जम्बूल कञ्चच्छद १८२ ।
- तृणजाति—तृणपादप—खर्जूर ताल खर्जूरी ताली हिन्ताल केतक कसुक नालिकेर १८३ ।
- निर्गुण्डी—सिन्दुवार निर्गुण्डी [निर्गुण्डी टी०] सिन्दुक नीलसिन्दुक [नीलसिन्दुक पु० नि०] क्षीत-
सह इन्द्रसुरस [क्षीतसहा सुरसा नि०] इन्द्राची सिन्दुवारिका [सिन्दुवारिक पु०
नि०] १८४ ।
- नीलनिर्गुण्डी—बभ्रुफाणी सुपुष्पा नीलमञ्जरी ।
- भूवेतनिर्गुण्डी—भूवेतसुरसा गोलोमी [गोलोमी नि०] भूवेक्षी [भूवेक्षी पु० नि० पु१
पु२] १८५ ।

१. (१) बाबचीग (२) बाबचडग ॥ २-३ अष्टवर्षगता दिव्यवनस्पतिः ॥ ४ पद्मकण्ठ ॥
५ ईवंचीनो क्षीरो ॥ ६ फालसा ॥ ७ खर्जूर ॥ ८-१४ ताड ९. नालिकेर ॥ १०-११
सोपारी ॥ १२ चीकनी सोपारी ॥ १३. ताडमेदः ॥ १५ केवडो ॥ १६. मगोड ॥

शेषालिका—शेषालिका सुवहा विष्णुंशी नीलिका [छता पु० नि०] सुरसा रक्षवृन्ता
विषग्री पुष्पवर्णिनी १८६ ।

श्वेतशेकालिका—श्वेतेशी [श्वेतेशी पु० नि०] सत्वनामा बहुक्षमा ।

*शिवशङ्खु—शिवशङ्खु शिवशङ्खु शिवशङ्खु शिवशङ्खु शिवशङ्खु [शिवशङ्खु
पु०] कारम्भा फकिनी फली [फला पु०] गुन्ना गौबन्दी [गो बन्दी टी०]
श्यामा बोधाहा वर्णनेदिनी [वर्णनेदिनी नि०] १८८ ।

जेटीमधु^१—मधुवटी [मधुवा नि०] यष्टीमधु तत्त्वक्षणा [तत्त्वक्षणा नि०] क्लीतक नीरजा
[जलम पु० नि०] मधुपर्णी मधुसिका १८९ ।

*आसवाग्नि—असवाग्नि सुरगो कल्पुका [सुरगो कल्पुका नि०] अन्वाचरोहक अन्वाचर
बहुगन्धा पुत्रदा लोककर्णी [लोककर्णी पु० नि०] १९० ।

*मीढासीनी—मेघश्री अमश्री वसिका संपदधिवा ।

दक्षिणावसेमेघश्री—दक्षिणावर्ता दक्षिणक्षली [दक्षिणक्षली नि०] विधाणिका १९१
वष्टुपुष्पा धूमकपुष्पा [दुग्धवमी आमपुष्पी पुष्पा० वष्टुपुष्पा धूमकपुष्पा नि०]
काली विषवातनी [विषवातनी पु० नि०] ।

काकडासिनी—ककटश्री श्री मताश्री शिशिरेकला १९२ ककटाहा महाघोषा वरम मञ्जरी-
शिमिका [मञ्जरीशिमिका पु० मञ्जरीशिमिका नि० मञ्जरीशिमिका पु१] ।

*रींगणी—निर्दिशिका कष्टाली दुःस्पर्शा कष्टकारिका १९३ व्याघ्री क्षुद्रा दुःप्रवर्णा धावनी
हेमपुष्पिका ।

शुद्धरींगणी—वृहती क्षुद्रा मध्याकी [क्षुद्रमध्याकी पु० नि०] वार्ताकी [क्षुद्रवार्ताकी टी०]
राष्ट्रिका कुली १९४ विषदा [विषदा नि० विक्षिका पुष्पा०] तिही अनाकान्ता
महोदिका महती ।

*विदारि—विदारी स्वादुकन्दा पुष्पकन्दा धृवालिका [धृवालिका नि०] १९५ वृद्धादनी चर्म-
कषा कृष्णाश्री [भृङ्गमाश्री पु० नि०] अश्वत्थमा विहासिका वृक्षपर्णी ।

क्षीरविदारिका—महावेता १९६ क्षीरक्षुद्रका क्षीरकन्दा क्षीरवस्त्री पयस्विनी श्लक्ष्णमा
[श्लक्ष्णमा पु० नि०] श्लक्ष्णमा श्लक्ष्णवस्त्री क्षीरविदारिका १९७ ।

*पीठवनी—पृथिव्यणी [पृथिव्यणी नि० पृथिव्यणी पु० सूक्ष्मपर्णी टी०] पृथक्पर्णी [पृथ-
क्पर्णी पु०] काङ्गकी श्लोद्धुपुष्पिका शृङ्गाकषिका [शृङ्गाकषिका पु० शृङ्गाकषणी
नि०] कलशि पृथिका [कलशी पृथिका नि० कलशी पृथेका पु०] धावनी गुहा
१९८ विहपुष्पिका [विहपुष्पिका टी०] विजयणी अङ्घ्रिणी [अङ्घ्रिणी नि०]
तिलपर्णी ।

१. शंका—गन्धकला ॥ २. जेटीमधु ॥ ३. (१) आश्व (२) आसम ॥ ४. बीडाश्रीगणी ॥

५. (१) मौष(गणी) (२) मोटीगणी ॥ ६. (१) मौषकोटुं (गुर्भरे) (२) कर्णीको
(क्षीरश्रे) ॥ ७. पीठवनी ॥

- गोखरु**—गोखुर स्थलशूत्राट [स्थलशूत्राल नि०] बनशूत्राट गोखुर [कोखुर पु०] १९९
कपित्थ वडङ्ग [वडङ्गिन् नि०] गोखण्ट त्रिकण्ट त्रिकण्टक [त्रिकण्ट त्रिक
पु० त्रिकण्टिक नि०] इक्षुगन्धा व्यालक्ष्मि श्वदा [स्वदंष्ट्रा पु० स्वदंष्ट्र नि०]
स्वातुकण्टक २०० पलक्ष्म्या कण्टफल वडन्त भूखुर [तूखुर नि०] खुर ।
- दांती**—दन्ती धीघ्रा उपशक्त्या उपचित्रा [विशक्त्या चित्रा नि०] उदुम्बरपर्णिका २०१ मकुलक
रामदन्ती निकुम्भ पुणवल्लभा ।
- नागदन्ती—दन्तीविशेष**—नागदन्ती हस्तिदन्ती बाहणी गजचिर्मिटी [चिर्मिटी नि०] २०२
सृगादनी सृगेवाक सृगाक्षी गजस्फुटा [भुजगस्फटा पु० नि०] श्वेतपुष्पी मधुपुष्पी
पर्वपुत्री विषीषधी [श्वेतपुष्पा मधुपुष्पा पर्वपुष्पा विषीषधि नि० पर्वपुष्पी पु०]
२०३ ।
- भास्वाहाहा**—अपामार्ग अथ शल्या [अथ शल्यी पु० अथःशल्य नि०] किण्वी खर-
मज्जरी धामार्गव [अधामार्गव टी०] शैखरिक बक्षिर कपिपिप्पली २०४ कपि-
बल्ली मर्कटिका शिखरिन् आघाट दुर्बह प्रयवपुष्पी [प्रयवपर्णी टी०] पत्रपुष्पी
केशबल्ली [केशपर्णी टी०] मयूरक २०५ ।
- सुंठि**—आर्द्रक शङ्खेर कटुभक्त कटुकट छुण्ठी महौषध विश्वा नागर विश्वमेपज २०६ ।
- साटहडा**—पुनर्नवा वृक्षी [वृक्षीय पु० वृक्षीर नि०] दीर्घपत्र. [दीर्घपत्रा नि०] शिला-
टक [शिलाटिका नि० शिलारिका पु०] विशाख भुद्रवर्षाम् कटिलक प्रावृषा-
यणी २०७ शोफनी ।
- साटहडी**—कूरा मण्डलपत्रक [कूरमण्डलपत्रक नि०] श्वेतमूला महावर्षाम् वर्षाकेतु [वर्ष-
केतु नि० वर्ष केतु पु०] २०८ ।
- मालकांगुणी**—ज्योतिष्मती स्वर्णलता दुर्मदा [दुर्मदा पु० कङ्गुनी नि०] लवणा अग्निभा
पारावतपदी पञ्चा ज्योतिष्का कटमी २०९ ।
- माषवनी**—माषपर्णी आर्द्रभाषा माषभाषा [सूर्यपर्णी पाण्डु नि०] महासहा अश्वपुच्छी [अश्व-
पुच्छा पु० नि०] सिंहवृन्ता [सिंहवृता पु०] काम्बोजी कृष्णवृन्तिका २१० ।
- मुद्गवनी**—मुद्गपर्णी काऽमुद्ग [काकमुद्गा पु० नि०] वर्णा [वन्या नि० पर्णी पु०]
माज्जरगन्धिका शिम्बी [शिवा नि०] क्षुद्रसहा हासा [हासी पु० नि०]
रत्नणी [रिङ्गिणी पु०] सूर्यपर्णिका [सूर्यपर्णिका पु० सूर्यपर्णिका नि०] २११
- भूईमाम्बली**—दम्बाबलकी आमला [अमला पु० नि०] बहुपुत्री [बहुपुत्री पु० बहुपुत्रा
नि०] वितुन्नक तामलकी अजस्रटा अजस्राटा [उत्कटा ज्ञाटा पु० उजस्राटा
नि०] तालिका [शायतालिका नि०] तमालिनी [तुन्नमालिनी पु० तुन्नमालिनी
नि०] २१२ ।
- हलद्र**—हरिद्रा वर्णवती काञ्चनी वरवर्णिनी निहासया रजनि [रजनी पु० नि०] गौरी
पीतिका मेहघातिनी २१३ वेस्या चिटत्रिया पिष्ठा [पिष्ठा पु० पु१ पीता नि०]
हरिता तरङ्गिणी [हट्टविलासना] ।

१०५माह—प्रुनाट [प्रुनाट पु० नि०] बहुध्न चक्रह [चक्रक पु० चक्रक नि०] चक्र-
नर्दक २१४ मेघाह मेघकुसुम पद्याट [पुनाट पु०] एकगज ।

१०६मोहयेरी—मुण्डी मुण्डीनका [मुण्डितिका पु० मुण्डतिका नि०] मिल्हु भावणी जीवबोधनी
[जीवबोधिनी नि०] २१५ भवणा भवणशीर्षा प्रप्रविता तपरिचयी ।

१०७महामुण्डी—महाश्रावणिका षष्ठा [अभ्यषा नि०] कदम्बपुष्पिका २१६ प्रस्थिका कोच-
नीया [कोभनीया पु० नि०] छिन्नप्रस्थनिका

१०८बावची—बाकुची कालमेघी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी [कुष्ठनाशिनी नि०] २१७ पूतिपर्णी सोम-
राजी सुवल्ली सोमवह्निका अबल्युज कृष्णकली इन्दुलेखा [कृष्णकला दुर्लेखा नि०]
पूतिकली २१८ ।

१०९राठ—रास्ना भेयसी रस्या रसना अतिरसा रसा एलापर्णी गन्धमूला सुवहा मारुतापहा २१९ ।

११०नडली—माकुली सर्पगन्धा सुगन्धा चीरितपत्रिका [बारिपत्रका नि०] २२० ।

गन्धनडली—गन्धनाकुलिका सर्पाक्षी विषमर्दनी [विषमर्दिनी नि०] २२० महासुगन्धा
सुवहा छत्राकी [छत्राक्षी पु०] मकुलप्रिया ।

१११कुठेरक—कुठेरक अर्जक क्षुद्रपत्र कठिञ्जर [कुठिञ्जर पु० नि०] २२१ वैकुण्ठ तीक्ष्णगन्ध
कुठेरकविशेष—वटपत्रक पर्णास बिल्वगन्ध (२२२) ।

कृष्णकुठेरक—कारालक [सरालक नि०] २२२ कालताल [काकाल नि०] कृष्णबल्ली
मालुक कृष्णमालुक ।

११२तुलसी—तुलसी सुरसा आपीता राक्षसी [प्रेतराक्षसी पु० नि०] बहुमञ्जरी २२३ ग्राम्या
[प्रत्या पु० बस्या नि०] गौरी शकफनी भूतघ्नो देवदुन्दुभि ।

११३मरुअउ—कणिउजक मरियक [प्रस्थपुष्प नि०] खरपत्र अल्पपत्रक [अत्रपत्रक नि०]
२२४ मरुचक मरुचक जम्बीर [जम्भार पु० जम्बीर टी०] मारुत फणिन् ।

११४त्रायमाण—त्रायमाणा त्रायन्ती कृतत्राणा अत्रिसानुजा [अत्रिसानुजा नि०] २२५ वार्षिक
बदरा वृष्टि वाराही बलमत्रिका [बोलभद्रिका पु०] बलदेवा जुहु [सुहृद पु०]
त्राणा विष्वक्सेमप्रिया २२६ ।

११५अमासउ—अवासक धन्ववास यास धन्वयवासक वीरमूल [वूरमूल पु० नि०] दीर्घमूल बाल-
पत्र मरुद्रव २२७ अधिकष्टक [अधिकष्टक पु० अधिष्टकष्टक नि०] कुमाहा
[कुमाहाक नि०] ताम्रमूली प्रनोक्षी [पचोदन नि०] दुस्पर्धा [दुःस्पर्षी पु०
नि०] कच्छुरा अनन्ता [अमन्ता पु०] समुद्रान्ता दुरालभा २२८ ।

११६किरायला—किराततिक कैरात रामशेन किरातक अनायैतिकक हैम भूमिम्ब काण्डतिकक २२९

१. पुंवाचिनी ॥ २ गोरखमुंडी ॥ ३. महामुंडी ॥ ४. नावची ॥ ५. रावसुरी
(उत्तरधारते) ॥ ६. (१) कापलण (२) ईश्वरी ॥ ७. अरुणमुलकीजाति. ॥ ८ तुलसी ॥
९. मरुचो ॥ १०. गुठियाकीस (गुवाणी) ॥ ११. यमाचो ॥ १२. करियातु ॥

- १ उपलोट—कुष्ठ पादक राम धामीर वाप्य [वाप्य पु०] उपल बाजीरज परिभव्य [पारि-
भद्र पु० पारिभाष्य नि०] कौरव्य [कौरव पु० नि०] इयाधिमामक २३० ।
- २ बाहुत—वालक जलाक्षय [नीर वारि टी०] केशाक्षय [केश टी०] बहिष्ठ दीर्घरोमक
हीनेर उदीच्य बज्र [बज्र पु०] विह्र आचमन कच [कच पु० नि०] २३१ ।
- ३ घट्टि—घटी [शकी पु० नि०] पलास षड्ग्रन्था गन्धोली [गन्धोली नि०] हिमजा
बधू कर्पूर [कर्पूर नि०] सुमता गन्धमूली पृथुपलाशिका [पृथुपलाशिका पु०
पृथुपलाशिका नि०] २३२ ।
- ४ पलीयड—एलावालक [एलवालक पु०] ऐड्येय वालक हरिवालक सुगन्धि आलक एलाक
[आलक एलाक पु० नि०] दुर्बर्ण प्रसर [दुर्बर्ण पु० दुर्बर्णप्रसर नि०]
हृद २३३ ।
- ५ केसर-कुंडुम—कुडुम रक्तर्थाय सङ्कोचपिशुन [सङ्कोच पिशुन पु० टी०] वर [शक पु०
शुकं नि०] धीर [हीर पु० नि०] कुसुम्भ सुवृण पीत वालहीक [वाल्हिक टी०]
पीतम २३४ कश्मीरज वह्निकिख वर्ण [वर पु०] लोहितचन्दन ।
- ६ जाई—जाति रजनि [रजनी पु० नि०] पुष्या मालनी तैलमाषिनी २३५ प्रियंवदा हय-
गन्धा मनोहा सुमना लता ।
- जातिकलिका—पत्री सौमनसायनी [सौमनसायिनी पु०] २३६ ।
- ७ जाइफल—जातीफल [जातिकल टी०] जातिकोश [जाति टी०] शालक मालतीफल मज्जसार
जातिमूत [जायमूत पु० नि०] शौण्ड सौमनस पुट २३७ ।
- ८ जूही—यूषिका बालपुष्पी [बालपुष्पा नि० बालपुष्पी पु०] मागधी गन्धयूषिका [वाङ्गयूषिका
पु० नि०] गुणोज्ज्वला पुष्यगन्धा चारुमोटा शिखरिणी २३८ अश्वत्था गणिका ।
- पीनयूषिका—हेमपुष्पा ।
- कुन्द—कुन्दम् [कुन्द टी०] माधव सदापुष्पी [सदापुष्प नि०] मकरन्द मनोहर २३९ अट्टहास
सुहृमित्र शाल्योदनोपम [शाल्योदन यमध्वस नि०] ।
- ९ नीमाली—नवमालिका नेमाली [नेवाली पु० मोमाली नि०] नममालिनी [नवमालिनी नि०]
२४० सप्तला सुकुमारा अतिसुरभि वाशिमन्धिक [सप्तला सुकुमाराति सुरति शिख-
गन्धिक पु० नि०] कान्ता विभाबरी प्रीष्मा प्रैष्मिका शिखरिणी २४१ ।
- १० केवडी—मलिका शीतभीरु मदयन्ती प्रमोदनी [प्रमोदिनी पु०] अष्टापदी तुण्डगन्ध गवाक्षी
[गवाक्षा नि०] भूपदी २४२ ।
- मलिकानिषेध—वाषिकी षट्पदानन्दा [षट्पदानन्दी नि०] भीमती सुमगा प्रिया सुवर्षा त्रिपुटा त्र्यक्षा
सुरूपा [त्र्यक्षसुरूपा नि०] मुक्तबन्धनी [मुक्तबन्धना पु० नि०] २४३ ।
- ११ खेचकी—कुमारी कर्णिका चारुकेसरा [कर्णिका चारुकेसरा नि० चारुकेसरा पु०] सुहृत्सम्पता
तरणी रामतरणी [रामतरणि नि०] गन्धाक्षया कन्यका [कुमारी टी०] सहा २४४ ।
१. (१) उभेट (२) कठ ॥ २. बालक ॥ ३. शठकचूरो । ४. पठीयो ॥ ५. केसर ॥
६. जाई ॥ ७. जायफल ८. जई ॥ ९. जेवरी ॥ १०. ॥ मोगरो ।
११. (१) कुवरपाठ (२) कायु (दक्षिणगुर्भरे) ॥

बाणउ—अभिलात अम्लात अपरिग्लान महासहा रक्षपुष्य कुरबक [कुरबक नि० कुरक पु०]
पीतपुष्य कुरभटक [कुरभटक टी०] २४५ ।

सहचर—सैरेयक [सैरीयक टि०] सहचर सिन्धी सहाचर ।

रक्षसहचर—कुरबक ।

पीतसहचर—कुरभटक २४६ ।

नीलसहचर—आसंगल दासी बाण ओदनपाकी ।

किङ्किरात—किङ्किरात किङ्किराट पीतमश्र [पीतमश्रा पु०] प्रलोभिन् [प्रलोभिन् पु०] २४७ ।

वित्रक—वित्रक बल्लरी ब्याल पाठीन दाहण कुट्र ज्योतिष्क जरण अग्न्याद्य बलिन् दीपिन्
पाठिन् [बलिन्धिन् पिपाठिन् नि०] २४८ ।

वासन्ती—वासन्ती प्रहसन्ती सुबसन्ता वसन्तजा सेव्या अलिवान्धवा क्षीतसेवासा शीकरा
[शीतला पु० नि०] २४९ ।

गुली—नीली श्रीफलिका काली [काला पु० नि०] बोला मेला विजोषनी सूणी तुम्बा [तुम्बा
पु० नि०] भारवाही रक्ती मधुपर्णिका २५० श्रेणी क्लीतकिका ग्राम्या[श्राभीणिया टी०]
मीलकेसी महारसा ।

दमनड—दमन ब्रह्मजटा मुनि दान्त ऋषिपुत्रक २५१ गन्धोक्त पुण्डरीक पाण्डुराश्र [पाण्डुराम
पु० नि०] तपस्विन् ।

धतूरउ—धतूर धूर्त धुतूर कितव देवता शठ २५२ षण्टापुष्प तलफल मातुल कनकाह्वय उन्मत्त सद्य
धत्तूरफल—मातुलपुत्रक [मातुलपत्रक नि०] २५३ ।

शङ्काहूली—शङ्कपुष्पी क्षीरपुष्पी [क्षीरपुष्पा पु०] शिवा श्राद्धी किरौटिनी [शिवश्राद्धी पु० शिव-
श्राद्धकिरौटिनी नि०] मधुपुष्पी मधुगन्धा शङ्काहा शङ्कमालिनी २५४ धत्तूरकदना
श्वेतपुष्पी बनविलासिनी ।

कचूर—कचूर प्राविडः [प्राविड नि० प्राविड पु०] काश्य वेधाय्य गन्धमूलक २५५ ।

अजमोद्—अजमोदा मोचा [मस्तु नि०] मयूर लोचमस्तक काराशा कारवी बस्तगन्धा हस्तिम-
यूरक २५६ दीप्य बल्ली महादर्भ [महादर्भी नि०] लोचमर्कट ।

यवानि—यवानी उग्रगन्धा यमानी [यमनी नि०] यवसाह्वय [यवसाह्वय. पु० नि०] २५७ ।

सहदेवी—सहदेवा [सहदेवी नि०] दण्डोपला गोबन्दनी [गोबन्दना पु० नि०] ।

प्रदेतपुष्पा सहदेवी—गन्धवर्णा ।

मरणपुष्पा सहदेवी—विषदेवा २५८ ।

पीतपापदा—पर्वटक वरतिष्ठ रजक रजनामक [रज कवचवामक पु० नि०] ।

मोक्षी मोक्षिका [मोक्षिका नि०] श्वावेरी दार्विका मूषिकातिका २५९ ।

१-२. कांडासेलीको ॥ ३. चित्रो ॥ ४ सुगन्धबल्लीविशेषः ॥ ५. गल्ली ॥ ६. (१)

उमरो (२) नामदमनो ॥ ७. धतूरो ॥ ८. (१) शंकाहोली (२) शंकावली ॥ ९. कचूरो ॥

१०. मोक्षीमज्जो ॥ ११ अज्जो ॥ १२. श्वेदरी ॥ १३. कारवलीको पीतपापको ॥ १४ (१)

गळजीमी (२) शोपाचरी ॥

- 'बल्लभ—रत्ना शीतपाकी भद्रादनी [भद्रोदनी] ओदनाङ्गया वाटी वाटपालक (? लिङ्ग) वाटय
पुष्पिका कारयष्टिका २६० काष्ठिका समराङ्गा समाङ्गा म्होदरी ।
- महाबला—महाबला बलिङ्गा पुष्पिका पीतपुष्पिका २६१ देवसहा सहदेवा अतिबला वाट्यपुष्पिका
श्रद्धशोका श्रद्धगन्धा [श्रद्धगन्धा पु० नि०] कङ्कना वर्षपुष्पिका २६२ वाट्यावनी
[वाट्यावनी नि०] भूरिबला तिङ्गा वीर्या बृहद्वला [बृहद्वला टी०] महागन्धा गन्ध-
बली [गन्धबली नि०] मङ्गल्या प्रसाधनी [अर्थप्रसाधनीपु० नि०] २६३ ।
- 'मुसली—मुसली [मुसली पु०] तालमूत्री दुर्नामारे महावृषा [महाविषा नि०] हृष्यकन्दा
[हृष्यकन्दा पु०] तालपर्णी सुमूला [समूला नि०] बलदा शिवा २६४ ।
- हिगु—हिगु जनुक वारुहीक अगूहगन्ध रामठ सहस्रवेचिन् भूतघ्न [सूतघ्न नि०] जरण सूपधूपन
२६५ ।
- 'हिगुडनी—हिगुगुपत्री पृथु पृथ्वी दीघिका वारिपत्रिका जनुका [जातुका नि०] रामठी वसवत्री
[वसवपत्री नि०] पिण्डा शिवाटिका २६६ कारवी कषरी [करवी पु० नि०] बबरी
टी०] तन्वी वाष्पिका बिल्विका [बिल्वका पु० नि०] ।
- 'कालउघाडउ—काकजङ्गा दासी लोमहीना [लोमशा टी०] प्रचीबला [प्रचीबल पु० नि०]
२६७ नदीकान्ता [नदीकान्त नि०] मद्याक्ष्या [नद्यास्या पु० नि०] पारापतपदी ।
- कायणी—काकनासा सुभजा [काकनाशा सुभजा पु०] वायसी वायसात्रिका २६८ वारुणी तस्करा
स्नायु [तस्करस्नायु पु० नि०] कास्तुण्डफला ।
- 'पाषाणमेद्—पाषाणमेद् वृषभ [नगभिद् नि०] शिलाभिद् बिभ्रपर्णक २६९ ।
- 'हडसि—हडुषा [हडुषा पु०] हडुषा नि०] बिल्वगन्धा ।
- हडुषाविशेष—वपुषा [विपुषा पु०] मन्स्यगन्धिनी नि०] ।
- हडुषाविशेष—अश्वत्थफला श्वाक्षनासिका कच्छुनाशनी [कच्छुनाशिनी पु० नि०] २७० ।
- 'धूचर—क्षेणहली—घटरवाली—घटरवा माल्यपुष्पिका क्षणघण्टिका अक्षयघण्टा बृहस्पुष्पी क्षणपुष्पी
महाक्षण २७१ ।
- 'क्षण—क्षण किङ्कनी जाली जनुतन्तु [जन्तु तन्तु टी०] महाक्षण शीघ्रप्ररोहिन् बलवत् सुपुष्प
क्षेत्रमण्डन २७२ ।
- 'कुसुंभउ—कुसुंभ अग्निशिख महारजन [महारजन पु० नि०] कमलोत्तर ।
- 'साबनील—शालिवनी—शालिपर्णी [शालिपर्णी पु०] दीर्घमूला त्रिपर्णी पीतनी [पीतिनी] ध्रुवा
२७३ विशारिगन्धा अतिप्रहा स्विरा शून्या [सौम्या पु०] भौमा नि०] अष्टमती ।
- साबनि—भार्गी वर्दक [वर्दका पु०] यथा वर्दक [वन्दक पु० नि०] अञ्जारबलिङ्गा २७४
गर्दभशाक प्राङ्गणी हृष्मी प्राङ्गणयष्टिका आवर्तक्या [आवर्तकी पु० नि०] अर्धरत्ना
विभाण्डी पीठिका [पीठिका पु०] पिच्छिका नि०] कला २७५ रक्षपुष्पी [रक्षपुष्पा
पु० नि०] बिन्दुकिनी मक्षजालिनी [दुकिनी महाजालिनिका नि०] ।

१. (१) बॉल (२) बल्लबीज ॥ २. मुसली ॥ ३. हिगु ॥ ४. डीकामाली ॥
५. अपेडी ॥ ६. पाषाणमेद् ॥ ७. हडुषा, श्लुडोऽयं शब्दः ॥ ८. धूचरो ॥ ९. क्षण ॥
१०. (१) कबो (२) कसुबी ॥ ११. (१) काकजण (२) चीकटीओ (बांगप्रदेशे) ॥

- ‘जवासी—नाकुली अङ्घ्रिपीडा नेत्रपीडा विसर्पणी [वित्रमूला विशर्पिणी पु० नि०] २७६ शङ्खिनी
हृदयादा [शङ्खिनी हृदयादा नि०] यवतिका यवास्करी [यवीश्वरा पु० जायसीश्वरा नि०] ।
- ‘तेजवती—तेजस्विनी पारिजाता शीता अश्वपनी [पीता अश्वपना पु० नि०] महीजखी २७७
तेजोवती तेजनी [तेजिनी पु० नि०] तेजोहा वल्कला ।
- ‘ब्राह्माली—मिथ्रेया तालपर्णी [मिथ्रेया तालपत्री पु०] उग्र शीतशिव तिसि [तिसि पु०] २७८
शालेय मधुरिका शालीन तालकर्णी [तालपर्णी पु०] ।
- ‘तालीसपत्र—पथिका मुलसी तालपत्री लवङ्गक २७९ कन्दपत्री लवच [कन्दपत्रा पु० कन्द-
पत्रत्वच नि०] पत्री [पत्रा पु० नि०] तलपत्रक [अमलपत्रक नि०] उन्बुरा [उत्तरा
पु० नि०] ।
- ‘छड-मांसी—मांसी पेशी [यशी नि०] कृष्णजटा मलदा जटिला जटा २८० तपस्विनी
आमिषी हिंसा क्रम्यादी विधिता ।
- ‘कृष्णमांसी—गन्धमाधी केशी भूतकेशी पिशाचिका २८१ सुलोमशा भूतजटा पूतना [भूतना
नि०] केशिका ।
- ‘पकांगी—मुरा सुरभि दैत्या गन्धाढ्या गन्धमादनी २८२ भूरिगन्धा गन्धवती कुटी गन्धकुटी
[गन्धकटी नि०] ।
- ‘पद्म—प्रपुण्डरीक पौण्डर्य [शौण्डर्य नि०] सासुत्र पौण्डरीयक २८३ प्रपौण्डरीक चक्षुष्य
सत्पुष्प सासुमानक ।
- ‘अम्बुधार—अधुषा अनुषा अनुकुत् चक्रवर्त्तनी [चक्रवर्त्तनी पु० नि०] २८४ अम्बुका जटु-
कारी सरपक्षा [संहर्षा पु० सहर्षा नि०] जननी जनी ।
- ‘रोहा—मांसरोहा विकसा घृन्ता [वृत्ता पु० नि०] चर्मकशा [चर्मकशा पु०] रहा २८५
- ‘खयरी—रक्तपादी नमस्करी समाज्ञा [समज्ञा पु० नि०] अञ्जलिकारिका [जलकारिका
पु०] गण्डकाली क्षमीपत्रा रास्ना स्रदिरिका २८६ ।
- ‘हंसपदी—त्रिपादी सुपादी हंसपादिका विषप्रन्धि हंसपरी घृतमण्डलक [घृतमण्डलिक पु०
घृतमण्डलिका नि०] २८७ ।
- ‘जलपीपली—जलपिपली [जलपिपली पु०] शारदी शकुलादनी मत्स्यादनी मास्यगन्धा काङ्गली
तोयपिपली [तोयपिपली पु० अम्बुपिपली टी०] २८८ ।
- ‘हूय—शिवमस्ती पाण्डपत सुमत वसुक बुक [एक पु० वेक टी०] कुलपुष्प किष्कमूल पाण्डु-
राज प्रिय [पाण्डुरोगप्रिय नि०] कुल २८९ ।
- ‘अतिविद्यु—अतिविधा विश्वा भङ्गुरा श्वेतकन्दिका उपविधा श्यामकन्धा श्शी प्रतिविधा विश्वा
[अक्ष्वा नि०] २९० ।

१ (१) जवासी (२) जरवासी ॥ २. तेजवती ॥ ३. बरियाळी ॥ ४. (१) बर्षी (२)
तालीसपत्र ॥ ५. ‘रतनपुष्प’ नामकं च अंशुकेश्वरप्रदेशे लभ्यते, केचिदेन ‘स्वलयदा’ इति मन्यन्ते ॥
६. काख ॥ ७. रोहिळा’ नामकं सुगन्धिस्तुष्यविशेषः सम्भाव्यते ॥ ८. वेर ॥ ९. हंसराज ॥
१०. रतवेणीयो ॥ ११. ‘मोयरी’ नामकवनस्थतिनेद्विशेषः सम्भाव्यते ॥ १२. अतिवध ॥

मेव—मेदा मणिच्छिद्रा मधुरा शालपर्णी [शालपर्णी पु० शल्पपर्णी नि०] ।

महामेदा—मेद्विशेष महामेदा बहुच्छिद्रा देवमणि वधु २९१ ।

^१खिण्डडी—गुग्गा कृष्णा काकविम्बिका [काकविम्बिका पु०] काकनिम्बिका [काकवि-
म्बिका पु० नि०] काकादनी काकनखी रक्षिका काकमन्तिका २९२ काकपीठ चक्र-
शल्या दुर्मेधा ताविका उच्चटा चूडामणि हुमोद्घा [हुमौघा नि० अमोघा पु०]
शतपाकी [शतपाकी पु० नि०] शिल्पिदनी २९३ ।

^२पाठ--पाठा श्रेयनी पापचेलिका [पापाचेलिका पु०] विदुर्गणिका [वृद्धकर्णिका नि०]
वृकतिका वनतिका [वृक तिका वरतिका नि०] प्राचीना स्थापनी [स्थापिनी
नि० स्थायिनी पु०] वृकी २९४ एकाष्टीला रसा अम्बच्छा [त्वच्छा पु०] अम्ब-
च्छकी वृकान्तिका ।

^३शतावरी--शतावरी बहुसुना पीवरी इन्द्रोवरी वरी २९५ शतमूली [शतमूला नि०] शतपदी
शतवीर्या मधुसुवा मारायणी द्वीपिस्तु द्वीपिका अभीरुपत्रिका [भीरुपत्रिका पु०]
२९६ महापुरुषदत्ता [महापुरुषदन्ता पु०] ऊर्ध्वकण्टका वरवण्टका सहस्रवीर्या
तुङ्गिनी अभीरु [अभीरु पु०] सवरणी २९७ ।

^४कडू--कटुका मत्स्यपित्ता रोहिणी कटुरोहिणी अशोकोरोहिणी [शोकोरोहिणी टी०] कृष्णमेदा
तिलकोरोहिणी २९८ कटवरा [कटम्मरा पु० नि०] काण्डरुहा रास्ना तिक्का-
रोहिणी तिक्का अरिष्टा कटु मत्स्या चक्राङ्गी शकुलादनी २९९ ।

^५कउंछि--कपिकच्छु आत्मगुप्ता कण्डुरा दुरभिग्रहा [दुरभिग्रहा पु०] अजहा मर्कटी व्यण्डा
[स्वण्डा पु०] कण्डुरा कपिकच्छुरा ३०० ऋष्यप्रोक्ता शुक्रशिम्बि [शुक्रशिम्बी
पु० नि०] लाङ्गली प्राशुषायणी श्लषमी [आर्षमी पु० आर्षमी नि०] वहिपर्यावा
कपिरोमा दुरालभा [दुर्लभा पु०] ३०१ ।

^६मञ्जीठि--मञ्जिष्ठा रक्षयष्टि समज्ञा विकषा अरुणा भण्डीरी मञ्जुका भण्डी [चण्डी पु०] मञ्जि
[जिङ्गी पु० नि०] योजनवल्लिका [योजनवल्लो नि०] ३०२ कालमेधी काल-
गोष्ठी मण्डूकपर्णिका [मण्डूकपर्णिका पु०] ।

^७मिरी--मरिच मलिन कृष्ण वेल्लज धर्मपत्तव [धर्मपत्तन पु० नि०] ३०३ बबनेष्ट [पव-
नेष्ट नि० बवनप्रिय टी०] शिरोवृत्त ऊषण [शिरोवृन्त मूषण नि०] कोलक ।

^८पीपलि--पिप्पली [पिप्पली पु०] चपला कृष्णा वैदेही मागधी शणा ३०४ शौण्डी श्वामा
उषणा कोला उपकुल्या कृष्णतण्डुला [कृष्णतण्डुला पु० नि०] ।

^९पीपलीमूल--प्रम्विक सर्वप्रम्विक चटकाशिरस् [चटिकाशिरस् टि०] ३०५ सुमूलक [समू-
लक नि०] कोलमूल कटुप्रम्विक ओषण [ऊषण नि०] ।

^{१०}शबिक--शबिका चव्य चवन कोलवल्ली [कालवल्ली नि०] ३०६ ।

१. चणोटी ॥ २. काळीपाट ॥ ३. शतावरी ॥ ४. कडू ॥ ५. (१) कवच (२)
कुच ॥ ६. मजोठ ॥ ७. मरी ॥ ८. (१) पीपर (२) शौण्डीपीपर ॥

- १ गजपीपली—बधिर [बधिर नि०] हस्तिपिप्पली [हस्तिपिप्पली पु०] श्रेवसी ।
- २ गिरणई—गिरिकर्णी आस्कोता [आस्कोता नि०] विष्णुकान्ता अपराजिता ३०७ ।
- श्वेतगिरणई—श्वेतनामा कटभी श्वेतनामिका [श्वेतपुष्पिका पु०नि०] श्वेतस्यन्दा अश्वरु ।
- कालीगिरणई—अभ्यक्तगन्धिका ३०८ नीलस्यन्दा नीलपुष्पी महाश्वेता गवाक्षी [गवादिनी पु० अन्नबन्दना नि०] ।
- ३ इन्द्रवारुणी—इन्द्रवारुणी ऐन्द्री विषादनी गवाक्षी ३०९ इन्द्रैर्वाह क्षुद्रफला गोडुम्बा [गोद-
गुवा नि०] गवाक्षी ।
- इन्द्रवारुणीविशेष—चित्रफला महाफला ३१० आत्मरक्षा विद्याला त्रपुसी तुम्बसी
- ४ वज्र—वचा उग्रगन्धा उमा जटिला शतपर्बिका ३११ इक्षुकर्णिका गोलोमी लोमशा भूतनाशनी
[सूतानशानी नि०] ।
- श्वेतवचा—श्वेतवचा मेथ्या षड्ग्रन्था हैमवती ३१२ ।
- ५ उत्पलशारिवा—शारिवा गोपकन्या गोपवल्ली प्रतानिका गोपी आस्कोता सता श्वेता शारदी
[शरटा पु० नि०] काण्डशारिवा ३१३ नामजिह्वा ।
- ६ चन्दनशारिवा—कृष्णोत्पलशारिवा—भद्रा [कृष्णभद्रा पु० नि०] चन्दनशारिवा भद्रवल्ली
कृष्णवल्ली चन्दना [शारिवा पु०] उत्पलशारिवा ३१४ ।
- ७ पीलउनी—मूर्धा—मूर्धा [मौर्धा टी०] मोरटा देवी मधुश्रेणी मधुलिका देवश्रेणी मधुरसा गो-
कर्णी तेजनी सवा [धवा पु० स्रवा टी०] ३१५ धनु श्रेणी चापगुणा पीलुनी
तिक्ष्णवल्कला पीलुपर्णी [तिक्ष्णवल्कली पीलुपर्णा नि०] स्निग्धपर्णी पृथक्त्वचू मधुमती
३१६ ।
- ८ राडागारी—लाङ्गली—लाङ्गली हलिनो नन्दा विशाल्या गर्भपातनी [गर्भपातिनी नि०] अनन्ता
अग्निमुखी [अग्निशिक्षा नि० टी०] सैरी दुष्पुष्पी [सौरी इन्दुपुष्पी पु० शक्रपुष्पिका नि०]
कलिकारिका ३१७ ।
- ९ गुहूची—गळो—गुहूची [गहूची पु०] अमृता सोमवल्ली वत्सादनी धरा छिन्नोद्भवा छिन्नरुहा
विषन्नी देवनिर्मिता ३१८ विशाल्या कुण्डली लम्बा [छिन्ना पु० नि०] तन्त्रिका
चक्रलक्षणा देवी अनन्ता मधुपर्णी जीवन्ती अमृतवल्ली ३१९ ।
- १० देवदाळी—देवताड देवताळी [देवताळी पु०नि०] वृत्तकोष. [वृत्तकोशा नि०] गरागरी जीमूतक
तालक वेणी आच्छुविषचातिनी ३२० ।
- ११ कडई—विताली—वींछोडी—कोशातकी—कोशातकी कृष्णच्छत्रा [हृत्च्छत्रा पु० नि०] जाली
बोधा सुनिकिका [सुनिकिका पु० नि०] मृदङ्गफलिका श्वेता चण्डाळी कृतवेचना [रक्ष-
वेचना नि०] ३२१ धामार्गव पीतपुष्प महाजली महाफली [महाजला महाफला नि०]
ककौटकी कोषफला [कोषफला नि०] राजकोशातकी ३२२ ।

१. गजपीपर ॥ २. (१) गरणी (२) कोयल ॥ ३. इन्द्रवरणा ॥ ४. (१) वज (२)
जोडावज ॥ ५. काळी शारीवा ॥ ६. शारीवा ॥ ७. नावगम्भते सम्भङ्ग ॥ ८. (१) वज्रवारुणी
(२) क्षुभीयो वज्रनाथ ॥ ९. गळो ॥ १०. (१) वदाक (२) कूकडवेलो ॥ ११. कवर्षा
शुरिया (२) वींछोडी (सौराष्ट्रे) ॥

हस्तिकोशातकी—हस्तिकोशातकी ऐमी विशाला कटकच्छदा ।

क्षीरिणी—क्षीरिणी पटुपर्णी [कटुपर्णी पु० नि०] धर्षणी पीतदुग्धिका ३२३केनक्षीरा हेमक्षीरा पीतक्षीरा करीयिणी [करीयणी नि०] हेमाह्वया हेमक्षिका [हेमक्षिकी पु० नि०] हेमवती हिमावती ३२४ ।

क्षत्रिणी—क्षत्रिणी घनहरी [वनहरी पु० नि०] तस्करो चोरपुष्पिका केशिनी ग्रन्थिका चण्डा [रण्डा पु०] श्वेतसुष्मा निशाचरी ३२५ ।

उद्विरकनी—आखुपर्णी—आखुपर्णी [आखुकर्णी टी०] पुष्पश्रेणी न्यग्रोधी [पुष्पश्रेणी न्यग्रोधा पु० नि०] शम्बरी वृषा [वृषपर्णी टी०] चित्रा उरचित्रा रण्डा [रण्डाखु पु० रण्डाखु नि० चण्डा टी०] प्रत्यश्रेणी प्रवन्ती ३२६ ।

पौषणी—पद्मिनी महावल्ली विविनी विश्ववती पलाशिनी मालाकिनी [विशिनी विसनाभि पलाशिनी मालाकिनी पु० नि०] नलिनी पुटकिनी ३२७ ।

श्वेतकमल—कमल नलिन पद्म अरविन्द कुशेशय शतपत्र सहस्रपत्र राजीव पुष्कर ३२८ विष प्रसूत [विसप्रसूत टी०] मालीक तामरस महोत्पल जलरुह् जलरुह् जलजन्म जलज सरो रुह् सरोरुह् सरोजन्म सरोज पङ्करुह् पङ्करुह् पङ्कजन्म पङ्कज [वारिह् वारिज सरधीरुह् टी०] ३२९ ।

सिताम्भोज—पुष्परीक सिताम्भोज ।

रकसरोरुह—रकसरोरुह रकोत्पल कोकनद ।

कैरविणी—कैरविणी कुमुदती [कुमुदिनी टी०] ३३० ।

उरपल—उरपल कुवल्लय कुवेल कुवल कुव [कुवल बल नि०] ।

श्वेतोत्पल—कुमुद [कुमुद् टी०] कैरव गर्दभाह्वय ३३१ ।

नीलोत्पल—इन्दीवर ।

रकोत्पल—हल्लक रकसन्धक [रकसन्धिक नि०] ।

सौमन्धिक—सौमन्धिक कङ्कार [कङ्कार पु० नि०] ।

बीजकोश—बीजकोश वराटकः ३३२ कर्णिका ।

बिडु—पद्मनाल—पद्मनाल मृणाल नन्तुल विस ।

केसर—किञ्जरुह केसर ।

नव्यदल—सरयम्भक—सर्वतिका ३३३ ।

पद्मकन्द—करहाट शिक [शिक पु०] ।

पद्ममूल—उरपलकन्द—शादक ।

पेठ—पद्मबीज—पद्मबीज पद्ममाक्ष्य [पद्ममाक्ष्य पु० नि०] पद्मकर्कटिका ३३४ ।

१. (१) शकरी (गुग्गरे) (२) हिरवी (काश्मीरे) ॥ २. आक्षुफ्टामणी ॥ ३. उद्विरकणी ४. पौषणी ॥ ५. (१) कमलकाकी (२) पद्मिनी (सौराष्ट्रे) ॥

- १०५५—सूषा—वारिणी पानीया वृषगा [पानीयवृषगा पु० नि०] कुम्भिका वृष ।
 १०५६—नीलिका—जलशूक जलमोली मोली शैवाल शैवल [शेषाल शेषाल शैवल टी०] ३३५ ।
 १०५७—सोमा—सतपुण्या घोषा सताहा माववी मिसि [मिषि नि०] अतिच्छन्ना छत्रपुष्पी [छत्रपुष्पा नि०] अषाकपुष्पा क्षरवी सहा ३३६ ।
 १०५८—श्वेतजीरा—जीरक कणा अमाजी जरण कणजीरक ।
 १०५९—कालउ-जीरउ--कारवी पुष्पी सुगन्धा सुषवी [पुषवी नि०] वृधु ३३७ कुषी [उपकुषी नि०] कुञ्चिका पु० नि०] काला उपकाला उपकुञ्चिका-उत्कुञ्चिका ।
 १०६०—सहस्रणु--रसोन लघुल म्हेच्छकन्द अरिष्ट महौषध ३३८ महाकन्द ।
 सहस्रणविशेष--एडजन दीर्घपत्रक ।
 १०६१—हूंगली--पलाण्डु यवनेष्ट सुकन्द [कुञ्जन्द पु०] वक्त्रवृषण [वक्त्रभूषण पु० नि०] ३३९ हरण [करण पु० नि०] ।
 नीलहूंगली--लताकं दुर्दुम् ।
 १०६२—साथरि--सतला बहुफेना सातला विमला [विन्दुला पु० नि०] अमला पु० अमली नि०] ३४० सारी मरालिका दीप्ता फेना चर्मकसा [चर्मकिसा पु० नि०] यवा ।
 १०६३—प्रसारणी--प्रमाणी चारुणी भद्रणी प्रतानिका ३४१ भद्रबला भद्रकता भद्रकली महाबला सारणा [सारणी पु० नि०] सरणा [सरणी पु०] सुप्रसरा [सुप्रसारा नि०] राजबला ३४२ ।
 १०६४—ब्राह्मी--माक्षी वष-स्था मत्स्यक्षी माक्षणी सोमबहरी सरस्वती सयवती सुस्वरा ब्रह्मचारिणी ३४३ ।
 १०६५—सूरणकन्द--पूरण कण्ठर कन्द अर्शोवातिन् चित्रकण्डक ।
 १०६६—वृद्धारा--वृद्धशरक [वृद्धशरक पु० नि०] आवेगिन् जीर्णवालक [जीर्णवालक नि०] जुञ्जक ३४४ अजाण्डी [छगलाण्डी टी०] ऋक्षगन्धा [वृक्षगन्धा टी०] अन्तकोट-पुष्पी [अन्तः कोटपुष्पी पु० अन्तकोटकपुष्पी नि०] ।
 १०६७—सूखलि--सुवर्चला मण्डकी वदना [वरदा पु०] आदित्यबहना ३४५ मण्डकपर्णी अर्कभक्षा आदित्यबह्नी सुकोद्भवा [सुखोद्भिदा नि०] ।
 १०६८—भांगरउ--भृङ्गराज भृङ्गरजस् भृङ्गार केसरजन ३४६ अन्नारक [अन्नारक पु० अन्नारक नि०] मेकरजस् भृङ्ग मार्कव ।
 १०६९—कासर्दउ--कासमर्द [कासमर्द पु०] अरिमर्द काल कमक [कतक पु० नि०] कर्कशा [कतक कर्कशा नि०] ३४७ ।

१. (१) अलङ्कृन्मी (२) अलङ्कृन्मी ॥ २. शेषाल ॥ ३. (१) सवा (२) सूषा ॥ ४. घोष्ठ जीर्ण ॥ ५. शाहजीर्ण ॥ ६. लघुण ॥ ७. दुगली ॥ ८. (१) चीकसाई (२) चीकसाई ॥ ९. गंधमाडुकिना (बगाले) ॥ १०. (१) वाम (२) नेवारी (३) नीरमाक्षी ॥ ११. सूरकन्द ॥ १२. बरबारी ॥ १३. सुरजसुष्मी ॥ मांवरौ ॥ १४ (१) कासुन्दी (२) सुस्वरसेण (वंशमहाकण्डवैशे) ॥

- १** **बथुमा**—बास्तुक शाकश्रेष्ठ [शाकश्रेष्ठ नि०] प्रवाल क्षारपत्रक शाकवीर बीरशाक ताम्रपुत्र
प्रसादक ३४८ ।
- २** **पलांक**—पालक्या पालक्या क्षुरिका [क्षुरिका नि०] मधुसूदनी ।
- ३** **दोडी**—जीवन्ती जीवनीया जीवनी [जीवनीयजीवनी नि०] जीववर्धनी [जीववर्धनी नि०]
३४९ मङ्गल्यनामधेया [माङ्गल्यनामधेया नि०] शाकश्रेष्ठा यक्षस्फरी ।
- ४** **आंबडगी**—अम्लोणिका चाङ्गेरी चुकिका [चुकिया पु०] रसा ३५० अम्बष्ठा अम्बोटिका
[अम्बोटिका पु० अम्लोलिका नि०] दन्तघाटा लोला अम्बोलिका [टोला अम्ब-
टोलक पु० नि०] नरेन्द्रमाला [नरेन्द्रमातृ पु० नि०] क्षुद्राम्ली चतुष्पर्णी लोणिका ३५१ ।
- ५** **तण्डुलेजा**—तण्डुलीय तण्डुलीय [पु० नि०] मेघनाद तण्डुलिन् तण्डुलेरक [तण्डुलिन् तण्डुलेरक
पु० नि०] गण्डीरक रक्तफण्ड विषहरिन् [विषहरी पु०] अल्पमारिष ३५२ ।
- तण्डुलीयविशेष**—समठ [समठ नि०] तोमवृत्ति गन्डीर तोमजरी समष्टिला [समष्टीला
नि०] शोषहरी जलापामार्ग ओलक [जलापामार्गतुल्यक नि०] ३५३ ।
- मंटातांबुल्लिजओ**—तण्डुलीयविशेष—स्थलगण्डीर कुर्बुर [कुर्बुर नि०] टकदेशम् ।
- ६** **कमाह**—काकमाचो कामाचो काकसाहा वायसी [वृषायणी पु० नि०] ३५४ ।
- ७** **श्रीहस्तिनी**—श्रीहस्तिनी भूरण्डी कुरण्डी [भूरण्डी कुण्डी नि०] कास्मोरिपु [कुरण्डीका
अस्मोरिपु पु०] ।
- ८** **ष(ि)डकुतिर**—शुनिषण्ण सुचिपत्र स्वस्तिक शितिवारक [शिरिवारक नि०] ३५५
श्रीवारक शितिवर वितुन्न कुक्कुट शिति [शिति पु०] ।
- ९** **मूळा**—मूलक महाकन्द रुचिष्व हस्तिदन्तक ३५६ वस्तिका [शुस्तिका पु० नि०] नीलकण्ठ
सेकिम [सेकिमम् टि०] हरिपर्णक
- १०** **वृहन्मूलक**—चाणक्यमूलक शालामर्कट [शालमर्कट पु० नि०] मरुसम्भव ३५७ विष्णुगुप्त
विष्णुमत मिश्र बाभेय [स्वाभेय पु० नि०] मर्कट ।
- ११** **हिलमोबी**—हिलमार्चा [हिलमोबी पु०] शङ्खधरा जलशक्ती मोचिका ३५८ ।
- १२** **कलम्बी**—कलम्बी शतपर्वा [शतपर्वा पु०] कलम्बी [केलम्बू नि०] वायसी ।
- १३** **कारेली**—कारवेला [कारवेला नि०] सुषवी कटिल सुदुपर्णक ३५९ ।
- १४** **पटोल**—पटोल पाण्डुकल कुलक कर्कसच्छद रामीफल कफहर राजमान्य [राजिमत् नि०]
अमृताफल ३६० ।
- १५** **ककोडा**—ककोट [ककोट नि०] किलासघ्न [विलासघ्न पु०] तिक्तपत्र [तिक्तपत्र नि०]
सुगन्धक [सुगन्धिक पु०] ।

१. बथुमा ॥ २. पालक ३. (१) राकारुडी (२) खरखोडी (३) दोडी । ४. खाटी लक्ष्मी ॥
५. तादलत्रो ॥ ६. (१) पीलडी (२) कालीपोपटी (३) मर्कट वुनामी ॥ ७. हाथीसुडा ॥ ८.
जलकपासीया ॥ ९. मूळा ॥ १०. हेल्च (बगळे) शाकविशेषः ॥ ११. कलम्बी (बंगाले) ॥ १२.
कारेली ॥ १३. परवर ॥ १४ (१) ककोडा (२) ककोटा

- १ कृष्णाण्ड—कृष्णाण्ड कर्कर [कर्करस टी०] ।
- २ कालिणी कालिणी [कालिणी पु० नि०] बहुपुत्रिका ३६१ ।
- ३ कूबिणि—दुग्धी विण्डफला इक्ष्वाकु तिकवीजा तिकवीजः पु० महाफला जलायू [जलाम्बू पु०] क्षत्रियवरा कटुकालाम्बुनी [कटुकालाम्बुनी पु०] ३६२ ।
- ४ क्वीमडी—विमिटी त्रपुषी बालुह्वी एवार्क व्याघ्रपत्रिका ऊर्वारु [ऊर्वारु पु०] कर्कटी मूत्रफला राजादनी लता ३६३ छदनी विपाण्डु
- पक्वविमडी—रफुटी [रफटी पु०]
- ५ क्वीवक—कूर्बक श्यक सखे दीर्घायुस् कूर्बशीर्षक ३६४ मङ्गल्यनामधेय जीवक [प्रजीवक नि०] त्रियजीवक हस्ताङ्गक मधुरक प्राणक चिरजीविन् ३६५
- ६ पुष्करमूल—पुष्करमूल मूल वीर [वीर पु०] पुष्करनामक पीष्कर पुष्करजटा काश्मीर पद्मवर्णक [पद्मवर्णक पु०] ३६६ ।
- ७ अहारि—वस्तुगन्धा [मस्तुगन्धा नि०] सुगन्धा खरपुष्पी [गन्धा खरपुष्पा पु० नि०] शकम्भरा कबरी [कर्बरी नि०] कर्बरी तुशी [तुशी नि०] प्रतिमयूर ३६७ ।
- गोहृ—टिङ्गरी—बिबी—बिम्बी रफफला गोहृ प्रवालफलघोषिका ओष्पोपमफला तुष्णी तुष्णिका पीलुपर्णा ३६८ ।
- ८ रोहीस—रोहिष श्यामक [कामक नि० श्यामक पु०] पौर पूतीक [पौरमूतीक पु० भूतीक नि०] भूरि कतृण [भूतिक तृण पु० भूतिकतृण नि०] सौगन्धिक देवजम्घ क्षकल [क्षकलि पु० नि०] याम पुद्गल ३६९
- गन्धतृण—मूत्तृण [भूत्तृण पु०] रौहिष [रोहित पु० नि०] छत्र अतिच्छत्रः [छत्रातिच्छत्रकम् पु० नि० छत्रातिच्छत्रम् टी०] कुटुम्बक [कुटुम्बकम् पु० नि०] पूतीक भूरि पाल्पन [भूतीक भूतपाल्पन पु०] मालातृण सुगन्धिक [माला तृण सुगन्धिक पु० ३७० ।
- ९ हाम—दर्भ दञ [दञ पु०] खर बहि वीर [बहिंवारा पु० बहि वारा नि०] सूवी कुप कुल सीरिन् [सीरी नि०] वानीरज गुन्त्रः [गुन्त्रा पु० नि०] पवित्र कुपुक [कुपुप पु० कतस नि०] ३७१ ।
- १० कासु—कास इक्षुगन्ध [इक्षुगन्धा पु० नि०] इक्षुकाण्ड इमामलपुष्पक [चामरपुष्पक पु० नि०] वायसेक्षु पोटगल कारेक्षु [कासासु पु०] कोकिनाक्षक [कोकिना क्षक नि०] ३७२ ।
- हलप—हलप बन्वजा बाल केसिन् [बन्वज बालकेसिन् पु० नि०] हलकता ।
- ११ गांडउ—सेलडी—इक्षु रसाल गण्डीरी गण्डकिन् खन्नपत्रक [क्षुद्रपत्रक नि० अक्षिपत्रक टी० ३७३ ।

१. (१) कोष्ठ (२) मूठ कोष्ठ ॥ २ कलीकवी ॥ ३ कबरी तुषवी ॥ ४ वीमडी ॥ ५ अष्टवर्गता दिग्बन्धनस्वतिः ॥ ६ पोकरमूल ॥ ७. (१) कामकोठी (पु०) (२) दलवणी (पु०) (३) आश्विनाकरण (देवमहालप्रवेशे) (४) हुरहुर (हिन्दी) ॥ ८ (१) टिकोळा (२) पीकोळा ॥ ९, रोहिषो ॥ १०. श्याम ॥ ११, कासवी ॥ १२, सेलवी ॥

इक्षुमेद्--पुण्ड्र कान्तारक [कोषकार टी०] ।

१'नल्लु--नल नड ईन्द्यमध्य धमन [गमन नि०] नर्तक नट ३७४ आरष्यनलक [अरष्यनलक पु० नि०] रन्निन्न पोटयल विनीषण ।

नली--नली नाली पु० प्राग्मलिका नाकुली लेखकाविता लेखकाचिन्ता पु० नि० ३७५ ।

शारकड--शर मुञ्ज बाणाख्य स्थूलदर्भ पितामह गुन्द्र [गुञ्ज पु० नि०] तेजनक भद्रमुञ्ज नाज-
नक क्षुर [याजनकक्षुर नि०] ३७६ ।

१'मुञ्ज--मुञ्ज बक्षिय मेथ्य दृष्टवच् श्रद्धामेखल ।

शालतृण--शालतृण शण्य शुक्र सालिक अक्षुमुक ३७७ ।

१'तृण- तृण अर्जुन ।

१'घास--घास यवस चारि

१'द्रोम--दूर्वा--दूर्वा शतपर्वा भार्गवी विजया जया ३७८ मङ्गल्या शाह्ला अनन्ता अमरी प्रता-
निका रहा सहस्रवीर्या श्यामाङ्गी हरिता हरिताली ३७९ ।

श्वेतदूर्वा--श्वेतदूर्वा गोलोमी [शीतवीर्या शतवीर्या पु० नि०] क्षिता लता ।

गण्डदूर्वा--श्वेतदूर्वाविशेष--गण्डदूर्वा गण्डाली वाकणी शकुलाक्षक ३८० ।

१'मोथ--मुस्ता मुस्तक [भद्रक नि०] भद्रमुस्ता राजकशेरुक मुस्त [गुन्द्रा पु० गुन्द्री नि०] बराह
शाङ्गय कुरुविन्द अम्बुदाह्या [अम्बुदाह्य पु० नि०] ३८१ ।

१'काकरहूले--कुरन्त कर्त्तारमुस्तक जीविताह्य [जीवमाह्य नि०] काञ्चीरक [काञ्चीरक पु०]
जीर्णबुध्न गोन्द [गोनन्द पु०] गोपुर प्लव [गोपुरप्लव नि०] ३८२ शतपुष्प
बाशपुर [दारपुर नि०] बानेय परिवेकव अलमुस्ता मुस्तकाम शोवालदलसम्भव ३८३

१'वीरण--वीरण वीरतर वीरभद्र सुमूलक ।

१'उसीर--उशीर अभय ममगन्धिन् रणप्रिय ३८४ ।

१'लावजउ--लामज्जक मलद अमृणाल लय [लव नि०] लघु इष्टकापथक [इष्टकापुष्पक
पु०] शीघ्र दीर्घमूल जलाशय ३८५ ।

१'धान्य--धान्य सस्य सीत्य [शैत्य पु०] मीहि स्तम्बकरि ।

१'आशु-शालि--आशु पाटल मीहि ।

१'षष्टिक-शालि--गर्भपाकिन् षष्टिक ३८६ ।

१'शालि--शालि कलम ।

१'कलमशालि--कलम कलामक [कलायक नि०] ।

१'रकशालि--लोहित रकशालि ।

१. मल ॥ २. मुञ्ज ॥ ३. तृण ॥ ४. घास ॥ ५. (१) शरी (२) हरियाली ॥ ६. मोथ ॥
७. केवरीमोथ ॥ ८. वीरण ॥ ९. शाली ॥ १०. कसनी छोड ॥ ११. घान ॥ १२-१५,
बांघर ॥ १६. लाल बांघर ॥

^१महाशालि—महाशालि घुगन्धिक ३८७

^२यच्च—यच्च ह्यप्रिय तीक्ष्णाद्यक [तात्पर्यशुक् नि०] ।

नीलयच्च—तोकम् ।

^३मसूर—मसूर्यक मसूर ।

^४कलायरा—कलाय वृत्तीनक ३८८ ।

^५खिणा—चणक हरिमन्थक ।

^६उडद्व—माष मदन नन्दी वृष्य [सरी पु० नि०] बीजवर बलिन ३८९ ।

^७मुंग—मुद्ग प्रथम [प्रथम नि०] लोभ्य बलाट [बलाट नि०] हरित हरि ।

पीतमुद्ग—यसु खण्डीर प्रबेल जय शारद ३९० ।

कृष्णमुद्ग—प्रवर वासन्त हरिमन्थक शिम्बिक ।

वनमुद्ग—वनमुद्ग तुवरक निगूढक कुलीमक [शुलीमक पु० कुलीनक टि०] ३९१ खण्डिन्
[खण्डिक पु० नि०] ।

^८मोठ—राजमुद्ग—राजमुद्ग मकुष्ठक मकुष्ठक ।

^९गोहूँ—गोधूम घुमन ।

^{१०}वल्ल—वल्ल निष्पाव श्वेतशिम्बिक [सितशिम्बिक टी० सितशिम्बिक टि०] ३९२ ।

^{११}कुलथी—कुलथ [कुलथ पु०] कालवृन्त ।

कुलथीविशेष—ताम्रवृन्त [ताम्रवृन्त नि० ताम्रवृत्ता पु०] कुलथिका ।

^{१२}तूअरि—आठकी तुवरी वर्णा [वर्णा पु०] ।

^{१३}कुल्माष—कुल्माष [कुल्मास टी० टि०] यावक ३९३ ।

^{१४}नीवार—नीवार वनत्रीहि ।

^{१५}इयामाक—श्यामाक श्यामक ।

^{१६}कङ्गु—कङ्गु कङ्गुनी प्रियङ्गु पीततण्डुला ३९४ ।

कृष्णकङ्गु—मधुका ।

रक्तकङ्गु—शोषिका [शोषिता नि०] ।

सितकङ्गु—मुसटी [मुसटी नि०] ।

पीतकङ्गु—माधवी ।

^{१७}कोद्रव—उद्दाल कोद्रव कोरवृषक [कुरवृषक पु०] ३९५ ।

१ चांगर ॥ २ अब ॥ ३. मसूर ॥ ४. लोंग, वातकरवमस्तपतिः 'लोंग आगे टांग'
इति गुर्जरोक्तेः ॥ ५ वणा ॥ ६. अडद्व. ॥ ७. मम ॥ ८. मठ ॥ ९. घडे ॥ १०.
वाल ॥ ११. कऊबी । १२. (१) तुवेर (२) तुअर (३) तुवर ॥ १३. (१) अर्षवक्व
धान्यना वाकडा (२) भूपरी १४. नमारना चोळा ॥ १५. सामो ॥ १६. कांग ॥ १७.
कोवरा ॥

^१चीनक—चीनक काककण्टु ।

^२जुषारि—यवनाल योनल जूर्णाह्वय देवधान्य ओन्नाला [जोर्णाला नि०] बीजपुष्पिका ३९६ ।

^३क्षण—क्षण भङ्गा मातुलानी ।

^४अलसी—उमा क्षुमा अतसी ।

गररी—गवेषुका [गवीषुका टी०] गवेषु ।

अरण्यतिल—वन्यतिल जर्तिल ३९७ ।

इयामतिल—षण्डतिल तिलपिञ्ज तिलपेज ।

^५सरसव—सर्पप कदम्बक तन्दुभ ।

ध्वेतसरसव—सिद्धार्थ श्वेतसर्पप ३९८ ।

^६राई—रात्रिका तीक्ष्णगन्धा क्षुताभिजनन क्षव अमुरी [आमुरी पु०] कृष्णिका कृष्णसर्पप राज-
सर्पप ३९९ ।

^७क्षामीधान्य—शिम्बाधान्य—माष मुद्ग आदि ।

^८शूकधान्य—यव गोधूम आदि ।

^९सस्यशूक—सस्यशक किंशार

^{१०}ऊंभी—कणिस [कनेश टी० कनिश टि०] सस्यशीर्षक ४०० ।

धान्यादिगुच्छ—स्तम्भ

^{११}कणसडा—नाल काण्ट ।

तुच्छकणसडा—पलाल ।

^{१२}धान्यत्वचा—तुष ।

^{१३}भुस—हुंढा भुस कडहर ४०१ ।

१. (१) चीनो (२) च्येणो ॥ २ जवार ॥ ३. क्षण ॥ ४. अलसी ॥ ५. सरसव ॥ ६. राई ॥
७. कठोळ ॥ ८. घंउं जव आदि ॥ ९. सूंकळा १०. पोंख ॥ ११. कणसडां ॥ १२. (१) कोतहं
(२) कोदर (३) कोरमु । १३ भुसुं ॥

चतुर्थ परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्र्रीयनिघण्टुशेषटीकाकृभिर्दिष्टमूलशब्दभाषार्थानां

मूलशब्दात्मकपु० आदर्शो-

ल्लिखितभाषार्थैः सह तुलना ।

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
४	अशोक	अशोक	३३ पु०	एला	ककोली एला
५ प्र०	०	वउल बकुल	३४ पु०	कर्पूर	कपूर
७ पु०	तिलक	तिलकु	३५ पु०	ककोल	ककोल
८	कांचनार	काचणयर	३६ पु०	सबंग	सबल
१० पु०	चपक	चांपउ	३७ पु०	नलिका=नलीनाम	नलिका
११	०	नागकेसर	३८ पु०	अतिमुक्त	अमीनउ
१२ पु०	नागकेसर	०	३९ पु०	विष्वल	पीपल
१३ पु०	०	कम्ब	३९ उ०	पारसपीपल	०
१५ पु०	कदम्बकत्रयम्	कम्ब	४० पु०	पीपरी	०
१६	०	कुडउ	४०	०	पीपरी
१७ पु०	कुटजम् इन्द्रियव	कुटजबीज	४१ पु०	विष्वलविशेष	०
१८	शिरिष	सिरिषु	४२ पु०	वट	बडु
१९	०	पाडला	४३ पु०	उर्दुबर	उबरा
२०	पाटलाद्वयम्	भ्रवेतपाटला	४४ पु०	कालुंबरी	कालुंबरी
२१	अगर	अगर	४५ पु०	राजादनि	रायणी
२२ पु०	कृष्णागर	कृष्णागर	४६ पु०	पियाल	पियाल
२३	श्रीषण्ड	चंदन	४७	आम्रातक=अवाका	अवाकओ
२४ पु०	बाबरु श्रीषण्ड	बाबरउ	४८ क्षीरार्कपर्णः	०	आकु
२५ पु०	रफचंदन	रतांजणी	४९ पु०	अर्क	०
२६ पु०	चन्दनचतुष्कम्	पतंग	५० पु०	थोहरी	थोहरी
२६	०	कणयर	५१ पु०	करमदक	करमदा
२७ पु०	कर्णिकार	०	५२ पु०	जंबीर	जंबीर
२८ पु०	पुन्नाग	पुन्नाग	५२	करुण	करुणा
२८	अगस्थ	अगस्थउ	५४	बीजपूरक	बीअउरउ
२९	भ्रवेतकणवीर	भ्रवेतकणवीर	५५	मधुकर्णटी=	०
३० पु०	कणवीरद्वयम्	रफकणवीर		मधुकाकबी	
३०	०	तमाल	५६	आंबिली	आंबिली
३१ पु०	तमाल	तमालपत्र	५७	तित्तिबीक	तित्तिबीक
३२ पु०	सुख एलबी	एलबी	५९ पु०	०	आम्लवेतस

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
६० पू०	अम्लवेतसद्वयम्	०	९९ पू०	भारम्बध=गिरि-किरमाल	
६१	कपित्थ	कठठी		माल	
६२	अस्मत्क=आसदानाम्		१०१ पू०	०	बीज
		आसदा	१०१	बीजकद्वयम्=बीजक	०
६३	नारंग	नारिंगु	१०२	सर्ज=ओकना	सागु
६४	०	खदिर	१०३	अर्जुन	अर्जुन
६५	खदिरद्वयम्	वेतखदिर	१०५ पू०	शाकवृक्ष	शाक
६६	अरिभेद=अहिमार	अरखु	१०६	धामण	धमणउ
६८ प्र०	०	सीबली	१०७	शालकी	०
६८	सीबलिद्वयम्	शालमलिविशेष	१०८ पू०	०	सरलउ=कुंदुठ
६९ तु०	०	सीसम	११० पू०	देवदारुत्रयम्	देवदारु
७० पू०	शिक्षापा	शिक्षापाविशेष	१११ पू०	मधुक	०
७१	बदरीद्वयम्	बोरि	१११	०	महुडउ
७३ तु०	०	खेजडी	११२	मधुकमेद	महाडोल
७३	खीजडी	सागरी	११३	०	टीह
७४	ईगोरि	हिगोडु	११४	तिन्दुकद्वयम्	काकटीह
७६ पू०	गुग्गुलु	गूगलु	११५	०	वेतलोध
७६	लीब	पारिभद्र	११७ प्र०	०	मुनिलोध
७७	करि	कर कयर	११७ पू०	लोधद्वयम्	०
७८	विकंकत =	काक	११८ पू०	भूर्ज	भूर्ज
	विकाकलिनाम		११९	गूदी	गूदी
८० पू०	बीली	बीली	१२० 'मत्फल'	०	बडहर
८१ पू०	हरीतकी	हरडह	१२० तु०	०	कटहर
८२	बहेडउ	बहेबा	१२०	लकृच	०
८३	आमली	आमला	१२० वसन्तपादप	०	आंबउ
८५ पू०	अरणि	अरणी	१२२	आम	०
८७ पू०	टीह	अरल	१२४ पू०	राजाम	राजाम
८८	०	शिरघू	१२५ सुगन्धिपत्रा	०	जांबू
८९ पू०	शिप्रुद्वयम्	०	१२५	जम्बूत्रयम्	जम्बूविशेष
९०	तिनिष्ठ	तिनिष्ठा	१२७	मीडहल	मयणहल
९२ पू०	पलास	पलाश	१२८ पू०	कृषावृक्ष	कृषउ
९३ पू०	धव	धव	१२९ पू०	निचुल	इजर
९५ पू०	श्रीपर्णी	सिबिनि	१३० पू०	०	वेतस
९७ पू०	सप्तपर्ण	सातवनउ=साद डिउ सताल	१३१ पू०	वेतसद्वयम्	वेतसविशेष
			१३२	वरुण	वरुणा

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
१३३	अकुल	भांकुल	१६६	गंगेटी	गंगेटी
१३५ पू०	अलगातक	भीलाना	१६८ पू०	दासहरिदा	दासहृद
१३६ पू०	अरिष्ट=आरीठल	अरीठा	१६९	प्रन्धिपर्णी=गांठिबनी	धुणीबठ
	ओसक		१७१	सृष्टाद्वयम्	पीक
१३७	निब	नीब	१७२	विडग	विडग
१३८	महानिम्ब=राजनिम्ब		१७३	ऋषभक=ईशाप	ऋषभु
		बकावधि	१७४	ऋद्धि, वृद्धि	ऋद्धि, वृद्धि
१३९ तु०	पील	पील, वेणु	१७५	पद्यक	पदमाकु
१४० पू०	अखोड	अखोड	१७६	कंकुठ	कंकुठ
१४३ पू०	रुदास	रुदास	१७७	परुषक	फलहा
१४३	पुत्रजीव	पुत्रजीव	१७८ पू०	•	महाखर्जूरिका
१४५ पू०	•	करंजूवठ	१७८	खर्जूरि	पिंडखर्जूरि
१४५	करजत्रयम्	•	१७९ पू०	ताल	ताड
१४६	करंज=तिथिगच्छि	करंजमेदा	१८० पू०	नालिकेर	नालेर
१४७	रोहीतक	रोहीठठ	१८१ घोष्ठा	•	सोपारी
१४८	कदफल	कावफल	१८१ पू०	पूग	फोण्ड
१४९ तु०	•	दाडिमसार	१८१	•	हिताल
१४९	दाडिम	•	१८२ पू०	हिताल	•
१५०	धातुकी	धातुकी	१८२	केतकी	•
१५२ पू०	सल्लकी	सालरि	१८४	•	निर्गुठी
१५४	एरम्बद्वयम्	एरंठ	१८५	निगुडी	द्वितीया निर्गुडी
१५५ पू०	किपाक	•	१८७ पू०	निर्गुडी	•
१५६ पू०	कपिल्यक	कंपीलठ	१८८	त्रिंशु	त्रिंशु
१५६	कतकफल	कतकफल	१८९	जेठीमसु	जेठीमसु
१५७ पू०	•	वमनी	१९०	आसंधि	आसगधि
१५७	कर्पासी	•	१९१ पू०	•	मीर्वासिगी
१५८	•	कामवृक्षा, वंदा	१९२ पू०	मेघशृङ्गी	•
१५९ पू०	कामवृक्ष	वंदामेघ	१९३ पू०	ककैटशृङ्गी	काकडासिगी
१६० पू०	आटकवक	अरवृक्षा	१९४ पू०	रौगणी	रौगणी
१६१ पू०	तुषर	तुंशुकर	१९५ पू०	रिङ्गणीद्वयम्	दुदरीगणी,
१६२ पू०	कदवी	केलि			डोल्हरी
१६२	तगर	तगर	१९६ तु०	•	विदारि
१६३	प्रद्यमल	पद्यमल	१९७	विदारीद्वयम्	क्षीरविदारिका
१६४	मुष्कक=मुंसा	मोषठ	१९९ पू०	पृष्ठपर्णी=पीठबनी	पीठबनी
१६५	वंश	वांशु	२०१ पू०	गोखरु	गोखरु

श्लोकः	पु. अर्थः	टी. अर्थः	श्लोकः	पु. अर्थः	टी. अर्थः
२०२ पू०	दांति	दांती			शंखपूषिका
२०३	इन्द्रवारुणी	दतीविशेष	२४० पू०	कुंद	कुंद
२०५	अपामार्ग	आम्नाम्नाडा	२४१	नेमाली	नीमाली
२०६	आर्द्रकम्, सुठी	सूठि	२४२	विचकिल	केवडी
२०८ शोफध्नी च	•	•साटहडा	२४३	बाषिका=द्विपेल	मत्तिकाविशेष
२०८	साटडीद्वयम्	साटहडी	२४४	कुमारी	सेवंत्री
२०९	कागुणी	मालकागुणी	२४५	•	वानउ
२१०	माषवनी	माषवनी	२४७ पू०	सहचरमेदा=	} कटासेलउ
२११	सुद्वनी	सुद्वगवनी		सेहरीआम्रयम्	
२१२	भूम्यामली	भुइंभामली	२४७	किंकिराउ	•
२१४ पू०	हरिद्रा	हलद्र	२४८	चित्रक	चित्रक
२१५ पू०	प्रपुन्नाट	पमाड	२४९	वासन्ती	वासन्ती
२१६ पू०	•	मोडयेरी	२५१ पू०	नीली	गुली
२१७ पू०	मुण्डीद्वयम्	महासुंडी	२५२ पू०	दमणउ	दमणउ
२१८	बाकुची=बावची	बावची	२५३ मदनध	•	धतूरउ
२१९	रास्ता	राठ	२५३	धतूरक	•
२२० पू०	•	नउली	२५५ पू०	शङ्खगुष्पी	शखाहूली
२२१ पू०	नाकुली=नउली- द्वयम्	गधनउली	२५५	कचूरउ	कचूर
२२३ पू०	अर्जक=आजाद्वयम्	आजक	२५७ पू०	अजमोद	अजमोद
२२४ पू०	तुलसी	तुलसी	२५८	सहदेवाद्वयम्	सहदेवी
२२५ पू०	मरुबक	मरुअठ	२५९ पू०	पापउड	पीतपापडा
२२६	त्रायमाण	त्रायमाण	२५९	गोजिहिका	गोमी (१ गोजीमी)
२२८	यवासकद्वयम्	धमासउ	२६१ पू०	बल	बला
२२९	किरात	किरायता	२६३	बलत्रितयम्	बलात्रितयम्
२३०	कुण्ठ	उपलोठ	२६४	मुसली	मुसली
२३१	वालक=वालउ	वालउ	२६५	हिंशु	हिंशु
२३२	सडि	शडि	२६७ पू०	बाफी	हिंशुउत्री
२३३	एलुवालुक	एलीयउ	२६८ पू०	काकजङ्गा	कालउयाडउ
२३५ पू०	कुङ्कुमद्वयम्	केसर, कुङ्कुम	२६९ पू०	काकनासा	कायणी
२३६ पू०	•	जाइ	२६९	पाषाणमेद	पाषाणमेद
२३६	जाति	•	२७०	हपुपा=हउसीद्वयम्	हपुपामेद
२३७	जातीफल	जाइफल	२७१	घटरवाली	बूषर, शेषहली
२३९ गणिका	•	जूही	२७२	शण	शण
२३९	जूही	सुवर्णजूही,	२७३ पू०	कुसुम्भ	कुसुंमउ
			२७४ पू०	शालिवनी	शावनील

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
२७५ पु०	भारंगी	•	३१२	बवा	भ्वेतबवा
२७६ पु०	भाठली	भाबंगी	३१४	नागनिह्वा	• उपपल्लवारिवा
२७७ पु०	जवाषी	जवाषी	३१४	ऊपल्लवारी	चन्दनवारिवा
२७८ पु०	तेजवती=मीती	तेजवती	३१६	मूर्वा	पीलठनी
२७९ पु०	श्रीहाली	श्रीहाली	३१७	लाङ्गली=राडीगारी	राडागारी
२८० पु०	तालीस	तालीसपत्र			
२८१ पु०	•	छट	३१९	गलो	गुडूची
२८२ पु०	मांसी	मासीमेद	३२०	देवाली=पांडुरहूली	
२८३ पु०	सुरा	एकांगी			देवदाली
२८४ पु०	प्रमुष्ठीरक	पद्य	३२१	बोधातकी	•
२८५ पु०	जळ	जन्नुवार	३२२	• कडूई, विसाली,	
२८५	कोरिणि	रोहा			पीसोडी
२८६	•	खयरी	३२३ पु०	ककोटिका	•
२८७	रकषापीडयम्	हसपदी	३२४	क्षीरिणीद्वयम्	क्षीरिणी
२८८	जलविष्पली	जलपिपली			स्वर्गक्षीरिणी
२८९	बक्षहुल	बूज	३२५	शङ्खिनी	शङ्खिनी
२९०	भतिविषद्वयम्	भतिविष्टु	३२६	उन्दरकनी	उंविदरकनी
२९१	मेदाद्वयम्	मेद	३२७	पधिनी	पोधणी
२९३	गुञ्जा	चिण्ठठी	३२९	•	भ्वेतकमल
२९५ पु०	पाठा	पाठ	३३३ पु०	•	बिसु
२९७	शतावरी	शतावरी	३३४ पु०	•	पद्यमूल
२९९	कटुक	कहू	३३४	कमलमेदा	गंठ
३०१	कपिकच्छू	कठेछि	३३५ पु०	•	कैगा शाक, शूषा
३०३ पु०	मञ्जिष्ठा	मजीठि	३३६	सोभा	सोभा
३०४ पु०	मरिच	मिरी	३३७ पु०	•	भ्वेतबीरा
३०५ पु०	पीपली	पीपलि	३३८ पु०	जीरकद्वयम्	कालउ जीरठ
३०६ पु०	पीपलीमूल	पीपलीमूल	३३९	महाकन्द.	• लहसणु
३०६	चविका	चविक	३३९ पु०	लसण	•
३०७	गजपीपली	गजपीपली	३४०	हरणः	• झंगली
३०७	•	गिरणई	३४० पु०	झंगली	•
३०८ पु०	•	भ्वेतगिरणई	३४१ पु०	साथल	साथरि
३०९ पु०	गिरिणई	कालीगिरणई	३४२	प्रसारणि	प्रसारणी
३१० पु०	इन्द्रवाहणी	•	३४३	श्राद्धी	श्राद्धी
३११ पु०	इन्द्रवाहणी	•	३४४ पु०	सुरण	सुरणकन्द
३१२ पु०	•	वज	३४५ पु०	इक्ष्वाक	इक्षारा

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
३४६ पू०	सुवर्चला	सुंचलि	३७७	वाकतृण	.
३४७ पू०	शृङ्गराज	भागरत	३७९ पू०	.	श्रोत्र
३४७	काशमर्द	कासंघट	३८० पू०	श्वेतधूर्वा	.
३४८	वाथल	वथुभा	३८०	धूर्वात्रयम्	.
३४९ पू०	पालक्या	पलांक	३८१	मोष	मोष
३५० पू०	डोडी	दोडी	३८३	.	काकरडूके
३५१	चाङ्गेरी=	आंबउत्री	३८४	मोषीह	उसीर
	आंबउत्री		३८५	लामण्जकम्	लावंजड
३५२	तन्दुलीयक	तंडुलेजा	३८६	श्रीहि	.
३५४ पू०	मंटाताबुल्लिज्जो	.	३८७	शालिमेदा	शालिविशेष
३५४	काकमाची	कमाह	३८८ शुक	.	यव
३५६ पू०	शितावर	ष (१ ख)- डकूतिर	३८८ पू०	यव	.
	.	मूला	३८८ तु०	.	मसूर
३५७ पू०	.	मूलक	३८९ सण्डिकक्ष	.	कलाबरा
३५८ पू०	मूलक	वृहन्मूलक	३८९ पू०	.	चिणा
३५९	कारेली	कारेली	३८९	.	उडद
३६०	पटोल	पटोल	३९० पू०	.	मुंग
३६१ पू०	ककोडी	कंकोडा	३९२ खण्डी च	.	मुद्रविशेष
३६२	तुम्बी	तुंबिणि	३९२ पू०	.	मोठ
३६४ प्र०	.	चीमडी	३९२ सुमन	.	गोहूँ
३६४ पू०	चीमडीद्वयम्	.	३९३ प्र०	.	कुलशी
३६५	जीवक	जीवक	३९३ पू०	.	कुलशीविशेष
३६६	पुष्करमूल	पुष्करमूल	३९३ तु०	.	तुंभरि
३६७	साथरि	जहारि	३९४ प्र०	.	नीषार
३६८	बिम्बी	गोल्ह, टिङ्गरी	३९६	.	जुवार
३६९	.	रोहीस	३९७ स्वात्	.	सण
३७०	रोहिषद्वयम्	गन्धतृण	३९७ पू०	.	अलसी
३७१	दर्भ	डाम	३९७ तु०	.	गररी
३७२	काषाद्वयम्	कासु	३९७	.	अरण्यासिल
३७३	.	गाडउ, सेलडी	३९८-सितलपेजः	.	स्यामतिल,
३७४ पू०	सेलडी	.	३९८-स्तन्तुभः	.	श्वेततिल
३७५ पू०	.	गळ	३९९	.	सरसव
३७५	नल	.	४०० तु०	.	अशुरी
३७६	.	शारकड	४००	.	ऊंभी
३७७ पू०	मुष्ण	.	४०१	.	कमसका, प्रधान सिरा

हैमनिघण्टुशेषटीकास्तर्गतभाषार्यानां पु०आदर्शगतार्थैस्तुलना । ३२९

श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः	श्लोकः	पु० अर्थः	टी० अर्थः
४०१ प्र०	०	गुंलठ	४०१ पललः	०	पराल
४०१	काण्ड	धानना	४०१ तुषः	०	तुस
		कणसदा	४०१	०	धुस, हुंअ

पञ्चमं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रायनिघण्टुशेषटीकायां टीकाकृता श्रीश्रीवल्लभोपाध्यायेनो-
द्धृतानामवतरणश्लोकादीनामकारादिवर्णक्रमेणानुक्रमणिका ।

श्लोकादि	अ	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
अक्षोट पावतीयश्च			अतिमुक्त पुण्ड्रक स्यात्	
[धन्व० ५-६० पत्र १८०]		७८	[अमर० का० २ वर्ग ४-७२]	२३
अग्ररुः प्रवरं लोह [धन्व० ३-२५ प० ९८]		१५	अतिमुक्तो माधवी च	
अगस्त्याङ्को बहसेनो			[धन्व० ५-१५३ प० २०१]	२३
[]		१८	अतिविपा शुक्लकन्दा	
अगुरुः स्वाच्छिंशपाया [महेश्वर]			[धन्व० १-१० प० ८]	१५८
[]		४०	अथ कमलोत्तरम्	
अग्निमन्थोऽग्निमथन-[इन्दु]			[अमर० का० २ वर्ग ९-१०६]	१४९
[]		४९	अथ कारवेल्ल कटिल्लक	
अग्निमन्थोऽग्निमथन-[चन्द्रनन्दन]			[अमर० का० २ वर्ग ४-१५५]	१९३
[]		४९	अथ कुट्टजः शक्रो	
अङ्गोढोऽङ्गोलको रेची			[अमर० का० २ वर्ग ५-६६]	११
[धन्व० १-२५८ प० ६०]		७४	अथ द्वयो पाटलि पाटलाऽमोघा	
अङ्गारवल्ली बाळेय-			[अमर० का० २ वर्ग ४-५६]	१३
[अमर० का० २ वर्ग ४-९०]		१५०	अथ महौषधम्	
अङ्गारवल्ली शार्ङ्गस्या			[अमर० का० २ वर्ग ४-१४८]	१८४
[धन्व० ५-११० पा० १९१]		८१	अथ वेत्से	
अजगन्धा खरपुष्पी			[अमर० का० २ वर्ग ४-२९]	७२
[धन्व० १-१०० प० ९०]		१९७	अथ सिन्दुक । सिन्दुवारे-	
अजमोदा बस्तमोदा			[अमर० का० २ वर्ग ४-६८]	१०३
[धन्व० २-९८ प० ८९]		१४१	अथो वेल्लममोघा	
[]		१४१	[अमर० का० २ वर्ग ४-१०६]	९५
अजमोदा ब्रह्मकुशा [चन्द्र०]			अनूपसंभव प्राय	
[]		१४१	[वाचस्पति]	२०१
अजशृङ्गी मेघशृङ्गी			अन्य पलाण्डुस्तु	
[धन्व० १-८७ प० २३]		१०७	[धन्व० ४-७१ प० १४८]	१८४
अतसी असृथा नील-			अन्या जीरविदारि स्याद्	
[]		२१६	[धन्व० १-१४९ प० ३५]	११०
			अन्या तु दक्षिणावर्त्ता	
			[]	१०७

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
अन्या दारुहरिद्राऽपि		अर्काह्वयसुकास्तोट-	
[धन्व० १-५७ प० १८]	१२	[अमर० का० वर्ग ४-८०]	२०
अन्या महासुगन्धा तु		अर्कोऽर्कपर्णे स्फटिके [महेश्वर]	
[धन्व० ४-१०५ प० १५५]	१२२	[]	२९
अन्याऽश्वत्थफला		अर्धान् निघण्टयत्यस्मा-	
[धन्व० २-९ प० ७०]	१४८	[व्याक्ति]	४
अन्या स्कन्धफला स्वाही [मदनपाल]		अलर्को धवलर्के स्यात्	
[]	९९	[विश्व० कटुतीये श्लो० ३५]	३०
अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता		अवल्गुज सोमराजी	
[धन्व० १-२५० प० ५८]	१६९	[अमर० का० २ वर्ग ४-९५]	१२१
अन्यो द्वितीयो विख्यात		अव्यण्डा वृषभी गुप्ता	
[]	२१५	[इन्दु०]	१६४
अपामार्गश्च शिखरी		अशोक शोफनाशश्च	
[धन्व० १-२६० प० ६०]	११४	[धन्व० ५-१५९ प० २०३]	६
अपामार्गं शैश्वरिको		अशोका रोहिणी तिक्ता	
[अमर० का०० वर्ग ४-८८]	११४	[धन्व० १-३८ प० १५]	१६३
अप्रस्थितानुपपन्नस्थिरै-		अरमन्तक इन्द्रकस्तु	
[]	२	[धन्व० १-१९४ प० ४६]	३६
अमिलिताऽपरिम्लान-		अश्वत्थुर श्वेतपुष्पी	
[]	१३५	[धन्व० ४-८४ प० १५१]	१६८
अम्बुप्रसादनफल		अश्वगन्धा वाजिगन्धा	
[विश्वलोचन-रान्तवर्ग १८९]	८६	[धन्व० १-२७२ प० ६३]	१०६
अम्लभावाञ्जयेद् वातं		असुरी राजिका राजी	
[धन्व० १-२०७ प० ४९]	४६	[धन्व० ४-६० प० १४६]	२१८
अम्लीका चुक्रिका चुक्रा		अस्य फले मातुल-	
[धन्व० ५-३३]	३४	[अमर० का०२ वर्ग ४-७८]	१३९
अम्लोऽम्लवेतसो भीमो		अहार्यं बहुवीर्यं च	
[धन्व० २-९६]	३५	[इन्दु०]	४७
अरिमेदोऽरिमेधश्च		आ	
[धन्व० ५-१३३ प० १९७]	३८	आतोलीनी योगवहा	
अरिष्टकस्तु मङ्गल्यः		[इन्दु०]	१७१
[]	७६	आम्रदूतो रसालश्च	
अर्कः सर्वाह्वयः पुष्पी		[धन्व० ५-१ प० १६९]	६८
[धन्व० ४-१३ प० १३६]	२९	आम्रातक पीतनक	
अर्कः सर्वेऽर्कपर्णे च		[धन्व० ५-१३ प० १७१]	२९
[विश्वलोचन-कद्वितीये श्लो० ५]	२९		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
भारतवधो दीर्घकलो [धन्व० १-२१९ प० ५२]	५६	एरुहस्तरुणखित्र- [धन्व० १-२९५ प० ६७]	८५
आशुभ्रीहि पाटलः स्वात् []	२०८	एलावालकमालार्कं [धन्व० ३-७६ प० १११]	१२८
आम्बास्वया क्षालि-शीघ्रयो [दुर्ग]	२०८	ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राह्वा [धन्व० १-२४८ पत्र. ५८]	१६८
इ		क	
इरुगुदो भल्लकोवृक्ष- []	४३	ककुभस्वर्जुन पार्थी []	५८
इज्जलो हिज्जलो गुच्छ- []	७२	कक्कोलक कृतफल [धन्व० ३-३७ प० १००]	२०
इति वर्षनिघण्टोऽय [चामुण्डपण्डित]	४	कङ्कुष्ठ काककुष्ठ तु [धन्व० ३-१४१ प० १२३]	९७
उ		कङ्किल्लिहेमपुष्पक्ष []	६
उत्तालकास्तित्वका- []	६५	कटङ्कटेनी पर्जन्या [धन्व० १-५९]	९२
उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य [धन्व० ५-१०९ प० १९१]	८१	कटुक त्रपुस प्रोक्त []	१९५
उदुम्बरस्तु यज्ञाज्ञ []	२७	कटुका मत्स्यशकुला [धन्व० १-३७ पत्र १४]	१६३
उद्योरे च मृणालं स्या- [धन्व० ३-१४ प० ९६]	२०६	कटुकालाबुनी तुम्बी [धन्व० १-१७० पत्र ३९]	१९५
ऊ		कटुफल सोमवल्कक्ष [धन्व० १-७३ प० २१]	८२
ऊनोऽम्बेन रसेनेति [व्याधि]	१८३	कण्ट भातस्वरे वोपदेव धातुपाठ]	१९
ऑ		कण्टकारी च दु स्पर्शा [धन्व० १-९५ प० २५]	१०८
ऑद्विवृद्धि सुख सिद्धी [धन्व० १-१४५ पत्र ३४]	९६	कतकदण्डेदनीयक्ष [धन्व० ३-१७२ प० १२९]	८६
ऑषभो धूर्वहो धीरो [धन्व० १-१२५ प० ३०]	९६	कतृण शकलं भूरि [धन्व० १-८० प० २१]	१९८
ऑषप्रप्रोक्ता स्ववङ्गुप्ता [इन्दु]	१६४	कदली वारणबुसा [अमर० का० २ वर्ग ४-११३]	८९
ए			
एते च हिन्तालसहिता [अमर० का० २ वर्ग ५-१६९]	१०२		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
कदली सुकुमारा च [धन्व० ४-७५ प० १४८]	८९	काकमावी ध्वाक्षमाची [धन्व० ४-२९ प० १३८]	१९१
कपित्थोऽथ दधित्थश्च धन्व २-१०२ प० ९०]	३६	काकादनी काकपीड [धन्व० ४-२७ प० १३९]	१६०
कमल श्वेतमम्भोज []	१७७	काकोदुम्बरिका फल्गु- [धन्व० ५-८८ प० १८७]	२७
करञ्जो नक्तमालश्च [धन्व० ५-१०७ प० १९१]	८०	काम्पिन्यकोऽथ रकाञ्जो [धन्व० ३-१३८ प० १२२]	८५
करमर्दकमाविमन [धन्व० ५-१०२ प० १९०]	३१	कारवेल्ल कटिल्ल स्या- []	१९३
करिरे गूढपर्त्रं च [धन्व० ५-९९ प० १८०]	४४	कालमेघी कृष्णफला [अमर० का० २ वर्ग ४-९६]	१२१
कर्कशाख्यं करम्भ स्यात् [इन्दु०]	८५	कालागुर्वगुन स्यात् तु [अमर० का० २ वर्ग ६-१२७]	१५
कर्चूरको गन्धमूलो [धन्व० ३-९४ प० ११४]	१४०	कास. काण्डेक्षुर्हृष्ट [धन्व० ४-१३० प० १६०]	२००
कर्चूरको श्राविडक [अमर० का० २ वर्ग ४-१३५]	१४०	काश्मर्यं काश्मरी हीरा [धन्व० १-११७ प० २८]	५४
कर्णिकारो राजशूक्ष [धन्व० १-२२१ प० ५३]	५६	कासमर्दाऽरिमर्दश्च [धन्व० ४-११८ प० १५७]	१८८
कर्पासी बदर प्रोक्तो [माला] []	८६	काण्डेक्षुस्तु स्वल्पकाण्डो [वाचस्पति]	२०१
कर्पूर शीतलरज [धन्व० ३-३१ पत्र १०१]	२१	किराततिक्तको हैम [धन्व० १-३३ प० १४]	१२६
कलाय. खण्डिक प्रोक्त- []	२१०	किशुको वीतशोकश्च [धन्व० ५-१६१ प० २०३]	५२
कलिकारी तु हलिनी [धन्व० ४-९ प० १३५]	१७२	कुङ्कुमं रुधिरं रक्त- [धन्व० ३-१२ प० ९५]	१२९
कल्याणकश्च विज्ञेय []	१०२	कुचन्दनं पतञ्ज च [धन्व० ३-६ प० ९४]	१७
काकजङ्गा ध्वाक्षजङ्गा [धन्व० ४-२३ प० १३८]	१४६	कुञ्चिका चोपकुञ्ची च [धन्व० २-५९ प० ८१]	१८३
काकजम्बूमेघवर्णा []	७०	कुटज. कोटज कोही [धन्व० २-१३ पत्र. ७१]	१२
काकनासा ध्वाक्षनासा [धन्व० ४-२५ प० १३९]	१४७	कुठेरक्तु वैकुण्ठ [धन्व० ४-५४ प० १४५]	१२३

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
कुटेरकस्तृतीयोऽन्यो [धन्व० ४-५६ प० १४५]	१२३	क्षीरिकोक्ता च राजन्या [धन्व० ५-९१ प० १८७]	२८
कुन्दः सुमकरन्दश्च [धन्व० ५-१५० प० २०१]	१३२	क्षुद्राम उक्ताकोशश्च धन्व० ५-९ पत्र १७०]	६९
कुम्भोच्छखलके क्रीवे [अमर० का० २ वर्ग ४-३४]	४३	क्षुद्राम्लिका तु चात्रेरी [धन्व० ५-३६ प० १७५]	१९०
कुलपथश्चक्रिकश्चक्र []	२१३	क्षुद्राया क्षुद्रवार्त्ताक्या [शाश्वत० श्लो० ४२०]	१०९
कुलिघातर साहुण्ड. [मेखला] []	३१	ख खर्जुरी तु खरस्कन्धा [धन्व० ५-५३ पत्र-१७८]	९८
कुषिाशपाऽन्या कपिला [धन्व० ५-१२१ प० १९४]	४०	खदिर श्वेतसारोऽन्य [धन्व० १-२७ प० १२]	३८
कुप्ट रोगो गदो व्याधि- [धन्व० ३-४९ प० १०५]	१२७	खदिरो रक्तसारश्च [धन्व० १ २५ प० ११]	३७
कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी [अमर० का० २ वर्ग ४-५५]	१३	खपुरो लसके भद्र- [गौड]	१००
केतकस्तु द्वयो [वाचस्पति]	१०१	खर्जूर केतकी ताली [अमर० का० २ वर्ग ५-१७०]	१०२
कैडयं पितुमन्दश्च [धन्व० १-३४ प० १४]	१२६	ग गण्डर्वा तु गण्डाली [धन्व० ४-१४५ प० १६३]	२०४
कोविदारं च कुहाल. []	८	गण्डरीरो नाम समष्टिला []	१९०
कोशातकी कृतच्छिद्रा [धन्व० १-१९२ पत्र ४६]	१७४	गर्दभाण्डे कन्दराल- [अमर० का० २ वर्ग ४-४३]	२५
कमुक पट्टिकाख्य स्यात् अमर० का २ वर्ग ४-४१]	६४	गवेषुका कर्षणी स्याद् []	२१७
कमुक पट्टिका रोप्री [धन्व० ३-१७७ पत्र. १२९]	६५	गात्रेरुकी नागबला [धन्व० १-२८४ पत्र. ६५]	९२
क्रियावाचित्वमारुधातु []	४	गुग्गुलु कालनिर्वासो [धन्व० ३-१२७ प० १२०]	४३
क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी [अमर० का० २ वर्ग ४-९३]	१११	गुहृच्यमृतवली च [धन्व० १ १ पत्र ७]	१७३
क्षिरिणी काञ्चनी क्षीरी [धन्व० १-२४० पत्र ५६]	१७५	गुडौ गोलेक्षु विकृती [शाश्वत० श्लो० ४६७]	३१
क्षीरवृक्षे हेमदुग्ध [धन्व० ५-८६ प० १८६]	२७		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
गृञ्जनं यवनेष्टव [सुभ्रत]	१८४	चर्विका कोलबल्ली च [धन्व० २-७६ प० ८५]	१६६
गोकण्टो गोकुरः कण्टी [धन्व० १-१०३ पत्र. २६]	११२	चम्या कोलाऽथ चविका [चन्द्रनन्दन]	१६७
गोकुरः स्याद् गोकुरको [धन्व० १-१०२ पत्र २६]	११२	चाञ्जेरी चुक्रिका दन्त- [अमर० का० २ वर्ग ४-१४०]	१९०
गोऽजहा गोजिका गोभां	१४०	चाणक्यमूलकं चान्यं [धन्व ४-३५ प० १४१]	१९२
गोघूम सुमन क्षुद्रो	२१३	चित्रको दहनो व्याल [धन्व० २-८० प० ८६]	१३६
ग्रन्थिक पिप्लीमूलं []	९३	चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी [अमर० का० २ वर्ग ४-८७]	१७६
ग्रीष्माऽतिसुरभिः कान्ता [धन्व० ५-१४० पत्र १९८]	१३३	चिरिबिल्वो नफमाल [अमर० का० २ वर्ग ४-४७]	८०
घ		चीनकः काककक्षु स्यात्	२१५
घटि क्यपि द्युती [कविकल्पद्रुमधातुपाठ]	४	चूडामणि शीतपाकी [धन्व० ४-२९ प० १४०]	१६०
घुणप्रियाऽतिसारर्ध्नी	१७३	ञ जह्वाया स्त्री पुमान् खड्ग-	
घ		[]	६९
चक्रमर्दस्त्वैडगजो [धन्व० ४-५ पत्र १३४]	११९	जन्तुवारा जन्तुकृणा [धन्व० ४-८८ प० १५१]	१५५
चक्रमर्द स्मृतश्वकी	११९	जम्बीरः खरपत्रध [धन्व० ४-५२ प० १४४]	१७४
चणको हरिमन्थः स्याद्	२११	जम्बूः सुरभिपत्रा च []	६९
चण्डा धनहरी यौरी []	१७५	जम्बीरो जम्बलो जम्भो [धन्व० ५-१४ प० १७१]	३२
चन्दनं धनसारं च [धन्व० ३ १ प० ९३]	१६	जलपिप्लत्यभिहिता [धन्व० ४-६४ प० १४७]	१५७
चन्द्रलेखेन्दुलेखा च [धन्व० १-१६६ प० ३८]	१२१	जातीफलं जातिसस्यं [धन्व० ३-३५ प० १०२]	१३०
चन्द्रा स्वाधु विषाणी च [धन्व० १-८६ प० २२]	१०८	जाती मनोशा सुमना [धन्व० ५-१३७ प० १९८]	१३०
चम्पक सुकुमारध [धन्व० ५-१४२ प० १९९]	९	जीमूतको देवताको [धन्व० १-१७३ प० ४०]	१७३

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
जीवकः श्यङ्गकः सर्जो		तिनिशक्तिश्रुद् नेमि	
[धन्व० १-१२३ प० ३०]	१९६	[]	५२
जीवन्ती जीवनीया च		तिन्दुको नीलसारश्च	
[धन्व० ५-१४० प० ३३]	१८९	[धन्व० ५-४० प० १७६]	६३
ज्ञेया जाङ्गलिका सैव		तिन्दुकोऽन्यो द्वितीयस्तु	
[इन्दु]	१६४	[धन्व० ५-४१ प० १७६]	६३
ज्योतिष्मती तु कटभी		तिलक परुष श्रीमान्	
[धन्व० १-२६७ प० ६१]	११६	[धन्व० ५-१५८ प० २०२]	७
त		तिलक पूर्णक. श्रीमान्	
तगरं कुटिलं वक्र		[धन्व० ५-१५८ प० २०२]	७
[धन्व० ३-५३ प० १०६]	९०	तिलपर्णी तु पत्राङ्ग	
तण्डुलीयक उद्दिष्ट-		[अमर० का० २ वर्ग ६-१३२]	१७
[धन्व० ४-११६ प० १५७]	१९०	तिलपूतस्तिलफल-	
तत्र क्षोणे कुरवक-		[]	२१७
[अमर० का० २ वर्ग ४-७४]	१३६	तुङ्ग पुष्पकसंज्ञ स्यात्	
तमालपत्र पत्र स्यात्		[इन्दु०]	१८
[धन्व० २-५२ प० ८०]	२०	तुम्बुरु सारस सौरो	
तरणी रामतरणी		[धन्व० २-४२ प० ७८]	८९
[धन्व० ५-१४५ प० १९९]	१३४	तुरगी त्वचगन्धवा	
तर्काया वैजयन्ती च		[विश्वलोचने गान्तवर्गे ४०]	१०६
[चन्द्रनन्दन]	४९	तूलं नूद च यूप च	
तल्लक्षण क्लीतनं च		[धन्व० ५-६४ प० १८१]	९०
[धन्व० १-१४४ प० ३४]	१०६	तृणशूलं तु मल्लिका	
तस्या. फले विनिर्दिष्टं		[अमर० का० २ वर्ग ४-६९]	१३३
[धन्व० २-७८ प० ८५]	१६७	तृतीयो मधुशिशु स्यात्	
तामलक्युलभा ताली		[]	५१
[धन्व० ३-८४ प० ११२]	११८	तेजस्विनी तेजवती	
तालश्चाष्टविधो ज्ञेयो		[धन्व० १-२६६ प० ६१]	१५१
[]	९९	तैलपर्णिक-गौक्षीषौ	
तालीसक तु तालीस		[अमर० का० २ वर्ग ६-१३१]	१५
[धन्व० २-५३ प० ८०]	१५३	त्रायमाणा कृतप्राणा	
तालीसपत्र तालीसं		[धन्व० १-२५४ प० ५९]	१२५
[]	१५३	त्रिष्वघृष्टे नवे शुद्धे	
तालो ध्वजदुम प्राङ्गु-		[मङ्ग]	५४
[धन्व० ५-६८ प० १६२]	९९		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
दन्ती शीघ्रा निकुम्भा स्या-		धर्मणः सर्पमेवेऽपि	
[धन्व० १-२२३ प०५३]	११२	[विधिलोचने गान्तवर्गे ५८]	५९
दमनकं पाण्डुरा		धपो नन्दितरुर्गौरः	
[धन्व० .-६४ प०१०९]	१३८	[धन्व० ६-४ प०२०४]	५३
दमनो दान्तो दमो		धातकी ताम्रपुष्पी च	
[]	१३८	[धन्व० ३-९० प०११३]	८३
दर्भाणां स्थाने शरैः		धामार्गवः कोशफलो	
[]	२०२	[धन्व० १-१८९ प०४५]	१७४
दाळिमो दाळिम सार		धूलीकदम्बोऽन्य	
[धन्व० २-६१ प०८१]	८२	[धन्व० ५-१०५ प०१९०]	१०
देवकाष्ठं भद्रकाष्ठ		ध्वान्वाऽहंत कृतैकार्थ-	
[धन्व० १-७७ प०२१]	६१	[हैमानेकार्थकोश श्लो० १]	४
देवदारु स्मृत दारु		न	
[धन्व० १-७६ प०२१]	६१	नकुलेष्टा भुजङ्गाक्षी	
दैत्योऽसुरे मुराया च		[अमर० का० २ वर्ग ४-११५]	१२२
[वि० ०]	१५४	नदीकुलप्रियसबन्ध	
द्रवन्ती शम्बरी चित्रा		[चन्द्र]	७३
[धन्व० १-२२९ प०५४]	१७६	नदीसर्जो वीरतरु-	
द्वितीया गन्धमासी च		[अमर० का० २ वर्ग ४-४५]	५८
[धन्व० ३-४७ प०१०५]	१५४	नलदं सेव्यममृणालं	
द्वितीया पाटला श्वेता		[अमर० का० २ वर्ग ४-१६४]	२०७
[धन्व० १-१२२ प०२९]	१४	नलं सरोज नलिन-	
द्वितीयो रक्षपुष्पस्तु		[]	१७८
[धन्व० ४-२ प०१३४]	१९	नलिका विद्रुमलता	
द्वौ च कुलाय-कुलत्थौ		[धन्व० ३-४३ प०१०४]	२३
[]	२०८	नलो नद्यो नटक्षैव	
श्लोकादि	पृष्ठम्	[धन्व० ४-१४१ प०१६३]	२०१
ध		नाकुली सुरसा नाग-	
धनुरकः स्मृतो धूर्तो		[अमर० का० २ वर्ग ४-११४]	१२२
[धन्व० ४-७ प०१३५]	१३९	नागपुष्पो भतो नाग	
धन्वनो गोत्रविटपी		[धन्व० २-४८ पत्र. ७९]	९
[]	५९	नागः पन्ध-मातङ्ग-	
धन्ववातो दुरालम्भा		[मिदिनी-गान्तवर्ग ८]	९
[धन्व० १-२० प०११]	१२५	नाडी द्विष्टगुणवाशा च	
		[धन्व० २-४० प० ७७]	१४६

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
नादेयो मेघपुण्डोऽन्य- [धन्व० ५-११७ प० १९३]	७३	पथिका तुलसी पत्री []	१५३
नामशास्त्रे निघण्टुर्ना [वैजयन्ती]	४	पथकं मलयश्वार []	९७
नारङ्गस्तवकसुगन्धः स्या- [धन्व० ५ २० प० १७२]	३७	पथकेसरमापीतं [धन्व० ४-१६५ प० १६७]	१८०
नालिकेरो रसफल [धन्व० ५-७४ प० १८३]	१००	पथबीजं तु गालोड्यं [धन्व० ४-१५९ प० १६६]	१८१
निम्बोत्थ सर्वतोभद्र []	४४	पथमूलं तु शालक [धन्व० ४-१६३ प० १६७]	१८०
निम्बो नियमनो नेता [धन्व० १-२९ प० १३]	७६	पथिनी स्यात् पुटकिनी [धन्व० ४-१५७ प० १६६]	१७६
निर्दिष्टा वै कण्टकिनी [धन्व० १-५८ प० १८]	९२	परिपेलं प्लव वन्य [धन्व० ३ ५५ प० १०७]	२०५
निःश्रेणिरघितोहिष्यां [विश्वलोचने पान्तवर्गे ६१]	९८	परुषक पर प्रोक्तो [धन्व० ५-६२ प० १८०]	९८
नीलपुष्पी महाश्वेता [धन्व० ४-८५ प० १५१]	१६८	पर्पटं स्यात् पर्पटको [धन्व० १-४५ प० १६]	१४२
नीलिनी नीलिका काली [धन्व० १-२३२ प० ५५]	१३८	पलाण्डुर्यवनेष्टव [धन्व० ४-७१ प० १४८]	१८४
नीली काली क्लीतिकिका [अमर० का० २ वर्ग ४-९४]	१३८	पलाश किंशुक [पर्ण.]	[]
नीली दूर्वा स्मृता शस्या [धन्व० ४-१०३ प० १६२]	२०३	पाटलोका तु कुम्भीका [धन्व० १-१२० प० २९]	१४
नीवारखन्त्रिका बोडी []	२१४	पाठाऽम्बछाऽम्बछकी च [धन्व० १-७० प० २०]	१६१
नूदस्तु यूपः क्रमुको [अमर० का० २ वर्ग ४-४१]	९०	पारावताहि कटभी [अमर० का० २ वर्ग ४-१५०]	११६
नेपाल. कथितश्वान्यो [धन्व० १-३५ प० १४]	१२६	पारिमद्रे निम्बतह- [अमर० का. २ वर्ग ४-२६]	४४
पक्षेह तामरसं []	१७७	पालक्या वास्तुकाकारा []	१८९
पटोल. कुलकः प्रोक्त. [धन्व० १-४९ प० १७]	१९४	पाषाणमेदकोऽस्मज्ज [धन्व० १-१५७ प० ३६]	१४७

श्लोकादि	पृष्ठम्
पिच्छिलः क्षपित शैलः []	६७
पिप्पलः केशवावास- [धन्व० ५-७८ प० १८४]	२४
पिप्पली तण्डुलफला [इन्दु०]	१६६
पिप्पली मागधी कृष्णा [धन्व० २-७३ प० ८४]	१६६
पियालोऽथ खरस्कन्ध- [धन्व० ५-७२ प० १८३]	२८
पीततण्डुलिका कङ्गु []	२१५
पीत कुण्डको हेयो [धन्व० १-२७९ प० ६३]	१३५
पीतो रक्षोऽथ नीलन्ध [धन्व० १-२७८ प० ६३]	१३५
पीलुपर्णी कर्मकरी [इन्दु०]	१७१
पीलु शीतफलः खंसी [धन्व० ५-५१ प० १७८]	७७
पुण्ड्रसौ पुण्ड्रक सेव्यः [वाचस्पति]	२०१
पुनर्नवाऽपरा क्रूर [धन्व० १-२७६ प० ६३]	११६
पुनर्नवा तु क्षोफनी [अमर० का०० वर्ग ४-१४५]	११५
पुनर्नवा विशाखध [धन्व० १-२७४ प० ६२]	११५
पुषागे पुरुषस्तुङ्ग [अमर० का० २ वर्ग ४-२५]	१८
पुष्पाण्डकः शीतभीरुः []	२०९
पुष्पोऽग्नी [वाचस्पति]	१२
पूतिकरञ्चः सुमनाः []	८०

श्लोकादि	पृष्ठम्
पृष्णिपर्णी पृथक्पर्णी [अमर० का० २ वर्ग ४-१२]	१११
पृष्णिपर्णी पृथक्पर्णी [धन्व० १-९० प० २३]	१११
पृष्णिरल्पतनौ [अमर० का० २ वर्ग ६-४८]	११०
प्रकीर्यः पूतिकरञ्चः [अमर० का० २ वर्ग ४-४८]	८०
प्रत्यक्पर्णी कीक्षपर्णी [अमर० का० २ वर्ग ४-८९]	११४
प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रेणी [अमर० का० २ वर्ग ४-८८]	१७६
प्रत्येकं यो भवेद् दोषो []	३
प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं [धन्व० ३-९२ प० ११४]	१५५
प्रसारणी सुप्रसरा [धन्व० १-२८९ प० ६६]	१८५
प्रायो जनाः सन्ति वनेचराद्या [धन्व० १-८ प० १]	२४
प्रियङ्गु प्रियवली च [धन्व० ३-१६ प० ९७]	१०५
प्रोक्ताऽन्या शङ्खधवला [धन्व० ५-१४९ प० २००]	१३१
प्लक्षः कपीतनः शुज्री [धन्व० ५-८१ प० १८५]	२५
फ	
फलपूरो बीजपूर [धन्व० ५-२२ प० १७३]	३३
फलं स्वैतस्य पर्कटम् [वाचस्पति]	२६
फलानि तस्येन्द्रववा [धन्व० २-१५ पत्र ७१]	१२
फलानि तस्येन्द्रववा []	१२

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
		[धन्व० १-९३ प० २४]	१०९
बकुल. शीघ्रगन्धश्च		बृहत्सर्जिका श्रेणी	
[धन्व० ५-१५४ प० २०२]	६	[मदनपाल]	९९
बदर कोलीकपर्पस्यो		ब्रह्मपर्णीति विख्याता	
[विश्वलोचने रान्तवर्ग १८८	८६	[]	१११
बदरी गोपषण्टा च		माध्वी सरस्वती सोमा	
[चन्द्र]	४१	[]	१८६
बदरी स्निग्धपत्रा च			
[इन्दु]	४१		
बला भद्रादनी घाटी		भद्रैला बृहदेला च	
[धन्व० १-२८० प० ६४]	१४३	[धन्व० २ ४६ प० ७८]	२१
बग भद्रादनी ह्या		भत्लातकः स्मृतोऽरुको	
[चन्द्रनन्दन]	१४३	[धन्व० ३-१४३ प० १२३]	७५
बलिकाऽतिबला श्लेया		भस्मक भस्मलाने स्याद्	
[धन्व० १-२८६ प० ६५]	१४४	[विश्वलोचने कान्तवर्गे १२९]	९५
बाकुची सोमराजी च		भार्गी गर्दभशाकश्च	
[धन्व० १-१५५ प० ३८]	१०१	[धन्व० १-६८ प० २०]	१५-
बिभीतक कर्पफलो		भूपर्दा शीतभीक्ष्व	
धन्व० १-२१२ प० ५०]	४७	[भ्रमर० का० २ वर्ग ४-७०]	१३३
बिम्बी रक्तफला तुण्डी		भूर्जे चर्मिसृदुत्वचौ	
[धन्व० १-२०२ प० ४८	१९७	[भ्रमर० का० २ वर्ग ४-४६]	६६
बिन्व. शलाद्द शाण्डिल्यो		भूर्जे भुजो बहुपुटो	
[धन्व० १-१०६ प० २६]	४६	[]	६६
बिस मृगाल बिसिनी		भृस्तृणो रौहिषो भूरि	
[धन्व० ४-१६१ प० १६७]	१८०	[धन्व० ४-४७ प० १२३]	१९९
बीजकस्वसन काम्यः		भृत्रराजो भृत्रजो	
[]	५७	[धन्व० ४-११ प० १३६]	१८८
बीजकोशे सरोशस्य			
[शाश्वत० श्लो० १८०]	१७९		
बीजपूर्णोऽपर प्रोक्तो		मकुष्ठको मयुष्ठ स्या—	
[धन्व० ५-३१ प० १७४]	३३	[]	२१२
बुक बिल्वं सधुत्तरं		मच्छिष्टा कालमेघी च	
[]	१५७	[धन्व० १-१७ प० १०]	१६४
बुको बयुक इत्युक्त		मदन शल्यको राटः	
[धन्व० ४ १९ प० १३८]	१५८	[धन्व० १-१६८ प० ३९]	७१
बृहती सिंघनाक्रान्ता		मधुपर्णी दाहहरा	
		[]	१७३
		मधुघण्टी च यष्टी च	
		[धन्व० १-१४२ प० ३३]	१०६

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
मधुरा क्षतपुष्पाया [महेश्वर]	३३	मुद्रो वलाटो मत्रत्या []	२१२
मधूकोऽन्यो मधूलसु [धन्व० ५-४८ प० १७७]	६३	मुरा गन्धवती वैत्या [धन्व० ३-६७ प० १०९]	१५४
मधूको मधुश्लथ [धन्व० ५-४५ प० १७७]	६२	मुसली खलिनी ताल- []	१४५
मन्दारशार्कपर्णेऽत्र [अमर० का० २ वर्ग ४-८१]	३०	मुस्तमस्तुधरो मेघो [धन्व० १-४० प० १५]	२०५
मरिचं मलिनं श्यामं [धन्व० वर्ग २-८८ प० ८७]	१६५	मुष्कको मोक्षको घण्टा [धन्व० ५-१३२ प० १९६]	९१
मल्लिका क्षीतभीरुश्च [धन्व० ५-१३४ प० १९७]	१३३	मूर्धा मधुरसा देवी [धन्व० १-१३ प० ९]	१७१
मसूरिका मसूरी स्या- []	२१०	मूलकं हरिपर्णं च [धन्व० ४-३३ प० १४०]	१९२
महानिम्ब स्मृतोद्रेक [धन्व० १-३१ प० १३]	७७	मूलं च पिपलीमूलं [धन्व० २-७५ प० ८४]	१६६
महाबला वर्षपुण्या [धन्व० १-२८० प० ६५]	१४४	मूलं पुष्करमूलं च [धन्व० १-६६ प० १९]	१९६
महाभावक्ययाऽन्या तु [धन्व० १-२६० प० ३७]	१२०	मृदुदर्भं कुयो बर्हि- [धन्व० ४-१३३ प० १६१]	१९९
मायपर्णी तु काम्बोजी [धन्व० १-१३६ प० ३३]	११७	मेदा ज्ञेया मणिच्छिद्रा [धन्व० १-१२७ प० ३०]	१५९
मासरोहिष्यतिरुहा [धन्व० ४-९४ प० १५२]	१५६	मेघशृङ्गी मेण्डवल्की [मदनपाल]	१०७
मासी कृष्णजटा हिंसा [धन्व० ३-४५ प० १०४]	१५३	य यवतिष्ठा शङ्खिनी च [धन्व० १-२५६ प० ५९]	१५१
मासी जटा भूलक्षेपी []	१५४	यवानी दीपको दीप्यो [धन्व० २-९१ प० ८८]	१४१
मिक्षेया तालकर्णी च [धन्व० २-४ प० ६९]	१५२	यवे च तीक्ष्णशूलो []	२१०
मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा विम्बी [धन्व० १-१३८ प० ३२]	११७	यूथशालिनी [धन्व० ५-१४९ प० २००]	१३१
मुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शर्प- []	११७	यूथिका बालमुष्ठी च धन्व० ५-१४८ प० २००	२००
मुद्रपर्णी तु काकमुद्रा [अमर० का० २ वर्ग ४-११३]	११७		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
रक्षचन्दनमप्यन्य-		रोधो लोघ्नः क्षावरक-	
[धन्व० ३-४ प० १४]	१६	[धन्व० ३-१७१ प० १२९]	६४
रक्षपादी क्षमीपत्रा		रोहितको रोचनक	
[धन्व० ४-१०९ प० १५५]	१५६	[]	८१
रक्षपाद्यपरा प्रोक्ता		ल	
[धन्व० ४-१११ प० १५६]	१५७	लकुच धुद्रपमसो	
रक्षशालिदीर्घशूक		[]	६७
[]	२०९	लक्ष्मीफलो गन्धगर्म	
रक्षशालिलोहित स्याद्		[धन्व० १-१०७ प० २७]	४६
[]	२०९	लवङ्गं देवकुसुम	
रक्षाञ्जे रक्षकुमुदे		[धन्व० ३-४१ प० १०४]	२२
[शा० वत० श्लो० ५४०]	१७८	लशुनो दीर्घपत्रश्च	
रक्तोऽपरो हस्तिकर्णः		[सुशुत]	१८४
धन्व० १-२९६ प० ६७]	८५	लामञ्जकं लघु लय-	
रत्ननी श्रीफली तुत्था		[अमर० का० २ वर्ग ४-१६५]	२०७
[अमर० का० २ वर्ग ४-९५]	१३८	लामञ्जकं सुनालं स्या-	
रथात्रपुष्पविदुल-		[धन्व० ३-८६ प० ११३]	२०७
[अमर० का० २ वर्ग ४-३०]	७२	लोल सूक्ष्मफलं तप्तु	
रसवीर्यविपाकेभ्यो		[इन्दु०]	४१
[]	२४	ख	
रसायनी कृत्तरुहा		खचोग्रगन्धा गोलोमी	
[धन्व० १-४ प० ८]	१७३	[धन्व० २-६ प० ७०]	१६९
राक्षस्यक इत्यन्यो		खटो रक्षफल शुद्धी	
[धन्व० ४-४३ प० १४३]	२१८	[धन्व० ५-७६ प० १८४]	२६
राजाभ्रातक आम्लातो		खनमुद्गस्तुवरक	
[धन्व० ५-११ प० १७०]	६९	[]	२१२
राजाको वसुकोऽन्योऽको		खन्दनी पुष्पशोभना	
[धन्व० ४-१६ प० १३७]	३०	[इन्दु]	१०५
रास्ना युक्तरसा रस्या		खन्दाका स्याद् वृक्षरुहा	
[धन्व० १-२७० प० ६२]	१२१	[धन्व० ४-९७ प० १५३]	८७
रोध्नः क्षावरक. श्वेत-		खयस्या कुण्डली सौम्या	
[]	६५	[धन्व० १-३ प० ८]	१७३
रोध्नस्तिरीट. कानीन-		खय.स्याऽऽमलक तिष्य	
[]	६५	[धन्व० १-२१५ प० ५१]	४८
		खरुण श्वेतपुष्पश्च	
		[धन्व० ५-११९ प० १९३]	७४

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
त्रयामे वंशकम् [अमरटीका]	१४	वृक्षाम्ले तिमितीर्षके च [धन्व० २-१५ प० ८९]	३४
वंशो वैपुत्रैवफल. [धन्व० ४-१३७ प० १६१]	९१	वृद्धदारक भावेगी (धन्व० ४-१०७ प० १५५)	१८७
वातपित्तापहं प्राहि [धन्व० १-२८७ प० ६५]	१४४	वेतसो विदुलो मञ्जो [धन्व०]	७३
वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यस्रा [धन्व० ५-१३६ प० १९७]	१३४	वैद्यमातुसिद्धी तु [अमर० का० २ वर्ग ४-१०३]	८८
वालकं वारि तोयं च [धन्व० १-४७ प० १६]	१२७	व्याधि कुष्ठं पारिमर्ष्यं [अमर० का० २ वर्ग ४-१२६]	१२७
वालं हीबेर-बहिष्ठी- [अमर० का० २ वर्ग ४-१२२]	१२७	वीहिर्यैवो मद्गुरो []	२०८
वासन्ती ग्रहसन्ती च [धन्व ५-१३९ प० १९८]	१३७	श्लोकादि	पृष्ठम्
वासिका सिंहकर्णी च [धन्व० १-२३ प० ११]	८८	श	
वासो यवासकोऽनन्ता [धन्व० १-२२ प० १०]	१३५	शङ्खपुष्पी कम्पुपुष्पी [धन्व० ४-११३ प० १५६]	१४०
वास्तुक क्षारपत्र स्या- []	१८८	शटी शटी पलाशः स्यात् [धन्व०-१-६१ प० १८]	१२८
श्लोकादि	पृष्ठम्	शाणपुष्पी बृहस्पुष्पी [धन्व० १-२०० प० ४७]	१४८
विकङ्कत. पृथुफलो [धन्व० ५-४३ प० १७७]	४५	शाण. शोफो मातुलानी []	२१६
विकसा कालमेधी च [इन्दु०]	१६४	शण्ये तु किङ्कणी जाली []	१४९
विज्ञेया पर्कटी प्लक्षः [शाश्वतः श्लो० ५२६]	२६	शतकुन्त श्वेतपुष्पः [धन्व० ४-१ पत्र. १३४]	१९
विदग्धा जन्दुहन्त्री च [धन्व० २-११ प० ७१]	९५	शतपुष्पा मिसिर्षोषा धन्व० २-१ प० ६९]	१८२
विदारिका मता शुक्ला [धन्व० १ १४७ प० ३४]	११०	शतपुष्पा शतच्छत्रा [अमर० का० २ वर्ग ४-१५२]	१८२
विदारिगन्धाशुभती धन्व० १-८८ प० २३]	१४९	शतावरी शतपदी [धन्व० १-२९१ प० ६६]	१६९
विन्वकसेना गन्धफली [अमर० का० २ वर्ग ४ ५६]	१०५	शमी सक्त्तफला शुभा [धन्व० ५-९५ प० १८८]	४२
		शरो शाण इक्षुकाण्ड [धन्व० ४-१३५ प० १६१]	२०२

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
धारिवाऽन्या कृष्णमूला [धन्व० १-१६२ प० ३८]	१७०	शीलु भ्लेष्मातकः क्षीले []	६७
धारिवा फण्डिह्वा च []	१७०	श्यामा तु महिलाह्वया [अमर० का० २ वर्ग ४ ५५]	१०५
धारिवा शारदी गोपी [धन्व० १-१६१ प० ३८]	१७०	श्रावणी श्राविता पूर्व []	१२०
शालपर्णी स्थिरा सौम्या [धन्व० १-८७ प० २३]	१४९	श्लोकादि	पृष्ठम्
शात्मली रक्तपुष्पा च [धन्व० ५-१२७ प० १९५]	३९	श्रावणी श्यान्सुण्डनिका [धन्व० १-१५९ प० ३७]	१२०
शात्मली वेष्टक. पिच्छा [धन्व० ५-१२६ प० १९५]	३९	श्रीपर्णममिमन्थ स्यात् [अमर० का० २ वर्ग ४-६६]	४८
शिप्रु स्यात् भ्वेतमरिचं []	५१	भ्लेष्मातक कबुदाह [धन्व० ५-९४ प० १८८]	६७
शिशुर्हुरितशाकोऽन्यो []	५१	भ्वेतदूर्वा तु गोलोमी [धन्व० ४ १४४ प० १६३]	२०४
शितिवार शितिवर [धन्व० १-१५५ प० ३६]	१९१	भ्वेतपुष्पा मृगाक्षी च [धन्व० १-२५२ प० ५९]	१६९
शिरीषो मृदुपुष्पश्च [धन्व० ५-११२ प० १९२]	१३	ष षष्टिक कङ्गुक पीत- []	२०९
शिशपा तु महाश्यामा [धन्व० ५-१२१ प० १९४]	४०	स स एवोक्त शैखरिको [धन्व० १-२६१ प० ६०]	११४
शुक्रमाता च कासप्ली [धन्व० १-६९ प० २०]	१५०	सप्तपर्ण शुक्तिपर्ण- [धन्व० ३-८० प० ११२]	५५
शुक्राऽजाजी कणा ख्याता []	१८३	सप्तपर्णो शृहृत्त्वक् च []	५५
शुक्ली वटाऽऽघ्रातकयो- [महेभ्वर]	२९	सप्तपर्णो विशालत्वक् [अमर० का० २ वर्ग ४-२३]	५४
शुष्ठी महौषध विश्वा [धन्व० २-८२ प० ८६]	११५	स प्रोक्तः पृथुशिम्विश्च [धन्व० १-११५ प० २८]	५०
शून्येभ्वरस्तु कान्तारः [वाचस्पति]	२०१	सरल-पृत्तिकाष्ठ च [धन्व० ३-७८ प० १११]	६०
शृङ्गी कर्कटशृङ्गी च [धन्व० १-८५ प० २३]	१०८	सर्जकश्वाश्वकर्मीश्च [धन्व० ५-१२३ प० १९४]	५८
शोकालिकाऽन्या निर्गुण्डी [धन्व० ४-८३ प० १५०]	१०४		

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
सर्वाण्येनामि तुम्बानि		सैरेयकस्तु शिष्टी स्वात्	
[धन्व० ३-१० प० ९५]	१७	[अमर० का० २ वर्ग ४-७५]	१३६
सर्वाणुकारिणी तन्वी		सैरेयकः सहचर.	
[धन्व० १-९१ प० २३]	१४९	[धन्व० १-२७८ प० ६३]	१३५
सर्वपः कडुक स्नेहो		सैवोक्ता सोमवल्ली च	
[]	२१७	[धन्व० १-२ प० ८]	१७३
सल्लकी पल्लकी हादा		स्वीण्येयकं वहिचूडे	
[धन्व० ३-१३५ प० १२२]	८४	[धन्व० ३-६९ प० ११०]	९३
सहस्रवीर्वाडमीरुध		स्निग्धच्छदा मधुश्रेणी	
[धन्व० १-२९३ प० ६७]	१६२	[इन्दु०]	१७१
सहस्रवेधी चुक्रोऽम्ब-		स्तुक् सुधा च महाशुको	
[अमर० का० २ वर्ग ४-१४१]	३५	[धन्व० १-२३५ प० ५५]	३१
सहा कुमारी तरणि-		स्पृक्का माला पङ्कमुष्टि-	
[अमर० का० २ वर्ग ४-७३]	१३६	[इन्द्र०]	९४
स हि धर्मोत्पादकस्तिर-		स्पृक्का स्पृग् प्राङ्गणी देवी	
[कन्दलीकार]	३	[धन्व० ३-६२ प० १०८]	९४
संज्ञया बीजको ज्ञेयो		स्मृता कर्कटशृङ्ग्या च	
[]	५६	[महेश्वर]	१०८
सातला सप्तला सारी		स्यात् पूगफलमुद्गेग	
[धन्व० १-२३८ प० ५६]	१८५	[धन्व० ३-३९ प० १०३]	१०१
साले तु सर्जकाशांश्च-		स्याद् वीरणं वीरतर	
[अमर० का० २ वर्ग ४-४४]	५८	[अमर० का० ० वर्ग ४-१६४]	२०६
सितनीलोऽथ नेपालो		स्योनाकः शुक्रनाश्व	
[वाचस्पति]	१०१	[धन्व० १-११४] प० २८]	५०
सिन्दुवार.श्वेतपुष्प		सग् माहता कोटिबर्षा	
[धन्व० ४-८१ प० १५०]	१०३	[इन्द्र]	९४
सिलहक कपिषो ध्रु		श्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा	
[]	६०	[धन्व० १-२४२ प० ५७]	१७५
सुगन्धिनीलनिर्यासः		स्वर्णशूथिका	
[]	५७	[धन्व० ५-१४८ प० २००]	१३१
सुरसा तुलसी प्राभ्या			
[धन्व० ४-५० प० १४४]	१२४		
सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता		हृषिका प्राङ्गणी पद्मा	
[धन्व० ४-९८ प० १५३]	१८७	[अमर० का० २ वर्ग ४-८९]	१५०
सुश्लैला प्राविडी तुम्हा		हृष्टोऽम्बुपर्ण्या प्रसमे	
[धन्व० २-४४ प० ७८]	२०	[हिमानेकार्थं श्लो० १२४]	१८१
		ह्युषा वपुषा विसा	

श्लोकादि	पृष्ठम्	श्लोकादि	पृष्ठम्
धन्व० २-९ प०७०]	१४७	हलदी हलना श्रेष्ठा	
हरस्य भवने जाता		[धन्व० १-५५ प०१७]	११९
धन्व० १-२११ प०४९]	४६	हायनो दीर्घमालध	
हरिद्रा पीतिका पिप्पला		[२०९
[धन्व० १-५४ प०१७]	११८	हिल्गुनिर्याससप्तदोऽय	
हरिद्रा पीतिका पिप्पला		[शाश्वत० श्लो० ३७३]	७६
धन्व० १-५४ प०१७]	९२	हिल्गुपत्री तु कारवी	
हरीतक्यभवा पथ्या		[धन्व० २-३८ प०७७]	१४६
[धन्व० १-२०५ प०४९]	४७	हिल्गु रामठमत्युषं	
		[धन्व० २-३६ प०७७]	१४५

षष्ठं परिशिष्टम्

हेमचन्द्रोयनिघण्टुशेषटीकान्तर्निर्दिष्टानां ग्रन्थकुन्नाम्नामकारादिक्रमः ।

अन्य २३, ५८, ६५, ६७, ८०, ८८,
९०, १०३

अन्ये ४९, १५०, १५३, १६८, २१४
अपरे ६, १७, ७८, ८१, ८७, ८९, १०९,
१४२, १५७, १६४, १६७, १९४, २०६
अपरे ९४

अमर ११, १५, १७, १८, २५, ३०, ४३, ४८,
५४, ५७, ५८, ६१, ६४, ६६, ७५,
८८, ८९, ११५, ११६, १२७, १३९,
१४०, १४९, १७६, २०२, २०६,
२०७,

अमरनिह १३६

इन्द्र १८, २७, ४१, ४४, ४८, ५८, ६६,
८०, ८५, १०५, १०४

इन्द्र ९८

एके १२, १३, २९, ४६, ७९, ८९, १४८,
१५०, १६३, १६५, १७१,
१७२, १८२

कन्दलीकार ३

केचित् ३४, १२८

कौशिक १०१

क्षीरस्वामी ५, ६, ७, ११, १२, १५, २१,
३२, ३३, ४२, ४३, ४५, ५१,
५५, ५७, ५८, ६४, ६६, ६७,
७०, ७१, ८१, ८६, ९१, ९४,
१००, १०३, १०५, १०९, ११३,
११६,, ११८, १३५, १४०,
१४६, १५०, १५२, १-३,
१५८ १६३, १७१, १७८, १८५,
१८६, १९३, १९९, २०२ २०६,
२०८

गौड १५ ४९, ६९, ९०, १००

चन्द्र ४९, ५२, ७३, ७५, १४१

चन्द्रनन्दन ४९, ७६, १३४ १४३, १६७,
१७५,

चान्द्रा २१७

चामुण्डपण्डित ४

जयसागरोपाध्याय १०२, १५९, १८१, १९७,
२०७, २२०

जिनराजसूरि १८२, १५९, १८१, १९७,
२०७ २२०

जैना ६

ज्ञानविमलोपाध्याय १, १०२, १५९, १८१,
१९७, २०७, २२०

त्रिपुरादिमन्त्र ३

दुर्गा ४३, ६७, २०८

देषघन्टसूरि ३

घन्वन्तरि २४, ९४, ९५, १०१, १०७,
१२६, १३९, १४७, २०६

नैरुक्ता २४

पूर्णतल्गण १

प्राच्या. १५७

भागुरि १०९, २०३

भानुमेरुगणि १०२, १५९, १०१, १९७,
२०७, २२०

भोज ६८

मदनपाल ९९, १०७

महेश्वर २९, ३३, ४०, ८६, १०८

वर्धमानजिन १

वाग्देवता १

वाचस्पति १२ २६, १०१, १२९, २००,
२०३

वैद्या ८३

वोपदेव ५९

व्याधि १८३

धीवर(धरसेन) २९, ३० १०९

धीवल्लभगणि १०२, १५९, १८१, १९७,
२०७, २२०

हेमचन्द्रसूरि १, १०१, १५८, १८१, १९७,
२०६, २२०

सप्तमं परिशिष्टम् ।

हेमचन्द्रियनिघण्टुशेषटीकान्तनिर्दिष्टानां ग्रन्थनाम्नामकारादिक्रमः ।

अनेकार्थसङ्ग्रह	४	न्याय	१२४
अभिधानकोश	१	मङ्ग	५४
अभिधानचिन्तामणि	४	माला	८६,१३२,१९०
अमरटीका	८६,८९	मीमांसामय्य	२
अमरशेष	६	मेखला	३१
आगम	८६	वर्णनिघण्ट	४
कवि कल्पद्रुम	४,१४८,१५८	विश्वकोश	९,१५४
कादम्बरी	२	विश्वलोचन	५९
देशी	२४,१२९	वैजयन्ती	४
देशीनाममाला	४	वोपदेवधातुपाठ	१९
निघण्टु	५६,९५	शब्दानुशासन	१
निघण्टुशेष	१,२	शाङ्गत	२५,३०,७६,१०९
		सुश्रुत	१८४

अष्टमं परिशिष्टम्

हेमचन्द्रायनियण्डुशेषस्य टीकायां टीकाकृता श्रीश्रीवल्लभोपाध्यायेनोद्धृतानां
धन्वन्तरिनियण्डुश्लोकानां मुद्रितधन्वन्तरिनियण्डुश्लोकपाठेन सह तुलना ।

निघण्टुशेषटीका

धन्वन्तरीयनिघण्टु

अशोक. शोकराशय विचित्र कर्णपूरक ।
विशोको रक्तको रागी चित्रः स्तम्बकमञ्जरी ॥
कहेहिर्हेमपुष्पश्च पिण्डपुष्पो लतातट ।
पत्र. ६
बकुल शीघ्रगन्धश्च मधुगन्धो विशारद ।
मधुगन्धो गृहपुष्प शिथकेसरकस्तथा ॥
पत्र. ६
तिलक पूर्णक श्रीमान् धुरकः शान्तपुष्पक ।
मुखमण्डनको रेची चिट्छित्रो विशेषक ।
तिलक पुरुषः श्रीमान् धुरकश्छन्मपुष्पक ।
पत्र. ७
चम्पक सुकुमारश्च सुरभि शीतलश्चलः ।
चाम्पेयो हेमपुष्पश्च काञ्चनः बदपदातिथि ॥
पत्र. ९
नागपुष्पो मतो नागः केसरो नागकेसरः ।
चाम्पेयो नागकिञ्चलकः कनकं हेमकाञ्चनम् ॥
पत्र. ९
धूलिकदम्बोऽन्य सुवासो वृत्तपुष्पक ।
पत्र. १०
कुटजः कौटजः कौटो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कलिङ्गो मल्लिकापुष्प इन्द्रवृक्षोऽथ वृक्षकः ॥
पत्र. १०
फलानि तस्येन्द्रवत्वाः शक्राहाः शक्रालिङ्गका ।
अथ वत्सकबीजानि प्रोक्ता भद्रववास्तथा ॥
पत्र. १२
शिराषो मृदुपुष्पश्च भण्डीर शङ्खिनीफलः ।
कपीतनः शुक्रतरुः श्यामवस्त्रकः शुक्रप्रियः ॥
पत्र. १३

अशोक शोकराशय विचित्र कर्णपूरक ।
विशोको रक्तको रागी चित्रः स्तम्बकमञ्जरी ॥
वर्ग ५ श्लो० १५९ पत्र २०३
बकुल^२ शीघ्रगन्धश्च मधुगन्धो विशारद. ।
मधुगन्धो गृहपुष्प^३ शीथकेसरकस्तथा ॥
वर्ग ५ श्लो० १५४ पत्र २०२
तिलक^४ पूर्णक श्रीमान् धुरकश्छन्मपुष्पक ।
मुखमण्डनको रेची चिट्छित्रो विशेषकः ॥
वर्ग ५ श्लो० १५८ पत्र २०२
चम्पकः सुकुमारश्च सुरभि शीतलश्च^५ लः ।
चाम्पेयो हेमपुष्पश्च काञ्चनः बदपदातिथिः ॥
वर्ग ५ श्लो० १४२ पत्र. १९९
नागपुष्पं मतं नागं केसरं नागकेसरम् ।
चाम्पेयं नागकिञ्चलकं कनकं हेमकाञ्चनम् ॥
वर्ग २ श्लो० ४८ पत्र ७९
धूलिकदम्बोऽन्य सुवासो वृत्तपुष्पक ॥
वर्ग ५ श्लोक १०५ पत्र १९०
^६कुटजः कौटजः कौटो वत्सको^७ गिरिमल्लिका ।
कलिङ्गो मल्लिकापुष्प इन्द्रवृक्षोऽथ वृक्षक ॥
वर्ग २ श्लो १३ पत्र ७१
फलानि तस्येन्द्रवत्वाः शक्राहाः शक्रालिङ्गकाः ।
तथा वत्सकबीजानि प्रोक्ता भद्रववास्तथा ॥
वर्ग २ श्लो० १५ पत्र. ७१
शिराषो मृदुपुष्पश्च^८ भण्डीर शङ्खिनीफल ।
कपीतन शुक्रतरुः श्यामवर्षाः शुक्रप्रियः ॥
वर्ग ५ श्लो० ११२ पत्र १९२

१. चित्रस्तु बकमं स ॥ २. 'लः शीतल' स ॥ ३. 'दप. सिंहके' स. ग. ॥
४. पुष्पकः क. उ. ॥ ५. 'लच्छद्'। खां क. ख. घ. ङ. ॥ ६. कुटजो गिरिजो
वत्सव' ग. ॥ ७. 'को हिमम' क. ख. घ. ङ. ॥ ८. भण्डकः क. ङ ॥

निघण्टुशेषटीका

पाटलोका तु कुम्भिका ताम्रपुष्पाऽम्बुवासिनी ।
स्थाली वसन्तद्वती स्यादमोघा कालघ्निका ॥

पत्र १४

द्वितीया पाटला श्वेता निर्दिष्टा काष्ठपाटला ।
सा चैव श्वेतकुम्भी स्यात् कुबेराक्षी फलेहहा ॥

पत्र १४

अगरुः प्रवरं लोहं कृमिऋषमनायंजम् ।
कृष्णागरुः स्यादगुरुजैङ्गकं विधकूरकम् ॥

पत्र. १५

चन्दन गन्धसारं च महाह्रं क्षेत्रचन्दनम् ।
भद्रभीकं मलयज गौशापं तैलपर्णिकम् ॥

पत्र. १६

रक्तचन्दनमध्वन्यलोहित हरिचन्दनम् ।
रक्तसारं ताम्रगरु निर्दिष्टोत् क्षुद्रचन्दनम् ॥

पत्र १६

कुचन्दनं पतङ्गं च रक्तकाष्ठं सुरक्तकम् ।
पक्षुरं पट्टरामं च पट्टरञ्जनमेव च ॥

पत्र १७

सशंघेतानि तुल्यानि रमतो वीर्यतोऽपि च ।
गन्धनं च विशेषं स्यात् पूर्वं श्रेष्ठतमं शुणै ॥

पत्र १७

[करवीरोऽधहाऽध्वानो हयमारोऽध्वमारकः ।
शतकुन्तः श्वेतपुष्प प्रतिहासोऽध्वरोहकः ॥

पत्र १९

द्वितीयो रक्तपुष्पस्तु चण्डातो लघुऽस्तथा ।
चण्डानको गुन्मकथ प्रचण्ड करवीरकः ॥

गुन्महरोऽपि पत्र १९

तमालपत्रं पत्रं स्यात् पलाशं च दलं छद्मम् ।
[रामं तापसजं वासो गोपनं वस्त्रमंशुकम् ॥]

पत्र २०

धन्वन्तरीयनिघण्टु

पाटलोका तु कुम्भिका ताम्रपुष्पाऽम्बुवासिनी ।
स्थाली वसन्तद्वती स्यादमोघा कालघ्निका ॥

वर्ग १ श्लो० १२० पत्र २९

द्वितीया पाटला श्वेता निर्दिष्टा काष्ठपाटला ।
सा चैव श्वेतकुम्भीका कुबेराक्षी फलेहहा ॥

वर्ग १ श्लो० १२२ पत्र २९

अगरुः प्रवरं लोहं कृमिऋषमनायंजम् ।
कृष्णागरुः स्यादगरु योमजं विश्वधूपकम् ॥

वर्ग ३ श्लो० २५ पत्र ९८

चन्दन गन्धसारं च महाह्रं श्वेतचन्दनम् ।
भद्रभीकं मलयज गौशापं तैलपर्णिकम् ॥

वर्ग ३ श्लो० १ पत्र ९३

रक्तचन्दनमध्वन्यलोहित हरिचन्दनम् ।
रक्तसारं ताम्रगरु निर्दिष्टं क्षुद्रचन्दनम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ४ पत्र ९४

कुचन्दनं पतङ्गं च रक्तकाष्ठं सुरक्तकम् ।
पत्राङ्गं पट्टरामं च पट्टरञ्जनमेव च ॥

वर्ग ३ श्लो० ६ पत्र ९४

सशंघेतानि तुल्यानि रमतो वीर्यतस्तथा ।
गन्धनं तु विशेषं स्यात् पूर्वं श्रेष्ठतमं शुणै ॥

वर्ग ३ श्लो० १० पत्र ९५

करवीरोऽधहाऽध्वानो हयमारोऽध्वमारकः ।
श्वेतकुन्तः श्वेतपुष्प प्रतिहासोऽध्वरोहकः ॥

वर्ग ४ श्लो० १ पत्र १३४

द्वितीयो रक्तपुष्पस्तु चण्डातो लघुऽस्तथा ।
चण्डानको गुन्मकथ प्रचण्ड करवीरकः ॥

वर्ग ४ श्लो० २ पत्र १३४

तमालपत्रं पत्रं स्यात् पलाशं च दलं छद्मम् ।
रामं तापसजं वासो गोपनं वस्त्रमंशुकम् ॥

वर्ग २ श्लो० ५२ पत्र ८०

१. विश्वरूपकम् । क ख ग, घ ङ, ॥ २. भद्रप्रियं मं ख ॥ ३. 'वं तैल
ख ग घ । ४. पट्टरं क ख घ ङ ॥ ५. शतकुन्तः क ग, घ ङ ॥ ६.
लकुडं क ङ ॥ ७. गुणकथ क ङ ॥ ८. गोपानां ख ॥

निघण्टुशेषटीका

सूक्ष्मैला श्राविडी तुच्छा कोरञ्जी बहुला बुट्टि ।
एला कपोतवर्णा च चन्द्रशाला च निष्कृष्टिः ॥

पत्र २०

भद्रैला बृहदेला च त्रिविधा त्रिपुटोद्भवा ।
स्थूलैला त्वक्सुगन्धा च पृथ्वीका धान्वका पुटा ॥

पत्र २१

कर्पूर शीतलरजः सितान्नः स्फटिको हिम ।
चन्द्रस्तुधारस्तुहिनः शशीन्दु-हिमवालुकाः ॥

पत्र २१

कक्कोलकं कृत्तफलं कोलकं कटुकफलम् ।
तैलं कटुकं द्वीपं मारीचं माधवोक्षितम् ॥

पत्र २२

लवङ्गं देवकुसुमं सृङ्गारं शिखरं लवम् ।
दिव्यं चन्दनपुष्पं च श्रीपुष्पं वारिसम्भवम् ॥

पत्र, २२

नलिका विद्रमलता कपोतचरणा नली ।
शुषिरा धमनी शय्या निर्मथ्या नर्तकी नटी ॥

पत्र, २३

अतिसुष्को माषवी च सुवसन्त पराश्रय ।
आतिसुष्कः कामुकश्च मण्डको भ्रमरोत्सव ॥

पत्र २३

प्रायो जना सन्ति वनेचराद्याः
गोपादयः प्राकृतनामतज्ज्ञाः ।

प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्ति-
र्थस्तस्ततः प्राकृत इत्यदोषः ॥

पत्र २४

पिप्पल केशवावासथलपत्रः पवित्रक ।
मङ्गल्यं श्यामलोऽश्वत्थो बोधिवृक्षो गजाशन ॥

पत्र २४

प्लक्षः कपीतनः शृङ्गी सुपाश्चैवार्द्रदक्षिणः ।
प्लवको गर्दभाण्डश्च कमण्डलुर्दण्डः प्लवः ॥

पत्र २५

धम्बन्तरीयनिघण्टु

सूक्ष्मैला श्राविडी तुच्छा कोरञ्जी बहुला बुट्टि ।
एला कपोतवर्णा च चन्द्रशाला च निष्कृष्टी ॥

वर्ग २ श्लो० ४४ पत्र ७८

भद्रैला बृहदेला तु त्रिपुटा त्रिपुटोद्भवा ।
स्थूलैला त्वक्सुगन्धा च पृथ्वीका कान्वका पुटा ॥

वर्ग २ श्लो० ४६ पत्र ७८

कर्पूर शीतलरजः शीतान्नः स्फटिको हिम ।
चन्द्रस्तुधारस्तुहिनः शशीन्दुहिमवालुकाः ॥

वर्ग ३ श्लोक ३१ पत्र १०१

कक्कोलकं कृत्तफलं कोलकं कटुकं फलम् ।
चूर्णं कन्दफलं द्वीपं मारीचं माधवोक्षितम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ३७ पत्र १०२

लवङ्गं देवकुसुमं सृङ्गारं शिखरं लवम् ।
दिव्यं चन्दनपुष्पं च श्रीपुष्पं वारिसम्भवम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ४१ पत्र १०४

नलिका विद्रमलता कपोतचरणा नली ।
शुषिरा धमनी शय्या निर्मथ्या नर्तकी नटी ॥

वर्ग ३ श्लो० ४३ पत्र १०४

अतिसुष्कः कामुकश्च मण्डको भ्रमरोत्सव ।
अतिसुष्को माषवी च सुवसन्त पराश्रय ॥

वर्ग ५ श्लो० १५३ पत्र २०१

प्रायो जना सन्ति वनेचरास्ते
गोपादयः प्राकृतनामसंज्ञाः ।

प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्ति-
र्थस्तस्ततः प्राकृतमित्यदोषः ॥

वर्ग १ श्लो० ८ पत्र १

पिप्पल केशवावासथलपत्रः पवित्रक ।
मङ्गल्यं श्यामलोऽश्वत्थो बोधिवृक्षो गजाशन ॥

वर्ग ५ श्लो० ७८ पत्र १८४

प्लक्षः कपीतनः शृङ्गी सुपाश्चैवार्द्रदक्षिणः ।
प्लवको गर्दभाण्डश्च कमण्डलुर्दण्डः प्लवः ॥

वर्ग ५ श्लो० ८१ पत्र १८५

१. त्रिविधा त्रि क ७ ॥ २. सृङ्गारं क ख ७ ॥ ३. शिखरं क ख ७;
शेखरं छ ॥ ४ जडाः ग. ॥ ५ नामतज्ज्ञाः छ. ॥ ६ नार्थं वचं ग. ॥

निघण्टुशेषटीका

बटो रक्तफल शुद्धी न्यग्रोध स्कन्धजो ध्रुव ।
क्षीरी वैभवणावासो बहुपादो वनस्पतिः ॥
पत्र. २६
क्षीरवृक्षो हेमदुग्ध उदुम्बर-सदाफलो ।
अपुष्प-फलसम्बन्धो यज्ञाङ्ग श्वेतवल्कल ॥
पत्र २७
काकोदुम्बरिका फल्गु राज्ञिफलुः किंवाटिका ।
फाल्गुनी फलभारी च मलयूः शिघ्रमेघजम् ॥
पत्र २७
क्षीरिकोक्ता च राजन्या क्षीरभृद्
रूपको नृपः ।
राजादनो दृढस्कन्ध कपीष्टः प्रियदर्शन ॥
पत्र २८
प्रियालोऽथ खरस्कन्धश्वारो बहुलवल्कल ।
सन्नकट्टुश्चापटो ललनस्तापमप्रिय ॥
पत्र २८
आम्रातक. पीतनक कपिचूतोऽम्लघाटक ।
शुद्धी कपिरसाज्यश्च तनुक्षीर कपिप्रिय
पत्र २९
भर्क सूर्याह्वयः पुष्पी विष्करोऽथ विकीरण ।
जम्बलः क्षीरपर्णः स्यादास्कोटो भास्को रवि ॥
पत्र २९
राजाको बहुकोऽन्योऽर्का मन्दारो गणरूपक ।
एकाष्टील सदापुष्पी सुधा-सलर्क प्रतापस्त ॥
पत्र ३०
सुक सुधा च महाशुद्धो गुडा निस्त्रिंशत्पत्रक ।
समन्तदुग्धा गण्डीर सीहुण्डो वज्रकण्टक ॥
पत्र ३१
करमर्दकमाविग्नं सुषेणं पाणिमर्दकम् ।
करागलं करमर्दं च कृष्णपाकफल मतम् ॥
पत्र ३१
जम्बीरो जम्बलो जम्भ. प्रोक्तो दन्तघाटस्तथा ।
जम्बीरो वक्त्रशोथी च रोचनो दन्तहर्षण ॥
पत्र. ३२

धन्वन्तरीयनिघण्टु

वटो रक्तफल शुद्धी न्यग्रोध स्कन्धजो ध्रुव ।
क्षीरी वैभवणावासो बहुपादो वनस्पतिः ॥
वर्ग ५ श्लो० ७६ पत्र १८४
उदुम्बरः क्षीरवृक्षो हेमदुग्धः सदाफलः
अपुष्पफलसम्बन्धो यज्ञाङ्ग श्वेतवल्कल ॥
वर्ग ५ श्लो० ८६ पत्र १८६
काकोदुम्बरिका फल्गु राज्ञिफलुः शिवाटिका ।
फाल्गुनी फलभारी मलयूः शिघ्रमेघजा ॥
वर्ग ५ श्लो० ८८ पत्र १८७
क्षीरी चोक्तस्तु राजन्यः स क्षीर शुद्ध-
को नृप ।
राजादनो दृढस्कन्ध कपीष्टः प्रियदर्शन ॥
वर्ग ५ श्लो० ९१ पत्र १८७
प्रियालोऽथ स्वरस्कन्धश्वारो बहुलवल्कल ।
स्नेहबीजश्चापटो ललनस्तापमप्रिय ॥
वर्ग ५ श्लो० ७२ पत्र १८३
आम्रातक पीतनक कपिचूतोऽम्लघाटक* ।
शुद्धी कपी रसाज्यश्च तनुक्षीर कपिप्रिय ॥
वर्ग ५ श्लो० १२ पत्र १७१
भर्क सूर्याह्वय पुष्पी विष्करोऽथ विकीरण ।
जम्बलः क्षीरपर्णी स्यादास्कोटो भास्को रवि ॥
वर्ग ४ श्लो० १३ पत्र १३६
राजाको बहुकोऽन्योऽर्का मन्दारो गणरूपक ।
एकाष्टील सदापुष्पी स चार्लर्क प्रतापनः ॥
वर्ग ४ श्लो० १६ पत्र १३७
सुक स्नुही च महाशुद्धो गुडा निस्त्रिंशत्पत्रक ।
समन्तदुग्धा गण्डीर सीहुण्डो वज्रकण्टकः ॥
वर्ग १ श्लो० २३५ पत्र ५५
करमर्दकमाविग्नं सुषेणं पाणिमर्दकम् ।
करागलं करमर्दं च कृष्णपाकफल मतम् ॥
वर्ग ५ श्लो० १०२ पत्र १९०
जम्बीरो जम्बलो जम्भ प्रोक्तो दन्तघाटस्तथा ।
जम्बीरो वक्त्रशोथी च रोचनो दन्तहर्षणः ॥
वर्ग ५ श्लो० १४ पत्र १७१

१. 'जो द्रुमः ग. ॥ २. फलकान्तारो ग.
४. 'घातकः। ४. ४ ॥ ५. 'कोऽध्यको ॥

३. 'श्वारो हि बहुव' क. ख ४ ॥

निघण्टुशेषटीका

फलपूरो बीजपूर' केसरी बीजपूरक ।
 बीजक केसराम्लश्च मातुलङ्गस्तु पूरक ॥
 पत्र ३३
 बीजपूर्णांऽपर प्रोक्तो मधुरा मधुकर्कटी ।
 मधुवल्ली मधुपर्णी वर्धमाना महाफला ॥
 पत्र. ३३
 अम्लीका चुकिका चुका साऽम्ला शुकाऽथ
 शुक्तिका ।
 अम्लिका चाम्लिका चिन्च तिन्तिडिका च
 तिन्तिला ॥
 पत्र ३४
 वृक्षाम्ल तिन्तिडीकं च शाकाम्ल रक्षपूरकम् ।
 अम्लवृक्षोऽम्लशाखं तद्मूलपूरो महीरह ॥
 पत्र ३४
 अम्लोऽम्लवेतसो भीमो रसाम्लो बिल्ववेतस ।
 रक्षसाखी वेतसाम्ल शतवेधी च वैधकः ॥
 पत्र ३५
 कपित्थोऽथ दधित्थश्च प्राही फलसुगन्धिकः ।
 अक्षिरूपन्दो दधिकलधिरपाकी कपित्रिय ॥
 पत्र ३६
 अदमन्तक इन्द्रकस्तु कुशली चाऽम्लपत्रक ।
 श्लक्ष्णत्वग् मालकापर्ण स्मृतो यमलपत्रकः ॥
 पत्र ३६
 नारङ्गस्त्वक्सुगन्धः स्यान्नागरजो मुखप्रिय ।
 स चैरावत्क. प्रोक्तो योगिपुत्रत्राधिवासन ॥
 पत्र ३७
 खदिरो रक्षसारश्च गायत्री दन्तधावन ।
 कण्टकी शालपत्रश्च जिह्वाश्लयः क्षितिद्रुमः ॥
 पत्र ३७
 खदिरः वेतसारोऽन्यः सोमवल्क पथिद्रुमः ।
 श्यामसारो नेमिपुल्ल कामुक कुञ्जकण्टकः ॥
 पत्र ३८

धन्वन्तरीयनिघण्टु

बीजपूर्णां बीजपूर' केसरी फलपूरकः ।
 बीजक' केसराम्लश्च मातुलङ्गः सुपूरक' ॥
 वर्ग ५ श्लो०२२ पत्र १७३
 बीजपूर्णांऽपर प्रोक्तो मधुरो मधुकर्कटी ।
 मधुवल्ली च विशेया वर्धमाना महाफला ॥
 वर्ग ५ श्लो०३१ पत्र १७४
 अम्लिका चुकिका चुका साऽम्ला शुक्यथ
 शुक्तिका ॥
 अम्लिका चिञ्जिका चिन्च तिन्तिडीका
 सुतिसिडी ॥
 वर्ग ५ श्लो०३३ पत्र १७४
 वृक्षाम्लं तिन्तिडीकं च शाकाम्लं रक्षपूरकम् ।
 अम्लवृक्षोऽम्लशाखः स्यादपरोऽम्लमहीरहः
 वर्ग २ श्लो०९५ पत्र ८९
 अम्लोऽम्लवेतसो भीमो रसाम्लो वीरवेतसः ।
 रक्षसाखी वेतसाम्ल शतवेधी च श्रेढकः ॥
 वर्ग २ श्लो०९६ पत्र ८९
 कपित्थोऽथ दधित्थस्तु प्राही गन्धफलश्च सः ।
 अक्षरसस्यो दधिकलधिरपाकी कपित्रियः ॥
 वर्ग २ श्लो०१०२ पत्र. ९०
 अदमन्तकं इन्द्रकस्तु कुशली चाम्लपत्रक ।
 श्लक्ष्णस्त्वग्मालकापर्ण स्मृतो यमलपत्रकः ॥
 वर्ग १ श्लो०११४ पत्र ४६
 नारङ्गस्त्वक्सुगन्धश्च नागरजो मुखप्रिय ।
 स चैरावत्क प्रोक्तो योगीश्वत्राधिवासनः ॥
 वर्ग ५ श्लो०२० पत्र. १७२
 खदिरो रक्षसारश्च गायत्री दन्तधावनः ।
 कण्टकी शालपत्रश्च जिह्वाश्लयः क्षुत्क्षतमः ॥
 वर्ग १ श्लो०२५ पत्र. ११
 खदिरः वेतसारोऽन्यः सोमवल्कः पथिद्रुमः ।
 श्यामसारो नेमिपुल्ल कामुक कुञ्जकण्टकः ॥
 वर्ग १ श्लो०२७ पत्र. १२

१. बीजपूरकः क. ड. ॥ २. वातवेधी ग. ॥ ३. प्राही पत्रः सुपत्रकः । अ' ड. ॥
 ४. अक्षयाको द' क. ख ॥ ५. 'कश्चेन्द्र' शः 'कश्चेन्द्र' त. ॥

निघण्टुशेषटीका

अरिमेदोऽरिमेदश्च गोधास्कन्धोऽरिमेदकः ।

अहिमेदोऽहिमारश्चरिमः पूत्यरिमेदकः ॥

पत्र. ३८

शात्मली रक्पुष्पा च कुक्कुटी स्थिरजीविका ।

पिच्छला तूलिनी मोचा कण्टकाद्या च पूरणी ॥

मोचनीति च

पत्र ३९

शात्मली वेष्टक पिच्छा निर्यास म च शात्मल ।

मोचलाबो मोचरसो मोचनिर्यासकस्तथा ॥

पत्र ३९

शिक्षापा तु महाश्यामा कृष्णसाराः स्मृतोऽगुह ।

पत्र ४०

कुशिक्षापाऽन्या कपिला भस्मर्गमां वसादनी ।

पत्र ४०

शर्म सकतुफला दुग्धा केशहर्तुफला शिवा ।

पत्र ४२

शुग्गुलु कालनिर्यासो जटायु कौशिक पुर ।

नक्तम्बर शिवो दुर्गो महिषासुर्य फलद्वेषः ।

पत्र. ४३

करीरं गूढपत्रं च शाकपुष्पं मृदुफलम् ।

प्रन्थिलं तीक्ष्णसारं च क्रकरं तीक्ष्णकण्टक ॥

पत्र ४४

विकङ्कतः पृथुफलो प्रन्थिल स्वादुकण्टक ।

गोपकण्टः काकपादो व्याघ्रपादोऽथ किङ्किणी ॥

पत्र ४५

वित्त्व शलाट्ट शाण्डित्यो हृद्यगन्धः सदाफल ।

शैल्युष श्रीफल श्याह कर्कट प्रतिमारुत ॥

लक्ष्मीफलो गन्धर्गमं सत्यकर्मा वराहहा ।

वातसारो हृषीकथ कण्टकादथ सितानन ॥

पत्र ४६

हरस्य भवने जाता हरिता च स्वभावत ।

सर्वरोगाश्च हरते तेनाऽऽख्याता हरीतकी ॥

पत्र ४६

१ 'दोऽरिमा' क. छ ॥ २. 'श्च मेदः प्रत्यरिमेदकः । स. त. ॥ ३. गर्मां च

सां ग. ॥ ४ गुच्छपत्रश्च क. छ ॥ ५. गोपकण्टः छ. छ. ॥ ६. 'कर्मा सुदाहः क.

च. ॥ ७. कण्टकाद्योऽसि' क. च. ॥

धन्वन्तरीयनिघण्टु

हरिमेदोऽरिमेदश्च गोधास्कन्धोऽरिमेदकः ।

अहिमेदोऽहिमारश्च पूतिमेदोऽहिमारकः ॥

वर्ग ५ श्लो० १३३ पत्र १९७

शात्मली रक्पुष्पा तु कुक्कुटी चिरजीविका ।

पिच्छला तूलिनी मोचा षष्टकाद्यास्तु पूरणी ॥

वर्ग ५ श्लो० १२७ पत्र १९५

शात्मली वेष्टक पिच्छा निर्यास स च शात्मल ।

मोचलाबो मोचरसो मोचनिर्यासकस्तथा ॥

वर्ग ५ श्लो० १२६ पत्र १९५

शिक्षापा तु महाश्यामा कृष्णसारा स्मृता गुह ।

वर्ग ५ श्लो० १२१ पत्र १९४

कुशिक्षापाऽन्या कपिला भस्मर्गमां वसादनी ॥

वर्ग ५ श्लो० १२१ पत्र १९४

शमी शङ्कुफला दुग्धा केशहन्त्री शिवाफला ।

ईशानी शङ्करी लक्ष्मीर्महत्या पापनाशिनी ॥

वर्ग ५ श्लो० १२५ पत्र. १८८

शुग्गुलु कालनिर्यासो जटायु कौशिक पुर ।

नक्तम्बर शिवो दुर्गो महिषासुरः फलद्वेषा ॥

वर्ग ३ श्लो० १२७ पत्र. १२०

करीरो गूढपत्रश्च शाकपुष्पो मृदुफलः ।

प्रन्थिलस्तीक्ष्णमारश्च चक्रकरस्तीक्ष्णकण्टक ॥

वर्ग ५ श्लो १९ पत्र १८९

विकङ्कतो मृदुफलो प्रन्थिल स्वादुकण्टक ।

'गोपघोटः काकपादो व्याघ्रपादोऽथ किङ्किणी ॥

वर्ग ५ श्लो० ४३ पत्र १७७

वित्त्व शलाट्ट शाण्डित्यो हृद्यगन्धो महाफल ।

शैल्युष श्रीफलश्चाहः कर्कट पूतिमारुत ॥

लक्ष्मीफलो गन्धर्गमं सत्यकर्मा वराहः ।

वातसारोऽरिमेदश्च षष्टको ह्यसितानन ॥

वर्ग १ श्लो० १०६-१०७ पत्र. २६-२७

हरस्य भवने जाता हरीता च स्वभावत. ।

सर्वरोगाश्च हरते तेन ख्याता हरीतकी ॥

वर्ग १ श्लो० २११ पत्र. ४९

निघण्टुशेषटीका

अम्लभावाज्जवेद् वातं पित्तं मधुरं-तिक्तम् ।
 कर्कं रक्षकं-कषायत्वात् त्रिदोषघ्नीं ततोऽभया ॥
 पत्र ४६
 हरीतक्यभया पथ्या प्रपथ्या पूतनाऽमृता ।
 जयाऽव्यथा हैमवती कायस्था चेतकीति च ॥
 पत्र. ४७
 विभीतकं कर्पफलो वासन्तोऽक्षं कलिद्रुम ।
 सर्वतको भूतवास कर्षो हायो विभेदकः ॥
 पत्र ४७
 वयं म्याऽऽमलकं तिष्य जातीरसफलं शिवम् ।
 धात्रीफलं श्रीफलं च तच्छामृतफलं स्मृतम् ॥
 पत्र. ४८
 स्योनाकं शुक्रनाशकं कदवज्ञोऽथ कटुम्बर ।
 मयूरजङ्घोऽरलुकं प्रियजीव कुटन्नट ॥
 स प्रोक्तं पृथुशिम्बुश्च टुण्डुको दीर्घवृन्तक ।
 भालूकं सल्लकः फरपुवृन्तको जम्बुको नटः ॥
 पत्र ५०
 किञ्चुको घीतशोकश्च रक्तपुष्पोऽथ याज्ञिक ।
 क्षीरश्रेष्ठं पलाशश्च बीजस्नेहं समिद्रं ॥
 पत्र. ५२
 धवो नन्दितरुर्गीरः शकटाक्ष्यो धुरन्धरः ।
 पत्र ५३
 कादमर्यः कादमरी हीरा कदमरी मधुपर्ण्यपि ।
 श्रीपर्णी सर्वतोभद्रा गम्भारी कृष्णवृन्तिका ॥
 पत्र ५४
 सप्तपर्णं शुक्तिपर्णद्वयं सुपर्णकं ।
 सप्तच्छदो गूढपुष्पस्तथा शात्मलिपर्णक ॥
 पत्र ५५
 कर्णिकारो राजवृक्षं प्रमहं कृतमालक ।
 आरोग्यशिम्बी शम्पाको व्याधिघातोपघातकः ॥
 आरम्वधो दीर्घफलो व्याघातश्चतुरङ्गुलः ।
 आरेवतस्तथा कर्णी कर्णोबान् स च रेवतः ॥
 पत्र. ५६

जन्वन्तरीयनिघण्टु

अम्लभावाज्जवेद् वातं पित्तं मधुरं-तिक्तकात् ।
 कर्कं रक्षकं-कषायत्वात् त्रिदोषघ्नीं ततोऽभया ॥
 वर्ग १ श्लो०२०७ पत्र ४९
 हरीतक्यभया पथ्या प्रपथ्या पूतनाऽमृता ।
 जयाऽव्यथा हैमवती वयःस्था चेतकी शिवा ॥
 वर्ग १ श्लो०२०५ पत्र ४९
 विभीतकं कर्पफलो वासन्तोऽक्षं कलिद्रुम ।
 सर्वतको भूतवास कल्को हायो बहेडकः ॥
 वर्ग १ श्लो०२१२ पत्र ५०
 वयं म्याऽऽमलकं वृष्यं जातीरसफलं शिवम् ।
 धात्रीफलं श्रीफलं च तथाऽमृतफलं स्मृतम् ॥
 वर्ग १ श्लो०२१५ पत्र ५१
 स्योनाकं शुक्रनाशकं कदवज्ञोऽथ कटुम्बर ।
 मयूरजङ्घोऽरलुकं प्रियजीव कुटन्नट ॥
 स प्रोक्तं पृथुशिम्बुश्च टिण्डुको दीर्घवृन्तक ॥
 भल्लकं शिल्लको फलपुवृन्तको जम्बुको मत्तः ॥
 वर्ग १ श्लो०११४-१५ पत्र. २८
 किञ्चुको वातपोथश्च रक्तपुष्पोऽथ याज्ञिक ।
 क्षीरश्रेष्ठं पलाशश्च बीजस्नेहं समिद्रं ॥
 वर्ग ५ श्लो०१६१ पत्र. २०३
 धवो नन्दितरुर्गीरी शकटाक्षो धुरन्धुरी ।
 वर्ग ६ श्लो०४ पत्र २०४
 कादमर्या कादमरी हीरा कादमर्यो मधुपर्ण्यपि ।
 श्रीपर्णी सर्वतोभद्रा गम्भारी कृष्णवृन्तिका ॥
 वर्ग १ श्लो०११७ पत्र २८
 सप्तपर्णं शुक्तिपर्णद्वयं सुपर्णकं ।
 सप्तच्छदो गूढपुष्पस्तथा शात्मलिपर्णक ॥
 वर्ग ३ श्लो०८० पत्र. ११२
 कर्णिकारो राजवृक्षं प्रमहं कृतमालक ।
 आरोग्यशिम्बी शम्पाको व्याधिघातोपघातकः ॥
 आरम्वधो दीर्घफलो व्याधिघातश्चतुरङ्गुलः ।
 आरेवतस्तथा कर्णी कर्णिकारोऽथ रेवतः ॥
 वर्ग १ श्लो०२२१, २१९ पत्र ५३-५२

१. विभीतकः क. क. ग. क. च ॥ २. 'रल्लकुः' ग ॥ ३. कादमरी क. क. क. च. ॥ ४. व्याधिघ्नश्चतु' क. क. ग. क. च. ॥

निघण्टुशेषटीका

सर्जककर्मथ कषायी दीर्घपत्रक ।
 सस्यसंवरणः शूर सज्जकः शाल उच्यते ॥
 पत्र. ५८
 सरल पूतिकाष्ठ च बीज-पीतद्रुच्छिन्नतः ।
 दीपवृक्ष. स्निग्धदार प्रोक्तो मारीचपत्रक ॥
 पत्र. ६०
 देवदारु स्मृत दाह सुराह किलिम च तत् ।
 स्नेहविद्य महादारु भद्रदार्दिन्द्रदारु च ॥
 देवकाष्ठ भद्रकाष्ठ पूतिकाष्ठ च दारु च ।
 सुरदार्दिन्द्रवृक्षश्च तथैवामरदारु च ॥
 पत्र. ६१
 मधुको मधुवृक्षश्च मधुघ्णिलो मधुलव ।
 गुडपुष्पो रोध्रपुष्पो वनप्रस्थोऽथ माधव ॥
 पत्र. ६२
 मधुकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रक ।
 हस्वपुष्प-फलः स्वादुर्गैरिकाख्यो मधूलकः ॥
 पत्र. ६३
 तिन्दुको नीलसारथ कालस्कन्धः शिशूत्सकः ।
 रूजकं रूजैर्नस्तुष्ट स्यन्दनो रात्रणो रव ॥
 पत्र. ६३
 तिन्दुकोऽन्यो द्वितीयस्तु स्फूर्जकः
 काकतिन्दुक ।
 काकेन्दुकश्च विख्यात कुपील काकपीलुकः ॥
 पत्र. ६३
 रोध्रो लोध्रः शाबरकस्तिवृकस्तिवृकस्तरः ।
 तिरीट कालहीनश्च चिल्ली शबरपादप ॥
 पत्र. ६४
 क्रमुक पट्टिका रोध्रो गालवः स्थूलवल्कल ।
 जीर्णबुध्नो बृहत्पर्यः पट्टी लाक्षाप्रसादनः ॥
 पत्र. ६५
 श्लेष्मातक कर्बुदारुः पिच्छलो लेखशाटक ।
 श्लेष्म सेलुर्बाहुवीरः शापितो द्विजकुस्तित ॥
 पत्र. ६७

धनवन्तरीयनिघण्टु

सर्जको वस्तकर्मथ कषायश्चिरपत्रकः ।
 सस्यसंवरणः शूर सर्जोऽन्यः शाल उच्यते ॥
 वर्ग ५ श्लो० १२३ पत्र. १९४
 सरल पूतिकाष्ठ च बिडा पित्तद्रुमो मतः ।
 दीपवृक्ष स्निग्धदारु प्रोक्तो मारीचपत्रक ॥
 वर्ग ३ श्लो० ७८ पत्र. १११
 देवदारु स्मृत दाह सुराह किलिम च तत् ।
 स्नेहविद्य महादारु भद्रदार्दिन्द्रदारु च ॥
 देवकाष्ठ भद्रकाष्ठ पूतिकाष्ठ सुदारु च ।
 सुरदार्दिन्द्रवृक्षश्च तथैवामरदारु च ॥
 वर्ग १ श्लो० ७६-७७ पत्र. २१
 मधुको मधुवृक्षस्तु मधुघ्णिलो मधुलव ।
 गुडपुष्पो लोध्रपुष्पो वानप्रस्थोऽथ माधव ॥
 वर्ग ५ श्लो० ४५ पत्र. १७७
 मधुकोऽन्यो द्वितीयस्तु जलजो दीर्घपत्रक ।
 हस्वपुष्पः फलस्वादुर्गैरिकाख्यो मधूलिका
 वर्ग ५ श्लो० ४८ पत्र. १७७
 तिन्दुको नालसारथ कालस्कन्धोऽतिमुककः
 स्फूर्जकं स्फूर्जैर्नस्तुष्ट स्यन्दनो रात्रणो रव ॥
 वर्ग ५ श्लो० ४० पत्र. १७६
 द्वितीयतिन्दुकः काकतिन्दुर्मर्कटतिन्दुक ।
 काकेन्दुकश्च विख्यात कपील काकतिन्दुकः ।
 वर्ग ५ श्लो० ४१ पत्र. १७६
 लोध्रो रोध्रः शाबरकस्तिवृकस्तिवृक-
 स्तरः ।
 तिरीटकः काण्डहीनो भिल्ली शम्बरपा-
 दप ॥
 वर्ग ३ श्लो० १७५ पत्र. १२९
 क्रमुक पट्टिका रोध्रो वल्कलः स्थूलवल्कल ।
 जीर्णपर्णो बृहत्पर्यः पट्टी लाक्षाप्रसादनः ॥
 वर्ग ३ श्लो० १७७ पत्र. १२९
 श्लेष्मातक कर्बुदारुः पिच्छलो लेखशाटक ।
 श्लेष्म शैलुर्बाहुवीरः शापितो द्विजकुस्तितः ॥
 वर्ग ५ श्लो० ९४ पत्र. १८८

१. कषायो वीरं ख ॥ २. किरिमं झ. ॥ ३. वृक्षः स्थान्मधुं क.
 ४. ॥ ४. कुपिलुः क व, कुपीलः घ, पीलुकः ग. ॥ ५. साटकम् । ख. ॥
 ६. लुर्बाहुवीरः शां ख. ॥

निघण्टुशेषटीका

आम्रभूतो रसालश्च स श्वेष्टो मदिराक्षः ।
 कामाङ्ग सहकारश्च परपुष्टमदोत्सवः ॥
 पत्र ६८
 क्षुद्राम उक्तकोशश्च लाक्षावृक्ष सुरक्तकः ।
 अतुवृक्षो धनस्कन्ध कृमिवृक्षः सुकोशकः ॥
 रामाङ्ग उक्त आम्रान्तो मन्मथोद्भवनस्तथा ।
 टङ्को नीलकपित्थोऽन्यो रामपुत्रो नृपाम्बज ॥
 पत्र ६९
 मदन शल्यको राटः पिण्डी पिण्डीतक फल ।
 तस्कर करहाटश्च छर्दनी विषपुष्पक ॥
 पत्र ७१
 नादेयो मेघपुण्डोऽन्यस्तोयकामो निकुञ्जक ।
 जलीकाः संवृतोऽम्भोजो निचुलो जलवेतस ॥
 पत्र ७३
 वरुण श्वेतपुष्पश्च तिकशाक कुमारक ।
 सेतुद्रुम शीघ्रुक्षस्तमालो माहतापह ।
 पत्र ७४
 अङ्कोटोऽङ्कोलको रेची निर्दिष्टो दीर्घकीलक ।
 पीतसारस्ताम्रफलो गन्धपुष्पो मिङ्कोचक ॥
 पत्र. ७४
 भल्लातक. स्मृतोऽरुष्को दहनस्तपनोऽमिक ।
 अरुष्को वीरतरुर्भल्लातो ऽग्निमुखो धनुः ॥
 पत्र. ७५
 निम्बो नियमनो नेता पित्रुमन्द सुतिकक ।
 अरिष्टः सर्वतोभद्र सुभद्र पारिभद्रक ॥
 पत्र ७६
 महानिम्ब स्मृतोद्रेकः कामुको विषमुष्टिक ।
 केशमुष्टिनिम्बरको रम्यक क्षीब एव च ॥
 पत्र. ७७

धनवन्तरीयनिघण्टु

आम्रभूतो रसालश्च कीरेष्टो मदिराक्षः ।
 कामाङ्ग सहकारश्च परपुष्टो मदोत्सवः ॥
 वर्ग ५ श्लो०१ पत्र १६९
 क्षुद्राम स्यात् कृमिदन्तलाक्षावृक्षो अतुद्रुमः
 सुकोशको धनस्कन्ध कोशाङ्गश्च सुरक्तकः ॥
 रामाङ्ग उक्त आम्रान्तो मन्मथोद्भवनस्तथा ।
 टङ्को नीलकपित्थोऽन्यो रामपुत्रो नृपाम्बज ॥
 वर्ग ५ श्लो० १, ११ पत्र १७०
 मदन शल्यको राटः पिण्डी पिण्डीतक फलः ।
 तस्कर करहाटश्च छर्दनी विषपुष्पक ॥
 वर्ग १ श्लो०१६८ पत्र. ३९
 नादेयी मेघपुष्पोऽन्यो जलकामो निकुञ्जक ।
 जलीकः संवृतश्चैव विद्रुलो जलवेतस ॥
 वर्ग ५ श्लो०११७ पत्र. १९३
 वरुण श्वेतपुष्पश्च तिकशाक. कुमारक ।
 श्वेतद्रुमो गन्धवृक्षस्तमालो माहतापह ॥
 वर्ग ५ श्लो०११९ पत्र १९३
 अङ्कोटोऽङ्कोलको रेची निर्दिष्टो दीर्घकीलक ॥
 पीतसारस्ताम्रफलो गन्धपुष्पो निकोचक ॥
 वर्ग १ श्लो०२५८ पत्र. ६०
 भल्लातक. स्मृतोऽरुष्को दहनस्तपनोऽमिक ।
 अरुष्को वीरतरुर्भल्लातो ऽग्निमुखो धनुः ॥
 वर्ग ३ श्लो०१४३ पत्र. १२३
 निम्बो नियमनो नेता पित्रुमन्द. सुतिककः ।
 अरिष्टः सर्वतोभद्र. प्रभद्र पारिभद्रक ॥
 वर्ग १ श्लो०२९ पत्र. १३
 महानिम्ब स्मृतोद्रेकी कामुको विषमुष्टिक ।
 केशमुष्टिनिम्बरको रम्यकोऽक्षीष्ट एव च ॥
 वर्ग १ श्लो०३१ पत्र. १३

१. सखा । क. ख. ङ ॥ २. महोत्सवः क. ख. ङ. ङ; मदोत्सवः ग ॥

३. क्षुद्राम उक्त कोशामो लाक्षावृक्ष. सरक्तक । अतुद्रुक्षो धनस्कन्ध. कृमिवृक्ष. सुकोशक ।
 ख. ङ । क्षुद्रोऽन्य उक्तः कोशामो लाक्षावृक्षः सुरक्तक. छ. ॥ ४. शालवः क. ग. ङ. ख ॥ ५.
 विषमुष्टिका क. ख. ॥ ६. वङ्गुलो क. ङ ॥ ७. स्मृतो दक्षो ङ' क. ग. ॥ ८. म्बवरो
 र' ग. ॥

निघण्टुशेषटीका

पीडः शीतफलः खंसी धारी गुडफलोऽपि च
विरेचनफलः शाखी इयाम करभवत्सम ॥

पत्र ७७

अक्षोटः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुडाश्रय ।
कौरेष्ट कन्दरालश्च स्वादुमज्जा मृदुच्छद ॥

पत्र. ७८

करजो नकमालश्च पूतिकश्चिरिवित्त्वक ।
घृतपर्ण करजोऽन्य प्रकीर्यो गौर एव च ॥

पत्र. ८०

उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य षडग्रन्थो हस्तिवारणा ।
अक्षारवल्ली शार्ङ्गस्था काकनी करतालिका

पत्र. ८१

कटफल सोमवरकश्च श्रीपर्णा कुमुदा तथा ।
महाकषायोऽग्रन्थि क्षिप्रगर्भे प्रचतन ।
महाकुम्भी च कुम्भीका भद्रा भद्रवतीति च ।

पत्र. ८२

दाडिमो वालिमः सार कुट्टिम फलषण्डव ।
स्वाद्वम्बो रक्तबीजश्च करक शुक्रवल्ब ॥

पत्र. ८२

घातकी ताम्रपर्ण्या च कुजरा मयपावनी ।
पार्वतीया सुमिक्षा च वह्निपुष्पी च शन्दिता ।

पत्र. ८३

सल्लकी वल्लकी ह्लादा सुरभि सुलवा रस्ता ।
अश्वपुत्री कुन्दुरुकी गजभक्षा महेरणा ॥

पत्र ८४

एरण्डस्तरुण शुक्लश्वित्रो गन्धर्वहस्तक ।
पञ्चाहुको वर्धमान आरण्डो दीर्घदण्डक ॥
रक्षोऽपरो हस्तिकर्णः कर्णो व्याघ्रतलो रुधुः ।
उदबुको हस्तिपर्णश्चक्षुःशुभ्रतानपत्रक ॥

पत्र ८५

धनवन्तररीयनिघण्टु

पीड शीतः सख्खांशी धानी गुडफलोऽपि च ।
विरेचनफलः शाखी इयाम करभवत्सम ॥

वर्ग ५ श्लो०५१ पत्र. १७८

आक्षोटः पार्वतीयश्च फलस्नेहो गुडाश्रय* ।
कौरेष्ट कर्परालश्च स्वादुमज्जा पृथुच्छद ॥

वर्ग ५ श्लो०६० पत्र. १८०

करजो नकमालश्च पूतिकश्चिरिवित्त्वक ।
घृतपर्ण करजोऽन्य प्रकीर्यो गौर एव च ॥

वर्ग ५ श्लो०१०७ पत्र १९१

उदकीर्यस्तृतीयोऽन्य षडग्रन्थो हस्तिवारिणी ।
मदहस्तिनिका रोही हस्तिगोष्टणक प्रिय ॥

अक्षारबेल्लिकाऽम्बष्टा वाग्घ्नी* काकभाण्डिका
वायव्या कालिका मेदा वाक्यवल्लयपि चोच्यते ॥

वर्ग ५ श्लो० १०९-११० पत्र १९१

कटफल सोमवरकश्च श्रीपर्णा कुमुदा तथा ।
महाकुम्भा च कुम्भीका भद्रा भद्रवतीति च ॥

वर्ग १ श्लो०७३ पत्र. २१

दाडिमो दाडिमो सार कुट्टिम फलशाडव ।
स्वाद्वम्बो रक्तबीजश्च करक शुक्रवल्ब ॥

वर्ग २ श्लो०६१ पत्र ८१

घातकी ताम्रपर्ण्या च कुजरा मयपावनी ।
पार्वतीया सुमिक्षा च वह्निपुष्पा च शन्दिता ॥

वर्ग ३ श्लो०९० पत्र ११३

सल्लकी वल्लकी ह्लादा सुरभि सुलवा च सा ।
अश्वपुत्री कुन्दुरुकी गजभक्षा महेरणा ।

वर्ग ३ श्लो०१३५ पत्र १२२

एरण्डस्तरुण शुक्लश्वित्रो गन्धर्वहस्तकः ।
पञ्चाहुलो वर्धमान आरण्डो दीर्घदण्डक ॥

रक्षोऽपरो हस्तिकर्णो व्याघ्रो व्याघ्रतलो रुधुः ।
रुधुको हस्तिकर्णो च चक्षुःशुभ्रतानपत्रक ॥

वर्ग १ श्लो० २१५-१६ पत्र. ६७

१. 'वह्नी शार्ङ्गस्था क. व. । 'वल्लकी शार्ङ्गस्था ग । २. करभाण्डिका
क. ख. व. ॥ ३. फलकाण्डवः क. व. ; फलशाण्डवः ग ॥ ४. मधुवा क. व. ॥
५. अश्वपुत्री व. ॥ ६. हस्तपर्णो क. व. ॥

काम्पिल्यकोऽथ रकाज्ञो रेची रेचनकस्तथा ।
रजनो लोहिताश्व कर्कशो रक्चूर्णक ॥

पत्र ८५

कतकच्छेदनीयश्च कतः कतफल मतम् ।
अम्बुप्रसादनफल श्लक्ष्ण नेत्रविकारहृत् ॥

पत्र ८६

बन्द्वाका स्याद् वृक्षरहा शेखरी कामबृक्षकः ।
वृक्षादनी तटरुहा कामिन्यङ्घ्रिप्ररोहणी ।

पत्र ८७

वासिका सिंहकर्णी च वृषो वासा च सिंहिका ।
भाटरूष गिहमुखी मिषमाताऽऽटरूषक ॥

पत्र ८८

तुम्बुह सारसः सौरो वनत्र सानुजोऽग्निः ।
तीक्ष्णबलस्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ॥

पत्र ८९

कदली सुकुमारा च रम्भा भानुफला मता ।
काष्टीरसश्च निस्मारा मोचा हस्तिबुसा

तथा ॥ पत्र ८९

तगरं कुटिल वक्र दीन त्रिध नत शिवम् ।
कालानुसार्यमरुजु कुञ्चित नहुष वृषम् ॥

पत्र. ९०

तूल नूद च यूषं च कमुक ब्रह्मकाष्ठकम् ।
ब्रह्मदार ब्रह्मनिष्ठं ब्रह्मण्य ब्रह्मचारि च ॥

पत्र. ९०

मुष्कको मोक्षको घण्टा मूषको मुषकस्तथा ।
क्षारश्रेष्ठो गोलिकश्च द्विविध श्वेत-कृष्णक ॥

पत्र ९१

वशो वेणुर्धवफलः कर्मारस्तुणकेतुकः ।
त्वक्सारः शतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा ॥

पत्र. ९१

गाङ्गेदकी नागबला खरगन्धनिका रसा ।
विश्वदेवा तथाऽरिष्टा खञ्जला हस्वगवेयुका ॥

पत्र. ९२

कम्पिल्यकोऽथ रकाज्ञो रेची रेचनकस्तथा ।
रजनो लोहिताश्व कम्पिल्यो रक्चूर्णकः ॥

वर्ग ३ श्लो० १३८ पत्र. १२२

कतकं छेदनीयश्च कतं कतफलं मतम् ।
अम्बुप्रसादनफल श्लक्ष्णं नेत्रविकारहृत् ॥

वर्ग ३ श्लो० १७२ पत्र १२९.

बन्द्वाका स्याद् वृक्षरहा शेखरी कामरूपका ।
वृक्षादनी तटरुहा कामिनी पद्मकपिणी ॥

वर्ग ४ श्लो० ९७ पत्र १५३

वासकः सिंहपर्णी च वृषो वासाऽथ सिंहिका ।
भाटरूष सिहमुखी मिषमाताऽऽटरूषक ॥

वर्ग १ श्लो० २३ पत्र. ११

तुम्बुह सौरभः सौरो वनत्र सानुजो द्विजः ।
तीक्ष्णबलस्तीक्ष्णफलस्तीक्ष्णपत्रो महामुनिः ॥

वर्ग २ श्लो० ४२ पत्र ७८

कदली सुकुमारा च रम्भा स्वानुफला मता ।
दोर्धपत्रा च नि सारा मोचा हस्तिविषाणिका ॥

वर्ग ४ श्लो० ७५ पत्र १४८

तगरं कुटिल वक्र दीन त्रिध नतं शठम् ।
कालानुसार्यमरुजु कुञ्चितं नहुषं वृषम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ५३ पत्र. १०६

तूलं नूदं च यूषं च कमुकं ब्रह्मकाष्ठकम् ।
ब्रह्मदारं ब्रह्मणोष्ठं ब्रह्मण्यं ब्रह्मचारिणम् ॥

वर्ग ५ श्लो० ६४ पत्र. १८१

मुष्कको मोक्षको मुष्टिमुखको मुषकस्तथा ।
क्षारश्रेष्ठो गोलिकश्च द्विविधः श्वेत-कृष्णकः ॥

वर्ग ५ श्लो० १३२ पत्र. १९६

वशो वेणुर्धवफलः कर्मारुक्तुणकेतुकः ।
त्वक्सारः शतपर्वा च मस्करः कीचकस्तथा ॥

वर्ग ४ श्लो० १३७ पत्र. १६१

गाङ्गेदकी नागबला खरगन्धनिका श्लषा ।
विश्वदेवा तथाऽरिष्टा खञ्जला हस्वगवेयुका ॥

वर्ग १ श्लो० २८४ पत्र. ६५

हरिद्रा पीतिका पिण्डा रजनी रञ्जनी निशा ।
गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥

अन्या दाहहरिद्राऽपि हरिद्रः पीतचन्दनम् ॥
निर्दिष्टा वै कण्टकिनी स च कालेयकः स्मृतः ।
कालीयको दाहनिशा दार्ढी-पीतद्रु
-पीतिकाः ॥

कटुद्वेरी पर्जन्या पीतदाहः पचम्पचा ।
पत्र. ९२

स्थौण्यकं बद्धिचूडं शुक्रगुच्छं शुक्रच्छदम् ।
विकीर्णं शुक्रवहं च हरितं क्षीर्णरोमकम् ॥
पत्र. ९३

स्पृक्का स्पृग्मं ब्राह्मणी देवी लता लङ्को-
यिका मरुत् ।
पञ्चमुष्टिर्वेवपुत्री निर्मात्या पिष्टुना वधु ॥
पत्र. ९४

विडङ्गा जन्तुहन्त्री च कृमिणी चित्रतण्डुला ।
तण्डुलः कृमिहाऽमोघा कैरला मृगगामिनी ॥
पत्र. ९५

ऋषभो धूर्वहो धीरो मातृको वृषभो वृष ।
विषाणी ककुद्नीन्द्राक्षो बन्धुरो गोपतिः स्मृतः ॥
पत्र. ९६

ऋद्धिर्वृद्धिं सुखं सिद्धी रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।
ऋषियुष्ठा युग योग्यं लक्ष्मी सर्वजनप्रिया ॥
पत्र. ९६

कङ्कुठं काककुष्ठं तु विडङ्गं रत्नदायकम् ।
रेचकं पुलकं हासं शोषनं काकपालकम् ॥
पत्र. ९७

परुषकः परुः प्रोक्तो नीलवर्णः परापरः ।
परिमण्डलमल्पास्थि परुष चापि नामत ॥
पत्र. ९८

हरिद्रा पीतिका पिङ्गा रजनी रञ्जनी निशा ।
गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥

अन्या दाहहरिद्रा च पीतद्रुः पीतचन्दनम् ॥
निर्दिष्टा काष्ठरजनी सा च कालेयकं स्मृतम्
कालायकं दाहनिशा दूर्वा पीताऽऽपीतकम्
कटुद्वेरी पर्जन्या पीतदाहः पचम्पचा ।
हेमवर्णवती पीता हेमकान्ता कुमुम्भका ।

वर्ग १ श्लो० ५४, ५७-५९ पत्र १७ १८

स्थौण्यकं बद्धिचूडं शुक्रपुच्छं शुक्रच्छदम् ।
विकीर्णं शुक्रवहं च हरितं क्षीर्णरोमकम् ॥
वर्ग ३ श्लो० ६९ पत्र ११०

स्पृक्काऽस्पृग्मं ब्राह्मणी देवी मालाली
कोटिका मता ।
पञ्चमुष्टिर्वेवपुत्री निर्मात्या पिष्टुना वधु ॥
वर्ग ३ श्लो० ६२ पत्र १०८

विडङ्गं जन्तुहन्त्री च कृमिणी चित्रतण्डुला ।
तण्डुली कृमिहाऽमोघा कैरला मृगगामिनी ॥
वर्ग २ श्लो० ११ पत्र. ७१

ऋषभो धूर्वहो धीरो मातृको वृषभो वृष ।
विषाणी ककुद्दिन्द्राक्षो बन्धुरो गोपतिस्तथा ।
वर्ग १ श्लो० १२५ पत्र. ३०

ऋद्धिर्वृद्धिं सुखं सिद्धी रथाङ्गं मङ्गलं वसु ।
ऋषियुष्ठा युग योग्यं लक्ष्मी सर्वजनप्रिया ॥
वर्ग १ श्लो० १४५ पत्र. ३४

कङ्कुठं कालकुष्ठं च विरत्नं रत्ननायकम् ।
रेचकं पुलकं हासं शोषनं कालपालकम् ॥
वर्ग ३ श्लो० १४१ पत्र १२२

परुषकं परुः प्रोक्तं नीलवर्णं परापरम् ।
परिमण्डलमध्यास्थि परुष चापि नामत ॥
वर्ग ५ श्लो० ६२ पत्र १८०

१. हरिद्रा वरं क ख. ग. घ ङ ॥ २. च हरिद्रा पीतं झ. ॥ ३. यका स्मृता । क च, यकः स्मृतः । ग. घ ॥ ४. पीतका । क. घ. ङ च ॥ ५. कुमुम्भला । घ. ङ. च. ॥ ६. धीरः श्रीमान्वृषभको वृषः क घ ङ. च. ॥ ७. विषाणी क. ख. ॥ ८. ऋषियुष्ठा क. ङ च ॥ ९. रत्नदायकं क ख ॥ १०. नीलवर्णं ङ. ण. ॥ ११. परापरम् । ङ ङ. झ ञ ॥ १२. मल्पास्थि

निघण्टुशेषटीका

खजूरी तु खरस्कन्धा कषाया मधुराऽमजा ।
 दुग्धपर्वा दुरारोहा नि श्रेणिः स्वादुमस्तका ॥
 पत्र. ९८
 तालो ध्वजद्रुम प्राशुर्दीर्घस्कन्धो दुरारोह ।
 तुणराजो दीर्घतरुल्लेख्यपत्रो हुमेश्वरः ॥
 पत्र. ९९
 नालिकेरो रसफल सतुप्त कूर्चकेशरः ।
 लतावृक्षो दृढफलो लाङ्गली दाक्षिणात्यक ॥
 पत्र १००
 स्यात् प्रगफलमुद्गेगं मसि घोऽफल मतम् ।
 चिकण चल्कलं चिककं गवां मद्करं च तत् ॥
 पत्र. १०१
 सिन्दुवार श्वेतपुष्प सिन्दुक सिन्दुवारिका ।
 नीलपुष्प शीतसहो निर्गुण्डी नीलसिन्दुका ॥
 पत्र. १०३
 शेफालिकाऽन्या निर्गुण्डी खनौका नीलमञ्जरी ।
 शुक्लाऽन्या श्वेतसुरसा भूतकेशी च कथ्यते ॥
 पत्र १०४
 प्रियङ्गु प्रियवल्ली च फलिनी कङ्गुनी प्रिया ।
 वृत्ता गोवन्दनी श्यामा कारम्मा वर्णमेदिनी ॥
 पत्र १०५
 मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुलवा ।
 यष्टीमधूकं मधुकं यष्ट्याहं मधुयष्टिका ॥
 तल्लक्षण क्लीतर्जं च क्लीतक क्लीतका च सा ।
 स्थलजा जलजाऽन्या च मधुपर्णी मधूलिका ॥
 पत्र १०६
 अश्वगन्धा वाजिगन्धा कुम्भकोऽश्वारोहक ।
 चाराहकर्णी तुरगी बल्या वाजीकरी मता ॥
 पत्र. १०६
 अजश्री मेघश्री सर्पदष्ट्रा च वर्तिका ।
 द्वितीया दक्षिणावर्ता वृधिकाली विषाणिका ॥
 पत्र. १०७

धन्वन्तरीयनिघण्टु

खजूरी तु खरस्कन्धा कषाया मधुरामजा ।
 दुग्धपर्वा दुरारोहा नि श्रेणिः स्वादुमस्तका ॥
 वर्ग ५ श्लो०५३ पत्र १७८
 तालो ध्वजद्रुम प्राशुर्दीर्घस्कन्धो दुरारोहः ।
 तुणराजो दीर्घतरुल्लेख्यपत्रो हुमेश्वरः ॥
 वर्ग ५ श्लो०६८ पत्र १८२
 नारिकेलो रसफल सुतुप्त कूर्चशेखरः ।
 तालवृक्षो दृढफलो लाङ्गली दाक्षिणात्यक ॥
 वर्ग ५ श्लो०७४ पत्र. १८३
 स्यात् प्रगफलमुद्गेगं मसि घोऽफल स्मृतम् ।
 चिकण चिककणा चिकका गुर्वाकः
 खपुरं च तत् ॥
 वर्ग ३ श्लो०३९ पत्र १०३
 सिन्दुवार श्वेतपुष्प सिन्दुक सिन्दुवारिकः ।
 नीलपुष्प शीतसहो निर्गुण्डी नीलसिन्दुका ॥
 वर्ग ४ श्लो०८१ पत्र १५०
 शेफालिकाऽन्या निर्गुण्डी खनजा नीलमञ्जरी ।
 शुक्लाऽन्या श्वेतसुरसा भूतकेशी च कथ्यते ॥
 वर्ग ४ श्लो० ८३ पत्र १५०
 प्रियङ्गु प्रियवल्ली च फलिनी कङ्गुनी प्रिया ।
 वृत्ता गोवन्दनी श्यामा कारम्मा वर्णमेदिनी ॥
 वर्ग ३ लो०१६ पत्र ९७
 मधुयष्टी च यष्टी च यष्टीमधु मधुलवा ।
 यष्टीकं मधुकं चैव यष्ट्याहं मधुयष्टिका ॥
 तल्लक्षण क्लीतर्जं क्लीतनकं क्लीतनं क्लीतिका च सा ।
 स्थलजा जलजाऽन्या तु मधुपर्णी मधूलिका ॥
 वर्ग १ लो०१४२,१४४ पत्र ३३,३४
 अश्वगन्धा वाजिगन्धा कङ्कुकाऽश्वारोहक ।
 चाराहकर्णी तुरगी बल्या वाजिकरी स्मृता ॥
 वर्ग १ लो०२७२ पत्र ६२
 अजश्री मेघश्री सर्पदष्ट्रा च वर्तिका ।
 द्वितीया दक्षिणावर्ता वृधिकाली विषाणिका ॥
 वर्ग १ श्लो०८७ पत्र. २३

१ रा रसा । तुं क. ड. ॥ २. सुगन्धः क. ड. ॥ ३. श्यावफलं ख ग. स ॥
 ४. सिन्धुकः सिन्धुवा' क ग ॥ ५. शीतसिन्धुका ड. ॥ ६. 'मेदिनी क.
 ख. ग ड ॥

निघण्टुशेषटीका

श्री कर्कटश्री च कुलीरा कर्कटाह्वया ।
 कुलिकश्री चक्रा च महाघोषा मत्ताङ्गयपि ॥
 चन्द्रा स्वाहु विषाणी च प्रोक्ता च निजमूर्धजा ॥
 पत्र १०८
 कण्टकारी च दु स्यर्षा भुद्रा व्याघ्री निर्विषिका ।
 कण्टालिका कण्टकिनी धावनी दुःप्रवर्षिणी ॥
 पत्र १०८
 बृहती सिंहघनाक्रान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली ।
 विशदा स्थूलमण्टाकी महती तु महोटिका ॥
 पत्र १०९
 विशारिका मता शुक्ला स्वादुकन्दा स्तुगालिका ।
 वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विडालिका ॥
 पत्र ११०
 मन्वा क्षीरविदारी स्वाद् क्रक्षगन्धेक्षुवलयपि ।
 क्षीरकन्दा क्षीरयुक्ता क्षीरवल्ली पयस्विनी ॥
 पत्र ११०
 पृष्ठिण (शंखि) पर्णी पृथक्पर्णी कलशिघावनी गुहा ।
 शृगालविन्ना घृतिला पर्णी क्रोष्टुकुपिष्ठिका ॥
 पत्र १११
 गोकुलर स्याद् गोकुलरको भक्षकः स्वादुकण्टक ।
 गोकण्टको भक्षकः पडन्तः क्षुरकः क्षुरः ॥
 गोकण्टो गोक्षुरः कण्टी घडङ्गस्त्रिकण्टविषकः ।
 त्रिकण्टक कण्टफल श्वदप्यौ व्यालदंष्ट्रक ॥
 पत्र ११२
 दन्ती क्षीप्रा निकुम्भा स्यादुपचित्रा मकूलकः ।
 तथोदुम्बरपर्णी च विशल्या च गुणप्रिया ॥
 पत्र ११२
 अपामार्गश्च शिखरी प्रत्यक्पुष्पी मयूरक ।
 अधःशल्याऽथ किण्णिही दुर्ग्रह खरमञ्जरी ॥
 स पवोक शैखरिको मर्कटी दुरतिग्रह ।
 पत्रपुष्पी च घक्षिरः कुटो मर्कटपिप्पली ॥
 पत्र ११४

अष्टमन्तरीयनिघण्टु

श्री कर्कटश्री च कुलीरा कर्कटाह्वया ।
 कुलीरभृङ्गी चक्रा च महाघोषा मत्ताङ्गिनी ॥
 चन्द्रारूपवा विषाणी च शृङ्गी वनजमूर्धजा ।
 वर्ग १ श्लो०८५, ८६ पत्र. २२
 कण्टकारी तु दु स्यर्षा भुद्रा व्याघ्री निर्विषिका ।
 कण्टालिका कण्टकिनी धावनी दुःप्रवर्षिणी ॥
 वर्ग १ श्लो०९५ पत्र २५
 बृहती सिंहिकाक्रान्ता वार्ताकी राष्ट्रिका कुली
 विषदा स्थूलकण्टाकी महती तु महोटिका ॥
 वर्ग १ श्लो०९३ पत्र. २४
 विशारिका मता शुक्ला स्वादुकन्दा शृगालिका ।
 वृक्षकन्दा विदारी च वृक्षवल्ली विडालिका ॥
 वर्ग १ श्लो०१४७ पत्र ३४
 मन्वा क्षीरविदारी स्वादिभ्रुगन्धेक्षुवलयपि ।
 क्षीरवल्ली क्षीरकन्दा क्षीरशुकला पयस्विनी ॥
 वर्ग १ श्लो० १४९ पत्र ३५
 पृष्ठिणपर्णी पृथक्पर्णी कलशी घावनी गुहा ।
 शृगालविन्नाऽक्रिप्रबला पर्णी क्रोष्टुकुपिष्ठिका ॥
 वर्ग १ श्लो० ९० पत्र २३
 गोकुलर स्याद् गोकुलरको भक्षकः स्वादुकण्टक ।
 गोकण्टको भक्षकः पडङ्गः कण्टकणिकः ॥
 गोकण्टो गोक्षुरः कण्टी घडङ्ग क्षुरकः क्षुरः ।
 त्रिकण्टक कण्टफल श्वदप्यौ व्यालदंष्ट्रकः ॥
 वर्ग १ श्लो०१०२-१०३ पत्र २६
 दन्ती क्षीप्रा निकुम्भास्यादुर्पचित्रा मकूलकः ।
 तथोदुम्बरपर्णी च विशल्या च गुणप्रिया ॥
 वर्ग १ श्लो० २२३ पत्र ५३
 अपामार्गस्तु शिखरी प्रत्यक्पुष्पी मयूरक ।
 अधःश्लयोऽथ किण्णिही दुर्ग्रह खरमञ्जरी ॥
 स शैबोक शैखरिको मर्कटी दुरतिग्रह ।
 पराक्पुष्पी घक्षीरश्च कण्टी मर्कटपिप्पली ॥
 वर्ग १ श्लो० २६०-२६१ पत्र. ६०

१. क्रान्ता ण. ॥ २. स्थूलमण्टा' ख. ग. ॥ ३. 'ण्टाली म' ग प क. ख. ॥
 ४. वृक्षक' श ॥ ५. वृक्षव' श ॥ ६. 'पवित्रा' क ख. ग. क. च. ॥ ७.
 'शल्याश्च कि' क ख ॥

निघण्टुशेषटीका

चण्डस्तरीयनिघण्टु

छुण्ठी महीषध विश्वा नागर विश्वमेवम् ।
 विश्वीषध श्वत्रवेरं कद्रुमङ्गं तथाऽऽर्क्षम् ॥
 पत्र ११५

पुनर्नवा विद्यासथ कटिस्तः शशिलाटकः ।
 वृथी च क्षुद्रवर्षाभूर्दीपत्र कटिस्तकः ॥
 पत्र ११५

पुनर्नवाऽपरः क्रूर सद्यो मण्डलपत्रक ।
 श्वेतमूले वर्षकेतुर्महावर्षाभुरुच्यते ॥
 पत्र ११६

ज्योतिष्मती तु कटमी स्यात् सुवर्णलतेति च ।
 ज्योतिष्का स्वामिमासा च लवणोक्ता च दुर्जना ॥
 पत्र ११६

माषपर्णी तु काम्योजी कृष्णवृन्ता महासहा ।
 भार्गवाया सिंहवृन्ता मासमासाऽक्षपुच्छिका ॥
 पत्र. ११७

सुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शिम्बी मार्जारगन्धिका ।
 वनजा रङ्गणी हासा शर्पपर्णी बुधैः स्मृता ॥
 पत्र ११७

तामलक्युष्मा ताली तमालं तु तमालिनी ।
 वितुन्नकस्त्वज्जटा च छाटा साऽऽमल-
 कीति च ॥
 पत्र ११८

हरिद्रा पीतिका पित्रा रञ्जनी रञ्जिनी निषा ।
 गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥
 हल्दी हलना श्रेष्ठः श्रेय वर्णविलासिनी ।
 विवर्णी च जयन्ती च दीर्घरक्ता सुररिणी ॥
 पत्र. ११९

चक्रमर्दस्त्रवेवजो मेधाक्षोऽण्डगजः स्मृतः ।
 प्रुनाटः प्रुनाटबकी स्वापत्तकः स च ॥
 पत्र. ११९

भाषणी स्वान्मुण्डनिका मिधु. भवणशीर्षिका ।
 श्ववणाहा प्रजिता परिशजी तपोधना ॥
 पत्र. १२०

छुण्ठी महीषधं विश्वं नागरं विश्वमेवम् ।
 विश्वीषधं श्वत्रवेरं कद्रुमङ्गं तथाऽऽर्क्षम् ॥
 वर्ग २ श्लो० ८२ पत्र. ८६

पुनर्नवा विद्यासथ कटिस्तः शशिलाटिका ।
 वृथीरः क्षुद्रवर्षाभूर्दीपत्र कटिस्तकः ॥
 वर्ग १ श्लो० २७४ पत्र ६२

पुनर्नवाऽपरः क्रूर सद्यो मण्डलपत्रक ।
 श्वेतमूले वर्षकेतुर्महावर्षाभुरुच्यते ॥
 वर्ग १ श्लो० २७६ पत्र ६३

ज्योतिष्मती तु कटमी सुवर्णलतिकेति च ।
 ज्योतिष्कायाऽमिमासा च लवणोक्ता च दुर्जरा ॥
 वर्ग १ श्लो० २६७ पत्र ६१

माषपर्णी च काम्योजी कृष्णवृन्ता महासहा ।
 भार्गवाया सिंहवृन्ता मासमासाऽक्षपुच्छिका ॥
 वर्ग १ श्लो० १३६ पत्र ३२

सुद्रपर्णी क्षुद्रसहा शिम्बी मार्जारगन्धिका ।
 वनजा रिङ्गिणी ह्रस्वा शर्पपर्ण्यां बुधे स्मृते ॥
 वर्ग १ श्लो० १३८ पत्र ३२

तामलक्यजटा ताली तमालं तु तमालिनी ।
 वितुन्नभूता तमकं भूधात्री भ्वामलक्यपि ॥
 वर्ग ३ श्लो० ८४ पत्र ११२

हरिद्रा पीतिका पित्रा रञ्जनी रञ्जिनी निषा ।
 गौरी वर्णवती पीता हरिता वरवर्णिनी ॥
 हल्दीका भद्रलता श्रेया वर्णविलासिनी ।
 विवर्णी च जयन्ती च दीर्घरक्ता तु रङ्गिणी ॥
 वर्ग १ श्लो० ५४-५५ पत्र १७

चक्रमर्दस्त्रवेवजो मेधाक्षोऽण्डगजस्तथा ।
 प्रुनाटः प्रुनाटबकी स्वापत्तकस्तथा ॥
 वर्ग ४ श्लो० ५ पत्र. १३४

भाषणी स्वान्मुण्डनिका मिधु भवणशीर्षिका ।
 श्ववणाहा प्रजिता परिशौजी तपोधना ॥
 वर्ग १ श्लो० १५९ पत्र. ३७

१. वृम्बिकः छ ॥ २. दुर्मरा तुलंभा ग ॥ ३. हरिद्रा क ख ग.
 घ. ङ. ॥ ४. हलादिका क. ॥ ५. 'जाजी तथा घना । क छ. व. ॥

निघण्टुशेषटीका

महाश्रावणिकाऽभ्या तु लोचनीया तथाऽपरा
कदम्बपुष्पिका श्लोका छिन्नग्रन्थिका च सा ॥

पत्र १२०

बाकुची सोमराजी च सोमवल्ली सुबल्लघपि ।
भवत्पुञ्ज कृष्णफली सैव पूतिफली मता ॥
चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा च सा मता ।
पूतिपर्णा कालमेधी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥

पत्र १९१

रास्ना युक्तरसा रस्या श्रेयसी रसना रसा ।
सुगन्धमूलाऽतिरसा सैव युक्तरसा स्मृता ॥

पत्र १२१

अन्या महासुगन्धा तु सुबहा गन्धनाकुली ।
सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राकी विषमर्द्धनी ॥

पत्र. १२०

कुंठेरकस्तु वैकुण्ठ क्षुद्रपर्णोऽजैक स्तितः ।
वटपत्रः कुंठेरोऽन्य पर्णासो बिल्वगन्धक ॥
कुंठेरकस्तुतीयोऽन्यो मालुक कृष्णमालुक ।
कृष्णाजैक कालमाल कराल कृष्णमल्लिका ॥

पत्र १२३

सुरसा तुलसी ग्राम्या तुलसी बहुमञ्जरी ।
आपीता राक्षसी गौरी भूतघ्नी देवदुन्दुभि ॥

पत्र १२४

जम्बीरः खरपत्रश्च फणी चोफ फणिज्जक ।
मरुत्तको मरुत्तको मरुत्तमरिचकस्तथा ॥

पत्र १२४

प्रायमाणा कृतप्राणा प्रायन्ती प्रायमाणिका ।
बलभद्रा बलदेवा वार्षिकं गिरिसालुजा ॥

पत्र. १२५

यासो यवासकोऽनन्ता बालपत्रोऽधिककण्टक ।
वीरमूल. समुद्रान्ता दीर्घमूले मरुद्भव ॥
धन्वयासो दुरालम्भा ताम्रमूली च कच्छुरा ।
दुरालम्भा च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासकः ॥

पत्र १२५

धन्वन्तरीयनिघण्टु

महाश्रावणिका मुण्डी लोचनीया तथाऽन्यथा
कदम्बपुष्पिका प्रोफा छिन्नग्रन्थिका च सा ॥

वर्ग १ श्लो० १६० पत्र. ३७

बाकुची सोमराजी तु सोमवल्ली सुबल्लघपि ।
भवत्पुञ्जा कृष्णफला सैव पूतिफला मता ॥
चन्द्रलेखेन्दुलेखा च शशिलेखा मता च सा
पूतिकर्णा कालमेधी दुर्गन्धा कुष्ठनाशनी ॥

वर्ग १ श्लो० १६५-६ पत्र. ३८

रास्ना युक्तरसा रस्या श्रेयसी रसना रसा ।
सुगन्धमूलाऽतिरसा सैव पुस्तिरसा स्मृता ।

वर्ग १ श्लो० २७० पत्र ६२

अन्या महासुगन्धा च सुबहा गन्धनाकुली ।
सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राकी विषमर्द्धनी ॥

वर्ग ४ श्लो० १०५ पत्र १५५

कुंठेरकस्तु वैकुण्ठ क्षुद्रपर्णोऽजैकस्तथा ।
वटपत्र कुंठेरोऽन्य पर्णासो^३ बिल्वगन्धक ॥
कुंठेरकस्तुतीयोऽन्यः शालुक. कृष्णशालुक ।
कृष्णाजैक कालमाल कराल कृष्णमल्लिका ॥

वर्ग ४ श्लो० ५४, ५६ पत्र १४५

सुरसा तुलसी ग्राम्या सुरभी बहुमञ्जरी ।
अपेतराक्षसी गौरी भूतघ्नी देवदुन्दुभि ॥

वर्ग ४ श्लो० ५० पत्र १४४

जम्बीर खरपत्रश्च फणी चोफ फणिज्जक ।
मरुत्तको मरुत्तको मरुत्तमरिचकस्तथा ॥

वर्ग ४ श्लो० ५२ पत्र १४४

प्रायमाणा कृतप्राणा प्रायन्ती प्रायमाणिका ।
बलदेवा बलभद्रा वार्षिकं गिरिसालुजा ॥

वर्ग १ श्लो० २५४ पत्र ५९

यासो यवासकोऽनन्तो बालपत्रोऽधिककण्टकः ।
दूरमूलः समुद्रान्तो दीर्घमूले मरुद्भव ॥
धन्वयासो दुरालम्भा ताम्रमूली च कच्छुरा ।
दुरालम्भा च दुःस्पर्शा यासो धन्वयवासक ॥

वर्ग १ श्लो० २२, २० पत्र. १०-११

१ मता क ग घ ङ च. ॥ २ कृष्णशाली ङ छ म ॥ ३ श्लो गन्धबिल्वकः
क ॥ ४ गिरिसालुगम् । ङ च; गिरिसालुजम् म ॥

निघण्टुशेषटीका

किराततिक्तको हैम काण्डतिक्तः किरातकः ।
भूमिम्बोऽनार्यतिक्तश्च कैरातो रामसेनकः ॥
कैडर्यं पिबुमन्दश्च निम्बो रिष्टो वरत्वचः ।
छर्वनो हिङ्गुनिर्यासः त्रियमालश्च पर्वतः ॥
नेपालः कथितश्चान्यो जातिभेदो ज्वरान्तक
नाडीतिक्तोऽर्द्धतिक्तश्च निशारि सन्निपातहा ॥

पत्र १२६

कुष्ठं रोगो गदो व्याधिरुपलं पाकलं हजा ।

पत्र १२७

बालकं वारि तोयं च हीवेरं जलमम्बु च ।
कैडर्यं वज्रमुदीच्यं च पिङ्गमाचमनं कचम् ॥

पत्र १२७

शटी शटी पलाशः स्यात् हेया पृथुपलाशिका
सुगन्धमूला गन्धोली घृष्टप्रन्था सुवता वधू ।

पत्र १२८

एलाबालुकमालुकं बालुकं हरिबालुकम् ।
एत्वालुकं कपित्थं च दुर्वर्णं प्रसरं हठम् ॥

पत्र १२८-१२९

कुङ्कुमं हृदिरे रक्तमसृगलं च पीतकम् ।
कास्मीरं चारु बाह्लीकं सङ्घोचं पिशुनं वरम् ॥

पत्र. १२९

जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री प्रियंवदा ।
मालती हृद्यगन्धा च चैतिका तैलभाविनी ॥

पत्र १३०

जातीफल जातिसस्यं शादुकं मालतीफलम् ।
मञ्जासारं जातिभृत्तं पुटं सौमनस फलम् ॥

पत्र १३०

यूथिका बालपुष्पी च पुण्यगन्धा गुणोऽज्वला ।
गणिका चारुमोटा च शिक्षण्डी ॥

पत्र. १३१

स्वर्णयूथिका ॥

यूथशालिनी

पत्र १३१

घन्वतरीयनिघण्टु

किराततिक्तको हैम काण्डस्तिक्तः किरातकः ।
भूमिम्बोऽनार्यतिक्तश्च किरातो रामसेनकः ॥
कैडर्यं पिबुमन्दश्च निम्बोऽरिष्टो वरत्वचः ।
छर्विष्णो हिङ्गुनिर्यासः त्रियमालश्च पावतः ॥
नेपालः कथितश्चान्यो जातिभेदो ज्वरान्तकः ।
महातिक्तश्च तिक्तश्च निशारि सन्निपातहा ॥

वर्ग १ श्लो० ३३-३५ पत्र १४

कुष्ठं रोगोऽगदो व्याधिरुपलं पाकलं हजा ।

वर्ग ३ श्लो० ४९ पत्र. १०५

बालकं वारि तोयं च हीवेरं जलमम्बु च ।
कैडर्यं वज्रमुदीच्यं च पिङ्गमाचमनं कचम् ॥

वर्ग १ श्लो० ४७ पत्र १६

सटी सटी पलाशश्च हेया पृथुपलाशिका ।
सुगन्धमूला गन्धोली घृष्टप्रन्था सुवता वधू ॥

वर्ग १ श्लो० ६१ पत्र १८

एलाबालुकमालुकं बालुकं हरिबालुकम् ।
एत्वालुकं कपित्थं स्याद् दुर्वर्णं प्रसरं हठम् ॥

वर्ग ३ श्लो० ७६ पत्र १११

कुङ्कुमं हृदिरे रक्तमसृगलं च पीतकम् ।
कास्मीरं चारु बाह्लीकं सङ्घोचं पिशुनं वरम् ।

वर्ग ३ श्लो० १२ पत्र. ९५

जाती मनोज्ञा सुमना राजपुत्री प्रियंवदा ।
मालती हृद्यगन्धा च चैतिका तैलभाविनी ॥

वर्ग ५ श्लो० १३७ पत्र. १९८

जातीफल जातिसस्यं शादुकं मालतीफलम् ।
मदशोण्डं जातिभृत्तं पुटं सौमनस फलम् ।

वर्ग ३ श्लो० ३५ पत्र. १०२

यूथिका बालपुष्पी च पुण्यगन्धा गुणोऽज्वला ।
गणिका चारुमोटा च शिक्षण्डी ॥

वर्ग ५ श्लो० १४८ पत्र २००

स्वर्णयूथिका
सुवर्णयूथा हरिणी पीतिका पीतयूथिका ।

वर्ग ५ श्लो० १४८-९ पत्र. २००

१. 'ह्य कैरातो ख ग क ॥ २. क्लीष्टर्यः क प क. चं. ॥ ३. 'लः पथि-
कम्बान्यो क ख प क च ॥ ४. 'त्यं च दुर्वर्णः' क. ख. क. ॥ ५. तिलभाविनी
घ. ॥ ६. पञ्जासारं जां ग. ॥ ७. कथिका क. क. ॥ ८. स्वर्णयूथिका घ. ॥

मिथुन्दुशेषटीका

- श्रीकाऽन्या शङ्खवला नामत शङ्खयूचिका ॥
पत्र १३१
- कुन्द सुमकरन्दश्च श्वेतपुणो मनोहर ।
अद्दहासो भृङ्गस्तु शुक्लशाल्योदनोपम ॥
पत्र १३२
- श्रीष्माऽतिशुरभि कान्ता सुगन्धा वनमालिनी ।
सुकुमारा शिखरिणी नेमाळी नखमालिका ।
पत्र १३३
- मल्लिका क्षीतभीरुश्च मद्यन्ती प्रमोदनी ।
मदनीया गवाक्षी च भूपयष्टापदी तथा ॥
पत्र १३३
- वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यम्बा सुरूपा सुभगा प्रिया ।
श्रीमती वदपदानन्दा सुवर्षा मुक्तबन्धनी ॥
पत्र १.४
- तरणी रामतरणी वर्णिनी चारुकेसरा ।
रञ्जया कुमारी गन्धाढ्या द्विरेकगणसम्मता ॥
पत्र १३४
- सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ।
पत्र १३५
- पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्त विभावयेत् ॥
पीतः कुरण्टको ह्येषो रक्तः कुरबकः स्मृत ।
नील आतेगलो दासी बाण ओदनपाक्यपि ॥
पत्र १३५
- चित्रको दहनो व्याल पाठीनो दारुणोऽग्निक् ।
ज्योतिष्को बल्लरी वह्निः पाठी पाली कट्टः शिखी ॥
पत्र १३६
- वासन्ती प्रहसन्ती च सुवसन्ता वसन्तजा ।
शोकरा क्षीतसंवासा सेव्या अमरबान्धवा ॥
पत्र. १३७
- नीलिनी नीलिका काली ग्राम्या तूणी विशोषनी ।
तुल्या श्रीकलिका शैला भारवाही च रञ्जनी ॥
पत्र १३८

अश्वत्थीवनिघण्टु

- श्रीकाऽन्या शङ्खवला नामत शङ्खयूचिका ।
वर्ग ५ श्लो० १४९ पत्र. २००
- कुन्द सुमकरन्दश्च सदापुणो मनोहर ।
अद्दहासो भृङ्गस्तु शुक्लशाल्योदनोपम ॥
वर्ग ५ श्लो० १५० पत्र. २०१
- श्रीष्मी तु शुरभि कान्ता सुगन्धा वनमालिनी ।
सुकुमारा शिखरिणी 'नेपाली' वनमालिका ॥
वर्ग ५ श्लो० १४० पत्र १९८
- मल्लिका क्षीतभीरुश्च मद्यन्ती प्रमोद्विनी ।
मदनीया गवाक्षी च 'भूपयष्टा'पदी तथा ॥
वर्ग ५ श्लो० १३४ पत्र १९७
- वार्षिकी त्रिपुटा त्र्यम्बा सुरूपा सुभगा प्रिया ।
श्रीमती वदपदानन्दा सुवर्षा मुक्तबन्धना ॥
वर्ग ५ श्लो १३६ पत्र- १९७
- तरणी रामतरणी कणिका चारुकेसरा ।
सहा कुमारी गन्धाढ्या द्विरेकगणसम्मता ॥
वर्ग ५ श्लो० १४५ पत्र. १९९
- सैरेयकः सहचरः सैरेयश्च सहाचरः ।
वर्ग १ श्लो० २७८ पत्र ६३
- पीतो रक्तोऽथ नीलश्च कुसुमैस्त विभावयेत् ॥
पीतः कुरण्टको ह्येषो रक्तः कुरबकः स्मृत ।
नील आतेगलो दासी बाण ओदनपाक्यपि ॥
वर्ग १ श्लो० २७८-२७९ पत्र. ६३
- चित्रको दहनो व्याल पाठिनो दारुणोऽग्निक् ।
ज्योतिष्को बल्लरी वह्निः 'पाली' पाठी कट्टः शिखी ॥
वर्ग २ श्लो० ८० पत्र ८६
- वासन्ती प्रहसन्ती च सुवसन्ता वसन्तजा ।
शोभना क्षीतसंवासा सेव्या अमरबान्धवा ॥
वर्ग ५ श्लो० १३९ पत्र १९८
- नीलिनी नीलिका काली ग्राम्या तूणी विशोषनी ।
तुल्या श्रीकलिका 'शैला' भारवाही च रञ्जनी ॥
वर्ग १ श्लो० २३२ पत्र. ५५

१. नेपाली क ॥ २ भूतपर्य्यपदी क स ॥ ३ पाठीरो दां ग च ॥ ४. ज्योतिष्कश्चा-
रुणोवह्निः ग क ॥ ५. पाठी पाठिः शठः शिखी ग ॥ ६. शैला क. ख. ग. क च ॥

निघण्टुशेषटीका

वमनकं पाण्डुराङ्गं वास्तं गन्धोक्तं
मुनिम् ।
पुण्डरीकं ब्रह्मजटसृचिपुत्रं तपस्विनम् ॥
पत्र १३८
धमूरकः स्मृतो धूर्तो देवता कितवः शठः ।
उन्मत्तको भदनकतस्तल्लफलस्तथा ॥
पत्र. १३९
शङ्खपुष्पी कम्बुपुष्पी शङ्खाद्या शङ्खमालिनी ।
किरीटी शङ्खकुष्ठमा मेध्या वनविलासिनी ॥
पत्र. १४०
कर्पूरको गन्धमूलो श्राविड काल्य एव च ।
वैधमुक्त्यो दुर्लभश्च कस्मिन् सम्प्रता ह्यटी ॥
पत्र. १४०
अजमोदा वस्तमोदा दीप्यको लोचमस्तकः ।
सराभ्या कारवी बल्ली मोक्षा इस्तिमधूरकः ॥
पत्र. १४१
यवानी दीपको दीप्यो यवसाह्यो यवानिका ।
यमानिकोगन्धा च दीपनीया च दीपनी ॥
पत्र १४१
पर्वटं स्वात् पर्वटको वरतिककश्च नामतः ।
रजो रेणुश्च पांशुश्च कवचोऽर्धमकण्टकः ॥
पत्र १४२
बला भङ्गीदनी वाटी सम्राज्ञा खरयष्टिका ।
महासम्राज्ञीदनिका शीतपाक्योदनाह्वया ॥
पत्र. १४३
महाबला वर्षपुष्पी तथा वाटप्यवनी स्मृता ।
सहदेवी देवसहा पीतेपुष्पी वृहत्फला ॥
बलिकाऽतिबला श्रेया वाटप्यपुष्पी च कहुता ।
ऋष्यप्रोक्ता ऋक्षगन्धा सैव भूरिवला मता ॥
पत्र. १४४
वात-पितापहं प्राहि बल्यं हृद्यं बलाप्रयम् ।
पत्र. १४४

चन्द्रतरांनिघण्टु

दमनः पाण्डुराङ्गः स्याद् वास्तो गन्धोक्तो
मुनिः ।
पुण्डरीको ब्रह्मजटा तपस्वी ऋचिपुत्रकः ॥
वर्ग ३ श्लो० ६४ पत्र १०९
धमूरः कर्मको धूर्तो देवता कितवः शठः ।
उन्मत्तको भदनकः कालिम्व इरयस्तलमः ॥
वर्ग ४ श्लो० ७ पत्र १३५
शङ्खपुष्पी कम्बुपुष्पी शङ्खाद्या कम्बुमालिनी ।
तिलकी शङ्खकुष्ठमा मेध्या वनविलासिनी ॥
वर्ग ४ श्लो० ११३ पत्र. १५६
कर्पूरो गन्धमूलश्च श्राविड कार्श्य एव च ।
वैधमुक्त्यो दुर्लभश्च कस्मिन् सम्प्रताः सटी ॥
वर्ग ३ श्लो० ९४ पत्र. ११४
अजमोदा वस्तमोदा दीप्यको लोचमस्तकः ।
सराभ्या कारवी बल्लिमोक्षा इस्तिमधूरिका ॥
वर्ग २ श्लो० ९८ पत्र ८९
यवानी दीपको दीप्यो यवसाह्यो यवानिका ।
यमानिकोगन्धा च दीपनीया च दीपनी ॥
वर्ग २ श्लो० ९९ पत्र ८८
पर्वटं स्वात् पर्वटको वरतिकः सुतिककः ।
रजो रेणुश्च पांशुश्च कवचोऽर्धमकण्टकः ॥
वर्ग १ श्लो० ४५ पत्र १६
बला भङ्गीदनी वाटी सम्राज्ञा खरयष्टिका ।
महासम्राज्ञीदनिका शीतपाक्योदनाह्वया ॥
वर्ग १ श्लो० २८० पत्र ६४
महाबला वर्षपुष्पी तथा वाटप्यवनी स्मृता ।
सहदेवा देवसहा पीतेपुष्पी वृहत्फला ॥
बलिकाऽतिबला श्रेया वाटप्यपुष्पी च कहुता ।
ऋष्या प्रोक्ता ऋक्षगन्धा सैव भूरिवला मता ॥
वर्ग १ श्लो० २८२, २८६ पत्र. ६५
वातपितापहं प्राहि बल्यं हृद्यं बलाप्रयम् ।
वर्ग १ श्लो० २८७ पत्र. ६५

१ मधूरकः कालिं क. ख. ग. ॥ २. 'हा शङ्खमालिनी क. क. ॥ ३. तिरीटी क. ख. ग. ॥ ४. कार्श्यं क. ॥ ५. यवानिका ख. ग. ॥ ६. तिककश्च नामतः । रजो क. ख. ग. घ. ङ ॥ ७ पाण्डुराङ्ग व. क. ॥ ८. ब्रह्मजटुकः गः कर्मकण्टकः त. ॥ ९ 'बला वाटप्यपुष्पी क. ॥ १०. 'पुण्डा ह' क. क. ॥

निघण्टुशेषटीका

हिङ्गु रामठमत्युभं जन्तुध्वं भूतनाशनम् ।
अगूढगन्धं घाल्हीकं जरणं सुपधूपनम् ॥
पत्र १४५

हिङ्गुपत्री तु कारवी पृथ्वीका पृथुका पृथुः ।
बाष्पिका दीर्घिका तन्वी बिल्विका दारुपत्रिका ।
नाडी हिङ्गुपलाशा च जन्तुका रामठी रसा ।
वसपत्री वेणुपत्री पिण्डा हिङ्गु शिवाटिका ॥
पत्र १४६

काकजहा भ्वाक्ष्रजहा मद्भ्वाक्ष्रजा सुलोमशा
पारावतपदी दासी नदीकान्ता प्रवीबला
पत्र १४६

काकनासा भ्वाक्ष्रनासा काकतुण्डफला च सा ।
सुरङ्गा तस्करा स्नायुध्वाक्ष्रतुण्डफला मता ॥
पत्र १४७

पाषाणमेदकोऽश्मन् शिलामेदोऽश्ममेदक ।
स वैवोपलमेदश्च नगविध्वंसकोऽश्ममित् ॥
पत्र १४७

ह्युषा वपुषा विभ्रा विभ्रगन्धा विमन्विका ।
पत्र १४७

अन्याऽश्वत्थफला^(१) कच्छूनी भ्वाक्ष्रनासिका ।
पत्र १४८

क्षणपुष्पी बृहत्पुष्पी स चोक्तः क्षणघण्टकः ।
महाक्षणे माल्यपुष्पी क्षमनी कटुतिक्का ।
पत्र १४८

शालिपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपर्णतिगुहा ध्रुवा ।
विदारिगन्धाश्चमती दीर्घमूला च पीतनी ॥
सर्वानुकारिणी तन्वी दीर्घपर्णा च पर्णिका ॥
पत्र १४९

भार्गी गर्दभशाकं च पद्या भाद्रणयटिका ।
अन्नारवल्ली ह्रस्वी च बदो बर्बरकस्तथा ।
शुकमाता च कासनी मृगुषा भार्गवपर्णिनी ।
पत्र १५०

धन्वन्तरीयनिघण्टु

हिङ्गु रामठमत्युभं जन्तुध्वं भूतनाशनम् ।
अगूढगन्धं वाह्हीकं जरणं सुपधूपनम् ॥
वर्ग २ श्लो० ३६ पत्र ७७

हिङ्गुपत्री तु कारवी पृथ्वीका पृथुला पृथुः ।
बाष्पिका दीर्घिका तन्वी बिल्विका दाढगत्रिका ॥
नाडी हिङ्गुपलाशा तु जन्तुका रामठी च सा ।
वसपत्री वेणुपत्री पिण्डाहिङ्गु शिवाटिका ॥
वर्ग २ श्लो० ३८, ४० पत्र ७७

काकजहा भ्वाक्ष्रजहा काकपादा तु लोमशा ।
पारावतपदी दासी नदीकान्ता प्रवीबला ॥
वर्ग ४ श्लो० २३ पत्र १३८

काकनासा भ्वाक्ष्रनासा काकतुण्डफला च सा ।
सुरङ्गी तस्करस्नायुध्वाक्ष्रतुण्डफला मता ॥
वर्ग ४ श्लो० २५ पत्र १३९

पाषाणमेदकोऽश्मन् शिलामेदोऽश्ममेदक ।
स वैवोपलमेदश्च नगभिद् हृषदश्मजित् ॥
वर्ग १ श्लो० १५७ पत्र ३६

ह्युषा वपुषा विभ्रा विभ्रगन्धाऽतिगन्धिका ।
वर्ग २ श्लो० ९ पत्र ७०

अपरा चाश्वत्थफला कच्छूनी भ्वाक्ष्रनाशिनी ॥
वर्ग २ श्लो० ९ पत्र ७०

क्षणपुष्पी बृहत्पुष्पी सा चोक्ता क्षणघण्टिका
महाक्षीणे माल्यपुष्पी क्षमनी कटुतिक्का ॥
वर्ग १ श्लो० २०० पत्र ४७

शालिपर्णी स्थिरा सौम्या त्रिपर्णतिगुहा ध्रुवा ॥
विदारिगन्धाश्चमती दीर्घमूला सुपर्णिका ।
सर्वानुकारिणी तन्वी दीर्घपर्णी च पर्णिका ॥
वर्ग १ श्लो० ८७, ८८, ९१ पत्र ३३

भार्गी गर्दभशाकं च पद्या भाद्रणयटिका ।
अन्नारवल्ली फ्रस्वी च सैव अन्नसुवर्चसा ॥
शुकमाता च कासनी मृगुषा भार्गवा मता ॥
वर्ग १ श्लो० ६८, ६९ पत्र २०

१ 'ध्वं' शूलनाशनम् । क. व. ॥ २ 'शाक्यो ज' क. ख. घ. ङ. ॥ ३. विभ्रा
मिभ्रगन्धा छ ॥ ४ कच्छूनी छ ॥ ५. पणपुष्पी क. ङ. च ॥ ६ 'का वण' क. ॥
७. 'घनो मा' क. म ॥ ८. फाञ्जी झ. ॥ ९. 'जीय वचो' बर्बरकस्तथा ॥ ६ ॥ श'
क. छ. च ॥ १०. शुकमाता झ. ॥ ११. 'वामणीः । झ ॥

निघण्टुसोपटीका

यवतिष्ठा शङ्किनी च दृढपादा विसर्पणी ।
 नाकुली चाक्षिपिण्डा च चित्रमाला यशस्करी ॥
 पत्र १५१

तेजस्विनी तेजवती तेजोहा तेजनी तिजा ।
 भक्षणी वल्कला क्षीता पारिजाता महौजसी ॥
 पत्र १५१

मिश्रेया तालपर्णी च तालपर्णी मिस्तिस्तया ।
 शालेय स च शालीनो नाम्ना क्षीतशिवो मत ॥
 पत्र. १५२

तालीसकं तु तालीस पत्र तालीसपत्रकम् ।
 तद्ब्रह्ममलकीपत्र पत्राटयं च सुखादनम् ॥
 पत्र १५३

मासी कृष्णजटा हिल्हा नलदा जटिलाऽऽमिषी ।
 जटा च पिशिता मेधी कम्पादी च तपस्विनी ॥
 पत्र १५३

द्वितीया गन्धमासी च केशी भूतजटा सृता ।
 पैशाची पूतना केशी भूतकेशी सुलोमशा ॥
 पत्र १५४

मुरा गन्धवती दैत्या गन्धाख्या गन्धमाङ्गी ।
 मुरभिर्भूरिगन्धा च कुटी गन्धकुटी सृता ॥
 पत्र. १५४

प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पौण्डर्यं पुण्डरीयकम् ।
 पौण्डरीकं शतपुष्पं सुपुष्पं सातुमानकम् ॥
 पत्र १५५

जन्तुवारा जन्तुकृष्णा जतुका रञ्जनी सृता ।
 जननी चैव संस्पर्शा जन्तुका चक्रवर्तिनी ॥
 पत्र १५५

मांसरोहिण्यतिरहा वृन्ता चर्मकशा कशा ।
 विकसा मांसरोहा च रहा रक्षा प्रकीर्तिता ॥
 पत्र. १५६

रक्षपादी शमीपत्रा समज्ञाऽऽत्रलिकारिका ।
 नमस्कारी गण्डकाली नाम्ना (परास्ना)
 अक्षिरिका मता ॥
 पत्र. १५६

धन्वन्तरीयनिघण्टु

यवतिष्ठा शङ्किनी तु दृढपादा विसर्पिणी ।
 नाकुली चाक्षिपीडा च नेत्रमीला यशस्करी ॥
 वर्ग १ श्लो० २५६ पत्र ५९

तेजस्विनी तेजवती तेजोहा तेजनीति च ।
 'अशु' नी वल्कला क्षीता पारिजाता महौजसी ॥
 वर्ग १ श्लो० २६६ पत्र ६१

मिश्रेया तालपर्णी तु तालपर्त्री मिशित्वा ।
 शालेय स च शालीनो नाम्ना क्षीतशिवो मत ॥
 वर्ग २ श्लो० ४ पत्र ६९

तालीसके तु तालीसं पत्रं तालीसपत्रकम् ।
 नीलमामलकीपत्रं पत्राटयं च शुकोदरम् ।
 वर्ग २ श्लो० ५३ पत्र ८०

मासी कृष्णजटा हिल्हा नलदा जटिला मिशी ।
 जटा च पिशिता पेक्षी कम्पादी च तपस्विनी ॥
 वर्ग ३ श्लो० ४५ पत्र १०४

द्वितीया गन्धमासी स्यात् केशी भूतजटा सृता ।
 पिशाची पूतना केशी भूतकेशी च लोमशा ॥
 वर्ग ३ श्लो० ४७ पत्र १०५

मुरा गन्धवती दैत्या गन्धाख्या गन्धमालिनी ।
 मुरभिर्भूरिगन्धा च कुटी गन्धकुटी सृता ॥
 वर्ग ३ श्लो० ६७ पत्र. १०९

प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पुण्डर्यः पुण्डरीयकम्
 सितपुष्पं सुपुष्पं स्याच्छीपुष्पं सातुजा-
 नुजम् ॥
 वर्ग ३ श्लो० ९२ पत्र. ११४

जन्तुकारी जन्तुकृष्णा जतुका रञ्जनी सृता ।
 जननी चैव संस्पर्शा जन्तुका चक्रवर्तिनी ॥
 वर्ग ४ श्लो० ८८ पत्र १५१

मांसरोहिण्यतिरहा रक्षा चर्मकशा च स्या ।
 विकसा मांसरोहा च रहा रक्षा प्रकीर्तिता ॥
 वर्ग ४ श्लो० ९४ पत्र. १५२

रक्षपादी शमीपत्रा समज्ञाऽऽत्रलिकारिका ।
 नमस्कारी गन्धकारी स्पर्शसंकोचपणिका
 वर्ग ४ श्लो० १०९ पत्र. १५५

१. तेजोका ग ॥ २. अस्वप्ना च कशा च त. ॥

३. क्षीतपुष्पं क्ष ॥ ४. कशा च ग;

विद्यण्टुशेषटीका

रक्षपाद्यपरा प्रोक्ता विषमन्विस्त्रिपाद्यपि
हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलिका च सा ।

पत्र १५५

जलविष्यन्मिहिता शारदी तोषपिप्पली
मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाजली शकुलादनी ॥

पत्र १५७

बुधो बसुक इत्युक्त शिवाङ्क शिवशेखर ।
महापाशुपतशैव सुमत शिवमल्लिका ॥

पत्र. १५८

भतिविषा शुक्लकन्दा ज्ञेया विद्या च भङ्गुरा ।
श्यामकन्दा प्रतिविषा श्मश्री चोपविषा विषा ॥

पत्र १५८

मेदा ज्ञेया मणिक्छिद्रा माल्यवर्णा धराऽपि च ।
महामेदा देवमणिर्यसुच्छिद्रा प्रकीर्तिता ॥

पत्र १५९

काकादनी काकपील काकशिम्बिश्च रक्षिका ।
वक्त्रशल्या ध्वाक्षनखी दुर्मोहा काकणन्तिका ।

चूडामणि शीतपाकी शिखण्डा कृष्णला मता ।

उच्चटा तानिका गुग्गा [चटकी काकमाह्वया] ॥

पत्र १६०

पाठाऽम्बष्ठऽम्बष्ठकी च प्राचीना पापवेलिका ।

वृकतिका वनतिका पापिका स्यापनी वृकी ॥

पत्र १६१

शतावरी शतपदी पीवरीन्दीवरी वरी ।

ऋष्यप्रोक्ता द्वीपिशुद्धीपिका खरकण्टका ॥

सह[स्र]वीर्याऽभीदध तुङ्गिनो बहुपत्रिका ।

महापुरुषवृक्षा च शतावरीर्वैकण्टका ॥

पत्र १६२

कटुका मत्स्यशकुला मत्स्यपित्ता च रोहिणी ।

कृष्णमेदा क्षण्डरहा नाम्ना कटुकरोहिणी ॥

भक्षोका रोहिणी तिका चक्रात्री शकुलादनी ।

कटुरोहिण्यरिष्टा च प्रोक्ता तिष्करोहिणी ॥

पत्र १६३

धन्वन्तरीयनिघण्टु

रक्षपाद्यपरा प्रोक्ता विष्यमन्विस्त्रिपाद्यपि ।

हंसपादी हंसपदी घृतमण्डलिका च सा ॥

वर्ग ४ श्लो० १११ पत्र. १५६

जलविष्यन्मिहिता शारदी तोषपिप्पली ।

मत्स्यादनी मत्स्यगन्धा लाजली शकुलादनी ॥

वर्ग ४ श्लो० ६४ पत्र १४७

बुधो बसुक इत्युक्त शिवाङ्कः शिवशेखर ।

महापाशुपतशैव सुमत शिवमल्लिका ॥

वर्ग ४ श्लो० १९ पत्र. १३८

भतिविषा शुक्लकन्दा ज्ञेया विद्या च भङ्गुरा ।

श्यामकन्दा प्रतिविषा श्मश्री चोपविषा विषा ॥

वर्ग १ श्लो० १० पत्र ८

मेदा ज्ञेया मणिक्छिद्रा माल्यवर्णा धराऽपि च ।

महामेदा देवमणिर्यसुच्छिद्रा प्रकीर्तिता ॥

वर्ग १ श्लो० १२७ पत्र. ३०

काकादनी काकपील काकणन्तिका च रक्षिका ।

वक्त्रशल्या ध्वाक्षनखी दुर्मोहा काकणन्तिका

चूडामणि शीतपाकी शिखण्डा कृष्णला मता ।

उच्चटा तानिका गुग्गा चटकी काकराह्वया ॥

वर्ग ४ श्लो० २७,२९ पत्र १३९,१४०

पाठाऽम्बष्ठऽम्बष्ठकी च प्राचीना पापवेलिका

खरतिका वृहत्तिका पाठिका स्यापनी वृकी ॥

वर्ग १ श्लो० ७० पत्र २०

शतावरी शतपदी पीवरीन्दीवरी वरी ।

ऋष्यप्रोक्ता द्वीपिशुद्धीपिका खोर्ध्वकण्टका ॥

सहस्रवीर्या भीदध रत्निणी बहुपत्रिका ।

महापुरुषवृक्षा च शतावरीर्वैकण्टिका ॥

वर्ग १ श्लो० २९१-३ पत्र ६६-६७

कटुका मत्स्यशकुला मत्स्यपित्ता च रोहिणी ।

कृष्णमेदा क्षण्डरहा नाम्ना कटुकरोहिणी ॥

भक्षोकरोहिणी तिका चक्रात्री शकुलादनी ।

कटुरोहिण्यरिष्टा च प्रोक्ता तिष्करोहिणी ॥

वर्ग १ श्लो० ३७-३८ पत्र १४-१५

१. काकशिम्बी च उ. छ ॥ २. पापवेलिका क ॥ ३. का खरकण्टका ॥
४ ॥ ४. तुङ्गिनो ख ड. व. ज ॥

निघण्टुशेषटीका

मन्त्रिष्ठा कालमेधी च समज्ञा विकसाऽरुणा ।
मञ्जुला रक्तमण्टीञ्च भण्डी योजनबल्लयपि ॥

पत्र १६४

मरिचं मल्लिनं श्यामं वेल्डजं कृष्णमूषणम् ।
यवनेष्टं शिरोवृत्तं कोलकं धार्मपत्तनम् ॥

पत्र १६५

पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उपकुन्धा कणा श्यामा योला शौण्डी तथोषणा ॥

पत्र १६६

मूलं च पिप्पलीमूलं ग्रन्थिकं चट्टकाशिर ।
कोलमूलं कटुग्रन्थि सर्वग्रन्थिकमूलकम् ॥

पत्र १६६

चविका कोलवल्ली च चण्यं चवजमेव च ।
तत्त्वा. फल विनिर्दिष्टं श्रेयसी हस्तिपिप्पली ।

पत्र १६७

अश्वत्थुर श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरिकर्णिका ।
कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्थन्दाऽपराजिता ॥

नीलपुष्पी महाश्वेता गिरिकर्णा गवादनी ।
श्वेती चाश्वुप्रगन्धा च नीलस्थन्दा प्रकीर्तिता ॥

पत्र १६८

ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राक्षा इन्द्रैर्वाकृषिषादनी ।
गवादनी क्षुद्रफला विशालाक्षी गवाक्षयपि ॥

पत्र १६८

अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता विशाला तु महाफला ।
आत्मरक्षा चित्रफला तुम्बसी अणुसी च सा

श्वेतपुष्पा मृगाक्षी च मृगेवाकर्मृगादनी ।
स्तिदन्ती नागदन्ती वारुणी गजविभ्रंटी ॥

पत्र १६९

सारिषा शारद्वी गोपी गोपबल्ली प्रतानिका ।
गोपकन्या लता खीना श्वेतोक्ता काष्ठसारिषा ॥

पत्र १७०

धन्वन्तरीयनिघण्टु

मन्त्रिष्ठा कालमेधी च समज्ञा विकसाऽरुणा ।
मञ्जुका रक्तमण्टी च भाण्डी योजनबल्लयपि ।

वर्ग १ श्लो० १७ पत्र. १०

मरिचं पलितं श्यामं वल्लीजं कृष्णमूषणम् ।
यवनेष्टं शिरोवृत्तं कोलकं धर्मपत्तनम् ॥

वर्ग २ श्लो० ८८ पत्र ८७

पिप्पली मागधी कृष्णा चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उपकुन्धा कणा श्यामा कोला शौण्डी तथोषणा ॥

वर्ग २ श्लो० ७३ पत्र. ८४

मूलं च पिप्पलीमूलं ग्रन्थिकं चविकाशिर ।
कोलमूलं कटुग्रन्थि सर्वग्रन्थिकमूषणम् ॥

वर्ग २ श्लो० ७५ पत्र. ८४

चविका कोलवल्ली च चण्यं चविकमेव च ॥
त या फल विनिर्दिष्टं श्रेयसी गजपिप्पली ।

वर्ग २ श्लो० ७६ पत्र ८५

अश्वत्थुर श्वेतपुष्पी श्वेता च गिरिकर्णिका ।
कटभी श्वेतनामा च श्वेतस्थन्दाऽपराजिता ॥

नीलपुष्पा महाश्वेता गिरिकर्णा गवादनी ।
श्वेती चाश्वुप्रगन्धा च नीलस्थन्दा प्रकीर्तिता ॥

वर्ग ४ श्लो ८४, ८५ पत्र, १५१

ऐन्द्रीन्द्रवारुणीन्द्राक्षाऽन्येन्द्रवारुणमृगादनी ।
गवादनी क्षुद्रफला वृषभाक्षी गवाक्षयपि ॥

वर्ग १ श्लो० २४८ पत्र. ५८

अन्येन्द्रवारुणी प्रोक्ता विशाला च महाफला ।
आत्मरक्षा चित्रफला अणुसी अणुसा च सा ॥

श्वेतपुष्पी मृगाक्षी च मृगेवाकर्मृगादनी ।
स्तिदन्ती नागदन्ती वारुणी गजविभ्रंटी ॥

वर्ग १ श्लो० २५०-२५२ पत्र ५८, ५९

सारिषा शारद्वी गोपी गोपबल्ली प्रतानिका ।
गोपकन्या लताऽऽस्फोटा श्वेतोक्ता काष्ठ-
सारिषा ॥

वर्ग १ श्लो० १६१ पत्र. ३८

१ 'चं मल्लिनं श्यामं ग. क. ॥ २. 'कं चर्मपत्रकम् झ ॥ ३. 'कं वटिका-
शिरः ख ग ॥ ४. कोल' ख. ग. ॥ ५. कणाग्रन्थि ग ॥ ६. अश्वत्थुरः क ख.
ग. ॥ ७. कटभिः श्वे' क. क. ॥ ८. 'पुष्पी क. ख. प. क. ॥ ९. गवादिनी क. ख.
ग. क. ॥ १०. लताऽऽस्फोटा क. ॥

निघण्टुशेषटीका

धारिवाऽन्या कृष्णमूला कृष्णा चन्दनधारिवा ।

भद्रा चन्दनगोपी च चन्दना कृष्णवल्गवपि ॥

पत्र. १७०

मूर्धा मधुरसा देवी प्रथक्कवक् पीलुवर्ण्यपि ।

देवश्रेणी स्वादुरसा स्निग्धपर्णी च मोरटा ॥

पत्र. १७१

कलिकारी तु हलिनी विशरया गर्भपातनी ।

लाहृष्यनिमुखी खैरो दीप्ताऽनन्तेन्द्रपुष्पिका ॥

पत्र. १७२

गुडच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता ।

छिन्नोद्भवाऽमृतलता धारा वत्सादनी सृता ॥

सैवोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।

जीवन्ती मधुपर्णी च तन्त्रिका देवनिर्मिता ॥

वयस्था कुण्डली सौम्या विशल्याऽमृतसम्भवा ।

पिण्डामृता बहुच्छिन्न- सा चोक्ता कन्दरोहिणी

रसायनी कृत्तरुहा स्वरदा उबरनाशनी ॥

पत्र. १७३

जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरागरी ।

प्रोक्ताऽऽखुविषहा वेणी देवताडो च ताडकाः ॥

पत्र. १७३

कोशातकी कृतच्छिद्रा जालिनी कृतवेधना ।

क्ष्वेडा सुतिका घण्टाली मृदङ्गफलिका मता ॥

धामार्गव कोशाफलो राजकोशातकी तथा ।

कर्कोटकी पीतपुष्पी महाजाली तथोच्यते ॥

पत्र. १७४

क्षीरिणी काञ्चनक्षारी पटुपर्णी च धर्षिणी ।

तिक्तदुग्धा हैमवती हेमदुग्धा हिमावती ।

स्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा सुवर्णक्षारिकाऽपि च ।

हिमाङ्गा कनकक्षीरी हेमक्षीरा च काञ्चनी ॥

पत्र. १७५

द्रवन्ती शम्भरी चित्रा न्यग्रोधी मूषकाङ्गया ।

प्रत्यवश्रेणी वृषा रण्डा पुत्रश्रेण्याखुपणिका ॥

पत्र. १७६

अष्टमन्तरीयनिघण्टु

सारिवाऽन्या कृष्णमूली कृष्णा चन्दनसारिवा ।

भद्रा चन्दनगोपा तु चन्दना कृष्णवल्गवपि ॥

वर्ग १ श्लो० १६२ पत्र. ३८

मूर्धा मधुरसा देवी प्रथक्पर्णी चिपपर्ण्यपि ।

देवश्रेणी स्वादुरसा स्निग्धपर्णी च मोरटा ॥

वर्ग १ श्लो० १३ पत्र. ९

कलिकारी तु हलिनी विशरया गर्भपातिनी ।

लाहृष्याऽग्निमुखी खैरी दीप्ता मक्तेन्दुपुष्पिका

श्लो० ९ पत्र. १३५

गुडच्यमृतवल्ली च छिन्ना छिन्नरुहाऽमृता ।

छिन्नोद्भवाऽमृतलता धारा वत्सादनी सृता ॥

सैवोक्ता सोमवल्ली च कुण्डली चक्रलक्षणा ।

प्रोक्ता रागकुमारी च चिच्छिन्ना उबरनाशनी ॥

जीवन्ती मधुपर्णी च तन्त्रिका देवनिर्मिता ।

वयस्था कुण्डली सौम्या विशल्याऽमृतसम्भवा ॥

पिण्डामृता बहुच्छिन्ना सा चोक्ता कन्दरोहिणी ।

रसायनी मृत्तिका च चन्द्रहासा भिषग्जिता

कन्या कन्दोद्भवा कन्दाऽमृतकन्दा गुडचिका ।

वर्ग १ श्लो० १-५ पत्र. ७-८

जीमूतको देवताडो वृत्तकोशो गरागरी ।

प्रोक्ताऽऽखुविषहा वेणी देवताडो च ताडकाः ॥

वर्ग १ श्लो० ४० पत्र. ७-८

कोशातकी कृतच्छिद्रा जालिनी कृतवेधनी ।

क्ष्वेडा सुतिका घण्टाली मृदङ्गफलिका मता ॥

धामार्गव कोशाफलो राजकोशातकी तथा ।

कर्कोटकी पीतपुष्पा महाजाली निरुच्यते ॥

वर्ग १ श्लो० १६२, १८९ पत्र. ४६-४५

क्षीरिणी काञ्चनक्षारी कटुपर्णी च धर्षिणी ।

निक्तदुग्धा हैमवती हेमदुग्धा हिमावती ॥

स्वर्णक्षीरी स्वर्णदुग्धा सुवर्णक्षारिकाऽपि च ।

*हिमाङ्गा कनकक्षीरी हेमक्षीरी च काञ्चनी ॥

वर्ग १ श्लो० २४०, २४२ पत्र. ५६, ५७

द्रवन्ती शम्भरी चित्रा न्यग्रोधा *मूषिकाङ्गया ।

प्रत्यवश्रेणी वृषा रण्डा *पुत्रश्रेण्याखुपणिका ॥

वर्ग १ श्लो० ३२९ पत्र. ५४

१. 'ताङ्को वृत्त' क ताङ्को गकोशा नागरा गिरा । प्रोक्ता क. च ॥

२. 'तकी फला क ख. ग क. च ॥ ३. 'कामना हे' क उ. ॥ ४. हेमाङ्गा क. ॥

५. मूषकां क ॥ ६. पुत्रश्रेण्याखुं क. घ. उ. च ॥

निघण्टुशेषटीका

पद्मिनी स्वात् पुटकिनी मलिनी च कुमुद्वती ।

पलाशिनी पद्मवती वनेलक्ष्णं स चाऽऽकरः ॥

पत्र १७६

विषं मृणाल विषिनी मृणाला स्यान्मृणालिका ।

मृणालं पद्मनालं तु तन्तुलं दलिनीरुहम् ॥

पत्र १८०

पद्मकेसरमापीत विज्जल्क किञ्जमेव च ।

मकरन्द तथा तुङ्ग गौरं काञ्चनमेव च ॥

पत्र १८०

पद्ममूल तु शालक शकल करहाटकम् ।

शालीन पद्मकन्द तु जलालकं निगद्यते ॥

पत्र १८०

पद्मबीजं तु गालोड्य पद्माह्वं पद्मकर्कटी ।

पत्र १८१

शतपुष्पा मिसिर्षाया शिफका माधया शिफा ।

अतिच्छत्रा त्वयावपुष्पा शतः का वारवी स्मृता ॥

पत्र १८२

कुञ्जिका चोपकुञ्जी च कालिका चोपकालिका ।

सुषवी कुञ्चिका कुञ्चा पृथ्वी कृष्णे च जीरेके

पत्र १८३

पलाण्डुर्यवनेष्टथ सुकन्दो मुखदूषण ।

हरण

पत्र १८४

हरणोऽन्य पलाण्डुस्तु लनाकों दुद्रुमश्च सः ।

पत्र १८४

सातला सप्तला सारी विबुला विमलाऽमला ।

बहुफेना चर्मकसा फेना क्षीमा रसालिका ॥

पत्र १८५

प्रसारणी सुप्रसरा सरणी सारणी च सा ।

चाक्षुष्णी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका ॥

पत्र १८५

वृद्धदारु भावेगो तुङ्गको जीर्णवालुकः ।

अन्तः कोटरपुष्पी स्यादभ्रपर्णी छगलाण्डयपि ।

पत्र १८७

धन्वन्तरीयनिघण्टु

पद्मिनी स्वात् कुटिपिनी मलिनी च कुमुद्वती ।

पलाशिनी पद्मवती वनेलक्ष्णं सरोहाक ॥

वर्ग ४ प्लो० १५७ पत्र १६६

विषं मृगः लं विषिनी मृणाली स्यान्मृणालिका ।

मृणालकं पद्मनालं तण्डुलं दलिनीरुहम् ॥

वर्ग ४ प्लो० १५१ पत्र १६७

पद्मकेसरमापीत विज्जल्क किञ्जमेव च ।

मकरन्द तथा तुङ्ग गौर काञ्चनकं च तम् ॥

वर्ग ४ प्लो० १६५ पत्र १६७

पद्ममूलं तु शालक सकलं करहाटकम् ।

शालीन पद्मकन्द च जलालकं निगद्यते ॥

वर्ग ४ प्लो० १५३ पत्र १६७

पद्मबीजं तु पद्माक्षं गालोड्यं पद्मकर्कटी ।

वर्ग ४ प्लो० १५१ पत्र १६७

शतपुष्पा मिसिर्षायां पोतिका भाषवी शिफा ।

अतिच्छत्रा त्वयावपुष्पी शतः का वारवी स्मृता ॥

वर्ग २ श्लो० १ पत्र ६९

उपकुञ्जा चोपकुञ्जी कालिका चोपकालिका ।

सुषवी कुञ्चिका कुञ्चा पृथ्वी कृष्णे च जीरेकः ॥

वर्ग २ प्लो० ५९ पत्र ८१

पलाण्डुर्यवनेष्टथ सुकन्दो मुखदूषण ।

वर्ग ४ प्लो० ७१ पत्र १४८

हरितोऽन्य पलाण्डुश्च लताकों दुद्रुमः स्मृतः

वर्ग ४ प्लो० ७१ पत्र १४८

सातला सप्तला सारी विबुला विमलाऽमला ।

बहुफेना चर्मकपा फेना क्षीमा मरालिका ॥

वर्ग १ प्लो० २३८ पत्र ५६

प्रसारणी सुप्रसरा सरणी सारणी च सा ।

चाक्षुष्णी राजबला भद्रपर्णी प्रतानिका ॥

वर्ग १ प्लो० २८९ पत्र ६६

वृद्धदारु भावेगो तुङ्गको जीर्णवालुकः ।

वृद्धः कोटरपुष्पी स्यादभ्रपर्णी छगलाण्डयपि ॥

वर्ग ४ प्लो० १०७ पत्र १५५

१. 'लक्ष्णं स चाकरः' हैमनिघण्टुशेषटीकोद्घरणे । २. 'या पोतिका कः' या पोतिका ग. क. 'या शाफिका च ॥ ३. 'मागधी ग. ॥ ४. 'आदिच्छत्रा ह्यवाक्' अ. ॥ ५. 'कुञ्जीकोपकुञ्जी क. ॥ ६. 'वी कारवी कुञ्ची क. क. ॥ ७. 'दूषकः ग. च. ॥ ८. 'दुद्रुमो मतः ग. ॥ ९. 'विन्दुला अ. १०. 'कोजीर्णवालुकः अ. त. ॥

निघण्टुशेषटीका

धन्वन्तरीयनिघण्टु

सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता सूर्यभक्ता सुखोद्भवा ।
 मण्डूकपर्णा मण्डूकी बद्धराऽऽदित्यवत्सपि ॥
 पत्र. १८७
 मृत्ररात्रो मृत्ररत्रो मार्कंडे मृत्र एव च ।
 भृशारको भेकरजो भृशार केशरञ्जन ॥
 पत्र. १८८
 कासमर्दाऽरिमर्दश्च कासारि कर्कशस्तथा ।
 कालं कनक इत्युक्तं स च स्यात् कासमर्दक ॥
 पत्र १८८
 जीवन्ती जीवनीया च जीवनी जं पवर्धनी ।
 मृश्वन्त्यनामधया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ॥
 पत्र १८९
 क्षुद्राम्लिका तु चात्रेरी लोणिका चाम्ललोणिका ।
 लोला लोणा चतुष्पर्णा सैव दन्तशय मता ॥
 पत्र १९०
 तण्डुलीयक उद्दिष्टस्तण्डुलस्तण्डुलीयकः ।
 मण्डीरस्तण्डुली बंजो मेघनादो घनस्वन ॥
 पत्र १९०
 काकमाची ध्वाक्षमाची काकसाह्या च वायसी ।
 कट्वी कटुकला चैव रसायनवरा स्मृता ॥
 पत्र १९१
 शितिवार सूचिपत्र शैल्या च मुनिपण्णक ।
 श्रीवासक शितिवर स्वस्तिक कटुकः शिखी ॥
 पत्र १९१
 मूलक हरिपर्णं च बस्तिका क्षारमेव च ।
 नीलकन्द महाकन्द हृषिष्य हस्तिदन्तकम् ॥
 पत्र १९२
 चाणक्यमूलक चम्यं चालेय महत्सम्भवम् ।
 शालामर्कटमिश्रं च विष्णुगुप्तमनन्तकम् ॥
 पत्र १९२

सुवर्चलाऽऽदित्यकान्ता सूर्यभक्ता सुखोद्भवा ।
 मण्डूकपर्णा मण्डूकी बद्धराऽऽदित्यवत्सपि ॥
 वर्ग ४ श्लो० ९८ पत्र १५३
 मृत्ररात्रो मृत्ररत्रो मार्कंडे मृत्र एव च ।
 भृशारको भृशारेणुभृशार केशरञ्जन ॥
 वर्ग ४ श्लो० ११ पत्र १३६
 कासमर्दाऽरिमर्दश्च कासारि कर्कशस्तथा ।
 'कालः कनक इत्युक्तं स च स्यात् कासमर्दक ॥
 वर्ग ४ श्लो० ११८ पत्र १५७
 जीवन्ती जीवनीया च जीवनी जीववर्धनी ।
 माश्वन्त्यनामधया च शाकश्रेष्ठा यशस्करी ॥
 वर्ग १ श्लो० १४० पत्र. ३३
 क्षुद्राम्लिका तु चात्रेरी लोणिका चाम्ललोणिका ।
 लोला लोणा चतुष्पर्णा सैव दन्तशय मता ॥
 वर्ग ५ श्लो० ३६ पत्र १७५
 तण्डुलीयक उद्दिष्टस्तण्डुलस्तण्डुलीयकः ।
 मण्डीरस्तण्डुली बंजो मेघनादो घनस्वन ॥
 वर्ग ४ श्लो० ११६ पत्र १५७
 काकमाची ध्वाक्षमाची काकसाह्या चैव वायसी ।
 कट्वी कटुकला चैव रसायनवरा स्मृता ॥
 वर्ग ४ श्लो० २१ पत्र १३८
 शितिवार सूचिपत्र सूच्याङ्कः मुनिषण्णक ।
 श्रीवारक शितिवर स्वस्तिक कुशकुटः शिखी ।
 वर्ग १ श्लो० १५५ पत्र ३६
 मूलकं हरिपर्णं च मृत्तिका क्षारमेव च ।
 नीलकन्द महाकन्द हृषिष्य हस्तिदन्तकम् ।
 वर्ग ४ श्लो० ३३ पत्र १४०
 चाणक्यमूलक चाम्यच्छालेय महत्सम्भवम् ।
 शालामर्कटकं मिश्रं विष्णुगुप्तं मतं तथा ॥
 वर्ग ४ श्लो० २५ पत्र १४१

१ 'दित्यवर्षापि क. ड. ॥ २ 'कालकण्डक इ' त ॥ ३. 'व्यमागधेया
 च क. ड च ॥ ४. 'लोडिका क. ड; 'लोडिका प्र त ॥ ५. 'रोषिष्यं
 ग ॥ ६. 'गुप्तं मलं तथा ड, 'गुप्तसमं तथा ग. ।

निघण्टुशेषटीका

चम्बन्तरीयनिघण्टु

पटोल कुलक प्रोक्त पाण्डुरः कर्कशच्छदः ।
रात्रीफल पाण्डुफलो राजनाम्नोऽमृताफल ॥

पटोल कुलक प्रोक्त. पाण्डुकः कर्कशच्छदः ।
रात्रीफलः पाण्डुफलो राजनामाऽमृताफलः ॥

पत्र. १९४

वर्ग १ श्लो० ४९-५० पत्र. १७

कटुकालाम्बुनी तुम्बी लम्बा पिण्डफला तथा ।
इक्ष्वाकु क्षत्रियवरा तिक्कबीजा महाफला ॥

कटुकालाम्बुनी तुम्बी लम्बा पिण्डफला च सा ।
इक्ष्वाकु क्षत्रियवरा तिक्कबीजा महाफला ॥

पत्र १९५

वर्ग १ श्लो० १७० पत्र ३९

जीवक शृङ्गक सज्जो दीर्घायु वृंक्षीर्षक ।
ह्रस्वाशो मधुर स्वादु प्राणक्षिरबीज्यपि ॥

जीवक शृङ्गक ह्रस्वेडो दीर्घायु वृंक्षीर्षक ।
ह्रस्वाशो मधुर स्वादु प्राणक्षिरबीज्यपि ॥

पत्र १९६

वर्ग १ श्लो० १२३ पत्र. ३०

मूल पुष्करमूल च पौष्करं पुष्कराक्षयम् ।
काश्मीरं पुष्करजटा वीरं तत् पञ्चवर्णकम् ।

मूल पुष्करमूल च पौष्करं पुष्कराक्षयम् ॥
काश्मीरं पुष्करजटा वीरं तत्पुष्करपत्रकम् ॥

पत्र १९६

वर्ग. १ श्लो० ६६ पत्र १९

भजगन्धा खरपुष्पा वस्तगन्धा सुगन्धिका ।
कचरी बर्बरी गन्धा तुङ्गी पूतिमयूरकः ॥

भजगन्धा खरपुष्पा वस्तगन्धा विगन्धिका ।
कारवी बर्बरी गन्धा तुङ्गी पूतिमयूरिका ॥

पत्र १९७

वर्ग १ श्लो० १०० पत्र. ९०

बिम्बी रक्तफला तुण्डी तुण्डवेरफला च सा ।
ओष्ठोपमफला गोल्हा पल्लवर्णा च तुण्डिका ॥

बिम्बी रक्तफला तुण्डी तुण्डवेरफला च सा
ओष्ठोपमफला गोल्हा पल्लवर्णा च तुण्डिका ॥

पत्र १९७

वर्ग १ श्लो० २०२ पत्र. ४८

कतूणं सकलं भूरि पूतीकं रौहिषं मतम् ।
ध्यामक श्यामक पौरं पुव्गलं देवजगधकम् ॥

कतूणं सकलं भूतिभूतिवृं रोहिषं तुणम् ।
ध्यामक श्यामक पौरं पाटलं देवदंशकम् ॥

पत्र. १९८

वर्ग ४ श्लो० ८० पत्र २१

भूरुणो रौहिषो भूरिः पूतिकोऽथ कुटुम्बक ।
मालातृणञ्च पालघ्नं छत्रकद्वन्द्वसंज्ञकः ॥

भूरुणो रौहिषो भूतिभूतिकोऽथ कुटुम्बक ।
मालातृणः प्रलम्बञ्च छत्रोऽतिच्छत्रक-
स्तथा ॥

पत्र १९९

वर्ग ४ श्लो० ४७ पत्र. १४३

सुदुर्मं कुशो बर्हि सूची वीरस्तु पत्रक ।
खरोऽन्यं पृथुल, सीरी गुन्नाहो नीरजो

सुदुर्मं कुशो बर्हि शुचिबीरः सुवत्तक ।
खरोऽन्यं पृथुल शीरी गुन्ना च नीरजः

निशिः ॥

स्मृतः ॥

पत्र. १९९

वर्ग ४ श्लो० १३३ पत्र. १६१

काश काण्डेक्षुररिष्ट काण्डेक्षुर्वायसेक्षुक ।
इक्ष्वारक इक्षुकाण्डः स वैवेक्षुरक स्मृतः ॥

काशः काण्डेक्षुररिष्टः काण्डेक्षुर्वायसेक्षुक ।
इक्ष्वारिकेक्षुकाण्डश्च स वैवेक्षुरकः स्मृतः ॥

पत्र. २००

वर्ग ४ श्लो० १३० पत्र. १६०

१. प्राणक्षः शीरं च. ॥ २. खिरं क्ष. ॥ ३. वी वृषगन्धा च तुङ्गी क ॥
४. केशफला क च. ॥ ५. फलाकोष्णा क. ७; फलाकोइला क. च. ॥ ६. देव-
दण्डकम् क. च. ॥ ७. शुचिबीरोऽथ सुवत्तकः । क. ख. र. ॥ ८. स धाम्यः पृं क. ७ ॥

निघण्टुशेषटीका

नलो नडो नलधैव स च पोटगल स्मृत ।
धमनो नर्तको रन्त्री श्रुत्यमथो विभीषण ॥
पत्र. २०१

शरो बाण इक्षुकाण्ड इक्षुवटः सायक क्षुर ।
स्वलोऽन्य इक्षुरः प्रोक इक्ष्वारश्च पिता
महः ॥
पत्र. २०२

नीलो दुर्वा स्मृता शम्भ्या गाद्वलं हरिते तथा ।
शतपर्वा क्षीनवीर्या क्षीनवस्त्वयन्मिता लता ॥
पत्र. २०३-४

श्वेतदूर्वा तु गोलोमी श्वेतवण्डा मिता लता ।
सहस्रवीर्याऽनन्ता च दुर्मरा भार्गवी रहा ॥
पत्र. २०४

गण्डदूर्वा तु गण्डाली नीमा मन्त्याक्षिकाऽपि च ।
वल्ली नाडी बलायथ पारणी शकुलाक्षिका ॥
पत्र. २०४

मुस्तमम्बुधरो मेषो धनो राजकसेरक ।
भद्रमुस्तो वराहोऽष्ट्रो गात्रेश कुम्भिनन्दक ॥
पत्र. २०५

परिपेळ प्लव वन्य गोपुर स्यात् कुटन्नडम् ।
शानपुष्प दाशपुरं गोनर्द जीर्णपुष्पकम् ॥
पत्र. २०५

उशीर च मृगाल स्यादभय समगन्धिकम् ।
रणप्रिय वीरतर वार वारणमूलकम् ॥
पत्र. २०६

लामज्जक सुनालं स्यादमृगाल लयं लघु ।
इष्टकापथक क्षीनवीर्यं मूल प्रलाशयम् ॥
पत्र. २०७

राजक्षवक इत्यन्यो राजिका कृष्णसर्पपः ।
क्षुत्ताभिजननक्षैव स चोको राजसर्पप ॥
पत्र. २१०

आसुरी राजिका राजी कृष्णिका रक्तसर्पप ।
तीक्ष्णगन्धा चातितीक्ष्णा क्षुरक क्षुवक क्षव ॥
पत्र. २१०

धन्वन्तरीयनिघण्टु

नडो नटो नलधैव स च पोटगल स्मृत ।
धमनो नर्तको रन्त्री श्रुत्यमथो विभीषण ॥
वर्ग ४ श्लो० १४१ पत्र. १६२

शरो बाण इक्षुः काण्ड उरुकटः सायक क्षुर ।
स्वलोऽन्य इक्षुकः प्रोक इक्षुरश्चापि नामतः ।
वर्ग ४ श्लो० १३५ पत्र. १६१

नीलदूर्वा स्मृता शष्पं शद्वलं हरिते तथा ।
शतपर्वा क्षीतवीर्या शतवस्त्वयपि क्षीतला ॥
वर्ग ४ श्लो० १४३ पत्र. १६३

श्वेतदूर्वा तु गोलोमी श्वेतवण्डा मिता लता ।
सहस्रवीर्याऽनन्ता च दुर्मरा भार्गवी रहा ॥
वर्ग ४ श्लो० १४४ पत्र. १६३

गण्डदूर्वा च गण्डाली नीमा मन्त्याक्षिकाऽपि च ।
वल्ली नाडी कलापथ वारुणी शकुलाक्षिका ॥
वर्ग ४ श्लो० १४५ पत्र. १६३

मुस्ता चाम्बुधरो मेषो धनो राजकसेरक ।
भद्रमुस्तो वराहोऽष्ट्रो गात्रेश कुम्भिनन्दक ॥
वर्ग १ श्लो० ४० पत्र. १५

परिपेळ प्लव वन्य गोपुर स्यात् कुटन्नडम् ।
क्षितपुष्प दासुष्प गोनर्द जीर्णपुष्पकम् ॥
वर्ग ३ श्लो० ५५ पत्र. १०७

उशीरं च मृगाल स्यादभयं समगन्धिकम् ।
रणप्रियं वीरतर वीरं वीरणमूलकम् ॥
वर्ग ३ श्लो० १४ पत्र. १६

लामज्जक सुनालं स्यादमृगाल लयं लघु ।
इष्टकापथक क्षीरं दीर्घमूलं जलाश्रयम् ॥
वर्ग ३ श्लो० ८६ पत्र. ११३

राजक्षवक इत्युक्ता राजिका कृष्णसर्पपा ।
क्षुत्ताभिजनका चैव सा चोक्ता राजसर्पप ॥
वर्ग ४ श्लो० ४३ पत्र. १४३

आसुरी राजिका राजी कृष्णिका रक्तसर्पप ।
तीक्ष्णगन्धा चातितीक्ष्णा क्षुवक क्षवक क्षव ॥
वर्ग ४ श्लो० ६० पत्र. १४६

१. शाहवलं क. घ. क. छ. ण. त. ॥ २. वल्ली च क्षीतला क ॥ ३. शिला
क. ख. ग. क. ॥ ४. वाहली ण ॥ ५. मुस्तमम्बुधरो ग. छ. च. छ ॥

वीर सेवा मन्दिर

पुस्तकालय

२२२

९
एमच

काल न०

लेखक डॉ. पी. वी. इ. प्रच्यन्त झा

शीर्षक निष्पण्डुश्रीवः

संख्या ४८१७

क्रम संख्या